

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌بی‌ب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

بووژاندنه‌وه‌ی میژوو‌ی زانایانی کورد

له‌ ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیا‌نه‌وه

بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد

له ریځه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه

به‌رگی چه‌وته‌م

محهمه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی

ئه‌ندامی کارای کۆری زانیاری کوردستان

کتیپ: بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له ریځه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه - به‌رگی چه‌وته‌م
دانانی: محهمه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ٥٤٢
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کره‌م
ده‌ره‌یتانی به‌رگ: چه‌مید ئازمووده
سه‌ریه‌رشتیی چاپ: ئاو‌په‌جمانی حاجی مه‌حمود
چاپی به‌که‌م، هه‌ولێر- ٢٠٠٧
له کتییخانه‌ی گشتیی هه‌ولێر ژماره (١٤٧) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوه‌تی

پیتی ئەلف

- ١- ٢٦٣/خ حاشیة السید شریف الجرجانی.
- رەسوولی کۆری سەبید محەمەدی بەرزنجیی سالی ١٢٤٢ له ئەلەبجە له خزمەتی شیخ عەبدوللای خەریانیدا نووسیویەتیەوه.
- ٢- ١٤٢/ع المطول.
- عەبدولفەتاح لەبەر خاتری مەلا لوطفوللا سالی ١٢٤٧ له شاری ئەربیل نووسیویەتیەوه.
- ٣- ١٠٣/ع ئیستیعارە و وەضعی مەلا ئەبویە کری میرپۆستەمی. پەرپوتە. قاسمی گراویی سالی ١٢٥٠ له شاری ئەربیل نووسیویەتیەوه.
- له کۆتایی حاشیەیکەشەوه دەلی: له گوندی (شوک) نووسیویەتیەوه.
- ٤- ١١/خ حاشیە بەسەر (انوار التنزیل)ەوه. محەمەد مەعرووفی کۆری سەید رەسوولی بەرزنجی سالی ١٢٥٦ له سلیمانی له مزگەوتی مەلا ئەحمەد نووسیویەتیەوه.
- ٥- ٤٨/ع غایة الاختصار - فتح القریب - زوبەیری کۆری... له خزمەتی مامۆستای مامۆستا عوثماني ئیبنولحاجدا سالی ١٢٨٧ نووسیویەتیەوه.
- ٦- ٩١/خ فەراییضی شەرح مەنەج.
- عوثماني کۆری شیخ عەبدوصەمەدی چنارەیی سالی ١٢٩٢ له مزگەوتی حاجی ئەحمەد ناغا له شاری کەرکوک نووسیویەتیەوه.
- ٧- ٣٥٥/خ حسامکاتی/
- عوثمان سالی ١٢٩٤ له گوندی ئەلەبجە نووسیویەتیەوه.
- ٨- ٢٩٩/خ نامیلکە وەضعی مەلا ئەبویە کری میرپۆستەمی.
- شیخ سەمیعی کۆری شیخ ئەحمەدی کۆری شیخ عەلی چنارەیی دانیشتووی ئەربیل له بەر خاتری خوێندن له مەدرەسە مەلا ئەبویە کری ناسراو بە مەلا گچکە کۆری حاجی مەلا عومەر ئەفەندیی ئەربیلی سالی ١٣٠٢ نووسیویەتیەوه.
- ٩- ٢٩٠/خ شەرحی ھۆنراوەی (تنقیح العبارات)ی شیخ مەعرووفی نۆدی. سەمیعی کۆری شیخ ئەحمەدی چنارەیی دانیشتووی لەبەر خاتری عیلم له شاری ئەربیل سالی ١٣٠٣ نووسیویەتیەوه.
- ١٠- ١٨٩/خ بەشی دوەمی موخەررە:
- محەمەد رەزا له مزگەوتی (آقا حەبیب اللە) له خزمەتی مامۆستا شیخ مەحمودی کۆری

وتەبەک لەسەر ھوجرە و مەدرەسە

حەزم دەکرد ئەم کتیبە بەشیوەکی زانستیانی و ھا بنووسرایەت - ھیچ نەبی - دلی خۆم پیتی پازیی بوايەت، بەلام وەک لەسەرەتاوە ھۆکە ی ھا ھۆکانیم نووسیوە نەکراو نەگونجا.. ھەر ھا حەزم دەکرد ناوی ھوجرە و مەدرەسەکان لەسەر رز و زنجیرەکی زانستیانی و ھا بوايەت ئەو شکۆمەندییە گەورەیی دەوری ھوجرە و مەدرەسە - یان باشتەر بلێن ئەو دەورە گەورەیی جەماوەری کوردستانی لە بەرز پراگرتنی ھوجرە و مەدرەسە و مەلا و فەقیی کوردستاندا - ی وەک شیایویەتی تیدا ڕەنگ بدایەتەو، بەلام دووبارە ئەمەیش نەگونجا، ھۆی سەرەکی ئەمە بۆ پەرەوێتی دەستخەت و شوێنەواری مەلا و فەقیی کورد دەگەریتەو، کە بەرھەمی زێڕینی ھوجرە و مەدرەسەن و، ڕەنگە، نەک لەم کتیبە مندا - ئەگەر کەس ببێ بەوایدا بچیت - بەچەندین بەرھەم و لە چەندین سالی دیدا - ئەگەر لە توانادا بیت - نەگاتە ئەنجامی تەواو.

نیشانی دەستخەتەکان:

- وەک بەرگەکانی پێشوو لەم بەرگەیشدا چەند سەرچاوەی دەستخەت بەکارھێناوە کە لەبەرگەکانی پێشوو دا نەبون. بۆ ئەم سەرچاوە نوێیانە و ئەو کەسانە سوودم لێ وەرگرتوون ئەم نیشانانەم داناو:
- ١- ٠٠٠/خ کتیبخانە مامۆستا شیخ محەمەدی خال.
 - ٢- ٠٠٠/س کتیبخانە بوزورگی شاری سنە.
 - ٣- کاک خالص لە ھولێر
 - ٤- عیرفان - عیرفان جاف
 - ٥- ٠٠٠/ع مەبەست مەلا عوثماني موفەتیشە لە بەرپۆبەراییەتی ئەوقافی سلیمانی.
 - دەبی ئەوە بلیم ئەو برا بەرپۆبەراییەتی دەستخەتەو، زۆر بەپەرۆشی کۆکردنەو و بەدەستھێنانیەو، درێخیش لەو ناکات ھەرچی دەست بکەوێت پیشانی منی بدات بۆ ئەو سوودی لێ وەرگرم. لەم بەرگەدا ئەنجامی ئەو دڵسۆزییە ئەم بۆیە بە ڕوونی دەبینرێت.

شیخ قادری سلیمانییه‌یدا سالی ۱۳۰۴ نووسیویه‌تیه‌وه.

هه‌ر له‌و لاپه‌رده‌ا نووسراوه: کوژرانی که‌دخودا محه‌مه‌دی ئه‌ویته‌ه‌نگیی که‌ له‌ ناو حوکمی نه‌جه‌ف قو‌لی خاندای دیومه‌ له‌ مانگی (ربیع الاول)ی سالی ۱۲۷۷دا بووه.

ئه‌مه‌ سالی ۱۳۱۱ نووسراوه‌ته‌وه.

۱۱- ۶۱۸س المغوات.

دانراوی مه‌لا خه‌لیلی سعرتی که‌ مامۆستای مامۆستا مه‌لا یه‌حیای مزووری بووه.

فه‌یضوللای خانقایی سالی ۱۳۱۸ له‌ شارۆچکه‌ی ئه‌له‌بجه‌ نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۲- عه‌لادین شیخ حامید

۱- شرح الصدر باسماء اصحاب البدر

دانراوی شیخ مه‌عرووفی نۆدییی.

شیخ عه‌زیزی دۆلپه‌موویی سالی ۱۳۲۰ له‌ گوندی ئه‌بوعوبه‌یده‌، - عه‌بابه‌یلئ - له‌

خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای شیخ قادردا نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۳- ۲۵ع کۆمه‌لێک دانراوی تێدایه‌ به‌م شێوه‌:

۱- شافییه‌ی ئیبنو‌الحاجیب

۲- الرسالة العضديه و شرحو عیصامی به‌سه‌ره‌وه.

ئه‌دیپ و نووسه‌ری ناسراوی کورد ئه‌مین یومینی سالی ۱۳۲۳ له‌ مزگه‌وتی مه‌لا ئه‌مین

مام رۆسته‌م له‌ سلیمانیی نووسیویه‌تیه‌وه.

۳- قه‌لجیی به‌سه‌ر جامیییه‌وه، هه‌مان مامۆستا نووسیویه‌تیه‌وه.

۴- قه‌لجیی به‌سه‌ر ته‌صریفی مه‌لا عه‌لییه‌وه.

۱۴- ۲۸۹خ/ شرح تنقیح العبارات في توضیح الاستعارات.

محهمه‌دی عوبه‌یدی سالی ۱۳۲۸ له‌ مه‌دره‌سه‌ی ئه‌بوعوبه‌یده‌ نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۵- ۳۷۱خ/ شرح الغلبنوي على رسالة اثيرالدين الابهری.

محهمه‌ عه‌لی کوری شیخ محهمه‌دی چاره‌یی سالی ۱۳۲۹ له‌ مزگه‌وتی شیخ ئه‌مین

خال له‌ خزمه‌تی مامۆستا شیخ عه‌بدوللادا له‌ سلیمانیی نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶- ۱۵۱ع گه‌له‌نبه‌وی شه‌رح.

عوبه‌یدوللای کوری یه‌حیای کاژاویی سالی ۱۳۴۷ له‌ گوندی ئه‌لمانه‌ له‌ خزمه‌تی

مامۆستا باباشیخدا نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی بی

۱- ۳۶۴خ/ الرسالة الحنفية في الآداب.

یوسفی کوری محهمه‌دی کوری ئه‌حمه‌د یوسفی عه‌بدوله‌لانی مانگی شه‌والی سالی ۱۱۳۷

له‌ گوندی پانه‌، لای مامۆستا مه‌لا محهمه‌دی بانه‌یی نووسیویه‌تیه‌وه.

۲- ۴۶۸خ/ المناهج الكافية في شرح الشافية له عیلمی صه‌رفدا، دانراوی قاضی

زه‌که‌ریای ئه‌نصاریی.

ئه‌حمه‌دی کوری محهمه‌دی کوری حسه‌ینی ره‌شه‌کانی سالی ۱۲۲۵ له‌ گوندی باغ، له‌

خزمه‌تی مامۆستا سه‌ید صادقدا نووسیویه‌تیه‌وه.

۳- ۴۵۹خ/ رسالة في قواعد بعض الكلمات.

ئه‌حمه‌دی کوری محهمه‌دی کوری حه‌سه‌نی ره‌شه‌کانی، له‌ گوندی باغ، له‌ ناوچه‌ی

سوورداش، سالی ۱۲۲۶ نووسیویه‌تیه‌وه.

۴- ۴۰۵خ/ حاشية عبدالحكيم السیالكوتي على حاشية عبد الغفور اللاری علی شرح

الفوائد الضیائية في النحو.

عه‌بدوره‌سوولی کوری سه‌ید محهمه‌دی کوری سه‌ید عه‌بدوره‌سوولی به‌رنجی سالی ۱۲۲۸

له‌ مه‌دره‌سه‌ی به‌رنجه‌ نووسیویه‌تیه‌وه، له‌ کۆتایییه‌وه نووسیویه‌:

ئه‌م کتییی عه‌بدولحه‌کیمه‌ له‌ گه‌ل عه‌بدولغه‌فووردا مه‌گه‌ر هه‌ر خودا بزانی چۆن به‌خویتی

جگه‌ر نووسیومنه‌وه، به‌لام هیچیانم هێشتا ته‌صحیح نه‌کردوه. دوا‌یی ده‌لئ: سوپاس

بو‌خودا که‌میکیان نه‌بی ته‌صحیح کردن.

۵- ۹۵ع

کتیییکی فه‌رائیضه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ناته‌واوه.

محهمه‌دی کوری ... سالی ۱۲۲۹ له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محهمه‌دی کوری مه‌لا

صالحدا له‌ گوندی (بیسکا) نووسیویه‌تیه‌وه.

۶- ۲۷۸۳- د/ع شرح المغنی، علیه‌ قملک لمحمد البیتوشی ۱۳۱۰.

عه‌بدولکه‌رمیی کوری خضری کوری ئه‌حمه‌د سالی ۱۲۳۸ له‌ گوندی بست نووسیویه‌تیه‌وه.

۷- ۶/ عرفان الربیع الثالث - المهلكات من کتاب احیاء علوم الدین.

دانراوی ئیمامی غه‌زالیی، فه‌خره‌دینی کوری ئه‌حمه‌دی کوری خضری کوری ئه‌حمه‌دی

روودباریی سالی ۱۲۷۴ له‌ گوندی بو‌ریده‌ر که‌ مولکی خو‌بان بووه، به‌شیکیشی له‌

سنة نووسیویه تیه‌وه.

۸- ۸۵/ع حاشیه‌ی محمه‌د حسه‌بنی هه‌ریری له سه‌ره‌تاوه ناته‌واوه.

محمه‌د صالحی کوری مه‌لا محمه‌دی کوری عه‌بدوله‌حمانی قازیی سالی ۱۳۰۲ له مه‌دره‌سه‌ی **بیاره** له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا عه‌بدوله‌قادر نووسیویه تیه‌وه.

۹- ۳۶/س گه‌له‌نبه‌ویی بورهان، عه‌بدوله‌حمیدی کوری عه‌بدوله‌کریم رۆژی شه‌مه‌ی ۲۸ ڕه‌مه‌زانی سالی ۱۳۰۳ له ئه‌ظه‌مییه له شاری **به‌غدا** نووسیویه تیه‌وه.

۱۰- ۶۵/ع الاظهار.

مه‌حمودی کوری مه‌لا محمه‌د ئه‌مینی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌راویی، یان (الراوی)، سالی ۱۳۱۱ له گوندی **بیشه‌وه** له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا صادقدا نووسیویه تیه‌وه.

۱۱- عه‌لادین شیخ حامید دۆلپه‌موویی،

۱ فیعلی سه‌عدوللا عه‌بدوله‌تاحتی دۆلپه‌موویی، سالی ۱۳۳۲ له مزگه‌وتی **بازار**، له شاری **سابلاغ** نووسیویه تیه‌وه.

۱۲- ۳/۳۰/ع شهرحی قه‌وشه‌جیی له نامیلکه‌ی عه‌ضودی.

عوپه‌یدوللای که‌مانتۆبی کوری میرزا عه‌بدوللای کوری حاجی عه‌بدوله‌کریمی کوری محمه‌دی بانه‌یی، سالی ۱۳۳۵ له گوندی **بزورگ قه‌لعه‌ی** له سه‌ر شیوی سه‌قز نووسیویه تیه‌وه.

۱۳- ۶/۳۰/ع شیعی عه‌ره‌بیی سه‌عیدی شیرازی.

عوپه‌یدوللای که‌مانتۆبی سالی ۱۳۳۵ له گوندی **بزورگ قه‌لعه‌ی** سه‌رشیی سه‌قز نووسیویه ته‌وه.

۱۴- عه‌لادین / شیخ حامید دۆلپه‌موویی

عه‌وامیلی جورجانی. محمه‌د ره‌شیدی گه‌وره‌قه‌لایی، رۆژی جومعه‌ی شه‌عبانی سالی ۱۳۴۵، له گوندی **باه‌وه** کاتی رۆشستنی نووسه‌ره‌وه بو گوندی پێنجوین نووسیویه تیه‌وه.

۱۵- ۱۲۰/ع غایه‌ التصریف.

شهرحی ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی دانراوی مه‌لا پیرۆت.

مصطه‌فای کوری حاجی مه‌لا ره‌سوولی خه‌راهی، ناسراو به ته‌لانی، سالی ۱۳۴۷ له گوندی **(بانه‌گلان)** نووسیویه تیه‌وه.

۱۶- ۱۲۱/ع قزنجی به‌سه‌ر (ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی)یه‌وه،

مصطه‌فای کوری مه‌لا ره‌سوولی ته‌لانی، سالی ۱۳۴۷ له گوندی **(بانه‌گلان)** نووسیویه تیه‌وه

۱۷- ۱۱۰/ع الاربعین حدیثا.

فایه‌قی کوری سه‌عید سالی ۱۳۴۸ له گوندی **بناوه‌سووته** نووسیویه تیه‌وه.

۱۸- ۱/۵۳/ع الرسالة الخنفیه.

ئه‌حمه‌دی کوری محمه‌دی فه‌قێ عه‌لی، مه‌شه‌هور به‌نیوچه‌وانیی، له گوندی **بیشاسب** له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا محمه‌د سه‌عیدا. سالی ۱۳۵۱ نووسیویه تیه‌وه.

۱۹- ۵۵/ع عصام الدین.

محمه‌دی ده‌رگا شیخانی سالی ۱۳۵۳ له گوندی **بناوه‌سووته** له خزمه‌تی ماموستایان مه‌لا محمه‌د و مه‌لا ئه‌حمه‌دا نووسیویه تیه‌وه.

له‌دوای ئه‌م کتیبه‌وه دوو پارچه‌ی شیعر و پارچه‌یه‌ک شیعی عه‌بدوله‌حمانی تێدايه.

۲۰- ۱۴۸/ع تشریح الافلاک.

عه‌بدوله‌کریمی کوری مه‌لا عه‌بدوللای موفتیی بیتووشیی، سالی ۱۳۵۴ له گوندی **بیشه‌وه**، له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا صالحی کوری ماموستا مه‌لا نه‌جیبدا نووسیویه تیه‌وه.

۲۱- ۱۹۸/ع الرسالة الشمسية في القواعد المنطقية.

مه‌لا ئه‌حمه‌دی بیتووشیی سالی ۱۳۵۵ له گوندی **بیشه‌وه** له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا خضری گیره‌بیدا نووسیویه تیه‌وه.

۲۲- ۱۱۰/ع کافي التجويد. شیخ عه‌بدوللای شیخ یوسف، حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم سالی ۱۳۶۵ له **بیاره** نووسیویه تیه‌وه.

۲۳- ۹۲/ع الاعراب عن قواعد الاعراب.

له کۆتاییه‌وه ناته‌واوه، عه‌لی بیتووشی، له گوندی **بیشه‌وه**، حاشیه‌ی مه‌لا عه‌بدوللای بیتووشی به‌سه‌ره‌وه‌یه.

۲۴- ۹۴/ع تفسیر البیضاوي

له سه‌ره‌تاوه په‌ره‌یه‌کی که‌وتوه، به‌دوو سی خه‌ت نووسراوه‌ته‌وه، تا کۆتایی سووره‌تی (الکھف)ی تێدايه، میژووی پێوه نییه، کۆنه، له کۆتایی حاشیه‌یه‌کیه‌وه نووسراوه:

ئیلیاسی کوری مصطه‌فای کوری محمه‌د له گوندی **باليسان** نووسیویه تیه‌وه.

٢٥- خالص کتیبیکى ناتهواوه له نحودا.

سهید محمد له گوندی **بالیسان** نووسیویه تیهوه. وایزانه ئهوه سهید محهمدهیه که شکۆله کهیم له بهرگی پینجهمی میژوودا باسی کردوه.

پیتی پى

١- ٢٣٠/خ (ریاض الخلود) ی مهلا ئه بویه کرى موصه ننیف.

حههینی حههینی سیهه کی سالی ١٢٢٥ له گوندی **پینجوتین** نووسیویه تیهوه.

٢- ١٦/ع شه رحى ته صریفى مهلا عهلى، دانراوى مهلا پیرۆت.

محهمده ئه مینی کورى ئیسماعیلی کورى ئه حمده دی هه نجیره یی بهرده شانیی له شارۆچکه ی کۆیه له مزگه وتی **پلکه** له خزمه تی مامۆستا مهلا محهمده توفیقدا سالی ١٣٣٠ نووسیویه تیهوه.

٣- ٨٩/ع حاشیه ی مهلا عهلى قرلجی به سهه ته صریفه وه.

محهمده ئه مینی ولزوی له بهر خاتری مامۆستا مهلا ئیسماعیل سالی ١٣٣٤ له گوندی **پاراست** نووسیویه تیهوه.

٤- ١٥٧/ع الفوائد الحمیده فی کشف نظم الفریده.

نوسه ره وه که ی له شارى **پینجوتین** له خزمه ت مامۆستا مهلا ئیسماعیلدا نووسیویه تیهوه. میژووی ٢٢/٤/١٩٥٢ ی به خه تیکى نوئ پیه وه.

٥- ٣٦/س عه بدوللا یه زیدی، عه بدولحه مید له مه درسه ی **پینجوتین** نووسیویه تیهوه.

٦- ١٣/ع رساله البیان: ئیستیعاره ی مهلا ئه بویه کرى میر پۆسته می.

... له مزگه وتی **پلک** نووسیویه تیهوه.

٧- ٣٠/س کۆمه لیک دانراوه، چه ند کهس هاوکارییان له نووسینه وهیدا کردوه.

یه کیکیان که عیصامه دینه، سه عده دین له بهر خاتری مامۆستا عه بدولحه مید له باخی **پینجوتین** نووسیویه تیهوه.

پیتی تی

١- ٣٧٤/خ رساله جهة الوحدة لمحمد أمين.

یوسفی کورى محهمده دی کورى ئه حمده دی ناسراو به مهلا له رزه، سالی ١١٢٨ له گوندی **تهله**، له ناوچه ی هه ریر، له مه درسه ی مامۆستا مهلا محهمده ی گه ره ویدا نووسیویه تیهوه.

٢- ٧٦/ع ده سته تیکى گه وره ی ناتهواوی شه ره له کۆتایی حاشیه یه کیه وه ده لئى: ره سوول له گوندی **(تورژن)** نووسیویه تیهوه.

له شوپنیکى دیدا محهمده دی کورى عهلى کورى ئیبراهیم میژووی له دایکبوونی دوو سی مندالی تیدا نووسیویه له سالانی ١٢٠٢ و ١٢٠٧ و دواى ئه وه، خاوه نی کتیه که له وه سه رده مه دا محهمده دی کورى عهلى کورى ئیبراهیم بووه.

٤- ١٠/٤ خ ٣-٤٣٦/خ حدایق الدقایق فی شرح رسالة علامة الحقایق فی النحو - الامنودج - لجارالله الزمخشري.

شه ره که ناسراوه به شه رحى سعدالدین - سه عدوللای گه وره - سوله یمانی جوانرۆیی سالی ١٢٦٤ له گوندی **تورجان** له خزمه تی مامۆستا مهلا عهلى قزلجیدا نووسیویه تیهوه.

٤- ١٠/٤ خ النهجة المرضية فی شرح الالفية.

سوله یمانی جوانرۆیی له گوندی **(تورجان)** نووسیویه تیهوه.

پیتی جیم

١- ٧٥/ع مینه جیکى ناتهواوه.

له کۆتایی حاشیه کانه وه ناوی ئیبراهیمی کورى عه باس هه یه.

حاشیه ی مهلا مه حمودی بیتووشی به سه ره وه یه.

میژووی له دایکبوونی محهمده دی به سه ره وه یه سالی ١١٦٧ له گوندی **(جمبوشه!)** له ده وری مه رگه.

له پيش کیتابی سه ومدا ده لئى: به هه زار زه حمه ت و خه فه ته وه لای مه ولانا غه زائی خویندم.

٢- ٤٤٢، ٤٤٣، ٣٦١، ٣٥٤، ٣٥٦، ٤٤٤/خ ئه مانه که له یه ک به رگدان و سه دان لاپه رنه به شیکن له نووسراوه کانی سوله یمانی **جوانرۆیی**، ئه م ده سته ته ی سالی

١٢٥٧ له **به غدا** نووسیوه ته وه.

٣- ١١٩/ع گه له نه وى.

محهمده دی کورى مصطه فای کورى مهلا عه بدوللای کانی عویه یدیه ی سالی ١٣٥٢ له گوندی **چرچه قه لا** نووسیویه تیهوه.

٤- ٤/عرفان الفریده. دانراوی شیخی سیووطی.

محەمەد سەعیدی لۆنی لە خزمەتی سەید عەطائوللای مودەرەسی چۆردا، کە ئەویش کۆری حاجی سەید محەمەدی کۆری عەللەمە حاجی سەید ھەسەنی چۆرییە سالی ١٣٧١ لە چۆر نووسیویەتیەو.

٥- عەلادین شیخ حامید

پارچەیک شیعری عەرەبییە عەزیزی دۆلپەموویی لە گوندی چنارە لە خزمەتی مامۆستا مەلا محەمەدی کۆکۆبییدا نووسیویەتیەو.

پیتی ھی

١- ١٠٢/ع فناری.

ئیسماعیلی کۆری عوثماني کۆری جۆنەید سالی ١١٥٥ لە گوندی (حزو...) نووسیویەتیەو.

٢- ١٩١/خ نامیلکە (سیف الله) دانراوی مەلا محەمەدی کەوانە دۆلی، عەبدووسەمیعی کۆری شیخ ئەحمەدی چنارەیی سالی ١٣١٠ لە گوندی (حاجی قەرە) نووسیویەتیەو.

پیتی ھی

١- ٢٦٧٥ - ٢٦٧٨ الشیرانشی.

سالی ١٢١١ لەبەر خاتری شیخ عەبدووللای خەریانی لە گوندی (خەریانە) نووسراوەتەو. ٢- خەریانی، بەشەکانی نیکاح و جیراحی کتیبی توحفە ئەمیر سلیمان بەگی کۆری خالید پاشای کۆری سلیمان پاشای شەهید سالی ١٢٢٢ وەقفی کردوو لەسەر مەدرەسە شیخەولای - شیخ عەبدوولای خەریانی و شیخ محەمەدی کۆری شیخ یوسفی (السمواتی) ئاگاداری وەقفەکە بوون و مۆریشی کردوو.

٣- ١/ع موختەصری مونتەھاو (تجريدالعقائد) و چەند حاشیەیک. محەمەد ناویک لە مەدرەسە (خسروی) لە شاری (آمد) نووسیویەتیەو.

پیتی دال

١- ٥٦/ع محەمەدی کۆری مصطفە حاشیە ھەییە بەسەرەو و سالی ١١٠٧ لە گوندی (دری) نووسیویەتیەو.

لە شوێنیک دیشدا دەلی: لە گوندی (اسفرنکین).

دەستخەتەکە زۆر شیرزەییە لەو دەچێ پاشماوەی جامی بیت.

٢- ٤٨١/خ حاشیە شیخ (ناصرالدین اللقانی) لە صەرفدا. دەنونی کۆری بایەزیدی بەرنجی سالی ١١١٧ لە مەدرەسە گوندی دەرەشیش نووسیویەتیەو.

٣- ٤٤/٣٣٣ دەستخەتیک کۆنە کۆمەڵیک دانراوی مەنطیقی تێدا.

بەشی زۆری عەبدووللای کۆری تاجەدین لەبەر خاتری مامۆستا و برای محەمەدی کۆری فەقی داودی (گرفی) نووسیویەتیەو. لە سالی ١١٣٣دا.

لە کۆتایی یەکیک لە دانراوەکانەو دەلی: دواي رۆژنیک لە مردنی بایەزید بەگ تەواو بوو.

لە دواي یەکەم نامیلکەو کە لە باسی (خلق افعال العباد) دایە و لەسەر داواي مەولانا سەعدەدین محەمەدی (استراবাদ)ی دانراوە و نازانم دانەرەکی کتیبە نووسراوە:

لە قاشان دایناو. نووسەرەو کە دەلی دانەرەکیشی بیت لە گوندی (دیقین - دیوین) لە ویلایەتی (سهران - سۆران) لەبەر خاتری مەولانا محەمەدی کۆری داود لە گوندی (ماقران) نووسیویەتیەو.

٤- ٦٢٢/خ تعلم المتعلم فی طریق التعلم.

سالی ١١٥٩ لە دیاربەکر نووسراوەتەو.

٥- ٥٣٤/خ شەرحی خالیدی ئەزھەری بەسەر قەصیدە بوردە بۆصیریییەو، سالی ١١٥٩ صادق لە دیاربەکر نووسیویەتیەو.

٦- ٨٥٢/خ (سبعة الابواب) لە تەجويددا.

صادق سالی ١١٥٩ لە دیاربەکر نووسیویەتیەو.

٧- ٢/عیرفان الجزء الثاني من شرح المنهج للقاضي زكريا الانصاري.

محەمەد میرزای کۆری پەمەزانی کۆری مەلا میرزای دۆلابی لە گوندی دۆلاب سالی ١٢١٥ نووسیویەتیەو.

٨- ٦٠/ع (الكفاية) ی بێتووشیی.

قازی زاده محەمەد لە گوندی دۆلپەموو لە خزمەتی مامۆستا مەلا عەزیزدا نووسیویەتیەو.

٩- ١/٢٠٥ ع سەعدوللای بچووک.

ئیسماعیلی کۆری محەمەد لە گوندی دەرەند لە خزمەتی مامۆستا شیخ حەیدەردا نووسیویەتیەو.

پیتی رێ

- ۱- ۳/س نووسخه‌یه‌کی نایابی (قاموس المحيط) سالی (۱۲۰۳) مامۆستا مه‌لا خدری روایی له‌ گوندی روار به‌خه‌تیککی که‌موینه و نایاب نووسیویه‌تیه‌وه. پێشکه‌شی کردووه به‌خوسره‌وخانی والیی ئه‌رده‌لان و، ژۆر به‌رتیزه‌وه باسی خوسره‌وخان ده‌کات.
- ۲- کاک خالص. له‌ کۆتایی (جمع الجوامع) هه‌وه نووسراوه: تمت هذه النسخة المباركة المسماة بجمع الجوامع لشيخ المحلي بحمد الله وعونه على يد احقر العباد واحوجهم الى عفو مولاہ احمد ابن شيخ صالح العمادي در بلد ساوج! در مسجد رستم بيك بعد از وفات شدن ملا محمود کياني در وقت آمدن ملا حسين کاک احمد گوراني در حجله! ملا حاجی علی الکرکوکي در سنه هزار دوصد شصت نوه بعد از هجرت حضرت رسول الله اللهم اغفر لي ولساير المسلمين آمين.
- ۳- ۳ عه‌لادینی شێخ حامیدی دۆلپه‌موویی.
- ۳ نامیلکه‌ی ئیستیعاره، یان (بیان البيان)ی مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری میر رۆسته‌میی. عه‌بدولفه‌تاحی دۆلپه‌موویی سالی ۱۳۳۷ له‌ گوندی زه‌نبیل نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی عین

- ۱- ۶/س نووسخه‌یه‌کی نایابی الفوائد الضیائیة (جامی).
- ناوی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی کورژیتراوه‌ته‌وه، خه‌لکی گۆلعه‌نبه‌ر بووه، به‌یارمه‌تی عه‌بدولقادری کوری سه‌یید مه‌حموودی به‌رنجی له‌سه‌رده‌می حوکومه‌تی عه‌بدوهره‌مان پاشادا له‌ سلیمانیه له‌ مه‌دره‌سه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیدا سالی ۱۲۰۵ نووسیویه‌تیه‌وه. له‌و کاته‌دا شێخ ئه‌بویه‌کری و فه‌قن محمه‌دی ئه‌له‌به‌جیه‌یی خۆشه‌ویستی کاک ئه‌حمه‌د له‌وئ بوون.
- ۲- ۴/۸خ موصل الطلاب - خالد الازهري.
- محمه‌دی کوری سه‌یید زه‌ینه‌لعابیدین سالی ۱۲۱۹ له‌ مه‌دره‌سه‌ی سه‌نه‌نده‌ج نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۳- ۲۷۱، ۲۸۲، ۲۷۳، ۲۷۸، ۲۷۹خ
- کۆمه‌لیک دانراوه‌ عبدالرسولی کوری سه‌یید محمه‌دی کوری سه‌یید عبدالرسولی به‌رنجی سالی ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ له‌ خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا عه‌لیدا له‌ سلیمانیه نووسیویه‌تیه‌وه.

- ۴- ۴/۷خ شرح مسعود التفتازانی علی مختصر تصريف الزنجاني.
- عه‌لی کوری سه‌یید ره‌سوولی به‌رنجی سالی ۱۲۳۶ له‌ شاری سلیمانیه له‌ مزگه‌وتی شێخ مه‌حموود نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۵- ۴/۹خ موصل الطلاب الى قواعد الاعراب. سالی ۱۲۵۵ سوله‌یمان - ره‌نگه سوله‌یمانی جوانرۆیی بیت - له‌ سلیمانیه نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۶- ۵/۲ع حاشیه‌ی محیدین.
- عه‌لی کوری قازیی ئه‌حمه‌د لای مامۆستا مه‌لا محمه‌دی برای له‌ شارۆچکه‌ی سابلاغ ۳/ی (ربیع الاول)ی سالی ۱۲۶۱ نووسیویه‌تیه‌وه.
- له‌ شونیتیکی دیدا باسی له‌ دایکه‌بوونی عه‌بدوللای برازی له‌ هه‌مان سالدای نووسیوه.
- شونیتی نووسینه‌که‌ سه‌ر هه‌وزی به‌رده سووره له‌ گوندی بیتووش.
- ۷- ۴/۸۲خ حاشیه‌ی موده‌وه‌نه به‌سه‌ر حاشیه‌ی (ناصرالدین اللقانی) وه له‌ سه‌رفدا، سوله‌یمانی جوانرۆیی سالی ۱۲۶۴ له‌ سلیمانیه له‌ کاتی په‌ژاره‌ی بی بارانییدا نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۸- ۴/س شرح المنهج.
- عه‌بدولعه‌فووری کوری شێخ ئه‌حمه‌دی کانی مشکانی، سالی ۱۲۷۰ له‌ شاری سه‌نه‌نده‌ج نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۹- ۱۳/س عیصامه‌دین له‌سه‌ر ئیستیعاره.
- عه‌بدوهره‌جیمی کوری عه‌بدولکه‌رمیی سنه‌یی سالی ۱۲۷۴ له‌ سلیمانیه نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۱۰- ۴/۲ع عه‌وامیلی جورجانی.
- محمه‌د ئه‌مین له‌ مزگه‌وتی سه‌ید مصطفا سالی ۱۲۹۳ له‌ شاری سنه نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۱۱- ۳/۲۸خ عبدالحکیم بن شمس الدین علی شرح الشمسية.
- مصطفه‌ای کوری سه‌ید ئه‌حمه‌دی کوری سه‌ید ره‌سوولی به‌رنجی، سالی ۱۳۰۱ له‌ سلیمانیه نووسیویه‌تیه‌وه.
- نوسخه‌یه‌کی نایابه له‌ به‌ر نوسخه‌کانی قزنجی و خوا هه‌رزاد موقابه‌له‌ی کردووه.
- ۱۲- ۱/۸۹خ المحرر.
- دوو به‌شه له‌ یه‌ک به‌رگدا، به‌شی یه‌که‌می محمه‌د ره‌زای کوری شێخ سه‌لیم له‌ شاری سنه له‌ مزگه‌وتی والی ناسراو به (دار الامان) سالی ۱۳۰۴ له‌ خزمه‌تی مامۆستا شێخ

هه‌بیبوللای کانی مشکانیدا نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۳- ۱۵۲/ع حاشیه‌ی میصری به‌سەر شهرحی عزیزیه‌وه.

سالی ۱۳۰۴ له شاری **سلیمانی** به‌دهستی ئەحمەدی کورێ ئیبراهیم نووسراوه‌ته‌وه.

۱۴- ۱۱/ع فهرائینی شهرح مه‌نه‌ج.

محەمەد ئەمین کورێ محەمەدی کورێ میکائیل سالی ۱۳۰۸ له **سلیمانی** نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۵- ۱۲۲/ع قه‌صیده و شیعره‌ عه‌ره‌بییه‌کانی شیخی سه‌عدیی، عه‌لی کورێ مه‌لا عه‌بدوهرحمان سالی ۱۳۱۹ له شاری سنه نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶- ۴۱/ع هۆنراوه‌ی (جمع الجوامع) دانه‌ره‌که‌ی نه‌زانرا. سالی (۸۷۷) دایناوه.

سالی ۱۳۲۲ له ده‌وروهری سه‌رده‌شت کاتێ ناوچه‌که‌ که‌وته ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوثماني نووسراوه‌ته‌وه.

۱۷- ۲۵۴۶/س ریاض الخلود

دانراوی ماموستا مه‌لا ئەبویه‌کری موصه‌ننیف.

سه‌یید محەمەد ئەمینی کورێ سه‌یید محەمەد له گوندی **سه‌فره** له‌به‌ر خاتری حسه‌ین ناغای کورێ حسه‌ین ناغای گه‌للایه‌یی سالی ۱۳۲۴ نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸- ۲۹۶/خ شرح رسالة الاستعارة.

دانراوی شیخ عه‌بدوهرحمانی ئیبنوخله‌یاطی قه‌رده‌اغی. عارفی سلیمانییه‌ی کورێ ئەحمەد صائب له **سلیمانی** له کاتی جه‌نگکردنی ده‌وله‌تی عوثمانيدا دژی ده‌وله‌ته‌کانی به‌لقان له‌به‌رخاتری کاکه‌ ره‌شید نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۳۲۹

هه‌روه‌ها ۲۹۷یش که نامیلکه‌ی وه‌ضعه هه‌مان نووسه‌ره‌وه نووسیویه‌تیه‌وه .

له شوێنیکیدا محەمەد عه‌لی کورێ ئەحمەدی مه‌لا صابونچی نووسیویه‌تی مه‌لا عارفی کورێ ئەحمەد صائب سالی ۱۳۴۰ ئەم کتێبه‌ی پێ به‌خشیم.

۱۹- ۲/ع شهرحی سه‌عدوللای دانراوی مه‌لا ئەحمەدی گه‌ره‌ویی.

یوسفی هه‌ورامانی سالی ۱۳۳۰ له گوندی **سه‌روکانی** نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۰- ۲ عه‌لادینی شیخ حامیدی دۆلپه‌موویی. نامیلکه‌ی وه‌ضع.

سالی ۱۳۳۲ عه‌بدولفه‌تاحی دۆلپه‌موویی له شاری **سابلاغ** نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۱- ۳/۶۰/ع قه‌وشه‌جیی.

عه‌لی کورێ مه‌لا قادری کورێ گه‌پله‌یی سالی ۱۳۳۳ له گوندی **سه‌ردۆش** بۆ خۆی نووسیویه‌ته‌وه.

۲۲- ۲/۱۰/ع شهرحی ئیستیعاره‌ی ماموستا مه‌لا ئەبویه‌کری میر رۆسته‌میی، به‌شی دوا‌یی شهرحی ماموستا مه‌لا عه‌بدوهرحمانی ئیبنوخله‌یاطی قه‌رده‌اغی.

ره‌سوولی کۆخه‌ ماموویی سالی ۱۳۴۱ له **(سردۆش)** له خزمه‌تی ماموستا.. نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۳- ۸۳/ع ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی.

محەمەد وه‌هیبی عوثماني سالی ۱۳۴۲ له شاری **سلیمانی** نووسیویه‌تیه‌وه.

دیاره ئەم محەمەد وه‌هیبه‌یش شاعیر بووه، به‌لام هیچ شتیکی ده‌رباره‌ نازانم جگه‌ له یه‌ک پارچه‌ شیعرێ فارسیی که له‌کۆتایی ده‌ستخه‌ته‌که‌یه‌وه‌یه.

۲۴- ۵/ع سه‌عدوللای بچوک.

سالی ۱۳۴۵ ئەحمەدی کورێ...

ئاوگرته‌یی له گوندی **سه‌رگه‌لو** نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۵- ۳/ع نصاب الصبيان.

محەمەدی نۆدشیی سالی ۱۳۵۱ له شاری سنه له حوجره‌ی مزگه‌وته‌ی مه‌لا عارف له خزمه‌تی ماموستا مه‌لا ئەسعه‌دی کورێ زه‌ینه‌لعابیدیندا نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۶- ۱۱۷/ع ئیستیعاره و وه‌ضعی مه‌لا ئەبویه‌کری میر رۆسته‌میی.

فایه‌ق سالی ۱۳۷۱ له گوندی **سه‌عداباد** نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۷- خالص نامیلکه‌یه‌ک له (علم الهیئة)دا.

دانه‌ره‌که‌یم نه‌زانی، له کۆتاییدا ده‌لی: کتبه‌ه‌ فی شهر **سلیمانی** فی خدمه‌ مولانا واولانا ملا عبدالله عرفان افندی. انا الحقیر بهاء‌الدین. ئەمه‌یشی تێدایه‌:

در این دنیا‌سی چیز آمد بعلم بار:

غریبی، ره‌ دور، غم یار

غریبی و ره‌ دور هم به‌ر بار

غم یار و غم یار و غم یار

۲۸- ۱۵۲/ع عیصامه‌دینی ئیستیعاره.

ئهحمه‌دی کوری ئیبراهیمی زیندانیی له **سلیمانی** نووسیویه تیه‌وه.

۲۹- ۱۵۱/ع نامیلکه‌ی وه‌ضع.

له کۆتاییه‌وه نات‌ه‌واوه، له دوا‌ی حاشیه‌یه‌کیه‌وه ده‌لی: ئه‌حمه‌دی مه‌ریوانیی له **سلیمانی** نووسیویه تیه‌وه.

۳- ۳۳۰/خ حاشیه‌ی عبدالحکیم علی شرح الشمسیه.

عوسمانی کوری عه‌بدولعه‌زیزی کوری عه‌لی، له گوندی **سوورداش** نووسیویه تیه‌وه.

عه‌بدوره‌حمانی کوری سه‌یید عه‌بدولکه‌رمیی عازهبانی به‌دو رۆبعی ئه‌نوار له مامۆستا مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی پێنجوتنی کرپوه.

۳۱- ۶۱۷س کافی التجوید دانراوی شیخ عه‌بدوللای شیخ یوسف.

فه‌یضوللای خانه‌قایی له شارۆچکه‌ی **سابلاغ**، له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودی مه‌ولان ئابادییدا نووسیویه تیه‌وه.

۲۳- ۲۲۱۶ - ۲۲۱۹ (ع.د) کۆمه‌لیک دانراوه له‌وانه گه‌له‌نبه‌ویی، عه‌لی کوری ئیبراهیمی کوری عه‌لی له شاری **سلیمانی** له خزمه‌تی حاجی مه‌لا ره‌سوولدا نووسیویه تیه‌وه.

۲۴- ۲/ع حاشیه به‌سه‌ر نامیلکه‌ی وه‌ضعه‌وه.

ئه‌حمه‌دی مه‌ریوانیی له شاری **سلیمانی** نووسیویه تیه‌وه.

پیتی شین

۱- ۳۲۲/خ شرح الشمسیه.

یه‌عقوبی کوری ئه‌حمه‌دی نه‌ستانی لای مه‌ولا ئیبراهیمی قاضی **شموله** سالی ۱۱۲۲ نووسیویه تیه‌وه.

۲- ۴۵۱/خ (منظومة كفاية المعاني) ی پیتۆشی.

سالی ۱۳۰۵ له گوندی **شه‌ره‌فکه‌ند** له ناوچه‌ی موکری نووسراوه‌ته‌وه.

۳- ۲۷/ع نوسخه‌یه‌کی نات‌ه‌واوی (تشریح الافلاک).

قادی کوری مه‌لا قادری مه‌رگه‌یی سالی ۱۳۵۴ له شارۆچکه‌ی **شه‌قلاوه** له خزمه‌تی مه‌لا طاهادا نووسیویه تیه‌وه.

۴- ۵۱/ده‌ستخه‌تیک شپه‌ره‌یه پاشماوه‌ی چه‌ند کتیبه، یه‌کیکیان (مولد النبي) یه

به‌زمانی عه‌ره‌بی، نازانم دانراوه‌که‌ی (جعفر البرزنجی) یه‌یان نا.

له شوتنیکیدا نووسراوه (کتبه‌ی علی فی قریته **شاو**ر اعراب الکانی)

۵- ۷۹/ع کتیبیکی (فقه‌ی گه‌وره‌یه).

سوله‌یانی کوری ره‌سوول له گوندی **شیخان** (قبل الاجازه) نووسیویه تیه‌وه.

۶- ۴۷۲/خ شه‌رحی که‌مال به‌سه‌ر شافیه‌وه.

عه‌لی به‌رزنجی له **شه‌قلاوه** نووسیویه تیه‌وه

پیتی نه‌ین

۱- ۱۰/عرفان چغمینی.

مصطه‌فای کوری... کوری مصطه‌فا سالی ۱۱۲۰ له مه‌دره‌سه‌ی مه‌ولانا **عه‌لی زاده** له شاری که‌رکووک نووسیویه تیه‌وه.

۲- ۴۶۲/خ باب الحرف من الرسالة السعدية.

یوسفی ناسراو به‌یوسفی دووه‌می کوری محه‌مه‌دی کوری ئه‌حمه‌دی عه‌بدالانیی له مه‌دره‌سه‌ی شیخ **عه‌بدوللا** له خزمه‌تی مه‌ولانا محه‌مه‌دی (به‌له‌گی) دا سالی ۱۱۳۵ نووسیویه تیه‌وه.

۳- ۵۳۶/خ شه‌رحی قه‌صیده‌ی طه‌نطه‌رانی.

صادقی پاوه‌یی سالی ۱۱۵۹ له مه‌دره‌سه‌ی **عوسمان** پاشا له شاری هه‌له‌ب نووسیویه تیه‌وه.

۴- ۳۳۴/خ حاشیه‌ی بوره‌انه‌دینی کوری که‌ماله‌دینی کوری هه‌یدهر به‌سه‌ر دتیاچه‌ی شه‌رح شه‌مسیه‌وه.

عه‌بدوللای کوری ئیبراهیمی کوری عه‌بدوللا سالی ۱۱۸۸ له مه‌دره‌سه‌ی مه‌ولانا **عه‌بدوره‌حمانی** جه‌لیی له شاری کۆیه نووسیویه تیه‌وه.

۵- ۴۶/ع قول أحمد

هه‌یدهری کوری.. نه‌جاری کوردیی قه‌ره‌داغیی سالی ۱۲۱۵ له مه‌دره‌سه‌ی **عادلیه** له به‌غدا نووسیویه تیه‌وه.

۶- ۴۶۹/خ مناهج الکافية فی شرح الشافية

عبدالسلام سالی ۱۲۲۴ له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا **عوسمانی** ره‌شه‌کانی نووسیویه تیه‌وه.

٧- ١٠٥/ع حسامکاتی.

عه‌بدولقادر له دواى حاشیه‌یه‌کیه‌وه ده‌لێ: له گوندی **عه‌لی به‌بان** نووسیویه‌تیه‌وه، میژووی نووسیینه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ سالی ١٢٦٩هـ.

٨- ١٣٥/ع هه‌رفی شه‌رح موغنیی.

فه‌یضوللای کوری خودا مرادی کوری هه‌یده‌ری کوری پیروه‌یی کوری عه‌لی کوری محه‌مه‌د، سالی ١٢٧٢ له مه‌دره‌سه‌ی **عه‌بدولغه‌نی** ته‌فه‌ندی له خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا عه‌بدولوه‌هابدا له شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

٩- ١٣٥/ع ئیستیعاره‌ی مه‌لا ته‌بویه‌کری میر رۆسته‌می.

فه‌یضوللای کوری خودا مرادی کوری هه‌یده‌ری کوری پیروه‌یس کوری عه‌لی کوری محه‌مه‌د سالی ١٢٧٢ له مه‌دره‌سه‌ی **عه‌بدولغه‌نی** ته‌فه‌ندی له شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

١٠- گه‌له‌نبه‌ویی شه‌رح.

حه‌سه‌ینی کاژاویی سالی ١٣٠٣ له شاری ته‌ربیل له مه‌دره‌سه‌ی **حاجی عومه‌ر ته‌فه‌ندی** له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا هه‌سه‌نی بانه‌بییدا نووسیویه‌تیه‌وه.

١١- ٢٩٣/خ نامیلکه‌ی به‌یان (الاستعارة)ی مامۆستا مه‌لا ته‌بویه‌کری میر رۆسته‌می.

سه‌میعی شیخ ته‌حه‌دی چناره‌یی له شاری سلیمانیی له مزگه‌وتی شیخ **عه‌بدوره‌حمانی** شیخ ته‌بویه‌کر له خزمه‌تی شیخ محه‌مه‌د ته‌مینی خه‌طی‌بزا ده‌دا سالی ١٣٠٤ نووسیویه‌تیه‌وه.

١٢- ١٢٤/ع (سكرة التحنيك)ی مه‌لا خالیدی کونه‌فلووسی.

محه‌مه‌دی مه‌رگه‌یی سالی ١٣٤١ له خزمه‌تی مه‌لا عه‌بدولکه‌رییدا له مزگه‌وتی حاجی مه‌لا **عومه‌ر** ته‌فه‌ندی نووسیویه‌تیه‌وه.

١٣- ع/منیحة الاحباب علی صفيحة الاسطرلاب. دانراوی مامۆستا شیخ عومه‌ری قه‌ره‌داغی.

جه‌لاله‌دینی کوری مه‌لا ته‌حه‌دی کوری مه‌لا صالحی کوری مه‌لا عوتمان له خانه‌قای مه‌لا **عوتمان** له شاری سلیمانیی سالی ١٣٥٩ نووسیویه‌تیه‌وه.

١٤- ٣/٣٤/ع المسائل المختلف فيها بين الشافعي والحنفي.

مه‌حموود نووسیویه‌تیه‌وه. له کۆتایی په‌راویزیکیشیه‌وه نووسیویه: عه‌لی له شاری بانه له

مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا **عه‌بدولکه‌ریم** نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی قاف

١- (له ده‌ستخه‌ته‌کانی بنکه‌ی ژین)

کتیبی (النکاح) له یه‌کیک له کتیبه شه‌رحه‌کاندا.

ئه‌یویی کوری عه‌لی سالی ١١٠٠ له گوندی قه‌ره‌نبی و چه‌ند شوینی دی نووسیویه‌تیه‌وه.

٢- ١٨٦/ع الفرائض.

حه‌مه‌زی کوری جه‌ماله‌دین سالی ١١٥١ له گوندی **(قالی بلاغ)**ی نزیکي زه‌رین خاک که مولکی سه‌ید محه‌مه‌د به‌گی کوری بایه‌زید به‌گه، نووسیویه‌تیه‌وه.

٣- ٢٣٢/خ انذار الاخوان، دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی کوری مامۆستا مه‌لا ته‌بویه‌کری موصه‌ننیف.

عه‌بدولله‌طیفی کوری محه‌مه‌د سه‌عیدی شه‌ریف له گوندی **قزل بلاغ** له ناوچه‌ی سارال له ده‌وره‌ری کوردستان له مانگی ذیلقه‌عه‌دی سالی ١٢٤٦دا نووسیویه‌تیه‌وه.

٤- ١٧٥/ع یه‌ک په‌ره‌ی کۆتایی نامیلکه‌ی عیصامه‌دینی ئیستیعاره.

سالی ١٢٧٧ سوله‌یمان ناویک که له‌وه ده‌چی (زه‌نگیده‌ری) بیت له مه‌دره‌سه‌ی **قه‌لاچالان** له خزمه‌تی مامۆستا (ناوه‌که‌ی کووژاوه‌ته‌وه له‌وه ده‌چی مه‌لا عه‌بدوللا بیت)دا نووسیویه‌تیه‌وه.

٥- ٩٦/ع شه‌رحی وه‌ضع.

محه‌مه‌دی کوری صالحی کوری عه‌بدولقادی کوری مه‌لا محه‌مه‌د سالی ١٣٠١ له گوندی **قه‌ره‌ناو** نووسیویه‌تیه‌وه.

٦- ١٢/ع حسام کاتی.

عه‌لی ئابلاخیی سالی ١٣٠٩ له شاری **قه‌ره‌داغ** نووسیویه‌تیه‌وه.

٧- ١/٧٠/ع

عه‌بدوللا یه‌زدیی له **قه‌ره‌داغ** سالی ١٣١٠ عه‌لی ئابلاغیی نووسیویه‌تیه‌وه.

٨- ١١/٢/ع ريساله‌ی (اللزوم)ی سه‌بیید شه‌ریف، مه‌حموود له گوندی **(قلعه‌که‌نه)** - کۆنه‌قه‌لا- له‌به‌ر خاتری مامۆستا مه‌لا مه‌حموود سالی ١٣٢٨ نووسیویه‌تیه‌وه.

٩- ٢/٦٠/ع شیعی طاهیر به‌گ و بایه‌زید.

محهمه‌دی کوری مه‌لا عه‌بدوئلای نایب له ناحیه‌ی **قزلجه** سالی ۱۳۳۲ نووسیویه‌تیه‌وه.
۱- ۷/۲۸ ع حاشیه‌ی محیدینی تالشیی به‌ناویانگ به‌حسامکاتی.

محهمه‌دی کوری شیخ مه‌حمودی کوری شیخ محهمه‌دی کوری شیخ مه‌حمودی کوری
شیخ نه‌حمه‌دی کوری شیخ عه‌بدوله‌تیف سالی ۱۳۳۲ له شاری **قه‌رده‌داغ**
نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۱- ۳/۵۳ ع فه‌ناری

نه‌حمه‌دی کوری محهمه‌دی فه‌قی عه‌لی ناسراو به‌نه‌وچه‌وانی له ناوچه‌ی سۆسنی سالی
۱۳۵۰ له خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا سوله‌یانی کاژیدا، له گوندی **قوروجاوی** سه‌ر به
مامش نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۲- ۳۰ ع عه‌وامیلی جورجانی.

نه‌حمه‌دی هه‌رتله‌یی سالی ۱۳۷۶ له گوندی **(قه‌رسالم)** نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۳- ۴۰ ع کتییکی نه‌حوی عه‌ره‌بی و کتییکی ته‌جیدی فارسی تیکه‌لاوکران.
له‌کو‌تایی فارسیه‌که‌وه ده‌لی: محهمه‌د نه‌مینی زه‌نگه‌یی ناسراو به‌گه‌رمیانی
له‌خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوئلای ناسراو به‌ته‌کیه‌یی دا له (قه‌لا سووره)
نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی کاف

۱- ۷۸ ع رویی عیبادات و رویی موعامه‌لات له کتییی (محل).

نیسماعیلی کوری ئیبراهیمی کوری یه‌زدین به‌شی یه‌که‌می و دووه‌می له سالی ۱۱۱۴ دا
له شاری **کو** نووسیویه‌تیه‌وه.

۲- ۳۳۶ کو‌مه‌لیک دۆ‌عای شیخ محیدینی عه‌ره‌بی و ئیمامی نه‌وه‌ویییه.

محهمه‌دی کوری داودی کوری محهمه‌دی **گه‌ره‌ویی** سالی ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ له
شاره‌کانی هه‌لب و مه‌دینه و مه‌که‌که نووسیویه‌تیه‌وه.

دیاره له یتگیه‌ی هه‌جدا بووه.

۳- ۱/۱۹۳ کافیه.

له سه‌ره‌تاوه‌ ناته‌واوه. محهمه‌دی کوری طاها سالی ۱۱۵۴ له شاری **که‌رکووک**
نووسیویه‌تیه‌وه.

۴- ۱۸۹ ع حسام کاتی.

مه‌حمودی کوری عه‌باسی کوری هه‌یده‌ر سالی ۱۱۹۱ له مزگه‌وتی **گه‌ره‌وی** که‌رکووک
نووسیویه‌تیه‌وه.

۵- ۳۴۰ خ حاشیه‌ی مدونه‌ی علی شرح جلال الدین الدوانی علی ته‌ذیب المنطق.

محهمه‌دی کوری نه‌حمه‌دی کوری محهمه‌دی کوری داودی **گه‌ره‌ویی** سالی ۱۲۱۹ له به‌غدا
نووسیویه‌تیه‌وه.

۶- /س قول احمد. فه‌قو‌للا سالی ۱۲۶۱ له شاری **کو‌یه** نووسیویه‌تیه‌وه.

له شۆنیکیدا داخ بو‌ دووری له مامۆستا (صدرالدین) هه‌له‌که‌یشی.

۷- ۱۹۰ ع نامیلکه‌ی وه‌ضع، دانراوی مامۆستا شیخ عه‌بدوئلای کوری شیخ
عه‌بدولله‌طیفی قه‌رده‌اغیی. نه‌حمه‌د سالی ۱۲۷۰ له شاری **کو‌یه** دوا‌ی کو‌چی دوا‌یی
مه‌لا به‌کر ئا‌غاو، کاتی خو‌ ئاماده‌کردنی زۆری مامۆستایانی کو‌یه و خه‌لکی ده‌ورو به‌ر
و بیانیش بو‌ غه‌زای پیرو‌ز، نووسیویه‌تیه‌وه.

۸- ۶۹ ع حاشیه‌ی قه‌ره‌باغیی

مه‌حمود له مه‌دره‌سه‌ی... له شاری **که‌رکووک** سالی ۱۲۷۱ نووسیویه‌تیه‌وه.

۹- ۱۳۵ ع حاشیه‌ی مه‌لا هه‌مه‌ز.

فه‌یضو‌ئلای کوری خودا مرادی کوری هه‌یده‌ری کوری پیروه‌یسی کوری عه‌لی کوری
محهمه‌د سالی ۱۲۷۱ له شاری **که‌رکووک** نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۰- ۴۲۴۱۵ د. ع ریع العبادات

صالحی کوری نه‌بو به‌کری قه‌یتو‌لیی سالی ۱۲۷۴ له مه‌دره‌سه‌ی مه‌ولانا عومه‌ری
عه‌سکه‌ری له **که‌رکووک** نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۱- ۳/۱۶۵۹۲ عه‌قائیدی شیخ مه‌عرووفی نو‌دییی. سالی ۱۲۸۴ له شاری **که‌رکووک**
نوسراوه‌ته‌وه.

ناوی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی کو‌وژینراوه‌ته‌وه.

۱۲- ۹/عرفان موصل الطلاب.

عه‌بدولکه‌ریم سالی ۱۲۹۳ له به‌ر خاتری مامۆستا مه‌لا عه‌بدولعه‌زیز له مزگه‌وتی با‌یز
ئا‌غا له شاری **کو‌یه** نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۳- ۳۷ ع شه‌رحی وه‌ضعی مه‌لا نه‌بو به‌کری میر پۆسته‌می.

صالحی کوری عه‌بدولقادی کوری مه‌لا محمه‌دی کوری مه‌لا سه‌یفی ئیلنجایی له شاری
که‌رکووک له مه‌دره‌سه‌ی... سالی ۱۳۰۱ نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۴- ۱۲۲/ع قول أحمد.

عه‌بدوره‌حماني کوری مه‌لا محمه‌دی سنه‌یی سالی ۱۳۱۱ له مزگه‌وتی (**کلین**)
نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۵- ۳/ع ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی.

محمه‌دی کوری سه‌ید ره‌سوولی کوری سه‌ید ئه‌حمه‌دی ئیمامی ته‌کیه‌یی^(۱) سالی ۱۳۱۲
له گه‌ره‌کی شاترلوو لای ماموستا مه‌لا محمه‌د نووری عه‌سکه‌ری له **که‌رکووک**
نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶- خالص - ایساغوجی

ره‌سوولی ئه‌صه‌م - که له‌نه‌وه‌ی مه‌لا ره‌سوولی زه‌کی یه - سالی ۱۳۱۲ له گوندی **گرگه‌ی**
تیره‌ی شوان نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۷- ۳۸۱، ۵۹۱، ۵۸۴، ۳۷۹، ۴۳۴/خ

کۆمه‌لیک دانراوه له‌یه‌ک ده‌ستخه‌تدا.

عه‌بدوسه‌میعی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی کوری شیخ عه‌لی چناره‌یی، سالی ۱۳۱۱ و ۱۳۱۴
له **که‌رکووک** و بیاره و چهند شوینی دیکه نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸- ۱۴/ع مه‌کتوباتی کاکه حمه‌دی شیخ.

کۆمه‌لیکی زۆر مه‌کتوباتی تێدايه، محمه‌دی کوری مه‌لا سوله‌یانی زه‌نگیده‌ری له
گوندی (**کلین**) سالی ۱۳۱۶ و دوا‌ی ئه‌و نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۹- ره‌سوولی کوری مه‌حمودی کوری ئه‌حمه‌د نه‌وه‌ی - حه‌فیدی - قازبی سالی ۱۳۲۰
له شاری **که‌رکووک** کتیبی (ملتقى الابحر)ی کړیوه.

۲۰- ۱۹/ع شهرحی (اسماء الاربعین) واته چل ناو له ناوه‌کانی خودا، له گوته‌ی شیخ
شه‌هابه‌دینی سوه‌ره‌وه‌ردیی.

عه‌بدولقادر له حوگره‌ی **گه‌لاله** له مه‌دره‌سه‌ی ماموستا مه‌لا محمه‌دی ره‌ئیس‌ی بو‌کانی
سالی ۱۳۴۸ نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۱- ۲۳/ع آداب البحث والمناظرة.

(۱) ئه‌م ماموستا با‌پیره‌مه له سه‌ری دایکه‌مه‌وه.

عه‌بدوره‌حماني کوری مه‌لا ئیبراهیمی مه‌رگه‌یی سالی ۱۳۴۹ له شاری **کۆسنجه‌ق**
نووسیویه‌تیه‌وه.

حاشیه‌ی عه‌بدوللای زیادیی به‌سه‌ره‌وه‌یه، ناوی ئه‌م ماموستام که‌متر بیستوه‌ه.

۲۲- ۱۸۷/ع رسالة الوضع (ناته‌واوه)

مووسای کوری عیسا له‌به‌ر خاتری ماموستا مه‌لا ئیسماعیل له شاری **که‌رکووک**
نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۳- ۱۸/ع به‌شیک له شهرحی شافیه‌ی ئیبنولحاجیب، محمه‌د له **که‌رکووک**
نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی لام

۱- ۱۴۰/ع شهرحی مه‌لا ئه‌حمه‌دی گه‌روه‌یی به‌سه‌ر سه‌عدوللاره.

یوسفی هه‌ورامانی سالی ۱۳۳۰ له **لاهیجان** نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی مېم

۱- حاشية قره‌باغی علی شرح الایساغوجی (حسام کاتی).

محمه‌دی کوری خضری کوری حه‌سه‌نی کوری حه‌سین له مه‌دره‌سه‌ی مه‌ولا شیخ
محمه‌دی کوری شیخ عه‌بدولغه‌فوور له خزمه‌تی ماموستای دایکی مه‌لا

عه‌بدوره‌حیمی غه‌زلانی سالی ۱۲۰۰ نووسیویه‌تیه‌وه.

۲- ۴۸۸/خ ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی:

حسه‌ینی کوری عه‌بدوللای ده‌شتیویی سالی ۱۲۴۹ له گوندی حه‌ریر له مه‌دره‌سه‌ی
مه‌ولانا **محمه‌دی** قاضی نووسیویه‌تیه‌وه.

۳- ۲۸۴/خ عصام الدین به‌سه‌ر ئیستیعاره‌ی سه‌مه‌رقه‌ندییه‌وه. عثمان سالی ۱۲۹۶
له مه‌دره‌سه‌ی شیخ **مه‌حمودی** کوری شیخ عه‌بدوللای خه‌رپانیی له شاری ئه‌له‌بجه

نووسیویه‌تیه‌وه.

۴- ۴۵۲/خ منظومة الكفاية للبيتوشی.

ئه‌حمه‌دی کوری مه‌لا محمه‌دی کوری مه‌لا جه‌لالی گولعه‌نبه‌ری سالی ۱۲۷۳ له
مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا **مه‌حمودی** موفتی ناسراو به‌عومه‌ر گومه‌تی نووسیویه‌تیه‌وه.

۵- ک ۱۸۶۵/۱ به‌شیک له شهرحی (محرر). دانراوی نووره‌دینی زیادی. مه‌حمودی

- کۆری بایه‌زیدی کۆری خضری کۆری بایزی قه‌لا سیدی سالی ۱۲۸۰ - ئەو سالی
 رۆمیه‌کانی ویستیان دهره‌ند بکه‌ن به‌شار - له‌ گۆندی ماوه‌ران له‌ مانگی رهمه‌زанда له‌
 خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا حه‌سینی ناسراو به‌ئاکۆدا نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۶- ۴۸۵/خ شرح منظومه‌ التصريف الزنجانی.
 دانراوی صالحی کۆری یه‌حیای کۆری یونسی موصلی. سالی ۱۲۹۳ عه‌بدوهره‌حمانی
 ئیمام له‌ مه‌دره‌سه‌ی شیخ **محمدی** نۆدی نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۷- ۲۹۴/خ نامیلکه‌ی (الاستعارة)ی مه‌لا ئه‌بویه‌کری میر رۆسته‌می، سالی ۱۲۹۹ له‌
 مزگه‌وتی **شیخ محمد مه‌د ئه‌مین** له‌ سلیمانی نووسراوه‌ته‌وه.
- ۸- ۴۱/ح المطالع السعيدة.
 ئه‌حمه‌دی کۆری محه‌مه‌دی کۆری فه‌قی عه‌لی ئه‌له‌بجه‌یی سالی ۱۳۲۶ له‌ مه‌دره‌سه‌ی
(المحمودیه) له‌ (قرلباط) نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۹- ۶۹/ع شهرحی عه‌وامیل.
 صالحی بێتووشیی له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا **محمدی جه‌لیلدا** له‌ کۆیه‌ سالی ۱۳۲۸
 نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۱۰- ۱۷۱/ع اعلال التصريف.
 سالی ۱۳۵۷ له‌ گۆندی **میولی** نووسراوه‌ته‌وه.
- ۱۱- ۱۲۵/ع یستیعاره‌ی مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری میر رۆسته‌می.
 رۆسولئی شینی له‌ مه‌دره‌سه‌ی گۆندی **میرزا رۆسته‌م** له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا
 عه‌بدووللای گه‌ناوییدا سالی ۱۹۵۸ز ۱۳۷۸ک نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۱۲- ۷۴/ع مینه‌اجیک‌ی په‌رپوتی ناته‌واوی دۆیه‌ کوتاوه‌. حه‌سینی کۆری ئه‌بویه‌کری
 کۆری ئیسماعیل له‌ گۆندی **مه‌رگه** نووسیویه‌تیه‌وه.
- ۱۳- ۱۰۴/ع کتییکی نه‌حوی ناته‌واوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌ره‌وه‌.
 له‌ په‌راویزه‌کانیه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتی مه‌حمودی کۆری ئیبراهیم له‌ حوگره‌ی **(مراپاد)**
 نووسیویه‌تیه‌وه‌.
- نوسخه‌یه‌کی کۆنه‌.
 له‌ ناو مامۆستایانی عیبادیه‌دا مه‌حمودی کۆری ئیبراهیم هه‌یه‌ که‌ دانه‌ر و خاوه‌نی
 ته‌للیفه‌ نازانم له‌ ته‌ک ئه‌مدا یه‌ک که‌سن یان نا؟

۱۴- ۷۴/ع منه‌اج

حسه‌ینی کۆری ئه‌بویه‌کری کۆری ئیسماعیل له‌ گۆندی **مه‌رگه** مه‌ولان نووسیویه‌تیه‌وه‌.

پیتی نوون

۱- ۱۴/ع

هه‌ندیک شه‌واهید و شیعی عه‌ره‌بی ئه‌حمه‌دی به‌رزنجی - سه‌ید ئه‌حمه‌دی نه‌قیب - له‌
 مزگه‌وتی خالی خۆی که‌ **نه‌قیبی** سلیمانی بووه‌ سالی ۱۲۷۵ له‌ کاتی مردنی
 محه‌مه‌دی خالۆزاید نووسیویه‌تیه‌وه‌.

شیعی شیخ مه‌عرووفی نۆدی تێدایه‌، له‌وانه‌یه‌ بلانه‌کراوه‌ بێت.

۲- ۱۵/ع ئه‌م کتیبانه‌ی تێدایه‌:

۱- ته‌رجه‌مه‌ی (ذات الشفا) به‌هۆنراوه‌ی فارسی.

۲- ته‌جوبدی قورئان به‌ فارسی دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌لی قزلبجی.

۳- فالنامه‌.

رۆسولئی کۆری رۆسته‌می کۆری ئیسماعیلی بانه‌یی سالی ۱۲۹۷ له‌ گۆندی **(نه‌یزه‌رو)**
 نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۳- ۵۳/۲/ع الدرة المنجية على الفرائض القزلية. دانراوی مامۆستا شیخ عومه‌ری
 قه‌ره‌داغیی.

ئه‌حمه‌دی کۆری محه‌مه‌دی فه‌قی عه‌لی مه‌شه‌هور به‌ نێوجه‌وان سالی ۱۳۵۲ له‌ گۆندی
نێوجه‌وان له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عومه‌ری باساوییدا نووسیویه‌تیه‌وه‌.

پیتی واو

۱- ۱۰۲/خ المعفوات. دانراوی مه‌لا خه‌لیلی سعرتیی مامۆستای مامۆستا مه‌لا یه‌حیای
 مزووری.

شیخ عه‌بدوسه‌میعی کۆری ئه‌حمه‌دی چناره‌یی سالی ۱۳۰۴ له‌ گۆندی **وه‌ره** له‌ ناوچه‌ی
 خوشناو نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۲- ۱۵۴/ع اختلاف المذهبین

دانراوی عه‌بدوهره‌حمانی کۆری سه‌یید عه‌بدولکه‌رمی عازه‌بانیی سالی ۱۳۷۵ له‌ حوگره‌ی
وه‌سه فایه‌قی کۆری محه‌مه‌د سه‌عید نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۳- ۹۳/ع حاشیه‌یه‌که ئه‌حمه‌دی (القصبی) له‌ کویستانی (وزنه) یان (عرزنه) لای عه‌بدو‌ل‌لای (رمک) نووسیویه‌تیه‌وه.
ئه‌م (القصبی) یه (قامیشی) یه و له‌ شوێنیکی دیدا ده‌لتی: ئه‌حمه‌دی کورێ عه‌باسی قامیشی شینکی نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی هتی

۱- ۵۸/ع دوو باب‌ه‌تی (فرائض) ه.
سوله‌یمان له‌ گوندی (هاکمی!) لای مه‌لا مه‌مود سالی ۱۰۹۱ نووسیویه‌تیه‌وه.
۲- ۸۵/خ شرح البهجة الصغير، القاضي زکریا.
مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای بی‌تووشی سالی ۱۱۸۱ نووسیویه‌تیه‌وه، به‌شیکی له‌ گوندی هه‌زارمێرد و به‌شیکی له‌ (الاحساء) ی سه‌عوودییه.
۵۰۰ لاپه‌ریه‌یه، نوسخه‌یه‌کی زۆر نایابه، گه‌لتی حاشیه و هه‌نراوه‌ی بی‌تووشی خۆی به‌سه‌ره‌وه‌یه.

ئه‌وه‌ی هه‌زارمێرد سالی ۱۱۸۶ نووسیویه‌تیه‌وه.

۳- ۱۶۸/ع عه‌وامیلی جوړجانیی.
صالحی کورێ حاجی سالی ۱۳۶۹ له‌ گوندی هه‌له‌دن نووسیویه‌تیه‌وه.
ده‌ستخه‌تیکی کۆمه‌لتی دانراوی تێدا یه به‌م شێوه:

۱- حاشیه‌ی عه‌لی مقده‌مه‌ تحفه ابن الحجر.

۲- ازالة الالباس عن مسائل المکره والناس.

۳- رساله الاکراه.

۴- رساله الحلال والحرام.

۵- تحریر المقال فیما یحتاج الیه مؤدبو الاطفال. دانراوی ئیبن‌ول‌حه‌جر.

عه‌لی کورێ عه‌باسی ئاغجه‌له‌ری له‌ گوندی هه‌زارمێرد له‌ مه‌درسه‌ی ئیبن‌ول‌حاجی دانهریدا نووسیویه‌تیه‌وه، هه‌ر له‌سه‌ر نوسخه‌ی دانهریشی موقابه‌له‌ی کردوه.

له‌ کتیب‌خانه‌ی مام‌وستا مه‌لا طه‌بیدا یه.

۴- ۷۲/ع تحریر القواعد المنطقية فی شرح الرسالة الشمسية.

ئیسماعیلی کورێ مه‌مه‌د له‌ گوندی هه‌رمک نووسیویه‌تیه‌وه.

چه‌ند تیب‌ینه‌ک:

۱۹۲ خط الانوار (جامع حاجی ملا علی) وفاة الملا احمد التیماری المشهور بملا احمد سرخ (سور) يوم الجمعة ۱۶ محرم الحرام ۱۲۹۹.

که‌شکۆل:

کاکه‌ مه‌مه‌ بۆر ده‌لتی: عه‌لی‌اغای نه‌وتچی خاوه‌نی نایابترین که‌شکۆلی کوردیی بووه، به‌لام دوا ی خۆی که‌شکۆله‌که‌ی که‌وتوه‌ته‌ لای عه‌طا ترزی باشی تورکمان.

ده‌بی چاره‌نووسی چی بی‌ت و چی به‌سه‌ر هات‌بی‌ت؟

۲۰۰۴/۴/۷

خالص کتاب الفریده فی العلم الجفر

سه‌ره‌تاکی:

اما بعد فهذه فريده جفرية فی بيان قاعدة جفرية جلیلة تتعلق بعلم النقط وقاعدة اخرى عجيبة ليس لها تعلق بذلك لخصتهما من الكتب الصعبة المآخذ للطالبین وانا الفقير الطريح السيد ابراهيم فصیح ابن السيد صبغة الله ابن السيد محمد اسعد الحیدري الصفوي.

کۆتاییه‌که‌ی:

تمت الرسالة الجفرية على يد مؤلفها الطريح السيد ابراهيم فصیح بن السيد صبغة الله بن السيد محمد اسعد المفتي بی‌غداد الحیدري. ۲۰۰۴/۹/۱۹

۶۷/ع کتیب‌ی که‌ه‌وه‌یه له‌ هه‌ردوو لاوه‌ ناتوه‌وه، شپه‌زه‌یه.

حاشیه‌ی که‌سه‌نی ره‌شه‌کانی و، عه‌بدو‌ل‌لای دووه‌می تێدا یه، له‌ شوێنیکیدا ده‌لتی:

مه‌مه‌دی بی‌تووشی سالی ۱۱۸۸ نووسیویه‌تیه‌وه، له‌وکاته‌دا ته‌مه‌نی نووسه‌ره‌وه ۲۸ سال بووه.

له‌ شوێنیکی دیدا ناوی ئه‌حمه‌دی کورێ عه‌لی و، ئه‌حمه‌دی شیرین و، ئه‌حه‌ که‌چه‌لی پیوه‌یه.

۲۱۶ المجمع

نوسخه‌یه‌کی نایابی (شرح الوقایة) سالی ۱۹۴۷ که‌مالی قه‌ره‌داغی پێشکه‌شی توفیق

وهه‌بی کردووه و ئه‌ویش پێشکەشی کۆری زانیاری کوردی کردووه. سالی ٩٦٣ ک له قسطنطنیه نووسراوه‌ته‌وه.

٢٠٠٤/٦/٥

مامۆستا حسام الدینی مه‌لا عه‌بدوڵڵای قه‌لاتی بۆی گێڕامه‌وه: له کاتی راگواستن و ته‌عریبی ناوچه‌ی گه‌ڵاڵه‌دا که ئه‌مان مانیان له‌وێ بووه کتێبخانه‌یه‌کی گه‌وره‌یان بووه، له ناو کتێبه‌کانیادا کتێبی (الوسیط) ی ئیمامی غه‌زالیی تیدا بووه به‌خه‌تی خودی دانه‌ر، له کاتی بارکردندا به‌ر ده‌ستی سه‌ریازیکی عه‌ره‌ب که‌وتوووه و ده‌ستی پێداگرتوووه!!

٢٠٠٤/٦/٥

مامۆستا حسام الدین بۆی گێڕامه‌وه:

کتێبخانه‌ی گوندی رایات باری ٥ هێستهر ده‌ستخه‌تی تێدا‌بووه، له ناو ئه‌و ده‌ستخه‌تانه‌دا دانراوی ئه‌بو حه‌نیفه‌ی تێدا‌بووه به‌خه‌تی خۆی، له‌کاتی راگواستن و ئه‌نفالدا ئه‌و هه‌موو ده‌ستخه‌تانه‌ تێدا‌چوون.

له‌ په‌نای کتێبێکا که له‌ ره‌مڵدایه‌و به‌چاپی به‌رد چاپ کراوه ئه‌م به‌یته‌ نووسراوه:

له ژێر باری غه‌ریبی شانی سه‌هرم رێشه ئێستاکه

فیراکی یار له‌به‌ر ئاخ‌ر شه‌ریی لێم بوو به‌سه‌ر باری

١٩٢ کشتنی محمد پاشا و عزل شدن رسول آغا سلیم آغا در آنوقت...

قضای آلان و سیویل و شهر بازار و کشتنی کد خدا حسن ولدی رسول مام عبدالله

سوره دزه‌یی ربیع در ١٢٩٩

٣٨٦٥٤ د.ح وفات الشیخ نبی الملقب بقطب مدار. سنه ١٣٠١

١٣/١٢٦٩٦

مامۆستا شیخ نووری شیخ بابا علی:

ئه‌و مه‌لایانه که ئیجازه‌یان له‌ منه‌وه دراوه‌تی:

ملا حسین سوایی ٩٣٥

ملا فتاح جوانرۆیی ٩٣٥

ملا جلال چمکی ٩٤٠

ملا جلال بانه‌یی ٩٥١

ملا محمدامین خراجیانی ٩٤٨

شیخ محمد تکیه ٩٥٠

ملا حسن هندی ٩٥٠

ملا محمود گه‌دانی ٩٥٤

ملا عبدالله سی ته‌لانی ٩٥٣

ملا کامیلی طه‌ویله‌یی ٩٥٤

١٥٥/ع قورئانیکه به‌خه‌تیکی نه‌سخی باش نووسراوه‌ته‌وه، کۆتاییه‌که‌ی نه‌ماوه.

میژووی له‌دایکبوونی چه‌ند که‌سی به‌سه‌ره‌وه‌یه له‌وانه فه‌قی ره‌سوولی چه‌له‌بی کۆری حاجی فه‌توولای پینجوتینی سالی ١٢٨٠ و میژووی دروستکردنی مزگه‌وتی حاجی فه‌توولای سالی ١٢٩٤.

له‌ کۆمه‌له‌ ده‌ستخه‌تی ٢١٣، ٢١٢، ٢٢١ و ٢٢٢ که به‌خه‌تی ئیسماعیلی کۆری عومه‌ری ره‌نجوورین خه‌تی مه‌لا عومه‌ری باوکی به‌سه‌ره‌وه‌یه که سالی ١٢٢٩ نووسیویه وا دیاره ئه‌م مامۆستا ئه‌و کاته‌یش هه‌ر له‌ ژیاندا بووه.

هه‌ر له‌و ده‌ستخه‌ته‌دا له‌سه‌ر الدر المنضود في الصلاة علی صاحب المقام المحمود، نووسیویه که کاکه‌حمدی شیخ ئیجازه‌ی خوتندنی ئه‌م سه‌لاواته‌ی دا پێم وه‌ک باوکی ئه‌و ئیجازه‌ی پێ دا‌بوو.

به‌شیکیشی خه‌تی مه‌لا عومه‌ری ره‌نجووری خۆیه‌تی.

به‌پێی کۆمه‌له‌ ده‌ستخه‌تی ٢٦٧٥ - ٢٦٧٨/خ خه‌ریانیی له‌ بنه‌ره‌تدا (خه‌ریانه) بووه، وه‌ک له‌ وتاری «الشیخ عبدالله الخریانی من خلال مخطوطات مکتبه‌ته» دا نووسیم نیه‌سه‌تی شیخ عه‌بدوڵڵا بۆلای ناوی گونده‌که‌ ناوه ئه‌صلیه‌که‌ی له‌ بی‌ری خه‌لک برده‌ته‌وه و بووه به‌ (خه‌ریانیی)

مه‌کته‌یه‌ی کاک خالص

قورئانیکی پیروژ حاجی ئیبراهیمی کۆری مه‌لا خه‌لیل سالی ١٢٨٢ نووسیویه‌تییه‌وه.

خۆشەنوسانی کورد

وتەبەکی کورت و پێویست

ئەم بابەتە لە باسی قورئانی دەستخەت و ناوی نووسەرەکانیان کە لێرەدا دەیبینی و دەبخوینیتەوه، دەکرا بابەتێکی چڕ و پڕ و تێر و تەسەلی لەسەر خۆشەنوسانی کورد لێ پێکھاتایەت و، کتێبێک یا چەند بەرگیکی لە کتێبێکی گەورە لێ بەرھەم بەھاتایەت.

بەلام! لە ترسی بەدبەختیی کورد و تێداچوونی بەرھەم و شوێنەواری زانایانی - وەک لە سەرەتای ئەم کتێبەوه باسم کردووە - نەموێرا باسەکان کۆیکەمەوه و بەشێنەبی بابەتەندیان بکەم و، شێوازیکی زانستیی وردیان تێدا بگرمە بەر.

ھەر لەبەر ئەم ترسەیشە خوێنەری ئازیز لە بەرگەکانی ئەم کتێبەدا - ناو بەناو و لێرەو لەوێ - بچاوەکردنی رێبازیکی زانستی ورد و شیاو باسی چەند قورئانی دەستخەت و ناوی نووسەرەکانیان دەخوینیتەوه.

لەم بەرگەدا ئەم کتێبەدا زیاتر دەستم داگرتووە و، ھەولەکەم گەرمتەر خستونەتە گەڕو، ژمارەبەگەکی زیاتر لەوەی لە بەرگەکانی پێشوویدا بلابووونەتەوه چەند نوسخەبەگەکی قورئان لەم بەرگەدا دەبینرێت. ئەگەر خودا یارمەتیی بدات و تەمەن و وزەیش بە بەربانەوه مابێت، ھەول دەدەم لە بەرگەکانی داھاتوویشدا چیم بچاوە بکەم.

ئەمەیش مانای وانیبە دەسبەرداری ئەو بووبم پرۆژەبەگەکی جیا و تایبەت و تێر و تەسەل لەسەر خۆشەنوسانی کورد بنووسم. ھەر بەو ھیواشەوه لێرەدا ژمارەدا تایبەتیم داوە بەم نووسراوانەو، لە ژمارەدا سەرچەمی بابەتەکانی کتێبەگە جیامکردوونەتەوه. بەلکو بەیارمەتیی خودا لە ھەلێکی لەباردا ئەم بابەتە و بابەتەگەلێکی دیکەش کە دەست بکەون بێنە کەرەستە ی پرۆژە (خۆشەنوسانی کورد).

تا ئەو کاتە و لە سەرەتای ئەم باسەدا ھەندێک وردە زانیاری دەخەمە پوو، تا بەلگە ی زبانی گەورە لە ناوچوونی شوێنەوارەکانمان لە دەستدا بێت:

*- مامۆستا مەلا رەشیدی راوگانیی بۆ گێڕامەوه لە کتێبخانەی بیارەدا قورئانیکی

دەستخەتی کۆن ھەبوو ئافەرەتێک نووسیویەتی، دەستخەتێک بوو ھەتا بلایی جوان و نایاب بوو، ئافەرەتە نووسەرەگە ی - کە مامۆستا مەلا رەشید ناوەکە ی لەبەر نەماوە - لە کۆتایییەوه نووسیویە: ئەگەر کەموکۆری بوو بێبەخشن. چونکە لە کاتی نووسینەوه ی قورئانەکەدا منداڵەبەر بووم!

*- مامۆستا مەلا حیسامەدینی کوری مامۆستا مەلا عەبدوللای قەلاتی بۆ گێڕامەوه کە قورئانیکی دەستخەتی دیوہ و ھا رێکخراوە و گونجینراوە کە لەفطی (جلالە) لە ھەر چوارگۆشە ی دەستخەتە کە و ناوەراستیدا ھەبوو تا کۆتایی قورئانەکە!

*- لەملاو لەو لای مامۆستایان و لە کتێبخانەکاندا دەیان قورئانی دەستخەت ھەن کە سەرەتا و کۆتایییان نەماوە و، بەویش ئەوەمان لە کیس چوو کە ناوی نووسەرەکانیان بێخەنە رزی خۆشەنوسانی کوردەوه.

*- وەک خۆشەنوسان لە پووی ھونەری خۆشەنوسایییەوه ھەولێ ئەوەیان داوە لە بچووکترین قەواری گونجاویدا قورئان بنووسنەوه، ھەولێ ئەوەیش ھەیە کە قورئانی گەورە بنووسرێتەوه، یەکیک لەو قورئانە ی کە لەم دوایییەدا بەخزمەتی گەیشتم قورئانیکی دەستخەتی گەورە کە خۆشەنوسی گەنجی کورد کاک لوقمانی ئەحمەدی لە مەریوان لە ماوەی دوو سالتدا نووسیویەتی، ھەو لە دالانی ئوتیلی زریواری مەریواندا دانراوە و کێشانەکە ی (٣٥) کەم.

کە باسی قورئانی بچووک دەکەم دەربارە ی قورئانی بچووک - یان بچووکترین قورئانی دەستخەت - بەسەرھاتیکم بیستوہ گێڕانەوه ی بۆ میژووی دەسخت سوودی خۆی دەبێت.

کاک ژین نەقشبەندی بۆ گێڕامەوه: دوای ئەو ی دەستخەتەکانی (کلیة الاداب) یان لە بەغدا گواستەوه بۆ (دار صدام للمخطوطات) ی ئەوسا، لە بەردەرگای کتێبخانەکەدا ھەندیک کاغەزە کۆنەم بینی. لە ناویاندا شتیکی خرم بینی و تەم: ئەمانە چین؟ وتیان: ئەو شەرەپەرە ی وا (ام فلان) نایا بیستوین. و تەم: ئەو ئەم شتە خرە چییە؟ وتیان: چۆرانی بێبە بۆ خۆت. کە بردمە مالەوه دیم پێستیکێ دووراو بوو کە کردمەوه تەماشاکەم قورئانیکی بچکۆلە ی خرە کە ئەندازە ی بەقەدەر ٥٠ فەلسییک تا صەد فەلسییکە ی ئەوسا دەبێت بەئەستووری یەک دووسانتیم. وەک دواییش بیستم ئەو پێستە ی قورئانەکە ی تێدا نووسراوەتەوه پێستی مار بوہ.

کاک ژین لە درێژە ی قسەکانیدا وتی: دوایی قورئانەکەم بردەوه بۆ کتێبخانەکەو، لەوێ

لەتەك دەستخەتەكانی كوللیەى ئادابدا گوێزایەو ەو ەو كەتیبخانی (د.ص). بەلام دواى ئوسامە نەقشبەندی نكولى لەو دەكرد كە ئەو قورئانیان لەلاىت، بەلام عەبدوللا ھامیدی بەرپرسی كەتیبخانی ناویرا وەلئ: بەلئ راستەو وەرمانگرتو.

گەرە خوێنووێ نەناسراوی كورد شیخ مەمەدی شیخ یوسف

لە چەند كات و بۆنەى جیاجیادا ناوی چەند خوێنووێ كوردی دەقەرە جیاجیاكانی كوردستانم نووسیو و كەم كەمیش وێنە و نمونەى كارە شاكارەكانیانم خستووئەرو، بەلام ئەوێ پێویستە و دەبوو دەمێك بواىە كراوایەت تەرخانكردنى بەرگێك (یان چەند بەرگێك)ى گەرەى تاییەت بەخوێنووێ كورد كە: وێنەیان و مێژووێ ژانیان و، نمونەگەلى ھەمەرەنگ لە شوێنەوارەكانیان لە ھەموو جۆرەكانى خەتدا و، مامۆستایانیان و، قوتابیانیان و، لیستی سەرچەمى بەرھەمەكانیان و، ھەرچى شتێك پێوەندی بەخۆیان و كارەكانیانەو ھەبە... لەو كەتیبەدا بەناوی (فەرھەنگى خوێنووێ كورد) ەو تۆمار بكرایەت و بگۆنچێرایەت و، شایەتى كارامەبى و دەستێرەنگى زانیان و خوێنووێ كورد بواىەت كە لە كەتیبخانی جیھاندا شانبەشانى فەرھەنگى خوێنووێ گەلانى دیکەى خۆدایێداو خۆى بنوانایەت و بێگوتایەت: كوردیش لەم بوارەشدا لە گەلانى دیکەى جیھان دوا نەكەوتوو و، خاوەنى ئەو خوێنووێسانە بوو كە ئەمانە نمونەى بەرھەمەكانیان.

بەلام ئێمەى كولۆلى كورد نەك ئەمەمان بۆ نەكراو، یان شتێكى وامان بۆ خوێنووێسانمان نەكردوو، دەیان خوێنووێ زانای كەم وێنە یان بێ وێنەمان ھەبوو كەچى نەك مێژوو و فەرھەنگى خوێنووێ كورد بەلكو مێژووێ ناوداران و زانیان، یان سەرچەمى مێژووێ كورد لییان بێ ئاگایە.

ئەم بابەتە - بابەتى خوێنووێ كورد - ئەگەر كەسى خۆى بۆ ھەلبەكەوێت و، وەك پێویست كاری بۆ بكرێت و، ئەوێ لە شوێنەوارى خوێنووێ كورد ماو ەكە بخرێن و، بەكاوئەخۆ و شارەزایانە لەسەریان بنوسرێت... دەكرێ بێتە باسێكى دەولەمەند و گەرە و كەتیبێكى چەند بەرگى لى پێكێت.

من - وەك لە سەرەتای ئەم كەتیبەشەو نووسیو - ھەمیشە مۆتەكەى لە ناوچوون و لە ناوێردنى بەرھەم و شوێنەوارى زانیانى كورد چۆكى داوئە سەر سنگم و، ھەر بەرھەمێك دەست دەكەوێت لە ترسى ئەو مۆتەكە زوو ھەولێ بۆلاو كەردنەو و پزگار كەردنى

دەدەم و چاوێرێتى ئەو نەكەم بووئەستم تا شتى دى لەو بابەتە دەست بخەم و پێكەو بەلاوێان بكەمەو.

كەلێنى گەرەیش لەم پڕۆژەى مێژووێ زانیانى كوردەدا بەلای خوێمەو ئەو تێكەلاوێ و بێ نەزمبێبە كە ھۆكەى ترسى ئەو مۆتەكە نەبێ شتێكى دى نێبە.

بابەتى خوێنووێ كوردیش لەو ترسە دوور نێب، بۆئە ناو بەناو لە بەرگەكانى دیدا چەند جار لام لە بەرھەمى خوێنووێسان كەردووئەو، ئەم جارەیش كە كەرەستەى بابەتەكە لە جارانى دى زیاتر، بێ چاوێروانى زیاتر، لێرەدا بۆلای دەكەمەو و، ژمارەى سەرچەمى دەستخەتەكانى ناو پڕۆژەكەى نادەمى، بەھىوای ئەو بەیارمەتییى خۆدا پڕۆژەبەكەى سەرەخۆ (خوێنووێ كورد) ى تێر و تەسەلى لى پێكەبێم و لەمەولا شتى زۆتر و ناو زیاترى بخەمە سەر.

بنەمالەى شیخ مەمەدی شیخ یوسفى سیاگوێزى:

لە بەرگی شەشەمى ئەم كەتیبەدا - بووژاندنەوێ مێژووێ زانیانى كورد - شتێك لەسەر بنەمالەى مەردۆخى سەبى نووسى و، تیشكەم خستە سەر چەند لایەنى نەزانراو لە ناو و ژیان و شوێنەوارى زانیانى ئەو بنەمالە، بەلام نە ئەو ھەموو شتێك بوو دەربارەى ئەو بنەمالەو، نە ئەمەیش لێرەدا تۆمارى دەكەم شتە نەزانراوكانە كە بەسەرمدا تێبەرپون یان پەیم پێ نەبردوون و، نەك ھەر ئەو بنەمالەیش، بەلكو ھېچ بنەمالەبەكەى كۆنى زانیاریان نێبە بتوانین دەربارەى بێلێن چى پێویستە كە دەربارەیان بگوترێ یان بزانی زانیومانە و نووسیومانە، ئەوئە ھەبە چنگەكووێ و پەلەقاژە دەكەین و، پەنا بۆ سەرچاوێ پەناو پەسێوئەوئەو، دەبەین و، ھەول بۆ دۆزینەوێ ترووسكاییبەك دەدەین تیشكێكى با - كزیش بێت - بخاتە سەر ھەر لایەنێكى نەزانراو لەو لایەنە زۆرانە كە كەمەرخەمێكەردنى نەوكانیان لە عاستیانداو، چەپۆكى زەمانەیش سەربارى، ھەموو شتێكیان خستۆتە پشتى پەردەى لە ناوچوون و لە بێرچوونەو.

ئەم لقەى بنەمالەى مەردۆخى - لقى سیاگوێز - وەك باسەم كەرد و لەسەرى دەرۆم ناوێ دوو مامۆستایانم دۆزبێو، ئەوانیش ئەو جووتە برا زانا بەرێزەن كە بەداخەو ھېچیان بۆ نەكراو و، شوێنەوارە نایاب و كەم وێنەكانیان ون بوون و، بێ ناوێشان لەملا و لەولا - ئەوێان لە چنگى چەپۆكى زەمانە قوتار بوو بێت - بێ ناز لەبەر مەترسى ھەرەشەى تێداچوونى یەكجاریدان و، خۆدا یارمەتى دام بەسەر سۆراخى ھەندێكیاندا بگەم و، لە

ڕوویانه‌وه تیشک ب‌خه‌مه سه‌ر هونه‌ر و به‌هری ئه‌و مامۆستایانه. دوا به‌دوای ئه‌وانه‌یش ناوی چه‌ند مامۆستایه‌کی دی و شوێنه‌واری چه‌ندیکه‌ی دییانم دی له‌م هه‌له‌دا ناو و ناوی شوێنه‌واره‌کانیان بۆ مێژوو تۆمار ده‌کهم.

وه‌ک گوتم له‌ مامۆستایانی بنه‌مائه‌ی سیاگوێز ناوی دوو مامۆستام دۆزییه‌وه و، شوێن شوێنه‌وار و به‌ره‌مه‌یان که‌وته‌م و شتی‌کم لێ سۆراخ کردن که‌ نیشانه‌و به‌لگه‌ی هونه‌رمه‌ندی و به‌هره‌وه‌ری ئه‌و دوو مامۆستایان به‌جۆری‌ک خسته‌روو که‌ مایه‌ی شانازی گه‌ل و ولاتی‌ک بن که‌ ڕۆله‌ی وه‌های تیدا له‌ دایک بووه و، زانی ئاوی پێشکه‌شی سه‌رحه‌می مرقّایه‌ی تیبی کردووه، نه‌ک ته‌نها گوندی سیاگوێز.

به‌لام به‌داخه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی له‌ په‌راوێزی ده‌ستخه‌ته‌کان و کۆتاییه‌یه‌کانیه‌وه نووسراون و تیشک ده‌خه‌نه سه‌ر شوێن و سه‌رده‌می ژبیانیان، شتی‌کی ڕوون و دروستمان له‌ سه‌رچاوه‌گه‌لی دییه‌وه نه‌دی.

مامۆستا شیخ عه‌بدوللا که‌ له‌ دوانه‌دا براگه‌وره‌ بووه جگه‌ له‌و دوو ده‌ستخه‌ته‌ قورئانه‌ی که‌ له‌ به‌رگی پێنجه‌می ئه‌م کتێبه‌دا له‌ سه‌رم نووسین له‌ هیچ شوێن و سه‌رچاوه‌یه‌کی دیدا باسی ژبیان و به‌سه‌ره‌اتیم نه‌دی و، جگه‌ له‌و دوو ده‌ستخه‌ته‌ی له‌ (ع.د) ده‌ستخه‌تی (الحصن الحصین)م دی که‌ به‌ژماره‌ (١٩٦٤٨) له‌و کتێبخانه‌دا پارێزراره‌ و ده‌لێ شیخ عه‌بدوللا شیخ یوسف سالی (١١٥٠) نووسیویه‌تییه‌وه. هیچ زانیارییه‌کی دیم ده‌رباره‌ی ده‌ست نه‌که‌وت و، سالی و شوێنی کۆچی دوایم نه‌زانی، هه‌روه‌ها بۆم ڕوون نه‌بووه‌وه دوا‌ی خۆی نه‌وه‌ی بووه‌ یان نا و؟ ته‌گه‌ر بوویه‌تی زانا مه‌لایان تیدا هه‌لکه‌وتوو یان نا؟

ده‌رباره‌ی نه‌وه و شوێن و سالی کۆچی دوایی مامۆستا شیخ محه‌مه‌دیش جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ده‌ستخه‌ته‌کان و ده‌رگیران شتی‌کی دیم له‌ سه‌رچاوه‌ی ڕوون و دروسته‌وه ده‌ست نه‌که‌وت.

ته‌مه‌نی مامۆستا شیخ محه‌مه‌د:

وه‌ک وتم ده‌رباره‌ی ژبیانی مامۆستا شیخ محه‌مه‌د له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا هیچم ده‌ست نه‌که‌وت. به‌لام ئه‌و ده‌ستخه‌تانه‌ی که‌ ئه‌و نووسیونی و ماون خۆشه‌ختانه‌ تیشک ده‌خه‌نه سه‌ر چه‌ند سالی‌کی ژبیانی؛ چونکه‌ مامۆستا له‌ کۆتایی هه‌موو ده‌ستخه‌ته‌کانیه‌وه مێژووی نووسیوه. هه‌رچه‌ند شوێنی ژبیانی خۆی دیاری نه‌کردووه.

یه‌که‌م مێژووی زانراو له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانیدا سالی (١٢٠٠)ه. به‌لام له‌ سالی ١٢٠٠دا

قورئانی یازده‌هه‌می به‌خه‌ت و شیویه‌یه‌کی زۆر جوان و زه‌رکه‌فتکارییه‌کی نایاب نووسیوه‌ته‌وه ده‌بی له‌و ساله‌دا ته‌مه‌نی چه‌ند بووبیت؟
بروا نا‌کریت ته‌مه‌نی له‌ (٣٠) سال که‌متر بوو بیت.

له‌ ده‌ستخه‌تی (٨٢٨٢ ع.د) دا له‌ کۆتایی دانراوی (اف‌و‌ج‌ اللیب)ه‌وه ده‌لێ: (وقد بلغ سنی و عمري اثني وستين) واته‌ ته‌مه‌نم گه‌یه‌ته‌ (٦٢)، به‌داخه‌وه وشه‌ی (وستین) له‌ وێنه‌که‌دا جوان ده‌رنه‌چوو و به‌روونی ناخوێنریته‌وه و، وه‌ک بۆ (ستین) ده‌گونجی بۆ (سبعین) و (تسعين)ش ده‌شی‌ت.

له‌ نه‌وه‌ بنه‌مائه‌ی ئه‌م مامۆستا شیخ محه‌مه‌ده‌ له‌گه‌ڵ گه‌ران و پشکنینی زۆرمدا تا ئێسته‌ ته‌نها هه‌والی یه‌ک کوپیم دیوه، که‌ ئه‌ویش له‌ کۆتایی ده‌ستخه‌تی‌کدا وه‌ک نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ ناوی هاتوو، ده‌ستخه‌ته‌که‌ شه‌رحی قه‌صیده‌ی خه‌مریه‌ی ئیبنولفاربیضه‌. که‌ به‌ژماره‌ (٧٥٣ - ٧٥٤) له‌ کتێبخانه‌ی ئه‌وقافدا پارێزراره‌. ئه‌م کوپه‌ی مامۆستا شیخ محه‌مه‌د ناوی شیخ عه‌بدوللا بووه، سالی ١٢١٩ نووسیویه‌تییه‌وه. ئه‌م مامۆستایه‌ش - که‌ گومانی زۆر بۆ ئه‌وه ده‌چیت له‌و سه‌رده‌مه‌دا فه‌قی بووبیت - وه‌ک باوکی و مامی خه‌تخۆش بووه. به‌لام هه‌روا چاوه‌روانی ڕۆژانی داها‌توو ده‌بین به‌لکو شتی‌کمان بۆ ده‌ربخه‌ن.

شیخ محه‌مه‌دی دووه‌می سیاگوێزی

به‌لام که‌ باسی بنه‌مائه‌ی شیخ محه‌مه‌دی شیخ یوسفی سیاگوێزی ده‌کهم ده‌بی به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نه‌ڕۆم شیخ محه‌مه‌دی‌کی دیکه‌ی سیاگوێزی هه‌یه، که‌ مێژوو و سه‌رده‌می ژبیانی زۆر له‌م مامۆستا شیخ محه‌مه‌ده‌وه دوور نییه‌و، ئه‌و شیخ محه‌مه‌ده‌یش نه‌وه و کوپ و کوپه‌زای زانا و خوێنده‌واری هه‌بووه و، شیخانی سیاگوێز خۆیان به‌نه‌وه‌ی ئه‌م شیخ محه‌مه‌ده‌ ده‌زانن.

به‌ته‌مه‌نترین پیاوی ئه‌و بنه‌مائه‌ که‌ ئێسته‌ له‌ ژبانه‌ی شیخ قادری کوپه‌ی باب‌ه‌شی‌خی سیاگوێزییه‌، ئه‌م پیاوه‌ گه‌لی‌ک زانیاری و قسه‌و باسی ده‌رباره‌ی پیاوانی بنه‌مائه‌که‌ ده‌ماودم له‌م و له‌و کۆکردووه‌ته‌وه و، له‌ ده‌فته‌ری‌کدا نووسیونی به‌ مێژووی ئه‌و بنه‌مائه‌یان ده‌زانی.

ئه‌و زانیاریانه‌م لێ وه‌رگرت و له‌ته‌ک هه‌ندێ زانیاری دروست و باوه‌رپێکراودا که‌ لای خۆم کۆم کردووه‌ته‌وه به‌راوردم کردن، سه‌ره‌نجام بۆم ده‌رکه‌وت هه‌ندیک له‌ زانیارییه‌کانی

لای کاک شیخ قادر جیگهی گومانن و له به رانبهر زانیارییه کانی لای مندا خۆبان ناگرن.
ههر چۆن ههیه ئه زانیارییه نه یه لێره دا تومار ده که م:

سهرتا دهربارهی شیخ محمەد جگه لهوانه‌ی دهرباره‌ی قورئانه ده‌ستخه‌ته‌که‌ی گوتراوه، ده‌لێ: شیخ محمەد سالی ١٢٥٠ له گوندی سیاگوێز کوچی دوایی کردوو و، گوێه‌که‌ی له‌وێ دیاره و زیاره‌تگای نه‌وه‌کانی و خه‌لکی ناوچه‌که‌یه و، ئەم شیخ محمەده‌ گه‌لێ نه‌وه‌ی کوێ و کوێه‌زا و کوێه‌زازی زانا و خوێنده‌وار و خاوه‌ن به‌رهم و دانراوی لێ به‌جی‌ماوه و، ناوی چه‌ند که‌سی له‌وانه له‌گه‌ڵ هه‌ندیک له به‌سه‌رهات و نه‌وه و شوێنه‌واریان نووسیه و، ئیمه‌یش لێره‌دا کورته و پوخته‌ی ئه‌و زانیاریانه ده‌خه‌ینه پاڵ ئەم باسه‌ی ماموستا شیخ محمەد:

* یه کییک له نه وه کانی ماموستا شیخ محمهد شیخ مه عرووف بووه، دواى تهواوکردنى خوښندن چووه ته پېنجنجوتى و بووه بهمه لای مزگه وتى (به رکیتو) و پیاوړیکى به دین و زانا و خزمه تگوزارى تاین بووه.

ئەدىب و شاعیر بووه و شیعرى هه‌بووه. ساڵى ۱۳۰۹ له پێنجوێن کۆچى دوایى کردووه. ئەم‌زاتە وه‌ک له‌مه‌ولا دیت ساڵى ۱۳۱۳ کتیبى داناوه.

* شیخ مه‌عرووفیش کوریکى زانای بووه ناوی شیخ ئەمین بووه. ئەم زاتەیش خۆتێندەوار بووه و مه‌لا بووه، به‌مه‌لايه‌تیى چووه‌ بۆ گوندی (بیستان)ی سه‌ر به‌پێنجوین و له‌وێ خزمه‌تی ئایینی کردووه‌ تا کۆچی دواى کردووه‌.

* شیخ محمەد براهی کی بووه ناوی شیخ ئەحمەد بووه، ئەم شیخ ئەحمەدە دوو کۆری بووه (شیخ ئەمین و شیخ سەعید) ئەم دوو کۆرەیش لە خزمەتی شیخ محمەدا خوتەندیان تەواو کردووه، بەلام بەگەنجیی و لە تەمەنی (۳۰) سێی سالییدا کۆچی دایان کردووه و ئەمەیش لە سالی ۱۳۵۴دا بووه^(۱) لە شیخ ئەمین چەند دەستخەتێک بە یادگار بەجێ ماوه لەوانه:

(۱) ماموستا شیخ محمده ئەمینی کوری شیخ ئەحمەد شوێنەواری دەستخەتی لی بەجی ماوه، لەوانە کتییی (رفع الخفا شرح ذات الشفا) کە ساڵی ۱۳۰۳ نووسیویەتیەوه و نوسخەکەی لای بنەمالەکەیتە و، بەشی یەکەمی توحفە کە ساڵی ۱۲۹۶ نووسیویەتیەوه، بەپیتی ئەم دەستخەتە نابی ئەم ماموستا لە تەمەنی ۳۰ سالییدا مردبێ و، ئەم قسە بێ گومان نابێ، چونکە لەو سالیەدا توانای نووسینەوهی کتییی بووه و، ساڵی ۱۳۵۴ کۆچی دوایی کردووه، بەم پیتیە تەمەنی هەرچۆن بێت لە ۷۰ سال کەمتر نەبووه.

(رفع الخفا فی شرح ذات الشفاء) ی ئیبنولحاج و، چەند نامیلکەیی شەرع و مەکتووباتی کاک ئەحمەد و، کوللیاتی حافظ و، کتییی دۆعا و، تۆمار و، ئیسماعیل نامە و، یەک نوسخە قورئانی پیرۆز.

* شیخ محمەد کورەزایەکیشی بوو بە ناوی شیخ فەرەجی کوری شیخ عەبدوللە. ئەم زاتەیش خوێندەوار و مەلا بوو و، لە گوندی سیاگوێزدا مەدرەسەی بوو و خزمەتی ئایینی پیرۆزی ئیسلامی کردوو. بەلام ئەمیش بەگەنجیی کۆچی دوایی کردو و، میژووی کۆچکردنی سالی ۱۹۰۰ بوو.

* یه کیکی دی له نه وه کانی شیخ محمه د شیخ ئەمینی کوری شیخ حه سه ن بووه له خزمه تی باوکیا ماوه یه ک خویندوو یه و، دوا یی له گوندی چنگیان له خزمه تی ماموستا مه لا عارفی چنگیاندا خویندنی ته واو کردوو و ئیجازه ی مه لایه تبی له خزمه تیبا وه رگرتوو و، بووه به مه لای نوډی و دوا ی نه وه ی سێ سا ل مه لایه تبی گوندی نوډیی کردوو کوچی دوا یی کردوو. میژروی کوچی دوا یی ئەم زاته یش سا لی ۱۹۳۰ بووه.

* یه کیکی دی له نه وه کانی شیخ محمه د بابا شیخ بووه، که کورې شیخ سه عید بووه، ئەم زاته له ۲۰ ی مانگی مه ولودی سالی ۱۳۱۲ ی کۆچیدا ها تووه ته دنیا و، لای شیخ ئەمینی مامی خویندوو یه تی و، دوا یی چوو ته خزمه تی ماموستا مه لا عارفی چنگنیان و له خزمه تی ئەو ماموستا دا خویندنی ته واو کردوو و ئیجازی مه لایه تی یی لی وەرگرتوو و، دوا ی ئەوه گه راو ته وه بو سیاهوێز و ماوه ی ۵۵ سال مه لایه تی یی ئەو گونده ی کردوو و خزمه تی ئایینی پیروزی ئیسلامی کردوو و، فهقی و مه لای پیگه یاندوو، تا دوا یی دوو چاری نه خو شی بووه و روژی پینج شه مه ی ۲۳ ی مانگی ۱۲/ ی سالی ۱۹۷۱ له شاری سلیمانی کۆچی دوا یی کردوو.

* به کتکی دی له خوښنده وارانې ته و بنه مالّه و نه وې ماموستا شېخ محمدهد شهید شېخ عومهری کورې شېخ نېبویه کره، که سهره تاي خوښندنې لای ماموستا بابا شېخی خالی بووه و، دوايي له چنډ گوندي ئېران خوښندوويه تي و، دواچار چووه ته مزگه وتي حاجي حان له سلیمانيي تا شهوي ۲۸ حوزه يراني سالي ۱۹۶۳ به دهستي سهر يازه درنده کاني زه عيم صديق له تهک مه لا ته حمه دي زه هاويدا شهيد کران و، له گورستاني شهيداني سلیماني به خاک سپېران^(۱).

(۱) له به خاکسپاردنې تهرمی ئهم دوو شههیدها به شدار یوم لهو کاته دا سوپاکه ی زه عیم صه دیق =

* یه‌کیکی دی له مامۆستایانی ئەم بنه‌ماله‌یه مامۆستا شیخ مسته‌فای کوری شیخ ئەبویه‌کره که برای مامۆستا مه‌لا شیخ عومه‌ری شه‌هید بووه که له سالی ١٩٤٩دا له دیتی سیاگوێز له دایک بووه و، هه‌ر له مندالییه‌وه خه‌ریکی خۆپندن و فه‌قیتی بووه و، له سه‌ره‌تاوه له خزمه‌تی باباشیخی خالیدا خۆپندووێه‌تی، دوا‌ی ئەوه بۆ خۆپندن گه‌لی جیگه‌ گه‌راوه، تا ئەنجام له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محمه‌دی ملچه‌وردا له دیتی (نه‌وی)ی بناری شاره‌زوور ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتوه و، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ گوندی سیاگوێز و، دواتر بووه به‌مه‌لای قه‌زله‌وه تا گونده‌کان داگیراون بۆ کۆمه‌لگای (شانه‌ده‌ری) و له‌وه‌ی به‌هزی کاره‌ساتی ئوتومبیل‌ه‌وه سالی ١٩٨١ کۆچی دوا‌یی کردوه.

* یه‌کیکی دی له مامۆستایانی ئەم بنه‌ماله (مامۆستا شیخ سه‌عه‌دی کوری بابا شیخه) که له سالی ١٩٤٣دا له گوندی سیاگوێز له دایک بووه.

له سه‌ره‌تاوه لای باوکی خۆپندووێه‌تی و، دواتر چووه‌ته خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عارفی پێنجوێن و ماوه‌ی ساڵیک له‌وه‌ی خۆپندووێه‌تی، دوا‌ی ئەوه چووه‌ته سلێمانیی و له مزگه‌وتی دوو ده‌رگا له خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا عینایه‌ت خۆپندووێه‌تی، دواتر ماوه‌یه‌کی که‌م له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عارفی چنگنیانیدا خۆپندووێه‌تی، دوا‌ی ئەوه‌یش ماوه‌ی چوار سال له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محمه‌دی شه‌لدا له مزگه‌وتی مه‌لکه‌ندیی خۆپندووێه‌تی. دوا‌جار له مزگه‌وتی نه‌قیب له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا ره‌سوولی ته‌لانیدا گیرساوه‌ته‌وه و خۆپندنی لای ئەو ته‌واو کردوه، ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی لێ وه‌رگرتوه.

دوا‌ی ئەوه گه‌راوه‌ته‌وه گوندی سیاگوێز و له سه‌رده‌می باوکیدا ته‌دریس و خزمه‌تی ئایینی کردوه، دوا‌ی کۆچی باوکیشی له شوێنه‌که‌یدا خزمه‌تی ئایینی کرد.

دوا‌ی ئەوه گونده‌کان داگیران مامۆستا ماوه‌یه‌ک له مزگه‌وتی قازی له پێنجوێن مه‌لا بووه، دوا‌ی ئەوه‌یش هه‌ر له پێنجوێن له مزگه‌وتی بنگرد بوو به‌ئیمام و، دواتر چووه‌ته سلێمانیی و له مزگه‌وتی دارو‌غا مه‌لا بووه، دواتریش له مزگه‌وتی حاجی عه‌بدو‌ره‌حمانی بۆسکانیی دوا‌ ویتستگه‌ی ژبانی بوو، که له رۆژی ٤/٦/١٩٨٣دا کۆچی دوا‌یی کردوه.

=هێرشێ ئه‌برد به‌ره‌و چوارتا تا عه‌سری ئەو رۆژه هێرش به‌رده‌وام بوو، عه‌سه‌ره‌و دوا‌ سوپاکه له به‌رانبه‌ری خۆ گه‌رتوویی هێزی پێشمه‌رگه‌دا چۆکی دادا، ئیواره به‌سه‌ر شو‌ری و زیانیکی زۆره‌وه به‌ره‌و ناو شار لیژ بوونه‌وه. ئەوه بوو دوا‌ی ئەو شکسته (مه‌نعه‌ته‌جه‌وله) که‌ی سلێمانییان ئەنجام دا، ئەو کاره‌ساته گه‌وره‌یه‌یان به‌سه‌ر سلێمانیی هێنا، شاریان له خاک و خۆین هه‌لکێشا، زیندان و ته‌ویله‌کانی سلێمانییان له گه‌نج و پیری ئەو شاره قاره‌مانه پرکرد.

دوا‌ی ئەمانه زانیارییه‌کانی لای خۆم تۆمار ده‌که‌م، که له ده‌ست و قه‌له‌می خودی مامۆستایانی ئەم بنه‌ماله‌وه وه‌رگرتوون و، ئەمانه‌یش دروستترین زانیارین و، له باوه‌رپێکراوترین سه‌رچاوه‌وه وه‌رگیراون:

١- ده‌ستخه‌تی ژماره (٧٢٥٧) ی (د، ع) کتیبیکه به‌ناوی میصری له‌سه‌ر سه‌عه‌ده‌دین محمه‌دی کوری بارامی کوری ئەحمه‌دی سیاگوێزی سالی ١٢٠٧ له مه‌ده‌ره‌سه‌ی عه‌بدو‌ره‌حمان پاشا لای مه‌ولانا عوتمان نووسیویه‌تیبه‌وه.

٢- ده‌ستخه‌تی ژماره (١٢٦٩٨) ی (د، ع) ش کتیبی (الزواج عن اقتراف الکبائر) ه‌و ئەم ده‌قه‌یش دوا‌ی ته‌واو‌بوونی ده‌ستخه‌ته‌که نووسراوه:

شکر که این نسخه بعنوان رسید

پیشتر از مرگ پایان رسید

قد تم الكتاب بعون الله الملك العليم العالم، المسمى بزواج، بحسب الاشارة: بندگان نواب مستطاب فلکجناب سپهر رکاب عالی، میر میران سلیمان پاشا خلدالله تعالی ملکه وسلطنه! الی مدید الزمان، علی يد الفقير المعترف بالذنب والتقصير داعی اقل خلق الله عبدالقادر السیاقو‌یزی فی سنة ست واربعین ومائتین بعد الالف من الهجرة النبوية المصطفوية فی يوم الجمعة من شهر شوال.

٣- ژماره (١٧٠١٢) ی (د، ع) ش ده‌ستخه‌تی (سه‌دالله) یه. مه‌حمودی سیاگوێزی سالی ١٢٩٣ نووسیویه‌تیبه‌وه.

٤- ده‌ستخه‌تی ژماره (٢٢٢٤٩) ی (د، ع) ش به‌شی یه‌که‌می توحفه‌یه به‌سه‌ر مینه‌جاه‌وه محمه‌د ئەمینی کوری شیخ ئەحمه‌دی سیاگوێزی مه‌رده‌و‌خیی سالی ١٢٩٦ له مه‌ده‌ره‌سه‌ی پێنجوێن له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محمه‌د صالحی کوری سه‌یید بابا عه‌لی تیماریدا نووسیویه‌تیبه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌تی (٢٢٢٤٨) ی (د، ع) ش ده‌ستخه‌تی هه‌مان مامۆستایه سالی ١٣٠٥ له سیاگوێز نووسیویه‌تیبه‌وه.

٥- ده‌ستخه‌تی (١٣٩٣٩) ی (د، ع) ش نیوه‌ی قورئانی پیرۆزه له سووره‌تی مه‌ریه‌مه‌وه تا کۆتایی قورئان شیخ مه‌عرووفی کوری شیخ محمه‌دی سیاگوێزی سالی ١٣١٢ نووسیویه‌تیبه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌ته‌کانی (٧٨٦٣ و ٢١٩٧٠ و ٣٣٦٤٦) ی (د، ع) ش ده‌ستخه‌تی هه‌مان مامۆستان.

٦- ده‌ست‌خه‌تی (٢٢٣س) ش شیخ مه‌سته‌فای کوری شیخ عه‌بدولعه‌زیزی سیاگوژی سالی ١٣٦٨ له‌ مزگه‌وتی سه‌یید عه‌بدولکه‌ریم له‌ شاری بانه‌ نووسیویه‌تیه‌وه.

دوای به‌راوردکردن و دوای ئه‌وه‌ی له‌ نووسراوه‌کانی مامۆستا شیخ مه‌عرووفی سیاگوژییه‌وه‌ ده‌رکه‌وت که‌ له‌مه‌ولا باسه‌که‌ی دیت، ده‌رکه‌وت شیخ مه‌مه‌دی دووهم کوری شیخ عه‌بدولقادر بووه‌ و شیخ عه‌بدولقادریش خوێنده‌وار بووه‌ و شوینه‌واری هه‌یه‌، به‌لام تا ئیسته‌ بۆم روون نه‌بووه‌ته‌وه‌ شیخ عه‌بدولقادر کوری کتیه‌.

ده‌ست‌خه‌تی ژماره‌ (٧٠/ع) حاشیه‌یه‌که‌ به‌سه‌ر سه‌عدوللای بچوکه‌وه‌، ئه‌حه‌مه‌دی کوری شیخ عه‌بدولقادی کوری شیخ ئه‌حه‌مه‌دی کوری شیخ یوسف نووسیویه‌تیه‌وه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌م شیخ یوسفه‌ باوکی مامۆستایان شیخ عه‌بدوللای شیخ مه‌مه‌د بیت ئه‌وا دیاره‌ کورپکی دیشی هه‌بووه‌ به‌ناوی شیخ ئه‌حه‌مه‌ده‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌م شیخ ئه‌حه‌مه‌ده‌یش باوکی شیخ عه‌بدولقادی باپیری شیخ مه‌عرووفی سیاگوژی بیت.

یه‌کێکی دیش له‌ شوینه‌واره‌کانی شیخ مه‌عرووفی سیاگوژی کتیبی (تنویر الضمیر) شیخ مه‌عرووفی نۆدیه‌یه‌ که‌ سالی ١٣٠٠ نووسیویه‌تیه‌وه‌.

ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌ به‌ژماره‌ (٦٠١/خ) له‌ کتیبخانه‌ی مامۆستای خاڵدا پارێزراوه‌.
(دقائق الأخبار)

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م دانراوه‌ دانراوی یه‌کێک له‌ زانایانی ئه‌م بانه‌ماله‌یه‌ و، باش وایه‌ نه‌یبه‌ترین - هه‌ر چه‌ند ئه‌م باسه‌ زیاتر له‌سه‌ر قورئانی ده‌ست‌خه‌ت سه‌نگ داده‌نیت - وام به‌باش زانی له‌ ته‌ک باسی زانایانی بانه‌ماله‌که‌دا ناوی ئه‌م کتیبه‌یش به‌خه‌مه‌ به‌رباس:

(دقائق الأخبار)ی مامۆستا شیخ مه‌عرووفی سیاگوژی

ئه‌و ده‌ست‌خه‌ته‌ی یه‌که‌م جار سه‌رنجی راکیشام و دواتر پیتی راکیشامه‌ (د.ع) و، که‌وته‌ داوی گه‌نجینه‌ی ده‌س‌خه‌ته‌کانیه‌وه‌ و، له‌و زه‌مه‌نگیه‌یه‌م له‌و شوینه‌دا پرۆژای (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ رێگه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌کانیه‌وه‌) ده‌ستی پێکردو - سوپاس بۆ خودا - تا ئیسته‌یش به‌رده‌وامه‌.. ده‌ست‌خه‌تیک بوو به‌ناوی ده‌ست‌خه‌تی فارسیه‌وه‌ پارێزرا بوو، که‌ داوام کرد و سه‌یرم کرد بینیم ده‌ست‌خه‌تیک مامۆستایه‌کی کورده‌، پێنج دانراوی مامۆستایانی کوردی به‌کوردیی له‌ خو‌گرتوه‌وه‌. ئه‌و کاته‌ گه‌شتیکێ خێرام به‌و ده‌ست‌خه‌ته‌دا کرد و شتیکم له‌سه‌ر ناوه‌ڕۆکه‌ی نووسی و، ده‌رباره‌ی دانه‌ری عه‌قیده‌ی کوردیی شتیکی ئه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت و، له‌ کو‌تایییه‌وه‌ نووسیم:

«حه‌زم ئه‌کرد له‌م ده‌رفه‌ته‌دا شتیکی - با کورتیش بیت - ده‌رباره‌ی شیخ سه‌میع و شیخ مه‌عرووف و ئه‌وانه‌ی دیکه‌ که‌ له‌م ده‌ست‌خه‌ته‌دا ناویان هاتوه‌، بنووسم، به‌لام شتیکی ئه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت، ئه‌گه‌ر خودا یارمه‌تیم بدات به‌هیوام له‌ هه‌ل و ده‌رفه‌تیکێ دیکه‌دا بگه‌رێمه‌وه‌ سه‌ر (بیت الحشر)ه‌که‌ی (شه‌وقی) و به‌لکو تا ئه‌و کاته‌ شتیکم ده‌ست‌بکه‌وی»^(١) به‌لام تا ئیسته‌ چونکه‌ شتیکی نوێم ده‌رباره‌ی شه‌وقیی ده‌ست نه‌که‌وت نه‌گه‌رامه‌وه‌ سه‌ر ئه‌م باسه‌. له‌م ماوه‌دا له‌ هه‌ر شوێنیک سووسه‌ی ده‌ست‌خه‌تیکم کردبیت و یستوومه‌ بیینم و بزائم چیه‌ و چی تێدایه‌.

چه‌ند سالی‌ک له‌مه‌به‌ر له‌ سه‌ردانیکی مالی مامۆستا ره‌فیع صالح‌دا که‌ کتیبخانه‌یه‌کی باشی هه‌یه‌، چه‌ند شتی پێشان دام، یه‌کێک له‌وانه‌ ده‌ست‌خه‌تیک بوو له‌ یه‌که‌م سه‌رنجدا ئیدا بۆم ده‌رکه‌وت چه‌ند دانراوی له‌وانه‌ تێدایه‌ پێشتر له‌ سه‌ریانم نووسیوه‌، به‌لام ئه‌و کاته‌ من له‌ به‌غدا بووم و بردنی ده‌ست‌خه‌ت بۆ ئه‌و جێگه‌ی مه‌ترسیی بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ندێ زانیاریم لێ یادداشت کردو، ده‌ست‌خه‌ته‌که‌م دانا به‌وه‌.

له‌م دوایه‌یه‌دا که‌ بارودۆخ گۆرا و هاڤمه‌وه‌ سلیمانی داوام له‌ مامۆستا ره‌فیع کرد ماوه‌یه‌ک ده‌ست‌خه‌ته‌که‌م بداتنی بۆ ئه‌وه‌ی به‌شینه‌یی له‌سه‌ری بنووسم. مامۆستا ره‌فیع - مالی ئاوا بیت - خو‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ی بۆ هێنام و رێگه‌ی ئه‌وه‌یشی دام له‌سه‌ری بنووسم. ئه‌وا منیش ئه‌م هه‌له‌م قۆسته‌وه‌ و، ئه‌م گه‌شته‌ خێرام به‌ناو ده‌ست‌خه‌ته‌که‌دا کرد.

باسیکی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌:

ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌ ٢٢٨ لاپه‌ره‌یه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ - به‌یاسای کۆن - ژماره‌ بۆ لاپه‌ره‌کانی دانه‌نرابوو شیرازه‌ی جزویه‌نده‌که‌یشی پسابوو، په‌ره‌کانی تیکه‌ل و پیکه‌ل و پاش و پێش بووبون، ماوه‌یه‌کم له‌ ته‌کدا برده‌سه‌ر تا توانیم - هه‌ندیک - رێک‌خستنه‌وه‌ و، ژماره‌م بۆ لاپه‌ره‌کانی دانا، به‌لام چه‌ند په‌ره‌یه‌ک مانه‌وه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ له‌ خودی کتیبه‌که‌دا نه‌بون و، له‌ کاغه‌زیکێ جیادا وه‌ک (زوائد) نووسرابون و، منیش شوێنه‌کانیانم به‌دروستی بۆ نه‌دۆزرایه‌وه‌، له‌ دوای دانراوه‌کانی ناو ده‌ست‌خه‌ته‌که‌وه‌ دامنان.

ده‌بێ پێش هه‌موو شتیکی ئه‌وه‌ بلیتم: ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌ به‌خه‌تی مامۆستا شیخ مه‌عرووفی

(١) بره‌وه‌: مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ رێگه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌کانیه‌وه‌، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا، چاپخانه‌ی (وميض) ل: ١١٤

سیاگوتیزی دانه‌ری دووان له دانراوه‌کانی ناویه‌تی و، سالی ۱۳۱۳ نووسیویه‌تیه‌وه.

ده‌ستخه‌ته‌که ئهم دانراوانه‌ی گرتوته‌ خۆی:

یه‌که‌م: (تذكرة الاخوان) دانراوی محهمه‌دی (علیجی قلھانی)یه، ئهم دانراوه‌هه‌شت لا‌په‌ره‌یه. سالی ۱۳۵۰ نووسراوه‌ته‌وه، دپاره‌ ئهمه‌ دوا‌ی کتیبه‌کانی دی نووسراوه‌ته‌وه و، له‌وه‌یش ناچیی خه‌تی ماموستا شیخ مه‌عرووف بی‌ت و، له‌وه‌ ده‌چیی دوا‌یی خرابیته‌ ناوی. دووهم: مه‌هدی نامه‌ی ماموستا مه‌لا محهمه‌دی ئیبنولحاج.

به‌لام پیتش ئهمه‌ کوتایی نوسخه‌یه‌کی (عه‌قیده‌ی کوردی)یه، پیتنج به‌یته، سالی ۱۳۱۶ نووسراوه‌ته‌وه. واته‌ دوا‌ی نوسخه‌که‌ی دی که له‌مه‌ولا باسی ده‌که‌ین، به‌لام ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پیتوه‌ نییه.

سییه‌م: له‌ لا‌په‌ره‌ ۱۸دا سه‌ره‌تای (بیت الحشر)ی شه‌وقیی ناسراو به‌عه‌بازاده‌ دیت. ئهمه‌ له‌ لا‌په‌ره‌ ۲۱دا ته‌واو ده‌بی‌ت.

چواره‌م: نامیلکه‌ی (تذكرة العوام - یان به‌یتی ئه‌و‌ل و ئاخ‌ری) ماموستا مه‌لا محهمه‌دی سیوچی. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ لی‌رده‌ له‌سه‌ری نووسراوه (رساله‌ مه‌دی نامه‌ ملا محمد سیوچی از محال بانه - رحمه الله - برای تفهیم عامه). هه‌روه‌ها ئهمه‌ سه‌ره‌تا عه‌ره‌بییه‌که‌ی له‌ پیتشه‌وه‌ نییه‌ که له‌ نوسخه‌که‌ی دیدا هه‌یه‌و، له‌و نوسخه‌یشدا هه‌یه‌ که من زوو بلا‌وم‌کرده‌وه.

ئهمه‌یش تا لا‌په‌ره‌ ۳۲ ده‌گریته‌وه و، ناوی که‌س له‌ کوتایییه‌که‌یدا نییه، به‌لام نووسراوه: یه‌که‌ شه‌مه‌ی یه‌کی موحه‌ره‌می سالی ۱۳۱۶ نووسراوه‌ته‌وه.

پیتنجه‌م: نامیلکه‌یه‌کی په‌خشانی کوردییه‌ له‌ عه‌قائیدا له‌سه‌ری نووسراوه: «هذا رسالة عقیده کردیه نشر از کلام سید طه شمزینی - رحمه الله - که برای تفهیم عوام انشا فرموده»

ئهمه‌ له‌ چهند ده‌ستخه‌تدا من به‌م شتیه‌ دیومه، به‌لام کاکه‌ حه‌مه‌ی ماموستا مه‌لا که‌ریم نوسخه‌یه‌کی ده‌ست که‌وتبوو، له‌ویدا بۆ مه‌ولانا خالید دانراوو، ئه‌و‌یش به‌هه‌مان ناوه‌وه له‌ گو‌فاری کو‌ری زانیاری عیرا‌قدا - ده‌سته‌ی کورد - بلا‌وی کرده‌وه^(۲).

(۲) ب‌روانه: گو‌فاری کو‌ری زانیاری عیراق، ده‌سته‌ی کورد، به‌رگی هه‌شته‌م، سالی ۱۹۸۱، ل: ۱۹۹.

ده‌بی‌ ئه‌وه‌ بلتیم: چهند ده‌قی دی - یان چهند نوسخه‌ی دی - ئهم نامیلکه‌م دیوه و نوسخه‌یه‌کیانم بۆ چاپیش ئاماده‌ کردوو، ئهم نوسخه‌ له‌ته‌ک زۆرباندا جیاوازی ئاشکرای هه‌یه و، وا پیتی ده‌چیت ئهمه‌ له‌گه‌ل نوسخه‌که‌ی مه‌ولانا‌دا زۆر له‌یه‌ک جیاوا‌ز بن.

ئهمه‌یش تا لا‌په‌ره‌ ۳۷ ده‌گریته‌وه و، لی‌رده‌ا نووسراوه: مه‌عرووف له‌ سالی ۱۳۱۶دا نووسیویه‌تیه‌وه.

شه‌شه‌م: عه‌قیده‌ی کوردی:

ئهم عه‌قیده‌ هه‌ر ئه‌و عه‌قیده‌یه‌ که له‌ می‌ژووی زانیاندا له‌سه‌ریم نووسیوه. به‌لام ئهم نوسخه - وه‌ک نووسیم - تاییه‌قه‌ندیی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌یه‌تی. جگه‌ له‌وه‌یش بایه‌خیکی زۆری پیتی داوه و، گه‌لی په‌راویزی عه‌ره‌بی به‌سه‌ره‌وه‌ نووسیوه و، سه‌ر و بۆری بۆ گه‌لی شو‌پینی کردوو و، سه‌رباسه‌کانی به‌مه‌ره‌که‌بی سوور جیا‌کردوو‌ته‌وه. له‌سه‌ر هه‌ندی جیگه‌ گو‌رانکاری وشه‌ی کردوو و له‌سه‌ری نووسیوه (نسخه). له‌ته‌ک ئه‌وه‌یشدا که می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی ئهم نوسخه‌ دوا‌ی نوسخه‌که‌ی دییه‌ لی‌رده‌ا گه‌لی جیاوازی هه‌یه، وا پیتده‌چیت دانه‌ر خۆی جاریکی دیکه‌ به‌کتیبه‌که‌یدا چو‌وبیته‌وه و ئه‌و گو‌رانکارییه‌ی کردی‌ت.

یه‌کی‌ک له‌و جیاوازیانه‌ی له‌ کوتایی ئهم نوسخه‌وه‌ هه‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌ که ماموستا می‌ژووی کو‌چی دوا‌یی باوکی خۆی ده‌نووسیت. ئهمه‌یش ده‌قی نووسینه‌که‌یه‌تی:

تاریخ وفات مرحومی پدرم رحمه الله ۱۳۱۳

سالی هه‌زار و سی‌صه‌د و سی‌زده

(جمادی الآخر) له‌ رۆژی سی‌زده

رۆژی دووشه‌مه‌ صاحی‌بی پده‌ر

هاوناوی (حضرة سید البشر)

(محمد ابن) شیخ عه‌بدولقادر

وه‌فاتی فه‌رموو له‌م دنیا‌ی غادر

یا خودا عه‌فوی که‌ی تو به‌ مه‌رحمه‌ت

پیتی عه‌طا بکه‌ی به‌هه‌شت و نیعمه‌ت

بیکه‌ی به‌ره‌فیک ئه‌نبیاو پیاو چاک

به‌ (جنة العدن) بیکه‌ی فه‌ره‌حناک

ده‌بی له‌ دوا‌ی ئهم می‌ژوووه‌ شتیک نه‌بو‌یرم، ئه‌و‌یش ئه‌وه‌یه‌ که نووسه‌ره‌وه‌ی نوسخه‌که‌ی دی که پیتشتر باسما‌ن کردوو ناوی محهمه‌دی کو‌ری عه‌بدولقادی حه‌سه‌نییه و سالی ۱۳۱۲ نووسیویه‌تیه‌وه، ماموستای باوکی ماموستا شیخ مه‌عرووفیش ناوی محهمه‌دی کو‌ری عه‌بدولقاده‌ و، دوا‌ی ئهم می‌ژوووه‌ به‌سالی‌ک کو‌چی دوا‌یی کردوو، جا تو بلتیی ئهم

دوو مامۆستا یه‌ک که‌س بن و ، باوک کتییی کوری خۆی نووسیپیتته‌وه؟

له‌ دوای نووسینی ئه‌و باسه‌ی پیش‌شوه‌وه که‌ ده‌باره‌ی مامۆستای ناوبراو نووسیمان هه‌ندی زانیاری نوێم ده‌باره‌ی مامۆستا شیخ مه‌عرووف ده‌ستکه‌وتوه‌، لێ‌ده‌دا نووسینیان ده‌بیته‌ مایه‌ی ته‌سه‌لکردنی باسه‌که‌:

یه‌که‌م: له‌ کۆتایی ئه‌م نوسخه‌وه‌ مامۆستا دوو سێ به‌یتی نووسیوه‌ که‌ له‌ نوسخه‌که‌ی دیدا نین و ، نووسینیان ڕوونکه‌ره‌وه‌ی لایه‌تیکی ژبانی مامۆستایه‌:

مه‌عرووفم ناوه‌ قاده‌ پیرم

جییان سیاگوێزه‌ باوک و باپیرم

ئیبنی شیخ محمه‌د شافعی مه‌ذه‌ب

ئیبنی شیخ قادر مه‌ردۆخیی نه‌سه‌ب

هه‌روه‌ها قزنجیش بووه‌.

دووه‌م: له‌ چه‌ند که‌سم بیستوه‌وه‌ که‌ مامۆستا شیخ مه‌عرووف پیاویکی به‌توانا و نووسه‌ره‌وه‌یه‌کی قه‌له‌م ڕه‌سابوو و ، به‌قه‌له‌مه‌که‌ی زیاتر له‌ (٣٠) سی دانه‌ قورئانی پیرۆزی نووسیوه‌ته‌وه‌.

سێیه‌م: جگه‌ له‌ هۆنراوه‌ی ئایینی شیعی دیکه‌یشی بووه‌ و ، دوور نییه‌ دیوانی شیعی‌ری بوو، به‌لام له‌ ده‌ستدا نییه‌و یان تێدا چوه‌، یان ده‌بی چاوه‌ڕوان بێن به‌لکو له‌مه‌ولا شتی‌کمان ده‌ست بکه‌وێت. له‌م باره‌وه‌ پارچه‌یه‌ک شیعی درێژیم ده‌ست که‌وت که‌ بۆ شیوه‌ی کورپکی نووسیویه‌تی، له‌ به‌رگی پێنجه‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژوودا... بلاوم کردوه‌ (٣).

به‌پیتی ئه‌و شیعرانه‌ و مردنی کوره‌که‌ی - که‌ له‌ سالێ ١٣١٢دا بووه‌ - مامۆستامان له‌و سه‌رده‌مه‌دا خاوه‌نی ماڵ و منداڵ بووه‌ و پیاویکی کامل بووه‌، به‌لام له‌وه‌ به‌ولاوه‌ شتیکی دیمان له‌سه‌ر ژبانی و کۆچی دوا‌یی له‌ ده‌ستدا نییه‌.

ده‌بی لێ‌ده‌دا ئه‌وه‌ نه‌بوێرم که‌ مامۆستا ئیسماعیل که‌ریم مسته‌فا سپیداره‌یی هه‌ولێکی باشی داوه‌ و سالێ ١٩٩٢ نوسخه‌یه‌کی (عه‌قیده‌ی کوردی) یه‌که‌ی مامۆستا شیخ

(٣) ڕوانه‌: سه‌رچاوه‌ی ناوبراو به‌رگی پێنجه‌م، چاپخانه‌ی (الخنساء) به‌غدا، ١٤٢٣ه‌ک - ٢٠٠٣ز ل: ٣٠٣.

مه‌عرووفی بلاوکرده‌وه‌، به‌لام نوسخه‌که‌ی ناته‌واوه‌ و ، هه‌له‌ی تێدا‌یه‌ و ، ئه‌ویش ده‌باره‌ی ژبانی شتیکی باوه‌رپێکراوی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بووه‌.

هه‌روه‌ها ده‌بی ئه‌وه‌یش بلێم: هۆنراوه‌ی عه‌قیده‌ی شیخ سه‌میع که‌ مامۆستا شیخ مه‌عرووف لێ‌ی زیاد کردوه‌ و فراوانی کردوه‌ له‌ (د.ع)دا چه‌ند نوسخه‌ی دی هه‌یه‌ به‌م ژمارانه‌: (٣٣٦٤٦، ٧٨٦٣، ٢١٩٧٠ د.ع).

ته‌رجه‌مه‌ی (دقائق الأخبار)

یه‌کیکی دی له‌ دانراوه‌کانی مامۆستا شیخ مه‌عرووف که‌ به‌خه‌تی خۆی له‌م ده‌ستخه‌ته‌یدا هه‌یه‌و ، له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌که‌دا باسی نه‌بووه‌، ته‌رجه‌مه‌ی کتییی (دقائق الأخبار)ه‌، که‌ لێ‌ده‌دا به‌کورتی به‌خۆتێنه‌رانی ده‌ناسین.

ئه‌م دانراوه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ١٥٥ وه‌ تا ٢٢٨ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی گرتوه‌ته‌وه‌ و ، تێکرا (١٣١٠) هه‌زار و سێهه‌د و ده‌ به‌یته‌. ئه‌مه‌ سه‌ره‌تا که‌یه‌تی:

بینای بێ زه‌وال بینای بێ زه‌وال

پادشای شاهان بینای بێ زه‌وال

ئاگاهداری حال ته‌مامی ئه‌حوال

قه‌هه‌اری قه‌ییوم شاهی ذولجه‌لال

واحید و ئه‌حه‌د بێ شیه‌هولاره‌یب

عالیم و دانای پشتی په‌رده‌ی غه‌یب

ته‌وفیقم بده‌ی تۆی صاحب ته‌وفیق

مه‌عانیی هه‌دیث بۆم بکه‌ی ته‌حقیق

ته‌رجه‌مه‌ی کیتاب (دقائق أخبار)

هه‌دیثی سه‌حیح ره‌سوولێ موختار

ئه‌ر ته‌وفیق بدا سه‌یه‌یی نوورانیی

ته‌رجه‌مه‌ی ده‌که‌م من به‌ گۆرانیی

له‌ بۆ دۆستان و یارانێ جانایی

وای گوت محمد ئه‌و ئاره‌ندانایی

له‌ دوای هه‌ژده‌ سال به‌ده‌ست ئاوێزیی

نوسخه‌ی که‌وته‌ ده‌س مه‌عرووف سیاگوێزیی

کردی به‌کوردی لێی مه‌بن مه‌لوول
(کلم الناس بقدر العقول)

ئه‌مه‌یش کۆتاییه‌که‌ی:

به‌رهمه‌تی خۆت پادشای غوفران
داختمان بکه‌ی به‌رهمه‌تی ریشوان
هه‌زار و دوو سه‌ده هه‌م نه‌وه‌د و شه‌ش
له‌گه‌ڵ چوار مانگ کیتابی بێ غه‌ش
ده‌هه‌می ئاخ‌ر (ربیع الآخر)
له‌ بۆم ته‌واو بوو کیتابی فاخیر
گۆیای محمده‌ ئاره‌ندانیه‌
گیرۆده‌ی طه‌لیسم دنیا‌ی فانییه‌
مه‌عروف سیاگوژی ته‌واو دڵ سارده‌
سالی هه‌زار و سی سه‌ده‌ و چواره‌
یه‌ک شه‌مه‌ی غوره‌ی (جمادی الآخر)
کردی به‌کوردی ئه‌وه‌ڵ تا ئاخ‌ر
ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت هه‌موو به‌دڵشاد
به‌یه‌ک فاتیه‌ ئیمه‌ بکه‌ن یاد
به‌لکه‌ موسته‌وجیب عه‌فوی خودا بین
نه‌وه‌ک رووسیای رۆژی عوقبا بین
(الهی هراکس که اینرا نوشت
نویسی تو اورا ز اهل بهشت)
(هزاران درود و هزاران سلام
ز ما بر محمد علیه السلام)
من گونه‌هکارم نیمه‌ تۆشه‌ی راه
جوز (لا تقنطوا من رحمه الله)

۱۳۱۴

(عدد ابیات ۱۳۱۰)

له‌ کۆتایی ئه‌م ناساندنه‌ کورتیه‌ی ئه‌م ده‌سته‌ته‌وه‌ یه‌ک دوو شت ده‌لێم:

یه‌که‌م: ده‌بی مامۆستا مه‌لا محمه‌دی ئاره‌ندانیه‌ی که دانه‌ری ده‌قی عه‌ره‌بی کتیبی
(دقائق الاخبار) ه‌ که مامۆستا شیخ مه‌عرووف کردووه‌ به‌کوردی کێ بیت؟ ده‌بی
مامۆستایه‌کی مه‌زنی کورد بیت له‌ سه‌ده‌ی سێزده‌مه‌دا له‌ ژياندا بوو بیت به‌لام له‌ کوێ بووه
تا که‌ی ژیاوه‌؟ به‌رهمه‌می دی چی هه‌بووه‌؟ ئه‌مانه‌ - جاری - پرسباری بێ وه‌لامن.

دووه‌م: له‌و دانراوانه‌ی له‌م ده‌سته‌ته‌دان و باسمان کردن یه‌ک دوانیکیان
بلاوکرانه‌ته‌وه‌ و کتیبخانه‌ی کوردیه‌ی ئاگای لێیانه‌، ئه‌وانی دیکه‌ هێشتا بێ ناز و بێ
خه‌مخۆر له‌ به‌ر گه‌لی مه‌ترسیدا چاره‌یه‌ی ده‌ستی دۆستانیه‌کی زمان و که‌له‌پووری کوردیه‌ی
به‌هانا یا نه‌وه‌ بچن و سووچیک له‌ سووچ و که‌لینه‌ گه‌وره‌ و زۆره‌کانی کتیبخانه‌ی کوردیه‌یان
بێ پرکه‌ نه‌وه‌.

ئه‌م دانراوانه‌ ناوه‌رۆکیان هه‌رچی بێ، به‌شیکن له‌ سامانی که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌ی کورد و،
ده‌بی به‌چاوی رێز و بایه‌خه‌وه‌ ته‌ماشایان بکه‌ین و، هه‌ولێ ئه‌وه‌ بده‌ین هه‌ر بابه‌تیه‌کیان له‌
هه‌رشوێتیک هه‌بیت چنگی بکه‌ین و، لێی بکوڵینه‌وه‌ و ببووژینه‌وه‌ و، سه‌یری شیوه‌ی
دارشتن و ناوه‌رۆک و په‌سایه‌ی و بالایی یان نرمیی و کرچی شیوه‌ی دارشته‌که‌یان
نه‌که‌ین.

به‌لێ گه‌لی له‌و ده‌قانه‌ ناوه‌رۆکیکی ئاینیان هه‌یه‌ له‌ باس و بابه‌تیکدا که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مڕۆ
خوێنده‌واره‌یه‌کی شاره‌زای کورد بیه‌وی له‌ هه‌مان بابه‌ت و ناوه‌رۆکدا شتیک بنووسیت
ره‌نگه‌ زۆر له‌وانه‌ په‌ساتر بیت و، زمانه‌که‌ی پاراوتر بیت و، بابه‌ته‌که‌یش به‌م شیوه‌ تازه‌
زیاتر له‌ به‌ر باری دلی خوێنه‌ری ئه‌مڕۆدا بیت، به‌لام ئه‌و بایه‌خه‌ میژووویه‌ و، ئه‌و
چه‌شکاننه‌ی له‌و ده‌قه‌ کۆنانه‌دا هه‌یه‌ ره‌نگ و رواله‌تیه‌کیان ده‌دات که‌ هه‌میشه‌ زیندوو بن
و بایه‌خی خۆیان هه‌بیت و، شیاوی جیه‌کی دیار و بلند بن.

بۆیه‌ جیه‌کی خۆیه‌تی لێره‌دا رووی ده‌مان بکه‌ینه‌وه‌ پرۆفیسۆران و دوکتۆران و
لێپرسراوانی زانکۆکانی کوردستان و بلێین: زۆر جیه‌کی خۆیه‌تی سه‌یری گه‌لانی
دراوسیمان بکه‌ین و له‌ کاره‌ چاک و به‌سووده‌کانیاندا لاساییان بکه‌ینه‌وه‌. به‌رنامه‌ و
پرۆگرامی زانکۆکانیان وه‌رگیرین بزانی چ کاریکی چاکیان کردووه‌، چ پرۆژه‌یه‌کی
به‌نرخیان پۆناوه‌ و به‌رپه‌یه‌یان بردووه‌، قوتاییه‌کانیان له‌سه‌ر چ کاره‌گه‌لیکی نوێ ر‌اهێناوه‌،
ئیمه‌یش شوێنیان بکه‌وین و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو شوێنییان هه‌لگیرین.

بۆ ئومومەت گەلى عەرەبى دراوسىمان بۆ دەقە كۆنەكانيان چىيان كوردو وە چىيان ئەنجام داو؟ ئەگەر سەرنجىكى كىتەبخانە عەرەبىيەكان بدەين دەبينىن - لەتەك ئەو مەشەيى و زۆرى دەقى عەرەبىيەدا كە ھەيانە - وا خەرىكە دەقى عەرەبىيە نەمىتى لىكۆلىنەو دەقى لەسەر بىكرىت، لەتەك ئەو ھەيشدا دەقى وايا ھەيە چەندىن لىكۆلىنەو دەقى لەلايەن چەند خۆپىندەواری كارامە و لىھاتووە لەسەر كراو.

ئەى كە بەلاى كىتەبخانەى كوردىيدا با دەدەينەو چى دەبينىن؟

بەداخەو دەبينىن زۆر زۆر لە داوەين و، بگرە ھىشتا رىگەى خەلكى خواپىنداومان نەدۆزىو تەو. بۆ بەلگەى ئەمە سەرمىرەى كىتەبە چاپكراو كائان بكن بزانن چەند دەقى كۆمان ھەيە بەلىكۆلىنەو دەق چاپ و بلاو بووبەو. تەنانەت دىوانى شاعىرانمان - كە لە چا دىوانى شاعىرانى دراوسىيانماندا زۆر نىن - چەندىان لىكۆلىنەو دەق زانستىيان لەسەر كراو و ساغ كراو تەو و خراو تە بەردەستى خۆپەران؟

بۆيە دەلىتىن: تا زوو دەسبەكارىن و، تا زوو تر كۆمەلى زىنگ و شىاو رىكەخەين بۆ دۆزىنەو و كۆكردنەو و لىكۆلىنەو دەقە كۆنە كوردىيەكان - بى جىاوازى و جىاكرەنەو - درەنگەو داخستنى ھەر رۆژىك زىانگەلىكى بەداوەيە كە دوايى قەرەبوو ناكەتەو.

شىخ مەمەدى شىخ يوسىف خۆشەووسىكى نەناسراوى كوردە(*)

كە بمانەو سەرنجىكى ئەو بوارانەى كەلەپوور و رۆشنىرى و ھونەر و... ى كورد بدەين كە پىوستىيان بەلەسەر نووسىن و لىكۆلىنەو ھەيە و، بزائىن چەندىان كاريان بۆ كراو و، چەندىان لىكۆلىنەو تىر و تەسەلىان بۆ ئەنجام دراو و، كامىان ماو پىوستى بەو بىت زوو خەمى بخورىت، ئەوا لىستەى كارە ئەنجام نەدراوكان زۆر و، ئەوانەيش كاريان بۆ كراو گەلىكىان كون و كەلىتىان زۆر تىدايە و، دەبى پىداچوونەو دەسا نو و وردىان بۆ بكرىت.

لەوانەيە جىگەى سەرسورمانى ھەندى كەس بىت ئەگەر بلىم: بابەتى (خۆشەووسانى كورد) يەكەكە لەو بابەتە رەسەن و نەوازە و شكۆدارانەى لاىان لى نەكراو تەو و، بابەتەىكى دىرىن و، دەولەمەند و، فرە كەرسەيە و، ئەگەر نووسەرى شارەزا و كارامە و بە

(*) ئەم باسە لە ژمارە (٢٦) ى - گۆڤارى ھەزار مىرددا بلاو كرايەو. لىرەيشدا وەك خۆى بلاوى دەكەمەو، رەنگە لەھەندى مەبەستدا دووپاتبوونەو ھەبىت.

پشووى خۆى ھەبىت، لەسەر خۆ بەسەرچاوەكانى مىژووى بابەتەكەدا شۆر بىتەو، بۆ كۆنترىن ئومومەت و، جوانترىن بەلگە بگەرەيت، بەدەستەبارەى رەنگىن و، ئومومەت گەلى شادىئاو ھەو بەگەرەيتەو.

دىارىي ئەم جارەيشم لاپەرە ھەلدانەو مىژووى زىانى نەزانراو و قەرەبوونەكراو دەندازەى ئەو سامانە لەناوچو و تىداچو دەق خەمانى كەلەپوور و رۆشنىرى كوردىيە و، پشتگىرى ئەو قسانەى پىشووشمە كە ھەمىشە دەبارەى گەرەبى قەوارەى زىانى كەلەپوور و رۆشنىرى كوردىيە كوردوومن و ئىستەيش ھەروا لەسەريان دەروم.

مامۇستا شىخ مەمەدى شىخ يوسىف، كە مامۇستا ئىسماعىل سىپىدارەبى^(١) پىتى دەلى شىخ مەمەدى سىياگۆزى، باو بوو و ديارە دەماو دەم ئەم قسە وەك تەواتور ھاتووە كە (٣٠) سى نوسخە قورئانى پىروزی بەخەتى خۆى نووسىو تەو، قورئانىش كە پىروزترىن كىتەبە لاى موسولمانان، ئايا چەند دانە لەو سى نوسخە پارىزاو و، چەندىان لە دەستدایە و ئىمە ھەوالىان دەزانىن؟ دەتوانىن بلىتىن: بەداخەو ھىچ!

خۆشەختانە رۆژى ٢٠٠٥/٢/١٨ لە رىگەى مامۇستايەكەو بەخزمەت قورئانىكى دەستخەت گەيشتم، كە ھەندىك سەرنجىم دا بىنىم دەستخەتى مامۇستا شىخ مەمەدە، واتە ئەمە يەك لەو سى دانە قورئانەى ئەو مامۇستا نووسىو تەو.

لە رىگەى ئەم قورئانە و يەك دوو دەستخەتى دىيەو كە لە بەرگى چوارەمى مىژووى زاناياندا باس كوردوون^(٢) چەند زانبارىيەك لەسەر ژيانى ئەم مامۇستا كۆدەكرىتەو: يەكەم: ئەم قورئانەى سالى ١٢٠٠ك نووسىو تەو.

دووەم: ئەم قورئانە (١١) يازدەھەمىن قورئانى دەستخەتى ئەم مامۇستايە كە نووسىو تەو.

سەيەم: ئەم مامۇستا شىخ مەمەدە تا سالى ١٢٤٢ك لە ژياندا بوو و، لەو سەردەمەيشدا بەتوانا و وزە بوو و، كىتەبى بەخەتە خۆشەكەى بۆ كارەدەستانى مىرنشنى بابان نووسىو تەو.

چوارەم: ئەم مامۇستا براى مامۇستا شىخ عەبدوللايە كە لە بەرگى پىنجەمى

(١) پروانە: عەقىدەى كوردى دانەر شىخ مەرووفى سىياگۆزى، كۆكردنەو و ساغكردنەو ئىسماعىل كەرىم سىپىدارەبى، چاپ و فۆتۆكۆپى ئەزمەر، چاپى يەكەم سلىمانى ١٩٩٢.

(٢) پروانە: سەرچاوەى ناوبراو ل: ٦٠.

(بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ریگه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌کانیانه‌وه‌) دا باسی دوو قورئانی ده‌ست‌خه‌تیم کرد.

پینجه‌م: مامۆستا شیخ محمه‌د له‌کوئایی قورئانه‌ ده‌ست‌خه‌ته‌که‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمووی:

خه‌لکی سیباگوێزه‌ و هه‌ر له‌وێش له‌ دایک بووه‌، به‌لام مامۆستا شیخ عه‌بدوڵلای برای ده‌فه‌رمووی: له‌دایک بووی شاری به‌غدام. لێره‌دا ئه‌وه‌ دێته‌ پێش: ئه‌م بنه‌ماله‌ که‌ی چوونه‌ته‌ به‌غدا؟ چۆن چوون؟ تا که‌ی له‌وێ ماونه‌ته‌وه‌؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌راونه‌ته‌وه‌ کوردستان که‌سیان له‌ به‌غدا ماوه‌ته‌وه‌؟ ئه‌گه‌ر وایه‌ دوا‌ی خۆی - یان خۆیان - نه‌وه‌یان له‌ به‌غدا ماوه‌ته‌وه‌؟

شه‌شه‌م: هه‌رچه‌ند به‌دروستی زانیی هیچ کام له‌م دوو مامۆستا نازانین ده‌توانین له‌ پرووی هه‌ندی به‌لگه‌وه‌ بڵێین - له‌م دوو مامۆستایه‌:

شیخ عه‌بدوڵلا برا گه‌وره‌ بووه‌، چونکه‌ شیخ عه‌بدوڵلا ساڵی ١١٥٥ که‌له‌ مه‌لا بووه‌ و له‌ پله‌یه‌کی وادا بووه‌ کتیی (کافی التجوید)ی نووسیوه‌ و پێشکه‌شی کردووه‌ به‌ (خالید پاشای بابان) به‌لام مامۆستا شیخ محمه‌دی برای ساڵی ١٢٠٠ قورئانی یازده‌هه‌می له‌ سه‌رجه‌می (٣٠) قورئان نووسیوه‌ته‌وه‌ و، ئه‌وه‌یش زانرا‌ییت، تا ساڵی ١٢٤٢ک له‌ ژباندا بووه‌، به‌لام مامۆستا شیخ عه‌بدوڵلا ساڵی ١١٢٩ یه‌که‌م قورئانی نووسیوه‌ته‌وه‌ و، به‌لگه‌ی له‌ژباندا‌بوونی تا ساڵی ١١٧٩یان له‌ ده‌ست دایه‌، ئه‌مانه‌ ئه‌وه‌ پشت راست ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ مامۆستا شیخ عه‌بدوڵلا برا گه‌وره‌ بووه‌ و، هه‌ردووکیشیان له‌ پیاوه‌ به‌ته‌مه‌نه‌کان بوون.

حه‌وته‌م: له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ناو بنه‌ماله‌ زانیارییه‌کاندا - و له‌ناو ئه‌وانیشدا بنه‌ماله‌ی مه‌ردۆخیی - وا باو بووه‌ که‌ بنه‌ماله‌که‌ به‌زۆری به‌خوێندنه‌وه‌ خه‌ریک بوون و پێشه‌ی دیکه‌یان نه‌بووه‌، جا ده‌بی له‌ بنه‌ماله‌ی شیخ یوسف هه‌ر ئه‌م جووته‌ که‌له‌ مه‌ولا و که‌له‌ خوێنوسه‌ هه‌لکه‌وتن و، برای دیکه‌یان وه‌ک خۆیان یان مه‌لاتر و خه‌تخۆشتر نه‌بوو‌ییت؟ ئه‌مه‌یش پرسیاریکه‌ وه‌لامه‌که‌ی بۆ رۆژانی داهاتووی پشکنینی زانا و پسپۆرانی کورد به‌جی دێلین.

هه‌شته‌م: گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ شیخ یوسفی باوکی ئه‌م جووته‌ که‌له‌ مه‌لایش که‌له‌ مه‌لای چه‌رخێ خۆی بووه‌؛ چونکه‌ شیخ محمه‌دی کوری ده‌نووسی (ابن الشیخ الاجل) واته‌ کوری زانی رێزدار، که‌ مه‌به‌ستی باوکیه‌تی، ئایا ئه‌م زانا رێزداره‌ هیچ شوێنه‌وارێکی لێ به‌جی نه‌ماوه‌؟ ئایا له‌ کوێ کوئایی ژبانی به‌سه‌ربردووه‌؟

نۆیه‌م: له‌ پال باسی ئه‌وه‌دا که‌ مامۆستا شیخ محمه‌د ده‌نووسی:

سیباگوێزی، یان له‌ سیباگوێز له‌ دایک بووه‌، ده‌یشنووسی (ئهرده‌لانیی) واته‌ له‌ بنه‌ره‌تدا له‌ ئهرده‌لانه‌وه‌، له‌ کوردستانی ئێران‌ه‌وه‌، هاتوون بۆ ولاتی بابان. ئه‌مه‌یش خۆی ئه‌وه‌ پته‌وتر ده‌کات که‌ چه‌ند جار گوتوومه‌: ولاتی بابان له‌و سه‌رده‌مانه‌دا لانه‌ی که‌له‌ مه‌لاو گه‌وره‌ زانایان و، لانه‌کی خوێنده‌واری بووه‌ و، هه‌رکس شتیکی له‌ زانست و هونه‌ر شک بریدی پرووی کردووه‌ته‌ ئه‌و لانه‌، تا خۆی بنوێیت و له‌ هونه‌ره‌که‌ی به‌هه‌ره‌وهر بیت، وه‌ک میرانی بابان خوێشیان به‌شوین ئه‌وه‌دا گه‌راون له‌ هه‌ر شوێنیک زانییه‌کی ناودار هه‌بوو‌ییت هێناویانه‌ بۆ میرنشینه‌که‌یان و بازاری زانستیان پێ گه‌رمتر و، کوێ زانایان پێ رازاوه‌تر کردووه‌.

به‌لگه‌ی پرووی ئه‌م قسه‌یش به‌ره‌م و هونه‌ره‌کانی ئه‌م مامۆستایانه‌یه‌، ئه‌وه‌تا مامۆستا شیخ عه‌بدوڵلا که‌ نامیلکه‌یه‌کی جوانی به‌هۆنراوه‌ی فارسیی له‌ باسی ته‌جویدی قورئاندا داناوه‌ پێشکه‌شی (خالید پاشای بابان)ی کردووه‌.

مامۆستا شیخ محمه‌دی برایشی به‌و خه‌ته‌ نایابه‌ی خۆی کتیی (المنح المکیه فی شرح الهمزیه‌)ی بۆ عه‌بدوهرحمان پاشای بابان نووسیوه‌ته‌وه‌ و، کتیی (اللمعة فی خصائص الجمعة)ی^(١) بۆ یونس ئاغای خه‌زینه‌داری میرنشینی بابان نووسیوه‌ته‌وه‌ و کاره‌که‌ی بۆ ئه‌و بووه‌.

بنه‌ماله‌ی مامۆستا شیخ یوسفیش یه‌که‌م بنه‌ماله‌ی ئهرده‌لانیی نه‌بووه‌ له‌ ولاتی باباندا ئه‌و زه‌مینه‌ی بۆ فه‌راهه‌م کراوه‌ و، ئه‌ویش ئه‌و خه‌مه‌ته‌ گه‌وره‌ی کردووه‌. بنه‌ماله‌ی شیخ، شیخ محمه‌د وه‌سیمی گه‌وره‌ و، شیخ عه‌بدولقادری موهاجیر و، شیخ ئه‌حمه‌دی گۆرانیی دانێشتووی - دواتر - به‌غدا... نموونه‌گه‌لیکی زانایانی ئهرده‌لان و سنه‌ و مه‌ردۆخین له‌ لای میرانی بابانه‌وه‌ به‌جوێک دلنه‌وایی کراون زیدی باو باپیرانیان گۆرپه‌ته‌وه‌ به‌م خاکه‌ و، بۆ هه‌تا هه‌تایی تیا‌یدا نیشته‌جی بوون.

ده‌یه‌م: ئه‌م جووته‌ برا وه‌ک جووته‌ خوێنوسی میرنشینی بابان بوون، له‌و هونه‌ره‌یاندا ته‌نانه‌ت له‌ رواله‌تی کوئایی پێهێنانی نووسیینه‌وه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌یان و، به‌کاربردنی هه‌ندی وشه‌ و رسته‌دا، په‌رپه‌ویی یه‌کیان کردووه‌، یان دروستتر بڵێین: مامۆستا شیخ محمه‌د لاسایی مامۆستا شیخ عه‌بدوڵلای کاکی کردووه‌ته‌وه‌. ئه‌وه‌تا هه‌ردووکیان له‌ دوو قورئانی

(١) بره‌وه‌: لاپه‌ره‌ (٦٠)ی به‌رگی چواره‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد....

دهستخه تدا لاپه دهی کۆتایییان کوپه یی یان گۆزه یی - واته له سه ره شتیوه ی گۆزه و کوپه - نووسیوه ته وه، (ئه گهر گونجا وینه ی هه ردووکیان له ته ک وتاره که دا بلا و ده که ینه وه). ئه مه یش ده قی نووسی نه کانی هه ردووکیان:

ده قی نووسی نه که ی مامۆستا شیخ عه بدوللا:

«هو الموفق والمعین.

الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على محمد خير الانام، وعلى آله الكرام، وصحبه العظام. قد تشرف باختتام كتابة كلام الله المجيد الملك المنان، على رسم مصاحف امير المؤمنين وامام المتقين عثمان بن عفان. رضى الله عنه وأسكنه في اعلى الجنان، العبد المذنب الراجي الى رحمة الله، ابن المرحوم شيخ يوسف، عبدالله... عنهما في سنة الف ومائة وتسع وسبعين، من هجرة النبي سيد المرسلين، عليه الف صلاة وتحية من رب العالمين. ١١٧٩»

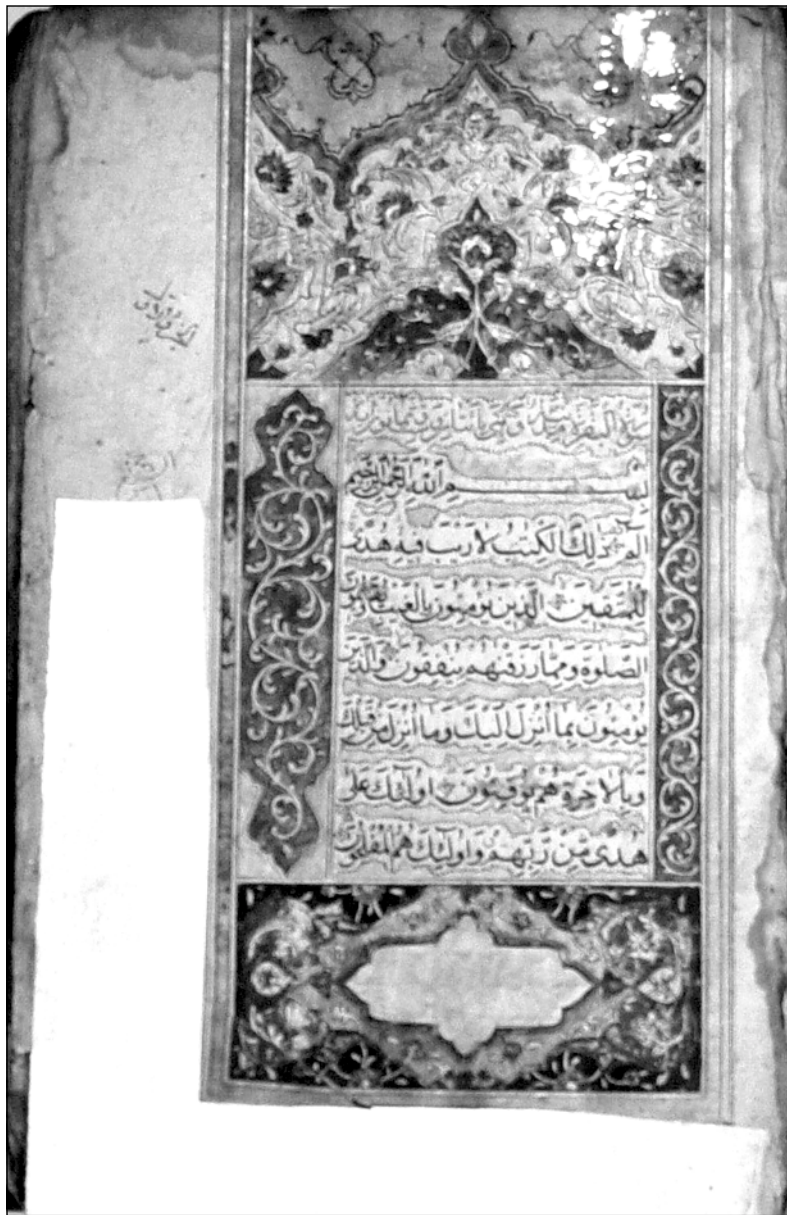
ده قی نووسی نه که ی مامۆستا شیخ محه مه د:

«هو الموفق والمعین

لله الحمد جملة وتفصيلا، وله الشكر بكرة وأصيلا، على ما شرفنا بكتابه تنزيلا، وامرنا بقراءته ترتيلا، وصدق الله ومن أصدق من الله قيلا؟ قد وقع الفراغ من تنميق كتابة الجلد الحادي عشر من كلام الله المجيد الملك المنان على وفق ترتيب رسم مصاحف أمير المؤمنين وامام المتقين عثمان بن عفان، رضى الله عنه وأسكنه في اعلى الجنان، بيدي العبد المذنب الراجي الى رحمة الله، ابن المرحوم الشيخ الاجل المغفور الشيخ يوسف محمد الاردلاني اصلا، والسيهاهگوزی مولدا وموطنا ومسكنا، عفى الله عنهم وغفر ذنوبهم، في سنة الف ومائتين من هجرة سيد المرسلين عليه الف صلاة وتحيات من رب العالمين.

الحمد لله وحده والصلاة على من لا نبي بعده ١٢٠٠.

صدق الله العظيم، وبلغ رسوله النبي الكريم ونحن على ما قال خالقنا من الشاهدين، والحمد لله رب العالمين.»

باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که:

ئهم قورئانه ده‌ستخه‌ته - وه‌ک گوتمان - یازده‌هه‌مین قورئانه له‌ کۆی (۳۰) قورئان که ئهم مامۆستا نووسیویه‌تیه‌وه، قه‌واره و پیتوانه‌ی قورئانه‌که (۱۲×۱۹)ه، لاپه‌ره‌ی (۱۵) دێری تێدایه‌.

سه‌ره‌تا‌که‌ی سووره‌تی فاتیه‌حه و لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می سووره‌تی (البقره) به‌شیه‌یه‌کی زۆر جوان زه‌رکه‌فتکاری کراره‌ و، نه‌خشیه‌کی گه‌لی نایابی له‌و دوو لاپه‌ره‌دا نواندوه‌. به‌داخه‌وه لاپه‌ره‌ی یه‌که‌میان به‌هۆی ئه‌وه‌وه باش نه‌پارتزراوه‌ و، به‌چه‌سپی نایلۆن پینه‌ کراره‌ به‌شیه‌کی تێدا چووه‌ و لاپه‌ره‌ی دووه‌میشی دراوی پیوه‌یه، به‌گۆیه‌ی زانین و توانای خۆم هه‌ندیک شوینیم چاک کرده‌وه.

له‌ نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌که‌دا (ئایه‌ت که‌ناره‌ی) به‌کاره‌یتناوه، واته‌ کۆتایی هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک کۆتایی ئایه‌ت و، سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی نوێ سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌. به‌لام ژماره‌ و شوینی کۆتایی ئایه‌ته‌کانی به‌روونی وه‌ک له‌ گه‌لی جیه‌گی قورئانانی ده‌ستخه‌تی دیدایه‌ دیاری نه‌کردوه‌.

وه‌ک گوتمان سالی (۱۲۰۰)ک نووسیویه‌تیه‌وه، دیاره‌ له‌و سانه‌دا بووه‌ که‌ شاری سلیمانی دروست کراره‌ و پایته‌ختی میرنشینی بابان له‌ قه‌لاچوانه‌وه‌ گۆتزاراوه‌ته‌وه‌ بۆ سلیمانی. به‌لام مامۆستا نالی قورئانه‌که‌ی له‌ کۆی نووسیویه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها ئاماره‌ی بۆ ئه‌وه‌یش نه‌کردوه‌ بۆ کۆی نووسیویه‌ته‌وه‌.

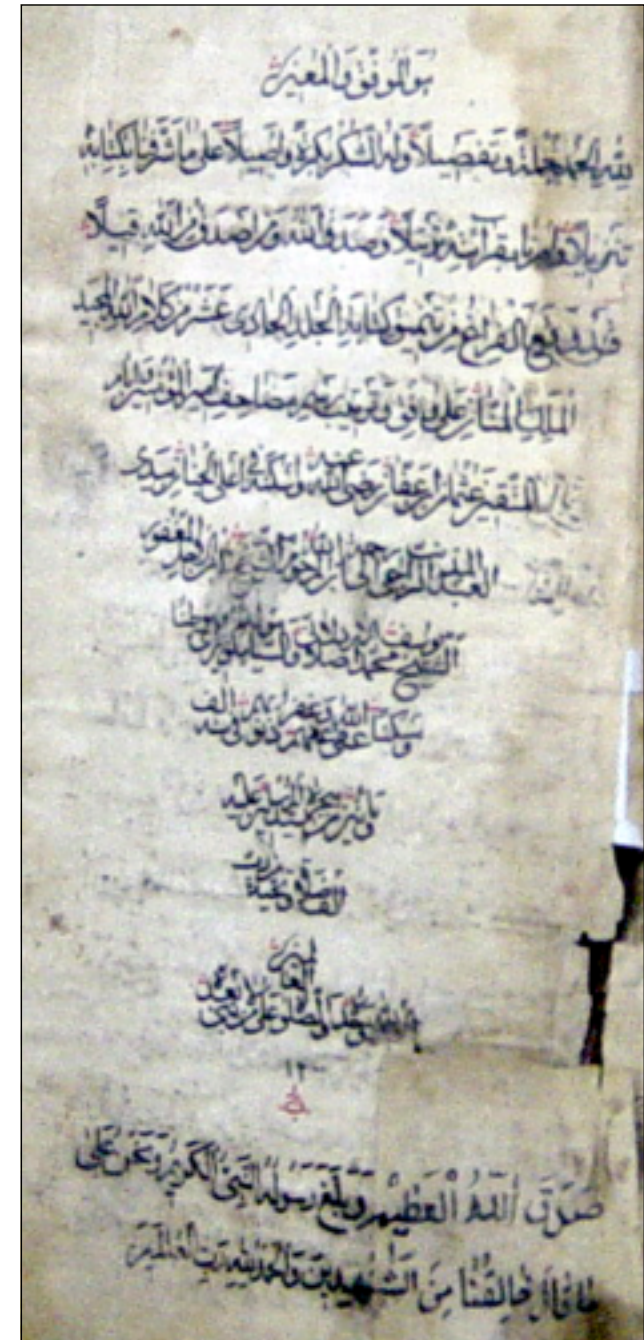
له‌ دوا‌ی په‌ره‌ی کۆتاییه‌وه‌ هه‌ندیک هێما و یاسا‌کانی ته‌جۆیدی قورئانی تێدایه‌، دوور نییه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌یش به‌ش و په‌ره‌ی دی تێدا چووبیت.

ده‌مێتیه‌وه‌ ئه‌وه‌ بلێین: له‌ رسته‌ی ناوی ئهم دوو مامۆستادا له‌ دوا‌ی سی پشت له‌ ناوی باپیره‌ گه‌وره‌کانیاندا که‌مێک جیاوازی هه‌یه‌ هه‌ر چه‌ند رسته‌ی هه‌ردوو لا هه‌ر ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر شیخ عه‌بدولعه‌فار و مه‌لا گوشایش.

مامۆستا شیخ مه‌مه‌د و نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز

ئه‌وه‌ی باو بووه‌ و بیستراوه‌ و ده‌ماوده‌م گۆتزاراوه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌:

ئهم مامۆستا له‌ ته‌مه‌نی پیرۆزیدا جگه‌ له‌ ده‌یان به‌رگی گه‌وره‌ی بوخاریی شه‌ریف و کتیبی دیکه‌ (۳۰) دانه‌ قورئانی پیرۆزی به‌و خه‌ته‌ جوانه‌یی و له‌وه‌په‌ری ورده‌کاری و زه‌رکه‌فتکاری و ده‌رپینی جوهره‌ها هونه‌ری ده‌سته‌نگینیدا نووسیویه‌ته‌وه‌.

من به‌خزمه‌ت دووان له‌و قورئانه پیرۆزانه گه‌یشتووم. له‌یه‌کیکیاندا مامۆستا خۆی له‌ کۆتاییه‌که‌یه‌وه نووسیویه: ئەمه (١١)ه‌مین قورئانه نووسیومه‌ته‌وه. باسی ئەو قورئانه‌م به‌جیا کردووه.

له‌ پێکه‌وتنیکی مایه‌ی شادمانیدا له‌ته‌ک برای به‌نرخم کاک شیخ عه‌بدوڵلای کوری مامۆستا شیخ سه‌عه‌یدی سیاگوژییدا یووم به‌ناسراو، دوا‌ی هه‌ندیک گه‌فتوگۆ و سه‌ه‌و باس، باسی ده‌ستخه‌ت و مامۆستایانی سیاگوژیی هاته‌ ناو و باسی چه‌ند ده‌ستخه‌تیان کرا. کاک شیخ عه‌بدوڵلایش باسی قورئانیکی کرد که به‌قورئانه‌که‌ی باب‌ه‌شیخی سیاگوژی ناسراوه.

دوا‌ی ئەوه‌ی که باسی ئەوه‌م کرد له‌ خزمه‌ت قورئانیکی دیکه‌ی ئەو مامۆستادام و به‌هیوام شتیکی له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌مه‌کانی بنووسم کاک شیخ عه‌بدوڵلا ده‌ستی نه‌نا به‌پروومه‌وه و، خۆی قورئانه‌که‌ی بۆ هه‌ینام بۆ ماله‌وه، په‌نگیشه‌ ئەوه‌ یه‌که‌م جار بیته‌ ئەو قورئانه‌ی به‌و شیوه‌ دا‌بیته‌ ده‌ست که‌سیک که‌ ماوه‌یه‌ک له‌لای ب‌می‌ن‌یتته‌وه. منیش ئەو هه‌له‌م قو‌سته‌وه و ب‌ی‌ وه‌ستان - دوا‌ی زیاره‌تکردنی قورئانه‌که‌ - ده‌ستم کرد به‌گه‌ڕان به‌ناو لاپه‌رەکانی قورئانه‌که‌دا و ئەنجام ئەم چه‌ند زانیاری و ورده‌ تی‌بی‌نییه‌م له‌سه‌ر نووسی:

پیش هه‌موو شتیکی ده‌ب‌ی ئەوه‌ ب‌ل‌ی‌م: قورئانه‌که‌ به‌خه‌تیکی (ثلث) ی خۆش و له‌سه‌ر کاغه‌زێکی تورمه‌ی چاک نووسراوه‌ته‌وه. س‌ی‌ په‌نگ مه‌ره‌که‌به‌ی - په‌ش و سوور و پیرۆزه‌یی - تیدا به‌کاربراهه‌. گه‌ل‌ی له‌ پیته‌کان به‌تایبه‌تی (ن) و (ی) خال - نقطه - یان بۆ دانه‌نراوه. له‌سه‌ر شێوه‌ی (آیه‌ الکناز - درکنار) واته‌ کۆتایی هه‌موو لاپه‌رەیه‌ک کۆتایی ئایه‌ت و، سه‌ره‌تای هه‌موو لاپه‌رەیه‌ک سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌. نووسراوه‌ته‌وه.

له‌ په‌راویزه‌وه گه‌ل‌ی ئەه‌کامی ته‌ج‌وید و شتی نایابی نووسیوه، جیاوازیی قیرائه‌ته‌کانی باس کردووه.

گه‌ل‌یک له‌و حوکمانه‌ی که‌ که‌م دووپات ده‌بنه‌وه، یان یه‌که‌جار له‌ قورئاندا هاتوون له‌ پال شو‌ینه‌که‌دا نووسیوه. بۆ نمونه‌ له‌سه‌ر (یله‌ث ذلک) نووسیویه: (بادغام‌ الثاء فی‌ الذال، وصالا. عاصم).

له‌ سه‌ره‌تای هه‌موو سووره‌تیکه‌وه دوا‌ی ناوی سووره‌ته‌که‌ ژماره‌ی ئایه‌ت و وشه‌ و پیته‌کانی سووره‌ته‌که‌ی نووسیوه.

له‌سه‌ر هه‌موو لاپه‌رەیه‌ک ناوی سووره‌ته‌که‌ی نووسیوه.

ژماره‌ی جزمه‌کانی - ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌ ژماره‌ی (روبع) و (س‌وب‌ع) و ورده‌کاریه‌کانی دی - نووسیوه.

گه‌ل‌ی جار ئاماژه‌ بۆ سه‌ره‌چاوه‌ی ئەو زانیارییه‌ نایابانه‌ ده‌کات که له‌ شو‌ینی خۆیاندا ده‌یاننووسی. وه‌ک له‌ سووره‌تی (یوسف) دا که ده‌گاته‌ سه‌ر ئایه‌تی (قال: الله علی‌ مانقول وکیل) ده‌نووسی:

«والأحسن أن یفرق بین قال واسم الله بقوة النعمة، لئلا یوهم ان فاعل قال هو الله، بل یعقوب. خلاصة) واته‌ ئەم زانیارییه‌ی له‌ کتییی (خلاصه) وه‌رگرتووه.

ژماره‌ی هه‌موو سوچه‌کانی قورئانی نووسیوه. له‌ په‌نای هه‌موو سوچه‌یه‌که‌دا دۆعا‌یه‌کی تاییه‌تی به‌سوچه‌که‌ی نووسیوه، ئەم شی‌وه‌یش له‌ نووسینه‌وه و چاپی قورئاندا کار‌یک‌ی نایابه‌و، له‌و قورئانه‌دا من به‌خزمه‌تیان گه‌یشتووم شتی وام نه‌دیوه. بۆ نمونه‌ چه‌ند شو‌ینیکیان لێرده‌ا تۆمار ده‌که‌ین:

* له‌ سووره‌تی (الاعراف) دا نووسیویه:

«السجدة الاولى. سبحان الله العلي العظيم. خمس مرات»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (رعد) نووسیویه:

«سبحان الله العلي الاکبر. قبل سجد وجهي»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (النحل) نووسیویه:

«السجدة الثالثة. سبحان الواحد الحي العظيم. ثلاثا. ثم سجد وجهي»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (الاسراء) نووسیویه:

«السجدة الرابعة. اللهم اجعلني من الباکین إلیک، والخاصین لک. ثم سجد وجهي...»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (مریم) نووسیویه:

«اللهم اجعلنا من التوابین سبحان الله یا الهی. خمس مرات»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی (الحج) نووسیویه:

«السجدة السادسة. سبحان الخالق الاکبر»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (فصلت) نووسیویه:

«السجدة الحادي العشر (!) اللهم اجعلنا من الساجدين لوجهک والمسبحین بحمدک.

وأعوذ بک ان اکون من المستکبرین عن امرک رضا.»

سورة البقرة مدنيته وسهايتان وست وثمانون
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَرَبِّ فِيهِ هُدًى
 لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُهْمُونَ
 الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِمَّا أُنزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُؤْمِنُونَ أُولَئِكَ
 عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

سورة البقرة مدنيته وسهايتان وست وثمانون
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَرَبِّ فِيهِ هُدًى
 لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُهْمُونَ
 الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِمَّا أُنزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُؤْمِنُونَ أُولَئِكَ
 عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

الحمد لله رب العالمين
 لا اله الا الله محمد رسول الله
 راقى محمد لافهم وبي محمد
 اعظم الامم محمد المجد
 يوم القيمة

هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م شوێنه نووسیویه:

«وفي رواية: سبحان الله الخالق الأعظم. ثلاثا».

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (والنجم) نووسیویه:

«السجدة الثانية عشر^(١) سبحان ربي الاعلى. سبع مرات»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (انشقاق) نووسیویه:

«السجدة الثالثة عشر. سبحان العلي الاكبر. ثلاثا»

* له‌سه‌ر سوچه‌ی سووره‌تی (علق) نووسیویه:

«السجدة الرابعة عشر. سجد وجهي لوجهك الكريم».

* له‌سه‌ر سوچه‌ی دووه‌می سووره‌تی (الحج) نووسیویه:

«السجدة السابعة عند الشافعي. سبحان الله الخالق الاكبر».

چهند تێبینیه‌کی دی له‌سه‌ر قورئانه ده‌ستخه‌ته‌که:

* بنه‌ماله‌ی شیخانی سیاه‌گوتیز، که ئه‌م قورئانه‌یان ده‌ستاو ده‌ست بۆ هاتوه و پاراستویه‌یانه، به‌ پشته‌سوورییه‌وه ده‌لێن: خه‌تی باباشیخ - واته‌ شیخ محهمه‌دی کوری شیخ یوسف -ه‌و، له‌ په‌نای باسی ده‌ستخه‌تی قورئانه‌که‌دا چهند شت ده‌گێڕه‌وه له‌وانه:

١- کاتیک شیخ محهمه‌دی نووسه‌ره‌وه‌ی قورئانه‌که‌ له‌ مزگه‌وت خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ بووه‌ زه‌لامیکی نه‌ناسراو هاتوه‌ بۆ لای و ماوه‌یه‌ک له‌لای دانیشتوه، شیخ محهمه‌د له‌و کاته‌دا چوه‌ بۆ سه‌ر هه‌وز بۆ ده‌زنوێژ تازه‌کردنه‌وه، زه‌لامه‌که‌ له‌ مزگه‌وت لای شوێنه‌که‌ی دانیشتوه، به‌لام کاتێ شیخ محهمه‌د گه‌راوه‌ته‌وه‌ ده‌بینی زه‌لامه‌که‌ نه‌ماوه‌ و، یه‌ک په‌ره‌ی به‌خه‌تیکی جوان له‌ قورئانه‌که‌ نووسیوه‌ته‌وه. ئه‌و په‌ره‌ له‌ سووره‌تی (الاحزاب)دا به‌، به‌ سه‌رنجدانی هه‌ست به‌جیاوازی شیوه‌ی نووسینه‌وه‌ و قه‌له‌م و مه‌ره‌که‌به‌که‌ی ده‌کری. به‌لام خه‌ته‌که‌ی خۆش و جوانه‌ و له‌ته‌ک خه‌تی ئه‌و دوا‌ی قورئانه‌که‌دا جیاوازییه‌کی زۆری نییه‌.

٢- قورئانه‌که‌ بۆنیکی تایبه‌تی هه‌یه. به‌لێ هه‌ر به‌کردنه‌وه‌ی قورئانه‌که‌، یان ده‌ستدان لێنی و ده‌ره‌یتانی له‌ به‌رگه‌که‌ی هه‌ست به‌بۆنیکی خۆشی تایبه‌تی نزیکی به‌بۆنی میخه‌ک و میسک و شتی وا ده‌کریت و، ئه‌و بۆنه‌ هه‌میشه‌ هه‌یه.

(١) هه‌ندێ هه‌له‌ی زمانی عه‌ره‌بی لێره‌دا هه‌یه‌ چاکم نه‌کردن. وه‌ک ده‌بی بنووسریت:

(السجدة الثانية عشرة).

گومان بۆ ئه‌وه‌ ده‌چیت به‌شیک بیت له‌ هونه‌ری ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه، بۆنیکیان تێکه‌لا‌وی مه‌ره‌که‌به‌کانی کوردبیت و، ئه‌و بۆنه‌ به‌رده‌وام تا ئێسته‌ و دوا‌ی ئێمه‌یش مابیته‌وه‌ و بېشمی‌نیتته‌وه‌.

٣- قورئانه‌که‌ ماوه‌یه‌ک بێ نازی به‌خۆیه‌وه‌ دیوه‌ و له‌ چهند جێگه‌ی سووره‌تی (انعام)دا خه‌تخه‌تین و یاری منالانه‌ی پێوه‌ دیاره‌.

٤- جو‌ره‌ به‌شکردنیک له‌ لاپه‌ره‌کانی قورئانه‌که‌دا هه‌یه‌ له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی دیدا که‌م دیومه‌ و نازانم مه‌به‌ست له‌م کاره‌ چیه‌ ئه‌گه‌ر بۆ به‌شکردنی ده‌ورکردنه‌وه‌ی رۆژانه‌ی قورئانی پێرۆز نه‌بیت.

به‌شکردنه‌که‌ به‌م شیوه‌یه: له‌ شوێنیکدا نووسیویه: (فجر) دوو په‌ره‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ نووسیویه: (ظهر) دوو په‌ره‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ نووسیویه: (عصر) دوو په‌ره‌یش دوا‌ی ئه‌وه‌ نووسیویه: (مغرب) دوا‌ی ئه‌وه‌یش به‌دوو په‌ره‌ نووسیویه: (عشا) ئه‌م به‌شکردنه‌ له‌ قورئانه‌که‌دا په‌یره‌ویی کراوه‌.

٥- میژووی نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ دیار نییه‌، له‌ کۆتایی قورئانه‌که‌وه‌ دۆعا‌ی (ختم القرآن) به‌ خه‌تیک نووسراوه‌ له‌ خه‌تی نووسه‌ره‌وه‌ی قورئانه‌که‌ ناچیت. له‌ کۆتایییه‌وه‌ ده‌لێت: (راقمه‌ محمد لاخویم فقیه‌ محمد) دیاره‌ له‌ خوار ئه‌وه‌وه‌ میژووی نووسینه‌وه‌ی بووه‌ به‌لام په‌ره‌که‌ پینه‌ کراوه‌ته‌وه‌ و به‌وه‌ میژووه‌که‌ تیدا چوه‌.

به‌لام له‌ ناو دۆعا‌ی خه‌ته‌که‌دا شتیکی زۆر به‌بایه‌خ هه‌یه‌ که‌ گه‌لێ شت یه‌کلا ده‌کاته‌وه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ دۆعا‌ بۆ سوڵتانی عوثماني مه‌حمودی کوری مصطفا ده‌کات، ئه‌م سوڵتانه‌یش له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی ١١٤٣ی کۆچیدا هه‌بووه‌^(١)، واته‌ به‌م پێیه‌ یان نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ یان نووسینه‌وه‌ی دۆعا‌که‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌.

له‌ کاتیکدا ئه‌م باس و زانیارییه‌ ده‌رباره‌ی ده‌ستخه‌تی ئه‌و قورئانه‌ لێره‌دا تۆمار ده‌که‌م گومانی خۆم له‌ سه‌رتاسه‌ری باسه‌که‌ - جگه‌ له‌و زانیارییه‌ له‌ خودی ده‌ستخه‌ته‌که‌ وه‌رم گرتوون - ناشارمه‌وه‌؛ چونکه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک میژووی جێگه‌ مه‌زنه‌دی نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ له‌ته‌ک ژیا‌نی هیچ کام له‌و دوو شیخ محهمه‌ده‌دا ناگونیجی که‌ لێره‌دا له‌سه‌ریان نووسرا.

هه‌رچی وه‌ک شیخ محهمه‌دی دووه‌م که‌ باوکی شیخ مه‌عرووفی سیاگوتیزییه‌ ئه‌وه‌ ڕوونه‌

(١) بره‌وه: التأریخ الاسلامی، محمود شاکر، المجلد الثامن، ص: ١٤٣.

که شیخ مه‌عرووف له ۱۳۱۳ له ژبایندا بووه و کتیبی داناوه، ئەگەر میژووی باوکی زۆر بگێڕینه‌وه ئەوا ده‌یگێڕینه‌وه بۆ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ۱۳ ی کۆچی. که قورئانه‌که سالی ۱۱۴۳ نووسرايێته‌وه به‌دووری ده‌گرم نووسراوه‌ی ئەم شیخ محهمه‌دی دووه‌مه‌ بیت.

هه‌رچی وه‌کو شیخ محهمه‌دی یه‌که‌مه‌یش له سالی (۱۲۰۰) وه‌ میژووی ژبانیمان له ده‌ستدایه‌ و، کورپشی له سالی ۱۲۱۹ دا خۆنده‌وار و موسته‌عبید یان مه‌لا بووه، دیاره‌ گێڕانه‌وه‌ی میژووی سه‌رده‌می ژبانی ئەمه‌یش - که له‌و سه‌رده‌مه‌دا مه‌لا و به‌توانا و خه‌تخۆش بووبیت - بۆ سالی ۱۱۴۳ جێگه‌ی گومانه‌.

مامۆستا شیخ محهمه‌د و نووسینه‌وه‌ی هه‌دیشه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ع.ه)، یان

نووسینه‌وه‌ی بوخاریی شریف:

به‌داخه‌وه ئەم مامۆستا به‌رپێزه‌ وه‌ک تائیشه‌ هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌ک باسی ئەوه‌ی نه‌کردوه‌ چه‌ند قورئانی پیرۆزی نووسیه‌ته‌وه‌ و، نمونه‌ی ئەو قورئانه‌یان نه‌خستوه‌ته‌ روو و ته‌نها قسه‌یه‌ک که ئاماژه‌مان بۆ کرد قسه‌که‌ی مامۆستا ئیسماعیل بوو که رابورد: ده‌رباره‌ی ئەوه‌یش که ئەم مامۆستا چه‌ند کتیبی هه‌دیشی پێغه‌مبه‌ری (د.خ) نووسیه‌ته‌وه‌ شتیکی ئەوتۆ له ده‌ستدا نییه‌ و، ته‌نها ئاماژه‌یه‌ک بۆ ئەم لایه‌نه‌یش ئەوه‌یه‌ که وێنه‌ی لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌ستخه‌تی بوخاریی شریف که به‌خه‌تی ئەم مامۆستا مه‌زنه‌یه‌ له‌به‌رگی یه‌که‌می گۆفاری کۆری زانیاری کورددا بلاوکراوه‌ته‌وه‌، ئەویش بۆ ئەوه‌ی ئاماژه‌ به‌ناوی مامۆستا و ئەرک و ده‌ست پێه‌نگینی و خزمه‌ته‌ فیه‌ و که‌موینه‌کانی بکریته‌.

پاش ئەوه‌ی په‌یم به‌ده‌ست په‌نگینی و توانا و وزه‌ و به‌هره‌ی ئەم مامۆستا به‌رپێزه‌ برد.. که‌وتنه‌ سۆراخکردنی شوێنه‌واره‌کانی له‌ بواره‌کانی دیدا و، سوپاس بۆ خۆدا له‌م رووه‌یشه‌وه‌ به‌ده‌ستی به‌تال نه‌گه‌رامه‌وه‌ و گه‌یشه‌ته‌ ئەو ئەنجامه‌ی که مامۆستا له‌ بواری نووسینه‌وه‌ی بوخاریی شریفیشدا له‌ قورئانی پیرۆزدا چی کردوه‌ له‌مه‌یشدا زیاتری نه‌کردبێ که‌متری نه‌کردوه‌ و، ئەوه‌ی من دۆزیومه‌ته‌وه‌ و سۆراخیم کردوه‌ مامۆستا شیخ محهمه‌د پێنج تا شه‌ش ده‌وره‌ بوخاریی نووسیه‌ته‌وه‌ که ئەوانیش ده‌بنه‌ نزیک (۳۰) به‌رگ. لێره‌دا نمونه‌ و وێنه‌ی ده‌ستخه‌تی ئەو په‌نجانه‌ی مامۆستا له‌م بواره‌یشدا ده‌خه‌ینه‌ روو و گومانمان بۆ ئەوه‌یش ده‌چیت مامۆستا گه‌لێ شوێنه‌واری دیکه‌ی بووبیت و هیوا پراویش نین و، چاوه‌ڕوانی دۆزینه‌وه‌ و دۆزرانه‌وه‌ی به‌ره‌م و شوێنه‌واری زیاتری ئەم مامۆستا مه‌زنه‌ین.

شوێنه‌واریکی دیکه‌ی مامۆستا شیخ محهمه‌دی شیخ یوسف

یه‌کیکی دی له‌ شوێنه‌واره‌ نایابه‌کانی ئەم مامۆستا مه‌زنه‌ نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی سه‌حیحی بوخارییه‌ که بۆ عه‌بدوره‌حمان پاشای بابانی نووسیه‌ته‌وه‌ و ئەویش وه‌قفی کردوه‌ له‌سه‌ر (بنه‌ماله‌ی جه‌لیی) کۆیه‌.

وێنه‌ی دوو لاپه‌ره‌ی ئەم ده‌ستخه‌ته‌ نایابه‌ له‌ ژماره‌ یه‌کی گۆفاری کۆری زانیاری کورد دا بلاوکراوه‌ته‌وه‌، به‌لام نه‌یاننووسیه‌ وێنه‌که‌یان چۆن ده‌ست که‌وتوه‌ یان لای کییه‌؟ ئەگەر له‌وانه‌بێ که وه‌ک پۆیلانه‌ پێشکه‌شی کۆری زانیاری کورد کراوه‌، ئەوا به‌پێی ئەو لیسته‌ی من دیومه‌ له‌ پاشماوه‌ی شوێنه‌واره‌کانی ده‌ستخه‌ته‌کانی کۆری زانیاری کورد ئەم ده‌ستخه‌ته‌یش له‌وانه‌یه‌ بزربوون یان هه‌ر تێداچوون.

چونکه‌ شوێنه‌واره‌کانی ئەم مامۆستا پێژ و بلاوبوونه‌ته‌وه‌ و، هه‌واییکی ئەوتۆ له‌ زۆریان له‌ ده‌ستدا نییه‌، وا به‌باش ده‌زانین هه‌رچیمان له‌ به‌لگه‌ی شوێنه‌واره‌کانی ده‌ست ده‌که‌وێت وه‌ک خۆیان له‌م هه‌له‌دا، وه‌ک نمونه‌یه‌کی بلیمه‌تیی ئەو پیاوه‌ مه‌زنه‌ بیانه‌خه‌ینه‌ روو، به‌لکو هه‌ر هه‌یج نه‌بێ وێنه‌یه‌کی ناته‌واوی له‌ چوارچێوه‌ی ئەو به‌لگانه‌وه‌ بخه‌ینه‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژووی زانیان و خه‌تخۆشانی کورد:

لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م:

«عن ابي زرعة عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال النبي - صلى الله عليه وسلم - : كلمتان جبيتان الى الرحمن خفيفتان على اللسان، ثقيلتان في الميزان: سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم.

الحمد لله الذى علم بالقلم، علم الانسان ما لم يعلم، والصلاة والسلام على رسوله الهادي للعرب والعجم، وعلى آله واصحابه مصابيح الظلم، ومجاريح الكرم.

وبعد: فقد آتمت بعون الله الملك البارى، هذه النسخة من كتاب صحيح البخاري، امتثالا لأمر من اوجب الله علينا اطاعة امره، واشتغالا بخدمة من فرض الله علينا إدامة شكره. أعني به حضرة من انام الانام في ظل الامان، وسدّ بسياسته طرق العدوان على يأجوج الزمان، وافاض على اهل الفضل سجال الافضال والإحسان، حتى استقبلت من اياديه أيدي الفقراء إلى السماء، واستوطنت من لطف نواله الافواه على الدعاء والرجاء، لا زال ظلّاً على بريته ظليلا، مستظلا بحمايته اثيلا، وهو الامير الاعلى، والسلطان الاسنى، زبدة

نتيجة الخوانين الفخام، خلاصة سلالة السلاطين الكرام. عبدالرحمن پاشا بن
المرحوم محمود پاشا، يسر الله له من الخير ما يشاء. فاستراح القلم من نسخه سلخ
شهر رمضان المبارك في سنة الف ومائتين واحد عشر من الهجرة النبوية
المصطفوية، على هاجرها الف الف صلاة وتحية.
وانا الحقير الضعيف محمد ابن الشيخ يوسف ابن المرحوم الشيخ مولان ابن
الشيخ عمر من اولاد أويس القرني عفى الله عنهما وغفر ذنوبهما.
الواقف خاصة لوجه الله عبدالرحمن پاشا».

لا په ره ی دووهم:

«بسم الله الرحمن الرحيم.

الحمد لله الواقف على الجليّات والخفيّات، العالم بالكليّات والجزئيّات، والصلاة والسلام، على رسوله المؤيد باوضح البيّنات، وأبهر المعجزات، وعلى آله واصحابه الذين حازوا قصبات السبق في مضمار المآثر والخيرات.

أما بعد: فلما انعم الله عليّ بأن جعلني من أمة من كان علّة غائيّة لايجاد الناشئين، وسببا لانتظام الكونين، صلعم.

واقف في قلبي محبة اصح الكتب بعد كتاب الله المجيد، وهو كتاب صحيح البخاري، الذي اشتمل على كلام تلك العلة، فقد ألزمت على نفسي استنساخ واشتراء ذلك الكتاب ووقفه، ما امكن، رجاء لشفاعة صاحبه يوم الحساب. فها أنا قد وقفت ذلك الكتاب وقفا صحيحا شرعيا، على العالم الرباني، والعارف الصمداني ملا عبدالرحمن الجلي، ثم على أولاده الاخوتة الاعلم فالاعلم، ما توالدوا، ثم على عشيرته الاعلمين. ثم على العلماء الذين كانوا في ناحية كردستان من الموصل إلى بغداد وسنندج، وجعلت ثوابه هدية وتحفة لضريح أفضل الكائنات وخلاصة الموجودات، عليه افضل الصلاة واكمل التحيات، رجاء ان يشفع لي يوم العرصات، وجعلت مثل ثوابه تحفة لروحي والدي واخي المرحومين.

وانا الراجي عفوريه الكريم. عبدالرحمن پاشا.

له کو تایی ههردوو لا په ره کهوه مؤره کهی دانراوه که ئه مه ناوهرۆکه که یه تی:

«وافوض امری الى الله. عبده عبدالرحمن».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنشَأَ الْبَنَاتِ وَأَبْغَضَ الْفِتْنَاتِ وَأَعْلَمَ الْقُلُوبَ وَالْجَوَائِبِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنشَأَ الْبَنَاتِ وَأَبْغَضَ الْفِتْنَاتِ وَأَعْلَمَ الْقُلُوبَ وَالْجَوَائِبِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنشَأَ الْبَنَاتِ وَأَبْغَضَ الْفِتْنَاتِ وَأَعْلَمَ الْقُلُوبَ وَالْجَوَائِبِ

عَاشِرَ الْبَنَاتِ وَالنَّشَأِينَ وَسَبَّحَ لِإِنْتِظَامِ الْكَوْنَيْنِ صَلَاحُ الدَّمْعِ فِي قَلْبِي حَبَّةُ أَصْحَحِ

الْكَتَبِ بَعْدَ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ وَكِتَابِ حَمِيصِ الْبَخَارِيِّ الَّذِي اشْتَمَلَ

عَلَى كُلِّ نَفْسٍ تِلْكَ الْعِلَّةِ مَقْدَرْتُ عَلَى نَفْسِي سِتْرًا وَاشْتَرَاؤًا لِلْكَتَابِ

مَا أَمَكُنَ رَجَاءَ لُشْفَاعَةِ وَلِصْحَابِهِ وَالْحَيَاتِ فَمَا أَنَا قَدْ قَفْتُ لِلْيَكِينِ

تَقَامُ بِحِمَايَةِ الْعَالَمِ الرَّبَّانِيِّ وَالْعَالَمِ الرَّبَّانِيِّ وَالْعَالَمِ الرَّبَّانِيِّ

شَرَّعِيًّا لِلْأَعْلَمِ وَالْمَقْدَرِ وَالْمَقْدَرِ وَالْمَقْدَرِ وَالْمَقْدَرِ وَالْمَقْدَرِ

عَلَى الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ

شَرَّعِيًّا لِلْعُلَمَاءِ الَّذِينَ كَانُوا نَاحِيَةَ كُردِستانِ

لِلرَّجُلِ الْبَغْدَادِيِّ سَتْرًا وَاشْتَرَاؤًا لِلْكَتَابِ

هَدِيَّةً وَتَحْفَةً لِضَرْحِ أَفْضَلِ الْكَائِنَاتِ

تَحَالُفَةً لِلْمَوْجُودَاتِ

عَلَيْهِ بِإِذْنِ اللَّهِ

رَاغِبُ

عَلَيْهِ

أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحَقِّ حَقِّهِ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ نَفْسِي وَالَّذِي دَخَلَ فِيهِ نَفْسِي وَالَّذِي دَخَلَ فِيهِ نَفْسِي

عَبْدُ الْأَحْمَنِ پَاشَا

نوسخەى بوخارىى كىتەبخانەى مەركەزىى (بزوورگى سە)

وھك گوتمان چۆن لە تواناماندا نىيە بزائىن ئەم مامۆستا مەزنە لە ژيانيدا چەند كىتەبى گەورەى نووسىيوەتەو و ، چەند شوپىنەوارى گرانبەھارى دواى خۆى بەجىھىشتووە ، نەيشمانتوانىيوە بزائىن ، لەوانەى كە ماون و نەھەنگى لەناوېردن لووشى نەدان ، لە چ كىتەبخانەى كە لە كىتەبخانە تايبەتى و گشتىيەكانى جىھاندان لەنگەريان گرتووە و پارىزراون .

خۆشەختانە لەم رۆژانەدا لە رېگەى بەرپىز مامۆستا مەلا جەلالى مامۆستا مەلا عارفى پىنجوینەو و تىنەى دوو لاپەرە دەستخەتى ئەم مامۆستام دەست كەوت كە مامۆستا مەلا جەلال لە رېگەى مامۆستايەكى دۆستىووە لە سەووە بۆى ھاتبوو .

ئەم دوو لاپەرە كلىلى گەنجىيەى كە مۆينە لە گەنجىيە شاراوەكانى مامۆستا شىخ محەمەدى شىخ يوسف كە ھىوادارىن زياتر و زۆرتريان بدۆزىنەو .

ئەوئەندەى - ئىستە - دەربارەى ئەم گەنجىيە دەيزائىن لىرەدا دەىخەينە روو ، بەلكو لەمەولا زياترى دەربارە دەستخەين .

ئەو مامۆستاي فۆتۆى دوو لاپەرەكەى بۆ مامۆستا مەلا جەلال ناردووە لە پەناى لاپەرەى كىاندا نووسىيوە :

«بۆ ئاگادارى : لە پشت بەرگى شەھەمى ئەم كىتەبە نووسراو :

الحمد لله والصلاة والسلام على خير خلق الله . وبعد : فقد وقفت جميع كتبى مع هذا الجلد من صحيح البخارى على علماء كردستان ، وجعلت توليتها بيدي مادامت الحياة باقية ، ثم بيد الفاضل صاحب خانقا السليمانية بحيث يستفاد بالمطالعة فيها ، ولا يخرج منها ابدا ، ولا يباع ولا يوهب ، وجعلت ثوابه لروح ولدي وفضلته كبدى احمد المبرور المعصوم . تقبل الله منا ومنه بكرمه آمين . وانا أفقر الوري محمود ابن عبدالرحمن پاشا . ١٢٣٦ .»

ھەر ئەم مامۆستا لە ھەمان لاپەرەدا لە شوپىنەكى دىدا نووسىيوە :

بۆ ئاگادارى :

ئەم كىتەبە شەش جەلدە - سەحیحى بوخارىى - بەخەتى ئەم خوالىخۆشبوو ، بۆ ئەم مەحمود پاشای خوالىخۆشبوو نووسىيوە . ئىستە لە كىتەبخانەكەى مەركەزىى بوزورگى ئىسلامى سەنە . من ئەم دوو بەرگە فۆتۆكۆپىيەم لە ئاخەركەى جەلدى

دوو گرت ، ھەموو جەلدەكانى ئەو عىبارەتەيان لى نووسراو .»

دوو لاپەرە فۆتۆكۆپىيەكە لە لایە كىان ئەمە نووسراو :

«الحمد لله على الاتمام والصلاة والسلام على سيدنا محمد ختم الانام ، وعلى اله واصحابه النجباء البررة الكرام . قد تم الربع الثاني من صحيح البخاري بيمين حضرة الباري ، برسم الوالي العالي ، مولى الأنعام المتوالي ، معطي الإحسان المتعالي ، مقبول الدولة السلطانية ، منظور الحضرة الخاقانية ، جامع المناقب الزكية ، نظام العباد بالعدالة ، قوام البلاد بحسن الايالة ، مفخر الحكام والامراء ، تابع الملوك والوزراء ، والى ولاية كردستان ، الملقب بمير ميران بأمر السلطان محمود پاشا بن المرحوم المغفور عبدالرحمان پاشا ، يسر الله له من امور الدين والدنيا كما يحب ويرضى ويشاء .

بيد الحقيق الضعيف محمد بن المرحوم الشيخ يوسف ، بن الشيخ مولان ، بن الشيخ عمر ، بن الشيخ شمس الدين ، بن الشيخ محمود الملقب بمولانا ، من اولاد حضرة ويس القرن . عفى الله عنهم ، وغفر ذنوبهم ، في غرة شهر جمادى الآخرة ، سنة ثلاث وثلاثين بعد الألف والمائتين ، من هجرة خير البرية عليه الف الف صلاة وتحية .»

له سهه ر لاپه ره که ی دیش نه مه نووسراوه:

«الحمد لله رب العالمين وحده. والصلاة والسلام على محمد الذي لا نبي بعده.
وعلى آله وصحبه. وبعد:

«فقد وقف هذا المجلد من صحيح البخاري العبد الفقير الى رحمة ربه محمود
پاشا، ولد المرحوم المبرور عبدالرحمان پاشا على عامة علماء ناحية الكرد، وجعل
نظره لنفسه مادام. ثم للعالم السيد معروف النودهي، ثم لولده الشيخ احمد، ثم
لأعلم اولاده، ثم لعلماء السادة البرزنجية، فكما حرر وزير، نطق به الواقف
المذكور، ساعده الله بالطافه، تقبل الله منه بمنه وبمه، وذلك كان في عشرين شهر
ربيع الاول من شهور سنة الف ومائتين وست وثلاثين من سنى هجرة خير الانام
على مهاجرها الف صلاة وسلام».

له سهه ر ئه م خه ته یان نه نووسراوه خه تی کتیبه، هه رچه ند به دووری ناگرم که خه تی ماموستا
شیخ محه مه دی نووسه ره وهی کتیبه که بیت.

الحمد لله على اوتامه الصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه
قد تم الترتيب الثاني من صحيح البخاري بين حضرة الكبارى برسمه الى العالمين
معلى الاحسان كعتلى قبول الذلة السلطانية منظمه الحضرة الخافانية
جامع الكنايس الكركية نظام العباد بالعدل والقوام بالادب وحسن الادب
منفرد الحكام والامراء تاج الملوك والامراء والى لايت كدستان الملك
عبدالله بن تاج السلطان شيخنا پاشا بن المرحوم المبرور النودهي
كسر الله له من الدنيا ما يحب ويرضى ما يشاء
بسم الله الرحمن الرحيم محمد بن يوسف النودهي
الشيخ محمد بن يوسف النودهي
من اولاد حضرت ولي الدين علي الله عنه
وعنه نوبته في سنة ١٢٠٠ هـ
سنة تلك وتلا فيون بعد
الان في الدنيا من هجرة
تجارتهم على الف
الف صلوة
و تحية
١٢

نوسخه‌ی بوخاریی کتیبخانه‌ی بیاره

وهك له دهقه‌كه‌ی وه‌قفنامه‌ی كتیبخانه‌ی (مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی جه‌لی) دا عه‌بدوره‌حمان پاشای بابان نووسیویه‌تی: له‌سه‌ر خۆم به‌پیتویست گیتراوه تا پیتم بکری هه‌ول بدهم بۆ کرین و نووسیینه‌وه‌ی بوخاریی شه‌ریف و، وه‌قفکردنی به‌هیوای تکای خاوه‌ن شه‌فاعه‌ت... ئەم کرده و گه‌فته‌ی عه‌بدوره‌حمان پاشا بووه به‌که‌له‌پوور و میرات بۆ نه‌وه‌کانی و، نوسخه‌کانی وه‌قف کرا و بۆ کتیبخانه‌کانی دیش به‌لگه‌ی ئەم بۆچوونه‌ن و، لیره‌یشدا نوسخه‌ی کتیبخانه‌ی بیاره ده‌که‌ین به‌نموونه. به‌داخه‌وه ئەم چوار به‌رگه‌که‌ی دی نازانین و، ده‌قی وه‌قفنامه‌ی ئەم دوو به‌رگه‌یش ده‌خه‌ینه پال ئەوانی دی:

ده‌قی به‌که‌م:

«فلما كان في الثالثة ذكرت له فقال: يا ام سلمة لا تؤذيني في عائشة، فانه والله ما نزل عليّ الوحي وانا في لحاف امرأة منكن غيرها.

الحمد لله على الاتمام والصلاة والسلام على سيدنا ونبينا محمد خير الانام، وعلى آله واصحابه النجباء البررة الكرام.

قد تم الربيع الثاني بيمن حضرة الباري من صحيح الامام محمد بن اسماعيل البخاري - رضی الله عنه - خدمة لاميرنا الواجب الامتثال، صاحب السيف والهيبة والجاه والجلال، منبع الجود والكرم والاحسان والنوال، قالع قواعد اهالي البدعة والاضلال، مكرم العلماء والفضلاء وارياب الكمال، الامير الاكرم الافخم عثمان بيبك ابن المرحوم المغفور عبدالرحمن پاشا.

قد ختمت هذا الكتاب بالدعاء له بالسعادة والسلامة ومزيد الإقبال، ولوالده المرحوم بالرحمة والغفران من جميع الاهوال، بيد الحقير الضعيف محمد بن المرحوم الشيخ يوسف بن المغفور الشيخ مولان، ابن الشيخ عمر، بن الشيخ شمس الدين، بن المرحوم الشيخ محمود الملقب بمولانا، من اولاد حضرة ويس القرن. عفى الله عنهم وغفر ذنوبهم، في سنة الف ومائتين وثلاث وثلاثون من هجرة النبوية المصطفوية عليه الف صلاة وتحية. في غرة شهر صفر المظفر.

«وقف مدرسة خانقاه بیاره»

له ناو مۆزه‌که‌دا ئەمه هه‌لکه‌نراوه:

(ضیاء‌الدین العثماني النقشبندی)

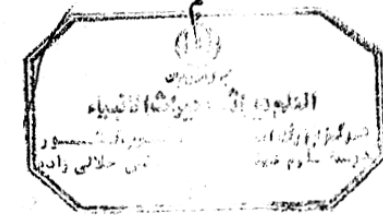
لَكَدُنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَدَّ وَالصَّلَاةُ وَسَلَامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ الَّذِي لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ وَعَلَى آلِهِ وَحَبِّهِ
وَبَعْدَ نَقْدٍ وَقَفَ هَذَا الْجَاهِلُ صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ الْعَبْدُ الْفَقِيرُ الْغَرِيبُ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بِأَسَا
وَالِدِ الْمَرْحُومِ الْمَبْرُورِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بِأَسَا عَلَى عِلْمِهِ نَاجِيَهُ الْكُرْدُ وَجَعَلَ نَظَرُهُ
لِنَفْسِهِ مَا دَامَ ثُمَّ لَعَا أَلْسِنَةً مَعْرِفَةِ اللَّهِ فِي تِلْكَ لَوْلَا كَيْفَ لَعَدَمُهُ
لِأَعْلَامِ أَوْلَادِهِ ثُمَّ لِعِلْمَاءِ السَّادَةِ الْبَرْخِيَّةِ فَكَاهِرِ قُرْبِهِ
وَنَظَرُهُ الْوَاقِفُ الْمَذْكُورُ بِمَاعَدَا اللَّهِ بِالطَّائِفَةِ
تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنْهُ عَمَلَهُ وَبِعَمَلِهِ وَذَلِكَ كَانَتْ فِي

عَشْرِ شَهْرِ رَجَبِ الْوَسْطِيِّ مِائَةِ وَثَلَاثِينَ
أَلْفٍ وَمِائَتَيْنِ وَسِتٍّ وَثَلَاثِينَ

مِنْ حَجَّةٍ خَيْرَ نَامٍ
عَلَى مُجَاهِدِ الْف

صَلَاةً وَ

سَلَامًا

دهقی دووهم:

«احمد بن اشکاب، حدثنا محمد بن فضيل عن عمارة بن القعقاع عن ابي زرة عن ابي هريرة - رضى الله عنه - قال: قال النبي - صلى الله عليه وسلم - : كلمتان حبيبتان الى الرحمن، خفيفتان على اللسان، ثقيلتان في الميزان: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم.

نجز بحمد الله وتوفيقه تحرير هذه النسخة الشريفة من صحيح الامام محمد بن اسماعيل البخاري بيمن حضرة الباري، امثالاً بأمر من وجب علي طاعته، وامثال امره لما كان له عندي من اباد جزيلة، وصنائع جميلة، الامير الاعظم، صاحب المجد والكرم، اسد الهيحاء، ومعقل ارباب الرجاء، مفيض الايادي، ومشتت كتائب الاعادي، عالي الجاه، الناطق بمكارم الافواه، عثمان بيك، بن المرحوم المغفور عبدالرحمن پاشا، بن المرحوم محمود پاشا.

وانا الفقير الضعيف الداعي لازدياد عمره وإقباله، محمد بن المرحوم الشيخ يوسف بن المرحوم الشيخ مولان بن الشيخ عمر بن الشيخ شمس الدين ابن الشيخ محمود الملقب بمولانا، من اولاد حضرة ويس القرن. عفى الله عنهم، وغفر ذنوبهم، يوم الأربعاء الثالث من شهر صفر سنة الف ومأتين واربع وثلاثون، من هجرة خير البرية عليه الف الف صلاة وسلام وتحية، آمين يارب العالمين.»

«وقف مدرسه خانقاه بياره»

موّره كه يش نه مهی لی هه لکه نراوه:

(ضياء الدين النقشبندی العثماني)

قَبْلَ كَالِ فِي الثَّالِثَةِ ذَكَرْتُ لَهُ فَقَالَ يَا مَسْكَةَ لَا تُؤْذِنِي فِي ثَمَانِيَةِ
فَاتِهِ وَاللَّهِ مَا تَرَكْتُ عَلَى الْوَحْيِ وَأَنَا فِي خَائِفِ امْرَأَةٍ مِنْكَ عَيْرَهَا

أَحْمَدُ عَلَيْهِ عَلَى الْأَمَامِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْكَرِيمِ
قَدَّمَ الرَّبُّ الْكَاتِبَ بِمِنْ حَضْرَةِ الْكَاتِبِ مِنْ صَحْبِ الْأَمَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

لَا مِمَّنْ بِالْوَاجِبِ الْإِسْتِثْنَالِ صَاحِبِ الْكَتِفِ وَالْهَيْبَةِ وَالْجَاهِ وَالْجَلَالِ مِنْبِجِ الْخَيْرِ وَالْكَرَمِ

وَالْإِحْسَانِ وَالْإِسْمَاءِ فَالْعَمَلُ عَادِيهَا إِلَى الْبَدْعَةِ وَالْإِضْلَالِ مَكْرُ الْبَدْعَةِ وَالْفَضْلُ

وَأَرْبَابُ الْكَمَالِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ

فَلْيَحْتَمِمْ هَذَا الْكِتَابَ بِاللَّعْنَةِ وَالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَمَنْ يَلِ الْإِقْبَالِ

وَالْإِلَهَ الْكَرِيمَ بِالْحَمْدِ وَالْعَمَلِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ

الضَّعِيفُ مُحَمَّدُ بْنُ الْمَرْحُومِ الشَّيْخِ يُوسُفَ بْنِ الْمَغْفُورِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ

الْبَشِيعُ عَمْرُ بْنُ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ

يَمُوتُ لَا مَسَاسَ وَلَا وَحْشَةَ وَلَا قَرْنَ عَقْلِي

عَنْهُ وَعَفَّ ذُنُوبَهُمْ فِي سَنَةِ أَلْفَ

وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ قُلْتُمْ ثَلَاثُونَ نَحْمَدُ

الشَّيْخَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ الْكَرِيمَ

الْفَالِقَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ

فِي عَمْرَةٍ كَرِيمَةٍ

الْكَرِيمِ

الْكَرِيمِ

الْكَرِيمِ

وهك ئەو دەورە دیار و گەورەى لە نووسینەوێ قورئانى پیرۆز و فەرمايشتهكانى پيغەمبەردا (د.خ) بووه، لایەنەكانى دیکەيشى فەرماوێش نەکردوو، و، لەوانەى ئەوانەيشى لە بوارەكانى دیدا نووسبوونى لەم دوو بوارەى دى کەمتر نەبوون، بەلام ئێمە لەم روویانەوه زۆرمان لە دەستدا نییه، ئەوەندە هەیه ئەوێ پەیمان پێ بردوو بەلگەى گشتگیرى کارەكانى ئەم مامۆستایە لە بوارى کتیب نووسینەویدا، و، کە ئەم دوو نمونەیش دەخەینە بەرچاو ئالێین ئەمانە هەموو شتیکن، و، وهك ئەو نمونانەى پيشتەر دەیەکی نمونەى ئەو دوو بوارە نەبوون ئەمیش هەر وایه، و، چاوهڕوانى زیاترین لە رۆژانى داهاتوودا دەرکەون.

(المنح المكية في شرح الهمزية) تہم دستخه ته له (د.ع) دا پښماره (۱۰۰۹۸) پاریز راوه.

ماموستا شیخ محمەد دواى ئەوەى بە خەتە خوشەكەى خۆى تەواى کردوو لە
کۆتاییەوه نووسیویه:

وهو كتاب حافل في السنن النبوية، له على سائر كتبها مزية، في أول شهر جمادى الأولى من شهور سنة أربع وعشرين بعد مائتين والف، بقلم الفقير محمد بن المرحوم الشيخ يوسف، بن المغفور الشيخ مولان، بن الشيخ عمر، بن الشيخ شمس الدين، بن الشيخ محمود الملقب بمولانا غفرالله له ولوالديه ما فرط منهم من عمل أو حرف. خدمة لوالينا الملك الجحجاح، المتنافس في العلم والصلاح، الذي طارصت جوده وشجاعته الى الاقطار والامصار، المبالغ في توقيير السادة الاشراف، واجلاء الاحبار، الحاكم العادل والبطل الباسل، مههد البلاد، وقامع اهل الفساد، الذي انتظمت بتدبيره امور مملكة الاكراد، عبدالرحمن پاشا ابن المرحوم محمود پاشا، بن خالد پاشا يسرالله له من الخير ما يشاء. عفى الله عنهم وغفر ذنوبهم بحق محمد وآله وصحبه اجمعين آمين.»

نهم ددهستخته ته (۶۱۰) لاپهړهيه به پيژوانه ي (۲۹×۱۷سم) لاپهړه ي (۱۹) ډير ي
تېدا به.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَوْفِيقِهِ تَحْرِيرُ هَذِهِ النُّسخَةِ الشَّرِيفَةِ صَلَاحُ الْإِمَامِ مُحَمَّدٍ زَيْدِ الْمُعَلِّ بْنِ الْحَارِثِيِّ يَمِينٍ

حَضْرَةُ الْبَارِي أَمِيشَ لَا يَأْمُرُ فَرَجَبَ عَلَى طَاعَتِهِ وَأَمِيشَ أَنْ أَمْرُهُ لِمَا كَانَ لَدُنْ عِنْدِي مِنْ أَيْدٍ

جَزِيلٍ وَصَالِحٍ جَمِيلٍ أَوْثَرُ عَظِيمٍ صَاحِبِ الْبَيْتِ الْكَرِيمِ أَسَدِ الْيَمِينِ وَعَقْلِ الْبَارِ

الرجاء مغفص الأرياء ومشتت كتائب الأعداء على أبحار الشاطئ بمكارم

أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّكَ كَاذِبٌ كَرِيمٌ ۚ

وَأَنَا الْفَقِيرُ الضَّعِيفُ الدَّاعِي لِزِيَادَةِ عِمْرَةٍ وَأَقْبَالِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْحُسَيْنِ

الشيخ يوسف بن أحمد بن الشيخ مولانا الشيخ عبد الرحمن بن الشيخ شمس الدين

إِبْرَاهِيمَ مَخْمُورَ الْمَلَقِّ بَعُولًا نَافِرًا وَلَا حَضَرَ وَبَيْنَ الْقَرْنِ

عَفَى اللَّهُ عَنْكَ مَرْغُفَةٌ تُنَوِّمُ يَوْمَ الْارْبَعَاءِ

الثَّالِثُ مِنْ شَهْرِ صَفَرٍ سَنَةِ الْفَوَائِدِ

وَأَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ مِنْ هِجْرَةِ خَيْرِ الْبَنِيَّ

عَلَيْهِ رَأْفَ الْفِ الْفِ

صَلَاةٍ وَسَلَامٍ

وَحَكِيمٌ أَمِينٌ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

2

نمونه ی دووهم:

دهستخه تی ژماره (۵۸۷۱) دهستخه تیکه کۆمه لێ دانراوی له خۆی گرتوه، سه ره تایی ههر دانراویکیان به شیوه یه کی جوان زه پکه فتکاریی کراوه، له کۆتایی یه که م کتیبه وه نه مه ی نووسیوه:

«تمت النسخة الشريفة الموسومة باللمعة في خصائص الجمعة، يوم الاحد، غرة شهر رمضان المبارك في سنة الف ومأتين وإحدى وأربعين من هجرة سيد المرسلين. عليه الف صلاة وسلام وتحية من رب العالمين، لاجل عاليشان، معلى مكان، حافظ القرآن، صاحب الخير والاحسان، مستوفى ولاية بابان، يونس آغا ابن المرحوم ميرزا آغا، على يد الحقير الفقير المذنب العاصي، محمد ابن المرحوم الشيخ يوسف، ابن المرحوم الشيخ مولان، ابن المرحوم الشيخ عمر، ابن المرحوم الشيخ عمر (ايضا) ابن الشيخ شمس الدين، ابن المرحوم المغفور لاجل الشيخ الفاضل الكامل الشيخ محمود الملقب بمولانا، من سلسلة حضرة ويس القرن».

ده بێ نه وه يش نه بو ترم كه نه م دهستخه ته ی سه ره وه ته نه ا كتيبی (اللمعة في خصائص الجمعة) ی تیدانییه و، کۆمه لێ دانراوی دیکه ی تیدایه به م شیوه:

- ۱- اللمعة في خصائص الجمعة. دانراوی جه لاله دینی سیوویی.
 - ۲- النموذج اللبيب في خصائص الحبيب. دانراوی جه لاله دینی سیوویی.
 - ۳- الاربعين. دانراوی (الحافظ المنذري)
 - ۴- مجمع البحرين فيمن يؤتى اجره مرتين. دانراوی سیوویی.
 - ۵- الاربعين وترجمته باللغة الفارسية. دانراوی جامیی.
 - ۶- ارجوزة في فتنة القبر. دانراوی سیوویی.
 - ۷- قصيدة البردة مع ترجمتها بالفارسية.
 - ۸- قصيدة بانت سعاد. مع ترجمتها بالفارسية.
 - ۹- ذات الشفا في سيرة المصطفى. دانراوی جه زه ریی.
 - ۱۰- تحفة الملوك في النصاب.
 - ۱۱- فرض وسنة. شیعری فارسیی.
 - ۱۲- نصيحة تنامه ی لوقمان.
- نه م دهستخه ته تیکرا ۲۸۴ لاپه ریه.

له کۆتاییه‌که‌یشیدا نووسیویه:

«نصیحت نامهء لقمان حکیم تمام شد والسلام. ۱۲۴۲»

ده‌بی ئه‌وه‌یش بڵێن: که کتیب و نامیلکه عه‌ره‌بییه‌کانی به‌خه‌تیکی نه‌سخی جوان نووسیوه‌ته‌وه، ده‌قه فارسییه‌کانیشی به‌خه‌تیکی (تعلیق) فارسیی زۆر جوان نووسیوه‌ته‌وه.

شوێنه‌واریکی دیکه‌ی:

ده‌سته‌خه‌تی ژماره (۸۲۸۲ د.ع) یش شاکاریکی دیکه‌ی مامۆستا شیخ محهمه‌دی شیخ یوسفه.

ئه‌م ده‌سته‌خه‌تی مامۆستا شیخ محهمه‌د به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئه‌وه‌یه که مامۆستا ته‌نها قورئانی پیرۆز و حه‌دیشی شه‌ریفی نه‌نووسیوه‌ته‌وه و، به‌ره‌مه‌می شیرین و شوێنه‌واری شاکاری سنووریان به‌ئاسانیی دیاریی ناکریت. به‌گه‌شتیکی خیرا به‌ناو ئه‌م ده‌سته‌خه‌ته‌دا لایه‌نیکی دیکه‌ی توانای ئه‌م مامۆستا مه‌زنه‌ ده‌رده‌که‌وی.

ئه‌م ده‌سته‌خه‌ته‌ کۆمه‌ڵی دانراوی تێدایه له‌م گه‌شته‌دا ناوه‌کانیان ده‌نووسم و، ئه‌گه‌ر له کۆتاییه‌کانیشیانوه میژوو هه‌بیت تۆماری ده‌که‌م.

ده‌بی له پێش ئه‌وه‌دا ناوی دانراوه‌کان بنووسم به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نه‌پۆم که ئه‌م ده‌سته‌خه‌ته ده‌ستا و ده‌ستی کردووه و، گه‌ڵی خه‌ت و باس و باب‌ه‌تی تێدا نووسراوه، له هه‌ندێکیاندا وه‌قفنامه و ناوی که‌سانێکی پێوه‌یه، به‌لام ده‌ستیکی چه‌په‌ل ئه‌و نووسراوانه‌ی په‌شکردووه‌ته‌وه و شیواندوونی. هه‌روه‌ها مۆری چه‌ند که‌سیشی پێوه‌یه که باش ناخوێنینه‌وه، یه‌کیان (عبدالقادر) ناویکه که گه‌ڵی نووسینی جو‌راو جو‌ری له‌ملاو له‌ولای ده‌سته‌خه‌ته‌که‌دا هه‌یه و، ده‌نووسی: (عبدالقادر الکوی)

۱- الجوهر الاسنى في الصلوات المشتملة على اسماء الله الحسنی.

ئه‌م کتیبه که دانراوی شیخ مه‌عرووفی نوڤتییه یه‌که‌م دانراوی ناو ده‌سته‌خه‌ته‌که‌یه.

۱۴ لایه‌په‌یه. له کۆتاییه‌وه تیکه‌لییه‌ک روویداوه و، کۆتایی کتیبیکی دیکه لێره‌دا دانراوه که کۆتاییه‌که‌ی ئاویه:

«قد تمت النسخة الشريفة المسماة بجلاء الصدر في الصلوات المتضمنة

لاسماء أهل البدر، في يوم الخميس الثاني من شهر جمادي الأول، في

سنة الف ومائتين وثلاث وأربعون (!) من هجرة خير البرية، عليه الف الف

صلاة وسلام وتحية، بيد الحقيير محمد بن المرحوم الشيخ يوسف بن المرحوم الشيخ مولان، ابن الشيخ عمر، بن الشيخ عمر، بن الشيخ شمس الدين ابن المرحوم الشيخ محمود الملقب بمولانا عفى الله عنهم.»

۲- هونراوه‌يه‌كه له باسى صه‌له‌واتى سوننه‌ت و فه‌رزا. ۳ لاپه‌رده، له رزى دانراوه‌كانى شيخ مه‌عرووفى نو‌ديييدايه، ره‌نگه دانراوى ته‌و بيت.

۴- منظومة اسماء النبي. ته‌ميش دانراوى شيخ مه‌عرووفى نو‌ديييه. (۵) لاپه‌رده.

۵- درة الفريدة لطالب العقيدة. ته‌ميش دانراوى شيخ مه‌عرووفى نو‌دييه. ۷۷ به‌يته.

۶- القصيدة الهمزية. دانراوى شيخ مه‌عرووفى نو‌دييى.

۷- فتح المجيد في قواعد التجويد. دانراوى شيخ مه‌عرووفى نو‌ديى، به‌په‌خشان و به‌زمانى فارسىيى.

له كو‌تاييدا نو‌وسيوه:

«تم الكتاب بيد الحقيير الضعيف محمد بن المرحوم الشيخ يوسف غفرالله له ولوالديه واولاده وخوانه واحبائه وخلائه وسائر المسلمين. والحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه اجمعين، كلما ذكره الذاكرون وغفل عن ذكره الغافلون، وعلى جميع الانبياء والمرسلين، والملائكة اجمعين، والحمد لله رب العالمين. سنة ۱۲۳۸.»

۸- عقد الجوهر. هونراوه‌ى دانراوى شيخ مه‌عرووفى نو‌ديى.

دواى ته‌مانه له لاپه‌ره (۶۶) وه دانراوى

۹- انموذج اللبيب فى خصائص الحبيب. دانراوى شيخ جه‌لاله‌دينى سي‌ووطيى ديت.

كو‌تايى ته‌م دانراوه‌ تاوايه:

«تمت النسخة الشريفة الموسومة - بأنموذج اللبيب فى خصائص الحبيب، يوم الخميس العاشر من شهر جمادى الآخر بيد الحقيير الفقير المحتاج الى رحمة الله محمد بن المرحوم الشيخ يوسف، بن المرحوم المغفور الشيخ مولان، بن المرحوم الشيخ عمر، بن الشيخ عمر، بن المرحوم الشيخ شمس الدين، بن المرحوم الاجل الشيخ محمود الملقب بمولانا^(۱)».

(۱) لي‌ره‌دا به‌خه‌تتيكى دى په‌راو‌تيتيك كراوه و تيايدا نو‌وسراوه:

«ابن المرحوم الحاجى الغازى الشهيد فى سبيل الله الحاجى نور بخش، ابن ملا ابوبكر، ابن شيخ ابراهيم، ابن مولانا محمد، كذا رأيته فى كتب المعتره. عبدالقادر طبيب و كوى!».

في سنة الف ومائتين واحدى واربعون، من هجرة النبوية المصطفوية، عليه الف الف صلاة وسلام وبركات وتحية، غفرالله لنا ولهم ولجميع المؤمنين والمسلمين. والحمد لله رب العالمين.

اللهم اغفر لنا ولوالدينا ولاحبائنا ولاصدقائنا ولجميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات. الاحياء منهم والاموات. وقد بلغ سنى وعمرى اثنى وستين^(۲) اللهم شبنى على دين الاسلام والايمان بحرمة سيد ولد عدنان. آمين.»

۱۰- كتاب اللمعة في خصائص الجمعة. دانراوى (جلال الدين السيوطي).

ته‌مه له په‌ره‌ى (۴۸) وه تا په‌ره‌ى (۸۵) ده‌خايه‌نئى. له كو‌تاييدا هي‌چى نه‌نو‌وسيوه.

۱۱- الاربعون. واته چل فه‌رمايشتى پي‌غه‌مبه‌ر - د - كو‌كراوه‌ى ئي‌مامى مون‌ذيريى.

ته‌مه‌يش تا په‌ره‌ى (۹۱) ده‌خايه‌نئيت و هي‌چى له كو‌تايييه‌وه نه‌نو‌وسيوه.

۱۲- كتاب الكشف عن مجاوزة هذه الامة الالف. دانراوى شي‌خى سي‌ووطيى كو‌تايى ته‌مه‌يش هي‌چى تي‌دا نه‌نو‌وسراوه و، له لاپه‌ره (۹۸) دا ته‌واو ده‌بيت.

۱۳- سه‌ره‌تاى په‌ره (۹۹) كتي‌بى (المنحة في السبحة)ى شي‌خى سي‌ووطييه.

له په‌ره ۱۰۳ دا ته‌واو ده‌بيت و، له كو‌تايييه‌وه نو‌وسيوه:

«وهذا آخر كتابا المنحة في السبحة يوم الاثنين، بيد الحقيير الفقير المحتاج

إلى رحمة الله محمد بن المرحوم الشيخ يوسف، بن المرحوم الشيخ مولان.

سنة الف ومائتين واحدى واربعون من هجرة النبوية. صلى الله عليه وآله.

۱۴- كتاب تلج الفؤاد في أحاديث لبس السواد. دانراوى شي‌خى سي‌ووطى.

ته‌مه سئى لاپه‌ره‌يه. له كو‌تايييه‌وه نو‌وسيوه:

(تمت كتاب تلج الفؤاد من احاديث لبس السواد يوم الاثنين، وانا الحقيير محمد بن المرحوم شيخ يوسف. غفرالله لهم.

۱۵- له په‌ره‌ى (۱۰۶) دا ته‌م ناو‌نيشانه هه‌يه:

«المورد الثانى في الاحاديث القدسية»

ته‌مه‌يش له په‌ره‌ى (۱۲۸) دا ته‌واو ده‌بيت. دواى ته‌مه و له چه‌ند شو‌تني ديشدا ورده

بابه‌ت به‌زمانى فارسىيى به‌خه‌تى (عبدالقادر)ى كو‌زى نو‌وسراوه.

(۲) ته‌م وشه له وي‌نه‌كه‌دا باش ناخو‌تري‌ته‌وه. وه‌ك بو‌ (ستين) ته‌بئى بو‌ (تسعين) و (سبعين) ش ده‌ست ده‌دا.

١٦- له په‌ره‌ی (١٣٠) دا‌کتی‌بی (حصول الرفق باصول الرزق) ی شی‌خی سی‌ووطی‌ی دیت. به‌کو‌تایی هاتنی ئەمه ده‌ست‌خه‌ته‌که له په‌ره‌ی ١٣٧ دا‌کو‌تایی دیت و، ئەمه‌ی له کو‌تایی‌یه‌وه نو‌وسیه‌وه:

«تمت النسخة الشريفة الموسومة حصول الرفق باصول الرزق، كلام الشيخ الامام جلال الدين السيوطي، يوم السبت بيد العبد الحقير محمد بن المرحوم الشيخ يوسف. بن شيخ مولان، بن شيخ عمر، بن شيخ عمر، بن الشيخ شمس الدين، بن المرحوم...»
لیره‌دا ده‌ستی‌کی چه‌په‌ل هه‌ندیک ناو و می‌ژووی په‌شکر‌دووه‌ته‌وه. به‌مه‌یش ده‌ست‌خه‌ته‌که کو‌تایی دیت.

من ئەمه‌م له‌ ڕووی وینه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌وه نو‌وسیه‌وه و، وه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه ئاماژه‌م بۆ‌کرد سه‌ره‌تا‌که‌ی نا‌ته‌واوی و ئالۆ‌زی تیدا‌یه.

دوا و نه‌ی با‌سه‌که:

پاش‌گه‌ړان و که‌و و بی‌ژنگ‌کردنی ده‌ست‌خه‌ت و سه‌رچاوه و با‌سه‌کانی پتو‌ه‌ندیدار به‌ژیان و شو‌ینه‌وار و به‌سه‌ره‌اتی ئەم مام‌وستاوه شتی‌کی ڕوون و با‌وه‌پیکرا‌وم ده‌ست نه‌که‌وت. کو‌نترین می‌ژووی سه‌ره‌تای له‌ ژیا‌ندابو‌نی ئەم مام‌وستا که‌ له‌ ده‌ستی مندا‌یه سالی ١٢٠٠ ه‌ که‌ یازده‌هه‌مین قورئانی تیدا نو‌وسیه‌ته‌وه. تازه‌ترین می‌ژو‌ویش که‌ دوا‌ی ئەوه هیه‌چی دیم نه‌دیوه و، شو‌ینه‌واری دیکه‌ی دوا‌ی ئەوه له‌ ده‌ستدا نی‌یه می‌ژووی سالی ١٢٤١ ه‌ که‌ ده‌ست‌خه‌تی ژماره (٥٨٧١ د.ع) ی تیدا نو‌وسیه‌ته‌وه. به‌لام ئاشکرایه که‌ توانی‌ویه‌تی ئەو کتی‌به‌ی به‌و خه‌ته‌ جوان و ورده‌کاری‌یه‌وه له‌و کاته‌دا نو‌وسیه‌ته‌وه، له‌و کاته‌دا وزه‌ی له‌ش و توانای بی‌ر و چا‌وی له‌ ئاستی‌کی باشدا بو‌وه و، نازانین دوا‌ی ئەوه کار، یان کارگه‌لی دیکه‌ی چی ئە‌نجام دا‌وه.

قورئانی‌کی ده‌ست‌خه‌تی شی‌خ مه‌عرووفی قه‌ره‌دا‌غی(*)

١

یه‌ک دوو جار له‌گه‌ل جە‌نابی دو‌کتۆر که‌مال فو‌نادا با‌سی ده‌ست‌خه‌تی قورئانی پیرۆ‌زم کردو‌وه، هه‌موو جارێ‌ک ئە‌یفه‌رمو‌و: قورئانی‌کی ده‌ست‌خه‌تی نایابی با‌پیرم له‌لایه. منیش داوام لێ‌ کرد وتم: به‌ل‌کو‌ زیاره‌تی‌کی قورئانه‌که به‌که‌م و، شتی‌کی‌شی له‌سه‌ر بنو‌وسم. به‌لێ‌نی دامی که‌ ئە‌و کاره‌ بکات.

ڕۆژی ٢٦/٢/٢٠٠٦ وینه‌ی چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌کی قورئانه ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ی بۆ‌ناردم، که‌ سه‌ره‌تا و کو‌تایی و چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌کیش له‌ ناوه‌وه‌ی تیدا‌یه.

به‌لێ‌ به‌را‌ستی‌ی ده‌ست‌خه‌تی‌کی نایابه و، شا‌کاری‌کی که‌م وینه‌ی ده‌ست‌خه‌تی مام‌وستایه‌کی کورده، که‌ له‌م چه‌رخه‌ی ئی‌مه‌دا ناوی و با‌سی نی‌یه‌وه، ناوی خو‌ی و شو‌ینه‌واری وه‌ک پتو‌یست له‌ سه‌رچاوه‌کاندا نه‌هاتو‌وه.

مام‌وستایش ته‌نها ناوی خو‌ی نو‌وسیه‌وه و، ناوی با‌وک و با‌پیری نه‌نو‌وسیه‌وه. ناوی شی‌خ مه‌عرووفی قه‌ره‌دا‌غی‌یه.

له‌ بنه‌ماله‌ی مه‌ردۆ‌خی‌یه‌کانی قه‌ره‌دا‌غدا ناوی دوو شی‌خ مه‌عرووف هه‌یه:

یه‌که‌م: شی‌خ مه‌عرووفی کوری شی‌خ عه‌بدو‌لله‌طیفی کوری شی‌خ حه‌سه‌ن.

دووه‌م: شی‌خ مه‌عرووفی کوری شی‌خ عومه‌ری کوری شی‌خ عه‌بدو‌لله‌طیف.

ئە‌م شی‌خ مه‌عرووفه شی‌خ مه‌عرووفی دووه‌مه. به‌گو‌یهره‌ی نو‌وسینی مام‌وستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ری‌می مو‌ده‌ری‌س شی‌خ عه‌بدو‌لله‌طیف سالی هه‌زار و سه‌د و شه‌صت و سی‌ی کو‌چی‌ی چو‌وه بۆ‌ قه‌ره‌دا‌غ و بو‌وه به‌مام‌وستای ئە‌وی^(١).

(*) له‌ ژماره (٦٩) ی گو‌فاری سلێ‌مانیدا بلا‌بو‌وه‌ته‌وه.

(١) ڕ‌وانه: مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ری‌می مو‌ده‌ری‌س، بنه‌ماله‌ی زانبا‌ران، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی شه‌فیق، به‌غدا، ١٤٠٤ ه‌ - ١٩٨٤ ز. ل: ١٥٠.

مام‌وستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ری‌م ئە‌فه‌رمو‌ی: شی‌خ مه‌عرووفی کوری شی‌خ عومه‌ر له‌ قه‌ره‌دا‌غه‌وه هاتو‌وه بۆ‌ شاری سلێ‌مانی و، بو‌وه به‌ئیمام و مو‌ده‌ری‌سی ئە‌و مزگه‌وته که‌ ئی‌سته‌ پیتی ده‌وتری: مزگه‌وتی =

جا ئه‌گهر شێخ مه‌عرووفی نووسه‌ره‌وه‌ی قورئانه‌که له بئه‌ماله‌ی مه‌ردۆخیی بێت ده‌بی شێخ مه‌عرووفی دووهم بێت؛ چونکه قورئانه‌که‌ی له ساڵی ۱۲۳۸ک دا نووسیوه‌ته‌وه و، ئه‌مه بۆ شێخ مه‌عرووفی یه‌که‌م ده‌ست نادات.

ئه‌گهر وایش بێت ئه‌وا خوشنوووسێکی دیکه‌یش ده‌جێته پال دوو خوشنوووسه‌که‌ی دیکه‌ی مه‌ردۆخیی که: شێخ عه‌بدوڵلای شێخ یوسف و، شێخ محهمه‌دی شێخ یوسفن.

دوای ئه‌مه‌یش ئه‌و پرسیاره‌ دێته‌وه پێشه‌وه که: ده‌بی ئه‌م پیاوه به‌و خه‌تخوشیی و ده‌ست په‌نگینییه‌وه ته‌نها ئه‌و قورئانه‌ی نووسییه‌ته‌وه؟ بپوا ناکی؛ چونکه ئه‌مه‌یش - وه‌ک شێخ محهمه‌دی شێخ یوسف - قورئانه‌که‌ی بۆ گه‌وره‌یه‌کی ئه‌و سه‌رده‌مه نووسیوه‌ته‌وه و، دوو نیه‌ ئه‌مه‌یش وه‌ک ئه‌و پێشه‌ی نووسیینه‌وه‌ی قورئان و هه‌دیشی بوویته‌، به‌لام ئه‌گهر وابێ ده‌بی شوێنه‌واری دیکه‌ی مایته‌؟ ئه‌گهر ماوه له کوێیه‌؟ ئه‌مانه‌یش پرسیار گه‌لیکن چاوی چاوه‌روانییان به‌دواوه‌یه.

دوای گه‌ران و پشکنینی گه‌لیک سه‌رچاوه یه‌ک نووسینم ده‌ست که‌وت که ئاماژه‌یه‌کی بۆ ژبانی مامۆستا شێخ مه‌عرووف تێدايه، ئه‌و ئاماژه له ده‌ستخه‌تی ژماره (۲۶۶۰ - ۲۶۶۵ مجامیع) ی کتێبخانه‌ی مه‌رکه‌زی ئه‌وقافی سلێمانیاده، ده‌ستخه‌ته‌که که‌مه‌لێ دانراوی تێدايه، به‌شێکیان که حاشیه‌ی محهمه‌د حه‌سه‌ینی حه‌ربیری حه‌یده‌رییه به‌سه‌ر (میر ابو الفتح) هه‌، ساڵی ۱۲۶۱ مصطه‌فای کوری محهمه‌د جه‌سیمی قه‌ره‌داغیی له مه‌دره‌سه‌ی زه‌ردیاوا نووسیویه‌تیوه‌، له‌و کاته‌دا مامۆستا شێخ مه‌عرووفی کوری مامۆستا شێخ عومه‌ری قه‌ره‌داغیی مامۆستا بووه تیايدا.

له مه‌یشه‌وه دوو زانیاری کورتی پێ بایه‌خمان ده‌ست که‌وت:

یه‌که‌م: مامۆستا شێخ مه‌عرووفی کوری مامۆستا شێخ عومه‌ری قه‌ره‌داغیی له‌و ساڵه‌دا

=شێخ ماف.

جا که ئه‌و شێخ مافه ساڵی ۱۲۳۸ک ئه‌و خوشنوووسه بوویته‌ ئه‌و قورئانه‌ی بۆ ئیسماعیل به‌گ نووسییه‌ته‌وه و، تا ساڵی ۱۲۶۱ له شاری قه‌ره‌داغ مامۆستا بوو بێت و، دوای ئه‌وه هاتیته‌ بۆ سلێمانیی و بووی به‌ مامۆستای مه‌رکه‌وته‌که‌ی - مه‌رکه‌وتی شێخ ماف - ده‌بی له‌و ماوه‌دا و، دوای ئه‌و ماوه‌یش، چهند شاکاری نایابی به‌یادگار بۆ خۆی و بۆ مامۆستایان و میران و ناوداران نووسییه‌ته‌وه؟ گومان له‌وه‌دا نیه‌ که‌م نه‌بون، به‌لام ئایا وه‌ک زۆریه‌ی شوێنه‌واره‌کانی دی زانیان و خه‌تخوشانمان تێدا چوون؟ یان ده‌بی چاوه‌روان بێن له‌ملا و لاوه به‌لکو ئه‌وانه‌یان مابن سه‌ره‌له‌بدن و ده‌ریکه‌ون؟

له ژبانه‌دا بووه و مامۆستای شارۆچکه‌ی قه‌ره‌داغ بووه.

دووه‌م: شێخ محهمه‌د جه‌سیمی قه‌ره‌داغیی کورێکی خوێنده‌واری بووه که ناوی مصطه‌فا بووه و له‌و میژووه‌دا فه‌قی بووه، له‌وه زیاتری ده‌رباره‌ نازانیه‌ت.

ده‌ستخه‌تی ئه‌م قورئانه - وه‌ک وتم - له‌لای د. که‌مال فوئاد پارێزراوه و، ئه‌ویش له (محهمه‌د به‌گی قادر پاشای) باپیرییه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه و، وه‌ک له‌ وێنه‌که‌دا دیاره، له سووچیکی لاپه‌ره‌ی کۆتاییدا ناوی ئه‌و پیاوه ده‌خوێنیه‌ته‌وه. له‌و لاپه‌ره‌دا ئه‌مه نووسراوه:

«والحمد لله على الاتمام والصلاة والسلام على سيدنا محمد خير الانام. قد وقع الفراغ من تسويد وتنسيق كلام الله الملك المنان، على رسم المصاحف أمير المؤمنين، وامام المتقين عثمان ابن عفان، اسكنه في اعلى الجنان، حسب الاشارة عاليشان معلى مكان اسماعيل بيك، ابن المرحوم المغفور ميران بيك. غفرالله له آمين يارب العالمين، بيد العبد المذنب الراجى الى رحمة الله معروف الملهوف المعروف بالقره‌داغى، في سنة الف ومأتين ثمان وثلاثين، من هجرة سيد المرسلين، عليه الف تحية صلاة من رب العالمين.»

سه‌ره‌تا و کۆتایی قورئانه‌که زه‌رکه‌فتکاریه‌کی زۆر جوان کراوه، به‌خه‌تیکێ نه‌سخی جوان نووسراوه‌ته‌وه. هه‌موو لاپه‌ره‌کانی خراونه‌ته‌ ناو چوارچێوه‌ی ته‌لاییه‌وه، کۆتایی ئایه‌ته‌کانیش به‌ئه‌ستیره‌یه‌کی ته‌لایی دیاریکراون، نیشانه‌کانی ته‌جويدی به‌مه‌ره‌که‌بی سوور له‌سه‌ر نووسراون، ناوی سووره‌ته‌کان به‌مه‌ره‌که‌بیکی سوور به‌خه‌تی ئولث له‌ ناو دێرێکی ته‌لاییدا دانراوه.

هه‌روه‌ها ناوی سووره‌ته‌کان له‌ سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌کانه‌وه به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراوه. ئه‌و شێوه‌ی به‌شکردنی جزمه‌ به‌سه‌ر کاتی نوێژه‌کانی پێنج فه‌رزه‌دا، وه‌ک له‌ چه‌ند قورئانی ده‌ستخه‌تی دیکه‌یشدا باسما کردووه، له‌م ده‌ستخه‌ته‌یشدا به‌مه‌ره‌که‌بی سوور په‌یره‌ویی کراوه. له‌سه‌ر یه‌کیک له‌ لاپه‌ره‌کانیش - که وادیاره‌ دو‌الپه‌ریه‌ - زه‌خره‌فه و زه‌رکه‌فتکاریه‌کی جوان به‌ناوی زێر و په‌نگی ره‌ش و سوور نه‌خشی‌نراوه.

ئیسماعیل به‌گ کتیه؟

باو بووه له‌ ولاتانی جیهاندا - و به‌کوردستانی ئیمه‌یشه‌وه - که‌سیک هه‌ندی ده‌ستپۆشستوو بووبیت و، هه‌زیشی له‌وه بووبیت شتی عه‌نتیکه و نایابی هه‌بیت، ئه‌وه هه‌ولێ ئه‌وه‌ی داوه ئه‌و هه‌ز و ئاره‌زووی بێنیتته‌ جێ و، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌یش گۆپیان له‌ پار و پوول نه‌بووه.

له‌م ڕووه‌وه گه‌لیک له‌ ناوداران و میران و ده‌ستپۆشستوانی پێشوو، ئه‌وانه‌یان به‌ش و باره‌یه‌کیان له‌ ڕۆشنی‌بیدا بووبیت، هه‌ولێ ئه‌وه‌یان داوه ده‌ستخه‌تی جوانی قورئانی پیرۆز، یان بوخاریی شه‌ریف، یان (دلایل الخیرات)، یان (الاذکار)ی ئیمامی نه‌وه‌ویی... به‌ده‌ست به‌یتن، بۆ ئه‌مه‌یش گه‌لی جار ڕێگه‌یان له‌ ده‌ستخه‌تی جوانی ئه‌و قورئان و کتیبانه‌ که‌وتوو و، به‌هه‌رچه‌ند بووبیت کړه‌بیانه و، ناوی خۆیان ناوه‌ته‌ سه‌ر یان وه‌قفیان کردووه له‌سه‌ر خۆیان و نه‌وه‌کانیان، یان له‌سه‌ر مه‌درسه و قوتابخانه‌کان.

گه‌لی جارێش بۆ به‌ده‌سته‌یتنانی ئه‌و ده‌ستخه‌تانه‌ خۆشنووسی دیار و شاره‌زای ولاتیان بۆ ده‌ستنیشان کراوه و، ئه‌وانیش داوایان لێ کردوون، سا ئیتر به‌رانه‌ر به‌نرخێ دیاریکراو، یان به‌رانه‌ر به‌خه‌لاتیک، یان به‌رانه‌ر به‌وه‌ی که‌ ئه‌و خه‌تخۆشه‌ مووچه و به‌راتی دیاریکراویی له‌ لای ئه‌و ناوداره‌وه بووه... داواکه‌ی له‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌دا جێبه‌جێ کراوه و، له‌ کۆتایی ده‌ستخه‌ته‌که‌وه ئه‌وه نووسراوه که‌ به‌فه‌رمانی فلان و له‌سه‌ر داوای فلان ئه‌و ده‌ستخه‌ته‌ نووسراوه‌ته‌وه. به‌و ده‌ستخه‌تانه‌یش ده‌وتری (خزائی -

گه‌نجینه‌یی) واته‌ بۆ گه‌نجینه‌ی فلان که‌س نووسراوه‌ته‌وه.

ئه‌م قورئانه‌ ده‌ستخه‌ته‌یش بۆ ئیسماعیل به‌گی کوری میران به‌گ نووسراوه‌ته‌وه، زۆر گه‌رام و پرسیاریشم کرد بزاتم ئه‌م ئیسماعیل به‌گه‌ کتیه، به‌لام هه‌یچم به‌ده‌ست نه‌هێنا. ده‌مییته‌وه ئه‌وه‌مان بێر نه‌جێته‌وه که ئه‌م مامۆستا شێخ مه‌عرووفه‌یش، وه‌ک گه‌لی مامۆستای دیمان، وه‌ک خۆشنووس بوون، زانای گه‌وره و، مامۆستای زانا و، ناوداری سه‌رده‌می خۆیان بوون و، خۆشنووس و زانا و موده‌ریس بوون.

قورئانیکی دیکه‌ی ده‌ستخه‌تی شیخ مه‌عرووفی قه‌رده‌اغیی:

٢

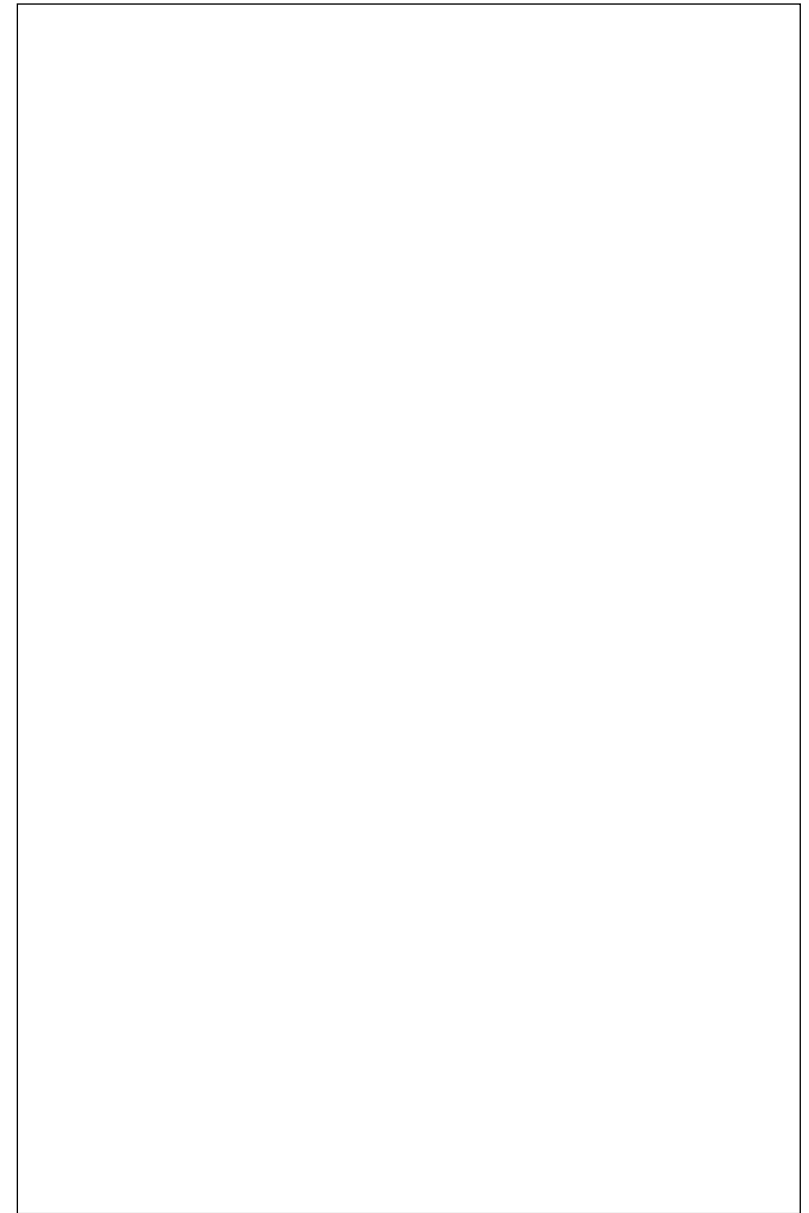
باسی قورئانه‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ی شیخ مه‌عرووفی کوری شیخ عه‌بدولله‌طیفی قه‌رده‌اغییم نووسی، ئه‌و قورئانه‌ی که له‌ لای به‌رێژ د. که‌مال فوئاد پارێزراوه. باسه‌که‌م نارد بۆ گۆقاری سلیمانیی و وتاره‌که‌ ڕێگه‌ی بلا‌وبوونه‌وه‌ی گرت به‌ر.

دوای ئه‌وه سه‌ردانی کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی مه‌رکه‌زی سلیمانیم کردو، وینه‌ی سه‌ره‌تا و کۆتایی هه‌ندیک له‌و قورئانه‌ ده‌ستخه‌تانه‌م گرت که له‌وێ پارێزراون.

نووسینیکی زۆر ورد له‌ په‌راوێزی ده‌ستخه‌تی ژماره (٢٤٤٢) وه‌ سه‌رنجی ڕاکیشام. که به‌وردیی خۆیندمه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌مه‌یش قورئانیکی دیکه‌ی ده‌ستخه‌تی مامۆستا شێخ مه‌عرووفی قه‌رده‌اغییه.

ده‌قی ئه‌م نووسراوه‌ ورده ئه‌مه‌یه:

«تم يوم الاحد الخامس والعشرين من شهر المحرم لسنة مائة وسبع واربعين بعد الالف، بيد الاقل المعروف بابن الشيخ عبداللطيف الكردستاني المهرباني الدرهدی»
دوای ئه‌وه لاپه‌ریه‌یه‌کی وردی جوانی له‌ کتیبی «التبیان من آداب حملة القرآن» گواستووته‌وه ئه‌وێ و، میژووی سالی ١١٤٨ی پێوه‌یه.

قورئانه ده‌ستخه‌ته‌کانی کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی مه‌رکەزی سلیمانی:

له‌و ژماره‌ زۆره‌ی - که مه‌گه‌ر هه‌ر خودا بزانی چه‌ند بووه - قورئانی ده‌ستخه‌ت که به‌دریژایی میژووی ئیسلام له‌ کوردستاندا نووسراوه‌ته‌وه‌ و، دوایی تێداچوون و په‌رته‌وازه‌ بوون و له‌ گه‌لی له‌ کتیبخانه‌کانی جیهاندا له‌نگه‌ریان گرتووه‌، یان له‌ کتیبخانه‌ تاییه‌تییه‌کاندا ماونه‌ته‌وه‌.. له‌و لی‌شاوه‌ زۆره‌ نزیکه‌ی (١١٠) نوسخه‌ی جو‌راوجو‌ر له‌ کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیدا پارێزاون، بی‌گومان - ئه‌گه‌ر نه‌لێین هه‌موویان - به‌شی زۆریان به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی مامۆستا و خو‌شنووسانی کورد نووسراوه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میان نه‌بی که‌سیان ناوی خو‌یان له‌ کو‌تایی کاره‌کانیا نه‌وه‌ نه‌ووسیوه‌.

ئه‌مه‌یش به‌شیکێ بو‌ ئه‌وه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ ویستوویانه‌ کاره‌کانیان ته‌نها بو‌ خودا بیت و رو‌پامایی و ربایی تێدا نه‌بیت. هه‌ر چۆن هه‌یه‌، خودا پاداشیان بداته‌وه‌، ئێمه‌یان له‌وه‌ بی‌ به‌ش کردووه‌ که‌ ناویان بزانی و، ناویان له‌ ته‌ک ناوی خو‌شنووسانی کورددا تو‌مار بکه‌ین.

له‌و ژماره‌ ده‌ستخه‌ته‌ی قورئانی پیرۆزی ئه‌و کتیبخانه‌ ته‌نها نووسه‌ره‌وه‌ی (٦) دانه‌یان که‌مێک باسی خو‌یان و باو باپیری خو‌یان نووسیوه‌. ئێمه‌یش له‌م بو‌ارده‌دا ناوی ئه‌و شه‌ش نووسه‌ره‌وه‌ به‌رێزه‌ و وێنه‌ی لاپه‌ره‌گه‌لیک له‌ کاره‌کانیان ده‌که‌ین به‌نموونه‌گه‌لیک بو‌ رازاندنه‌وه‌ی باسه‌که‌مان.

٣

یه‌که‌م قورئانی کتیبخانه‌ی ئه‌وقاف له‌ رووی جوانیی و رازاویدی و زه‌رکه‌فتکاریکراوییه‌وه‌ قورئانیکه‌ موصطه‌فا و صفیی قوتابی حه‌کاکی زاده‌ موصطه‌فا حیلیمی قوتابی مامۆستای خه‌تخو‌شان عومه‌ر و صفیی سالی ١٢٨٠ نووسیویه‌تییه‌وه‌.

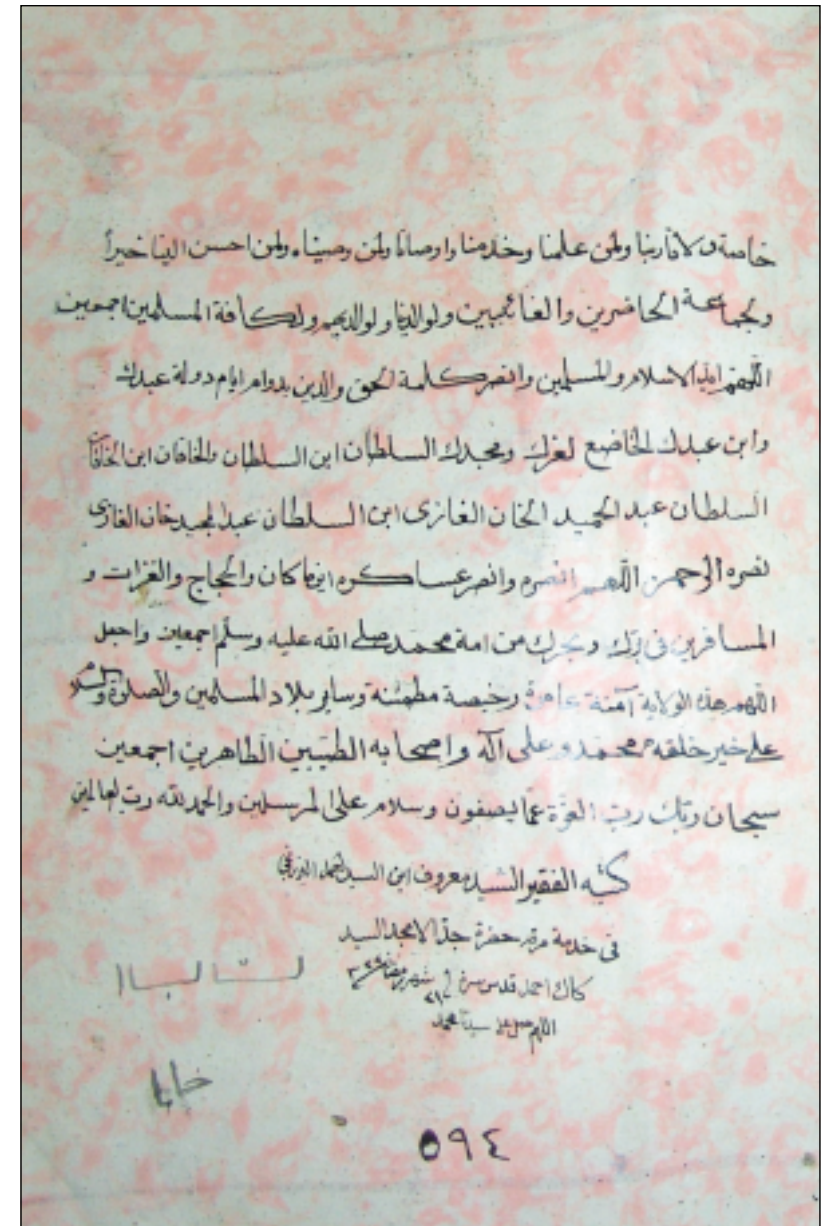
ده‌ستخه‌تێکی زۆر نایابه‌. به‌خه‌تی نوسخ له‌سه‌ر کاغه‌زێکی تورمه‌ی جوان نووسراوه‌ته‌وه‌. ٢٩٦ لاپه‌ره‌یه‌. پێوانه‌که‌ی (٣١×٤٦)ه‌. له‌ کتیبخانه‌ی ناویراودا به‌ژماره‌ (٤٤٢) پارێزراوه‌.

شیخ مه‌عرووفی کو‌ری سه‌ید ئه‌حمه‌دی به‌رزنجیی دو‌عايه‌کی درێژی خه‌تی قورئانی له‌ کو‌تایییه‌وه‌ سالی ١٣٢٢ له‌ خزمه‌تی ئارامگای کاک ئه‌حمه‌دی شیخی باپیریدا نووسیوه‌.

ئهم قورئانه دهستخه ته به خه تیتکی مامناوه ندیی نووسراوه ته وه، لاپه ره کانی جوگه له - جوگه له کراون و چوارچیتوهی خه تیان ههیه، یوسفی کورپی محهمه د رهزا سالی ١١٩٨ نووسیویه تیه وه.

به ژماره ٢٢١٥ له کتیبخانهی ئه وقافی سلیمانیدا پارێزراوه.

٢٦٥ لاپه رهیه. پیتوانه که ی (١٥ × ١٠) ده لاپه ره ی چواره دتیری تیدا نووسراوه.

ئهم ده‌ستخه‌ته‌یش نوسخه‌یه‌کی جوانی قورئانی پیرۆزه. محهمه‌دی کوری شیخ محهمه‌د سه‌عیدی هه‌رشه‌لیی نووسیویه‌تیه‌وه، به‌خه‌تیکی (ثلث‌ی) جوان، دوو لاپه‌ره‌ی سه‌ره‌تای زه‌که‌فتیکی جوان کراون، سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کانیش جوانکارییان تیدا کراوه. سه‌ره‌تا و کۆتایی (جزء) و (حزب) و نیو (جزء) و نیو (حزب) ده‌کانیش به‌ئه‌ستیره‌ی جوان و ئاوی ته‌لا دیاریی کراون.

به‌رگه‌که‌یشی قاوه‌بیه‌کی نه‌خشینراوی جوانه.

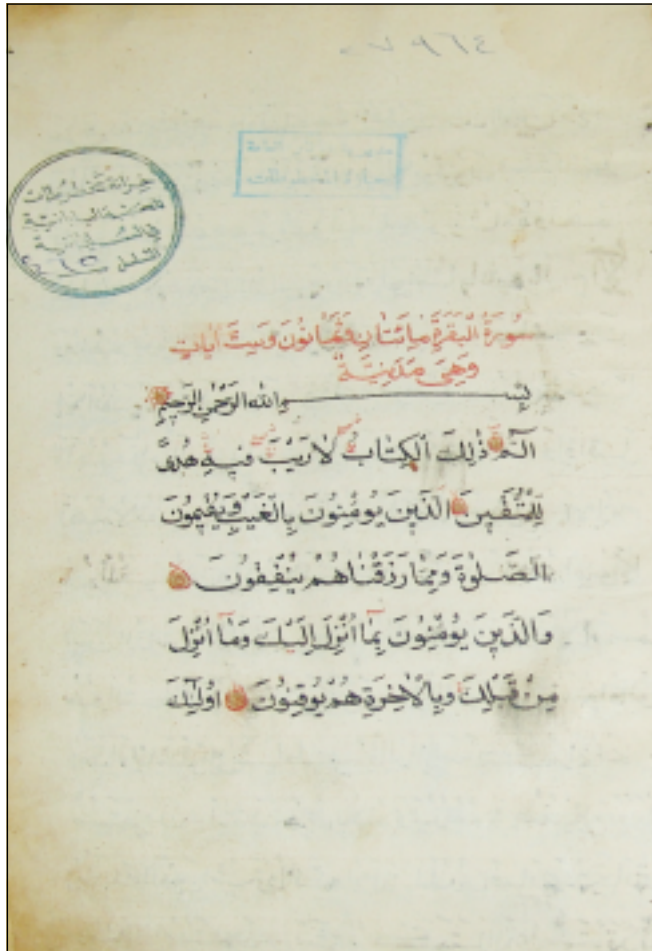
ئهم قورئانه ده‌ستخه‌ته پاشماوه‌ی کتیبخانه‌ی طاله‌بانیی بووه له سلیمانیی، پیشنوژی مزگه‌وتی طاله‌بانیی داویه‌تی به‌کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیی.

(۳۹۲) لاپه‌ره‌یه. پێوانه‌کی (۱۸×۳۰) ده‌یه. لاپه‌ره‌ی دوانزه‌ دیری تیدایه.

به‌ژماره (۱۲۵۷) له کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیدا پارێزراوه.

ئهم ده‌ستخه‌ته قورئانیکه محهمه‌د یوسفی کوری شیخ محهمه‌د صادقی غه‌فاریی مه‌ردۆخیی باقلا‌بادیی ئه‌رده‌لانیی سالی ١٢٠٠ نووسیویه‌تیه‌وه.
به‌خه‌تی (ثلث) نووسیویه‌تیه‌وه. ناوی سووره‌ته‌کانی به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسیویه.
(٣٠٨) لاپه‌ره‌یه، پی‌وانه‌که‌ی (١٧×٢٩) ده‌یه. لاپه‌ره‌ی (١٥) دیری تی‌دایه. له کتیی‌خانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیدا به‌ژماره (٤٦٥) پارێزراوه.

نهم ده‌ستخه‌ته‌یش نو‌سخه‌یه‌کی دیکه‌ی نایابی قورئانی پی‌روژه مه‌لا محه‌مه‌دی کوری
نیظامه‌دین نو‌وسیویه‌تیه‌وه.

دوو لاپه‌ره‌ی سه‌ره‌تای زه‌رکه‌فتکاری کراره، هه‌موو لاپه‌ره‌کانی له‌چوارچێوه‌ی ته‌لایی
نراون، به‌خه‌تی (ثلث) نو‌وسراوه‌ته‌وه. ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی له‌ژێر که‌لیمه‌کانیه‌وه کراره.
جوانکاری له‌به‌رگه‌که‌یدا کراره.

(٤٦١) لاپه‌ره‌یه. پێوانه‌ی لاپه‌ره‌کانی (٢٧×١٧) هیه. لاپه‌ره‌ی (١١) دێری تێدا‌یه.
به‌ژماره (٢٨١٢) پارێزراوه.

شیخ حه‌سه‌نی گله‌زهرده

۸

یه‌کیکی دی له مامۆستا مه‌زنه‌کانی کورد که له‌ته‌ک ئه‌وه‌دا زانایه‌کی به‌توانا و، ئه‌ستیره‌ناسیکی که‌م وینه و، خواناسیکی به‌رچاو پروون و پیتگه‌یشتووی ریتبازی خواناسیی و دنیا نه‌ویستی بووه.. خه‌تخۆش و خوشنوووسیکی به‌هره‌مند و به‌توانایش بووه.. شیخ حه‌سه‌نی ناسراو به‌شیخ حه‌سه‌نی گله‌زهرده‌یه.

ئهم مامۆستا به‌ریزه ئه‌گهر له شوینیکی چه‌په‌ک و دوور له شارستانییه‌ت و پایته‌خته‌کانی زانیاری و ده‌ک کوردستاندا نه‌بوایه‌ت و، بۆی به‌لویه‌ت ریتگه‌ی بکه‌وتایه‌ته ناو زانایانی ولاتی ئاوه‌دان به‌زانیاری و، مه‌درسه‌گه‌وره‌کانی ئاوه‌دان به‌فه‌قی و مه‌لای ولاتانی دی و، فه‌قی و مه‌لا بیانناسیایه‌ وزه و توانای زانیاری ده‌رکه‌وتایه‌ت و، شوینه‌واره‌کانی بزانیاری، شیاوی ئه‌وه‌ بوو له شوینی دیاردا سه‌رده‌سته‌یی و سه‌رکه‌دایه‌تی گه‌وره قوتابخانه‌کانی جیهانی بکه‌ردایه‌ت و، به‌رپرس و گه‌وره مامۆستای بلندترین و بالاترین بورج و مه‌رصه‌دی ئه‌ستیره‌ناسیی سه‌رده‌می خۆی بوایه‌ت. به‌لام داخ و مخابن له کوردستاندا بووه و، نه‌وه‌ی گه‌لیک بووه له که‌مه‌ت‌رخه‌میکردن له عاستی زانایانیان و شوینه‌واره‌کانیاندا که‌م که‌سیان ده‌گاتی!

ئهم ذاته - شیخ حه‌سه‌ن - که به‌ناوبانگ بووه له سه‌رده‌می خۆیدا به (الحافظ) به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه قورئانی پیروژ و فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری (د.خ) له‌به‌ر بووه.. ناوی شیخ حه‌سه‌نی کوری شیخ محه‌مه‌دی نۆدیی ناسراو به (الکبری‌ت الاحمر - گوگردی سووره). رسته‌یان ده‌چیته‌وه سه‌ر شیخ عیسا‌ی به‌رنجه‌یی.

له ده‌وره‌ی سالی (۱۰۸۸ک) له گوندی نۆدیی سه‌ر به‌قه‌زای شارباژێری نزیک شارۆچکه‌ی قه‌لاچوالانی پایته‌ختی ئه‌و سه‌رده‌می میرنشینی بابان له دایک بووه.

شیخ حه‌سه‌ن له‌و بنه‌مه‌اله‌دا چاوی به‌دنیا‌دا هه‌له‌یتاوه و له کۆشی دایکیکی داوینپاکی میهره‌بان و، باوه‌شی باوکیکی پیروژ و زانا و له‌خودا ترسه‌دا گه‌شه‌ی کردووه و په‌روه‌رده بووه و، هه‌ر له‌و بنه‌مه‌اله‌ پیروژه‌دا خۆتندوویه و، می‌شکی به‌ره‌وشتی به‌رز و زانیاری سه‌رده‌می خۆی زاخاو دراوه و، له‌سه‌ر ئه‌و ریتبازه‌ پیروژه‌ رۆیشتووه تا گه‌یه‌ته‌ پله‌ی زانایان و، ئیجازه‌ی زانیاری و ته‌ریقه‌تی (نوربه‌خشیی) و (عه‌لوانیی) له‌ باوکی وه‌رگرتووه.

دواى ئه‌وه ماوه‌یه‌کى باش له دنیا دا‌براه و سه‌رگه‌رمى په‌روه‌ده‌کردن و پال‌فته‌کردنى نه‌فس و ئاره‌زووى بووه له خه‌وش و تو‌زی دنیا و، په‌لێ بلندی له رێ‌بازى خوداناسیدا به‌ده‌ست هێناوه.

دواتر ته‌ریقه‌تى قادریی له شیخ ئیسماعیلی و لیانیی برای ناسراو به (الغوث الثانی - غه‌وثی دووهم) وه‌رگرتوه و، شیخ ئیسماعیل خه‌رقه و په‌سته‌کی ئی‌رشادی له‌به‌ر کردووه.

دواى ئه‌مه شیخ هه‌سه‌ن گوندی گله‌زه‌رده‌ی کرد به‌بنکه‌یه‌کی زانیاریی و په‌روه‌ده‌کردنى پیاوان له‌سه‌ر هه‌ردوو رێ‌گاکه: رێ‌گای ئایین و خودا په‌رستی و، رێ‌گای زانستیی و رۆشنییری و، گه‌لێ پیاوی زانای خودا ناسی له‌سه‌ر ئه‌م دوو شارێ‌گه پیرۆزه پێ‌گه‌یاند بۆ نموونه: شیخ مصطه‌فای نۆدی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی غه‌زاییی باپیری کاک ئه‌حمه‌دی شیخ و، شیخ جه‌عفهری مه‌جدووب و، مه‌لا جه‌لالی خورمالیی و، حاجی عه‌بدوره‌حیمی ده‌رگه‌زینی و، مه‌لا مه‌حمودی غه‌زایی و، مه‌لا ئه‌حمه‌دی غه‌زایی، که مامۆستا‌کانی مه‌درسه‌ی قه‌لاجوالان بوون و، شیخ عه‌بدوللای هه‌راتیی و، شیخ مؤئینی سازانی و، ... چه‌ندین زانا و پیاو چاکی دیکه.

شیخ هه‌سه‌ن به‌هۆی ئه‌وه‌وه له دنیا دا‌برابوو و بۆ خودای خۆی سازابوو، خودا گه‌لێ که‌رامه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستیدا ده‌رخستوه و، به‌وانه‌یش بووه‌ته رێ‌گه پێ‌شاندنه‌ریکی به‌رچاو پوون بۆ قوتایی و مۆرید و مه‌نسووبانی.

له‌ته‌ک ئه‌مانه‌دا که گوتمان شیخ هه‌سه‌ن زانییه‌کی گه‌ردوونی و ئه‌ستیره‌ناسیی که‌م وینه‌ی چه‌رخى خۆی بووه و، ده‌ستیکی بالای له زانیی هاتوچۆ و گه‌ردشی ئه‌ستیره‌کاندا هه‌بووه و، له‌سه‌ر چپای گله‌زه‌رده بورج و مه‌رصه‌دیکی تاییه‌تى دروست کردووه. له‌رێ‌گه‌ی ئه‌و مه‌رصه‌ده‌وه سه‌رنجی ئه‌ستیره‌کان و بار و دۆخی که‌ش و هه‌واى داوه و، وه‌رزه‌کانی سالیی دیاریی کردووه و، سه‌ری مانگه‌کان و، کاتى جه‌ژنه‌کانی دۆزیوه‌ته‌وه و، مه‌رصه‌ده‌که‌ی بووه به‌ تاکه سه‌رچاوه‌ی ناوچه‌که بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ری مانگه‌کان و زانیی جه‌ژن و بۆنه‌ ئایینییه‌کان و، بۆ هه‌ر بۆنه‌یه‌ک له‌سه‌ر چپای گله‌زه‌رده ئاگرێ‌کی گه‌وره‌ی کردووه‌ته‌وه، به‌وه خه‌لکی ده‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ری مانگی په‌مه‌زان یان جه‌ژن، یان هه‌ر بۆنه‌یه‌کی دیی ئاگادار کردووه‌ته‌وه و، ئی‌سته‌یش که باسی وه‌رز و که‌ش و هه‌وا ده‌کریت خه‌لکی ده‌لێن: به‌حسابی گله‌زه‌رده، یان شیخ هه‌سه‌نی گله‌زه‌رده، ئه‌م‌پۆ ئه‌وه‌نده‌ی چله‌یه، یان ئه‌وه‌نده رۆژ هاوین یان زستان ماوه.

هه‌ر له‌به‌ر بایه‌خى ئه‌م زانیارییه وردانه‌ی مامۆستای گله‌زه‌رده بووه له ئه‌ستیره‌ناسیدا

دادگای شه‌رعیی سلیمانیی حسابی گله‌زه‌رده‌ی کردووه به‌سه‌رچاوه‌ی پریاره‌کانی ده‌رباره‌ی کاره‌ ئایینییه‌کانی وه‌ک: جه‌ژن و، سه‌ری مانگ و، شتی له‌و جو‌ره.

مامۆستا (عبدالرقيب يوسف) یش له رێ‌گه‌ی ئه‌و پریاره‌وه که له دادگای شه‌رعیی سلیمانیی ده‌رجوون و پشتیان به‌حسابی شیخ هه‌سه‌نی گله‌زه‌رده به‌ستوه، باسیکی وردی له‌سه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته به‌ناوینیشانی (حسابی گله‌زه‌رده) نووسیوه.

وه‌ک له سه‌ره‌تای ئه‌م چه‌ند دێ‌ره‌وه گوتمان شیخ هه‌سه‌نی گله‌زه‌رده له‌ته‌ک ئه‌وه‌دا پیاو چاک و زانا و ئه‌ستیره‌ناس بووه، خه‌تخۆش و خۆش‌نوسیش بووه و، له‌به‌ری په‌نج و کۆششی گه‌لێ شوینه‌واری نایابی لێ به‌جیماوه، به‌لام به‌داخه‌وه به‌شی زۆریان تیدا چون و بێ سه‌ر و شوین. ئه‌وانه‌ی هه‌واڵیکی که‌میان لێ زانراوه ئه‌مانه‌ن:

۱- قورئانیکی ده‌ستخه‌ت که به‌خه‌تیکی خۆش و جوان و هونه‌رکاریی و ورده‌کاریی نووسیویه‌تیوه و، به (قورئانه‌کی گله‌زه‌رده) ناسراوه.

۲- (احکام الفرائض والوصایا) ی قاضیی زه‌که‌ریا به‌خه‌تی شیخی گله‌زه‌رده که گه‌لێ په‌راویز و ته‌علیقاتی به‌عه‌ره‌بیی و کوردیی به‌سه‌ره‌وه‌یه.

گه‌لێ دانراوی دی له زانیارییه‌کانی نه‌حو و سه‌رف و شه‌رع و باب‌ه‌تگه‌لی دیکه‌دا. به‌تاییه‌تی که ئه‌و ئه‌و ئه‌ستیره‌ناسه زانا و بالا ده‌سته‌ی چه‌رخى خۆی بووبی پروا ناکرێ دانراوی باشی له‌و بواره‌دا نه‌بووبیت و، ناگونجی تاقیکردنه‌وه‌کانی خۆی له‌و جو‌ره زانیاریانه‌دا تۆمار نه‌کردبیت، به‌لام ئی‌مه هه‌ر داخ و مخانمان بۆ ده‌مینیته‌وه!

ئه‌م مامۆستا به‌پێ‌زه سالی (۱۷۵۰ک) له گوندی گله‌زه‌رده مائناوایی له جیهان کردووه و، هه‌ر له‌وێ چووه‌ته‌وه‌باوه‌شی ئه‌و خاکی تیایدا چاوی هه‌له‌پناوه و، له‌سه‌ر پشتی ژبانی به‌سه‌ر بردووه و، خزه‌تی ئایین و رۆشنییری و گه‌ل و ولاتی کردووه^(۱).

(۱) بۆ ئه‌م باسه سوود له وتاریکی مامۆستا محمه‌د سالاری که‌سه‌زانیی وه‌رگیراوه که له ژماره ۴۳ ی رۆژی ۱۰/۸/۲۰۰۱ ی هه‌فته‌نامه‌ی (الاتحاد) دا بڵاوبوه‌ته‌وه.

قورئانه ده‌ستخه‌ته‌که‌ی مامۆستا مه‌لا هه‌مید

۹

یه‌کێکی دی له‌و قورئانه ده‌ستخه‌ته‌ دێرینه‌ی که له‌ کوردستانان و، کاتی خۆی به‌ده‌ستی مامۆستایان و خوشنۆسانی کورد نووسراوه‌ته‌وه، قورئانی‌که‌ که له‌ لای مامۆستا مه‌لا هه‌مید له‌ شارۆچکه‌ی دوو‌زخو‌رماتوو پارێزراوه‌.

ماوه‌یه‌که‌ باسی ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌م بیستوو‌ه و، له‌ په‌یجۆری ئه‌وه‌دا یووم زیاره‌تی قورئانه‌که‌ بکه‌م و، سوودیش له‌و زانیارییه‌نه‌ وه‌ریگرم که له‌م‌لا و لایدا نووسراون، چه‌ند که‌سم راسپارد، به‌لام هه‌یچم ده‌سگیر نه‌بوو، تا ئه‌نجام مامۆستا مه‌لا هه‌میدو‌لحه‌میدی ئه‌ندامی لیژنه‌ی بالای فه‌توای سلێمانیم بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ راسپارد، مامۆستا مه‌لا هه‌میدو‌لحه‌مید - مائی ئاوابییت - مشووریکی باشی بۆ خواردم و، زۆری نه‌خایاند وینه‌ی سه‌ره‌تا و کۆتایی و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی قورئانه ده‌ستخه‌ته‌که‌ی بۆ هه‌ینام. ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا ده‌ینووسم به‌شیکی بۆ ئه‌و خه‌مخۆرییه‌ی مامۆستا هه‌میدو‌لحه‌مید ده‌گه‌ڕێته‌وه‌:

باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که‌:

له‌ دوای سووره‌تی (الناس) وه‌ نووسراوه‌:

«کتبه حسن في قرية منه شير الهی عفوكن گناهان كثير، تمت هذه (!) المصحف في يوم الخميس من شهر ذي قعدة الحرام، في وقت صلاة الظهر، سنة اربعة وثمانين وتسعمائة من الهجرة النبوية المصطفوية المكية والمدنية. على يد الاضعف العباد واحوجهم وافقرهم واذنبهم الراجي الى غفران رب العالمين، اذا حضر لم يعرف، واذا غاب لم يذكر: حسن ابن عبدالله، ابن حسن، غفرالله له ولوالديه ولأجداده ولجداته ولأخيه وأخواته، ولعمه وعماته، ولأخواله وخالاته بحق النبي الأُمي وبركاته، وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين آمين برحمتك يا ارحم الراحمين.

اللهم اغفر لكتابته ولقارئه ولناظره ولمن دعا بالخير لكتابته وصاحبه آمين يا ارحم الراحمين. تمت»

له لاپه‌ر په‌یه‌کی دی جیادا نووسراوه:

«اعلم يا اخي حفظك الله بتأييده من مكر الشيطان، وفقك الله لطاعته واجتناب معصيته، بأنه كتب في هذه (!) المصحف الشريف قراءة عاصم برواية حفص، وكتب في حواشيه قراءة القراء المشهورين الذين اعتبرت واشتهرت قراءتهم...»

لېره‌دا باسی ته‌و قیرائه‌تانه ده‌کات که له په‌راویزی لاپه‌ر په‌کانی ده‌ستخه‌ته‌که‌وه نووسراون. که قیرائه‌تی ته‌و قورئان خوینانه‌ن:

(نافع مدني، ابن کثیر مکي، ابو عمرو بصري، ابن عامر شامي، عاصم کوفي، حمزة کوفي، کسائي کوفي).

هه‌روه‌ها له په‌راویزی لاپه‌ر په‌کانه‌وه ته‌فسیر و مانای گه‌لې له نایه‌ته‌کانی قورئانی پېروژ نووسراوه.

خه‌تی قورئانه‌که زۆر خوښ نییوه، هونه‌ری زه‌رکه‌فتکاری و چوارچېوه‌گیری تېدا نه‌کراوه.

وه‌قفنامه:

له‌پیش سه‌ره‌تای سووره‌تی (البقرة) هېشه‌وه وه‌قفنامه‌یه‌ک نووسراوه، به‌پېوستی ده‌زانم لېره‌دا ده‌قه‌که‌ی بنووسم:

«الحمد لله الذي جعل الدنيا دار الغرور والفناء، وجعل الآخرة دار السرور والبقاء، والصلاة والسلام على سيدنا محمد سيد الوری، وآله واصحابه هم نجوم الدجی.

وبعد: فهذا مصحف عزيز لطيف شريف مرعي. انه قد وقف وحبس وسبل حسن بن عبد الله، طلبا لمرضاته ليوم لا ينفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سليم، وقفنا صحيحا شرعيا عاما على كافة المسلمين، لا تباع ولا توهب ولا توجر ولا تورث ولا ترهن، بشرط ان يكون التولية بيده مادام حيا، ثم بيد من هو اصلح من الاقرأ الوارع فمن بدل... بعد ما سمعه فانما إثمه على الذين يبدلونه، ان الله سميع عليم.

شهد بذلك مولانا إلياس بن محمد علي، وفقهه رسول بن صوفي شيره، وفقهه عباس بن ويس»

زانیا‌ری دی:

جگه‌ له‌و زانیا‌ریبانه‌ی له‌ملا و لای ده‌ستخه‌تی قورئانه‌که‌وه تو‌مارکراون و وه‌ک خو‌بان گواستمنه‌وه ئیره‌ شتیکی دیم ده‌ست نه‌که‌وت، ته‌وه‌نده نه‌بی مام‌وستا مه‌لا چه‌می‌دی خاوه‌نی ئیستای ده‌ستخه‌ته‌که‌هه‌ندیکی زانیا‌ری ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌ی نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ له‌خو‌به‌وه ده‌ست پیکردوه‌و، بو‌ ده‌وله‌مه‌ندکردنی بابه‌ته‌که‌ ته‌و زانیا‌ریبانه‌یش لېره‌دا ده‌نووسم: مام‌وستا مه‌لا چه‌مید ده‌لې:

«ئیمه‌ پیمان ده‌لېن: تاییفه‌ی مه‌لا زاده، ته‌مه‌یش له‌به‌ر ته‌وه‌یه که چه‌ند پشتمان یه‌ک له‌دوای یه‌ک مه‌لا و مه‌لا زاده بوون و، ناوی هه‌موویان دیا‌ره و، ته‌م قورئانه‌ شاهیده و، له‌به‌ر خاتری ته‌م قورئانه‌ نه‌خو‌ینده‌وار له‌ ناو ته‌م پشتانه‌دا نه‌بووه، ته‌مه‌یش رسته‌ی بنه‌ماله‌که‌یه:

«مه‌لا چه‌مید، کورې مه‌لا عومه‌ر، کورې مه‌لا عه‌بدو‌للا، کورې مه‌لا محه‌مه‌د، کورې مه‌لا هه‌واس، کورې مه‌لا ته‌ییوب، کورې مه‌لا محه‌مه‌د، کورې مه‌لا چه‌سه‌ن، کورې مه‌لا عه‌بدو‌للا‌ی چه‌سه‌نه. ته‌م قورئانه‌ ده‌ستخه‌تی مه‌لا چه‌سه‌نه، ته‌و کاته مه‌لا چه‌سه‌ن له‌ نه‌شی‌ر بووه، که دئییه‌که له‌ ئیران نزیکي شار‌وچکه‌ی بانه، قورئانه‌که‌ی سالی ۹۸۴ی کوچی نووسراوه‌ته‌وه.

ته‌وکاته عی‌راق له‌ ژیر ده‌سته‌لاتی ئیراندا بووه. له‌ پاش کوچی دوایی مه‌لا چه‌سه‌ن مه‌لا محه‌مه‌د هاتوه‌و بو‌ ئاوباریک به‌مه‌لایه‌تی. کاتێ تورک عی‌راقی وه‌رگرتوه‌و چه‌ن پشت له‌ باتی مووچه و به‌رات ئاوباریکی داوه‌ به‌باو باپی‌ری ئیمه‌. که ئینگلیز هات بناری گل هه‌مووی به‌ش کرا و، له‌ ده‌ستی ئیمه‌ ده‌رچوو.

هه‌موویان قه‌بریان له‌ قه‌برسانی ئاوباریکه‌، مه‌لا عه‌بدو‌للا نه‌بی که قه‌بری له‌ ئیمام ته‌حه‌مه‌ده له‌ (قون پلک) ئیسته‌ خو‌م له‌ دوو‌زخو‌رماتووم.

«۱۹۶۴/۱۲/۲۷»

من ته‌واوی ده‌ستخه‌تی قورئانه‌که‌م نه‌دیوه و، هه‌ر ته‌و چه‌ند لاپه‌ر په‌م دیوه که مام‌وستا مه‌لا چه‌مید وینه‌که‌ی بو‌ ناردووم. وادیاره‌ شتیکی له‌ کو‌تایییه‌که‌ی له‌ ناو چووبی‌ت. چونکه‌ به‌خه‌تیکی نوێ دۆ‌عای (ختم القرآن) له‌ دوای نووسینه‌که‌ی نووسه‌ره‌وه‌ی قورئانه‌که‌وه - که مام‌وستا مه‌لا چه‌سه‌نه - نووسراوه، خه‌ته‌که‌ی خو‌شه، ناوی خو‌ی نه‌نووسیوه، به‌لام ده‌لې: سالی ۱۲۸۸ نووسیویه‌تییه‌وه.

له‌ کو‌تایی وه‌قفنامه‌که‌وه‌ ناوی چه‌ند که‌سی‌کی تیدایه، له‌وانه مامۆستا مه‌لا ئیلیاس ناوی‌که، به‌روونی نه‌مزانی نه‌و مه‌لا ئیلیاسه‌کیه، چه‌ند مامۆستا ئیلیاس ناوی‌که‌مان هه‌یه، یه‌کی‌کیان مه‌ولانا ئیلیاسی که‌لاتییه، له‌ میژووی زانایاندا شتی‌که‌م ده‌باره‌یان نووسیوه^(۱).

۱۰.

ئه‌م قورئانه‌ که‌ ئه‌م ژماره‌یه‌م دایه‌ قورئانیکی جوان نووسراوه‌ی نایابه. به‌خه‌تیکی (ثلث)ی خوش نووسراوه‌ته‌وه. له‌ دوو لاپه‌ره‌ی یه‌که‌میدا زه‌خه‌فه و پازاندنه‌وه‌یه‌کی جوان به‌پینج په‌نگ مه‌ره‌که‌ب: په‌ش و، شین و، ئالتوونی و، سوور و، په‌مه‌یی کراوه. هه‌موو لاپه‌ره‌کانی دی له‌ چوارچێوه‌یه‌کی زێریندا دانراون، هه‌موو دێرێکیشی له‌ ناو گۆلی زێریندا نووسراوه و، کو‌تایی ئایه‌ته‌کان به‌ئه‌ستێره‌یه‌کی زێرین هاتوه‌ و، نیشانه‌کانی ته‌جويد به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراون و، سه‌ره‌تای (حزب) و (جزء)ه‌کان له‌ ناو خه‌که‌یه‌کی زێریندا دانراوه، که‌ سه‌ر و خواری به‌دوو ده‌سته‌وانه‌ی به‌مه‌ره‌که‌بی شین و سوور نه‌خشێنراو گیراوه. سه‌ره‌تای هه‌موو سووره‌ته‌کان به‌مه‌ره‌که‌بی شین و سوور و په‌ش له‌ ته‌ک نووسینی ناوی سووره‌ته‌که‌ و، ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی و، شوینی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سووره‌ته‌که‌دا نه‌خشێنراوه.

له‌ سه‌رووی لاپه‌ره‌کانه‌وه‌ ناوی سووره‌ته‌کان به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراوه. له‌م قورئانه‌یشدا - وه‌ک له‌ چه‌ند قورئانیکی دیدا وه‌هایه - به‌شکرده‌نیکی تیدایه‌ که‌ به‌باشیی نازانم ئه‌م به‌شکرده‌نه‌ به‌مه‌به‌ستی چیه‌ و، شیوه‌ی به‌شکرده‌نه‌ وه‌هایه‌ که‌ دوا‌ی هه‌ردوو په‌ره‌ کاتی‌که‌ نووسراوه، وه‌ک: (فجر، ظهر، عصر، مغرب، عشا).

له‌ کو‌تایییه‌وه‌ دۆعایه‌کی درێژی خه‌قی قورئان نووسراوه، به‌داخه‌وه‌ نووسه‌ره‌وه‌ به‌پێژه‌که‌ی نه‌ ناوی خو‌ی و، نه‌ شوین و میژووی نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ی نه‌نووسیوه، به‌لام ده‌ستخه‌ته‌که‌ ده‌ستخه‌تیکی کوردستانییه‌ و، نووسه‌ره‌وه‌که‌ی دۆعای بو‌ سولتان عه‌بدولحه‌میدی عه‌ثمانی کردوه.

به‌رگه‌که‌ی له‌ پێستی‌کی قاوه‌یی نه‌خشێنراوی جوان دروست کراوه. پێوانه‌که‌ی (۱۷×۲۸)ه‌یه.

(۱) بڕوانه: بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه. به‌رگی شه‌شه‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، ۲۰۰۴، ل: ۴۷.

قورئانه‌که‌ی سه‌یید ئه‌حه‌مه‌دی قه‌یتوولیی تاوگۆزیی (*)

۱۱

یه‌کیکی دی له‌و قورئانه ده‌ستخه‌تانه‌ی به‌خزمه‌تیان گه‌یشتووم، قورئانیکه‌ که‌ ناو‌نیشانی (قورئانه‌که‌ی سه‌یید ئه‌حه‌مه‌دی قه‌یتوولیی تاوگۆزیی) م بۆ دانا.

ئهم قورئانه‌یش یه‌کیکه‌ له‌و ده‌ستخه‌تانه‌ی بایه‌خیک‌ی باشی پێ دراوه‌ و، به‌خه‌تیک‌ی جوان نووسراوه‌ته‌وه‌ و، دوا‌ی گه‌لی ده‌ستاوده‌ستکردن پارێزراوه‌ و، دوو سێ په‌ره‌ی کۆتایی نه‌بی‌ت، ئه‌وانی دیکه‌ی ساغ و باش و، جاریک‌ی دی - نازانم دوا‌ی چه‌نده‌مین جاره - به‌رگی تێ گیراوه‌ته‌وه‌.

له‌ چه‌ند جێگه‌یدا نووسین هه‌یه‌، هه‌ندیکیان لێیان کووژێنراوه‌ته‌وه‌، به‌لام تیکرا تیشکی بایه‌خدان به‌قورئانه‌که‌ ده‌خه‌نه‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی و، ئیمه‌یش ئه‌وه‌ی له‌و نووسینه‌نه‌ی وهرده‌گرین ده‌ینوسین و، دوا‌یش ده‌قی نووسینه‌کانی وه‌ک خۆیان و، به‌زمانه‌که‌ی خۆیان که‌ عه‌ره‌بیی و فارسین ده‌نوسینه‌وه‌.

سالی نووسینه‌وه‌ی و ناوی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی:

ئهم قورئانه سالی ۱۲۷۰ به‌ده‌ستی محه‌مه‌دی کوری خه‌لیفه‌ عه‌لیی دانیشتووی... (۱)

نووسراوه‌ته‌وه‌. دوا‌ی ئه‌مه‌ سالی ۱۲۷۰ سه‌یید ئه‌حه‌مه‌دی کوری سه‌یید چه‌یده‌ری قه‌یتوولیی تاوگۆزیی وه‌قفی کردووه‌.

دوا‌ی ئه‌ویش سالی ۱۲۷۱ به‌فه‌رمانی سه‌یید ئه‌حه‌مه‌دی مامی، ئه‌حه‌مه‌دی ده‌رگا شیخانیی دوو جار ته‌صحیحی کردووه‌، (سه‌جاوه‌ندیی) کردووه‌ و، نیشانه‌ و هێماکانی ته‌جوبدی به‌سه‌ره‌وه‌ نووسیوه‌.

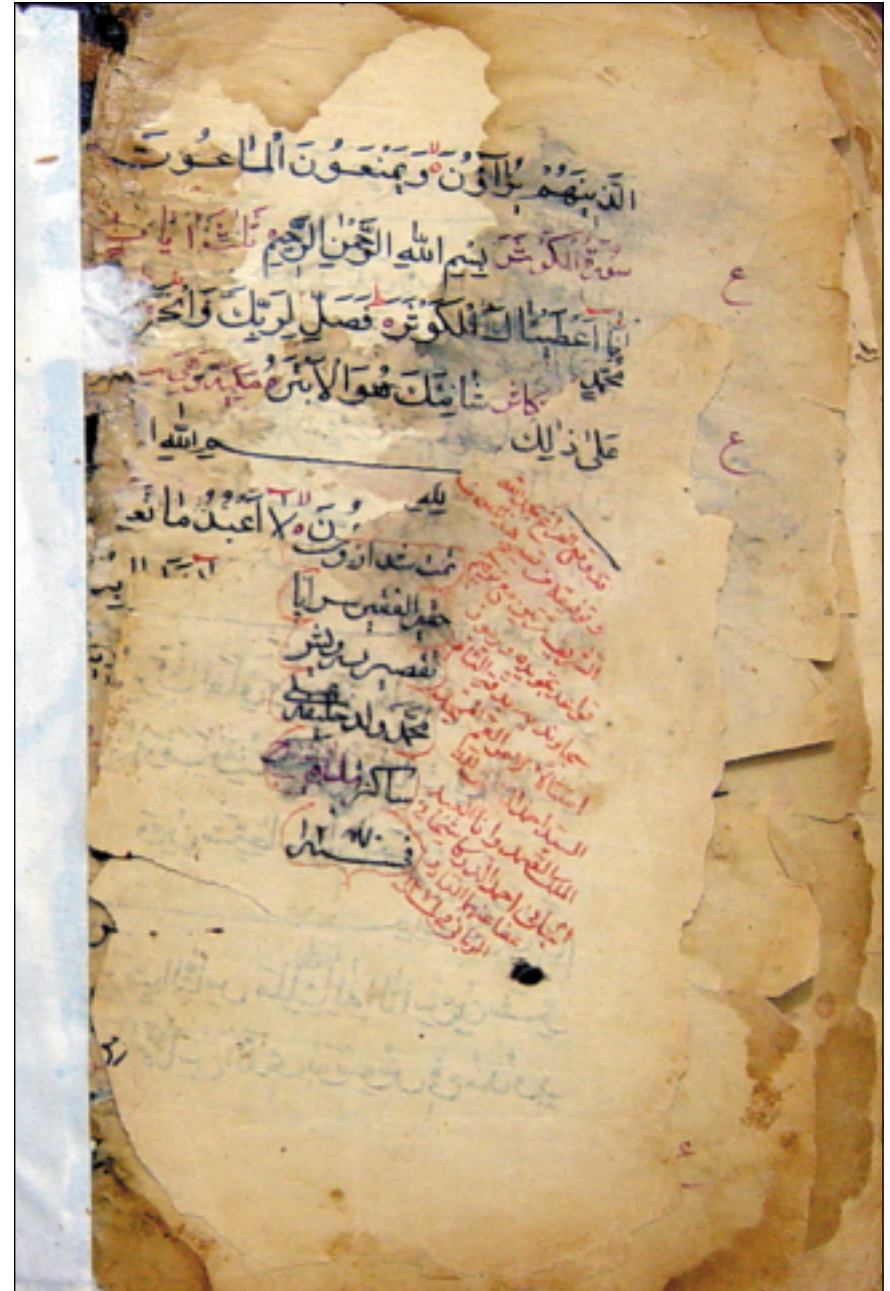
دوا‌ی ئه‌مه‌ مه‌وله‌ویی کراوه‌ به‌شایه‌تی ئهم وه‌قفه‌ و، مه‌وله‌ویی به‌خه‌تی خۆی شایه‌تییه‌که‌ی خۆی نووسیوه‌.

ئهمه‌یش ئه‌و ده‌قانه‌ وه‌ک خۆیان له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌ستیان پێ ده‌که‌م:

(*) له ژماره (۳۰) ی گۆڤاری (خۆری ئیسلام) دا بلاوکراوه‌ته‌وه‌.

(۱) لێره‌دا ناوی گونده‌که‌ کووژێنراوه‌ته‌وه‌.

دهقی وهقفنامه که به‌عه‌ره‌بیی:

« بسم الله الرحمن الرحيم »

حامدا لحقیق الحمد علی توفیق عبادہ باکتساب الخیرات، وشاکرا لأنعمه اجتباہ وهده الی سواء الصراط، وأصلي علی نبیک المحمود المبعوث إلی الخلق بأقوی الدلائل وهو القرآن العظيم، ويسائر الآيات والمعجزات. وعلي آله واصحابه الطاهرين وازواجه الطاهرات.

وبعد: فقد وقف المصحف المجید الشریف الرباني، العبد المذنب الضعیف الجاني، زیة اولاد سیده النساء فاطمة البتول، السید أحمد الشهیر بقی‌تولي، ابن السید حیدر المرحوم المشهور الآن بالتایجوزی والپیرخضری الأصل، طالبا لمرضاة الله... مؤیدا، بحیث یصل ثوابه أولا إلی روضة المنورة سیدنا محمد رسول الملك المنان. وثانیا الی نفسی العاصي الذلیل فی الخطأ والنسیان، وتولیته بعد قطع حیاتی ومرادی، بید قرة عینی، وقوة ظهري، السید محمد أمين، وهو أسن اولادی، وبعده لاولاده الأعلّم فالأعلّم، علی ماتناسلوا بطنا بعد بطن، حیث لا تباع، ولا توهب، ولا توجر، ولا تملك بأی وجه کان. (فمن بدله بعدما سمعه فإنما إثمه علی الذین یبدلونه، والله سمیع علیم).

جرى ذلك فی شهر ذي القعدة الحرام، سنة سبعین ومأتین بعد الالف خلت من هجرة سید المرسلین. والحمد لله رب العالمین. ۱۲۷۰»

هه‌له‌کانی ریتزمانی عه‌ره‌بیم چاک نه‌کرده‌وه و وهک خو‌بان هیشتمنه‌وه.

دهقی شایه‌تیبه‌که‌ی مه‌وله‌ویی وهک خو‌ی نووسیویه‌تی:

«پوشیده غانده بر هر که بخواند وهرکس بداند آنچه درین وقفنامه عریبه نوشته شده... علیه را نه باجمال ونه بتفصیل معین نموده.

بنا بران این فقیر دوباره ازعم مهربان سید احمد که واقف بود پرسیدم، گفت: این کلام الله را وقف نمودام بر هرکس که دراین کلام الله بخواند، وتولی‌ه‌اش بدست فرزندى محمد امین وبعده از و بدست اولاد او بطنا بعد بطن، ذکورا، ما تناسلوا باشد، نه بخشیده، و نه فروخته، ونه به اجاره داده شود. والسلام علی تابع الهدی.

نمقه المعدوم عبد الرحیم الحسینی.»

ئه‌مانه له لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می ده‌سته‌ته‌که‌دان. ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌یش له لاپه‌ره‌ی کۆتاییدان:

«تمت شد از دست حقیر الفقیر سراپا تقصیر درویش محمد ولد خلیفه علی ساکن...»^(۱) فی سنه ۱۲۷۰هـ

له ته‌نیشتی ئه‌مه‌یشه‌وه به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراوه:

«قد وقع الفراغ بحمد الله وتوفيقه من تصحيح هذا المصحف الشريف، مرتين، مع ترقيم قواعد تجویده، ورموز سجاوندیه، بدقة التام، امتثالا لامر العم المجید السید أحمد...»^(۲) لله الملك الصمد.

وانا العبد الجاني أحمد الدرگا‌شیخانی. عفا عنهما القادر الرباني، في سنة ۱۲۷۱هـ.

ده‌بی لیره‌دا یه‌ک دوو وشه بنووسین:

یه‌که‌م: ئه‌م ئه‌حمه‌ده‌ی که دوو جار قورئانه‌که‌ی ته‌صحیح کردوه خوشنوس بووه و، خه‌ته‌که‌ی جوان و خوشه.

به‌پیتی ئه‌وه‌ی ده‌نوس: به‌فه‌رمانی مام ئه‌وه‌م کرد، ده‌بی برازای سه‌یید ئه‌حمه‌دی قه‌یتوولی خاوه‌نی قورئانه‌که‌ی بیت.

هه‌روه‌ها وه‌ک (مه‌وله‌ویی) یش ده‌نوسیت: دواتر له مام پرسی. ده‌بی مه‌وله‌ویی و سه‌یید ئه‌حمه‌دی دووه‌م که قورئانه‌که‌ی ته‌صحیح کردوه یان برابن. یان ئامۆزا بن.

دوا‌ییش که ده‌چینه‌ سه‌ر باسی نووسه‌ره‌وه‌ی قورئانه‌که‌ (که ده‌رویش مه‌مه‌دی کوری خه‌لیفه‌ عه‌لی) یه‌ ده‌بی بیر له هه‌ندئ شت بکه‌ینه‌وه، که بۆ‌که‌سانی وه‌ک ئه‌م جی‌گه‌ی خۆیه‌تی: چونکه‌ ئه‌م پیاوه خوشنوس بووه و قورئانی نووسیوه‌ته‌وه، ئه‌وانه‌یش که وه‌ک ئه‌م بوون، که‌م وا بووه به‌یه‌ک دوو قورئان نووسینه‌وه ده‌سه‌بردار بووبن و، بیستوو‌مانه خوشنوسی وا هه‌بووه پتر له (۳۰) سی قورئانی نووسیوه‌ته‌وه. جاده‌بی ئه‌م مامۆستا خه‌تخۆشه له چ ته‌مه‌نیکدا بووبی که ئه‌م قورئانه‌ی نووسیوه‌ته‌وه؟ ده‌بی دوا‌ی ئه‌م قورئانه چهند قورئانی دیکه‌ی نووسیبه‌یتته‌وه؟ ده‌بی شوینه‌واره‌کانی دیکه‌ی مابن یان ئه‌مه تاکه شوینه‌واری بی که له ده‌ستدا بیت؟

(۱) لیره‌دا وشه‌یه‌ک کووژتیراوه‌ته‌وه و دوا‌یی به‌مه‌ره‌که‌بی سوور شتی‌ک نووسراوه وه‌ک (بلده السنندج) ده‌چی.

(۲) لیره‌یشدا وشه‌یه‌ک کووژتیراوه‌ته‌وه.

هه‌رچون ببیت له په‌نای ئه‌م قورئانه پیرۆزه‌وه ئه‌م زانیاریانه‌مان ده‌سته‌که‌وت و، ناوی خوشنوسیکی دیکه‌ی کوردمان خسته‌ یزی رێبوارانی سه‌ر رێگه‌ی پیرۆزی کاروانی خه‌تخۆشان و خوشنوسانی کورد.

جگه له‌وه‌یش که ئه‌م خوشنوسه له سالی ۱۲۷۰دا له ژياندا بووه شتیکی دیکه ده‌ریاره‌ی ژيانی نازانین.

باسیکی ده‌سته‌ته‌که:

قورئانه‌که به‌خه‌تیکی نوسخی جوان نووسراوه‌ته‌وه. لاپه‌ره‌ی (۱۴) دیری تیدایه، سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کانی به‌خه‌تی سوور نووسراوه‌ته‌وه.

ژماره و شوینی سه‌ره‌تا و کۆتایی ئایه‌ته‌کان دیاری نه‌کراون. سه‌ره‌تای قورئانه‌که زه‌رکه‌فتکاری نه‌کراوه. له سووره‌تی (یس)دا په‌ره‌کانی له شوینه‌کانی دیکه زیاتر په‌رپوت بوون، وا دیاره ئه‌و سووره‌ته له سووره‌ته‌کانی دی زیاتر ده‌ور کرابیته‌وه. له پیش کۆتایی سووره‌تی (الزمر)یشه‌وه په‌ره‌یه‌کی له ناچووه و، به‌خه‌تیکی نوێ ته‌واو‌کراوه‌ته‌وه. قه‌واره‌ی قورئانه‌که مامناوه‌ندییه، پیتوانه‌که‌ی (۱۴×۲۰)ه.

شیخ مه‌مه‌دی نویدی به‌رنجی

۱۲

تا ئه‌و رۆژه‌ی نووسه‌ریکی کارامه و لیها‌تو به‌پشویه‌کی قووله‌وه خۆی ته‌یار ده‌کات بۆ نووسینی باسیکی فراوان له‌سه‌ر (خوشنوسانی کورد) هه‌ول ده‌ده‌م هه‌رچیم ده‌ست بکه‌ویت له زانیاری ده‌ریاره‌ی خوشنوسانی دیری‌مان کۆی بکه‌مه‌وه و، ئه‌و ترووسکاییه که‌مه‌ی که ماوه و له رێگه‌ی شوینه‌واره‌کانیانه‌وه ده‌ستمان ده‌که‌ون تۆماریان بکه‌ین.

یه‌کیکی دی له‌و مامۆستا مه‌زنانه‌مان که زانا و پیاو چاک و شیخ و رێنموونیکه‌ر و شیخی ته‌ریقه‌ت بووه و، له په‌نای ئه‌وانیشدا خه‌تخۆشیکی ده‌ست‌ر‌نگینی سه‌رده‌می خۆی بووه، مامۆستا شیخ مه‌مه‌دی نویدییه.

دوور نییه ئه‌م مامۆستا - وه‌ک خوشنوسه‌کانی دیمان - چهن‌دین نوسخه‌ی نایابی قورئانی پیرۆز و (دلائل الخیرات) و شتی دیکه‌ی دانسقه‌ی نووسیبه‌یتته‌وه، به‌لام ده‌بی وه‌ک شوینه‌واری ئه‌و مامۆستایانه‌ی دی که شوینه‌واریان تیدا چووه شوینه‌واری ئه‌میش تیدا چووبیت.

ئه‌وه‌ی له شویته‌واری ئه‌م مامۆستا له له‌ناو چوون قوتار بووه یه‌ک نوسخه قورئانی پیرۆزه، که خۆشبه‌ختانه باش پارێزراره و، تیشک ده‌خاته سه‌ر سووچیکی ژبانی مامۆستامان و، لایه‌نگه‌لیکی ده‌ستپه‌نگینیه‌و هه‌نهرمه‌ندی مامۆستایشمان بۆ میژووی خۆشنووسانی کورد ده‌گێڕێته‌وه.

مامۆستامان ناوی شیخ محهمه‌د ئه‌مینی نوور به‌خشی کوری شیخ عه‌لی و نده‌رینی کوری شیخ بابا په‌سوولی گه‌وره‌یه و، رسته‌ی باو باپیرانی ده‌چیته‌وه سه‌ر شیخ عیسا‌ی گۆرانی به‌رزنجی.

دوای ئه‌وه‌ی له‌لای باوکی و مامۆستایانی ده‌وره‌یه‌ری سه‌ره‌تای خۆپندنی ته‌واو کردووه، گه‌لی شار و جیگه‌ بۆ خۆپندن گه‌راوه و، تا به‌غدادیش چووه و، سوودی له شیخ صادقی به‌غدایی و ده‌رگرتووه. دوای ئه‌وه حه‌جی مالتی خودای کردووه. دوای ئه‌وه له هه‌موو زانیارییه‌ باوه‌کانی سه‌رده‌می خۆیدا به‌ته‌واویی به‌هه‌رمه‌ند بووه و، پله‌ی بالای به‌ده‌ست هێناوه له گوندی (نۆدی) نیشته‌جی بووه و، بووه به‌مامۆستا و، مه‌درسه‌که‌ی ئاوه‌دان کردووه‌ته‌وه و، ده‌یان فه‌قی له خزمه‌تییدا ده‌رسی زانیارییه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانیان خۆپندووه. هه‌روه‌ها له پێبازی ته‌ریقه‌تیشدا چه‌ند که‌سی پێگه‌یاندووه له‌وانه:

شیخ ئیسماعیلی و لیانی، زانا و پیاو چاک و خاوه‌نی ته‌ریقه‌ت.

شیخ حه‌سه‌نی گله‌زه‌رده‌یی، زانا و ئه‌ستیره‌ناس و پیاو چاک.

شیخ ئه‌حمه‌دی غه‌زایی.

شیخ عه‌لی دۆلپه‌موویی.

شیخ محهمه‌ده سووره...

هه‌روه‌ها شیخ حه‌سه‌نی مه‌ولانایی و چه‌ند که‌سی دیکه.

ئه‌م مامۆستا مه‌زنه - شیخ محهمه‌دی نۆدی - ساڵی ١٢٦٦ ک کۆچی دوایی کردووه و، له گۆرستانی نۆدی به‌خاک سپێژراوه.

مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیمان له‌م هه‌له‌دا ناساندنی شوێنه‌واره به‌نرخه‌که‌یه‌تی که قورئانی پیرۆزی به‌خه‌ته جوانه‌که‌ی خۆی نووسیوه‌ته‌وه و، دێر به‌دێریش له په‌نای قورئانه‌که‌دا ته‌رجه‌مه‌که‌یشی به‌فارسیی نووسیوه. واته دوو کاری گه‌وره له‌یه‌ک کاتدا: له‌لایه‌که‌وه ته‌رجه‌مه‌ی قورئان به‌فارسیی و، له‌ولایه‌که‌وه نووسیوه‌ی قورئانی پیرۆز به‌و شیوه‌ جوانه.

قورئانه‌که‌ی به‌خه‌تی (نسخ) نووسیوه‌ته‌وه. مه‌ره‌که‌بی په‌ش و سووری له

نووسیوه‌که‌یدا به‌کارهێناوه. له ژێر هه‌موو دێرێکیدا، وه‌ک له‌سه‌ره‌وه وتمان، ته‌رجه‌مه‌که‌ی به‌فارسیی نووسیوه. جیاوازیی بیرورای زانیانی به‌صره‌یی و کووفه‌یی و... له ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی سووره‌ته‌کاندا دیاریی کردووه. له هه‌موو سووره‌تیک له سووره‌ته‌کانیشدا مانای (بسم الله الرحمن الرحيم) ی وا کردووه له‌گه‌ڵ ئه‌و سووره‌ته و ناوه‌ڕۆکه‌که‌یدا بگۆنجی^(١).

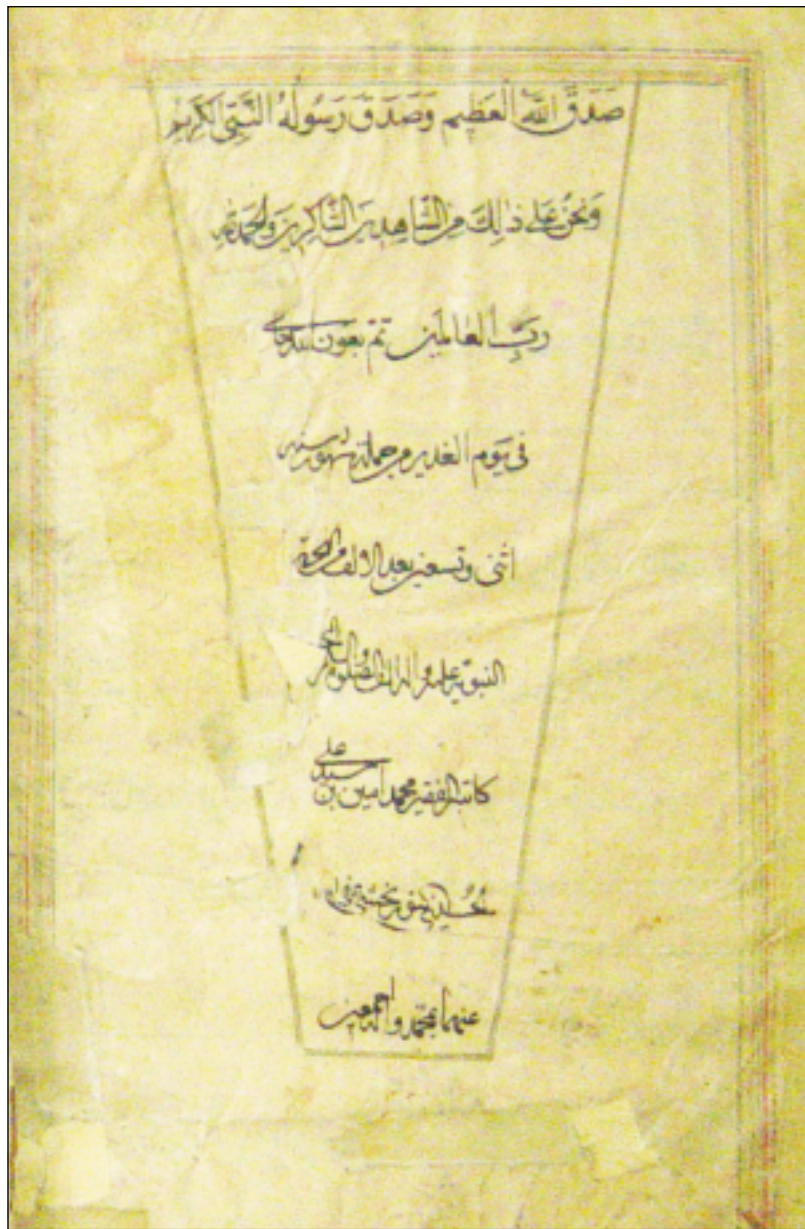
مامۆستا شیخ محهمه‌د ئه‌مینی نوور به‌خش ساڵی ١٩٩٢ ک له نووسییه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ بووه‌ته‌وه، له‌م باره‌وه له کۆتایی قورئانه‌که‌وه نووسیویه:

«تم بعون الله في يوم الغدير من جملة شهور سنة اثنتين وتسعين بعد الالف من الهجرة النبوية عليه وآله الصلاة والسلام. كاتبه الفقير محمد امين ابن سيد علي الحسيني النوربخشي عفى عنهما بمحمد وآله أجمعين.»

دیاره مامۆستا له پێشدا قورئانه‌که‌ی نووسیوه‌ته‌وه و، دوایی ته‌رجه‌مه‌ی کردووه، له‌م باره‌یشه‌وه هه‌ر له کۆتایی قورئانه‌که‌وه نووسیویه‌تی:

«تمت ترجمة القرآن الحميد المجيد في يوم الخميس الثاني عشر جمادي الاولی سنة ثلاث وتسعين والـ الف الهجرية. كتبه العبد المذنب محمد امين الحسيني النوربخشي ابن السيد علي غفرالله لهما أمين.»

(١) مامۆستا محهمه‌د سالار شیخ عه‌لی له ژماره ٢٨٧ ی رۆژی ٣/ ١٠/ ١٩٩٨ ی حه‌فته‌نامه‌ی (الاتحاد) دا و تاریکی له‌سه‌ر مامۆستای ناوبراو نووسیوه. جگه له ده‌ستخه‌تی قورئانه‌که‌ سووڤم له‌م وتاره‌یش و ده‌رگرتووه.

ئەم قورئانە لە لای بەرپێز شیخ طاهای دۆلانی پارێزراوە، بە دەستی خۆی قورئانەکی بۆ هێنام و، ماوەی ئەوەی دام دواى ئەوەی زیارەتیم کرد، وێنەى بگرم و سوودی لى وەر بگرم.

قورئانەکی مامۆستا مەلا مووسای تەوێکەلیی

۱۳

یەکیەک لەو قورئانە پیرۆزانه‌ی لە کوردستاندا و، لە شۆپنه‌واری مامۆستا و خوشنوسانی کورد بە خزمەتی گەشتووم، قورئانەکی خوالی‌خۆشبوو مامۆستا مەلا مووسای تەوێکەلیی، کە وابزانم - جگە لە قورئانەکی نگل و قورئانەکی سەرگەت - کۆنترین قورئانی دەستخەتە لە کوردستاندا مابێت و هه‌والی و زانرايێت.

ئەم قورئانە بەهۆی ئەوێ ناسراوە و ناوبانگی لە ناو خەڵکدا هەیە، لەوێ دەچیت زۆری لەسەر نووسرايێت، بەلام ئەو نووسراوانە پەرتەواژەن و، بەهۆی ئەوێشەوێ دەمەوێ - بەگوێزەى توانا - کورتە میژوویەکی خوشنوسانی کورد و، ئەوانەى قورئانی پیرۆزبان نووسیوەتەوێ تۆمار بکەم.. دەمەوێ دەستم بەهەرچیدا بگات بەسەریدا نەپۆم، بۆیە زانیاریەکانى ناو ئەم قورئانە پیرۆزەیش تۆمار دەکەم:

ئەم قورئانە کە دەستخەتی مامۆستا مەلا مووسایە و، خەتەکی مامناوەندییە، سالی ٩٨٣ی ک. لە نووسینەوێ بووەتەوێ و، لە کۆتایی و ئەملا و لای قورئانەکەدا گەلی زانیاریی نووسیوە، تۆمارکردنێان یی سوود نییە.

یەکەم: دەربارەى لە دایکبوونی خۆی نووسیویەتی لە دەوروبەری سالی ٩٥٠دا لە دایک بوو.

لە بنەرەتدا خەڵکی گوندی تەوێکەلی سەر بە کوردستانی ئێران بوو، دواى هاتووەتە گوندی (شابه‌دین)ی سەر بە (ماوەت).

سالی ٩٨١ فاطیمەى کچی شیخ عیسای مارە کردوو، لە بەرى ئەم خێزانەى چەند کۆر و کچی بوو کە ناوی نووسیون لەوانە:

١- ناسیە سالی ٩٨٢ لە دایک بوو.

٢- ئەحمەد سالی ٩٨٥ لە دایک بوو.

٣- ئەبو یەزید -بایز- ٩٩١.

٤- یوسف سالی ٩٩٤ لە دایک بوو.

٥- یەحیا سالی ٩٩٧ لە دایک بوو.

٦- خەدیجە و مەریم ٩٨٨.

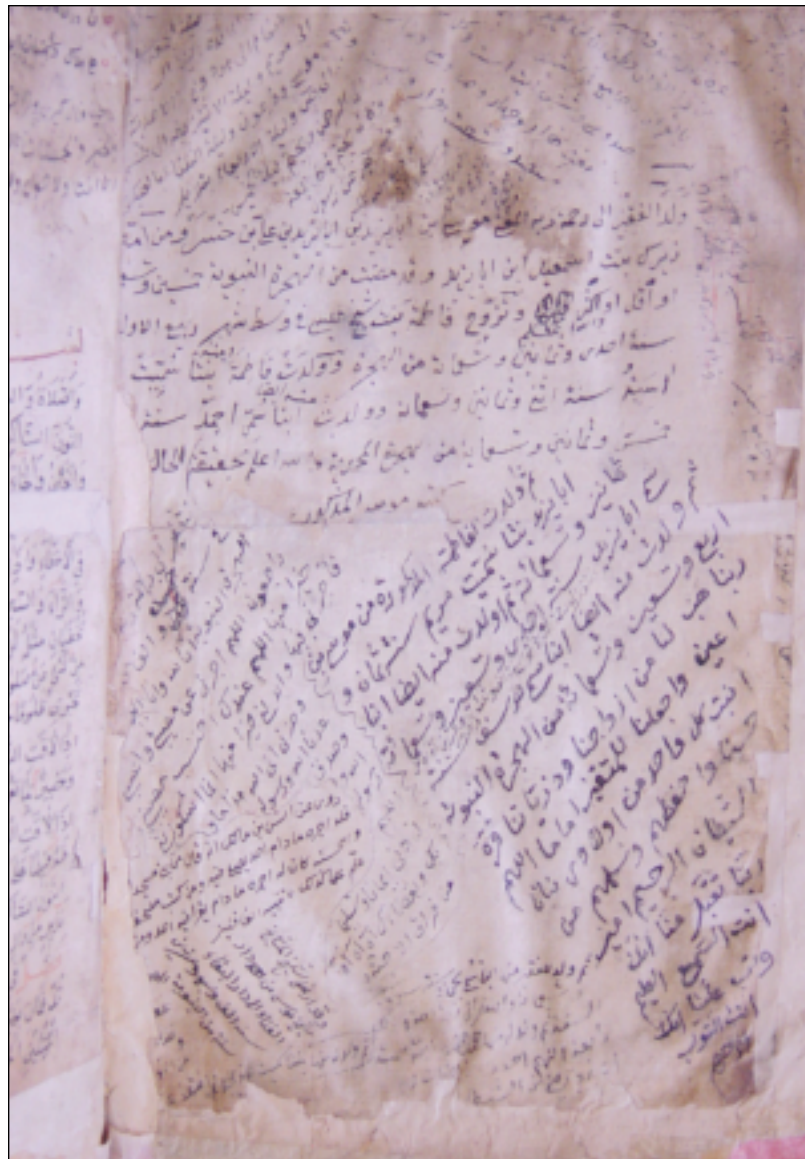
یەکیەک لە کچەکانی لە ژبانی خۆیدا مردوو.

مامۆستا مەلا مووسا خۆی پرشتەى پشتی خۆی ئاوا نووسیوە:

مووسای کۆری ئەبو یەزیدی، کۆری ئەبو یەزیدی، کۆری عەلى، کۆری خەسرەوێ، کۆری حەمزەى، کۆری عەلادینی، کۆری عەبدولموظه‌لیبی، کۆری محەمەدی، کۆری ئەحمەدی کۆری حەسەینی، کۆری طاهیری، کۆری حەسەینی، کۆری عەلى، کۆری محەمەدی، کۆری مووسای، کۆری جەعفەری، کۆری محەمەدی، کۆری ئیسماعیلی، کۆری ئەحمەدی، کۆری محەمەدی، کۆری ئەحمەدی، کۆری محەمەدی، کۆری قاسمی، کۆری حەمزەى، کۆری محەمەدی ناسراو بە (پیر خەزرى شاهۆ).

دەلی ئەو دوايشی وەک لە شەجەرەکەدا یە.

مامۆستا عەبدورەقیب یوسف دەلی: دوان لە ئەوێ مەلا مووسا کە شیخ صەدیق و شیخ جەمیلی ئامۆزایان هان دا بۆ ئەوێ وێنەى شەجەرەکەیان بگرنەوێ، ئەوانیش شەجەرەکەیان لە تەکما هێنا بۆ سلیمانیی (١١) دانەمان لەبەر گرتەوێ، دانەیه‌کیان لە کتییخانەى ئەوقافی مەزکەزى سلیمانیدا پارێزراو.

مامۆستا هاوچه‌رخ‌ی مامۆستا مه‌لا نه‌بی بارێ بووه، که ته‌قویمی فه‌له‌کیی سالانه‌ی له‌سه‌ر کێوه‌که‌ی به‌رانبه‌ر گوندی (بارینی بچووک) داناوه.
 هه‌ندیکیش ده‌لێن: مامۆستا مه‌لا مووسا فه‌قیی مه‌لا نه‌بی بووه.
 مامۆستا مه‌لا مووسا مزگه‌وتیکی له‌ گوندی شاه‌دین دروست کردووه.
 مزگه‌وته‌که‌ی مابوو تا پژی می به‌عس له‌ته‌ک مزگه‌وت و گونده‌کاندا وێرانی کرد!
 مامۆستا مه‌لا مووسا - وه‌ک دوا‌ی خۆی له‌ لاپه‌ڕه‌یه‌کی قورئانه‌که‌یدا نووسراوه - سالی ۱۰۲۷ ی ک. کۆچی دوا‌یی کردووه.
 هه‌روه‌ها له‌ قورئانیکی ده‌ستخه‌تی دیشدا که له (د.ع)دا به‌ژماره (۱۵۶۴۹) پارێزراره هه‌مان زانیاریی نووسراوه^(۱).

قورئانه ده‌ستخه‌ته‌که‌ی مامۆستا شیخ خالیدی داروفا

۱۴

له‌ کۆتایی ئەم قورئانه‌وه نووسراوه:

«قد تم الجلد السابع من مصحف الشريف والختمه اللطيف في شهر سفر المظفر على يد حقير الفقير المحتاج الى عفو الملك القدير عبدالرحيم الموصلي اصلا، والشافعي مذهبا، والقادري طريقة، والنقشبندی مشربا غفرالله لكتابه ولقاريه آمين. سنة ۱۲۹۰»

ئەم قورئانه به‌خه‌تیکی نوسخی جوان به‌مه‌ره‌که‌بی ڕه‌ش نووسراوه‌ته‌وه، سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کان به‌مه‌ره‌که‌بی سووره، نه‌خراوه‌ته‌ چوارچێوه، زه‌ړکه‌فتکاری نه‌کراوه.
 قه‌واره‌ی گه‌وره‌یه، پێوانه‌ی (۱۹×۲۹)ه‌یه، لاپه‌ره‌ی ۱۳ دێری تێدا‌یه. که‌وتوو‌ته‌ ئاو‌هوه، به‌لام نه‌کوژاو‌ته‌وه.

ئەم قورئانه یۆ مامۆستا شیخ حه‌سه‌نی کورێ ئەحمه‌دی سردي له‌ ساداتی شیخانی عهد‌الان نووسراوه‌ته‌وه. ئەم مامۆستا شیخ حه‌سه‌نه‌ باپیری مامۆستا شیخ خالیدی داروفا‌یه.

(۱) بر‌وانه: بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد... به‌رگی پێنجه‌م. ل: ۵۳.

قورئانی دەستخەتی ئاغا سەید محەمەدی ھۆر

۱۵

لەرێگەیی بۆ خۆشەویستە کاک عەرفانەو بەخەمت قورئانیکی دەستخەت گەیشتم کە کۆتایی و سەرەتای نەماوە. لە سەرەتاوە سوورەتی (الفاتحە) ی کەوتوو، لە کۆتاییشەو دەوای سوورەتی (الفیل) ی نەماوە، دیارە جگە لەو چەند سوورەتە، ئەگەر کۆتایی و دۆعای (ختم القرآن) و شتی دیشی تێدا بووێت ھەموویان تێداچوون و، نازانین کێ نووسیویەتیەو.

بەلام کاک عەرفان دەلی: قورئانە کە دەستخەتی ئاغا سەید محەمەدی کۆری مامۆستا سەید ھەسەنی چۆرییە و، ئاغا عەطای کۆری وەک یادگار پێشکەشی کاک عەرفانی کردووە.

ئەم قورئانە بەخەتییکی - تائەندازیک - خۆشی نوسخ نووسراوەتەو، زەرکەفتکاری ھەنەر، ھونەری چوارچێوەکاری و نەخشاندنی تێدا نییە.

قورئانە کە محەمەدی مامۆبی

۱۶

ئەم قورئانە بەکێکە لەو قورئانە دەستخەتانە لای مامۆستایە ک بەخەمتی گەیشتم. قورئانە کە لە ھەردوو لای تەواوە، بەخەتییکی نوسخی مام ناوەندی نووسراوەتەو. ناوی سوورەتەکان و ژمارە جزمەکانی بەمەرکەبی سوور نووسراوە، ژمارە ئایەتەکان نەنووسراوە، خالی سوور لە شوێنیان دانراوە، لەسەر شێوەی (آية الكنار) نووسراوەتەو تەواوە.

ناوی نووسەرەو کە کۆرتێراوەتەو، تەنھا ناوی محەمەدیک ماوە و، لە کۆتایی ناوەکەو شتیک ماوە، وەک (مامۆبی) دەخوێرتێتەو.

میژووی ھوتی (جمادی الآخر) ی سالی ۱۲۳۳ ی پێتەو.

دیارە قورئانە کە دەستاو دەستی زۆری کردووە و، گەلی کەس ناو و میژووی لە دایکبونی مندالیان لە سەرەتا و کۆتایی دەستخەتە کەو نووسیوە، بەکێک لەوانە کە دواوی ناوی خۆی نووسیوە میژووی لە دایکبونی محەمەد ئەمینی کۆری نووسیوە و، لە دواوە نووسیویەتی محەدینی کۆری شێخ عەبدوللا.

بۆ ئەم قورئانە لەوانە کە سەرچاوەی دیاریان نییە و خاوەنەکانیان نەیانویست ناویان بەرم ژمارە ۱ - م دانا.

ھەول دەدەم وێنە لاپەرەیی کۆتایییان بەخەمت بەرچاو.

قورئانە کە شێخ رەزای دێلیژە

۱۷

بۆ خۆشەویست شێخ بابا رەسوولی دێلیژەیی بۆی گێرامەو:

سالی ۱۹۸۸ پێش ئەنفال لە کتێبخانە کە یاندا چەند شتییکی نایابی دەرھێناوە و شاروونییەو، لە ناویاندا قورئانیکی دەستخەت و دەلایلیکی دەستخەت بوو. دواي تالانکردن و ئەنفال بەدزییەو گەراوەتەو بۆ دێلیژە بۆ زانیی ھەوالی قورئان و دەلاییلە کە، وتی: ھەر لە دوورەو بەرگی دەلاییلە کەم بینی زانیم کە ئەو شتانەیان دۆزیوەتەو و، ھەر لەوێ دەستەم کرد بەگریان.

شێخ بابا رەسوول دەلی: قورئانە کە دەستخەتییکی نایابی زۆر جوان و زەرکەفتکارو بوو سالی ۱۱۸۰ نووسرا بوو، ئیتر دواي ئەو ھەوالم دەربارە دەست نەکەوت.

ھەرەھا شێخ بابا رەسوول گوتی: ناوی نووسەرەو قورئانە کە مەلا عەبدولقادی کونەکوژی بوو، لەتەک دەلاییلە کە بەیەکەو نووسیویەو.

۲۰۰۵/۱۲/۱۵

قورئانی فارس ئاغا زێباریی:

۱۸

دەستخەتی (۱۷ ۱۰۸ د، ع) قورئانیکی دەستخەتی نایابە و، لە سەرەتاوە کەمیکی تێداچوو، لە سووچییکی دوا لاپەرەیدا نووسراوە: قورئانی فارس ئاغا کۆری محەمەد ئاغا کۆری فەرۆز بەگ بوو.

بەپێی نووسینی سولەیمان عەزیز سولەیمان - کە ئەو قورئانە کە بردوو بۆ (د.ع) - ئەو فارس ئاغا سەرۆکی ھۆزی زێباریی بوو.

ئەم زانیاریانەم زوو تۆمار کردووە و، ئێستە دەستخەتی قورئانە کە دوورە و نەگونجا جاریکی دی بیبینم و وێنە چەند لاپەرەییکی بەخەمت ڕوو.

کەم کەسمان هەیه کە سەر و
ساختهیهکی له تەک خوشنوسیدا
هەبێت و، هەوالی خوشنوسانی
بیستبێت و ناوی مامۆستا محەمەد
طاهیری کوردیی خوشنوسی شاری
مەککە ی پیرۆزی بەگوێدا نەدرابێت.

بەلێ ئەم مامۆستا له دوو ڕووهوه
زانا و خەتخۆشیکێ کەم وێنەیه:

یه کەم: خەتخۆشیک بووه چۆن
ویستبێتی و بەدڵیدا هاتبێت
قەڵەمەکە ی وهای نووسیوه و،
شوێنەواری وهای لێ بەجێ ماوه
نیشانهی ئەوهن خوشنوسیکی بێ
هاوتا یان کەمتا بووه.

دووه: له تەک خەتخۆشییه کەیدا
بایه خێکی باشیشی به میژووی خەت و قەڵەم داوه و، کتیبە شاکارەکی کە (تاریخ الخط
العربی) یه یه کە سەرچاوهی بابەتی خۆبەتی و، دەست پێشخەرییه کە پێش ئەو وێنە ی
نابینرێت.

جا ئایا کورد تەنھا ئەم پیاوهی لەم بواره دا هەبووه؟ بێ دوودلی و تێرمان دەتوانم بڵێم:
نەخهیر. بەلام تەنھا ئەم خەتخۆشەمان لەم بواره دا بۆی لواوه له کوردستان دەرچیت و
بههۆی ئەو شوێنە پیرۆزهوه، کە پێی تێی کەوتوو، بتوانی خۆی و هونەرە بالاکی
به جیهان بناسیت و، سەرورپی و نەمرپی بۆ خۆی بە دەست بهێنیت.

(*) له ژماره (٧٦) ی په یامی راستیدا بلا بووه تەوه.

لەم باسەدا کە لیژەدا دەبینی بەهەولێکی تاکە کەسیی، له سنوورێکی تەسکدا، له
ماوهیهکی زۆردا نا، ناو و بهرههه می چه نندین خوشنوسی کورد دهخوتیتەوه و دهبینی،
نالیم هەر یه که یان مامۆستا شیخ طاهیریک بوون بۆ خۆیان، بەلام گومان له وه دانیهیه کە
چه ند بلیمه تی وایان تێدا بووه، ئەگەر ئەو بار و دۆخه ی بۆ مامۆستا شیخ طاهیر گونجاوه
بۆ ئەمانیش بگونجایهت، ئەگەر لهو پێشنه که وتایه ن له دواوه ی نه ده بوون، به لام ولاتی
چه په ک و دوور له جیهانی ئاوه دانیه ی کوردستان ناو و شورەت و شوێنه واریانی
کوێر کردووه تەوه و، وهک هەر نه بووبن وایه.

مامۆستا شیخ محەمەد طاهیر وهک خۆی ئەستێره یه کی دیار و ناسراوی ناو ئاسمانی
خەتخۆشانی جیهانه، له دڵ و پرۆژه ی منیشدا جیگه ی تایبه تی هه بووه و هه زم کردووه
شتیکێ باشی بۆ بکەم و زیاتر به گه لی کوردی بناسینم، هەر له بهر ئەمه بيش بووه له بهرگی
یه که می بووژاندنەوهی میژووی زانایانی کورددا له ناو ئەو چه ند وێنه ده گمه نه دا بلاوم
کردوونه تەوه یه کیکیان مامۆستا محەمەد طاهیری کوردیی بوو.

زیاد له مه هه زم ده کرد به شتیک خه زمه تی بکەم که له سه رچاوه کانی چاپدا ناوی
نه هاتبیت، به لام شتیکێ ئەوتۆم نه دی، جگه له هه ندیک نامه و پێوه ندیی که له تەک
خوالی خوشبوو مامۆستا (کاظم المشایخی) دا بوویه تی و پێوه ندیه کیشی که له ڕووی
دیاریی و نامه یه وه له تەک (دار العراق) دا بوویه تی.

له‌پیشدا پوخته‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌رچاوه‌کاندا له‌سه‌ری نووسراوه‌ ده‌گوتێزمه‌وه‌ ئێه‌ و دوا‌ییش با‌سی ئه‌و شتانه‌ی دی ده‌که‌م:

د. محه‌مه‌د عه‌لی سوپریکی ده‌رباره‌ی نووسیویه‌تی^(١):

محهمه‌د طاهیری کوری عه‌بدولقادی کوردیی. خوشنوس و، لی‌کۆله‌ره‌وه‌ بووه‌، زانا و روشنبیر و مامۆستای ناوداری و لا‌تی عه‌ره‌بیی سه‌عوودی بووه‌. ته‌مه‌نی لا‌ویی له‌ په‌روه‌رده‌دا له‌ لا‌تی عه‌ره‌بیی سه‌عوودی‌دا به‌سه‌ر بردووه‌.

له‌ شاری مه‌که‌کی پیرو‌ز له‌ دایک بووه‌. له‌ مه‌درسه‌ی خه‌تخۆشی عه‌ره‌بیی شاهانه‌ له‌ قاهیره‌ ده‌رچوو. سا‌لی ١٩٢٩ له‌ دادگای شه‌رعیی با‌لای شاری مه‌که‌که‌دا کاری کردووه‌. دواتر چووه‌ته‌ شاری جیده‌ و له‌ مه‌درسه‌ی (الفلاح)‌دا چوار سا‌ل مامۆستای خه‌تی عه‌ره‌بیی بووه‌. چووه‌ بۆ قاهیره‌ بۆ چاپکردنی هه‌ندیک له‌ دانراوه‌کانی. دواتر گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌عوودییه‌ و له‌ چه‌ند شوتیندا مامۆستا و را‌ویژکار بووه‌.

به‌شداری کردووه‌ له‌ دانانی به‌ردی بناغه‌ی ته‌عمیر کردنه‌وه‌ی که‌عبه‌ی پیرو‌زدا و، سه‌ره‌په‌رشتیشی کردووه‌.

له‌ دوا‌یی ژیا‌نیدا بی‌نایی زیانی هێنا، به‌و بۆنه‌وه‌ ده‌ستی له‌ کاری میریی هه‌لگرت و، سه‌ره‌په‌رشتی چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی دانراوه‌کانی خۆی کرد.

به‌خه‌تی نوسخی جوان (المصحف المکی) نووسییه‌وه‌.

نزیک (٤٣) دانراوی هه‌یه‌، له‌وانه‌:

١- التأریخ القویم لمکه و بیت الله الکریم. شەش به‌رگه‌، چواربان چاپ کراوه‌.

٢- حسن الدعابة فیما ورد فی الخط وادوات الكتابة.

٣- تأریخ الخط العربی وادابه‌.

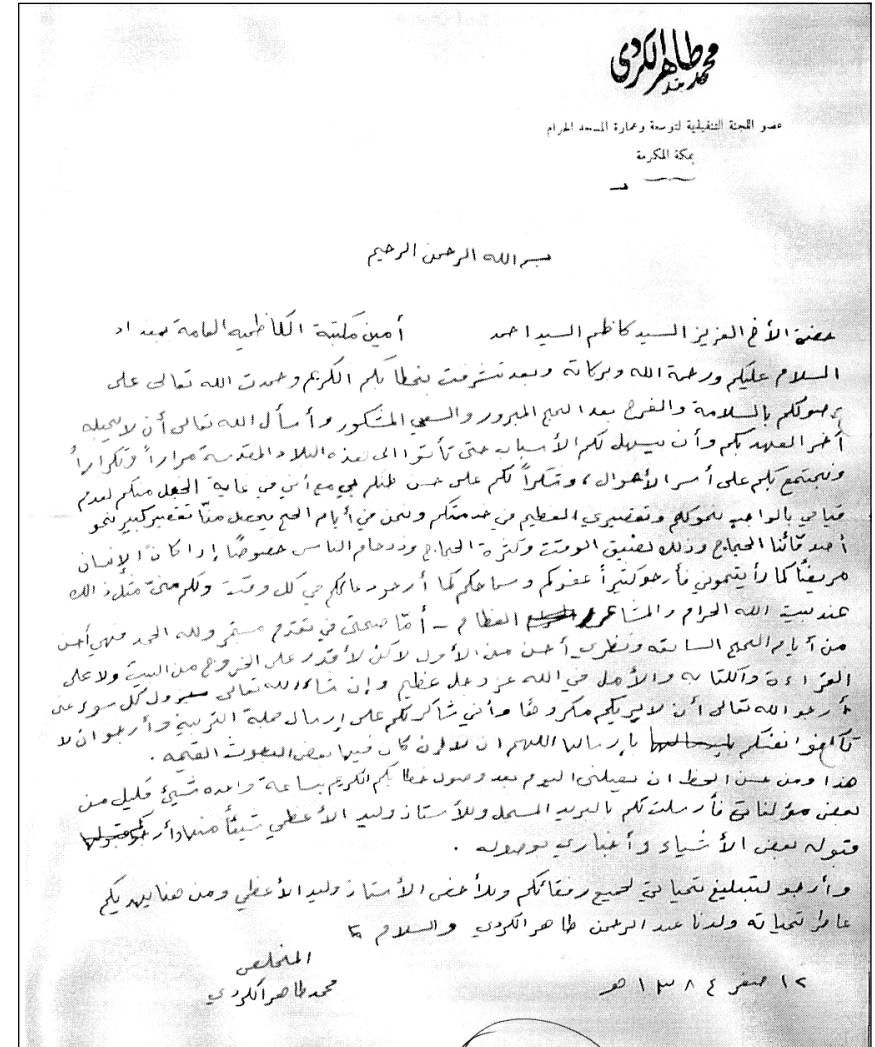
٤- مجموعه الحرمین، فی تعلیم الخط النسخ.

٥- مجموعه الحرمین فی تعلیم الخط الرقعة.

٦- تبرک الصحابة بأثار رسول الله -ص- و بیان فضله العظیم.

٧- تحفة الحرمین فی بدائع الخطوط العربیة.

(١) بره‌وه‌: معجم اعلام الكرد فی التأریخ الاسلامی والعصر الحدیث فی کردستان و خا‌رجه‌ا. تألیف الدکتور محمد علی الصویرکی. بنکه‌ی ژین، سلیمانی ٢٠٠٦. لاپه‌ره‌ (٦٥٦).

- ۸- أدبيات الشاي والقهوة والدخان.
 - ۹- رسالة النسب الطاهر الشريف.
 - ۱۰- ارشاد الزمرة لمناسك الحج والعمرة.
 - ۱۱- بدائع الشعر ولطائف الفن.
 - ۱۲- تحفة العباد في حقوق الزوجين والوالدين والأولاد.
 - ۱۳- دعاء عرفة
 - ۱۴- مقام ابراهيم - عليه السلام -
 - ۱۵- الادعية المختارة.
 - ۱۶- التفسير المكي. ۴مج.
 - ۱۷- زهرة التفاسير.
 - ۱۸- تاريخ القرآن وغرائب رسمه وحكمه.
 - ۱۹- حفظ التنزيل من التغيير والتبديل.
 - ۲۰- الاحاديث النبوية في الاداب الدينية والتربية الاسلامية.
 - ۲۱- الشوق والرغبة في معرفة ما حصل في الكعبة، في العهد السعودي.
 - ۲۲- كتاب عيش الرسول -ص- واصحابه الكرام.
 - ۲۳- رسالة في انتقال رسول الله -ص- الى الرفيق الاعلى.
 - ۲۴- استحالة الاقامة في القمر والكواكب.
 - ۲۵- تعليق مختصر على تاريخ مكة القطبية.
 - ۲۶- نفحة الحرمين في تعليم خط النسخ والثلث.
 - ۲۷- لوحات في الخطوط العربية.
 - ۲۸- لوحة فنية جميلة فيها صور الكعبة المشرفة لأشهر بنياتها.
 - ۲۹- رسالة في الدفاع عن الكتابة العربية في الحروف والحركات.
 - ۳۰- الهندسة المدرسية (كان مقررا في مدارس السعودية)
- ئهمانه يه‌ک جار و چه‌ند جار چاپ کراون. ئهمانه‌ی خواره‌وه‌یش چاپ نه‌کراون:
- ۱- مختصر المصباح والمختار في اللغة.
 - ۲- الموعظة الحسنة في عدم اليأس وفي الصبر والتفويض.

- ۳- المقارن بين خط المصحف العثماني واصطلاحنا في الإملاء.
- ۴- تراجم من لهم قوة الحافظة.
- ۵- عجائب مارواه التاريخ.
- ۶- المحفوظات الأدبية المختارة.
- ۷- منظومة في التعاريف الفقهية.
- ۸- حسن البساط في ديوان محمد طاهر الكردي الخطاط.
- ۹- البحث والتحقيق في معرفة معنى الصديق.

وه‌ک ده‌بینی ئهم مامۆستایش وه‌ک گه‌لێ له‌ مامۆستایانی دیکه‌ی کورد ته‌نها خۆشنووس نه‌بووه، به‌لکو زانایه‌کی مه‌زنی وایش بووه له‌ فره‌ لایه‌ندا دانراوی بووه و، په‌لی بۆ بابته‌ جه‌زا و جه‌ره‌کان کوتاوه‌.

ئهو‌هی ئهم مامۆستا له‌ مامۆستا‌کانی دیکه‌ی کورد جیا‌ده‌کاته‌وه‌ ئهو‌یه‌ که‌ دانراوه‌کانی پارێزراون و به‌شی زۆریشیان چاپ کراون، دیا‌ره‌ ئهمه‌یش هو‌ی ئهو‌یه‌ که‌ مامۆستا محمه‌د طاهیر له‌ شوێنیکی وه‌ک شاری مه‌که‌کی پیروژدا له‌نگه‌ری گرتووه و، له‌ کوردستاندا نه‌بووه‌.

به‌لام بێگومان هێشتا ئهمانه ته‌واوی به‌ره‌مه‌ی ئهم مامۆستا هونه‌رمه‌ند و بلیمه‌ته نه‌بووه؛ چونکه هونه‌ری هه‌ره‌ نایاب و بێ وینه‌ی هه‌بووه، که‌ که‌م که‌س توانیویه‌تی له‌و هونه‌رده‌دا شان له‌ شانی بدات، که‌چی به‌ره‌مه‌ی ئهو هونه‌ره‌ی له‌ ناو ئهم دانراوه‌یدا نابینریت. من نموونه‌ی ئهو به‌ره‌مه‌یم له‌ ناو شته‌ نایابه‌کانی (د.ع)دا بینیه‌وه که‌ خۆی له‌ ته‌ک نامه‌ی ده‌ستخه‌تی خۆیدا به‌دیاریی بۆ ئهو شوێنه‌ی نارده‌وه، ئهو به‌ره‌مه‌ بریتیه‌ی له‌ دوو ده‌نک برنج له‌سه‌ر یه‌کیکیان سووره‌تی (الاخلاص) و له‌سه‌ر ئهو‌که‌یان سووره‌تی (قربش)ی به‌ته‌واوی نووسیوه و، هه‌ردووکیان له‌ ده‌زگای ناوبراودا له‌ناو دوو قوتووی شووشه‌ی تایبه‌تی گه‌وره‌که‌ر (مکه‌به‌)دا پارێزراون.

ئهم مامۆستا وه‌ک مامۆستا کاظم مه‌شایخی له‌سه‌ری نووسیوه: (۱)

ئهو‌هی پێشتر نووسیم ئهو زانباریه‌یه‌ بوو که‌ د. محمه‌د عه‌لی سوێکیی له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ وه‌ری گرتبوون. به‌لام وه‌ک گوتم خوالی‌خۆش‌بوو (کاظم المشایخی) له‌ نزیکه‌وه

(۱) باسه‌که‌ی مامۆستا (کاظم المشایخی) و چه‌ند نامه‌ی مامۆستا (محمد طاهر)م به‌ خه‌تی خۆیان له‌لایه‌.

مامۆستا محهمهد طاهیری ناسیوه و پیتوه‌ندی گهرم له نیتوانیاندا بووه و، لهو رێگه‌وه مامۆستا کاظم ژینامه‌یه‌کی بۆ مامۆستا محهمهد طاهیر نووسیوه، گه‌لێ زانیاریی و، چهند جیاوازییه‌کیشی له‌ته‌ک نووسراوه‌که‌ی سوێرکی‌دا هه‌یه، بۆیه لێره‌دا پوخته‌ی نووسراوه‌که‌ی مامۆستا کاظمیش ده‌نووسم:

ژیانی:

محهمهد طاهیر له شاری ئه‌ربیل له باوک و دایکیکی کورد له دایک بووه، ساڵی ۱۳۲۰ له‌ته‌ک باوکی‌دا چووه بۆ شاری مه‌که‌که بۆ حه‌جی ماڵی خودا و خۆتندن و مانه‌وه له‌وێ.

خۆتندن:

له مه‌درسه‌ی فه‌لاح له شاری مه‌که‌که خۆتندووێه‌تی، ساڵی ۱۳۴۰ چووه بۆ میصر بۆ خۆتندن له (الزهر) و، ساڵی ۱۳۴۱ له سه‌ره‌تای کردنه‌وه‌ی (مدرسة تحسين الخطوط العربیة) دا چووه‌ته ئه‌و مه‌درسه‌ و، پێش ئه‌وه‌ی بچیت بۆ میصر به‌هیچ شتیه‌یه‌ک به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بووه بێی به‌خۆشنووس، به‌لام له‌وێ که‌ چووه‌ته ئه‌و مه‌درسه‌یه‌ فیتری خه‌ته‌کانی (الثلاث، النسخ، الرقعه، جلي الثلاث) له محهمهد ئه‌فه‌ندی ئیبراهیمی میصری ناسراو به ئه‌فه‌ندی، بوو.

هه‌روه‌ها خه‌تی فارسیی و دیوانیی و زه‌خه‌فه‌ و وێنه له محهمهد عه‌بدولعه‌زیزی ریفاعیی تورکییه‌وه فیژیوو.

ساڵی ۱۳۴۵ له‌و قوتابخانه‌ ده‌رچوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی شه‌ها‌ده‌ی دیپلۆمی له‌ خه‌ت‌دا وه‌رگرت. دوا‌ی ئه‌وه له هه‌مان مه‌درسه‌دا دوو ساڵ مایه‌وه بۆ فیژیوونی زه‌رکه‌فتکاری و، ساڵی ۱۳۴۸ گه‌راییه‌وه بۆ حیجاز و له دادگای گه‌وره‌ی شه‌رعیدا بوو به‌فه‌رمانبه‌ر. دوا‌ی ئه‌وه مه‌درسه‌ی فه‌لاح دا‌وایان کرد و سه‌ره‌تای ساڵی ۱۳۴۹ له‌و مه‌درسه‌دا بوو به‌مامۆستای خه‌ت و چوارساڵ له‌و مه‌درسه‌یه‌دا مامۆستا بوو، له‌و ماوه‌دا هه‌وت نامیلکه‌ی فیترکردنی خه‌تی دانا.

لای چهند مامۆستای خه‌ت خۆتندووێه‌تی. ئیجازه‌ی خه‌تیشی داوه به:

۱- محهمهد مه‌رزووq له ئه‌سکه‌نده‌رییه.

۲- محهمهد عه‌لی حه‌مجوم له جیدده.

۳- وه‌لیدئه‌زه‌می له عێراق.

مامۆستا شیخ محهمهد طاهیر جگه له‌وه‌ی که خۆشنووس بووه له خۆشنووسییه‌که‌یدا ده‌توانین ب‌لێین (وردنووس) بووه و ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌کاری هێناوه یان بێ وێنه‌یه، یان زۆر که‌م وێنه‌یه، به‌داخه‌وه نمونه‌ی ئه‌و هونه‌ره‌ی باش نه‌پاریزراوه و، له‌و میژووه‌یدا ئیمه دیومانه باسی ئه‌و نمونه‌ نایابانه ناخۆتینه‌وه. مامۆستا کاظم خوا لێی خۆش بێت باسی چهند نمونه‌یه‌کی بۆ کردوین، له‌وانه:

۱- له‌سه‌ر ده‌نکه برنجی نووسیویه:

دخل الدنيا اناس قبلنا وجلوا عنها وخلوها لنا
ودخلناها كما قد دخلوا ونخليها لقوم بعدنا

۲- ساڵی ۱۳۶۶ له‌سه‌ر ده‌نکه برنجی نووسیویه:

ما الدهر الا ليلة ويوم ويقظة بينهما ونوم
يموت قوم ويعيش قوم والدهر قاض ما عليه لوم

۳- له‌سه‌ر ده‌نکه گه‌مێک نووسیویه:

قل لمن ابصر حالا منكره ورأى فسى دهره ما حيره:
ليس بالمنكر ما ابصرته ان من عاش يرى مالم يره

۴- هه‌روه‌ها ساڵی ۱۳۶۶ له‌سه‌ر ده‌نکه گه‌مێک نووسیویه:

وللخير اهل يعرفون بهديهم اذا اجتمعت عند الخطوب المجامع
وللشر اهل يعرفون بشكلهم تشير إليهم بالفجور الاصابع

ئهم چوار ده‌نکه گه‌نم و برنج له چوارچێه‌یه‌کی تايبه‌تیدا پارێزراون.

مامۆستا محهمهد طاهیر هه‌رچهند گه‌لێ دانراوی له‌ بواری جو‌را و جو‌ری ئایینیدا هه‌یه، قورسایێ کاری خستوه‌ته سه‌رباری خه‌ت و میژووی خه‌ت و خه‌تخۆشان. بۆ ئهم مه‌به‌سته ساڵی ۱۳۵۳ چووه‌ته‌وه بۆ میصر و ساڵیک له (قاھیره) و ساڵیک له (ئه‌سکه‌نده‌ریه) ماوه‌ته‌وه و، له‌و ماوه‌دا کۆششیکێ زۆری کردوه و گه‌لێ کاری ئه‌نجام داوه له‌وانه:

هه‌وت نامیلکه‌ی فیترکردنی خه‌تی چاپ کردوه.

کتیبی (تحفة العباد في حقوق الزوجين والوالدين والاولاد) ی له‌گه‌ل زیاده‌دا چاپی دووهم کردوه‌ته‌وه.

کاری کردوه بۆ دانانی کتیبه‌ گه‌وره به‌ناویانگه‌که‌ی (تأريخ الخط العربي وآدابه) و سێ ساڵ خه‌ریکی بووه.

چه‌ند کتییی دیکه‌ی داناوه.

شێوه‌یه‌کی خه‌تی تاییه‌تی داهێناوه.

هه‌روه‌ها تابلۆیه‌کی نایابی داهێناوه، جۆره‌کانی خه‌تی عه‌ره‌بیی له‌ شێوه‌یه‌کی هه‌نده‌سیی زۆر نایادا تیاگوڤانجدووه و ناوی ناوه (تحفة الحرمين في بدائع الخط العربي).

قورئانه ده‌ستخه‌ته‌که‌ی که‌ سالی ۱۳۵۸ نووسیه‌یه‌وه‌ یه‌که‌م قورئانه که‌ له‌ مه‌که‌دا چاپ کراوه.

یه‌کێکی دی له‌ کاره‌ نایابه‌کانی نه‌خشه‌ی ولاته‌ عه‌ره‌بیه‌کانه که‌ له‌ قالییه‌کی بچووکه‌دا که‌ له‌ پولێکی به‌رید زباتر نییه‌ کێشاویه‌تی.

ژنهیانی:

به‌ژنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌رگه‌رمی خۆتندن و گه‌ران به‌دوا‌ی نووسین و دانانی کتیبدا بووه، ژنهیانی دو‌اکه‌وتووه. دره‌نگانیک ژنیکی میصریی هیناوه، سێ کچ و عه‌بدوره‌حمانی کورپی لێی بووه.

کار و فرمانه‌کانی:

چه‌ند کار و باریکی میریی له‌ سه‌عوودیه‌ بینیه، له‌وانه:

۱- فه‌رمانیه‌ر له‌ دادگای شه‌رعیی بالای مه‌که‌دا.

۲- مامۆستای قوتابخانه‌ی فه‌لاح له‌ جیدده.

۳- به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه‌ی (الآلة الکاتبه)

۴- ئه‌ندام له‌ لیژنه‌ی چاککردنه‌وه‌ و گه‌وره‌ و فراوانکردنی (المسجد الحرام)دا.

له‌و ماوه‌دا به‌هۆی په‌خه‌گرتنی له‌ هه‌ندی کار و باره‌وه‌ سێ جار داوا‌ی ده‌ست له‌ کارکێشانه‌وه‌ی کردووه، تا دوا‌جار داوا‌که‌ی قبوڵ کراوه.

قورئانیکی بچووکه‌:

جگه‌ له‌وه‌ی -وه‌ک گوتم- ده‌یان قورئانی ده‌ستخه‌ت هه‌ن نووسه‌ره‌وه‌کانیان دوا‌ی لی‌بوونه‌وه‌یان له‌ نووسینه‌وه‌ی هی‌چیان ده‌رباره‌ی خۆیان و میژووی نووسینه‌وه‌ی نه‌نووسیه، ده‌یان و زیاتریش قورئانی ده‌ستخه‌تی وا هه‌یه‌ سه‌ره‌تا‌که‌یان، یان کو‌تایییه‌که‌یان، یان هه‌ردوو لایان تێدا‌چوووه و له‌وانه‌یه‌ کاتی خۆی پێش تێدا‌چوونی ئه‌و به‌شانه‌ ناوی نووسه‌ره‌وه‌ و شو‌ین و کاتی نووسینه‌وه‌یشی زانرا‌یت، به‌لام به‌هۆی ئه‌و تێدا‌چوونه‌وه‌ ئه‌و هه‌له‌مان له‌ کیس چووبێت که‌ ناوی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی له‌ رزی ناو زانراوه‌کاندا بخه‌ینه‌ روو.

هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌ قورئانیان نووسیه‌وه‌ گه‌لێ هونه‌ریان له‌ نووسینه‌وه‌کانیاندا به‌کاره‌یناوه که‌ ئه‌گه‌ر وینه و نمونه‌ی ئه‌وانه‌مان له‌ ده‌ستدا بوایه‌ت روویه‌کی دیکه‌ی هونه‌ری خۆشنووسی خۆشنووسانی کورده‌مان ده‌زانی.

یه‌کێک له‌ رووی ئه‌و هونه‌رانه‌ ئه‌وه‌یه که‌ هه‌ولیان داوه له‌ سه‌ج و قه‌واره‌ی زۆر بچووکه‌دا قورئان بنوسنه‌وه، به‌داخه‌وه‌ زۆری ئه‌مانه‌یش تێدا‌چوون، یه‌کێک له‌و نمونه‌ قورئانیکی ده‌ستخه‌ته‌ که‌ له‌لای به‌رای خۆشه‌ویستم عه‌بدولباسیط شیخ فه‌تاحی دۆلانه‌وه ده‌ستم که‌وت که‌ قه‌واره‌که‌ی (% × ۸/۵)سم ه، کاتی خۆی به‌خه‌تێکی نوسخی جوان نووسراوه‌ته‌وه، چوارچێوه‌ بۆ هه‌موو لاپه‌ره‌کانی کراوه، ئایه‌ته‌کانی به‌ئه‌ستێره‌یه‌ک له‌یه‌ک جیا‌کراونه‌ته‌وه که‌ به‌ئاوی ته‌لا پر‌کراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کانیش به‌ئاوی ته‌لا نه‌خشێنراون، نیشانه‌کانی ته‌جويد و شو‌ینی دا‌به‌شکردن و سه‌ره‌تای جزمه‌کان به‌مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراون.

له‌ سه‌ره‌تاوه‌ لێی له‌ناو چوووه کو‌تایییه‌که‌ی ماوه، به‌لام ناوی نووسه‌ره‌وه‌ و میژووی نووسینه‌وه‌ی پێ‌وه‌نییه. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه له‌ دوا لاپه‌ره‌یدا نووسراوه (المجلد مائة واحدی وخمسون) که‌ ده‌کرێ له‌مه‌وه‌ میژوویه‌ک وه‌ر‌ب‌گیریت.

که کۆی کردووه‌ته‌وه و شیعرێ گه‌لێ که‌سی تێدا یه و، له‌وانه‌یه به‌شیکیشی شیعرێ خۆی بێت، ئیتر باس له به‌ره‌م و دانراوی نه‌کراوه و، دیاره ئه‌میش -به‌تایبه‌تی که خه‌زان و مندالیشی نه‌بووه- دواي خۆی خه‌مخۆری نه‌بووه و، کتێبخانه و پاشماوه و شۆینه‌واره‌کانی تێدا چوون، به‌لگه‌یش ئه‌م باس و به‌ره‌مه‌یه‌تی که لێره‌دا بۆ یه‌که‌م جار له ده‌رگای ده‌درێت.

ئه‌م باسه جگه له‌وه‌ی بایه‌خدانی گه‌وره‌ی میران و مامۆستا و زانایانی کورد به‌دیوان و شیعرێ مه‌لا جزیری ده‌ده‌خات، ئاسۆی ئه‌وه‌یش ده‌کاته‌وه که بکه‌وینه پرسیار له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌ی ئه‌م مامۆستا و، بیرمان بۆ ئه‌وه‌یش به‌جێت به‌ره‌مه‌ی کوردیشی بووبێت و، هه‌واپراویش نه‌بین له‌وه‌ی له‌ملاو لاوه سه‌روسۆراغی شتێ بکری، ئێسته جاری به‌و هه‌واوه شتێکی کورت له‌سه‌ر ژبانی مامۆستا به‌کوردیی ده‌نوسین و، دواي ئه‌وه ده‌قی دێباجه و پێشه‌کی شه‌رحی قه‌سیده‌که‌ی مه‌لای جزیری که مامۆستامان به‌فارسیی شه‌رحی کردووه ده‌خه‌ینه روو.

وه‌ک گوتم ئه‌م مامۆستامان به‌زمانی عه‌ره‌بی گه‌لێکی له‌سه‌ر نووسراوه و، له‌ فره سه‌رچاوه‌دا -که‌م تا زۆر- ئاماژه بۆ ژبان و ڕێز و په‌له‌وپایه‌ی زانیاریی کراوه، به‌لام مامۆستا سه‌عید ده‌په‌چی -کاری راست بێت و خودا پاداشی چاکی بداته‌وه- پوخته‌ی ئه‌و زانیاریانه و زانیاریه‌گه‌لێکی دیکه‌یش که خۆی کۆی کردووه‌ته‌وه، کردووه به‌ باسێکی تێروته‌سه‌ل و، له‌ گۆفاری کۆری زانیاریی کوردی ژماره (٣-٢) دا به‌ناو نیشانی (الشیخ جرجیس الارلی) بلاوی کردووه‌ته‌وه و، ئه‌م باسه ته‌سه‌لترین نووسراوه ده‌باره‌ی ئه‌م مامۆستا و ژبانی نووسرا بێت که ئه‌مه پوخته‌که‌یه‌تی به‌کوردیی:

شاری موسڵ له سه‌ده‌ی دوازه‌ی کۆچیدا یه‌کیک بووه له‌و شاره گه‌ورانه که بایه‌خی زۆری تێدا به‌زانیاریی دراوه و، خه‌یرومه‌ندان مه‌درسه و مزگه‌وتیان تێدا دروست کردووه و، زانا و مامۆستای باشیان له شۆینه‌ی دیکه‌وه بۆ هه‌تاه‌وه که ده‌رسیان تێدا بلێنه‌وه، یه‌کیک له مامۆستایانی ناوداری ئه‌و چه‌رخه مامۆستا مه‌لا جهرجیسی کوری محه‌مه‌دی ئه‌ریلی ره‌شادیی بووه، که بۆ ئه‌م کاره هه‌لێتراره و هه‌تاره بۆ موسڵ.

ئه‌م مامۆستا... لای مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵلای ئه‌سه‌می به‌ناوبانگ به‌ئه‌سه‌که‌نده‌ریی و، لای مامۆستا مه‌لا فه‌خووللای کوری مه‌لا ئیبراھیمی حه‌یده‌ریی و، دواتریش لای مامۆستا صیغه‌تووللای حه‌یده‌ریی خۆیندنی ته‌واو کردووه و، هه‌ر له‌لای ئه‌وه‌یش ئیجازه‌ی زانیاریه‌که‌ی وه‌رگرته‌وه.

نمونه‌یه‌کی دیکه له بایه‌خدانی مامۆستایان و

رۆشنبیری کورد به‌شیعرێ مه‌لای جزیری

٤٥٣ (*)

پێشتر له وتارگه‌لێکه‌دا باسی بایه‌خدانی مامۆستایانمان به‌دیوانی مه‌لای جزیری نووسی (١). به‌لام وا دیاره ئه‌م بایه‌خپێدانه گه‌لێ له‌وه‌ی زانیومانه زیاتره و، دوور نییه ئه‌گه‌ر به‌شیکێ ئه‌و هه‌ولانه بزانیته‌ی بکه‌ینه ئه‌وه‌ی بلێن: مامۆستایانمان ئه‌و بایه‌خه‌یان به‌دیوانی مه‌لای جزیری داوه که شیایه‌تی، به‌لام به‌داخه‌وه تا ئێستا -وه‌ک ده‌ره‌که‌وت- گه‌لێک له‌و هه‌ولانه نادیاریی و پێچکه‌وتوون، ئه‌گه‌ر هه‌ر بۆ یه‌که‌جاریی سه‌ریان تێدا نه‌چووبێت.

ئه‌م جاره‌یش ده‌گه‌ڕێمه‌وه بۆ لای ئه‌م بایه‌خپێدانه له‌ ڕێگه‌ی مامۆستایه‌که‌وه تا ئێسته من بزانی په‌ی به‌هه‌ول و کۆششی له‌م رووه‌وه نه‌براه و، ئه‌وه‌ی که سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌یان بۆ کردووه ئه‌وه‌یه ئه‌م مامۆستا جگه له‌وه‌ی زانیایه‌کی پایه‌به‌رزی چه‌رخێ خۆی بووه شاعیریش بووه و، چهند تاکێکیان له شیعرێ عه‌ره‌بیی تومارکردووه (٢).

ده‌توانین بلێن: خۆشه‌ختانه ئه‌م مامۆستامان یه‌کیکه‌ له‌و مامۆستا کوردانه‌ی که له‌ شاره گه‌وره‌کاندا ژیاوه و، مامۆستایان له زانیاریی و بلیمه‌تی به‌هه‌مه‌ند بوون و، پاش کۆچی دواي ستایشی زۆریان کردووه و، به‌توانا و په‌له‌ی زانیارییاندا هه‌لداوه.

به‌لام به‌داخه‌وه سه‌ره‌جهم ده‌لێن: دانراوی نه‌بووه و، ده‌نوسن: ته‌نها شۆینه‌وارێک که لێی به‌جێ ماوه دیوانێکی شیعرێ عه‌ره‌بییه به‌ناوی (دیوان وصاف الکامل الاوصاف)

(*) ئه‌مه بابه‌تێکه چهند ساڵه نووسراوه و ئاماده کراوه، دواي خودا یارمه‌تی دام کتێبێکم له‌سه‌ر ئه‌م بابته نووسی و به‌ناوی بایه‌خدانی میرانی ئامیدی به‌رۆشنبیری له ده‌قه‌ره‌که‌یاندا بلاوبوه‌وه، ئێسته‌ش ئه‌م بابته‌م نه‌گۆڕی و وه‌ک خۆی هه‌ستهمه‌وه.

(١) بۆ نمونه بڕوانه به‌رگی چواره‌می میژووی زانایانی کورد له ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیا نه‌وه. ل: ٣٧٥.

(٢) بڕوانه: گۆفاری کۆری زانیاریی کورد به‌رگی -١٩٧٥/٢/٣- الشیخ جرجیس الارلی، سعید الدیوه‌چی. له‌م سه‌رچاوه‌وه ده‌توانی بکه‌ڕێته‌وه بۆ سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌یش.

مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس مامۆستایه‌کی خوداناسی راست و دنیا نه‌ویست و خۆ بۆ ئایین و خزمه‌تی زانیاری ته‌رخانه‌کردوه بووه. بۆ ئهم مه‌به‌سته‌یش گه‌لێ جینگه‌ گه‌راوه و، هه‌جی مائی خودای کردوه و، دوايي هاتوه‌ته‌وه ئه‌ربیل و، له‌وئ سه‌رگه‌رمی ده‌رسوتنه‌وه و زانیاری بلاوکرده‌وه بووه، سالی ١١٨٠ چوه‌ته‌ موسڵ و ماوه‌یه‌ک له‌وئ ده‌رسی گوتوه‌ته‌وه و مامۆستای پینگه‌یانده‌وه دوايي هاتوه‌ته‌وه ئه‌ربیل و پاش ماوه‌یه‌ک له‌وئیه‌وه پرووی کردوه‌ته‌ به‌غدا و، له‌وئ رێبازی نه‌قشه‌بنده‌یی وه‌رگرتوه و، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌ربیل و، دوايي - منیش م، ع، ق ده‌لیم: - سالی ١١٨٥ چوه‌ بۆ عیمادییه و - وه‌ک له‌مه‌ولا ده‌یخوینیه‌وه - گه‌لێ جینگه‌ گه‌راوه و، ئهم دانراوه‌یشی که باسی ده‌که‌ین له‌و سه‌فه‌ره‌یدا داناوه - چوه‌ بۆ عه‌قره و خه‌لکی ئه‌وئ ته‌ریقته و زانیاریان لێ وه‌رگرتوه.

که له سالی ١١٨٦ دا شیخ موسای هه‌داده‌یی زانای به‌ناویانگی شاری موسڵ به‌چاوه‌قوله‌ کۆچی دوايي ده‌کات، سوله‌یمان پاشای جه‌لیلی ویستویه‌تی شوینه‌که‌ی پر بکاته‌وه و، بۆ ئهم مه‌به‌سته‌یش له مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس باشتري ده‌ست نه‌که‌وتوه، بۆیه نارده‌ویه‌تی به‌شوینیدا و له عه‌قره‌وه هیناویه بۆ موسڵ و، شوینی مامۆستای کۆچکرده‌وی پێ پر کردوه‌ته‌وه و، مامۆستامان بووه به‌جینگه‌ی سوود و مایه‌ی پینگه‌یانده‌یی مامۆستایان و، که له سالی ١٢٠٣ دا مه‌مه‌د ئه‌مینی خه‌تیبی عومه‌ری پینگه‌یشتووی به‌رده‌ستی مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس خۆی کۆچی دوايي کردوه، ده‌رسوتنه‌وه‌ی شوینه‌که‌ی ئه‌ویش له مه‌درسه‌ی مه‌مه‌د پاشای جه‌لیلیدا به‌م سپێراره‌وه و، به‌م جو‌ره‌ زۆری کاتی به‌ده‌رسوتنه‌وه‌وه به‌سه‌ربردوه و زانیانی پینگه‌یانده‌وه، هه‌ر بۆیه‌شه زنجیره‌ی ئیجازه‌ی زۆریه‌ی زانیانی موسڵ و ئه‌و ده‌وره‌به‌ره ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس و، له‌وێشه‌وه بۆ زنجیره‌ی زیترینی مامۆستایانی هه‌یده‌ری.

مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس -وه‌ک گوتمان- دنیا نه‌ویست بووه و، خۆی بۆ خزمه‌تی ئایین و زانیاری ته‌رخانه‌کردوه و، ته‌نانه‌ت له‌به‌ر ئه‌مه‌ خۆی به‌دنیاوه نه‌به‌ستوه و ژنی نه‌هیناوه و، خه‌زانی پنگه‌وه نه‌ناوه و، به‌و خزمه‌ته‌ی کردویه‌تی جگه‌ له پاداشی لای خودا هیچی نه‌ویستوه و، له‌به‌ر ئه‌مه‌یش رێبازی صوفیه‌ری راست و بێگه‌ردی بۆ پینگه‌یانده‌یی خۆی و خه‌لک هه‌لبه‌ژاردوه و، رێبازی قادری له شیخ ئیسماعیلی کوری شیخ مه‌مه‌دی به‌رزنجی وه‌رگرتوه و، رێبازی نه‌قشه‌بنده‌یی له شیخ ئه‌مه‌د ئه‌ویش له شیخ ئه‌مه‌دی خانیی وه‌رگرتوه.

ئهو ئه‌ندازه‌ که‌مه‌یش که له شیعه‌ری عه‌ره‌بیی ئهم مامۆستا به‌جیماوه به‌لگه‌ی

ته‌رده‌ستی و شیعه‌ری و زمانپاراییه‌تی و، له‌ته‌ک ئه‌وه‌یشدا له‌گوتن و ده‌ره‌ینانی میژوودا به (حسابی ئه‌به‌جه‌د) ده‌ستیکی بالا‌ی هه‌بووه و به‌رسته‌گه‌لی ناسک میژووی جوانی ده‌ره‌یناوه.

ئهم مامۆستا به‌رێزه ته‌مه‌نیکی پیروزی له‌سه‌ر ئهم رێبازه -رێبازی خزمه‌تی ئایین و پینگه‌یانده‌یی زانیان- به‌سه‌ر برد، ته‌نانه‌ت له دواوایی ژیانیدا چاوی کز بووبوو و بینایی له ده‌ست دا‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا هه‌ر له‌سه‌ر رێبازی خۆی ده‌رژیشته‌ و، له‌به‌ر ده‌رسی ده‌گوتوه، تا له‌ناکاوه له‌ رۆژێ له‌ رۆژه‌کانی سالی ١٢٠٦ دا که له مائی سوله‌یمان پاشای جه‌لیلیدا بوو گیانی پاکی به‌خودای په‌روه‌رده‌گار سپارده‌وه.

باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که‌:

ئهم ده‌ستخه‌ته‌ که له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (٤٣٨٥٦) پارێزراوه تیکرا (٢٥٨) لاپه‌ریه‌.

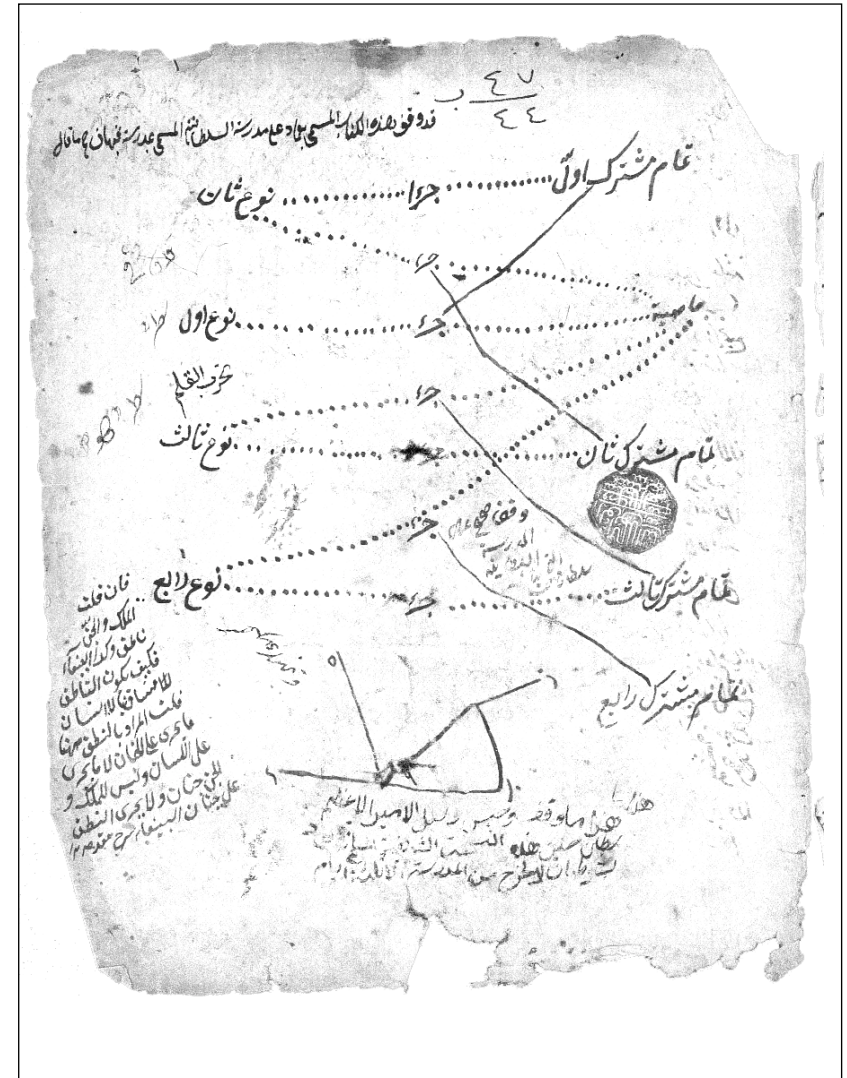
سه‌ره‌تا‌که‌ی به‌شه‌رحی قه‌سیده‌ی (حدوث) ی مه‌لای جه‌زیری ده‌ست پێ ده‌کات که مامۆستا مه‌لا جه‌رجیسی کوری مه‌مه‌د ئه‌فه‌ندیی شه‌رحی کردوه و، ناوی ناوه (الفتحیه). ئهم شه‌رحه‌ی له‌سه‌ر داوای مامۆستا مه‌لا ره‌شید ناویک کردوه که هاوچه‌رخ‌ی خۆی و که‌له‌زانای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه. دوا‌ییش شه‌رحه‌که‌ی پێشکه‌شی ئیسماعیل خانی کوری ئیبراهیم پاشای میری عیمادییه کردوه.

له سه‌ره‌تاوه دێیاجه و پێشه‌کیی و روونکردنه‌وه‌ی نووسیه‌وه. ئه‌مانه هه‌شت لاپه‌ره‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌یان گرتوه‌ته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه سه‌ره‌تای کتیبی (فه‌تحیه) دیت و، تا لاپه‌ره ٤٢ ده‌خایه‌نیت.

دوا‌ی ئه‌وه جارێکی دیکه هه‌ر مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس ئه‌و نامیلکه‌ی خۆی کورت کردوه‌ته‌وه و له لاپه‌ره ٤٨ دا کورتکردنه‌وه‌که ته‌واو ده‌ییت. دوا‌ی ئه‌وه میژووی سالی ١٢٣٨ نووسراوه بێ ناوی نووسه‌ره‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه کۆمه‌لێک حیکایه‌تی له (عجائب المخلوقات) و سه‌رچاوه‌گه‌لی دیکه وه‌رگیرا دیت بێ ناوی که‌س. ئهم بابه‌تانه‌یش له لاپه‌ره ٦٥ دا ته‌واو ده‌بن.

له لاپه‌ره ٦٦ هه‌ر که‌شکۆلئاسا شیعه‌ری زۆری شاعیرانی فارسی له سلیم و خضری و هادی و خسرو و کمال و فضولی و سعدی و آزر و عراقی و جفایی و شفائی و صائب و فضولی و موشتاق و وحشی و حافظ و خاکی و وفایی و... ناخیه‌وه. له لاپه‌ره ١٩٧ دا

مۆرى مىرى عىمادىيە لەسەر ۋەقە كىتەپخانىسى قۇببە ھان

شیوہ نیٹک بو زانایہ کی حیدہری لہ گہل باسی زاخو و خاپوور

قهسیدهیهکی درێژی پیر محهمهدی شنۆبی تیدایه و، دواتر جامی و... دواى ئەوانهیش قهسیدهی بوردییه و شهرحی فارسی تیدایه.

پیشهکی (الفتحیه) دواى وەرگیرانی بۆ کوردی:

دواى سوپاس و ستایشی خودا و داواى رەحمەت بۆ سەر پێغه‌مبەر و یارانی دەرهمووی: پاش ئەمانه: هه‌ژاری بێچاره‌ی سەرگه‌رم به‌دنیای بێباره و، داماوای دهستی نه‌فسی به‌د و، له بێده‌سه‌لاتیدا رازی به‌هموو پۆخ‌له‌وات و گه‌ندێ، جه‌رجیسی کورێ محهمه‌د خودا له‌ خۆی و باوک و هه‌موو برایانی خۆش بێت، ده‌لتی: له مانگی پیرۆزی ذیلحه‌جه‌ی سالی ١١٨٥ له چاره‌ی ئەم بێچاره‌ نووسرا که بچێ بۆ قه‌لای عی‌مادییه که باره‌گای فه‌رمان‌ره‌وایییه و، به‌کۆری پیرۆزی ئالی عه‌باس - خودا له هه‌موو خراپه و نابارییه‌ک بیانپاریزێ - مه‌به‌ست ئیسماعیل خانی کورێ بارام پاشای نه‌وه‌ی به‌رێز میر سه‌یفه‌دینه خودا لێ خۆش بێت، شه‌ره‌فیاب و سه‌رفراز بووم. به‌گه‌لتی به‌خشنده‌یی و چاکه و میهره‌بانی ئەو سه‌ره‌رز بووم و، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لتی پیاوچاکان و زانیانی ئەو شوێنه‌دا گفتوگۆ و هاو‌پیتی و ناسیایی و خۆشه‌ویستی په‌یدا‌بوو و، له‌ رێز و پله‌یان به‌هره‌مه‌ند بووم، به‌راستی هه‌ر یه‌کیکیان بۆ خۆی ئەدی و زانا و مه‌رد بوو، خودا پاداشی خێریان بداته‌وه.

که له‌وێ گه‌رامه‌وه و له‌ عه‌قه‌ری پیرۆز به‌خزمه‌تی میر فه‌تحو‌للا به‌گ شادبووم و، به‌گه‌لتی رێز و میهره‌بانی سه‌ری گه‌یاندمه ئاسمان. کاتی گه‌رانه‌وه‌م له‌وێ نامه‌یه‌کی پیرۆزم له‌ نه‌وه‌ی سه‌روکی زانیانی کارامه و ئەدییه‌ی ئەدییان و، سه‌روکی ره‌وانبێژان و، پاشماوه‌ی بنه‌مای چاک گۆبان کورده‌زای مه‌لا علامه‌ تاقانه‌ی چه‌رخ مه‌لا ره‌شیده‌وه پێگه‌یشت و، چاوی ره‌نجیده‌م به‌ره‌شی سوورمه‌ی گه‌وه‌ری کلی رشت و، له‌ ناوه‌روکی هاوتای دۆستایه‌تی و براهه‌تی گه‌یشت و، کاکله‌ی نامه‌که‌ی ئەوه‌ بوو که ئەو له‌ چاوی خۆیه‌وه و، له‌ دلپاکی خۆیه‌وه به‌رانه‌ر به‌م بێچاره‌ له‌و چاوه‌وه که هه‌ر ده‌فرێک چی تیدا بێت ئەوه ده‌ده‌لتی - (واى زانى بوو که من شى‌باوى ئەوه‌م) داواى لێ کردبووم که چامه‌ی (حدوثیه‌) ی شیخ ئەحمه‌دی جزیری شه‌رح و رافه‌ بکه‌م.

جا هه‌رچه‌ند منی بێچاره‌ی ناته‌واوی بێ ده‌سه‌لات، توانای ئەو جو‌ره‌ کارانه‌م نییه، به‌تایه‌تی شه‌رح و لێکدانه‌وه‌ی وته و شیعرى به‌رزى عاریفانه‌ی شیخی جزیری و، خۆدان له‌ مانای ورد و هه‌ستى به‌رزى ئەو له‌ توانای ئاده‌میزاد به‌ده‌ره، به‌لام ترسام ئەگه‌ر

به‌ده‌نگیه‌وه نه‌چم ئەو زانا پایه به‌رزه ئەمه‌م به سه‌رپێچیکردن بداته قه‌له‌م و، به‌بێ وه‌فایی له‌ ئه‌ركی سه‌رشاندا به‌رانه‌ری دابنیت و، ببێته مایه‌ی پچرانی رسته‌ی پێوه‌ندیی نێوانمان.

بۆیه داواى یارمه‌تیم له‌ گیانی پاکی شیخانی گه‌وره و پیاوچاکان کرد و، به‌یه‌ته‌کانی ئەو غه‌زه‌له‌م به‌جو‌ری شه‌رح کرد که مانای (لغوی) وشه‌کانی یه‌که‌یه‌که‌ روون و ئاشکرا بێت و، هیواداریشم به‌یه‌ته‌کانی دیوانی شیخی جزیری که حه‌قیقی و ته‌سه‌وو‌فین به‌هۆی ئەم لێکدانه‌وه‌وه روون ببنه‌وه و بزانیان.

ئەم نامیلکه‌یشم به‌ناوی به‌رێز و پایه‌به‌رز و به‌خشنده و ره‌وش به‌رز و تاقانه‌ی چه‌رخى خۆی ئیسماعیل خانه‌وه‌ ناونا و، پرکیشیی ئەوه‌م کرد که ئەم نامیلکه‌م پێشکه‌شی ئەو ذاته‌ بلنده کرد، هیوام وایه‌ مسی بێ بایه‌خی من له‌لای زانیان و پیاوچاکان و عاریفان به‌زێری سوور بچیت و، ناویشیم نا (فتحیه)، ئومێدم وایه‌ هه‌ر که‌سێ ئەم نامیلکه‌ به‌دلی پاک و دوور له‌ کینه و خه‌وش به‌رانه‌ری عیلمی یه‌کتا‌په‌رستی بخوێننه‌وه، له‌ به‌ره‌که‌تی عیرفان به‌ش و باره‌ بیات و به‌هره‌مه‌ند بێت.

چاوه‌روانیشم له‌ برایانی به‌وه‌فا و، زانیانی پاکدل، به‌تایه‌تی دۆستانی گیانی مه‌لا مه‌حموود و مه‌لا ره‌شید، ئەوه‌یه که چاو له‌ که‌موکو‌رییه‌کانم بپۆشن و، چه‌وتیی و نابارییه‌کانیش به‌خێری خۆیان چاک بکه‌ن و، له‌ دووپاتبو‌نه‌وه‌ی وته و، درێژ دادریم نه‌کو‌لنه‌وه؛ چونکه مه‌به‌ستم له‌م کاره‌م سوودی گشتیی و روونکردنه‌وه‌یه له‌ سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی.

پیشه‌کیی: بزانه خودا یارمه‌تیت بدات، که زانیاری ته‌وحید -خودا به‌یه‌کناسیی- زانیارییه‌کی بێ پایان و ده‌ریایه‌کی بێ سنووره و، گه‌یشتن به‌بنی ئەو ده‌ریایه له‌ توانادا نییه و، دۆزینه‌وه‌ی گه‌وه‌هه‌ری مه‌به‌ستیش گونجاو نییه. به‌لام که‌سانیک باوه‌ریان به‌گوفتاری ئەه‌لی (حال) هه‌یه و، بیری ورد و تیشیان هه‌یه و، باوه‌ریان به‌زاراوه‌کانی پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ته‌سه‌وو‌ف هه‌یه و، کتێبه‌کانی ئەوان ته‌خوێنه‌وه و، له‌ پیرۆزیی ئەوان به‌هره‌مه‌ند ده‌بن و، ده‌گه‌نه ئەو مانا به‌رزانه و، به‌یه‌رچاو روونییه‌وه ده‌یانبین و، وا ده‌بێ یه‌ک یه‌ک مه‌سه‌له‌ی ته‌وحید که زانیانی ئیبه‌رتیی به‌ساله‌ها ئه‌وسا ده‌یانزانن و پیتی ده‌گه‌ن، ئەمان به‌ماوه‌یه‌کی کورت تی تی ده‌گه‌ن و برۆای پێ ده‌که‌ن.

هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یشه که شیخ محیدینی عه‌ره‌بیی موری و مه‌نسویه کارامه و لێها‌توه‌کان بۆ خوێندنه‌وه‌ی کتێبه‌کانی ئەه‌لی ته‌سه‌وو‌ف هان ده‌دات و، زاراوه‌لیک که

به‌زوبانی ئه‌واندا دیت و له کتێبه‌کانیادا نووسراون به‌راست و دروست داده‌نیت.

هه‌ر یۆیه‌شه‌ شێخی ئیبنوحه‌جهر له توحفه‌دا خه‌لک بۆ زانیینی زانیارییه‌کانی ته‌سه‌وف هان ده‌دات، نه‌وه‌ک زاراوه‌کانی ئه‌وان به‌یه‌کجاریی تێدا بچن، بیروپرای صۆفیانێ شاره‌زا و زانایش له جیاوازیکاریی له‌ته‌ک شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ردا پاکه‌ و، له‌ هوکمرکردن به‌ (قدم حوادث) دووره‌ و، حالیشیان له‌ (اتحاد) و (تحزی) و (مشابهة) خاڵیه‌ و، ئه‌گه‌ر شتی‌ک له‌مانه‌ ناو‌بیریت و به‌بیری بیرته‌سکان بگات، یه‌که‌م له‌به‌ر تێنه‌گه‌یشته‌ویی و که‌م ده‌سته‌لاتیی ئه‌و که‌سانه‌یه‌. دووه‌میش له‌به‌ر مه‌یدانه‌نگیی عیبارته‌ و پێدا رانه‌گه‌یشته‌یی وشه‌ و رسته‌یه‌، که‌ فراوانیی و گونجایی ئه‌وه‌یان تێدا نییه‌ به‌ته‌واویی و بۆ که‌موکوورپی مانا و مه‌به‌ستی عاریفانه‌ی ئه‌وان به‌یان بکه‌ن و، ئه‌گه‌ر شتی‌ک و دیاریی جیاوازیی ناجۆریی له‌ته‌ک شه‌رعدا هه‌یه‌ له‌مه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دات.

مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس دوا‌ی ئه‌مانه‌ چه‌پکی‌ک زاراوه‌ی ئه‌هلی ته‌سه‌ووف دینیت و به‌یانیان ده‌کات و، پاکیی و خاوتینی ئه‌و رێبازه‌ ده‌رده‌خات و، مانا و مه‌به‌ستی وشه‌ و زاراوه‌کانی رێبازی ته‌سه‌ووف به‌جۆرێک پوونده‌کاته‌وه‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک مانای دروستی خۆی هه‌یه‌ و هیچ کامیان له‌ته‌ک شه‌ریعه‌تدا ناجۆر و نه‌گونج و نابیریت.

دوا‌ی ئه‌مانه‌یش مامۆستای ئه‌ریلیی به‌نوو‌سینی پوونکردنه‌وه‌یه‌ک نه‌خشه‌ و شیوه‌ی کارکردنی له‌ شه‌رحکردنی قه‌سیده‌که‌دا ده‌خاته‌ روو و ده‌فه‌رمویت:

با شاراهه‌ نه‌بیت که‌ له‌ شه‌رحی هه‌ر به‌یتیکدا دوعایه‌کی وه‌رگیراو له‌ پیاوچاکانی ئه‌هلی ظاهریان ئه‌هلی ته‌سه‌ووف ده‌نوسریت، به‌هیوای ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م دوعایانه‌ ده‌که‌ن له‌ پیرۆزیی خاوه‌نه‌کانیان به‌هه‌مه‌ند بن و ته‌ئشیری ئه‌و دوعایانه‌ ئاوینه‌ی دل‌یان له‌ ژه‌نگی گونا‌ه پاک بکاته‌وه‌. وه‌ ئه‌گه‌ر که‌موکوورپییه‌ک یان کارنه‌کردنیک له‌و دوعایانه‌دا بوو ئه‌وه‌ به‌هۆی دوعاکانه‌وه‌ نییه‌ و که‌موکوورپی له‌ خۆماندایه‌.

دوا‌ی ئه‌مانه‌ مامۆستامان دپته‌ سه‌ر شه‌رحی قه‌سیده‌که‌ و یه‌که‌یه‌که‌ به‌یته‌کان ده‌داته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ و، شه‌رحه‌که‌ی له‌ لاپه‌ره‌ ٨ی ده‌ستخه‌ته‌که‌وه‌ تا لاپه‌ره‌ ٤١ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ ده‌گریته‌وه‌ و، له‌م ئه‌ندازه‌دا شه‌رحی‌کی تیروته‌سه‌لی به‌یته‌کان له‌سه‌ر رێبازی ته‌سه‌ووف ده‌کات و، باسه‌که‌ لیواو لیوه‌ له‌ مانای ورد و ناسک و زاراوه‌ی به‌پێز و، به‌لگه‌ی به‌هێز و... تا له‌ کۆتایی ئه‌م شه‌رحه‌دا ده‌فه‌رمویت:

له‌ رۆژی نۆیه‌می مانگی موحه‌ره‌می سالی هه‌زار و سه‌د و هه‌شتا و شه‌شدا ئه‌م شه‌رحه‌

که‌مبایه‌خه‌ پاکتوس کرا، ئه‌م شه‌رحه‌ به‌پێی ئه‌و ده‌قه‌یه‌ که‌ لای من هه‌یه‌ و گه‌یه‌ته‌ ده‌ستی من. له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ له‌ به‌یته‌کان له‌ ئه‌سلدا به‌جۆرێکی دی بن و ماناکانی‌شان دوور و نزیک و که‌م یان زۆر جیاوازیان هه‌بیت.

مامۆستامان دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م شه‌رحه‌ی ته‌واوکردووه‌، سه‌رنجی داوه‌ که‌می‌ک به‌درێژ ها‌تووه‌ته‌ به‌رچاوی، له‌م رووه‌ ده‌فه‌رموی: ئه‌م شه‌رحه‌ هه‌رچه‌ند له‌خۆیدا گه‌لێ کورته‌ به‌نیسه‌ت زانیان و عاریفانه‌وه‌، به‌لام به‌لای هه‌ندێ له‌ که‌متوانا و ده‌ستکورتانی ئه‌م بواره‌وه‌ درێژ دپته‌ پیش چاو... بۆیه‌ شه‌رحی‌کی دی کورت و ئاسان و ده‌ستپێگه‌یشته‌ویی هه‌موو که‌می‌کم نووسی.

ئه‌م شه‌رحه‌یان هه‌وت لاپه‌ره‌یه‌ و له‌ کۆتاییه‌وه‌ هیچی باس نه‌کردووه‌ و میژووی دانانی نه‌نوو‌سیوه‌، به‌لام نووسه‌ره‌وه‌که‌ی - که‌ دیاره‌ دانه‌ره‌که‌ی نییه‌ - ده‌لێ سالی ١٢٣٨ نووسیویه‌تییه‌وه‌، ئه‌میش ناوی خۆی نه‌نوو‌سیوه‌.

ده‌قی شیعه‌کان:

مامۆستا مه‌لا جه‌رجیس له‌ کۆتایی شه‌رحی یه‌که‌می پارچه‌ شیعه‌که‌وه‌، زه‌بره‌کانه‌ ئاماژه‌ی بۆ جیاوازیی نوسخه‌ و ئیحتیمالی بوونی هه‌له‌ و ناته‌واویی و جیاوازیی کردووه‌ که‌ ئه‌وانه‌یش ده‌بنه‌ هۆی جیاوازیی مانای به‌یته‌کان. ئه‌مه‌ زۆر راسته‌ و تا نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی شاعیر خۆیمان ده‌ست نه‌که‌ویت، یان نوسخه‌یه‌کی باوه‌رپێکراو و جێگه‌ی متمانه‌ی ته‌واو سه‌ره‌له‌نده‌ات، ده‌بی له‌ بیری ئه‌وه‌دا بین هه‌ر نوسخه‌یه‌کمان ده‌ستکه‌وت به‌چاوی بایه‌خه‌وه‌ بۆی پروانین و، به‌وه‌ی دابنێن که‌ ده‌کری سوودگه‌لیکی لێ وه‌رگیریت که‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ نوسخه‌کانی دیدا نه‌بن.

جا ئیمه‌یش به‌و چاوه‌ روانیومانه‌ بۆ هه‌موو ده‌قی‌ک و، بۆ ئه‌م ده‌قه‌یش هه‌روا ده‌روانین، بۆیه‌ ئه‌م ده‌قه‌ لیبه‌دا به‌رپنوسه‌که‌ی خۆی ده‌خه‌ینه‌ پیش چاو به‌لکو سوودی خۆی هه‌بیت.

تو سحرگه‌ بتماشا وه‌ بازار حدوث
لته‌ بی فائده‌ آزار ندت خار حدوث
دا ژ بل غنچه‌ لبک نازک و تردانه‌ بژبری
به‌ تبسم بته‌ رابیت ژ گلزار حدوث
بل ژ سلطان قدم من بتو اقرار نیه
گر لکابا مه‌ رنهن مشقب منقار حدوث

صد گرە من تدلن ژیکو چپ و راست تکت
شاهد حسن قدم زلف گرەدار حدوث
دل ته دریای قدم قافه بشارت قدمی
گر چه دایم لیسر فرق مه منشار حدوث
بلکه دیوار بکه بن بخدی کی بخدی
بتورنگی نکری اشکره اسرار حدوث
لمعیک گر ژکناری قدمی پرتو دت
دی ژ برقی سعتی محو بن انوار حدوث
مر بصد پنجره یان دایه شعاع قدمی
گنبد عشق لیسر کرسی دیوار حدوث
تو حدوثی و مبین قنچ نظر که جارەک
لاساس قدم دا نییه دیوار حدوث
هره اصلی خو و ترتیب قیاسی ژیکه
گر نرانی چیه یکجار بر دار حدوث
آتش عشق شبه زیر وجودی حل کت
چیه ممکن نفرت زببق فرار حدوث
(الله الله) مه و عمری خوته جارک بنهی
چه صدا تیت ژقی گنبد دوار حدوث
توژ بر پرده و همی وره در تا ببهی
چه نوا تیت بصد نغمه ژ اوتار حدوث
حال و مستقبل و ماضی د خودا هرد و یکن
صبح موجوده بعین خود ایشار حدوث
راست و چوب گاف سعت هو لولمه دا تنیت
ذوالفقار قدم حیدر کرار حدوث
راست و افراز و نشیف و مه بواران یک یک
لی تنی قی له بو دایره بردار حدوث
دی بقلب مه چه وت لامعیا اسلامی
کو لجان مه بخف بستیه زناز حدوث

رنگ ژنگ حدث نقش حدوث مه تدل
بده بر رندش عشقی افه قصار حدوث
جان لیسر دست نهانی دریا جانان دا
روح صف صف کو قوستانه د بازار حدوث
دی ژ غفلت بیه بر سایه زوالی ای دل
رون تنی دا تو امانت لیسها دار حدوث
دا نگاری خوبصد رنگ بهبینی ایرو
وره سیری بکه جارک تو د اطوار حدوث
تو بحال مه نرانی چیه هر لحظه (ملا)
مه تدل تیت درت خنچر غدار حدوث

لایه‌په‌کی نه‌زانراو له ژیانی باوکی موفتیی زه‌هاوی

- ٤٥٤ -

گه‌لی جار و ده‌بیت کور به‌بۆنه‌ی باوکییه‌وه ناوبانگ ده‌رده‌کات و ده‌ناسریت؛ چونکه
باوکی خوینده‌وار و ناسراو ده‌بیت و، کورده‌یش هه‌ول ده‌دات جیگه‌ی باوکی بگریته‌وه و،
به‌و بۆنه‌وه خۆی ده‌رده‌خات. به‌لام جارجاریش به‌پیتچه‌وانه‌وه ده‌بیت و، و ده‌بیت کور ناوی
له ناوی باوک ناسراوتر و به‌رزتر ده‌بیت و، باوکی ده‌شاریتته‌وه. ئەم لایه‌نه‌یان له مامۆستا
محهمەد فه‌یضی زه‌هاویی - موفتیی زه‌هاویی - و مامۆستا مه‌لا ئەحمەدی باوکیدا
پروویداوه. ئەو سه‌رچاوانه‌ی له ده‌ستی ئیمه‌دان و باسی موفتیی زه‌هاوییان تیتدایه له
عاستی باوکیدا ته‌نها ئەوه‌نده ده‌لێن که مه‌لا بووه و محهمەد فه‌یضی کوری له‌لای
خویندووویه‌تی، ئیتر باسیکی ئەوتۆی ژیانی نییه.

ئەوه‌نده‌یش نووسراوه که موفتی دایکی زه‌هاوی وه خۆی له سلیمانیی بووه، به‌لام
به‌هۆی زویربوونی مه‌لا ئەحمەدی باوکی له حاکمی بابان چهن سالتی سلیمانییان
به‌جیه‌یتشتوووه و به‌خاووخیزانه‌وه چوون بۆ زه‌هاو بۆ لای خالوانی موفتی و، به‌م بۆنه‌وه
موفتیی ئەم ناوه‌ی وەرگرتوووه، وه له‌پاش هاتنه‌وه‌ی له زه‌هاو پیتی وتراوه (زه‌هاوی)^(١).

(١) پروانه: مفتی زه‌هاوی، شیخ محهمەدی خال، چاپخانه‌ی معارف به‌غدا، ١٣٧٣ک، ١٩٥٣ز، ل:
٨. خوالیخۆشبوو مامۆستای خال باسی ئەوه ناکات ئەم زانیارییه‌ی له کێ وەرگرتوووه، له‌وانه‌یه
راست بن و له‌وانه‌یشه‌وا نه‌بن.

تسه‌کانی باوکی موفتی زه‌هاویی

هه‌روه‌ها مامۆستای خاڵ دوو میژوو بۆ له‌ دایکبوونی موفتی زه‌هاویی داده‌نیت، یه‌که‌میان ساڵی ۲۰۸ به‌قسه‌ی ئه‌مین زه‌کی به‌گ، دووه‌میان ۱۲۱۸ به‌پیتی (سجلی حوکومه‌تی عوسمانی).

ئێمه‌ لیڤه‌دا یه‌ک دوو قسه‌ی راست و دروست ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر باسه‌که‌ و، له‌وانه‌یه‌ له‌ روویانه‌وه‌ هه‌ندێ شت بزانریت.

یه‌که‌م: مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی باوکی موفتی زه‌هاویی به‌فه‌قیته‌ی له‌ زه‌هاو خوێندوووه‌.

دووه‌م: ساڵی ۱۲۰۹ له‌ زه‌هاو بووه‌.

کۆ ده‌لێ به‌شی زۆری خوێندنی مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌د له‌ لای مامۆستای پایه‌به‌رز مه‌لا ئه‌حمه‌دی عوسمان ئاغا نه‌بووه‌ و، دوا‌ییش ئه‌و مامۆستا - وه‌ک گه‌لێ له‌ مامۆستایانمان وایان کردوو - کچی خۆی نه‌داوه‌ به‌مه‌لا ئه‌حمه‌د و، وه‌ک ده‌یشلێن له‌ زه‌لامێکیان پرسی: خه‌لکی کۆیت؟ وتی هێشتا ژنم نه‌هێناوه‌، ئه‌م ناو و شوڤه‌ته‌ له‌وه‌وه‌ نه‌هاتیته‌؟ هه‌رچۆن بێت ئه‌مانه‌ هه‌ر بۆچوون، به‌لام ئه‌وه‌ی گومان له‌ میژووی له‌ دایکبوونی موفتیدا دروست ده‌کات ئه‌وه‌یه‌ مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌د ساڵی ۱۲۰۹ له‌ زه‌هاو فه‌قی بووه‌، به‌پیتی ئه‌وه‌یش که‌ کتیبی (نصاب الصبیان)ی نووسیوه‌ته‌وه‌ و، له‌وانه‌یشه‌ بۆ خۆی نووسیویه‌ته‌وه‌ و (نصاب الصبیان)ش له‌ خوار پله‌ی (مستعدی)وه‌ خوێنراوه‌... ده‌بێ مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌د ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌ ژنی هێنا‌یته‌ و موفتی زه‌هاویش (مامۆستا مه‌لا محمه‌دی کوری مه‌لا ئه‌حمه‌د) دواتر له‌ دایکبوویته‌. ئه‌م زانیاریانه‌ له‌ کۆتایی ده‌ستخه‌تیکی نایابه‌وه‌ن که‌ مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌د به‌خه‌تیکی جوان نووسیویه‌تییه‌وه‌ و ده‌ستخه‌ته‌که‌ کتیبی (نصاب الصبیان)ه‌ به‌فارسێ. ئه‌مه‌یش پوخته‌ی نووسینه‌که‌ی:

له‌ خوێنه‌ران شاراو نه‌بیت که‌ ئه‌م کتیبه‌ که‌ (نصاب الصبیان)ی دانراوی شیخ محمه‌دی ناسراو به‌ئه‌بو نه‌صری فه‌راهییه‌، به‌قه‌له‌می شکسته‌ی بیچاره‌ی هه‌ژار ئه‌حمه‌دی کوری حه‌سه‌ن به‌گی رۆسته‌م به‌گی خوسره‌و به‌گی کوری ئه‌میر سوله‌یمانی ناسراو، به‌ (به‌به‌) له‌ ساڵی ۱۲۰۹دا، له‌ زه‌هاو له‌ خزمه‌تی مامۆستای تاقانه‌ی چه‌رخێ خۆی مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی کوری عوسمان ئاгада نووسیویه‌تییه‌وه‌.

ده‌مینیه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌ بپرسین: ده‌بێ مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی مامۆستای مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی باوکی موفتی زه‌هاویی کۆ بووبیت؟ له‌ سه‌رده‌می خۆیدا چ رۆژیکی گیرایته‌؟

چه‌ند مامۆستای پێگه‌یاندیته‌؟ دانراو و کتیبی هه‌بووبیت یان نا؟؟ و چه‌ندین پرسباری دیش که‌ هه‌موویان ئێسته‌ بێ وه‌لامن، هه‌ر چاوه‌روانین به‌لکو!

له‌ کۆتاییدا به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا ناڕۆم ده‌ستخه‌ته‌که‌ی مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی باوکی موفتی زه‌هاوی گه‌لێک جیاوازی له‌ته‌ک فره‌ ده‌ستخه‌تی دیکه‌ی مامۆستایان و فه‌قیباندا هه‌یه‌ و، ده‌ستخه‌تیکی پوخت و بێ هه‌له‌ و پر له‌ زانیاری و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ و، له‌ سه‌رووی هه‌موویشیانوه‌ نووسین و ئینشای مامۆستا خۆی زۆر به‌رز و په‌وانه‌ و، گه‌لێ شیعی فارسیشی تێدا‌یه‌ دوور نییه‌ شیعی خۆی بن.

ده‌بی مه‌لازاده‌ی کوردیی سۆرانیی کئ بیته‌ی (*)

٤٥٥

گه‌لێ جار نووسیومه و ئاواتم خواستوه: خۆزگه یه‌کیک له سه‌رخۆ و ورد کاری پشکینی کتیبخانه‌کانی پایته‌ختی رۆشنیری ولاتانی وه‌ک تورکیا و ئێران و سووریا و میسر و... ده‌گرتنه‌ ئه‌ستۆی خۆی و، ئه‌وه‌ی له‌ توانادا بیته‌ به‌و کتیبخانه و شوینه‌دا بگه‌رایه‌ت که‌ بۆ هه‌لگرتن و پاراستنی کتیبه ده‌ستخه‌ته‌کان دانه‌وان، ئه‌وسا ده‌مانزانی چه‌ند مامۆستای مه‌زن و پایه‌به‌ر زمان هه‌بووه و ناوی گه‌لیک هه‌یشتا له‌ ته‌ک هه‌ندیک له‌ شوینه‌واریندا ماوه!

هه‌روه‌ها چه‌ند جاریش باسی ئه‌وه‌م کردوه ته‌نها سه‌رچاوه‌ی به‌پێز و دروست و جیگه‌ی متمانه بۆ ئێمه مایه‌ته‌وه له‌ ئاسۆ و عاستیه‌وه به‌میژووی زانیاری و زانیانی کوردا بچینه‌وه و، ئه‌و میژوه پر شانه‌زییه‌ی پێ به‌وژینه‌وه ده‌ستخه‌تی شوینه‌واری مامۆستا و فه‌قیانی کوردستانه و به‌س!

که‌مجار هه‌یه‌ چاوه‌ چه‌ند ده‌ستخه‌ته‌ بگێڕین و نه‌که‌وین به‌سه‌ر زانیارییه‌کی نوێدا له‌: ناوی کتیبیک، یان مامۆستایه‌ک، یان مه‌درسه‌یه‌ک، یان... که‌ تا ئێسته هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌کی زانیاری له‌ خۆی نه‌گرتوون و ئێمه‌یش لێیان بێ ئاگاین.

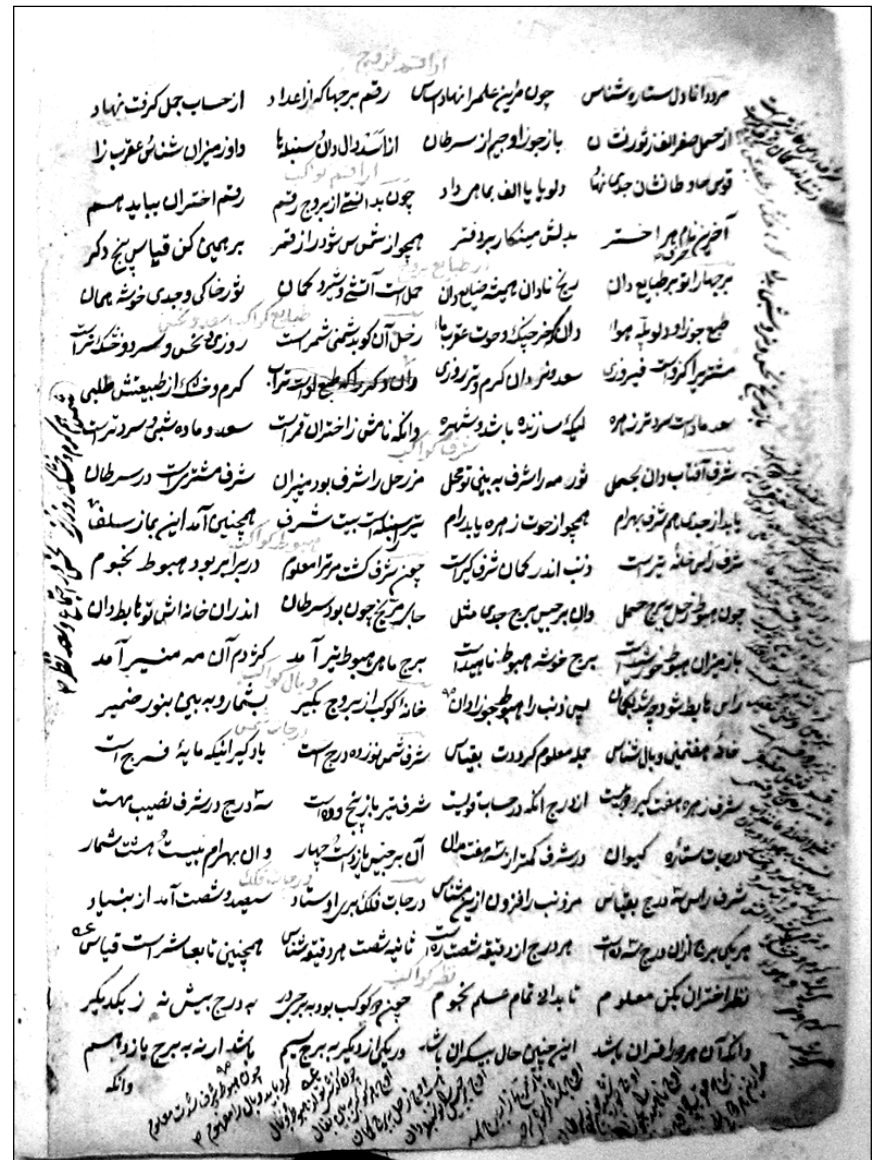
له‌م رۆژانه‌دا چه‌ند ده‌ستخه‌ت هاتن بۆ (دار العراق للمخطوطات) له‌ ناویاندا شوینه‌واری چه‌ند مامۆستایه‌کی گومناو - و ناسراو-ی کوردیان تێدا بوو، زانیاریگه‌لی نه‌وازه و به‌پایه‌خیان له‌ دوو توێدا بوو، هه‌موویانم تۆمار کردوه - به‌یارمه‌تیی خودا- له‌ شوینی خۆیاندا سوودیان لێ وهرده‌گرم.

ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موویان زیاتر سه‌رنجی راکێشام ده‌ستخه‌تیکی گه‌وره‌ی نایابی سه‌ره‌تا زه‌رکه‌فتکاری کراوو که‌ مامۆستای دانه‌ری له‌ سه‌ره‌تا که‌یه‌وه نووسیویه‌تی:

وبعد: فيقول العبد الفقير الى الله الغني الكردي السهراني الشهير بملا زاده.

یه‌کیکی دیش له‌و بابه‌تانه‌ی له‌ نووسینه‌کاندا چه‌ندجار ئاماژه‌م بۆ کردوه ئه‌وه‌یه‌ ده‌یان - و بگه‌ر زیاتریش - بنه‌ماله‌ی زانیاری پان و درێژ له‌ کوردستاندا بوون، به‌لام گه‌لیکیان ناویشیان کوژیوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ شوینه‌واریان هه‌ر هه‌یج!

(*) له ژماره (١٩) ی خۆری ئیسلامیدا بڵاوبه‌ته‌وه.

ده‌ستخه‌تی باوکی موفتیی زه‌هاویی

ئهم مامۆستایش که ئیسته ناوی ده‌خه‌ینه ناو ناوان و، به‌میژووی زانایانی کوردی ده‌ناسینن یه‌کیکه له مامۆستایه‌ک له مامۆستایانی به‌ماله‌یه‌کی ناوونبوی کوردستان و، سه‌رچاوه‌کان لێی یی ناگان و، به‌گۆڕه‌ی ناگاداریی من و نه‌نجامی پشکنین و گه‌رانم، ئهمه یه‌که‌مجاره ناوی ده‌خریته سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژووی زانایانی کورد.

لێره‌دا له‌کوێوه ده‌ستپێده‌که‌ین؟

یه‌که‌م: ده‌بی بۆ سه‌رده‌می ژبانی بگه‌ڕێین و بزانی که‌ی ژیاوه. بۆ ئهمه‌یش هه‌یچمان له ده‌ستا نییه جگه له ده‌ستخه‌تی ئهو دانراوه‌ی ناوی ده‌به‌ین. له ده‌ستخه‌ته‌که‌وه ئهو ده‌نده‌مان ده‌ست ده‌که‌وتیت که مامۆستای باسه‌که‌مان پێش ساڵی (١٠٦٢ک) له ژياندا بووه. به‌لام ئهمه ئهو نییه دڵ پیتی ئاو بخواته‌وه که بزانی ئهم مامۆستا که‌ی ژیاوه؛ چونکه که پێش ئهو میژووه له ژياندا بووه و کتیبی داناوه ئهو (پیش)ه نازانی و، ناتوانین ب‌لێین چه‌ند ساڵ پێش ئهو سه‌رده‌مه بووه.

دووه‌م: مامۆستامان له کوێ و له چ ناوچه‌یه‌کی کوردستاندا بووه و، له کوێ چاوی به‌دنیا‌دا هه‌له‌یتناوه؟ ئهمه‌یش به‌دروستی نازانی و، خۆی ده‌فه‌رموی (السهراني - سۆرانی) سۆرانی ناوچه‌یه‌کی فراوانی کوردستان بووه و، سنووری کونی باش نازانی و، نه‌خشه‌یمان له ده‌ستا نییه، بۆیه نایشزانی له چ گون‌دیک‌دا هاتووه‌ته جیهان.

سێیه‌م: ئهم ده‌ستخه‌ته له تورکیای پایته‌ختی ده‌وله‌تی عوثمایی نووسراوه‌ته‌وه.

ئهمه‌یش که دانراویکی مامۆستایه‌کی کورد بگاته ئهو پایته‌خته و له‌وئ بنووسریته‌وه و نوسخه‌ی لێ بگه‌ڕێته‌وه، خۆی بۆ خۆی جیگه‌ی قسه و باس و پرسیاره و، چه‌ند راوی‌چوون هه‌له‌ده‌گرت.

یه‌کیکه له‌وانه ئه‌وه‌یه: مامۆستامان دانراوه‌که‌ی پێشکه‌شی خه‌لیفه‌ی ئهو سه‌رده‌مه کردبیت و، له‌ناو خه‌له‌که‌دا ناسراوبیت و بلا‌وبووبیته‌وه و لای مه‌لا و فه‌قییان بووبیت به‌جیگه‌ی بایه‌خ.

یان له‌وانه‌یه مامۆستای دانه‌ر خۆی له‌به‌ر زانایی و ناسراوی چووبیته -یان برابیته- مه‌رکه‌زی خه‌لافه‌تی ئیسلامیی و، له‌وئ پله‌وپایه‌ی ده‌رسوتنه‌وه‌ی یان قه‌زاوه‌ت و موفتیی بووبیت و کتیبیشی داناوبیت و کتیب و دانراوه‌کانی لای فه‌قی و مه‌لا ناسرا بن و بلا‌وبووبه‌وه.

به‌لام به‌روا ناگریت مامۆستا خۆی له کوردستاندا بووبیت و، نه‌ناسراوبیت و کتیب و

دانراوی گه‌یشته‌یته تورکیا و، له‌وئ بلا‌وبووبیته‌وه. ئهم کتیبه‌یشی که هاتووه‌ته‌وه بۆ عێراق و گه‌یشته‌وه‌ته به‌غدا -وای بۆ ده‌چم- له‌ رێگه‌ی مامۆستایه‌کی کورده‌وه بووبیت -زه‌هاوی یان رۆژبه‌یانی- به‌سه‌فه‌ر چووبیته تورکیا و له‌وئ پتی لێی که‌وتبیت و، به‌شێوه‌یه‌ک چنگی خستبیت و هه‌ینابیتیه‌وه.

چوارهم: توانا و پله و ریزی ئهم مامۆستا: بۆ ئهمه‌یش جگه له‌م دانراوه‌ی شتیکی دیمان له ده‌ستا نییه، به‌روا ناگریت ئهم مامۆستا خاوه‌نی ئهو توانا بووبیت که له‌مه‌ولا باسی ده‌که‌ین ته‌نها به‌م دانراوه‌ ده‌که‌وتبیت و، په‌لی بۆ گه‌لی جوور و باه‌تی دیکه‌ی زانیاری نه‌هاویشته‌یت. به‌لام به‌داخه‌وه ئیمه (جاری) ئاگامان له هه‌یچی دیکه‌ی نییه.

مامۆستا مه‌لازاده له‌م دانراوه‌یدا، که حاشیه‌یه به‌سه‌ر حاشیه‌ی عیصامه‌دینه‌وه، وه‌ک زانایه‌کی پایه‌بلندی به‌توانای هه‌له‌که‌وتووی چه‌رخێ خۆی ده‌دویت و، خۆی له‌ پله‌یه‌که‌دا داده‌نیت به‌کار و کرده‌ی گه‌لی له زانایانی پێش خۆی قایل نه‌بیت و، په‌خه‌ له‌ شتێواز و په‌وتی نووسین و فێرکردن ده‌گرت. پیاویکی زانای وه‌ک عیصامه‌دین که حاشیه‌ی به‌سه‌ر گه‌لی کتیبه‌وه هه‌یه و، دانراو و حاشیه‌کانی له کوردستاندا بوون به‌کتیبی مه‌نه‌جی و له حوچه‌کاندا خوێنران، ئهم په‌خه‌ی توند له دانراوه‌کانی ده‌گرت و له‌م پوه‌وه ده‌فه‌رمویت:

«ولیکن هذا آخر التحشية للحاشية العصامية التي اشتهرت اشتهار الشمس في الآفاق، وتطالب (!) اليها من الاصاغر والأكابر الأيدي والأعناق، لكنهم لم يصلوا اليها لما فيها من كثرة الخلط والخطب والغلط والرموز والإغلاق، زعماء من مصنفها أنها علم وفضل وإعماق، ولم يدر أنها في الحقيقة تشويش وتشوير واحماق! جزاه الله تعالى عما يستوجبه خيراً ولم يرد به ضيراً...»

هه‌ر له‌ په‌ناي ئهم په‌خه‌یدا په‌خه‌ له‌ پیاویکی دیکه‌ی که‌له‌زانای چه‌رخێ خۆی ده‌گرت و ده‌فه‌رمویت:

«وقد اقتدى في ذلك الصنيع أثر المولى الشهير بأبي القاسم السمرقندي اللبثي، فإنه في مصنفاته قد توغل في خلط الكلام كثيراً، واقتفاه المحشي في هذه الحاشية وغيرها من مصنفاته فجاء كلامه عسيراً، وقد أفسد بذلك العلم على الناس من حيث لا يعلمون والامر الى الله...»

دیاره ئه‌گه‌ر مامۆستا پیاویکی لێها‌توو لێه‌شاه‌وه نه‌بووبیت به‌م شێوه نه‌دواوه و

نه‌ینووسیه. جگه له‌مه‌یش مامۆستا دل‌سۆزی خۆی بۆ خۆبندکار و قوتابییان ده‌رده‌پریت و هۆی نووسینی ئەم کتێبه‌ی بۆ ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه که کار بۆ قوتابییان ئاسان بکات و، له‌سه‌رئێشه‌ی حاشیه‌ی په‌قوته‌ق و تیکه‌ل و پیکه‌ل رزگاریان بکات. هه‌روه‌ها مامۆستامان باسی ئەوه‌یش ده‌کات که جگه له راست‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی مامۆستا عیصامه‌دین گه‌لی زانیاری نوێشی له دوو‌تۆی کتێبه‌که‌یدا جێ کردووه‌ته‌وه که پیشتر له سه‌رچاوه‌کاندا نه‌بوون و، ئەم وه‌ک میراتی زانیاری پشتاویشته‌ و سنگ‌وسنگ له‌م زاناوه بۆ ئەو زانا تا گه‌یشته‌وه‌ته‌ سنگی ئەم، هاتوون و، ئەم له سنگیه‌وه خسته‌وه‌یه سه‌ر لاپه‌ره‌ی کتێب.

باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که:

ئەم ده‌ستخه‌ته‌ که له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (٤٤٠٣٧) پارێزراوه، ده‌ستخه‌تیکی گه‌وره‌ی نایابی جوانی پوخت هه‌لگیراوه و، سه‌ره‌تا و کو‌تایی ماوه و، به‌خه‌تیکی وردی خۆش نووسراوه‌ته‌وه. لاپه‌ره‌ی ٢٥ دێری تێدا‌یه. سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می زه‌رکه‌فتکاری کراره. سالی ١٠٦٢ له مه‌درسه‌ی (سلیمانیه) له شاری (قسطنطنیه) نووسراوه‌ته‌وه.

پروا نا‌کریت ئەم نسخه ده‌ستخه‌تی دانه‌ر بیت؛ چونکه له‌ته‌ک ئەوه‌دا خه‌ته‌که‌ی خۆشه و به‌شیه‌یه‌کی رێک و جوان نووسراوه‌ته‌وه، گه‌لی هه‌له‌ی زمان و رێنوسی تێدا‌یه که له دانه‌ره‌که‌ی ناوه‌شینه‌وه.

دانراوی مه‌لازاده‌ی سۆزانیی

له سه‌رده‌می والییتی داود پاشای والیی به‌غدادا کتیبیک - سا یان له‌سه‌ر داوای داود پاشا یان بۆ‌ئه‌و - دانراوه. ئه‌م کتیبه‌ پیاویک به‌ناوی (عبدالقادر الخطیبی) یه‌وه‌ دایناوه، ئه‌م عه‌بدولقادره‌ کورێ مه‌لا موختاری خه‌تیبی شاره‌بان بووه‌ و، کتیبه‌که‌ی به‌تورکیی داناوه، دواي ئه‌و زه‌لامیک - که‌ تا ئیستا نه‌ناسراوه - کتیبه‌ تورکییه‌که‌ی کردووه‌ به‌عه‌ره‌بیی و، وه‌ک که‌رملی^(١) نووسیویه‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ له‌لای مه‌حمود شوکریی ئالووسی^(٢) بووه‌ و، که‌رملی لیتی وه‌رگرتووه‌ و نووسیویه‌تییه‌وه‌ و، یه‌عقوب سه‌رکیس بایه‌خیک باشی به‌کتیبه‌که‌ داوه‌ و، لیتی کۆلیوه‌ته‌وه‌ و، هه‌لی سه‌نگاندووه‌ و، گومانی له‌وه‌ بووه‌ که‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ دانراوی عه‌بدولقادر خه‌طیبی بیت و، که‌ له‌ناو خه‌لکدا وا باوبوه‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ دانراوی ئه‌وه‌، یه‌عقوب سه‌رکیس هاتووه‌ به‌وردیی کتیبه‌که‌ی چهند جار له‌ ته‌ک به‌راورددا خویندووه‌ته‌وه‌، تا ئه‌نجام گه‌یه‌ته‌ ئه‌و پڕوایه‌ که‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ دانراوی عه‌بدولقادر نییه‌ و، له‌ تورکییه‌وه‌ کراوه‌ به‌عه‌ره‌بیی و، دواي ئه‌وه‌ ئه‌م هه‌له‌سه‌نگاندن و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌ پێشه‌کی کتیبه‌که‌دا نووسیوه‌، ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ له‌ لایه‌نی (آنستاس کرملی) یه‌وه‌ سالی ١٩٣٦ به‌ناوی (تذکره الشعراء. أو شعراء بغداد وکتابها أيام وزارة المحرم داود پاشا) له‌ چاپخانه‌ی (دار الطباعة الحديثه - بغداد) چاپکراوه‌.

ئیتتر له‌و کاته‌وه‌ ئه‌م ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌ له‌ ده‌ستدا بووه‌ و، ده‌ستاوده‌ستی کردووه‌ و، وه‌ک سه‌رچاوه‌ سوودی لێ وه‌رگیراوه‌، به‌لام هه‌ولیکێ ديار بۆ دۆزینه‌وه‌ و به‌راورد و

(*) له ژماره (١٤٩) ی رۆشنیری نوێدا بلأوبه‌ته‌وه‌.

(١) که‌رملی، ناوی: ئه‌نسئاس ماری کورێ میخائیل جویرائیل عه‌وادێ که‌رملییه‌. سالی ١٢٨٣ک - ١٨٦٦ز له‌ به‌غدا له‌ دایک بووه‌، له‌ به‌غدا خویندوویه‌ و دواي له‌سه‌ر خویندن رۆیشه‌ستووه‌ و گه‌لێ زمان فێر بووه‌. گۆفاری (لغة العرب) ی ده‌رکرد. سالی ١٣٦٦ک - ١٩٤٧م هه‌ر له‌ به‌غدا مردووه‌. (معجم المؤلفین. ١٧/٣).

(٢) مه‌حمود شوکری ئالووسی سالی ١٢٧٢ک - ١٨٥٧ز له‌ به‌غدا له‌ دایک بووه‌، زانا و خوینده‌وار و پێشه‌که‌وتنه‌خواز بوه‌ و، گه‌لێ قوتابی پێکه‌یانندووه‌، سالی ١٣٤٢ک - ١٩٢٤ز له‌ به‌غداد کۆچی دواي کردووه‌. (المسک الأذفر/ ١٦).

لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌قه‌ تورکییه‌که‌ نه‌دراوه‌.

له‌ملاو له‌ولادا ده‌مبیسست ده‌قه‌ تورکییه‌که‌ی لای زه‌لامیک هه‌یه‌ و، له‌ هۆلی ئه‌وه‌دا یه‌ شتیکێ بۆ بکات، به‌لام ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌م ده‌نگوباسه‌ هه‌ر به‌ وتی وتی و ده‌نگی بی رهنگ مایه‌وه‌. تا له‌م ماوه‌دا خوا و پاسبان. له‌ (دار العراق للمخطوطات) رینگه‌م له‌ ده‌قیکی پوخت و جوان و ته‌واوی ئه‌م کتیبه‌ که‌وت، وا دیاره‌ به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌یه‌تی. جا با له‌پێشدا باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که‌ بۆ خوینه‌ری ئازیز بکه‌م.

ده‌ستخه‌ته‌که‌:

له (د.ع) دا به‌ژماره (٤١٦٩٤) پارێزراوه‌، (١٩٥) لاپه‌رییه‌، به‌خه‌تیکێ وردی جوان نووسراوه‌ته‌وه‌. لاپه‌ری (٢٥) دێری تێدا یه‌، به‌پێوانه‌ی (٢٠×١٢سم)، ناوی (٦٩) ئه‌دیپ و شاعیری تێدا یه‌، ناوه‌کان به‌مه‌ره‌که‌بی سوور له‌ قه‌راخی ده‌ستخه‌ته‌که‌وه‌ به‌جیا نووسراون.

زه‌لامیک - دیاره‌ ماوه‌یه‌ک ده‌ستخه‌ته‌که‌ی لای بووه‌ و ناوی خۆی نه‌نووسیوه‌ و نایاناسین - هاتووه‌ - کاری راست بیت - له‌سه‌ر لاپه‌ری یه‌که‌م چهند دێریکی زێڕینی پڕ له‌ زانیاری ورد و به‌سوودی بۆ نووسیوبن که‌ ئه‌مه‌ ده‌قه‌که‌ یانه‌ - به‌کوردیی -:

«(تذکره الادباء) دانراوی عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندیی خه‌تیبزاده‌ی شه‌هره‌بانیی. بۆ داود پاشای والیی به‌غداي داناوه - خودا به‌زه‌بی به‌هه‌ردووکیانا بیتیه‌وه‌ - ئه‌م نوسخه‌ به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌یه‌تی.

دانه‌یه‌کی تری له‌ مائی ئیسماعیل ئه‌فه‌ندیی ده‌فته‌رییزاده‌یه‌. دانه‌یه‌کی دیشی له‌ شاری مه‌دینه‌ی پیرۆزه - دروودی خودا له‌سه‌ر نیشته‌جیکه‌ی بیت، که‌ مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ره‌ (د.خ) - له‌ کتیبخانه‌ی داود پاشادا. ده‌قی موسوده‌که‌یشی لای قاسم ئه‌فه‌ندی کاتبی ته‌حریراتی خۆراسانه‌».

له‌مه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ ئه‌م نوسخه‌ پاکنوسکراوی ده‌ستی دانه‌ره‌که‌یه‌تی. ئه‌م نوسخه‌ میژووی نووسینه‌وه‌ی وا دیاره‌ میژووی ته‌واوبوونی دانانی کتیبه‌که‌یشه‌ - سالی (١٢٤٥) ه. له‌ به‌رو دواوه‌ چهند که‌س به‌تورکیی شتیان تێدا نووسیوه‌. له‌ لاپه‌رییه‌کیشیدا به‌فارسی باسی هه‌لامه‌تی خاوه‌ن پایه‌یه‌ک نووسراوه‌ که‌ ده‌رمانی بۆ نوێنراوه‌ و، مامۆستایه‌کیش که‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ بنه‌ماله‌ی سنه‌یه‌کانی به‌غدا بیت له‌و کۆرده‌ا بووه‌ و، باسه‌که‌ی نووسیوه‌، که‌ ئه‌مه‌ پوخته‌که‌یه‌تی:

کاتیک به‌هۆی ساردیی هه‌واوه جه‌نابی وه‌لیی نیعمه‌ت - خودا یارمه‌تی بدات و ئاگای لیلی بیت - تووشی هه‌لامه‌ت بووبوو، یه‌کیک له‌ پێوه‌نیداردانی عه‌رزى کرد: له‌ناو پزیشکاندا باوه و خه‌لکیش ده‌یزانن که ده‌رمانی هه‌لامه‌ت یه‌که‌م که‌له‌شاخگرتن و دواى خو‌ش‌و‌ردنه، که به‌فارسی به‌م جو‌ره‌ی ده‌رپری بوو: «اولش فصدو آخرش حمام» ئه‌و زاته‌یش کو‌توپر گوتویه ئه‌م نیه‌ به‌یته‌ نیو به‌یتی دیکه‌ی ده‌خه‌رتنه‌ سه‌ر و ئاوی لی دیت:

این دوچیز آمده علاج زکام اولش فصدو آخرش حمام
نوو سه‌ره‌وه‌که ده‌لی:

دواى بیستنی ئه‌مه‌ منیش هه‌ژاری سه‌نه‌نده‌جی ئه‌م یادگارم تو‌مار کرد.
ناوی کتیبه‌که:

ئه‌م کتیبه‌ له‌ سه‌ر ده‌قه عه‌ره‌بییه‌که‌ی ئاوا نووسراوه:

شعراء بغداد وکتابها

في ايام وزارة المحرم داود پاشا والي بغداد في حدود سنة
١٢٠٠ الى سنة ١٢٤٦

تأليف

الفاضل والنبیه الكامل عبدالقادر أفندي الخطیبي
الشهرباني رحمه الله رحمة واسعة بمنه وكرمه آمین

به‌لام له‌ ده‌قه تو‌رکییه‌که‌یدا - وه‌ک پێشتر نووسیم - نووسراوه: (تذکره‌ الادباء) دیاره ئه‌مه‌یش به‌شیکى دیکه‌یه له‌و گۆرانه‌کاریه‌ی به‌سه‌ر ده‌قه‌که‌دا هه‌تراه.

بایه‌خى ئه‌م کتیبه‌:

ئه‌م کتیبه‌ بۆ می‌ژووی زانیاری و پۆشنییری کوردی بایه‌خیکى تاییه‌تی هه‌یه؛ چونکه‌ گه‌لیک له‌وانه‌ی ناویان تێیدا هاتوه‌ و شتی‌ک له‌سه‌ر ژیان و به‌ره‌مه‌یان نووسراوه به‌ره‌چه‌له‌ک و ناو و شوێن کوردن و، زۆر نزیکه‌ کاتى خو‌بشی به‌ره‌مه‌ی کوردییان هه‌بو‌ییت، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه له‌و سه‌رده‌مه‌دا بایه‌خ به‌ئه‌ده‌بیاتی تو‌رکی دراوه، ئه‌م لایه‌نه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وانیش خرابیته‌ به‌ر باس و ئه‌و لایه‌نه‌که‌یان پشتگو‌ی خرابییت و، دووریش نییه‌ شوێنه‌واریان ماییت و له‌ملاو له‌ولا بێناز که‌وتبن، یان له‌ شوێنی چه‌په‌ک و دووره‌ ده‌ستدا پارێزرابن و، به‌لکو له‌مه‌ولا سه‌ره‌هل‌ بده‌ن و ببو‌ژێرنه‌وه‌ و، له‌ته‌ک

به‌ره‌مه‌کانی دییاندا یه‌ک به‌خه‌رتن.

دواى خو‌تێنده‌وه‌یه‌کی ناوی ئه‌و شاعیر و نووسه‌رانه‌ی له‌م کتیبه‌دا ناویان هاتوه‌ قسه‌یه‌که‌م بێر ده‌که‌وێته‌وه‌ که‌ گه‌لی جار کردوومه‌ و، له‌ گه‌لی وتاردا نووسیموه‌ و، ئه‌مجاره‌یش - ره‌نگه‌ دواجاریش نه‌بییت - ده‌لیتمه‌وه‌، قسه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که: هه‌رگیز ناتوانین و نه‌مانتوانیوه‌ قه‌واره و ئه‌ندازه‌ی زیانی که‌ له‌ ئه‌ده‌ب و که‌له‌پووری ئایینی و زانیاری و پۆشنییریان که‌وتوه‌، بزانی و، سنوور و مه‌ودای ئه‌و زیانه‌مان بۆ نه‌خشه‌ ناکیشرت. به‌لام تا خه‌ریکی لی‌کو‌لێنه‌وه‌ بین و، تا ئاگاداریان به‌سه‌ر به‌ره‌م و شوێنه‌واری زانیاندا زیاتر بییت، باشت و رووتتر ده‌زانین قه‌واره و بارستایی زیانه‌کامان له‌ کیشدا نین و، بێر و خه‌یال په‌ییان پێ نابات!

له‌م به‌ره‌مه‌ی به‌رده‌ستماندا که‌ ته‌مه‌نی ٢٠٠ سالی ته‌واو نابیت و، بۆ به‌ره‌مه‌ی زانیان و پۆشنییری کورد ته‌رخان نه‌کراوه‌ و، له‌ شوێنیکى دوور له‌ کوردستاندا دانراوه‌ و، به‌ره‌مه‌که‌ له‌ پایته‌ختی زانیاری ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا دانراوه‌ و له‌نگه‌ری گرتوه‌ و، حه‌ق وایه‌ خاوه‌نی و ناوه‌روکی نادیار و نه‌ناسراو نه‌بن، ناوی چه‌ند پۆشنییری کوردی تێدا ده‌بینن، که‌ تا ئێسته‌ می‌ژووی زانیاری پۆشنییری کورد ئاگا و هه‌والیکى ئه‌وتوی لییان نییه‌!.

کێمان و کامان له‌مه‌پێش ناوی (ناری) - جگه‌ له‌ کاکه‌ حه‌مه‌ی نارى -مان بیستوه‌ و زانیوه‌، یان شتی‌کمان ده‌باره‌ی خو‌تێندوه‌ته‌وه‌؟ (خانه‌ به‌گ)^(٣) که‌ ماوه‌یه‌ک حاکمى سلیمانی بووه‌ و شاعیریش بووه‌ چیمان ده‌باره‌ی له‌ ده‌ستدایه‌؟ ئه‌وه‌ باسی (یه‌عقوب ئه‌فه‌ندی) باوکی (ره‌سوول حاوی) و (ثاقیب ئه‌فه‌ندی) برای ره‌سوول حاوی و، یه‌عقوب ئه‌فه‌ندی کوری ره‌سوول حاوی و، (عوثمان ئاغای ئه‌ربیلی) و (مه‌لا ئیلیاس) و (عه‌بدو‌للا ئه‌فه‌ندی) و کێ و کێ با هه‌ر بوه‌ستی!

له‌مه‌وه‌ پرسیاره‌کانی پێشتر - و پرسیاره‌گه‌لی دیش - سه‌رقوت ده‌که‌نه‌وه‌ و، ده‌لیین و ده‌لیینه‌وه‌: ده‌بی ئه‌وانه‌ی پێش ئه‌مانه‌ و زۆر پێش ئه‌مانه‌ بوون و نه‌گه‌یشته‌ونه‌ته‌ پایته‌خته‌کان و، له‌ کوێره‌ دێ و دووره‌ شار و دوور له‌ شارستانیه‌تی ژباون و شیعه‌ره‌کانیان

(٣) (خانه‌ پاشا)ی کوری ته‌یوو‌رخان به‌گمان هه‌یه. به‌لام ئه‌م خانه‌ پاشا له‌ خانه‌ به‌گی ئێره‌ کۆنتره‌ و، جیان و، خانه‌ پاشا له‌ ده‌وره‌یه‌ی (١١٣٩)دا کۆچی دوا‌ی کردوه‌، (مشاهیر الک‌رد وک‌ردستان ج/١، ص: ١٩٦).

له پهره‌پهره‌ی کاغه‌ز و یه‌ک نوسخه‌ی بێنازدا نووسیبێته‌وه، دوا‌ی خۆیان (مه‌جموعه‌ی فهرده‌) (٤) یان چی به‌سه‌رها‌تیبێت؟

بێگومان له‌ وتاریکی وادا ناتوانین -وه‌ک پێویست- له‌ ناوه‌روکی کتیبکی (٢٠٠) لاپه‌ره‌یی بدوین و، زانیاری و بابه‌تی نه‌وازه‌ی ناو کتیبه‌که‌ شی به‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌کرێ له‌ لی‌کۆڵینه‌وه‌یه‌کی له‌سه‌رخۆ و ورددا گه‌لێ زانیاری به‌پێز و نه‌بیستراو کۆیکریته‌وه‌ و، چه‌ند لایه‌نی نه‌زانراو پوون بکریته‌وه‌. بۆ نمونه‌:

- تا دوینی گومانان له‌ په‌گه‌ز و نیشتمانی په‌سوول حاوی ما‌هوویی خاوه‌نی (دو‌حه‌ الوزرا) دا هه‌بوو نه‌مانده‌زانی خه‌لکی کۆیبه‌، ئه‌وه‌تا له‌م کتیبه‌دا بۆمان پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ له‌ شاری سنه‌ له‌ دایک بووه‌.

وه‌ک له‌ وتاریکی واکورتدا ناتوانین له‌ ناوه‌روکی ئه‌م کتیبه‌ بکۆڵینه‌وه‌ و هه‌یچی نه‌بوترین، ده‌توانین یه‌ک دوو شتی پێویست و زه‌ق و دیار نه‌بوترین، له‌وانه‌:

وه‌ک گوتم گه‌لیک له‌ شاعیر و پۆشنبیرانی ناو ئه‌م کتیبه‌ به‌په‌چه‌له‌ک کورد و کوردزمان بوون و، ئاشکرایشه‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتیبه‌یان بۆ ته‌رخان کراوه‌ که‌له‌ شاعیر و پۆشنبیری ناودار و ناسراوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوون، که‌ سه‌رنجی کاروبار و ئه‌رکی پێ سپێراویشیان ده‌ده‌ین ده‌بینین به‌زۆری ده‌فته‌ردار و نووسه‌ری مه‌سه‌ره‌خانه‌ و به‌په‌وه‌به‌ری دیاری ده‌ربار و

(٤) شاعیرانی کۆمان ئه‌گه‌ر به‌هه‌زار زه‌حمه‌ت و ناری عه‌لی شیعره‌کانی خۆیان کۆکردیته‌وه‌، ئه‌وه‌ ئه‌و به‌ری په‌نجه‌ به‌بایه‌خترین شتیان بووه‌ و، وه‌ک بیه‌یه‌ی چاو پاراستوویه‌ و، دوا‌ییش وه‌سیه‌ت و ئاواتیان ئه‌وه‌ بووه‌، ئه‌و کۆریه‌ی ئاوات و، جگه‌رگۆشه‌ی هه‌یوانان بپاریزێ، یه‌کی‌ک له‌وانه‌ی وه‌سیه‌تیان کردووه‌ که‌ دوا‌ی خۆیان دیوانه‌که‌ی باش بپاریزێت (وه‌لی دیوانه‌) بووه‌ که‌ گوته‌ویه‌:

میلتی وه‌ ئه‌نداز به‌ژن و بالایی شه‌م
بکه‌ن نه‌ فه‌رقم بێ زیاد و که‌م
طاقی هه‌ر نه‌طه‌رح طاق ئه‌برۆی ئه‌و
بسازان نه‌ فه‌رق مه‌زارم جه‌ نه‌و
بنیان نه‌ پووی طاق (مه‌جموع فه‌رده‌)م
بنویسان: وه‌ ده‌ست شه‌صت ئه‌و مه‌رده‌م

(پروانه‌: به‌رده‌ هه‌نگاوێکی ڕێکتر له‌ لی‌کۆڵینه‌وه‌ی شیعره‌کانی وه‌لی دیوانه‌دا، سامال - که‌ نووسه‌ری ئه‌م وتاره‌یه‌ - به‌یان، ژماره‌: ٤٤، تشرینی یه‌که‌می ١٩٧٧).

جێگه‌ی داخه‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ به‌بایه‌خه‌ له‌ دیوانی وه‌لی دیوانه‌ و ده‌رگه‌په‌راوه‌که‌یشیدا شێواوه‌ و بزراوه‌!

پێوه‌ندیدار و نزیک له‌ داود پاشاوه‌ بوون، له‌مه‌یشه‌وه‌ ده‌زانین که‌ پۆشنبیرانی کورد به‌ توانایی و بلیمه‌تی خۆیان، هه‌ر مه‌چه‌کیان چه‌رخا بێت و، ڕێگه‌یان که‌وتیبته‌ شوینی جێگه‌ی مه‌به‌ست، زۆری نه‌بردووه‌ خۆیان چه‌سپاندووه‌ و ئه‌ستیره‌یان ده‌ره‌وشاوه‌ته‌وه‌ و، به‌لیها‌توویه‌وه‌ کاری گه‌وره‌یان ڕاپه‌راندووه‌.

له‌ دامینی ئه‌م خاله‌وه‌ ئه‌وه‌ ده‌لێم: هه‌شتا به‌روونی بۆم ده‌رنه‌که‌وتووه‌ دانه‌ری کتیبه‌که‌ (عه‌بدولقادی شارهبانی) کورد بووه‌ یان نا؟ له‌ ده‌قه‌ تورکییه‌که‌دا خۆی باسی خۆی نه‌کردووه‌، له‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌یشدا باسیکی کورت و سه‌رپێی کراوه‌ و، له‌وه‌یشدا هه‌یج ده‌رباره‌ی په‌گه‌ز و به‌نه‌چه‌ی نه‌نووسراوه‌. نووسه‌ری ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ ده‌لێ: له‌ خه‌زانه‌ به‌غدا‌یه‌که‌نه‌، له‌ولایشه‌وه‌ باوکی به‌شارهبانیی ناسراوه‌. باوکی سالی ١٢٢٦ کۆچی دوا‌یی کردووه‌. دوا‌یی له‌ باسی ژبانی عه‌بدولقادرده‌ ده‌لێ: له‌ چاوه‌قوولێ به‌سه‌رده‌دا له‌ ته‌مه‌نی ٣٨ سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کردووه‌. بۆ سه‌رده‌می ژبانی مندالیشی ده‌لێ: به‌هه‌تیوی له‌ به‌غدا لای خاله‌کانی گه‌وره‌ بووه‌.

ده‌بێ بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م خاله‌نه‌ چاوه‌روانی لی‌کۆڵینه‌وه‌ و زانیاری زیاتر بین، به‌لکو شتی دروستمان ده‌ست بکه‌وێت.

مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیم له‌م وتاره‌ ئه‌وه‌یه‌ ناوی ئه‌م کتیبه‌ به‌گوێی پۆشنبیران و دلسۆزانی میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا بده‌م به‌لکو لی‌ها‌توویه‌ک قوڵی مه‌ردانه‌ی لێ هه‌لمالێ و ئه‌م سه‌رچاوه‌ به‌پێزه‌ بخاته‌ به‌رده‌ستی لی‌کۆله‌ره‌وان و میژوونووسانی کورد دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌شێوه‌یه‌کی پوخت و دروست بیکات به‌کوردی.

ناوه‌روکی هه‌رده‌وو ده‌قه‌که‌:

دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌مان به‌خوێنه‌ری ئازیز ناساند و باسیکی کورتمان ده‌رباره‌ی دانه‌ره‌که‌ی کرد، بۆ ئه‌وه‌ی خوێنه‌ری ئازیز هه‌یج نه‌بێ له‌ دووره‌وه‌ بزانی ناوی کێ و کێ له‌م کتیبه‌دا تۆمار کراوه‌ و، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش ناوه‌کان له‌ هه‌ردوو ده‌قه‌که‌دا جیاوازی زۆریان هه‌یه‌ وام به‌باش زانی له‌ پێشدا زنجیره‌ی ناوه‌کان نزیک به‌پێنوسه‌که‌ی ناو ده‌قه‌که‌ بنوسم و، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌یش ناوه‌کانی ناو ده‌قه‌ تورکییه‌که‌م له‌ پێشدا نووسی و، دوا‌ به‌دوا‌ی ئه‌وه‌یش ناوه‌کانم به‌گوێه‌ی ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ تۆمار کرد.

پاش ناوونوسکردنی ناوه‌کان به‌گوێه‌ی هه‌ردوو ده‌قه‌که‌ به‌راوردیکی کورتم له‌ نێوان ناوه‌کاندا کرد و کێ له‌ملا هه‌یه‌ و له‌ولا نییه‌ به‌جیا نووسیم و، دوا‌ییش کێ له‌ولا هه‌یه‌ و

له‌ملا نییه به‌دوای ئه‌واندا نووسیم، هیوادارم به‌م کاره بچووکه توانیبیتم خزمه‌تییکی بچووکم به‌م کتێبه که‌میابه کردییت.

به‌سه‌ر ئه‌وه‌یشدا نارۆم که مامۆستای دانه‌ری ئه‌م کتێبه جگه له‌وه‌ی شاعیر و ئه‌دیبه و رۆشنییریکی بالاده‌ستی چه‌رخێ خۆی بووه و، سه‌جعتارایی و وشه‌سازییه‌کی به‌رزای له‌ کتێبه‌که‌یدا کردووه، خه‌تخۆش و خوشنووستیکی شیاوی ئه‌وه‌ بووه خه‌ته‌که‌ی نامه‌ی شاهانه‌ی پێ بنووسریته‌وه و، دیاریی کۆر و کۆمه‌لی والیی و سولتان بیته‌، له‌ په‌نای ئه‌مانه‌یشدا نیگارکێش و ده‌ست رهنگین بووه و، له‌ناو دێره‌کانی ده‌ستخه‌ته‌که‌یدا، له‌ یه‌ک دوو جێگه‌دا وێنه‌ی ورد و جوان و وه‌ستیانه‌ی کێشاهه‌، که‌ نیشانه‌ی لێها‌توویییه‌کی بالایی پێوه‌ دیاره‌.

ناوه‌ڕۆکی کتێبه‌که‌ به‌گۆیره‌ی ده‌قه‌ تورکییه‌که‌:

- ۱- داود پاشا
- ۲- کاتب دیوان فخری زاده‌ أسعد أفندي
- ۳- موصل والیسی أحمد پاشا
- ۴- آصف ملا محمد صالح مکتبدار
- ۵- بدري مصطفى أفندي
- ۶- ابوبکر أفندي
- ۷- بکتاش أفندي النائب -ملتقى الأبحر-
- ۸- خليل أفندي البصري
- ۹- تقي الدين أفندي قاضي بغداد
- ۱۰- ثاقب خضر أفندي
- ۱۱- عبدالله آغا ابن إدريس آغا
- ۱۲- حسبی ابوبکر أفندي
- ۱۳- حاوي رسول أفندي
- ۱۴- الحاج حسن أفندي
- ۱۵- سيد محمد حلمي أفندي
- ۱۶- حاکم خانه‌ بگ
- ۱۷- حمدي ملا محمد امين

- ۱۸- خاكي عمر أفندي
- ۱۹- ملا مختار أفندي
- ۲۰- کاتب فارسي میرزا محمد دبیر
- ۲۱- ملا خليل
- ۲۲- عبداللطيف آغا حفيد اسماعيل كهيه
- ۲۳- محمد أفندي کاتب الديوان
- ۲۴- سيد علي البندنجي
- ۲۵- صالح أفندي السعدي
- ۲۶- سلوم چلي
- ۲۷- باغر زاده‌ الحاج عمر أفندي
- ۲۸- سليمان بك فخری زاده
- ۲۹- الحاجي محمد أفندي
- ۳۰- السيد أحمد أفندي
- ۳۱- شوکت محمد سعيد آغا
- ۳۲- عيسى أفندي البندنجي
- ۳۳- مصطفى أفندي النعلبند
- ۳۴- صالح أفندي کاتب الباب الكردي نجل رستم آغا
- ۳۵- ملا مصطفى صافي
- ۳۶- يعقوب أفندي
- ۳۷- ولي أفندي
- ۳۸- طفلي محمود
- ۳۹- الحاجي عبدالله آغا
- ۴۰- ملا علي کاتب نظام
- ۴۱- عناية الله آغا
- ۴۲- محمد عارف آغا
- ۴۳- السيد محمد أفندي
- ۴۴- عثمان آغا
- ۴۵- عاطف حاجي أحمد آغا

- ٤٦- غریبی یوسف أفندي
- ٤٧- فضل الله أفندي کاتب الديوان
- ٤٨- فوزي محمد أمين أفندي نجل علي أفندي عرضحالچي
- ٤٩- فوزي محمود أفندي
- ٥٠- قبولی احمد أفندي
- ٥١- ملا عبدالله بن مولود الاربلي
- ٥٢- حسين کامي أفندي
- ٥٣- کاتب ملا الياس
- ٥٤- لطف الله أفندي کاتب الديوان نجل ولي أفندي
- ٥٥- مکتوبی لطف الله أفندي نجل نائب ابوبکر
- ٥٦- مکي اسماعيل أفندي
- ٥٧- عمر أفندي نجل شيخ نظامي
- ٥٨- عبدالله أفندي نامي
- ٥٩- ابراهيم بگ
- ٦٠- احمد آغا مملوک داود پاشا
- ٦١- اوسته صالح النجار
- ٦٢- ملا علي نصرت أفندي عرضحالچي
- ٦٣- ناری محمد أفندي
- ٦٤- واثق محمد أفندي کاتب ينکچريه
- ٦٥- وجهي عبدالله أفندي
- ٦٦- اسحاق أفندي
- ٦٧- الحاجي ولي أفندي
- ٦٨- کتخدا احمد پاشا
- ٦٩- يسرى اسماعيل آغا
- ٢٨- موسی أفندي البندنجي نجل الشيخ جعفر
- ٢٩- مائل أفندي أرييلي عبدي أفندي نجل گول حسن زاده
- ٣٠- مفتي أبوبکر أفندي نجل کرکوكي اسماعيل أفندي
- ٣- أسعد أفندي
- ٤- احمد پاشا الموصلی
- ٥- آصف زادة محمد صالح أفندي
- ٦- خليل أفندي البصيري
- ٧- بدري مصطفى أفندي نجل کرکوكي علي أفندي
- ٨- نائب أفندي الملقب بملتقى الابحر
- ٩- ثاقب خضر أفندي نجل ملا يعقوب الماهوني
- ١٠- حاوي رسول أفندي نجل منلا يعقوب الماهوني اصلاً وکرکوكي وطناً
- ١١- منلا مختار أفندي خطيب قرية شهریان نجل فتحي أفندي
- ١٢- ميرزه محمد کاتب الفارسية
- ١٣- عبداللطيف آغا نجل أحمد آغا نجل اسماعيل كهيه
- ١٤- محمد أفندي نجل المرحوم لطف الله أفندي
- ١٥- السيد علي البندنجي
- ١٦- صالح أفندي السعدي نجل المرحوم سلام آغاسي يحيى أفندي
- ١٧- الحاج عمر أفندي باقر زاده
- ١٨- فخر زاده سليمان بيك
- ١٩- أحمد افندي نجل السيد عبدالله
- ٢٠- صفائي أفندي
- ٢١- ولي أفندي الطيبي نجل الحاج عمر آغا
- ٢٢- علي أفندي ظلمي نجل الحاج حسن أفندي
- ٢٣- عناية الله آغا نجل أحمد أفندي القبولي
- ٢٤- محمد أمين فوزي نجل عرضحالچي علي أفندي
- ٢٥- محمد امين فوزي
- ٢٦- لطفي أفندي نجل کرکوكي نائب أبوبکر أفندي
- ٢٧- مکي اسماعيل أفندي

ناوه‌ڕۆکی کتێبه‌که به‌گوێهردی ده‌قه سه‌ره‌بسییه‌که

- ١- عبدالقادر أفندي الخطيبي
- ٢- ترجمة المرحوم داود پاشا

۳۱- نائل عمر أفندي نجل ولي أفندي طيبي

۳۲- نامي عبدالله أفندي

۳۳- ابراهيم نجيب

۳۴- صالح النجار نجل ابراهيم

۳۵- علي أفندي العرضاچي نجل عبدالله

۳۶- اسماعيل آغا اليسرى نجل ملا عمر الحمامچي

۳۷- أحمد آغا مملوك المرحوم داود پاشا

۳۸- عبدالله آغا المخلص نجل محمود آغا الكروي

۳۹- عارف آغا نجل المرحوم عبدالله أفندي

۴۰- الحاج عبدالله ظاهري نجل المرحوم سليمان آغا

۴۱- لطف الله نجل ولي أفندي

۴۲- صافي مصطفى خروس أفندي نجل أمين البيطار

۴۳- الحاج حسن أفندي حسني نجل بكر أفندي حسني

۴۴- عمر أفندي الكركوكي نجل قاسم أفندي

۴۵- شوكت محمد سعيد آغا نجل عبدالوهاب آغا

۴۶- صالح أفندي الكردي نجل رستم آغا

۴۷- يعقوب أفندي الصياني نجل حاوي الرسول أفندي

۴۸- كاتب ديوان فضل الله أفندي نجل المرحوم ولي أفندي

۴۹- عاطف الحاج أحمد آغا نجل كاتب الكمرک الحاج صالح آغا كريم العين

۵۰- غريبي أفندي يوسف أفندي نجل خليل الجبوقچي الأربلي

۵۱- الحاج علي أفندي السويدي المحدث نجل المرحوم محمد سعيد أفندي السويدي

۵۲- الحاج أسعد أفندي الحيدري

۵۳- أحمد أفندي المدرس بمدرسة سليمان پاشا

بەر اورديک:

پاش ئەوەی بەگەشتیک بەناو ئەم گەنجینەدا شاد بووم، وتم: با بەراوردیکی لەگەڵ دەقە عەرەبییەکەدا بکەم بزانم چۆن کراوە بەعەرەبی؟ پاش ھەلسەنگاندن و ئەمیدیو ئەودیوکردنی دەقە عەرەبییەکە و بەراوردکردنی لەتەک دەقە تورکییەکەدا کۆمەڵیک

جیاوازی جێگەى سەرنج و پرسیار دەرکەوتن. کە بەکورتى لەم خالانەدا جێیان دەکەمەو: یەکەم: دەقە عەرەبییەکە زۆر کورت و کورتکراوەیە و، چواربەکی دەقە تورکییەکە ئەگەر بێت.

دووەم: کۆمەڵیک ناوی زانا و ئەدیب و شاعیر لە دەقە تورکییەکەدا ھەن کەچی لە دەقە عەرەبییەکەدا نابینرێن.

سێیەم: ھەر وەھا کۆمەڵیک ناو لە دەقە عەرەبییەکەدا ھەن لە دەقە تورکییەکەدا نەبوون. چوارەم: دەقە تورکییەکە ناوی ۶۹ ئەدیب و شاعیری تێدا یە، بەلام دەقە عەرەبییەکە ناوی ۵۳ کەسی تێدا یە^(۵).

پێنجەم: زنجیرەى ناوەکان لە دەقە عەرەبییەکەدا وەک زنجیرەى دەقە تورکییەکە نییە^(۶).

ھەول دەدەین لێرەدا زیادەى ناوەکانى ھەردوولا بەرو دوا بخەینە روو.

زیادەى دەقە تورکییەکە:

۱- ابوبکر أفندي

۲- تقي الدين افندي قاضي بغداد.

۳- عبدالله آغا ابن ادريس آغا

۴- حسبي ابوبکر أفندي

۵- الحاج حسن افندي

۶- سيد محمد حلمي افندي

۷- حمدي ملا محمد امين

۸- خاكي عمر أفندي

۹- ملا خليل

۱۰- سلوم چلبی

(۵) جگە لەمەیش دەقی تەرجمەى ژيان و میژووی ناوی ئەو کەسانەى ناویان ھاتوو، لە دەقە تورکییەکەدا زۆر بەدرێژیی ھاتوون، کەچی لە دەقە عەرەبییەکەدا وا نییە، وا ئەبێ بەشی تەرجمەى شاعیرێک لە تورکییەکەدا دوو سێ لاپەرە یە، بەلام لە عەرەبییەکەدا بەدوو سێ دێر لێتی بوو ئەوە. (۶) لەوانەیشە تیکەڵا بوون لەناو ناو و نازناوەکاندا رویدایبێت و، زەلامێک بووبێت بەدوووان و، دووان بووبن بەیەکێک.

- ۱۱- الحاج محمد أفندي
- ۱۲- عيسى أفندي البندنجي
- ۱۳- مصطفى أفندي النعلبند
- ۱۴- طفلى محمود
- ۱۵- ملا علي كاتب نظام
- ۱۶- السيد محمد أفندي
- ۱۷- عثمان آغا
- ۱۸- فوزي محمود أفندي
- ۱۹- ملا عبدالله بن مولود الاربلي
- ۲۰- حسين كامى أفندي
- ۲۱- كاتب ملا الياس
- ۲۲- ناري محمد أفندي
- ۲۳- واثق محمد أفندي كاتب ينكچريه.
- ۲۴- وجهي عبدالله أفندي
- ۲۵- اسحاق أفندي
- ۲۶- كتحدا أحمد پاشا

زیادەدى نوسخە ەەرەبىيەكە:

- ۱- عبدالقادر أفندي الخطيبي
- ۲- صفائي أفندي
- ۳- علي أفندي ظلمي نجل الحاج حسن أفندي
- ۴- محمد امين فوزي.
- ۵- موسى أفندي البندنجي نجل الشيخ جعفر
- ۶- مائل أفندي اربيلي عبدي أفندي نجل گول حسن زاده
- ۷- مفتي ابوبكر أفندي نجل كركوكي اسماعيل أفندي
- ۸- نائل عمر أفندي نجل ولي أفندي طيبي.
- ۹- الحاج حسن أفندي حسني نجل بكر أفندي حسني
- ۱۰- الحاج علي أفندي السويدي المحدث نجل المرحوم محمد سعيد أفندي السويدي

۱۱- الحاج أسعد أفندي الحيدري

ئەم جياوازيبانه چۆن پەيدا بوون؟

خوتنەر يان لېكۆلەرەوھە كە لە بەراوردکردن و سەرئەجدانى ئەم دوو دەقە دەبیتەوھە، گومانى بۆ ئەو دەچیت كە ھەریەكەیان دانراوى یەكێك بیت؛ چونكە جياوازيبەكان ئەوئەندە زۆرن لەوانە نىيە بەوەرگێران وایان لى بیت. جا ئەگەر بڵێن ھەردووکیان ھەر یەكێكن و دەقە ەەرەبىيەكە تەرجەمەى تورکىيەكەيە ئەمە چۆن پەيدا بوو؟

بۆ وەلامى ئەم پرسىيارە گەلى شت بەبیری بیرکەرەوھە لەم کارەدا دیت، لەوانە:

لەوانەيە دانەر دوو موسوودەى بووبیت و یەکیکیان لای خۆى نەمايیت و دەست یەکیک کەوتبیت و تەرجەمەى کردبیت. یان ھەر دانەر خۆى دواى موسوودەى یەكەم پاکنووسى کردبیت و ھەر خۆى کەم و زیادى تیدا کردبیت. یان زەلامیک ھاتبیت بەئارەزووى خۆى - کە ئەمەيش پەوا نىيە - ئەم کەم و زیاد و گۆرینەى کردبیت. لەوانەيە ئەگەر موسوودەكەى دانەرمان دەست بکەوتایەت شتیکیان لە وەلامى ئەم (یا) و (نايا) نە دەست بکەوتایەت. ھەر چۆن ھەيە چاوەروان دەبین بەلکو بەدۆزینەوھى دەقیکی دى ەەرەبىيەكە، یان ھەر زانیاریەكى دى کە لەم بارانەوھە چنگ بکەوێ، پرووى دروستى ئەم باسە بدۆزیتەوھە!

(صاحب) ش شاعیریکی نه‌ناسراوی کورده

٤٥٧

ده‌ستخه‌تی ژماره (٦٨٨٤ د.ع) دیوانیکی نایابی جوان نووسراوه‌ی له‌خو‌گرتووه. له سه‌ره‌تاوه نات‌ه‌واو دیاره و له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی دووه‌می نووسراوه (تألیف کتاب الثاني من دیوان صاحب ردیف خواجه شیراز، رحمه الله). سه‌ره‌تا‌که‌ی وه‌ک (ساقی نامه) که‌ی حافظ وایه. به‌گو‌ی‌ره‌ی ئه‌وه‌ی یه‌کی‌ک له‌سه‌ر دیوانه‌که‌ی نووسیوه، به‌بی ساقی نامه و روباعیيات و، ته‌رجی‌عه‌ند و عه‌ره‌بی و... ٣٦١ غه‌زه‌له.

مامۆستا محمه‌دی عوبوونی به‌رزنجی سالی ١٢٥٧ به‌خه‌ته جوانه‌که‌ی خو‌ی نووسیویه‌تی‌ه‌وه.

مامۆستا صاحب خو‌یشی و دیاره هه‌ر له‌و ساله‌دا دیوانه‌که‌ی ته‌واو‌کردووه، که سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی سو‌لتان عه‌بدو‌لم‌جید و فه‌رمانه‌وایی عه‌لی ره‌زا پاشا به‌سه‌ر به‌غداوه بووه.

له دیوانه‌که‌وه شتی‌کمان له‌باره‌ی ژيانی مامۆستا صاحب یان بنه‌چه و په‌گه‌زییه‌وه ده‌ست ناکه‌و‌یت، به‌لام خو‌شبه‌ختانه یه‌کی‌ک - که نازانین کی‌یه و خودا پاداشی بداته‌وه - نووسیویه:

ناوی دانه‌ری کتیبی دیوانی صاحب: عه‌بدو‌ره‌حمان ئاغای دزه‌بی، کو‌ری چه‌و‌یز ئاغای، کو‌ری چه‌مه‌ئاغای، کو‌ری حاجی ئاغای، کو‌ری عه‌بدو‌لقادر ئاغای، کو‌ری حاجی ئاغای گه‌وره‌ی، کو‌ری زه‌ینه‌دینی میر ئاخو‌ری سو‌لتان مو‌رادی دووه‌مه.

ئه‌م دیوانه‌یش که تائی‌سته له‌کو‌وله‌که‌ی ته‌ریشدا ناوی نه‌هاتووه و، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی هه‌وا‌لیکی له‌خو‌ی و خاوه‌نه‌که‌ی نییه، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز ناتوانین بزانی چیمان له‌سامانی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی و نه‌ته‌وایه‌تیمان له‌ناو‌چووه.

به‌داخه‌وه له‌م دیوانه‌وه جگه له‌وه‌ی که شو‌ینه‌واری مامۆستا و شاعیریکی کوردمان ده‌ست ده‌که‌و‌یت، له دیوانه‌که‌وه هیچ هه‌وا‌ل و به‌سه‌ره‌ات و. میژووی رووداوی یان رووداوگه‌لیک نابینین که لێ‌ره‌دا بیکه‌ین به‌دیاریی ده‌ستمان و پیشکه‌شی خو‌ینده‌وارانی بکه‌ین.

دیوانه‌که وه‌ک له سه‌ره‌تاوه نووسیمان ٣٦١ غه‌زه‌لی تی‌دا‌یه، که بۆ میژووی ئه‌ده‌بی کوردی بایه‌خ‌یکی ئه‌وتۆیان نییه.

ئه‌وه‌ی لێره‌دا به‌سووده ئه‌وه‌یه شاعیریکی کورد به‌میژووی ئه‌ده‌بی کوردی ده‌ناسین و هیواپراوی ئه‌وه‌یش نین که شیعری کوردی، یان دیوانی کوردی، ئه‌م شاعیره‌شمان ده‌ست بکه‌ویت، چونکه نووسه‌ره‌وه‌ی دیوانه فارسییه‌که‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه نووسیویه (کتاب‌الشان) و له‌مه‌یشه‌وه گومانی زۆرمان بۆ ئه‌وه ده‌چیت کیتابی یه‌که‌م دیوانی کوردی شاعیرمان (صاحب) بێت و، ئه‌و کاته‌ش ماوه و مه‌ودای لیکۆلینه‌وه‌ی شیعری کوردی شاعیرمان له‌ ده‌ستدا ده‌بێت و، ده‌توانین بزانی شاعیر له‌ چ پله‌یه‌کی شیعربیدا بووه و توانای شیعری تا چه‌ند بووه.

ده‌ستخه‌تیکی دیکه‌ی مامۆستا عه‌زاوی

٤٥٨

له‌ کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی کتیبی (شه‌رزور - السلیمانیه‌)ی خوالیخۆشبوو عه‌باس عه‌زاویدا گه‌لێ به‌شوین شوینه‌وار و دانراوه‌کانی ئه‌م مامۆستادا گه‌رام و، به‌گوێره‌ی توانا هه‌ولێ باشم بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ناو و شوێنیان و زانیی هه‌ر زانیارییه‌ک ده‌رباره‌یان دا. ئه‌و کاته‌ دوای ئه‌و هه‌ول و کوژشه‌ گوتم: له‌وانه‌یه گه‌لێ شتی دیکه‌ی ئه‌م مامۆستا له‌ناوچوونی، یان مابن و به‌لام دووره‌ده‌ست و له‌ شوێنی نه‌زانراودا مابنه‌وه.

هه‌ر له‌و نووسینه‌نه‌دا که ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا به‌پێژه نووسیم ئاماژه‌م بۆ باسیک کرد که مامۆستا عه‌زاوی خۆی ناوی هیناوه و، منیش بۆی گه‌رام و له‌ناو دانراوه‌کانیدا نه‌مدۆزییه‌وه، باسه‌که له‌سه‌ر مامۆستای مه‌زنی کورد شیخ عه‌بدوڵله‌حمانی ئیبنوخله‌یاتی قه‌رده‌اغیه‌.

ئێسته‌یش هه‌ر عه‌وداللی دوای ئه‌م باسه‌م و، له‌م پۆژانه‌دا سه‌رم له‌ کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق دا به‌لکو سۆراخی شتیکی بکه‌م. لێپرسراوی به‌شی ده‌ستخه‌ته‌کانی ئه‌و کتیبخانه‌ گوته‌: هه‌ندیک (مسوده) و شتی عه‌زاوی هه‌یه له‌ناو تو‌مارکراوه‌کاندا ناویان نییه، ته‌ماشایه‌کیان بکه. به‌لێ یه‌ک دوو کیس په‌رپه‌ره و (مسوده‌)ی خسته به‌رده‌ستم. به‌شی زۆریان له‌سه‌ر تیره‌ کورده‌کان و شوێن و سه‌رۆکه‌کانیان و، به‌شیکی باشیشیان له‌سه‌ر تیره‌کانی جافن.

له‌ناو ئه‌و په‌رپه‌رانه‌دا ده‌فته‌ریک سه‌رنجی پاکیشام، له‌سه‌ر به‌رگی یه‌که‌می نووسراوه (کردستان - الشانی) ژماره (٩)ی دراوه‌تی.

ئه‌م ده‌فته‌ره تیکرا به‌خه‌تی خوالیخۆشبوو عه‌زاوی خۆیه‌تی. کاتی خۆی - نازانم چۆن و له‌گه‌ڵ چی دیکه‌دا - که‌وتوه‌ته‌ کۆری زانیاری کورد و، ده‌فته‌ره‌که له‌ چه‌ند جێگه‌دا به‌مۆری:

«کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد

مکتبه‌ المجمع العلمي الکردی»

مۆرکراوه، سه‌ره‌تاکه‌ی ناته‌واوه و، باس له‌ میژووه‌گه‌لیک ده‌کات که له‌ ده‌فته‌ری - یان ده‌فته‌رانی - پێشوو له‌سه‌ری نووسین. ئه‌م ده‌فته‌ره (٢٧) لاپه‌ره‌یه و باسی (ماهی ده‌شت) و فه‌رمانه‌روایانی (سویدی) که ده‌یانگێڕێته‌وه بۆ به‌رمه‌که‌کان و، فه‌رمانه‌روایانی عیمادییه و فه‌رمانه‌روایانی لۆر، ده‌کات.

دیاره ئه‌م ده‌فته‌ره‌یش به‌شیکه له‌ په‌نجیکی دیکه‌ی ئه‌م مامۆستا به‌پێژه که ده‌رباره‌ی میژووی گه‌لی کورد داویه‌تی و، دوور نییه هه‌ر نۆ ده‌فته‌ره‌که - پیکه‌وه - کتیبیک بووبن له‌و باسه‌دا، به‌لام پێش ئه‌وه ده‌ستی دلسۆزێکیان بگات، یان هه‌ر له‌ کتیبخانه‌ی کۆردا ده‌ستیان تیخرا بیت و په‌رته‌وازه بووبن و زۆریان له‌ناوچووبن، یان مابن و له‌ملاو له‌ولا دووره‌ده‌ست بن و، ده‌بی چاوه‌روان بین بزانی چییان به‌سه‌ر دیت و، هه‌روه‌ها ده‌بی چاوه‌روانی زیاتریش له‌ به‌ره‌مه‌کانی ئه‌م مامۆستا مه‌زنه بین به‌لکو له‌مه‌ولا بدۆزێنه‌وه و ببوژێنێنه‌وه.

دیاره له‌ هه‌لیکی وادا ناگرێ له‌ ناوه‌روکی ئه‌م ده‌فته‌ره به‌گشتیی بدوین و هه‌مووی بنوسینه‌وه، به‌لام له‌ باسی لۆر و میرانی لۆردا شتیکی تێدایه ده‌کرێ لێره‌دا ئه‌م بابته‌ی پێ پراژێنینه‌وه.

سه‌گیکی به‌وه‌فا:

له‌مه‌وپێش زۆر له‌سه‌ر سه‌گ نووسراوه و، ئێسته‌یش له‌ ولاتانی ده‌روه‌ بایه‌خیکی زۆر به‌سه‌گ ده‌دریت و، زۆر خه‌رج و ده‌رامه‌تیان له‌سه‌ر به‌کار ده‌بریت و، گه‌لێ جار - له‌ هه‌ندی شوتندا - خه‌رج و ده‌رامه‌تی سه‌گیکی له‌ خه‌رج و ده‌رامه‌تی دانراو بۆ زه‌لامی - یان چه‌ند زه‌لامی - ی ولاتانی دیکه زیاتره و، ئه‌و بایه‌خه‌ی به‌سه‌گه‌ل ده‌دریت به‌گه‌لێ مرۆف نادریت! ئیمه نامانه‌وی له‌سه‌ر ئه‌م بابته برۆین، ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌و ده‌ستخه‌ته‌ی مامۆستا عه‌زاویدا هه‌لوێستییکی سه‌گیکی خۆتێده‌وه که جێگه‌ی سه‌رنجه و، شیاوی ئه‌وه‌یه - ئه‌گه‌ر له‌ سه‌گنامه‌یشدا نه‌بن - له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی وه‌فا و زیره‌کیی و خزمه‌تگوزاری تو‌مار

بکرتیت، ئه‌مه‌یش روو‌داوه‌که:

یه‌کێک له‌ سه‌رده‌اره‌کانی لۆر که‌ ناوی ئه‌بو‌لحه‌سه‌نی (فض‌لوی) ده‌بی کورپێکی ده‌بی ناوی عه‌لی ده‌بی، رۆژێ ده‌چی بۆ راو، سه‌گێکی ده‌بی زۆری خۆش ده‌وی^(١) له‌گه‌ڵی ده‌چی بۆ راو. کۆمه‌لێک چه‌ته و پێگر پێگه‌ له‌ عه‌لی ده‌گرن و، عه‌لی شه‌ریان له‌ته‌کدا ده‌کات، تا ئه‌نجام به‌سه‌ختی برینداری ده‌کهن. به‌یۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ برینه‌کانی سه‌خت ده‌بن، عه‌لی له‌ هۆشی خۆی ده‌چیت و، چه‌ته‌کان وا ده‌زانن مرده‌وه. بۆیه‌ فرپیی ده‌ده‌نه‌ ئه‌شکه‌وتی و به‌جیی دیلن.

سه‌گه‌که‌ی عه‌لی چاوی له‌م کاره‌ساته‌ ده‌بیت و، به‌وردیی سه‌رنجی هه‌مووی ده‌دات، تا ئه‌نجام شوینی تا‌قمه‌ چه‌ته‌که‌ هه‌لده‌گریت و شوتیان ده‌که‌ویت، شه‌و کاتی هه‌موو چه‌ته‌کان خه‌وتوون ده‌چیت سه‌ر مائی سه‌رۆکه‌که‌یان و، له‌ خه‌ودا ده‌یدۆزیته‌وه و، هه‌ردوو گونی^(٢)

(١) دیاره‌ له‌ کۆنه‌وه‌ سه‌گ له‌ لادی و ژبانی گوندنیشیناندا کاربگه‌رییکی گه‌وره‌ی هه‌بووه‌ و، ئه‌و سه‌گه‌یش به‌ده‌ردی کاری ئه‌وانی خواردبیت و، به‌ده‌م ئیش و کاریانه‌وه‌ بووبیت جێگه‌ی بایه‌خی تایبه‌تی بووه‌ و، گه‌لێ خه‌مه‌تی شیاوی کراوه‌. له‌ وتاریکدا به‌زمانی عه‌ره‌بی ٢٠ سالی‌ک له‌مه‌به‌ر باسی ئه‌وه‌م نووسی که‌ گه‌نجیک له‌وانه‌ی سه‌گیان په‌روه‌ده‌ ده‌کرد بۆ راو و شکار و، به‌تایبه‌تی بۆ راوه‌ به‌راز، سه‌گێکی چاکی ده‌بی، رۆژێ له‌ کاتی راوه‌ به‌رازدا یه‌کانه‌یه‌ک شفه‌ریه‌ک ده‌دا له‌ سکی سه‌گه‌که‌ی، سکی ده‌دری و ورگ و ریخۆله‌ی ده‌خاته‌ سه‌ر زه‌وی، گه‌نجه‌که‌یش که‌ سه‌گه‌که‌ی زۆر خۆش ده‌ویت - دیاره‌ کاری پیشتریشی ده‌بیت - ده‌رسی و ده‌زوی پێ ده‌بیت، ده‌رسی و ده‌زوی ده‌دری و ورگ و ریخۆله‌ی سه‌گه‌که‌ ده‌خاته‌وه‌ جێگه‌ی خۆی و، پێ به‌نج و ژووری عه‌مه‌لیات ورگی سه‌گه‌که‌ی ده‌دوریته‌وه‌ و، دینی چه‌په‌ره‌یه‌کی له‌ شێوه‌ی (تابوت) له‌ دار بۆ ده‌ته‌نی و له‌ گه‌ل هه‌وله‌کانیدا به‌چوارقۆلی ده‌بخه‌نه‌ سه‌رشانیان و، له‌ناو قۆبییه‌وه‌ ده‌یه‌ننه‌وه‌ بۆ گوندی ته‌کیه‌! خه‌لکی گوندیش که‌ به‌زۆری مائی گه‌نجیک و دووانیان له‌ناو راوه‌ به‌رازکه‌ردایه‌ ده‌بین و له‌ دووره‌وه‌ داره‌ ته‌رمیک به‌ره‌و دی دیت، هه‌ر یه‌کێکیان بیری بۆ ئه‌وه‌ ده‌چیت که‌سیکی دووچاری کاره‌ساتیک بووبیت. که‌ دینه‌ پیشه‌وه‌ ده‌بین و له‌ گه‌مه‌له‌یه‌... به‌عه‌مه‌لیاتکراوی له‌سه‌ر داره‌ ته‌رمه‌که‌یه‌!! دوا‌یش سه‌گه‌که‌ چاک ده‌بیته‌وه‌ و له‌ جاران باشت‌تر و به‌قین و خه‌شم‌تریش له‌ به‌رازان ده‌که‌ویت‌ه‌وه‌ راو‌کردن. (بروانه‌: العراق، العدد: ١١٨٩، ١٩٨٠/١/٢٤، تعقیب حول الصيد والألعاب في المنطقة الكردية).

(٢) دیاره‌ ئه‌مه‌یش په‌فتاریکی کۆنی سه‌گه‌ بۆ به‌ریه‌ره‌کانی کردنی دۆژمانی. له‌بیره‌ر له‌ مندالیمدا گه‌لێ جار گویم لێ بووه‌ که‌ باسی سه‌گێکی خیرا و چه‌شی راوه‌ به‌رازیان بکرا‌یه‌ت ده‌یانوت: سه‌گه‌که‌ی فلان بۆ هه‌ل ده‌گه‌را تا بۆی پێده‌که‌وت فرسه‌تی ده‌هینا و گونی به‌رازه‌که‌ی ده‌گرت ئیتر تا نه‌یکوتایه‌ به‌زه‌ویدا به‌ری نه‌ده‌دا.

ده‌ردینێ و، گه‌نه‌کان ده‌گرێ به‌ده‌مه‌یه‌وه‌ و، ده‌چیت‌ه‌وه‌ بۆ مائی عه‌لی. کاتی ده‌ست و پێوه‌ند و که‌سوکاری عه‌لی ئه‌مه‌ ده‌بین ده‌زانن کاره‌ساتیک قه‌ومه‌واوه‌. گورج شوین سه‌گه‌که‌ی عه‌لی ده‌که‌ون و ده‌رۆن تا ده‌یانباته‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ و لای لاشه‌که‌ی عه‌لی! ده‌بین عه‌لی زۆر په‌رتشانه‌ و به‌ئاسته‌م گیانی تیدا ماوه‌، هه‌لێ ده‌گرن ده‌یه‌ننه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌، تیماری ده‌کهن پاش ماوه‌یه‌ک چاک ده‌بیت‌ه‌وه‌، به‌لام له‌ولاوه‌ سه‌رۆکی پێگره‌کان دوا‌ی گون ده‌ره‌اته‌که‌ی ده‌مری!

ده‌بی له‌ کۆتایی ئه‌م باسه‌ بچوکه‌وه‌ ئه‌وه‌ له‌ بیه‌ر نه‌که‌م که‌ مامۆستا عه‌زاویی باسی سه‌رچاوه‌ی ئه‌م نووسینانه‌ی نه‌کردوه‌، گه‌رامه‌وه‌ بۆ شه‌ره‌فنامه‌ ده‌بینم باسه‌که‌ی له‌وی و ده‌رگرتوه‌ و، دیاره‌ له‌ فارسییه‌که‌ی و ده‌رگرتوه‌ و خۆی کردوویه‌تی به‌عه‌ره‌بی و هه‌ندیک هه‌له‌ی تیدا کردوه‌. ئه‌مه‌یش ده‌قه‌که‌ وه‌ک له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا هه‌توه‌:

«ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن کورپێکی هه‌بوو ناوی عه‌لی بوو، رۆژیک چووبوه‌ راو، سه‌گێکی‌ی ده‌گه‌ل خۆی بردبوو، تووشی هیتدیک دز و چه‌تان هات و بوو به‌شه‌ریان و عه‌لی بریندار کرا و له‌ هۆش خۆی چوو. دزه‌کان نه‌یانده‌زانی بووراوه‌ته‌وه‌. وایانزانی مرده‌وه‌. له‌ لینگی نه‌وین و په‌کیشیان کرد و له‌ناو ئه‌شکه‌وتیکدا رایانکیشا و به‌جییان هیت. سه‌گه‌که‌ به‌ره‌ودوا که‌وته‌ شوین دزان و شوینی ون نه‌کردن و ده‌نیوه‌شه‌ودا که‌ دز ده‌خه‌ودا بوون په‌لاماری کابرای سه‌رته‌ریده‌ی دا و گازی له‌ باتوونی گرت و تا نه‌یکوشت به‌ری نه‌دا. ئه‌مجار به‌هه‌له‌داوان رای کرد و خۆی به‌ماله‌ عه‌لیدا کرده‌وه‌. نۆکه‌رانی عه‌لی که‌ سه‌گیان به‌ده‌می خویناوییه‌وه‌ دیت ترسان که‌ عه‌لی شتیکی به‌سه‌ره‌اتبی، سه‌گیان دایه‌ پێش خویان و راست بردنیه‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌ی که‌ عه‌لی تیدا‌بوو. عه‌لییان به‌برینداری هینایه‌وه‌ و ده‌رمانیان کرد و له‌ مردن خه‌له‌ست و، له‌پاش ئه‌و کاره‌ساته‌ش گوايه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر ماوه‌.»

ئه‌مه‌ ده‌قی کوردی شه‌ره‌فنامه‌ بوو. ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌یش نزیکه‌ له‌مه‌وه‌ و، دیاره‌ وه‌ک گوتمان مامۆستا عه‌زاوی له‌ فارسییه‌که‌وه‌ کردوویه‌ به‌عه‌ره‌بی.

شیخ مه‌یدینی دووه‌می گله‌زهرده‌یی

٤٥٩

برای به‌پێژم مامۆستا شیخ حه‌سه‌ینی به‌رزنجی^(١) به‌وتاریک باسی شیخ مه‌یدینی یه‌که‌می کوری شیخ حه‌سه‌نی گله‌زهرده‌یی نووسیوه، به‌لام ئیشاره‌ی بۆ ئه‌وه نه‌کردوه که هه‌ر له‌و بنه‌ماله‌یه‌دا زانایه‌کی دی هه‌یه به‌هه‌مان ناو و، ئه‌میش زانا و خاوه‌نی دانراوی نایابی بابه‌تی پزیشکی و ده‌رمانگه‌ری بووه.

خۆشه‌ختانه له (د.ع) دا دوو دانراوی ئه‌م مامۆستام دۆزییه‌وه ناساندیان به‌کتیبه‌خانه‌ی کوردیی په‌رده لادانه له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی نه‌زانراوی مامۆستایه‌کی مه‌زنی کورد.

به‌داخه‌وه له سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا شتیکی وه‌هام ده‌رباره‌ی ژبانی ئه‌م مامۆستا به‌پێژه ده‌ست نه‌که‌وت و، ئه‌وه‌ی له دانراوه‌کانییه‌وه وه‌رده‌گیرین - که به‌خه‌تی خۆیین - ئه‌وه‌یه ئه‌م پیاوه کۆپه‌زای فه‌زله‌دین شیخ عه‌بدوسه‌مه‌دی کوری شیخ حه‌سه‌نی گله‌زهرده‌یه - ده‌بی کوری شیخ محه‌مه‌دی کوری شیخ عه‌بدوسه‌مه‌د بیت - ئه‌م مامۆستا مه‌زنه سالی ١٣١٦ک له که‌رکووکدا له ژبانه‌دا بووه، دوور نییه دانراوی دیکه‌یشی هه‌بوویت به‌لام یان تێدا چوون، یان هه‌شتا له ده‌ستدا نین و ده‌بی چاوه‌ڕوان بێن به‌لکو له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌مه‌کانی شتی دیمان ده‌ست بکه‌ویت.^(٢)

١- کتیبی (دستورات) یان (مختصر التحفة) ئه‌م دانراوه له باسی پزیشکی‌دا و به‌شی زۆری له کتیبی (تحفة المؤمنین) وه‌رگرتوه و، کتیبه‌که بریتیه‌یه له دوو (فه‌صل) و (خاتمه‌)یه‌ک.

فه‌صلی یه‌که‌م: ناوی ده‌رمانه‌کان و قازانج و زبانیان و هه‌ندێ ده‌رمان و به‌کاره‌یتانیان، ده‌کات.

فه‌صلی دووه‌م: باسی ده‌رمانه‌کان و گرته‌وه‌یان و... به‌کورتی، خاتیمه‌که‌یش باسی کیش و پێوانه‌ی گه‌وره و بچووک و جیاوازییه‌کانیان، ده‌کات.

ئه‌م کتیبه ١٠٢٤ لاپه‌ره‌ی قه‌واره بچووک و ئه‌ندازه‌که‌ی (١٦×١٠) هه‌مووی به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌یه‌تی و له کۆتایی‌دا نووسیویه:

(١) بڕوانه: حه‌سه‌ین به‌رزنجی، شیخ محی الدینی که‌رکووک‌ی به‌یان، ژماره: ١٩، ١٩٧٤.

(٢) الرسالة الاشرافیه، دانراوی شیخ مه‌حمودی شۆریجه، (٣٨٦١٦ د.ع).

«لله الحمد جملة وتفصيلا، وله الشكر بكرة وأصيلا، که باعانة أو بوجه اختصار قسم اول از دستورات (تحفة المؤمنین) ما تشخیص، چهارم و پنجم در حیز تحریر آوردیم، اوهمه‌ه کتابرا در دست این داعی گله‌زردی محی الدین حفید فضل الدین شیخ عبدالصمد رحمهم الله در سنه‌ه هزار و سیصد و سیازده نهم ماه شوال کتابت گردید و اتمام ورزید...»

ئه‌م ده‌سته‌ته به‌ژماره (٥٩٤٧) له (د.ع) دا پارێزراوه.

٢- جامع الحکمة: ئه‌مه‌یش کتیبیکی دیکه‌ی مامۆستای گله‌زهرده‌یی به‌خه‌تی خۆیه‌تی و، ئه‌میش هه‌ر به‌زمانی فارسییه.

له سه‌ره‌تادا ده‌لیت: ئه‌م کتیبه بریتیه له پێشه‌کییه‌ک و دوو (باب) و یه‌ک (خاتمه‌).

پێشه‌کییه‌که‌ی باسی ئه‌و شتانه ده‌کات که پتویست بۆ پاراستنی له‌ش و ته‌ندروستی.

بابی یه‌که‌م: باسی ناوی ده‌رمانه‌کان و چی پێوه‌ندیی به‌وانه‌وه هه‌یه له زیان و قازانج و... ده‌کات

بابی دووه‌م: باسی نه‌خۆشییه‌کان و، ناوه‌کانیان و، وه‌سفه‌کانیان و، شیوه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان... ده‌کات.

کۆتایی (خاتمه‌)ی کتیبه‌که باسی زه‌هر و شیوه‌کانی و به‌رگریکردن له زیانیان... ده‌کات.

ئه‌م کتیبه سالی ١٣١٦ ته‌واو بووه و، تیکرا (٨٢٤) لاپه‌ره‌ی (١٦×١٠)ه‌ و، هه‌مووی به‌خه‌تی مامۆستای دانه‌ریه‌تی. به‌ژماره (٥٩٤٨ د.ص) پارێزراوه.

هه‌ر له پێوه‌ندیی به‌شیخانی گله‌زهرده‌ و مامۆستای گله‌زهرده‌یییه‌وه دوو ده‌سته‌ته‌ی دیکه‌م له (د.ع) دا دی ئاماژه بۆ کردنیان لێرده‌ا بۆ سوود نییه.

یه‌که‌میان کتیبی (الاعلام بقواطع الاسلام)ی ئیبنو حه‌ره و له کۆتایی‌دا نووسراوه:

له کۆتایی مانگی «محرم الحرام في قصبة كركوك سنة ١١٨٨. ثمقه الحقير الفقير المحتاج الى عفو الملك القدير أحمد ابن سيد عبدالجبار ابن سيد شيخ حسن الغله زردهء لأجل شيوخه واستادي عمي الاكرم السيد شيخ محي الدين ابن سيد شيخ حسن المذكور...»

ئه‌م ده‌سته‌ته به‌ژماره (٢٨٨٣٨) پارێزراوه و (١٤٠) لاپه‌ره‌ی قه‌واره ناوه‌نجیه.

دووه‌میان: کتیبی (ترغيب المشتاق في أحكام الطلاق)ی (عبدالمعطي السملوي)یه.

که له کۆتاییه‌وه نووسراوه:

«... على انامل الحقيير العلوي الحزين راجي نصره ربه المعين. حفيد فضل الدين الكله زردى محي الدين في سنة ١٣٢٩ من هجرة النبوية).
 ئەم کتێبه ٨٩ لاپه‌ڕه‌یه و به‌ژماره (٩٤٨٣) پارێزراوه.

(زۆبده‌ی عه‌قیده) م خۆینه‌وه‌هه‌ (*)

٤٦٠

ماوه‌یه‌کی زۆره‌ شه‌یدای شیعری و به‌ره‌مه‌ی شاعیری نه‌مر (مه‌وله‌ویی) م و ده‌میکیش گه‌راوم و هه‌ولم داوه‌ چی ده‌رباره‌ی ئەم مامۆستا نه‌مره‌ مابێ و له‌ملاو له‌ولاو لای ئەم و ئەو چنگ بکه‌ویت ده‌ستی بخه‌م و بیه‌مه‌ سه‌ر خه‌رمانی به‌به‌ره‌که‌ت و پێزی مه‌وله‌ویی و، خۆشبه‌ختانه‌یش له‌م رێگه‌دا تا ئەندازێکی باش سه‌رکه‌وتوو بووم و په‌نجم بیه‌هووده نه‌بووه‌ و، به‌ده‌ستی خاڵیه‌وه‌ نه‌گه‌راومه‌ته‌وه‌ و، ورده‌ - ورده‌ به‌ری ئەو کۆششه‌م - به‌گوێره‌ی ده‌رفه‌ت و بۆ لوان - به‌نامیلکه‌ و له‌ گوڤار و رۆژنامه‌کاندا بلاوکردوه‌ته‌وه‌ و، توانیومه‌ خه‌مه‌تێکی که‌می شوێنه‌واری ئەم زانا مه‌زنه‌ بکه‌م^(١).

به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا که‌ مه‌وله‌ویی له‌ زۆر له‌ شاعیرانی کورد به‌خته‌وه‌تر بووه‌ و، له‌ زۆریان زیاتر په‌نجی بۆ دراوه‌ و، لیکۆلینه‌وه‌ له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی نووسراوه‌ و کراوه‌ - هه‌شتا به‌ره‌مه‌کانی - ئەوانه‌یشیان که‌ له‌ له‌ناوچوون رزگار بوون - وه‌ک پێیست - بۆیان نه‌کراوه‌ لیکۆلینه‌وه‌یان له‌سه‌ر بکریته‌ و چاپ و بلاو بکریته‌وه‌ و، جیه‌گی خۆیان له‌ کتێبخانه‌ی کوردیدا بگرن.

له‌م ماوه‌دا رێگه‌م که‌وته‌وه‌ سلێمانی و چاوم به‌بلاوبوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌مێکی دی مه‌وله‌ویی -بۆ یه‌که‌مجار- روون بووه‌وه‌ و، هیوا و ئاواتیکی دیم ها ته‌ دی. چونکه‌ له‌ وتاریکمه‌دا که‌

(*) له‌ژماره‌ (١٠) ی (په‌یقین) دا بلاوبه‌ته‌وه‌.

(١) بۆ نمونه‌ سالی ١٩٧٧ بۆ یه‌که‌مجار نامیلکه‌ی (عه‌قیده‌ی مه‌وله‌ویی) م بلاوکردوه‌وه‌ و، سالی ١٩٩٣ به‌لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی نوێه‌ له‌ ژماره‌ ١٣٠ ی گوڤاری رۆشنبیری نوێدا هه‌مان نامیلکه‌م بلاوکردوه‌وه‌. هه‌روه‌ها له‌ ژماره‌ ٦ ی گوڤاری کۆری زانیارییدا وتاریکم به‌ناوێشانی شارۆیه‌ک له‌ باخچه‌ی ئەده‌بی مه‌وله‌ویدا بلاوکردوه‌وه‌. جیه‌گی شانازیشمه‌ یه‌که‌م بابه‌تی پێوه‌ندیدار به‌کوردوه‌وه‌ که‌ له‌ گوڤاری (الادب الاسلامي) دا بلاوبووه‌وه‌ وتاریکی نووسه‌ری ئەم چه‌ند دێره‌ بوو به‌ ناوێشانی (عبدالرحيم المولوي شاعر العقيدة والطبيعة والتصوف). ئەمه‌ جگه‌ له‌ چه‌ندین وتار و پارچه‌ شیعری بلاونه‌کراوه‌ی که‌ بۆ یه‌که‌مجار بلاوم کردوه‌ته‌وه‌.

له‌سه‌ر ئەم کتێبه‌ نووسیومه‌ و له‌ به‌رگی دووه‌می (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ رێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیا نه‌وه‌) یشدا بلاوبووه‌ته‌وه‌، له‌ کۆتاییه‌وه‌ نووسیومه‌:

«... که‌ ئەمه‌ زانرا جیه‌گی خۆیه‌تی هه‌ولێ لیکۆلینه‌وه‌ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئەم کتێبه‌یش بدریت و، په‌وانی مه‌وله‌ویی نه‌مر به‌بووژاندنه‌وه‌ی ئەم به‌ره‌مه‌یش جارێکی دیکه‌ شاد بیه‌ته‌وه‌ و، موسوڵمانانی کوردیش سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ و، عه‌قیده‌ و باوه‌ری خۆیان به‌زمانی خۆیان و، به‌شیوه‌یه‌کی ساده‌ و، له‌ ده‌م و زمانێ زانایه‌کی خوداناسی پیرۆزی مه‌زنی گه‌له‌که‌ی خۆیا نه‌وه‌ له‌ ده‌ستدا بێت»^(٢).

جیه‌گی شادمانیه‌ بایه‌خێکی باش به‌بلاوکردنه‌وه‌ی ئەم کتێبه‌ دراوه‌ و، -دیاره‌- خه‌رجیکی باشیشی بۆ فه‌راهه‌م کراوه‌ و، یه‌که‌م کاری چاک له‌ بلاوکردنه‌وه‌که‌یدا ئەوه‌یه‌ که‌ وێنه‌ی ته‌واوی ده‌ستخه‌ته‌که‌ لاپه‌ره‌ به‌لاپه‌ره‌ له‌ به‌رانه‌ری ده‌قه‌ ساغه‌کراوه‌که‌دا -یان ده‌قه‌ دووباره‌ نووسراوه‌که‌دا- بلاوکراوه‌ته‌وه‌ و، ئەمه‌ دووه‌م کاری ته‌واوی له‌م شیوه‌یه‌ من دیبێتم^(٣).

که‌ کتێبه‌که‌م دی هه‌رچه‌ند له‌ سه‌فه‌ردا بووم و سه‌رقاڵی دیده‌نیی خه‌زمان و میوان و هاتوچۆ بووم و، دووریش له‌ کتێبخانه‌ی خۆم و سه‌رچاوه‌کانی لای خۆم بووم... وتم: با چاوێک به‌م کاره‌ تازده‌ا بخشێتم و بزانه‌م چی بۆ ئەم به‌ره‌مه‌ نوێیه‌ی مه‌وله‌ویی کراوه‌؟^(٤) وابزانه‌م ئەو هه‌له‌ی بۆ مامۆستا هه‌مه‌ سال‌حی مامۆستای گه‌ل‌اله‌ ره‌خساوه‌ که‌ ئه‌رکی ساغه‌کردنه‌وه‌ی ئەم کتێبه‌ی مه‌وله‌ویی گرتۆته‌ ئه‌ستۆی و پێشی سپێراوه‌، تا ئێسته‌ بۆ هه‌یج

(٢) بڕوانه‌: سه‌رچاوه‌ی ناوبراو ل: ٣٧٨.

(٣) یه‌که‌م کاری ئەم شیوه‌ من دیومه‌ که‌شکۆله‌که‌ی شیخ عه‌بدولمۆمینی مه‌ردۆخیه‌ که‌ مامۆستا ئەنوه‌ری سوڵتانی دواي کۆششی ١٠ سال‌ تیايدا له‌ به‌رگیکی قه‌شه‌نگدا له‌ له‌نده‌ن بلاوی کردوه‌ته‌وه‌ و، منیش وتاریکم له‌سه‌ر نووسیه‌، له‌ به‌رگی پێنجه‌می ئەم کتێبه‌دا ده‌یخۆتیه‌ته‌وه‌.

که‌ باسی ئەم کاره‌ ده‌که‌م و من نه‌مکردوه‌ له‌به‌ر بێ ده‌رامه‌تی و ده‌ست نه‌رۆیین بووه‌، که‌ نه‌مکردوه‌، ئەگه‌ینا پڕوا ناکه‌م نووسه‌ریکی دیکه‌ی کورد به‌قه‌ده‌ر من هه‌ولێ دا‌بیت له‌ رێگه‌ی وێنه‌ی ده‌ستخه‌ت و به‌ل‌گه‌نامه‌وه‌ راستی ده‌قی بلاوکراوه‌ ده‌رخات و، بۆ یه‌که‌مجاریش که‌ نامیلکه‌ی عه‌قیده‌ی مه‌وله‌ویم له‌ رێگه‌ی کۆری زانیاریی کوردوه‌، بلاوکردوه‌وه‌ ده‌قی ده‌ستخه‌ته‌که‌م له‌گه‌ڵ ساغه‌کردنه‌وه‌که‌ی خۆمه‌دا پێشکesh کرد، به‌لام ده‌ستخه‌ته‌که‌یان بزر کردم و ئێسته‌یش و ئەوسایش نه‌مدیه‌وه‌.

(٤) بڕوانه‌: عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌ دانانی سه‌ید عه‌بدو‌رحیمی مه‌وله‌ویی، شه‌رح و لیک‌دانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مدرس. ١٤٠٧هـ - ١٩٨٨ز، چاپخانه‌ی (الخلود) به‌غدا. ل: ١١.

لیکۆله‌ره‌وه و نووسه‌ریکی کورد نه‌گه‌نجاو. ئه‌مه‌یش له‌ دوو لاره‌:

یه‌که‌م: ئه‌و ده‌ق و ده‌ستخه‌ته‌ی ده‌ستی که‌وتوو ده‌ستخه‌تیکی پوختی جوانی دروستی بێ هه‌له‌ی له‌به‌ر ده‌ستخه‌ته‌ی مه‌وله‌ویدا نووسراوه‌ی زه‌لامیکی دڵسۆزی به‌ته‌نگی کاره‌که‌وه‌ی هاتوو... بووه و، زیاد له‌وه‌یش -وه‌ک قورئان بنووسریته‌وه- سه‌ر و بۆری بۆ هه‌موو وشه‌کانی کردوو و، ده‌ستخه‌ته‌که‌ی وه‌ک پاروویه‌کی چه‌وری بێ گری و قورت داوه‌ته‌ ده‌ست ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وئ ببنووسیته‌وه.

دووهم: ده‌قی ته‌واوی ئه‌م کتێبه‌ به‌یت به‌یه‌یت به‌راقه و لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ له‌ کاره‌شاکاره‌که‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریسد «خودا لێی خوش بیته‌» به‌رپنوووسیکی راست و دروست و پوخته‌وه نووسراوه‌ته‌وه.

به‌لام -به‌داخه‌وه- مامۆستا هه‌مه‌ سالح ئه‌م هه‌له‌ زیرینه‌ی له‌ کیسی خۆی و کتێبخانه‌ی کوردیی داوه و، کاره‌که‌ی نا به‌کام و، په‌نجه‌که‌ی نافه‌رجام بووه و، کتێبه‌که‌ی به‌کۆمه‌ڵی هه‌له‌ی جۆراوجۆره‌وه‌ بلاقورده‌وه‌ته‌وه و، من له‌م کاته‌دا ماوه‌ی ئه‌وه‌م نییه‌ هه‌موو هه‌له‌کان تۆمار بکه‌م و، خۆینه‌ره‌وه‌ی به‌رپزیش ده‌توانی به‌به‌راوردکردنیکی کاره‌که‌ی مامۆستا هه‌مه‌ سالح له‌ته‌ک ده‌قی عه‌قیده مه‌رضییه‌که‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیدا بگاته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی ئاماژه‌مان بۆ کردوو.

بۆیه‌ لێرده‌ا من به‌نمونه‌ هینانه‌وه‌ له‌و هه‌لانه‌ ده‌سه‌بردار ده‌بم، به‌هیوای ئه‌وه‌ی جاریکی دی ئه‌م کتێبه‌ وه‌ک شیاویه‌تی -به‌دروستی- بنووسریته‌وه و چاپ بکریته‌وه.

پنوووسی کتێبه‌که‌:

ده‌کری مه‌به‌ست له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م جۆره‌ کتێبانه‌ به‌دوو خالی سه‌ره‌کی کورت بکریته‌وه:

یه‌که‌م: زیندووکردنه‌وه و بووژاندنه‌وه‌ی ده‌قیکی که‌له‌پووری.

دووهم: بلاوکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌یه‌کی ئایینی بۆ موسلمانانی کورد.

بۆ خالی یه‌که‌م ده‌لێین: رێبازیکی جیهانی تایبه‌تی هه‌یه‌ بۆ لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قی کۆن که‌ پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه: ده‌بی لیکۆله‌ره‌وه‌ هه‌ول بدات ده‌قه‌که‌ وه‌ک چۆن دانه‌ره‌که‌ی دایناوه و نووسیویه‌تی، ئه‌مه‌یش وه‌ها ببنووسیته‌وه و بلاوی بکاته‌وه. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌له‌ له‌ ده‌قه‌که‌دا هه‌بوو به‌هه‌له‌که‌وه‌ ببنووسیته‌وه و، له‌ په‌راویزه‌وه -به‌هه‌لگه‌وه- راسته‌که‌ی دیاری بکات.

جا له‌م حاله‌تانه‌یشدا ئه‌گه‌ر ده‌قی ده‌ستخه‌ته‌ی دانه‌ر خۆی یان ده‌قیکی وه‌ها

پیداچونه‌وه‌ی خۆی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، یا له‌به‌ر ده‌ستخه‌تی دانه‌ر نووسراوه‌وه... ئه‌وه‌ لیکۆله‌ره‌وه‌ له‌ عاستی ده‌قیکه‌دا کار ده‌کات بۆی نییه‌ به‌هیچ کلۆجیک لێی لایه‌ت و، ده‌بی کوتومت وه‌ک خۆی ببنووسیته‌وه. به‌لام مامۆستا هه‌مه‌ سالح هاتوو -به‌بیانوی هینانه‌وه‌ سه‌ر رپنوووسی کوردی ئیسته‌وه- بژاری ده‌ستخه‌ته‌که‌ی -به‌ناره‌زووی خۆی- له‌ پیتی عه‌ره‌بی کردوو و، هه‌موو پیته‌کانی کردوو به‌کوردی و، مه‌وله‌ویی چۆنی نه‌وتی و چۆنی پێ ناخۆش بێ ئه‌م وای نووسیوه‌ته‌وه!

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌ی مامۆستا هه‌مه‌ سالح ئاسانکارییه‌کی بۆ خۆینده‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ یان خۆینه‌ری ده‌قه‌که‌ تیدا بوایه‌ت ده‌مانگوت به‌هه‌ر حال قه‌یناکا، به‌لام له‌لایه‌که‌وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌وله‌ویی خۆی زیندوو بیته‌وه و ئه‌م ده‌قی له‌مه‌ر مامۆستا هه‌مه‌ سالحی پیشان بدن و بلێن: ئه‌مه‌ کتێبه‌که‌ی تۆیه‌ بۆمان چاپکردوویت، ده‌فه‌رموی: (حاشا من چتی وام نه‌وتگه‌). له‌ولایشه‌وه‌ خۆینه‌ر وا سه‌راسیمه و سه‌رگه‌ردان ده‌بیته‌ نازانی چی ده‌خۆیته‌وه؛ چونکه‌ مامۆستا هه‌مه‌ سالح دۆ و دۆشاوی تیکه‌ل کردوو و ده‌یه‌وی خۆینه‌ری بیچاره‌ له‌یه‌کیان جیاکاته‌وه، دیاره‌ ئه‌مه‌یش کاری کردنه‌ی نییه‌.

بروام پێ بکه‌ن له‌ کاتی به‌راوردکردندا گه‌لێ له‌ نووسراوه‌کانی مامۆستا هه‌مه‌ سالح به‌ده‌ستخه‌ته‌که‌دا خۆیندووته‌وه و، تا ته‌ماشای ده‌ستخه‌ته‌که‌م نه‌کردوو مانا و مه‌به‌ستی وشه‌که‌م نه‌زانیه‌وه. که‌چی مه‌به‌ست له‌ نووسینه‌وه‌ ئاسانکارییه‌ و ده‌بی به‌ده‌قه‌ ساغکراوه‌که‌ ده‌قه‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ بزانریت.

لێرده‌ا چهند نمونه‌یه‌ک - له‌ هه‌زاران نمونه - دینمه‌وه:

ل: ۱۳۰ دوا به‌یت: قوتبی زه‌مان و زه‌مانی ئه‌مان.

ئه‌م دوو (زه‌مان)ه‌ یه‌ک مانایان هه‌یه‌؟ ئه‌گه‌ر یه‌ک مانایان نییه‌ خۆینه‌ر چووزانی یه‌کیکیان (ضمان)ه‌ و ئه‌وه‌که‌یان (زمان)؟

ل: ۱۶۲ به‌یته‌کانی ۳، ۴:

ئه‌گه‌ر ده‌لێی ئه‌و که‌سب زه‌عیف به‌و ته‌وره‌...

ده‌لیم ئه‌و که‌سبی زه‌عیف و به‌و ته‌وره‌...

(ته‌ور) لێرده‌ا مانای چیه‌؟ کێ ده‌لێ مه‌به‌ست (ته‌ور)ی دارپینه‌وه‌ نییه‌؟ خۆینه‌ر چووزانی مه‌به‌ست (طه‌ور)ه‌.

ل: ۱۶۴ به‌یتی هه‌وته‌م: هه‌ر ده‌شی بووبی [هه‌له‌یه‌ بۆی راسته‌] به‌و ته‌رزه‌ و حاله‌...

لێره‌یشدا خۆتێهر پێش هه‌موو شتی بیری بۆ (ته‌رز) ی به‌هار یان ته‌رزى مێو و شووتى و کوله‌که ده‌چیت نه‌ک (طه‌رز).

بۆ نموونه هێنانه‌وه ئه‌مه‌نده به‌سه و له‌وانه‌یه دێر نه‌بێت چهند نموونه‌ی وای تێدا نه‌بێت و، بۆ ئه‌م جو‌ره ده‌قه دروستترین ڕێباز ئه‌وه‌یه له‌ عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌که‌دا گه‌راوه‌ته به‌رو، ده‌بوو لێره‌یشدا وا به‌کرایه‌ت و پیتی عه‌ره‌بى وه‌ک خۆی و بێ هه‌یج گۆڕین و شێواندنیک بنووسرایه‌ت و (طه‌رز، طه‌ور، ته‌واب، عه‌ذاب، ثیقات، صیراط، سه‌لال، ظه‌ریف، نه‌ذیر...) نه‌گۆڕدرايه‌ن.

بۆ خالى دووه‌میش ده‌توانین بڵێین: ئه‌گه‌ر بێتو ئه‌م جو‌ره کتیبانه بۆ مه‌به‌ستى خزمه‌تى ئایین و بووژاندنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی ئایینی چاپ به‌کرتن و، ئه‌م کاره‌یش ده‌چیتته ئه‌و خانه‌وه... ئه‌وا به‌دلتیاییه‌وه ده‌لێم: ئه‌م چاپه له‌م شێوه‌ی ئیسته‌یدا هه‌یج سوودیک به‌م لایه‌نه ناگه‌یه‌نیت و، ئه‌و خۆتێه‌وارانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ باه‌ته‌ی عه‌قیده و به‌یروباوه‌ری ئیسلامی به‌زمانه‌که‌ی خۆیان فێر بن هه‌یج له‌م چاپه هه‌لناکرتن و، وه‌ک هه‌له‌ق مه‌له‌ق به‌خۆتێنه‌وه وایه؛ چونکه ئه‌م کتیبه‌ پرپه‌ته‌ی له‌ وشه و زاراوه و موسته‌له‌حاتی ئایینی وه‌ها ئه‌گه‌ر به‌پیتی عه‌ره‌بى و وه‌ک خۆیان نه‌نووسرتێنه‌وه مومکین نییه‌ خۆتێهر -با شاره‌زای ئه‌و زاراوه‌یش بێ- به‌دروستی له‌ مانا و مه‌به‌ستیان به‌گات.

منه‌واته‌کان:

وه‌ک نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که -ژیرانه- له‌ کۆتایی نووسینه‌وه‌که‌یه‌وه ئاماژه‌ی بۆ کردووه، ئه‌م دانراوه‌ی له‌به‌ر ده‌ستخه‌ته‌ی خۆدی دانهر و نوسخه‌ی دانهر نووسیوه‌ته‌وه. دیاره نوسخه‌که‌ی دانهریش نوسخه‌یه‌کی پوخت و پاک‌نووسکراو بووه و، دیاره چهند جاریش خۆی پێیدا چووه‌ته‌وه و، حاشیه و په‌راویزی له‌سه‌ر نووسیوه و، گه‌له‌ی جار به‌مانه وتراوه (منه‌وات) چونکه دانهری کتیبه‌که له‌ دواى هه‌ر په‌راویزیک له‌وانه‌وه نووسیویه‌تی (منه) واته ئه‌مه‌یش له‌ کتیبه‌که‌یه و به‌شیکه له‌و مه‌به‌ستانه‌ی له‌و دانراوه‌ی به‌رده‌ستدان.

مامۆستای نه‌مرمان -مه‌وله‌ویی- بۆ ئاسانکاری و تێگه‌یاندنی خۆتێهر له‌ مه‌به‌ستى له‌ نووسینه‌کانیدا گه‌له‌ی جار که به‌کتیبیکی خۆیدا چووه‌ته‌وه (منه‌واتی) زۆری به‌سه‌ره‌وه نووسیوه.

کتیبی (فوائح) که‌یشی که به‌زمانی فارسییه و نووسه‌ری ئه‌م وتاره نوسخه‌یه‌کی به‌خه‌ته‌ی مه‌وله‌ویی له‌ کتیبخانه‌ی (دار العراق للمخطوطات) دا دۆزییه‌وه و، له‌ چاپی

کتیبه‌که‌دا سوودیکى باشی لێ وه‌رگیرا... هه‌مان کارى تێدا کراوه.

وه‌ک گوتم ئه‌م نوسخه‌ی زویده‌ی عه‌قیده‌ی له‌به‌ر نووسراوه‌ته‌وه و چاپکراوه گه‌له‌ی ئاسانکاری و (منه‌واتی) به‌سه‌ره‌وه‌یه، به‌لام -به‌داخه‌وه- مامۆستا هه‌مه‌ سالح لای له‌مانه‌یش نه‌کردووه‌ته‌وه و، که‌لێنیکى دیکه‌ی خسته‌وه‌ته‌ کاره‌که‌ی.

پاڤه‌ند نه‌بوون به‌ده‌ستخه‌ته‌که‌وه:

وه‌ک پێشتر باسم کرد، به‌گوێره‌ی ڕێبازی لێکۆلینه‌وه و بلاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌قی کۆن کارى لێکۆله‌روه ئه‌وه‌یه به‌توانی ده‌قه‌که وه‌ک وه‌ک خۆی بنووسیتته‌وه و، چنده توانی ده‌قه‌که وه‌ک خۆی بنووسیتته‌وه و، چنده توانی به‌ده‌قه‌که‌وه پاڤه‌ند بێ به‌و ئه‌ندازه سه‌رکه‌وتویی له‌ کاره‌که‌یدا بۆ حساب ده‌کریت و، به‌پێچه‌وانه‌یشه‌وه پێچه‌وانه‌که‌ی. مامۆستا هه‌مه‌ سالح له‌م خاله‌یشدا که‌موکۆری زۆری هه‌یه. چهند نموونه‌یه‌کیان ده‌خه‌ینه ڕوو:

لاپه‌ره	دێر	وه‌ک ده‌ستخه‌ته‌که	وه‌ک چاپه‌که
٤	٧	مستفاد	موسته‌فا
٨	٦	داس	واس
١٤	٨	خه‌لقه‌ن	حه‌لقه‌ن
١٦	١١	به‌که‌م	ئه‌که‌م
١٨	٧	مه‌ذکووره‌ن	مه‌شه‌هووره‌ن
١٨	٩	ئه‌سه‌ما	ئه‌سه‌سا
٢٢	٤	یفعل ما یشا	لایفعل ما یشا
٢٢	٧	نا زانیه و	نازانیه‌و
٢٤	٦	بیوه‌ی	به‌وه‌ی
٢٢	٨	حه‌سه‌ن	حوسن
٢٤	٧	به‌عیسیان	به‌عسیان
٢٦	٥	ناوینی	نابینی
٣٢	٢	نابى و	ناوى و
٣٦	٤	نه‌زدیکی	نزیکى
٤٠	١	تاقى	تاقيق

۴۲	۲	وی	بی
۴۴	۸	گشتی شه‌وی قه‌در	گشت شه‌وی قه‌دری
۴۸	۶	مه‌عناییک	مه‌عنایه‌ک
۴۸	۹	ته‌غییر	ته‌عییر
۵۰	۷	عه‌ری	عاری
۵۶	۴	موحه‌م	مه‌حه‌م
۵۶	۶	بیدوی	بتوی
۵۸	۴	مه‌له‌ک	فه‌له‌کی
۵۸	۹	وه‌ بی	به‌بی
۶۰	۸	او لا	ام لا
۶۲	۲	به‌ریوایه‌تی	به‌روایه‌تی
۶۴	۱۱	هه‌مووی	هه‌موو
۶۶	۸	نه‌یگه و ناگات ئه‌روتبه‌ی	نه‌گه‌یوه و ناگات ئه‌و روتبه‌ی
۶۸	۹	په‌س	به‌س
۷۸	۶	کیتاب گشت پی‌ی تیرن	ئیمان گشت پی‌ی تیرن
۸۲	۹	گه‌ریا	کریا
۸۲	۱۰	ته‌یکه‌ی په‌یکه‌ی	تیی گه‌ی پی‌ی که‌ی
۸۲	۴	نازان‌ی	ئه‌زان‌ی
۸۶	۶	کونی	که‌ونی
۸۸	۵	ره‌قته‌ری	ره‌قتر
۸۸	۹	ته‌ره‌ققیات‌ی	توره‌قیات‌ی
۹۲	دوا دپ‌ر	که‌رواس	کیرواس
۱۰۶	یه‌که‌م دپ‌ر	بی	وی
۱۰۶	یه‌که‌م دپ‌ر	خواه نه‌سلی عه‌لی خوا	خوا نه‌سلی عه‌لی خوا
۱۰۸	۱۰	وا گرت	داگرت
۱۱۰	۱	یه‌ک یه‌ک	به‌ یه‌ک

۱۱۶	۲	واسه	راسه
۱۱۸	۲	له‌ سه‌رمان	له‌سه‌ر زمان
۱۱۸	۱۰	شیخ ئه‌بی	شیخ ئه‌بوو
۱۲۲	دوا دپ‌ر	ئه‌جلا	ئه‌جل
۱۲۴	۵	ئه‌رچه شه‌ریکن	ئه‌رچی شه‌ریکی
۱۲۶	۴	باب الولایت	باب الولایات
۱۳۰	۸	چاو به‌ریگه‌ی	چاو بریگه‌ی
۱۳۲	۸	ولدی	وه‌لدی
۱۳۴	۶	یه‌ک له‌ لای مه‌شریق...	یه‌ک له‌ لای مه‌غریب له‌ لای
مه‌شریق			
۱۳۴	۱۰	پیتدا تیتته‌وه	پیپا دیتته‌وه
۱۴۴	۴	صه‌ریح	سه‌ریچ
۱۶۰	۸	ئه‌ر نه‌یی	ئه‌ر نه‌بی
۱۶۰	دوا دپ‌ر	ره‌بط	ره‌ب
۱۶۴	یه‌که‌م دپ‌ر	ما یفعله	ما لا یفعله
۱۶۴	۷	بو‌ی	بو‌یی
۱۷۰	۷	به‌م ته‌قریره و	به‌م ته‌قریره‌وه و
۱۷۰	۸	وه‌لی	ده‌لی
۱۷۲	۳	په‌ی	پیتی

گوینه‌دان به‌ده‌قی ده‌ستخه‌ته‌که‌:

له‌ باسی ده‌ستخه‌ته‌کانی سه‌رچاوه‌کانی عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌دا گله‌یی له‌وه‌ کراوه‌ که‌ نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کان سه‌رباس و باب‌ته‌کانیان جیا نه‌کردوه‌ته‌وه‌ و ناویشانیان بو‌ دانه‌ناون. به‌لام له‌م ده‌ستخه‌ته‌دا وا نییه‌ و، له‌گه‌لی جیگه‌دا به‌روونی سه‌رباسه‌کان نووسراون و جیاکراونه‌ته‌وه‌، که‌چی مام‌وستا حه‌مه‌ سالح گو‌یی پینه‌داون و پشت‌گو‌یی خستوون. بو‌ نمونه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌ست‌پیکردنی کتیبه‌که‌وه‌ پیش یه‌که‌م به‌یت له‌ سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌که‌وه‌ نووسراوه‌:

« کتاب موسوم بزیده العقیده بزبان کردی وبالله نستعین »
به‌لام ئەم ناوێشانە زله بوێراوه.

له شوێنه‌کانی دیشدا -به‌زۆری- کاتی سه‌رباسیکی تازه هاتوه به‌دوای باسی پیشوودا نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که به‌یتیکی به‌شیوه‌یه‌کی جیا له به‌یته‌کانی دی نووسیوه و، به‌وه ئاماژه‌ی بۆ سه‌رباسی تازه کردوه وه‌ک له لاپه‌ره (5) دا نووسیویه:

ئه‌صلی ئه‌وه‌لمان بزبان به‌یه‌قین
باوه‌ره به‌حق (رب العالمین)

له شوێنه‌کانی دیدا گه‌لێ جار له‌ملاو لای به‌یته‌کانه‌وه، سه‌رباسه‌کانی به‌روونی دیاری کردوه. وه‌ک له لاپه‌ره (13) دا نووسیویه:

(عیلم، ئیراده، قودرته) ... ئەم ڕێبازه تا کۆتایی کتێبه‌که به‌زۆری په‌یره‌ویی کراوه و، بواردنی ئه‌مانه ناته‌واوه‌کی زه‌قه به‌ناوچاوانی کاره‌که‌ی مامۆستا حه‌مه سالحه‌وه.

بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رباسیکی دی دروست نه‌که‌ین و جاریکی دیش نه‌گه‌ڕێینه‌وه بۆ ئەم لایه‌نه ده‌لێین: ده‌بوو مامۆستا حه‌مه سالح دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رباسانه‌ی به‌وردیی نووسی له کۆتایی کتێبه‌که‌یشه‌وه فیه‌ره‌ستی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی بنووسیایه؛ چونکه ئەمه کاریکه له‌بیر ناکرێت و، نه‌بوونی چاوپۆشی لێ کردنی نییه.

هه‌ر له‌ژێر ناوێشانی ئەم گوێنه‌دان به‌ده‌قه‌دا ده‌لێین: مامۆستا حه‌مه سالح وه‌ک سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌ی قرتاندوه له کۆتایی کتێبه‌که‌یشه‌وه چهند دێرێکی زێرینی نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی بواردوه که هه‌ر وشه و ڕسته‌یه‌کیان بۆ ده‌ستخه‌ته‌که و کاره‌که‌ی مامۆستا حه‌مه سالح گه‌نجی‌کی گرانبه‌ها و له‌ نرخ نه‌هاتوه و، ده‌کرا به‌تیروته‌سه‌لی له‌سه‌ریان بنووسرێت و مانا و مه‌به‌ست و زانیاری جو‌راو‌جو‌ریان - پاش به‌راورد و لیک‌ئێ‌ینه‌وه - لێ وه‌ر‌ب‌گیرێت، به‌لام ئەم هه‌له‌یش به‌نه‌نووسی‌نی ئه‌و ده‌قه له‌کیسی خوێنه‌ر و می‌ژووی لیک‌ئێ‌ینه‌وه‌ی ده‌قی کوردی دراوه.

هه‌له‌ی چاپ:

من - به‌شه‌حالی خۆم - تا ئێ‌سته، نه‌متوانیوه هیچ به‌ره‌مه‌مێکی خۆم به‌ته‌واوی له هه‌له‌ی چاپ قوتار بکه‌م و، بێ سێ و دوو بلێم: ئەم کاره‌م له‌ گیاکه‌له‌ی هه‌له‌ بژار کردوه و، هه‌ر کاتی‌کیش دوا‌ی ته‌وا‌بوونی چاپی به‌ره‌مه‌که‌م هه‌له‌یه‌کم دی‌ی‌ت له‌وانه‌ بووه (تا) م لێ بێت.

به‌لام که ناتوانین کتێب به‌ته‌واوی له هه‌له‌ی چاپ ڕزگار بکه‌ین نایشبێت ئه‌وه‌نده که‌مه‌رخه‌میی و خه‌مساردیی بکه‌ین کتێب و چاپه‌مه‌نی به‌بیانوی هه‌له‌ی چاپه‌وه بشیوێت و راست و ناراست تی‌که‌لا و بن. ئەم کتێبه‌دا هه‌له‌ی چاپیش زۆرن و باریکی دیکه‌ی له‌که‌دارکردن به‌ته‌ختی ته‌وێلی کتێبه‌که‌وه و، لێره‌دا لی‌سته‌ی هه‌له‌ و راست بۆ هه‌له‌ی چاپ دروست ناکه‌م و، ته‌نها ئاماژه‌ بۆ یه‌ک دوو جێگه‌ ده‌که‌م:

له لاپه‌ره (10) دا پیش دوا به‌یت به‌یتیک که‌وتوه که ئەمه‌یه:

وه‌حاصل یانی زینده‌گیی هه‌یه

هه‌ر ئه‌وه زیندگ به‌ذاتی خۆیه

لاپه‌ره‌کانی 125 و 126 دووباره‌ بوونه‌ته‌وه بێ هیچ هۆ و سوودیک. هه‌له‌ی چاپ له‌م کتێبه‌دا که‌م نین و به‌پێ‌ی‌ستم نه‌زانی لێره‌دا - وه‌ک گوتم - لی‌سته‌یان بۆ بکه‌م.

لایه‌نیکی دیکه‌ی گوێنه‌دان به‌ده‌قی کتێبه‌که‌ یان به‌ر‌ینووسی کتێبه‌که‌:

ده‌قی کتێبی زویده‌ی عه‌قیده و عه‌قیده مه‌رضیه‌که‌یش ده‌قی‌که - هه‌ر چهند زۆر به‌لای زاراوه و شیوه‌ی زمانی ناوچه‌ی زێد و مه‌له‌بندی مه‌وله‌ویدا ده‌شکێته‌وه - گو‌رانی و هه‌ورامی ئامێزه و له‌گه‌لێ جێگه‌دا په‌یره‌ویی ڕێبازی نووسینی شیوه‌ی گو‌رانی تێدا کراوه و، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌یش به‌وردی - به‌سه‌ر و بو‌ر - په‌یره‌وی ئه‌وه‌یشی کردوه، به‌لام مامۆستا حه‌مه سالح ئەمه‌یشی پشت‌گوێ‌ خستوه و، ئه‌وه‌ی ئەمه‌یش گه‌لیک زۆره و چهند وێنه‌یه‌کیان ده‌خه‌ینه‌ ڕوو:

لاپه‌ره	دێر	ده‌ستخه‌ته‌که	چاپه‌که
10	8	شه‌ره‌فناکه‌ن	شه‌ره‌فناکه‌ن
10	8	پاکه‌ن	پاکن
18	5	ئه‌فعاله‌دا	ئه‌فعاله‌دا
18	5	حاله‌دا	حاله‌دا
42	3	مه‌خلووقه‌ن	مه‌خلووقن
62	10	ئاورده‌ن	ئاوردن
62	10	بژارده‌ن	بژاردن
72	5	مه‌رده‌ن	مردن

۷۲	۵	که‌رده‌ن	کردن
۱۵۰	۶	که‌رد	کرد

باسنه‌کردنی ده‌ستخه‌ته‌که:

بۆ‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کاری وه‌ها که ده‌رباره‌ی شاعیریکی مه‌زنی وه‌ک مه‌وله‌ویی بیت و باس له‌ دانراویکی بکریت که بۆ‌یه‌که‌مجار بلا‌وبیسته‌وه و ده‌ستخه‌تیکی نایابی وه‌های له‌ ده‌ستدا بیٚت، ناکرئ ئه‌و که‌سه‌ی کاری بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ له‌ ئه‌ستۆ ده‌گریٚت باسیکی وردی ده‌ستخه‌ته‌که نه‌کات و، سه‌ره‌تا و کوٚتایی و سالی نووسینه‌وه و، ناوی نووسه‌ره‌وه و، چی زانیارییه‌کی دی که له‌ ده‌ستخه‌ته‌که وه‌رده‌گیریٚن... پشتگوٚی بخت و لایان لی نه‌کاته‌وه.

مامۆستا چه‌مه‌ سالی ئه‌م کاره‌یشی نه‌کردوه و، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی که له‌ کوٚتایی ده‌ستخه‌ته‌که‌وه نووسراوه و وینه‌که‌ی دووجار بلا‌و‌کراوه‌ته‌وه و، باسی ئه‌وه‌یشی تیدایه که له‌ به‌ر ده‌ستخه‌تی خودی دانه‌ر نووسراوه‌ته‌وه... بوٚیراوه.

مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌دی ئالانی

مامۆستایه‌کی دیکه‌ی نه‌ناسراوی کورده

٤٦١

له‌ رزی ئه‌و مامۆستا گومناو و نه‌ناسراوه کورده‌دا که ناو به‌ناو لیٚره و له‌وئ سوٚراخیان ده‌که‌ین و شتیٚک له‌ ناو و به‌ره‌م و شوٚنه‌واریان ده‌دۆزینه‌وه، له‌م ماوه‌دا ڤینگه‌م له‌ ناوی مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌دی کورپی سه‌عدی کورپی یوسفی ئالانی که‌وت، ڤینگه‌ لیٚکه‌وتنه‌که‌یش دۆزینه‌وه‌ی ناوی به‌ره‌مه‌ییکی بوو، که خوشبه‌ختانه‌ نوسخه‌یه‌کی په‌ریوه‌ته‌ کتیبخانه‌ی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی له‌ به‌غدا و، له‌وئ له‌نگه‌ری گرتوه و پارٚیزراوه.

دانراوه‌که‌ی شه‌رحی قه‌صیده‌ی بوردییه‌ به‌زمانی عه‌ره‌بی.

که‌ دانراوه‌که‌ییم بیٚنی و چاوم پیتاگیا و دیم مامۆستای دانه‌ری یه‌کیٚک له‌ مامۆستا پایه‌ به‌رزه‌کانی سه‌رده‌می خوٚی بووه، که‌وتنه‌ گه‌ران به‌ دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی شتیٚک له‌ میٚرو و به‌سه‌ره‌اتی، به‌لام دوا‌ی پشکنینی ئه‌و شوٚنه‌ی جیگه‌ی گومانن و، دوا‌ی گه‌ران

به‌سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستمه‌دا هاتمه‌ سه‌ر ئه‌وه ئه‌م مامۆستایش تا ئیسته به‌میٚرو‌ی زانا و ناودارانی کورد نه‌ناسیٚراوه و، ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره ناوی ده‌چیته‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی میٚرو‌ی زانیانی کورد.

به‌لام دووباره و چهند باره ده‌لیینه‌وه: ده‌بی ئه‌م مامۆستا که له‌ خوٚی ڤاییه‌وه خوٚی له‌ بابته‌ی ئاوا بدات ده‌بی به‌م ته‌نه‌ا کتیبه‌ داکه‌وتبیٚت؟

ئه‌گه‌ر وانیه‌ ده‌بی به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی چی بی و چییان به‌سه‌ر هاتیٚت و ...؟ ئه‌مانه و چهندین پرسیا‌ری دیکه‌ بی وه‌لام چاوه‌روانی ڤوژانی داها‌توو و هه‌ول و پشکنینی مامۆستایان.

ئه‌وه‌نده له‌ ده‌ستخه‌ته‌که وه‌رده‌گیری که مامۆستا پیٚش سالی ١٨٨٨ک له‌ ژياندا بووه، چونکه له‌ سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستخه‌ته‌که نووسراوه‌ته‌وه و، ئه‌و نوسخه‌یه‌ش نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی دانه‌ر نییه، به‌لام نازانین مامۆستای ئالانی چهند پیٚش ئه‌و کاته ژیاوه و که‌ی کوٚچی دوا‌یی کردوه.

شه‌رحی قه‌صیده‌ی بوردییه.

دانراوی: مه‌مه‌دی کورپی سه‌عدی کورپی یوسفی ئالانی.

سه‌ره‌تا که‌ی: (دوا‌ی پیٚشه‌کی) «وبعد فيقول أقل خلق الله تعالى محمد بن سعد يوسف الألاني: لما كانت القصيدة الموسومة بالبردة النبوية ع م المنسوبة إلى العالم العلامة شرف الملة والدين الشيخ العارف الكامل ابو عبدالله محمد سعد بن حماد بن محسن بن عبدالله بن صنهاج... البوصيري»
کوٚتاییه‌که‌ی:

«... متعلق باطرب، ومن لفظ الطرب ختم کتابنا، وارجو من الله ان يطربنا بالنظر إلى وجهه ووجه نبيه الكريم آمين برحمتك يا ارحم الراحمين.

الحمد لله رب العالمين. تمت (!) الكتاب بعون الملك الوهاب على يد اضعف العباد وأحوجهم إلى ملك الرزاق زين الدين ابن عبدالله ابن شای المشهور بکلهر.»

ده‌ستخه‌ته‌که - واته شه‌رحی بورده - ٧٦ لاپه‌ره‌یه به‌خه‌تیکی ورد نووسراوه‌ته‌وه. لاپه‌ره‌ی ٢٨ دٚڤ و زیاتر و که‌متری تیدایه.

وه‌ک له‌ دوا‌ی دانراویکی دییه‌وه نووسیویه سالی ١٨٨٨ له‌ گوندی بیٚتووش، له‌ مه‌دره‌سه‌ی جووته‌ برا و جووته‌ مه‌لای تا‌قانه‌ی چه‌رخ‌ی خوٚیان مامۆستایان مه‌لا عه‌بدوٚلا و مه‌لا مه‌حمودی بیٚتووشی نووسیویه تیه‌وه.

ده‌بی لیره‌دا به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نه‌رۆین که ئه‌م مامۆستا یه‌که‌م مامۆستای کورد نییه شه‌رحی قه‌صیده‌ی بورده‌ی کردووه و، پێش ئه‌میش چه‌ند مامۆستای دی لایان له‌م قه‌صیده و قه‌صیده‌ی (بانت سعاد) و قه‌صیده‌ی (همزه) کردووه‌ته‌وه و، شه‌رحیان کردوون و، کردوونیان به (پێنج خشته‌کیی) و له‌سه‌ریان زیاد کردوون و، ژماره‌ی ئه‌و مامۆستایانه‌یش که‌م نین.

ئه‌وه‌ی ئێسته له‌ به‌رده‌ستمدایه و - به‌یارمه‌تیی خودا - له‌م به‌رگه‌ی بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیاندا شتیکی له‌سه‌ر ده‌نووسم دانراوی مامۆستایه‌کی دیکه‌ی نه‌ناسراومانه و، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌رباره‌ ده‌زانین ناوی (سوله‌یمانی خانی) یه‌و، ساڵی ١٢٠٤ک له‌ ژیاندا بووه و، ئه‌و ساڵه‌ دانراوه‌که‌ی که (شه‌رحی قه‌صیده‌ی بوردییه) یه‌ به‌عه‌ره‌بیی کردووه و، ده‌لتی له (خوشاب) دایناوه.

ئه‌م ده‌ستخه‌ته له‌ کتێبخانه‌ی مه‌رکه‌زی ئه‌وقافی قادریه‌دا له‌ به‌غدا به‌ژماره (١٤٣٤) پارێزراوه.

دانراویکی دیکه‌ی (یوسف الاصم)

٤٦٢

له‌ ناو ئه‌و په‌ر په‌ر کاغه‌زانه‌دا که مامۆستا عوثماني موفه‌تیشی ئه‌وقاف پێشانی دام یه‌ک په‌ر کاغه‌ز هه‌یه که سه‌ره‌تای کتێبیکی نه‌زانراو و نه‌بیسراوی مامۆستا (یوسف الاصم)ه.

به‌گوێره‌ی گه‌ران و پشکنینی من ئه‌مه یه‌که‌م جاره ناوی ئه‌م کتێبه‌ بێته ناو و سه‌رچاوه‌ی میژووی زانیانی کورد و دانراوه‌کانیانی لێ ئاگادار بکری‌ت.

به‌داخه‌وه ته‌نها یه‌ک په‌ر له‌م کتێبه‌ نایابه‌ ماوه.

ئه‌وه‌ی که پێش هه‌موو شت سه‌رنجی بۆ لا را‌ده‌کێشم ئه‌وه‌یه که مامۆستا (یوسف الاصم) به‌م دانراوه‌ی ده‌چێته‌ رزی ئه‌و زانیانه‌ی که کاریان له‌ زانیاریی (حه‌دیث)دا کردووه و دانراویان تیا‌دا هه‌یه و، به‌مه‌یش مامۆستا ده‌بی به‌یه‌کی له‌و زانا دێرینه‌مان که له‌سی‌کوچه‌کی: (ته‌فسیر و، هه‌دیث و، فیه‌قه‌)دا جگه له‌ زانیارییه‌کانی دی دانراوی هه‌یه.

مامۆستا وه‌ک خۆی ده‌لتیت: دانراوه‌که‌ی حاشیه‌یه به‌سه‌ر (دیباچه‌)ی کتێبی (شرح الایجاز)ی دانراوی مامۆستا مه‌لا حه‌سه‌ینی کورپی مه‌ولانا سلێمانیه‌وه. هه‌روه‌ها باسی حاشیه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌لیی جزیری به‌سه‌ر هه‌مان کتێبه‌وه. سه‌رم له‌ سه‌رچاوه‌کانی وه‌ک (معجم المؤلفین) و (کشف الظنون)دا به‌لام شتیکم ده‌رباره‌ی کتێبه‌که و ئه‌و دوو زانییه ده‌ست نه‌که‌وت، ده‌بی ئه‌وانیش کورد بن، بۆیه ئاوا بێ ناز و بێ ناو!

جا بۆ ناساندنی ئه‌م کتێبه‌ نه‌ناسراوه‌ی مامۆستا (یوسف الاصم) له‌وه باشترم له‌ ده‌ستدا نییه که پێشه‌کییه‌که‌ی وه‌ک خۆی بنووسم:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين.

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على خير خلقه وعلى آله أجمعين. وبعد: فيقول العبد الفقير الى الله الغني، يوسف بن خضر الكلاسي: لما رأيت حاشية ديباجة شرح الایجاز التي ألفها مولانا حسين ابن مولانا محمود المولانا سليمان طویلۀ مشتملة على احاديث كثيرة منها بد نظرا الى هذا المقام، وحاشية مولانا سيد على الجزيري، مشتملا على الاستعارات ونكات علم المعاني التي يشوش ذكرها اذهان اكثر الفقهاء، مع أنها ليست مما لا بد منه في هذا المقام.. اردت ان أولف لها حاشية قصيرة مجردة مستنبطة منهما مع ما صدر من ذهني القاصر، ومن الله التوفيق والهداية، وعليه التوكل في البداية والنهاية، وهو حسبي ونعم الوكيل.

مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵای مه‌ریوانیی

٤٦٣

سالی (١٩٨٥) وتاریکم له‌سه‌ر که‌شکۆله‌ ره‌نگینه‌که‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵای مه‌ریوانیی نووسی.

دوای نووسینی ئەو وتاره‌که‌ له‌ گوڤاری (کاروان) دا بڵاوبوه‌وه‌، خوالیخۆشبوو مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌مینی کوری ته‌شریفی هات بۆ به‌غدا و به‌ دیداری شاد بووم و، فه‌رمووی: باوکی من مردبوو تو زیندووت کردووه‌ته‌وه‌. دوو به‌یاضی بچکۆله‌یشی به‌دیاری بۆ هه‌ینابووم، که‌ ئیسته‌یش وه‌ک یادگاریکی پیرۆز له‌ خزمه‌تیاندام.

مامۆستا دوای ئەوه‌ تا ماوه‌یه‌کی زۆر پیتی لێ نه‌بریم و هه‌رچه‌ند ته‌شریفی به‌هاتایه‌ته‌ به‌غدا پیش سه‌ردانی مالی مامۆستا مه‌لا سه‌عدوڵلا که‌ کوری مامۆستا مه‌لا عارفی قزراباته‌ و له‌ته‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵادا پوورزان سه‌ردانی منی ده‌کرد.

مامۆستا گه‌لێ قسه‌ی ده‌رباره‌ی باوکی و مه‌وله‌ویی و که‌سانی دی بۆ ده‌کردم و، چه‌ند شتیکیشی له‌و باره‌وه‌ بۆ نووسیوم. ئەو کاته‌ ده‌ستم به‌نووسینی بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد نه‌کردبوو، به‌ هیوای چاپکردنه‌وه‌ی باسه‌که‌ی له‌مه‌ر مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵای مه‌ریوانیی باوکی نه‌بووم. بۆیه‌ که‌متر سوودم له‌و دانیشتنه‌وه‌ ده‌ده‌گرت و، هه‌موو قسه‌ و باسه‌کانم تۆمار نه‌ده‌کرد.

که‌ دوای رووخانی رژیمی دیکتاتۆری به‌غدا گه‌رامه‌وه‌ سلیمانی له‌ته‌ک مامۆستا ئەحمه‌دی کوری مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌میندا ناسراوی و ئاشنایه‌تیم په‌یدا کرد، فه‌رمووی: هه‌ندیک زانیاری نوێم ده‌رباره‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵای باپیرم کوژکردۆته‌وه‌. منیش داوام لێ کرد ئەو زانیارییه‌که‌م بۆ تۆمار بکات تا له‌ته‌ک وتاره‌که‌ی خۆمدا که‌ له‌

لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ دانراوی یوسف الاضم

سه‌وچه‌کی گۆڤاریکی کۆندا بلای بووه‌ته‌وه و، زۆر که‌س ئاگایان لێی نییه و، هه‌موو که‌سیش ده‌ستی پێی ناگات... وام به‌باش زانی باسی ئه‌و سه‌رچاوه‌ بێ وینه له‌ته‌ک ئه‌م زانیارییه‌ نوێیانه‌دا یه‌ک به‌خه‌م و، له‌م به‌رگه‌ی بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیاندا جیگه‌ی به‌که‌مه‌وه.

ئه‌و وتاره‌ی که‌ ئه‌و کاته‌ نووسیه‌وه‌ چونکه‌ باسی سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی و ئه‌ده‌بیه‌ی ده‌کات و، به‌هه‌مان چێژ و ته‌ر و پاراوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ پێی نووسراوه‌ بایه‌خی خۆی پاراستوه‌، منیش وه‌ک خۆی ده‌ینوسمه‌وه‌ و، دوا‌یش زانیارییه‌ نوێکانی مامۆستا ئه‌حمه‌دی به‌ که‌می‌ک ده‌سکارییه‌وه‌ ده‌خه‌مه‌ سه‌ر.

گه‌نجینه‌یه‌کی دیکه‌ی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌ی

که‌شکۆلی مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانیه‌ی ره‌نجی به‌ری چل

سال گۆلچینه‌ی له‌ باخچه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیدا

له ژماره (٣١٢) ی رۆژی ٨/٤/١٩٧٦ ی رۆژنامه‌ی هاوکاریدا وتاریکم به‌ ناونیشانی: «بۆ ئه‌بێ که‌شکۆلی شاعیرانی کورد له‌ زیندانی سنووقه‌ کۆنه‌کان ده‌رنه‌چێ؟» نووسی. پێش ئه‌و وتاره‌ و دوا‌ی ئه‌و وتاره‌یش وه‌ک هه‌ر نووسه‌ریکی کورد که‌ له‌ مه‌یدانی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیدا خه‌ریک بووبێ، هه‌ستم به‌ده‌ردیکی کوشنده‌ کردوه‌، هه‌رکه‌سیش ده‌ستی دا‌یینه‌ لێکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌ی وه‌ک من سزای له‌ده‌ست ئه‌و ده‌رده‌ چه‌شتوه‌.

کێمان هه‌یه‌ که‌ خه‌ریکی لێکۆلینه‌وه‌ی دیوانی شاعیریک بووبێت و بێ ئه‌رک و ماندوو بوونیکی زۆر ده‌ستخه‌ت و نوسخه‌ی پێویستی ئه‌و دیوانه‌ی چنگ که‌وتی؟ نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌یش، کێمان هه‌یه‌ دوا‌ی گه‌ران و پشکنین و پرسیار و ماندوو‌بوونی زۆر گه‌ییته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌؟ بێ گومان و به‌ متمانه‌وه‌ ده‌لێم: که‌س! هۆی سه‌ره‌کی ئه‌م به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یشتنه‌مان بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رته‌وه‌ که‌ تا ئێسته‌ که‌شکۆل و ده‌ستخه‌ته‌ پێوه‌ندیداره‌کان به‌ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌وه‌ کۆ نه‌کراوه‌ته‌وه‌ و، له‌ کتێبخانه‌ گشتیه‌کاندا جیگه‌ی خۆیان نه‌کردۆته‌وه‌. که‌ ئه‌مه‌یش نه‌کرا دیاره‌ ئه‌وه‌یش نه‌کراوه‌ که‌ فیه‌ره‌ست و بیه‌لیۆگرافیا بۆ ده‌ستخه‌تی کوردی و که‌شکۆل و دیوانی شاعیرانی کورد بکری‌ت. وه‌ک ئه‌مانه‌یش نه‌کراوه‌ ئه‌وه‌یش نییه‌ که‌ ئه‌وانه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیان لایه‌ به‌ هانای نووسه‌رانه‌وه‌ بێن و وه‌لامی

بانگه‌وازیان ده‌نه‌وه‌ و کاربان مه‌یسه‌ر به‌کن. به‌لکه‌و زۆر له‌وانه‌ی ئه‌و سه‌رچاوانه‌یان لایه‌ وه‌ک ئه‌سپێی مشتێ کۆتر که‌وتوو ده‌ستیان پیا گرتوو و، به‌ ئامان و زه‌مان له‌ده‌ستیان ده‌رناچن و هه‌ر هه‌ولێک بدریت و، هه‌ر کۆششیک بۆ چنگه‌ستیان بکری بێ هووه‌ ئه‌بێ!

دیاره‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ پێشه‌یانه‌ به‌ زیانی ئه‌م کاره‌ی خۆیان نازانن و، نازانن له‌باتی هه‌یشتنه‌وه‌ و پارازنتی ده‌ستخه‌ته‌کان ئه‌بێ هۆی مردن و له‌ناوچوونیان! ره‌نگه‌ تا ئێسته‌یش ده‌یان ده‌ستخه‌ت و که‌شکۆلی شاعیرانیان لای ئه‌م و ئه‌و به‌ندی زیندانی سنووقه‌ کۆنه‌کان بن و که‌س هه‌یچ هه‌ولێکیان نه‌زانێ.

له‌م ده‌رفه‌ته‌دا وه‌ک موژده‌یه‌ک به‌لگه‌یه‌کی ئه‌م راستیه‌ پێش چاوی خۆینه‌رانی کورد ده‌خه‌م.

له‌م رۆژانه‌دا چوومه‌ خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌ریس، به‌هۆی پرسیاریکه‌وه‌ له‌ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه‌ به‌ناو کتێبه‌کانیدا گه‌را، له‌په‌ر که‌شکۆلیکی کۆنم به‌رچاو که‌وت. یه‌کسه‌ر خۆم پێ نه‌گیرا و پرسم: مامۆستا گیان ئه‌و که‌شکۆله‌ چییه‌؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌ که‌شکۆلی مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانیه‌، مه‌لا حه‌مه‌ئه‌مینێ کورێ به‌ ئه‌مانه‌ت بۆ هه‌یناوم.

دریژه‌ی نه‌ده‌ینی که‌شکۆله‌که‌م له‌ مامۆستا وه‌رگرت، به‌لام چیم دی؟ ئه‌وه‌ چه‌ند وه‌خته‌ هاوار ئه‌کری و، بانگه‌واز بلای ده‌کریته‌وه‌ و، په‌یتا په‌یتا دیوانی کوردی ده‌رده‌چیت، ئایا که‌س به‌م که‌شکۆله‌ی زانیوه‌؟ به‌داخه‌وه‌ نه‌! دیاره‌ نه‌بوونی ئه‌م سه‌رچاوه‌ له‌به‌رده‌ستی ئه‌وانه‌دا ئه‌و دیوانه‌یان بلاوکردوه‌ته‌وه‌ بووه‌ به‌هۆی زیانیکی که‌ هه‌رگیز قه‌ره‌بوو ناکریته‌وه‌.

جا با دوور نه‌رۆین و وه‌لامی پرسیاره‌که‌ (چیم دی؟) به‌دینه‌وه‌: نازانم چۆن باسی ئه‌وه‌ بکه‌م دوا‌ی تۆزیک که‌شکۆله‌که‌م په‌ره‌ په‌ره‌ کرد چ ته‌زوویه‌ک به‌له‌شمدا هات، وه‌ک ده‌لێن له‌ ته‌وقی سه‌رمه‌وه‌ هات و له‌ په‌نجه‌ی پێمه‌وه‌ ده‌رچوو! له‌لایه‌که‌وه‌ له‌خۆشی ئه‌و که‌شکۆله‌ جوانه‌وه‌ که‌ دیم. له‌وایه‌شه‌وه‌ له‌ داخ و خه‌فه‌تی ئه‌و زیانه‌ی که‌ له‌ ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌ی که‌وتوه‌ به‌ بۆنه‌ی دوورده‌ستی ئه‌م گه‌نجینه‌وه‌.

ئه‌م که‌شکۆله‌ ده‌ستخه‌تی مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانیه‌ که‌ پیاویکی شاره‌زا و، ئه‌ده‌ب دۆست و، مه‌لایه‌کی چالاک و دڵسۆز و شاره‌زا و، خه‌تخۆش بووه‌. گۆلچینه‌کی به‌زه‌وق و هه‌ست و بیر ناسکی باخچه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌ی بووه‌ و، زانیویه‌تی چی ده‌کا و چ گۆلیک

ده‌چینه‌ته‌وه! بۆیه له‌ئه‌نجامی گۆلچینه‌یه‌که‌دا سامانیکی ئه‌وتۆی کۆکردۆته‌وه که کم وینه‌یه، هاتووه له سه‌ره‌تای که‌شکۆله‌که‌یه‌وه به‌م جۆره ده‌ستی پێ کردووه:

«فه‌رست کلام افصح الشعراء الاکرام ملا عبدالرحیم متخلص بمعدوم - علیه الرحمة»
له‌م فیه‌ره‌سته‌دا سه‌ره‌تای (١١٦) پارچه شیعری مه‌وله‌ویی نووسیوه. دواى ئه‌مه له لاپه‌ره (٦) هه‌ ده‌ست به‌نووسینی شیعره‌کانی مه‌وله‌ویی ده‌کات و، ئه‌م دیوانه تا لاپه‌ره‌ی (٩٥) ده‌خایه‌نی.

دواى ئه‌مه له لاپه‌ره (٩٦) دا دوو پارچه شیعری سه‌یید یه‌عقوب ده‌نووسی.
له لاپه‌ره (٩٧) دا به‌خه‌تی مه‌لا حه‌مه‌مین له ٢٨ ی موحه‌ره‌می ساڵی ١٣٥٥ دا پارچه‌یه‌ک شیعری میرزا قادری پاوه‌یی و پارچه‌یه‌ک شیعری فارسیی نووسراوه.
له لاپه‌ره (٩٨) دا شیعری شیخ په‌زای تاله‌بانیه‌ی ده‌ست پێ ده‌کات و، له لاپه‌ره (١٠٠) دا کۆتایی پێ ده‌هێنێ.
له لاپه‌ره (١٠١) هه‌ ده‌ تا لاپه‌ره (١١٤) شیعری فیه‌ره‌ده‌وسی و، ئازهری و، ئه‌حه‌مه‌دی و، ئومیدی و، ذه‌وقی و، جامی و، ... چهند شاعیری دیکه ده‌نووسی.

له لاپه‌ره (١١٥) دا نووسیوه:
«فه‌رست کلام فصاحت نظام مشکل مولانا خضر متخلص بنالی - رحمه الله -»
دواى ئه‌مه‌یش سه‌ره‌تای (٩٣) پارچه شیعری (نالی) نووسیوه و له لاپه‌ره (١١٦) هه‌ ده‌ستی کردووه به‌دیوانی نالی. کوللیاتی نالی و، تا لاپه‌ره (١٨٥) ده‌خایه‌نی.
هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌دا پارچه‌یه‌ک شیعری (که‌یفی) نووسراوه. له لاپه‌ره (١٨٦) دا شیعری سالم ده‌ست پێ ده‌کات و له لاپه‌ره (١٨٧) دا ته‌واو ده‌بێت.
ل: ١٨٨ و ١٨٩ شیعری (مه‌حوی) یه.

ل: ١٩٠ شیعری (که‌یفی) یه.
له ل: (١٩١) هه‌ شیعری کوردی ده‌ست پێ ده‌کات تا ل: (٢٠٢) ده‌روات.
له ل: (٢٠٣) هه‌ هه‌مه‌ چیه‌ شیعری فارسی ده‌ست پێ ده‌کات و، شیعری شاعیرانی وه‌ک: مه‌غریبی و، شه‌ره‌فی قه‌زوینی و، کرمانی و، سه‌لمانی ساوجی و، جامی و، حافظ و، صائب و، عیصمه‌ت و، .. ده‌یانی دیکه ده‌نووسی و، ئه‌و هه‌مه‌ چیه‌ تا کۆتایی ل: ٢٣٠ ده‌گرێته‌وه، له ل: ٢٣١ دا دوو پارچه‌ی دیکه شیعری سالم ده‌نووسی، که له ل: ٢٣٢ دا (ته‌رجیع به‌ندی) کوردی ده‌ست پێ ده‌کات و تا (٢٣٨) ده‌خایه‌نی و،

هه‌ر له‌م لاپه‌ره‌یه‌دا پارچه‌یه‌کی دی شیعری سالم نووسراوه.
له ل: (٢٣٩) وه (مشم) ی عیصمه‌ت ده‌ست پێده‌کات و، ئه‌مه‌یش تا (٢٤٧) درێژه ده‌کێشێ. دواى ئه‌مه شیعری چهند شاعیریکی دیکه‌ی فارس ده‌نووسی و، تا ل: (٢٥٣) له‌سه‌ریان ده‌روات، له‌م لاپه‌ره‌دا دیسان لا له سالم ده‌کاته‌وه و پارچه‌یه‌کی دیکه له شیعره‌کانی ده‌نووسی.

له ل: (٢٥٤) و (٢٥٥) دا ئیجازه‌ی مامۆستا مه‌لا ئه‌بو به‌کری به (مه‌لا گێچکه) به‌ناوبانگی تیا به‌مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانی - خاوه‌ن و نووسه‌ره‌وی ئه‌م که‌شکۆله‌ی که باسی ده‌که‌ین - دواى ئه‌مانه جاریکی دیکه شیعری مه‌وله‌ویی ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه و تا (٢٥٩) ده‌روا. دواى ئه‌مه دوو په‌ره به‌قه‌یچی پراوه و کۆتایی پارچه شیعریکی ناته‌واو ماوه.

له ل: (٢٦١) هه‌ شیعری هه‌مه‌ چیه‌ و نوکته و قسه ده‌نووسری و له ناو ئه‌و بابه‌تانه‌دا هه‌ندیک روخسار ناسیی ده‌نووسری. دوا به‌دواى ئه‌مانه نامیلکه‌ی (حقایق الحدایق) ده‌نووسی تا کۆتایی که‌شکۆله‌که، واته تا لاپه‌ره (٣٣١) ده‌گرێته‌وه.

به پێی ده‌زانه‌ی لێره‌دا تۆزیک بگه‌رێمه‌وه سه‌ر باسی لایه‌نیکی دیکه‌ی که‌شکۆله‌که:

ئه‌م که‌شکۆله‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی (بیاض) نووسراوه‌ته‌وه و پێوانه‌که‌ی (١٠ × ٢٢) ه. مامۆستای نووسه‌ره‌وی زۆر به‌ته‌نگ کاره‌که‌یه‌وه هاتووه و، ئه‌م که‌شکۆله‌ی هاوڕینی هه‌میشه‌یی بووه؛ بۆیه ده‌بینین گه‌لێ شار و دێهاتی دیوه و، له‌چهند ساڵدا نووسراوه‌ته‌وه. له ده‌وره‌ی ساڵی (١٣٠٧) ده‌ستی به‌نووسینه‌وه‌ی کردووه و، ورده ورده له‌گه‌لێ خه‌ریک بووه و پتر له (٣٣) ساڵ به‌ده‌سته‌تیه‌وه بووه لێره‌دا به‌کورتی هه‌ندێ له‌و ساڵ و شوێنه‌ ده‌نووسم:

دیی چۆر (بێ دیاری کردنی ساڵ)
دیی قه‌لاتی (بێ دیاری کردنی ساڵ)
(کرشمانی) ١٣٢٤، له‌کاتی قاتی و گرانی سه‌ختدا.
(١٣٠٧) و (١٣٠٨) بێ دیاری کردنی شوین.
(١٣٢٩) طه‌وتیه.
(١٣٤٠) طه‌وتیه.

(۱۳۱۴) قه‌لای هه‌ولێر.

ئهم مێژووانه چهن دین جار نووسراون، به‌لام دوو جاریان له جاره‌کانی دیکه زیاتر جینگه‌ی بایه‌خن:

۱- له سالی (۱۳۴۰) دا له طه‌ویلێ نووسیویه.

له ته‌مه‌نی ۵۲ سالی‌دا ته‌مه‌م نووسیوه. خواجه ماوه‌م بده تا (۶۳) ته‌مه‌یش به ته‌فه‌ئول به سال و ته‌مه‌نی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) (۱).

هه‌ر له‌م شوێنه‌دا نووسیویه:

ته‌مه‌م له دیتی طه‌ویلێ نووسی، له‌کاتی‌که‌دا گۆشه‌گیر له مالی خۆمدا دانیشتی‌بووم و خۆم له‌خه‌لک دا‌پ‌یی‌وو. خواجه له زبانیان مپارێزه.

له‌و مێژووه‌ی سه‌ره‌وه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وت که خوالێ‌خۆش‌بوو له سالی (۱۲۸۸) دا له‌دایک بووه.

۲- هه‌ر له طه‌ویلێ بێ دیاری‌کردنی سال شیعری‌کی (میر معصوم) ده‌نووسی و له‌دوای شیعره‌که‌وه ده‌لێ:

ئهم به‌یت‌ه پر به پیتست و سه‌ره‌سه‌ری ژبانی منه، چونکه له‌گه‌ڵ ته‌وه‌دا ده‌ستم به‌تاله و له (ماسوی) واته له خودا به‌ولاوه، گوێ به‌که‌س ناده‌م و، له‌گه‌ڵ ته‌وه‌دا خیزاندار و ده‌ست‌روتم هیمه‌تم به‌رزه و، پشت به خودا له دیتی طه‌ویلێ پیرۆزدا له‌ته‌نیشت ئارامگای پیرۆزان (سیراجه‌دین) و (به‌هادین) وه له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کانم: تو‌با و، به‌دیعه و، محه‌مه‌د مه‌عرووف و، محه‌مه‌د عارف و دایکیاندا، بێ پشت و په‌نا - جگه له خودا- له خانویه‌که‌دا دانیشتی‌وین و. به‌ژبانی ده‌رویشی پۆژگار ده‌گوزه‌رێنین.

له‌دامی‌نی ته‌م باسی ژبانه‌ی مامۆستای مه‌ریوانیه‌وه، نووسراوی‌کی مامۆستای سه‌جادی ده‌گوتیه‌وه ئێره و، دوا‌ی‌ش هه‌له‌یه‌کی مێژوویی راست ده‌که‌مه‌وه. مامۆستا سه‌جادی له مێژووی ته‌ده‌بی کوردیدا ده‌لێت:

«مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای مه‌ریوانی (۱۸۶۰ - ۱۹۳۸) له دیتی (وله ژێر)ی مه‌ریوان هاتۆته دنیاوه و له شاری سوله‌یمانی کۆچی دوا‌یی کردووه. ته‌م زانایه‌ کۆری مه‌لا مه‌عرووفی، کۆری سۆفی قادری، کۆری مه‌لا ته‌حه‌دی، کۆری سلیمان و، دایکی ناوی خاتوو زیبه‌دی

(۱) پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له ته‌مه‌نی (۶۳) سالی‌دا له جیهان ده‌رچوو و، ته‌مه‌یش به‌پیرۆزی ته‌مه‌نی پیغه‌مبه‌ره‌وه ته‌و ئاواتی خواستوه.

کچی شیخ محمدی هه‌رگینه بووه. مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای مه‌ریوانی مه‌وله‌ویی تاوه‌گۆزی به ولاتی سوله‌یمانی ناساند. تا ته‌و نه‌هات‌بووه سوله‌یمانی ته‌دی و شاعیرانی سوله‌یمانی ته‌وه‌نده ناگیان له مه‌وله‌ویی نه‌بوو. مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای له‌به‌ر ته‌وه‌که پیاوی‌کی زانا و ته‌دی و بوو حاجی توفیقی پیره‌مێردی سوله‌یمانی به‌هه‌لی زانی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای له‌خۆی نزیک خسته‌وه. گۆڕینی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌ویی بۆ سه‌ر شیوه‌ی سوله‌یمانی به‌ناوی پیره‌مێرده‌وه له‌ژێر ناوی «پۆچی مه‌وله‌ویی» دا ته‌م ئیشه‌که‌وره و به‌ نرخه به ده‌ستی‌او و یارمه‌تی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای مه‌ریوانی بووه» (۲).

مامۆستا سه‌جادی ژبانی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای به (۱۸۶۰ - ۱۹۳۸) دیاری ده‌کات. من سالی کۆچی دوا‌یی ته‌م پیاوه‌م بۆ روون نه‌بووه‌ته‌وه. به‌لام وه‌ک پینشت له ده‌ست و زمانی خۆیه‌وه نووسیم - بۆم ده‌رکه‌وت که سالی (۱۲۸۸)ی کۆچی به‌را‌به‌ر به (۱۸۷۱)ی زایی‌نی له‌دایک بووه، واته دانانی سالی (۱۸۶۰) له‌لایه‌ن مامۆستای سه‌جادییه‌وه بۆ له‌دایک‌بوونی هه‌له‌یه و ده‌بی بک‌ریت به (۱۸۷۱).

لێره‌دا که ته‌م موژده خۆشه به‌خۆته‌رانی کورد را‌ده‌گه‌یه‌نم ده‌بی داوای لێ‌خۆش‌بوون بۆ مامۆستای مه‌زغان مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای مه‌ریوانی له باره‌گای خودا بکه‌ین. ته‌و مامۆستایه‌ی که له‌و هه‌موو به‌رده‌ل‌به‌رد و، گه‌ران و، نه‌بوونی و، کۆیره‌وه‌رییه‌دا ئاماده نه‌بووه ته‌م گه‌نجینه به‌نرخه به مالی دنیا بگۆڕیت‌ه‌وه و، هه‌میشه هاو‌ده‌م و، هاو‌پتی ژبانی بووه و به‌نرخترین سامانی دنیا‌ی بووه، به‌جۆری‌ک له لاپه‌ره (۱۶۲) دا ئاخ هه‌ل‌ده‌کیشتی و ده‌لێ:

(خدا میداند به نصیب که باشد. آخ!!)

ئیمه‌یش ده‌لێین: مامۆستای نه‌مر خودا به‌به‌هه‌شتی به‌رینی خۆیت شاد بکات. ئارام له ئارامگای هه‌میشه‌بییدا بۆ خۆت ئاسووده به. دیارییه به‌نرخه‌که‌ت له ده‌ستی ته‌مینه‌دایه و، جینگه‌ی پێز و شایانی سوپاس و قه‌در زانی‌نی نه‌وه‌کانی دوا‌پۆژی گه‌له‌که‌ته.

هه‌روه‌ها ده‌ستی پێز بۆ مه‌لا حه‌مه‌ته‌مینی کۆری مامۆستای نه‌مرمان به‌سنگه‌وه ده‌گرین که ته‌م دیارییه یادگاره‌ی باوکی به‌و شیوه‌ جوانه بۆ پارازتی‌وین.

دوای ته‌مانیش رووی ده‌م و قه‌له‌مان ده‌که‌ینه ته‌و که‌سانه‌ی که ده‌ست‌خه‌ت و دیوانی شاعیران و سامانی که‌له‌پووری ته‌ده‌بیان لایه و، هیتشتا لای خۆته‌ران ناویان نه‌زانراوه و

(۲) بروانه: علاء الدین سجادی، مێژووی ته‌ده‌بی کوردی، چاپی دووهم، ۱۳۹۰ هـ ۱۹۷۱ م چاپخانه‌ی معارف، به‌غداد.

باسیان نه‌کراوه، بیریک له‌و کاره‌یان بکه‌نه‌وه. پێشینه‌مان فه‌رموویه‌: ئه‌و که‌سه‌ی یه‌ک کوری بێ به‌وه‌ج‌اخ رۆشن دانانریت، ئه‌و که‌سه‌یش یه‌ک جووت گای بێت به‌جووتیار نازانرێ، چونکه‌ ئه‌و ئه‌و کوره‌ی بێرێ وه‌ج‌اخێ کوێر ده‌بێته‌وه، ئه‌میش گایه‌ک له‌ گایه‌کانی بێرێ سه‌ری نیله‌که‌ی ده‌که‌وێته‌ زه‌وی و، جووتی بۆ ناکریت و له‌ جووتیارێ ده‌که‌وێت. ئه‌و که‌سانه‌یش که‌ یه‌ک نوسخه‌ی که‌شکوڵ یان ده‌ستخه‌تێکیان هه‌یه‌ مه‌ترسیان له‌وان که‌متر نییه‌؛ چونکه‌ گه‌لێ جار به‌ چاوی خۆمان دیومانه‌ ئاگر به‌ر بووه‌ته‌ ماڵ و کتێبخانه‌ و چهن‌دین تاکه‌ نوسخه‌ی نایابی ده‌ستخه‌ت و، دیوان و کتێبی نایاب بووه‌ به‌ خۆله‌میش! به‌لام له‌م چه‌رخه‌دا که‌ره‌سته‌ی نوسخه‌ زۆرکردن له‌ ژماره‌ نایه‌ت و، کتێبخانه‌ گشتیه‌کان ده‌رگایان ئاوه‌له‌یه‌ بۆ که‌سانێک له‌و پروه‌وه‌ داوای یارمه‌تیان لێ بکه‌ن و، به‌که‌مترین ماوه‌ چهن‌دین نوسخه‌ وینه‌ له‌ کتێبیک ده‌گیرێته‌وه‌ و، کتێبه‌که‌یش هه‌یج که‌م ناکات. به‌لکو ئه‌م کاره‌ ده‌بێته‌ هۆی زیندووکردنه‌وه‌ و له‌ مه‌ترسی رزگارکردنی ده‌ستخه‌ته‌ تاک و نایابه‌کان.

مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵای مه‌ریوانیی وه‌ک مامۆستا نه‌حه‌مه‌دی کوره‌زای ده‌یناسینی

مه‌لا عه‌بدوڵڵا کوری مه‌لا مه‌عرووفی کوری صوفی قاده‌. له‌ بنه‌چه‌دا خه‌لکی گوندی (سه‌رخواری ناوچه‌ی شارباژێرن. باوکی له‌ ساڵی (١٨٥٨)دا سلێمانی به‌جێ ده‌هێلێت و، روه‌ ده‌کاته‌ ناوچه‌ی پهن‌جۆین و، زوبه‌یده‌ خانی کچی شیخ محه‌مه‌دی هه‌رگینه‌ ده‌خوازێ. زۆری پێ ناچێ روه‌ ده‌کاته‌ ناوچه‌ی مه‌ریوان و له‌ گوندی (وله‌ژێر) داده‌نیشیت و ده‌بێته‌ مه‌لای گونده‌که‌. به‌پێی نووسینه‌که‌ی خۆی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵا له‌ ده‌وره‌یه‌ری ساڵی (١٨٧١)دا له‌دایک ده‌بێت و، له‌ مندالییه‌وه‌ لای باوکی ده‌ست ده‌کات به‌ خوێندن و له‌ پاشان بۆ خوێندن روه‌ ده‌کاته‌ شاری (سنه‌).

مه‌لا عه‌بدوڵڵا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای خوێندنییه‌وه‌ زیره‌کیی و بلیمه‌تی پێوه‌ دیار ده‌بێت و، مه‌لا و ناودارانی شاری سنه‌ ده‌یناسن و ریزی لێ ده‌گرن. دوا‌ی ئه‌وه‌ ماوه‌یه‌ک که‌ له‌ شاری سنه‌ ده‌خوێنێت به‌ره‌و سلێمانی ڕی ده‌که‌وێت و، دوا‌ی ماوه‌یه‌کیش له‌وێهه‌ روه‌ ده‌کاته‌ شاری هه‌ولێر و، لای مه‌لا گه‌یچه‌کی هه‌ولێر ده‌خوێنێت و، دوا‌ی ئه‌وه‌یش ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی له‌ لای وهرده‌گریت.

مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کر (مه‌لا گه‌یچه‌ک) له‌به‌ر زیره‌کیی و وریایی مه‌لا عه‌بدوڵڵای زۆر

خۆشده‌وێت و، له‌ مامۆستا و قوتابییه‌وه‌ ده‌بن به‌هاوه‌ل و هاوڕێی یه‌کتر و، ته‌نانه‌ت سه‌فه‌ری تورکیا به‌یه‌که‌وه‌ ده‌کهن.

مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵا پاش ئه‌وه‌ی ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وهرده‌گریت ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ سلێمانی و ده‌بێ به‌ مامۆستای مزگه‌وته‌ی گه‌وره‌ و، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌رسی به‌شیخ مه‌حمودی نه‌مرگوتوه‌^(١).

ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌چیت بۆ شاری (سنه‌) و خه‌لکی شاره‌که‌ به‌و چوونه‌ی زۆر خۆشحال ده‌بن و، ته‌نانه‌ت که‌سایه‌تی ناسراوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ قازی فه‌تاحی ناسراو به‌ (افتخار الاسلام) ره‌عنا خانی کچی پێشکه‌ش ده‌کات و ده‌بێته‌ خێزانی.

مه‌لا عه‌بدوڵڵا پاش ئه‌وه‌ی دێته‌ سلێمانی (شه‌مه‌سه‌خان)، که‌ خه‌لکی گوندی سه‌رزهل ده‌بێت ده‌خوازیت، واته‌ دوو ژنی هه‌بووه‌. مه‌لا عه‌بدوڵڵا دوو سێ ساڵ پێش له‌ جیهان ده‌رچوونی بینایی له‌ده‌ست داوه‌ و هه‌ردوو چاوی کوێر بوون، به‌مه‌یش شادمان بووه‌ و، دل‌خۆشی خۆی به‌وه‌ داوه‌ته‌وه‌ که‌ مه‌وله‌ویی پێش کوچی دوا‌ی کوێر بووه‌. واته‌ پاش مردنی مه‌وله‌ویش ئه‌م به‌گیان له‌ته‌کیدا بووه‌ و، هه‌زی کردوه‌ له‌ هه‌موو روه‌یه‌که‌وه‌ وه‌ک ئه‌و بێت.

باوکی مه‌لا عه‌بدوڵڵا و شیخی به‌هادین هاوڕێ ده‌بن و، ئه‌مه‌ ده‌بێته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی هاوڕێتی له‌نێوان شیخی حیسامه‌دین و مه‌لا عه‌بدوڵڵادا و، شیخ به‌هادین وه‌صیه‌ت بۆ شیخ حیسامه‌دین ده‌کات که‌ ده‌ست له‌ مه‌لا عه‌بدوڵڵا به‌رنه‌دات سوودی لێ وهرده‌گریت. دوا‌ی مردنی شیخ به‌هادین شیخ حیسامه‌دین ده‌نێرێ به‌شوێن مه‌لا عه‌بدوڵڵادا که‌ له‌ شاری سنه‌ ده‌بێت. هه‌رچه‌ند مه‌لا و پیاو ماقوولانی شاری سنه‌ ئه‌وه‌یان پێ ناخۆش ده‌بێت که‌ مه‌لا عه‌بدوڵڵایان له‌ ده‌ست ده‌رێجیت، به‌لام قسه‌ی شیخ حیسامه‌دینیان پێ نادریته‌ داوه‌ و، مه‌لا عه‌بدوڵڵا دیت بۆ ته‌وتله‌ و، شیخ باخ و شوینی بۆ دا‌بین ده‌کات و، تا ساڵی (١٩٣٠) له‌ ته‌وتله‌ ده‌بێت، دوا‌ی ئه‌وه‌ دێته‌وه‌ سلێمانی و له‌ ماڵی وه‌ستا عه‌لی کارگه‌چی ئاموزای ده‌بێت. له‌ ساڵی (١٩٤٢)دا هه‌ر له‌و خانوه‌دا که‌ ئیستا له‌ مه‌زادخانه‌ی خواره‌وه‌ بازاری ئامیری کاره‌باییه‌ کوچی دوا‌ی ده‌کات و، له‌ گردی سه‌یوان به‌خاک ده‌سپێریت.

(١) مه‌لا مه‌عرووفی کوره‌ گه‌وره‌ی مامۆستا که‌ ئیسته‌ ته‌مه‌نی (١٠٤) ساڵه‌ ده‌لی: شیخ مه‌حمود خۆی پێی گوتوم: که‌ مه‌لا عه‌بدوڵڵای باوکت له‌ مزگه‌وته‌ی گه‌وره‌ ده‌رسی پێ گوتوم.

زێرهکی و بلیهتی:

وێک دەگێڕنەوه مەلا عەبدوللّا هەر لە منداڵییەوه زێرهکی و بلیهتی پێوه دیار بووه و، لای هەر مامۆستایەک چ دەرسی یا بابەتییکی خۆپەندبێ لەبەری کردووه و توانای لێکدانەوهی لەسەری بووه. جگە لەو هیش هەموو قورئانی پێڕۆزی لەبەر بووه. بەهۆی تێکەڵیی لە تەک شاعیرانی ئەو سەردەمدا شارەزایی تەواوی لە ئەدەبی فارسی و کوردیدا بووه. بەتایبەتی شیعەرەکانی باش زانیوه و زۆریەکانی لەبەر بووه.

بۆچی پێی گوتراوه مەریوانی؟

لە لایەکەوه دەلێن: چونکە لە ناوچەی مەریوان لە دایک بووه ئەو سەردەمە لە شاری سنه بووه ناویانگی دەرکردووه.

لە لایەکی دیبەوه دەلێن: ئەو سەردەمە لە مزگەوتی گەورە سلیمانی مەلا بووه مامۆستایەکی دیکەیشی لێ بووه ئەویش ناوی مەلا عەبدوللّا بووه و، بۆ ئەوهی لە یەکیان جیا بکەنەوه و، چونکە ئەمیش لە مەریوان لە دایک بووه ئەم لەقەبەیان داوەتی و، بەناوی مەلا عەبدوللّا مەریوانییەوه بانگیان کردووه.

بەرەمی مەلا عەبدوللّا:

بەداخەوه ئەم مامۆستا بەهەرمەند و وریا و زێرهکە کە بێ گومان بەهۆی ئەو کار و بار و خزمەتانەوه کە لە ماوهی ژیاویدا کردوونی دەیان نووسراو و بابەتی بەبایەخ و جێگەی سەرئنجی هەبووه، بەلام بەداخەوه جگە لە کەشکۆڵە ڕەنگینهکە کە پێشتر باسمان کرد بەرهمەتییکی دیاری نەماوه.

مامۆستا عەلە ئەدین سجادی دەلێ: مەلا عەبدوللّا مەریوانی یەكەم کەس بوو مەولهویی بەناوچەی سلیمانی ناساند.

مامۆستا شیخ محەمەدی خالیش - خوا لێی رازی بێ - رۆژێک بە مەلا حەمە ئەمین کۆری مەلا عەبدوللّا دەلێت: پارچەپەک شیعری باوکتەم لایە شاکاری شیعری کوردییە، کاتی لە هەولێر بووه دایناوه.

مەلا عەبدوللّا ئەوەندە لە شیعری مەولهویشدا شارەزا بووه و دەستی بالای هەبووه کاتی خۆی خۆشبوو پیرەمێرد بەشێک لە شیعەرەکانی دەگۆڕیتە سەر زاراوهی سلیمانی،

پشت بە مەلا عەبدوللّا و مەلا عەبدولعەزیزی موفتی دەبەستیت و، نازناوی (کعب الاحبار) ی کوردستان دەدات بە مەلا عەبدوللّا.

مامۆستا مەلا عەبدوللّا بەهۆی لێهاتوویی و ئەمدیوه و دیوکردنی و گەڕانی بە کوردستانی ئەودیو و ئەمدیو داو مانەوهی لە پایتەختەکانی وێک تاران و بەغدا دا. ناسراویی و تێکەڵاویی لە تەک گەلێ لە کەسایەتی و شاعیران و ئەدیبانێ ئەو سەردەمدا پەیدا کردووه، لە سەرووی هەموویانەوه پیرەمێردی شاعیر کە زۆری خۆشویستووه و، لە کاتی مردنیدا زۆر بۆی گریاوه و، لە رۆژنامەی (ژین) دا شین و کۆتەلێ بۆ نووسیوه.

جگە لە پیرەمێردیش لە تەک: مەحوی و، ناریی و، بێخود و، گۆران و، بێکەس و، عەلی کەمال باپیر و، شیخ رەزا و، قانێع و، زیوهر و، حەمدیی صاحبقران و... پێوهندی پتەو و برایانە و دۆستانە بووه.

ناریی بەم بەیتە ستایشی کردووه:

غەیری (عەبدوللّا)، عیبادوللّا یە من یارم نەبوو

قەلبی کەس لایەق بە شێوی شۆخی ئەشعارم نەبوو

شیخ رەزای تالەبانیش دەربارە دەلێت:

مەعدەنی دووڕ و کانی

منم و فاضیلی مەریوانی

لەو کەسایەتیە ناودار و گەورانەیش کە مەلا عەبدوللّا پێوهندی پتەوی لەگەڵیان هەبووه مەحمود پاشای جاف بووه کە بەرێزەوه بۆی روانیوه و، بە پەرۆشەوه بووه ژبانی باشی بۆ دابین بکات و، داوای لێ کردووه کە گوندیک لە گوندەکانی خۆی لەسەر تاپۆ بکات، بەلام مەلا عەبدوللّا ئەوهی نەویستووه و، ژبانه ساده و ساکارەکە خۆی لەوه بەلاوه باشتەر بووه کە وێک خۆی گوتووبەتی - بێی بە پیاوی بنەمالە پاشا.

جەعفەر سولتانی هەورامان سالانە زەخیرە و میوه و دیاریی بۆ ناردووه. شیخ مەحمودی نەمر چەند جار نامەی بۆ شیخ حیسامەددین ناردووه کە دەستبەرداری مەلا عەبدوللّا ببیت بۆ ئەوهی شێخی نەمر بیکات بە مامۆستای مزگەوتی گەورە لە سلیمانی.

کە مەلا عەبدوللّا چووبێ بۆ سەردانی ئەحمەد بەگی مۆتەصەررێف، ئەحمەد بەگ تا حەوشەی سەرا چووه بە پیریەوه.

ده‌گێڕنه‌وه که موظه‌فهر پاشا یامۆلکی چوو به‌ سهردانی مه‌لا عه‌بدوڵڵا که له پلێکانه‌کانی سه‌رکه‌وتوو و توویه‌تی: مامۆستا ئه‌مه پلێکانه نییه پردی صیراطه!

هه‌ر له‌رووی بلیعه‌نسی مه‌لا عه‌بدوڵڵاوه ده‌گێڕنه‌وه:

جاریک ره‌زا شای ئێران نامه‌یه‌ک به‌ شیخی حیسامه‌ددین ده‌نێڕ. شیخی داوا له‌ مه‌لا عه‌بدوڵڵا ده‌کات وه‌لامی بداته‌وه. که وه‌لامه‌که ده‌گاته لای شا، به‌ نووسین و وه‌لامه‌کی سه‌ر سام ده‌بیته‌ و، ته‌لگراف ده‌کریته‌ به‌ ئوستانی (سه‌ن) که نووسه‌ری ئه‌و وه‌لامی نامه‌ی شیخی حیسامه‌ددینه بنێرن به‌ لای شا. له‌ ڕێگای ئوستانداری سه‌نه‌وه مامۆستا به‌ ئۆتۆمبیلیکی تایبه‌تی ده‌نێڕیته‌ به‌ تاران و، له‌ کۆشکی شادا شا ده‌بینی و، له‌ ته‌ک چه‌ند زانایه‌کی وڵاتدا گه‌فتوگۆ به‌ ئاگاداریی شا ده‌کات. دوا‌ی ئه‌و دیداره‌ شا داوا له‌ مامۆستا ده‌کات که به‌جێته‌ تاران و له‌ ده‌رباری شادا جێگه‌ی تایبه‌تی هه‌بیته‌، به‌لام پازی نابێته‌ و ده‌گه‌ڕێته‌وه به‌ لای شیخی حیسامه‌ددین.

مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵا سالی جاریک سهردانی چه‌ند زانایه‌کی شاری به‌غدا‌ی کردووه و گه‌فتوگۆی له‌ ته‌ک موفتی‌ی و نه‌قیب و ئه‌و زانایانه‌دا کردووه. مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که‌م رێپه‌رسی واده‌بیته‌ شه‌وانی جومعه‌ مامۆستا و ئه‌دیب و پیاو ماقوولان له‌ دیوه‌خانی خۆیدا کۆده‌کاته‌وه و، تا دره‌نگانیکی شه‌و به‌ نوکته‌ و شیعر و باسی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه کات ده‌به‌نه‌ سه‌ر. له‌ یه‌کیک له‌و شه‌وانه‌دا که مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵا به‌سه‌فه‌ر له‌ به‌غدا ده‌بیته‌، مامۆستایان له‌ ته‌ک خۆبانه‌دا ده‌یه‌ن به‌ کۆری لای مه‌لیک. له‌ نیوان قسه‌کانیدا باسی ته‌فسیر و لێکدانه‌وه‌ی بابه‌تی که‌ دێته‌ پێشه‌وه، مامۆستایان قسه‌ی لێده‌که‌ن، دوا‌ی داوا له‌ مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵا ده‌که‌ن قسه‌ی تێدا بکات، که ده‌که‌وتیه‌ قسه‌کردن و لێکدانه‌وه‌ی بابه‌ته‌که، به‌جۆریک باسی ده‌کات و له‌سه‌ری ده‌دوێ، مامۆستایان و مه‌لیک له‌ ته‌کیاندا ده‌به‌نه‌ گوێگری سه‌رسامی و، به‌ شیوه‌یه‌ک سه‌رنجیان به‌ لای خۆی ڕاده‌کێشه‌یت، وه‌ک ئه‌و باسه‌نه‌یان پێش ئه‌وه نه‌بیسسته‌یت و هه‌ها به‌ مامۆستا ده‌ڕوانن.

به‌یانی مه‌لیک فه‌یسه‌ل ده‌نێڕ به‌ شوێن مامۆستادا و ئه‌ویش له‌ ته‌ک موفتی‌ی و یه‌کیک له‌ زاناکاندا ده‌چنه‌ لای. مه‌لیک داوا‌ی لێ ده‌کات که بێته‌ به‌غدا و چ مزگه‌وتیکی ده‌وێ له‌وێ دایه‌نین و، ژیا‌نی باشی به‌ دایه‌ن بکه‌ن و، هه‌ر یه‌کیکیش له‌ منداڵه‌کانی کار و مووچه‌ی خۆیان هه‌بیته‌. به‌لام دیسان مامۆستا کوردستان و لای شیخی حیسامه‌ددین

ناگۆڕیته‌وه به‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی به‌غدا و کۆری دیوانی مه‌لیک و ژیا‌نی ده‌رباری پر له‌ ناز و نیعه‌ته‌!

نوکته‌ و قسه‌ی خۆشی مامۆستا:

ده‌گێڕنه‌وه جاریک مامۆستا له‌ کۆری شیخی حیسامه‌ددیندا ده‌بیته‌ ته‌ک چه‌ند مامۆستای ئه‌ودیودا، له‌و کاته‌دا به‌رچه‌یه‌ک هه‌نجیره‌ دێن به‌ شیخ، هه‌نجیره‌ ده‌به‌نه‌ ماله‌وه. دوا‌ی داوا له‌ مامۆستا ده‌که‌ن عه‌شه‌ره‌یه‌ک قورئانیان به‌ بخوێنێ. مامۆستایش (بسم الله) ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: (والزیتون وطور سنين) تا دوا‌ی.. یه‌کیک له‌ دانیشتوان ده‌لی: مامۆستا (و التین) ته‌ پهراند! ئه‌ویش ده‌لیته‌: به‌لێ هه‌نجیره‌که‌یان برده‌ ماله‌وه! هه‌موو ده‌ست ده‌که‌ن به‌ پێکه‌نین و، شیخ فه‌رمان ده‌دات هه‌نجیره‌که‌ دێن ده‌بخۆن.

ئه‌و سه‌رچاوه‌ی باسی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵایان کردووه:

- ١- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌لادین سه‌جادی، چاپی دووهم.
- ٢- گۆفاری کاروان، ژماره (٢٩) شویاتی ١٩٨٥.
- ٣- دیوانی ناری.
- ٤- رۆخی مه‌وله‌ویی، پیره‌می‌ردی نه‌مر.
- ٥- دیوانی پیره‌می‌رد، محمه‌د ره‌سوول هه‌وار.
- ٦- رۆژنامه‌ی هه‌رمی کوردستان ژماره (٥٠) ١٠ / ٩ / ١٩٩٧.
- ٧- گۆفاری جگه‌رگۆشه‌کان.
- ٨- رۆژ ژمی‌ری هه‌وسه‌ر سالی (٢٠٠٣).
- ٩- دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی. ئومید ئاشنا. (*)

(*) مامۆستا ئه‌حمه‌دی کوره‌زای مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵڵا به‌شیکی ئه‌م زانیاریانه‌ی له‌ باوکی و مه‌لا مه‌عرووفی مامی وه‌رگرتووه.

ه‌اجی ه‌ادقی پاوه‌یی شاعیریکی د‌یرینی نه‌ناسراوی کورده

٤٦٣

مام‌وستا شیخ محه‌مه‌دی خال - خودا به به‌هه‌شتی به‌رینی خوی شادی بکات - کاتیک فیه‌ره‌ستی بو ده‌ستخه‌ته‌کانی کتیب‌خانه‌که‌ی - له‌سه‌ر داوای پ‌ژیمی نه‌و سه‌رده‌مه - ئاماده کردوه، دیاره، جگه له سه‌رقالیی و په‌تبلاوی خوی، ماوه‌ی که‌می له به‌رده‌ستدا بووه بو ئاماده‌کردنی فیه‌ره‌سته‌که‌ی.

بو‌یه گه‌لی ورده زانیاریی و، باسی زانایان و شاعیرانی نه‌ناسراوی به‌سه‌ردا تپیه‌پوه، یان هه‌ر خوی بواردوونی و به‌هیوای نه‌وه بووه دوا‌یی بیت‌ه‌وه سه‌ریان و کاری باش و تیر و ته‌سه‌ل و جیایان بو بکات، به‌لام به‌داخه‌وه نه‌و هه‌لانه‌ی بو نه‌په‌خساون.

به‌هه‌رحال خوم به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم که هه‌لی نه‌وه‌م بو په‌خسا هه‌ندی له‌و کارانه‌ی مام‌وستای خال به‌هیوای ته‌واوکردنیانه‌وه مائاوا‌یی لیک‌کردین، که‌وته نه‌ستوی من و، دوکتور خالیدی کوری مام‌وستای خال نه‌و متمانه‌ی پی کردم که یه‌که یه‌که‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانی باوکی بی‌نم و، نه‌و نات‌ه‌واو‌ییانه‌ی فیه‌ره‌سته‌که‌ی ته‌واو بکه‌م.

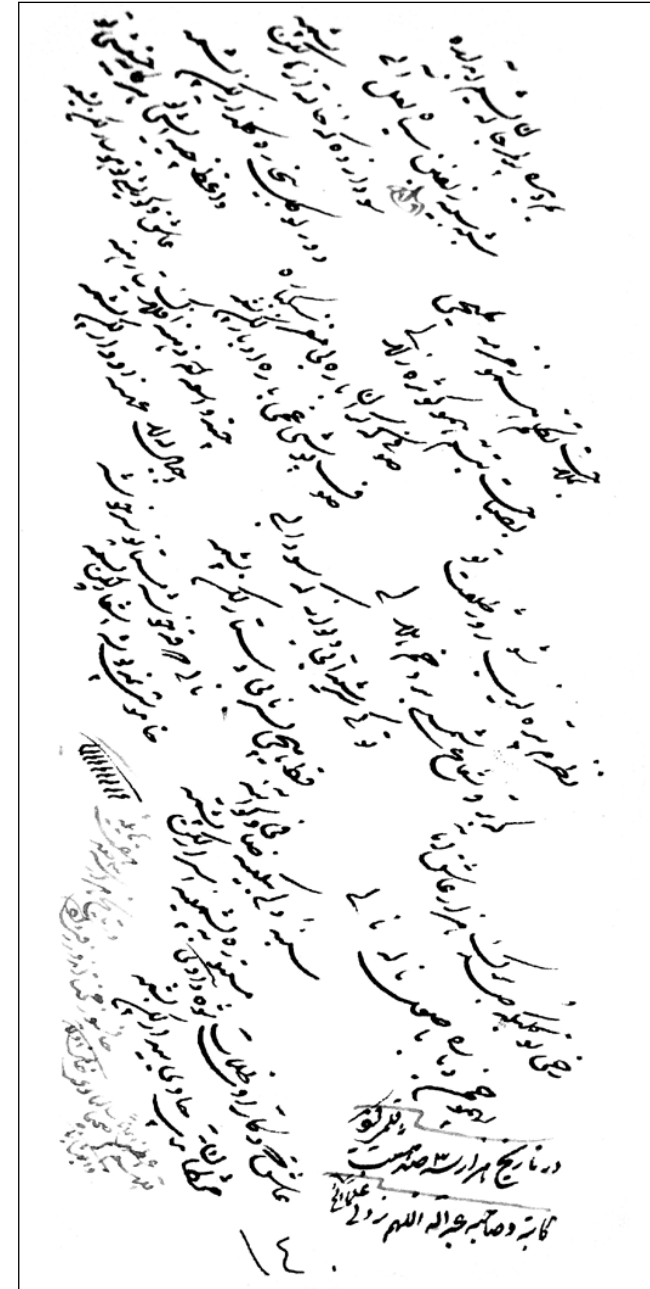
له‌م هه‌له‌دا چهند زانیاریی پر سوود و بایه‌خم ده‌ستکه‌وتوون وا به‌باش ده‌زانم خه‌مساردییان تیدانه‌که‌م و، ده‌سو‌رد له‌ بلاوکردنه‌وه‌یاندای بکه‌م.

یه‌که‌م باب‌ه‌ت بو مام‌وستایه‌کی مه‌زن و شاعیری کورد ته‌رخان ده‌که‌م، که به‌گو‌یره‌ی پشکینی من تا ئیسته له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژووی زانایان و شاعیرانی کورددا ناوی نه‌هاتوه و، نه‌مه یه‌که‌م جاره هه‌والی ده‌دریت به‌گو‌یی میژووی نه‌ده‌بی کوردیدا.

هه‌رچه‌ند نه‌م هه‌واله‌ی منیش ده‌باره‌ی نه‌م مام‌وستا تیر و ته‌سه‌ل و چر و پر نییه و، به‌هه‌موو لایه‌کی ژیا‌نی مام‌وستاماندا ناگات، هه‌والیکی چاک و پاک و پوخت و جینگه‌ی متمانه‌یه و، چیمان له ده‌ستدایه له قه‌له‌می خودی مام‌وستای باسه‌که‌مانه‌وه وه‌ری ده‌گرین و، هیچ زانیاریه‌کیش نییه له‌مه دروست‌تر بیت که له ده‌ست و ده‌می نه‌و که‌سه‌وه وه‌ریگیریت که ده‌باره‌ی ده‌نووسین.

چهند جار گوتوو‌مانه ده‌ستخه‌تی مام‌وستایانی کورد گه‌نجینه‌ی میژووی کورده، سه‌رچاوه‌ی نه‌م باسه‌یشمان به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌م قسه‌ راست و دروسته‌یه.

ده‌ستخه‌تیک‌ی پر بایه‌خ له ده‌ستخه‌ته‌کانی کتیب‌خانه‌ی مام‌وستای خال چهند دانراوی له خو‌گرتوه که ژماره‌کانی ٥٣٥، ٥٨٢، ١٠٠٥٣٦ ی دراوه‌تی.

سه‌رجه‌می ئەم دەستخه‌ته به‌خه‌تی خوالیخۆشبوو حاجی مامۆستا (مه‌لا صادقی پاوه‌یی مه‌عازی)یه. وه‌ک پێشتر گوتم ئەم مامۆستا له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا ناوی نه‌هاتوه‌ و، ئەم دەستخه‌ته ماوه‌یه‌ک هاوڕێ و هاو‌پازای مامۆستای پاوه‌یی بووه‌ و، له‌گه‌ڵی شوێندا قه‌له‌می تێب‌ردووه‌ و، زانیاری پ‌ر بایه‌خی تێدا تۆمار کردووه‌.

وا باش ده‌بینم له‌ پێشدا گه‌شتیکی خێرا به‌ناو ده‌ستخه‌ته‌که‌ی مامۆستا مه‌لا صادقا بکه‌م و خوێنه‌ری ئازیز- به‌کورتی - له‌ ره‌نجی ئەم مامۆستا به‌‌پێژه‌ له‌م ده‌ستخه‌ته‌یدا شاره‌زا بکه‌م و، دوا‌یی ورده‌ - ورده‌ ئه‌و زانیارییه‌ی لێی و‌رده‌گیرێن بیا‌نکه‌ین به‌‌دیاری ئەم جاره‌ و ئەم باسه‌مان و، ئە‌لبه‌ته‌ وه‌ک گه‌‌ڵی جارێش گوتوو‌مانه‌ هیوا پ‌راوی ئه‌وه‌ نین پ‌وژانی دا‌هاتوو به‌‌زانیاریگه‌‌لی دیکه‌ ئاوس بن و، له‌ دوو تو‌پی ده‌ستخه‌تانی دیکه‌دا له‌ دایک ب‌ن.

بایگی ده‌ستخه‌ته‌که‌:

سه‌ره‌تای ئەم ده‌ستخه‌ته‌ ناته‌واوه‌ و نازانین چه‌نده‌ی لێ له‌ناو چووه‌، به‌‌پاشماوه‌ی پارچه‌ شیعرێکی عه‌ره‌بی ده‌ست پێده‌کات، له‌ کۆتایی پارچه‌ شیعره‌که‌وه‌ می‌ژووی سا‌لی ١١٦٧ نووسراوه‌.

لا‌په‌ره‌ی دوا‌ی ئەمه‌یش چه‌ند باب‌ه‌تی جۆرا و‌جۆر له‌ لا‌په‌ره‌یه‌که‌دا کۆکراوه‌ته‌وه‌ به‌خه‌تی مامۆستا (صادق)ه‌و، یه‌کیکیان می‌ژووی ده‌رچوونه‌تی له‌ شاری مه‌که‌که‌ی پ‌یرو‌ز مانگی شه‌والی سا‌لی ١١٧١.

لا‌په‌ره‌ی دوا‌ی ئەمه‌یش پارچه‌ شیعی:

(د‌له‌ خه‌یا‌لان)ه‌ که‌ له‌م وتاره‌دا ده‌یخوێنیت‌وه‌، می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی ئەم پارچه‌ شیعره‌ سا‌لی ١١٨٥ه‌.

دوا‌ی ئەمه‌ چه‌ند پارچه‌یه‌ک شیعی ئیمامی شافیعی یه‌. له‌ کۆتایی شیعره‌که‌نه‌وه‌ به‌خه‌تیکی جیا‌واز - که‌ هه‌ر هی صادقی خۆیه‌تی. می‌ژووی ١١٦٠ نووسراوه‌.

دوا‌ی ئەمانه‌یش چه‌ند پارچه‌ شیعی عه‌ره‌بی نووسیوه‌.

دوا‌ی ئەمانه‌ یه‌که‌م کتیبی ناو ده‌ستخه‌ته‌که‌ د‌یت که‌ کتیبی (تعلیم المتعلم فی طریق التعلیم) د‌یت. مامۆستا صادقی له‌ کۆتایی ئەم کتیبه‌وه‌ که‌ ٤٣ لا‌په‌ره‌یه‌ ده‌نووسی:

«تمت کتاب تعلیم المتعلم بعون الملك الأرحم، في بلدة دیاربکر، في شهر ربيع الثاني

سنة تسع وخمسين ومائة بعد الف. حرره صادق المعاذي الانصاري المدني. سنة ١١٥٩». دوا‌ی ئەمه‌ کتیبیکی ته‌جويدی قورئانی پ‌یرو‌ز نووسراوه‌ به‌‌ناوی سبعة الابواب. ١٤ لا‌په‌ره‌یه‌. له‌ کۆتایی ئەمه‌یشه‌وه‌ نووسیوه‌:

«تمت في بلدة دیاربکر، شهر ربيع الثاني سنة ١١٥٩. أقل العباد صادق»

دوا‌ی ئەمه‌ شه‌رحی قه‌صیده‌ی بوردییه‌ د‌یت به‌سه‌ر قه‌صیده‌ی بوردییه‌ی بۆصیرییه‌وه‌. ئەم کتیبه‌یش ٧٥ لا‌په‌ره‌یه‌. له‌ کۆتایی ئەمه‌یشه‌وه‌ نووسیوه‌:

«تمت شرح القصيدة بعون الله تعالى في بلدة دیاربکر في شهر جمادي الاول سنة ١١٥٩».

دوا‌ی ئەمه‌ قه‌صیده‌یه‌کی ئیمامی غه‌زالیی د‌یت. دوا‌ی ئەوه‌یش قه‌صیده‌یه‌کی فارسیی (همام) د‌یت. دوا‌ی ئەوانه‌یش دیسان شیعی ئیمامی غه‌زالیی د‌یت. له‌ کۆتایی ئەمانه‌یشه‌وه‌ می‌ژووی سا‌لی ١١٦٠ نووسراوه‌ که‌ تیا‌یدا له‌ ١٣ی مانگی (محرم الحرام)دا شاری مه‌که‌که‌ی به‌جێ ه‌یشتووه‌.

دوا‌ی ئەمه‌یش شه‌رحی قه‌صیده‌ی (بانت سعادی) ئه‌بویه‌کری کورێ عه‌لی خه‌طیبی ته‌بریزی د‌یت. که‌ ٣٢ لا‌په‌ره‌یه‌. می‌ژووی کۆتاییهاتنی ئەمه‌یش هه‌ر سا‌لی ١١٦١ بووه‌. پاش ئەمه‌یش شه‌رحی قه‌صیده‌ی (معین الدین ابن نصر احمد بن عبدالرزاق الطنطرا‌نی)د‌یت که‌ له‌ ستایشی (نظام الملک)ی وه‌زیردایه‌. ٣٥ لا‌په‌ره‌یه‌.

له‌ کۆتایی ئەمه‌یشه‌وه‌ نووسیوه‌:

«تمت هذه القصيدة الشريفة الطنطرا‌ني يوم الثلاثاء دوا‌زدهم شهر شعبان المعظم في بلدة حلب. في مدرسة عثمان پاشا يسرالله تعالى له‌ ما يشاء. سنة الف ومائة وخمسين وتسع ١١٥٩».

دوا‌ی ئەمه‌یش پارچه‌ شیعره‌ هه‌ورامییه‌که‌ د‌یت که‌ باسی رێگه‌ی حه‌جه‌که‌ی ده‌کات و، له‌م وتاره‌دا ده‌یخوێنیت‌وه‌.

دوا‌ی ئەوه‌یش قه‌صیده‌ی (بدء الامالی) د‌یت که‌ به‌ (الامالية)یش ناو ده‌بر‌یت.

دوا‌ی ئەمه‌یش دوا لا‌په‌ره‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ ته‌خمیسیکی فارسیی پارچه‌ شیعی (الا ايها الساقی أدر کاسا وناولها)ی حافظ د‌یت، ب‌ی می‌ژووی نووسینه‌وه‌ و، به‌مه‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ کۆتایی د‌یت و، ئەم گه‌شته‌ خێرای ئیمه‌یش لێره‌دا کۆتایی د‌یت.

پاش ئەمه‌ ده‌گه‌ر‌تینه‌وه‌ سه‌ر باسی مامۆستا صادق و بزانی چ می‌ژوویه‌کی له‌م ده‌ستخه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌نووسین.

دواى گهشتى ناو دهستخه ته كه و پشكيني پەراوتيز و ناو دپره كاني به هه ندى زانياري ميژوويى دروسته وه دهگه پيڤينه وه، كه دهتوانين ژياني ماموستا صادق بخهينه چوارچپوه يانه وه.

يه كه م: ماموستا ناوى صادقى كورى عه بدولعه زيزه و، هەر (صادق) یشى كردوو به نازناوى شيعري.

دووهم: چەند نيسبه تيكي ديكه ي بۆ خۆى داناوه كه دهلي:

(مه عاذي، نه نصاري، مه دهنبي) دهبي مه بهستي نه وه بيت كه پشتي ده چپته وه سه مه عاذي كورى جه بهل.

سيهه م: يه كه م ميژوويه كه ماموستا صادق له دهستخه ته كهيدا توامري كردوو سالي ١١٥٩ يه، كه لهو سالداه له دياربه كره قتي بووه، يان بۆ كاري دي چووه ته نه وي، نه گهر لهو سهرده مه دا فه قتي بووييت نه وه فه قتيه كي ئاخو ماده و موسته عيد بووه و، له پله ي مه لايه تي دا بووه؛ چونكه خه ته كه ي و نووسينه كاني نه وه مان پي ده لين.

به و پييه دهبي ته مه ني ماموستا لهو سهرده مه دا له (٢٠) سال كه متر نه بووييت.

چوارهم: سالي دواى نه وه هه جي مالى خوداي كردوو و، له ريگه ي هه جه كهيدا ماوه يه كه دواى دياربه كر له هه له ب ماوه ته وه.

پينجه م: پارچه شيعره كه ي كه باسي سه فهرى هه جي تي دا كردوو له سالي ١١٦١ دا له بياره نووسيوه تيه وه. دهبي له وي پاك نووسي كردبي؟ يان هه ر يه كه م جار له وي داينا بي؟ شه شه م: ميژووي لي بوونه وه ي له هه جي يه كه مي و به جي هيشتنى شارى مه كه ي پيروزي روژي سيار ده هه مي مانگي موچه ره مي سالي ١١٦٠ بووه.

هه وته م: دياره دواى هه جه كه ي، يان پيشى هه جه كه ي، كه له ريگه ي ده رياه بووه سهرداني (جده) ي كردوو.

هه شته م: دهستخه ته كه ي هه مووي له نيوان ١١٦٠ و ١١٦١ دا نووسيوه ته وه، به لام دياره نه م دهستخه ته ي يه كييك بووه له دهستخه ته خو شه ويسته كاني و هاوړتي ژياني بووه؛ چونكه ده بيني ميژووي سالي ١١٨٥ ي پيوه يه كه لهو ميژووه دا شتى تيا نووسيوه ته وه.

نوهم: ماموستا مان خوي پاوه يي بووه به شيكي دهستخه ته كه ي له بياره نووسيوه ته وه، جا دهبي چون ريگه ي كه وتبيته بياره، به فه قيتي يان به مه لايه تبي؟

دهيه م: به داخه وه پارچه شيعري هه جنامه كه ي باش ناخو ترينه وه و ته ر بووه و شيواوه و

كه ليكي كوژاوه ته وه، نه گينا ئاوينه يه كي روونترى سه فهره كه يان له دهستدا ده بو، به لام له ته كه نه وه يشدا گه لي ناو و شتى لي وه رده گيري، وه كه نه وه ي هه جه كه يان ئاسوده و بي مه ترسيي گه وره بووه و، مير هه جي باشيان بووه و، مير هه جه كه يان نازناوى پادشاي پيوه بووه و، به و پييه گه لي ئاسوده يي بۆ فه راهه م كردوو. هه وره ها له هه جنامه كهيدا باسي گه لي كه له پووري ديري نه ي ئايينه كاني پيشوومان بۆ توامر و ناو نووس دهكات، كه لهو سهرده مه دا له (قدس) دا بوون و، ئيسته نازانين وه كه خويان ماونه ته وه يان نا؟

ناو نووسي نه و شه خص و مه رقه د و شوپانه ناكه ينه وه كه له ريگه ي چوون و هاتنه وهيدا زياره تي كردوو؛ چونكه نه وانه ي بخو ترينه وه له و تاره كه دا له ناو شيعره كاندا نووسراون.

ياز ده هه م: هه ر له دهستخه ته كه وه به رووني ده رده كه وي ماموستا مان - به لاي كه مييه وه - دوو جار هه جي مالى خوداي كردوو، جاري دووه مي سالي ١١٧١ بووه و، نه م جاريان ماوه يه كي زور دواى هه جه كه ي له شارى مه دينه ماوه ته وه؛ چونكه نووسيوه كه له مانگي شه والي سالي ١١٧١ دا شارى مه كه ي پيروزي به جي هيشتنوه. جا دهبي بۆ نه م جاريان هه جنامه يه كي له وه ي پيشووي تير و ته سه لئري نه نووسيبي؟ نه گهر وايه دهبي مابي؟ نه ي دهبي له كوي بي؟ وه كه گوتمان نه م دهستخه ته ي به رده ستان به ري ره نجى ساليكيه تي، نه ي دهبي نه و (٢٥) سالي كه بيگومان تيا ياندا فه قتي و مه لا و شاعير و رو شنيير بووه چي نووسيبيته وه و، چهنده ي شيعر دانا بي؟

وه كه نووسيشم دوا ميژووي كه له دهستدا يه سالي ١١٨٥ هه كه شتى تيا نووسيوه ته وه و، دواى نه وه نه سالي كوچي دوايي نه شتيكي دي نازانين.

دهبي له داميني نه م باسه دا نه وه نه بويم كه به شي زوري پارچه شيعره كه ي باسي هه جي ماموستا صادق ته ر بووه و، به شيكي هه ر به ته واويي شو روا ده ته وه و، نه وه ي كه نووسيوه ته وه به زه حمه تيكي زور چيم بۆ كرابي له گه لي دا كردوو مه، به لام لهو زياتريم بۆ ساغ نه كرايه وه كه ليرده دا ده بيني، هه ر شوپنيكي شي به ته واويي نه خو ترابيته وه نه وه خالم بۆ داناوه، نه و شوپانه ييش گومانم له خو يندنه وياندا بووه له ناو كه وانه دا به نيشانه ي سه رسوپان (!) ئاوا ئاماژه م بۆ كردوو.

دڭە خەيالان...

دڭە ۋەس كەرە فاسىد خەيالان
 ۋىر بىدە بە دەۋر ۋىدە ســــالان
 كەي پەي كى نەشى عومرش بە تالان؟
 كۆن ئەنبىاھان ئەۋلىيە شەھىر؟
 كۆن پاتشاھان ۋەزىر ۋە ئەمىر؟
 كۆن (ابو البشر) بى بوغۇز ۋە كىنە؟
 كۆن نوح نەبى سەھىب سەھىنە؟
 كۆن شى ئىبراھىم خەلىل ۋە دوۋد؟
 دايم دەعواش بى ئەۋ چەنى نەمروود؟
 كۆن شىئ ۋە ئىدرىس (اورە!) نمايان؟
 كۆن رەسولۇللا شەئى ئەنبىاھان؟
 كۆن موسە عىمران گوستاخ كۆي طور؟
 عىسا بن مەرىم ئەۋ (سەرشتە) نوور
 ۋە كۆشى داۋد عەدل ۋە زىجىرش؟
 سا كۆن سولەيمان تەخت ۋە سەرىرش؟
 بە نىم رۆيەك ماھ مەشى بەراۋە؟
 نىمە ئاخىرش مامە دماۋە!
 كۆن يەھىيە مەظلووم سا كۆن زەكەرىيا؟
 يەعقوب مەھزۇن يونس بن مەتا؟
 كۆن حوسن يوسف زولەيخە مەفتون؟
 كۆن لەيل پىر مەيل؟ ۋە كۆشى مەجنون؟
 كۆشى ئەبابە كىرە ۋە داقەت مەئاب؟
 عەدل ۋە عەدالەت عومەر بن خەطاب؟
 ۋە كۆشى عوتمان سەخاۋەت پىشە؟
 ھەيدەر سەفدەر ئەۋ شىر پىشە؟

كۆن ھەمزەي عەرەب؟ ۋە كۆشى عەبباس؟
 ھەسەن ۋە حوسەين ھەم خەزىر ۋە ئىلياس؟
 خالىد بن ۋەلىد، عەبدل بن عومەر
 مەعدەل بن جەبەل دۆست پىغەمەر
 عەبدوللەي عەباس پەي عىلم خەزانە
 ئەۋىچ ۋە كۆشى؟ ئەرى دىۋانە!
 ئىمام غەزالىي ئىسمشەن مەعلوم
 كۆن ئىمام ئەعظەم؟ ۋە كۆشى مالىك؟
 (احمد بن حنبل قد و الكالك!)
 كۆن پالەۋانان شىران رۆي جەنگ؟
 رۆستەم بن زال كوشندەي ئەرژەنگ؟
 سا كۆن قەھرمان ۋەقت قەھر ۋە قار
 جە لاش يەكەي بى يەكەي تا ھەزار!
 عەبدولقادر كۆن؟ كۆن مەعرووف كەرخىي؟
 سا كۆن بايەزىد؟ شەقىق بەلخىي؟
 ۋە كۆشى عورفىي؟ سا كۆن نظامى؟
 شىرازىي حافظ؟ ھەم مەلەي جامى؟
 سا كۆن نازداران گوزىدە ۋە دىن پاك؟
 تۆتەمات چىشەن؟ خاك بەسەرت خاك!
 غافل مەنىشە تۆجە رۆي مەردەن
 فەكر ... كەردىن نەكەردەن
 بىبە پەشىمان بىكەرە تۆيە
 نەبا جە ناكە نۆيەت بۆ نۆيە
 (صادق) صادق با صىدقت صاف بۆ
 نە قەۋلەت درۆ فىعلت گەزاف بۆ
 ئەر خواھىشت ھەن صادق بى (صادق)
 دڭ ۋە زىانت بىكەر موافقىق

زبانته ذاکیر، دلّ خوڤناک بۆ
خه وفش هه ر جه قههر خوای پاک بۆ
وه رنه چه سـوودهن (واته!) زبانی؟
زبان زبانهن به ویت مـه زانی

تمت کتبه ناظمه سنه ١١٨٥

ملا صادق پاوه در تعداد منازل حج گفته است (١)

شهروئلای ته عظمه...
دوو شهنبه ی شهرف شهروئلای ته عظمه
به عهزم طهواف كه عبه ی موعه ظظه
داخل بيم به تعرض قودس موحته رهم
جه بهلده ی (بیرجوك)... وه بهر
رووم كه رد نه (ههلهب) دهلیل (كور!) نه وه
سهباحه ی خه ميس (يوم المبارک)
به رشيم جه ههلهب كه ردیم ته دارهك
... وه (قهصیران) سالیک بيم سالیک
په ری زیارهت (قوده المسالک)
(أعنی) شیخ ته حمه د خهلهو تهیی له قهه
قهصیران مهسکهن مهشا یخ نه سهه
به ئیذن خادیم تهو شیخ ته کبهه
داخل بيم نه قصر روضوانی ته خضهه
مه جموع بی نهو قهصر چهندان تهولیا
چون بهیت ته قدهس (برج الانبیا)
بیست و یه که ی شههر (يوم الاربعاء)
كه ردیم زیارهت رهوضه ی روضوان جا

(١) واته مهلا صادقی پاوه بی ته شیعرا نه ی له ژماردنی قوناغه کانی حه جدا گوتوه.

جهو بارگه ی پر نوور قوطب زه مانه
(شیخ المشایخ) یه کتای یه گانه
به عهزم لا ...
خیر حافظا

(يوم الاربعاء) رۆی بیست و هه شتهه
به عهزم طهواف سولتانه ته دههه
جه (لتقیه!) شار تهو خوروو جمان كه رد
وا ستانه ی ته دههه ئیلتیج جمان به رد
كه ردمان دوعا حهق كه رۆش قه بوول
دۆستان شاد بان دوشمنان مه لوول
ئیبراهیم ته دههه (اژش!) دوعامان
(آیه الكرسي) ش وانا دممامان
جه یوم...

بعزم طرابلس...

ثمان...

نیشتم نه كه شتی...

(طه رابلوس) شههر ... به جا
به عهزم (سه عدا) راهیی بيم نه را
رۆی (يوم الخميس) سهلخ مای صیام
جه سه عدا به رشيم روومان كه رد نه شام
{بیمان} بی سه بهه بامر سوو حانایی
حهق بدۆش ته و فیک عو ثمان ثانیی
(أمیر الحاجی) پاتشای ته سه عهه
ته سه عهه پاشا (٢) بی، حهق بدۆش مه دههه

(٢) نه مزانی ته ته سه عهه پاشا کتییه.

(مضرب الخيام) كەرد چە... ندا (۳)
 ھەفت شەب و ھەفت رۆ... شش
 ئەز رۆی ھەفتەم راھى بى نەراھ
 بدۆش تەوفىق تەوفىق دلخواه
 با بۆ
 مېر حاج خانەى خودا بۆ
 كەھىيا... چىش وەكىل وەزىر
 سەر ئەفرەزەنى... نە سەرر
 طەپل پاشايش دايم بژنىو
 دوشمنش بنياد جە بىخ بكنيو
 جە مەضرەبان خىزا شای ھەجەج پەنا
 مەنزل بەرد... .. جـا
 چۆگە ھۆپىزا ھەجەج ئىسلام
 جە قەلەى (زلفا) كەردمان مەقام
 غوپەى ذولقەعدە رۆى (يوم الثلثا)
 كەردمان مەنزل جە قەلەى (يلغا)
 ئەو رۆ جەو مەنزل خىزا خوروشا
 پەى قەلا قەطران... ..
 بەرشى جە قەطران ئەحرار و بەندە
 كەردمان مەنزل ھەم قەرامەندە
 چاگە ھۆپىزا شای... سولەپمان
 مەنزل بەرد وە شەھر بەلدەى (مەعان)
 جە مەعان بەرشى ھەجەج ەرەب
 ئەورۆ گرت مەنزل جە (دار العقب)
 چۆگە ھۆپىزا بەور ناموور
 مەنزل بەرد نەدەور قەلەى مودەوور

چۆگە كەرد ئاخىز سەرخىل ھەجەج
 ئەورۆ بەرد مەنزل وە (برک تحجيج)
 جە تەحجيج خىزا (افتخار الملوك)
 مەرحەل نشین بى جە قەلەى (تەبووک)
 چۆگە راھى بى شای شوهرەت شەھاب
 ... (قەلا ھەیدەر) بە بەرۆش مەئاب
 چۆگە ھۆپىزا ھەجەج ئەكرەم
 بگەرتش قوئاغ جە (برک اعظم)
 جە (برک اعظم) ئەو رۆ كە بەرشى
 بگەردش مەنزل (نجد اواسى!)
 چاگە بى راھى (حجاج النجا)
 ئەو شەو بى ساكن جە قەلەى عولا
 جە عولا خىزا (میر حاتم دل!)
 جە (بیر الغنم) بگەرتش مەنزل
 چاگە نەقلەت كەرد وەزىر شەھىر
 بگەرتش مەنزل ئەو جە نەكى بىر
 چۆگە كەرد ئاخىز... شام
 جە قەلەى ... ئەو شەو گرت مەقام
 (ثلاثه عشرین) ماى (ذوالقعيدہ)
 (يوم الاربعاء) ياوايم وە (شىیدە)
 چاگە ھۆپىزا شای مەسنەد نشین
 بگەرتش مەنزل جە (برک قرین)
 جە قەرىن بەرشى مېر شا دەستوور
 بگەردش مەنزل مەدینەى پېر نوور
 (افضل الايام) یانى ئادینە
 داخل بە شەھر بەلدەى (مەدینە)

که‌ردمان طه‌واف زوبده‌ی ئه‌نبیا
 صدددبِق و فـاـر و و ق هه‌م...
 بواستش ده‌ستوور جه‌ شای ئه‌نبیا
 بکه‌ردش مه‌نزل... شووه‌دا
 چاگه‌ هوژیزا شای مووراد حاصل
 قه‌ریه‌ی (مزین)^(٤) ئه‌و شه‌و بیم واصل
 چۆگه‌ نه‌قلش که‌رد شای (بدرالحمین)
 جه‌ به‌در و (حنین)^(٥) (تکیش) که‌رد ته‌مکین
 جه‌ به‌در و حونه‌ین شای (مبغض الشرک)
 راهی بی به‌ قه‌صت په‌ی (رابعه‌ البرک)
 دل... ..

بری مه‌جنون... ..
 هه‌ر که‌ر مه‌بری هه‌ن...
 به‌ئێ نه‌ک وینه‌ی به‌ری مه‌جنونی
 دره‌خت موغی‌لان سوورابن ئابش
 سه‌نگش کی‌بریتنه‌ن په‌ملنه‌ن تو‌رابش
 ... (٦)

خه‌یرش مه‌عدوومه‌ن شه‌یرش مه‌وفووره‌ن
 ئاب و ئابدانیش سی مه‌نزل دووره‌ن

(٤) له‌وانه‌یه‌ مه‌به‌ستی (موزه‌ینه) بێت.

(٥) (به‌در) و (حونه‌ین) ناوی دوو شوێن و دوو جه‌نگی گه‌وره‌ن که‌ له‌ سه‌ره‌تای هاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا روویان داوه‌، ماوه‌ی نێوانیان له‌ رووی (مه‌کان) و (زه‌مان)ه‌وه‌ زۆره‌ و، دوورن له‌یه‌که‌وه‌، به‌لام له‌سه‌ر زاری کوردان و رویشتووه‌ ده‌لێن (به‌در و حونه‌ین) و ده‌بی مه‌به‌ستی مامۆستا صادقیش لی‌ره‌دا شه‌رگای (به‌در) بێت و، ئه‌و زاراوه‌ باوه‌ی له‌وه‌وه‌ به‌کار بردبێت.

(٦) لی‌ره‌یشدا به‌یتیک ناخوێنرتته‌وه‌.

جه‌و دما به‌ ئه‌مر سه‌تتار بی‌چوون
 به‌ری مه‌جنون که‌رد به‌ حه‌ر جه‌یحوون
 ... (٧) ...
 ...
 ...
 مه‌نزل یاونا به‌ نه‌جد (عه‌سفان)
 جه‌ عه‌سفان خیزا میر موکه‌ره‌م
 داخل بی به‌ شه‌هر مه‌که‌کی موعه‌ظهم
 روی (الثلاثا، محب العلوم)
 بکه‌ردش طه‌واف (طواف القدوم)
 روی (اربعا) ثامین (ذوالحجه‌)
 ... (عه‌ره‌فه‌) قه‌ده‌م که‌رد په‌نجه
 روی (یوم الخمیس)... غورووب
 که‌ردیم ئیستیغفار ئیقاله‌ی ذنوب
 جه‌ دمای غورووب شه‌س زه‌ر نیگار
 په‌ی (موزده‌لیفه‌) که‌ردمان یه‌لغار
 وه‌ر جه‌ نما‌ی صوبح (بوردین!) نه‌پا
 خیزا یاونا جه‌ژنش وه‌ (مینا)
 ئه‌و رو ساکن بیم نه‌شیم به‌ریدا
 هه‌م جومعه‌ و هه‌م عید که‌ردیم نه‌وجیدا
 فه‌ردا روی شه‌نبه‌ (من حیث مجموع)
 وه‌ (بیت الحرام) که‌ردمان روجووع
 که‌ردمان طه‌واف که‌عبه‌ی موعه‌ظهم
 (حجر الاسود) هه‌م بیر (زه‌مزه‌م)

(٧) لی‌ره‌یشدا هه‌روه‌ها.

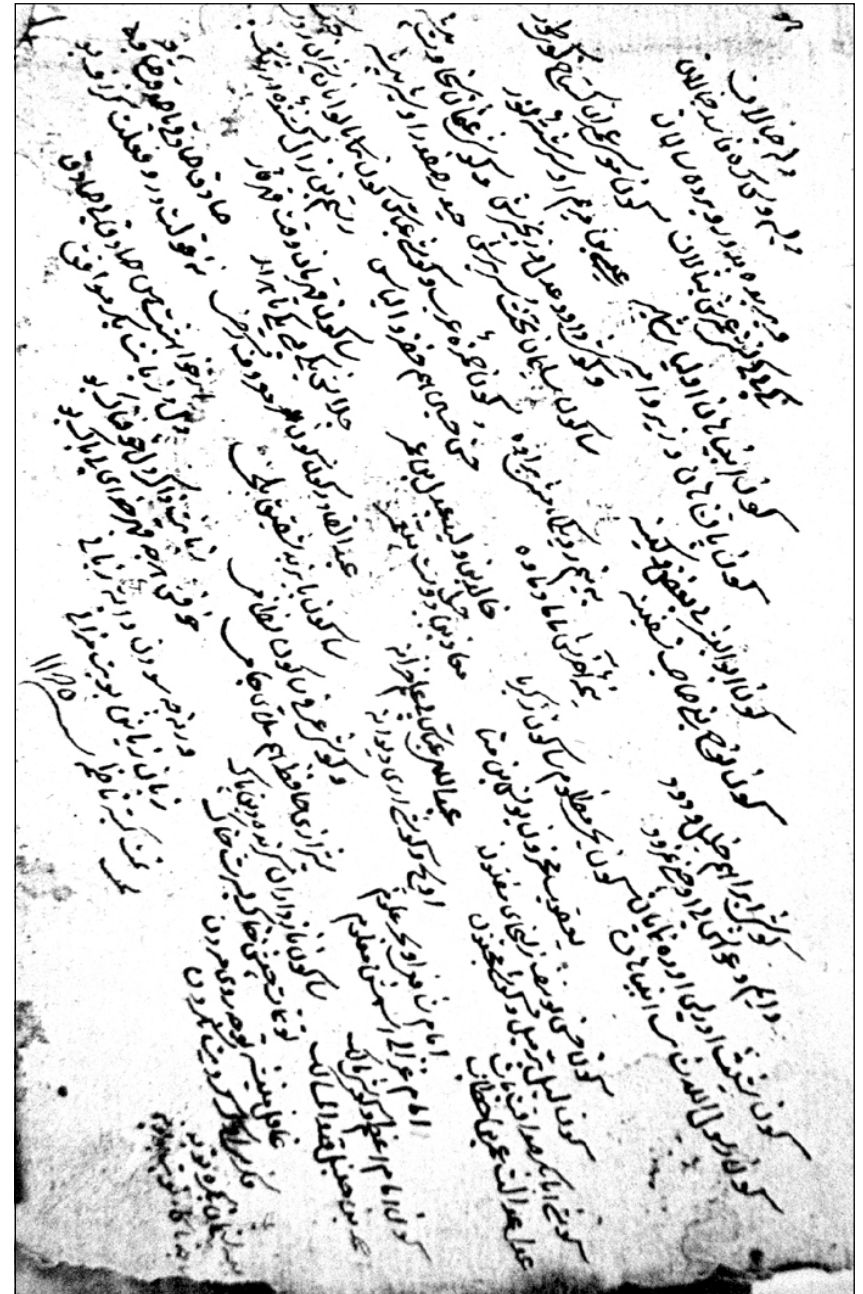
(حجرهء) ئیسماعیل ئیبراهیم مه‌قام
مه‌کان نماز هه‌ر چوار ئیمام
نوعمان بن ثابت ئیمام ته‌وه‌ل
مالیک بن نه‌ه‌س ته‌حمه‌د بن هه‌نبه‌ل
مه‌مه‌د بن ئیدریس شافیعیی له‌قه‌ب
به‌حر عولوومه‌ن قوره‌یشیی نه‌سه‌ب
شاد بان به‌ره‌حمه‌ت ره‌وضه‌ی ریضوان جا
داخل بان نه‌قه‌صر سه‌وز با سه‌فا
جه‌دمای طه‌واف هه‌م شیم وه‌مینا
سێ شه‌ب و سێ رۆژ موقیم بيم نه‌و جا
به‌عه‌ده‌ز رۆی سییییه‌م...
که‌ردمان روجووع هه‌م وه‌ (مه‌ککه‌) شار
به‌عضی نه‌مه‌ککه‌ ساکن بین ساکن
به‌عضی که‌ردشان روجووع وه‌ زامن
ئیمه‌یچ یا که‌ردیم روجووع نه‌رای ده‌ریا
په‌ری زیاره‌ت جومله‌ی ته‌نبیا
(جده) خه‌لائیق صاحیب طه‌هاره‌ت
جه‌ (جده) شاردای که‌ردیم زیاره‌ت
وه‌ر جه‌ زیاره‌ت ته‌نبیای کیرام
که‌ردمان طه‌واف ئیمام هومام
ئیمام شافیعیی ئیمام ثالیث
هه‌سه‌ن و حوسه‌ین په‌ی ره‌سوول واریث
عه‌لی بن عوله‌یل ته‌ولیا‌ی بی عه‌یب
شه‌فاخوا‌ی ئومه‌ت (لا شک ولا ریب)
جه‌و په‌ی زیاره‌ت دۆست عام و خاص
موعاذ بن جه‌به‌ل که‌ردیم جه‌ (عه‌مواص)

یه‌ک شه‌وو یه‌ک رۆ چاگه‌ بيم موقیم
که‌ردیم تیلاوه‌ت قورئان قه‌دیم
په‌ری رۆح پاک سه‌حابه‌ی کیرام
خه‌لیفه‌ی {یمین!} صاحیب ئیحتیرام
چاگه‌ هۆرپیزایم روجووعمان که‌رد نه‌را
(مصم) به‌عه‌زم (برالانبیا)
به‌صیدق نییه‌ت به‌عه‌قیده‌ی صاف
(بیت المقدس) که‌ردمان طه‌واف
ته‌وه‌ل جای میعراج زوبده‌ی ته‌نبیا
دووه‌م (صخرة الله) موعه‌للله‌ق نه‌هه‌وا
قه‌لخان هه‌مه‌زه، ئالایی عومه‌ر
یاگه‌ پای شه‌ریف سه‌یید سه‌روه‌ر
زنجیر داود، ترازوو و مییزان
(مسجد الاقصی)، (جنان) و موکان
نه‌بی سوله‌یمان، میحراب ره‌سوول
مه‌قام ئیدریس، هه‌م زه‌وج به‌توول
ره‌وضه‌ی جه‌ننه‌ت، وه‌ضع داود نه‌بی
کورسیی سوله‌یمان، هه‌م سه‌یف عه‌لی
هه‌م قوبه‌ی مه‌ریه‌م ته‌و (خیر النسا)
میحراب نماز جومله‌ی ته‌نبیا
هه‌م سه‌فینه‌ی نوح^(٨)، که‌شکوڵ هه‌یده‌ر
هه‌م جای ئیمامه‌ت ره‌سوول ره‌به‌ر
صیراط پر هه‌ول ته‌و رووش نه‌طوورن
طوول و عه‌رض ته‌و خه‌یلێوه‌ دوورن
جه‌و پێ جای نوزوول (اخى جبرائیل)
هه‌م ماوا‌ی پر نوور نه‌بی (اشمویل)

(٨) ته‌گه‌ر سه‌فینه‌ی نوح له‌ قودس بووبیت ئیسته‌ بوچی له‌ شوینانی دیکه‌ بو‌ی ده‌گه‌رین.

بهائی شهرمهندهی عیسیان و پیشه
خوف عهدهات فراوان پیشه
یا حق باجهتی زومرهی ئیمانان
جه (نار السعیر) بدهی په نامان
فهردا جه مه حشر رۆی فصل بهین بۆ
دهستم به دامان ئیمان حهسین بۆ
حرره ناظمه روز جمعه نهم شهر ذی قعیده
الحرام سنه ۱۱۶۱ در قریهء بیاره (۱۰).

(۱۰) دانه‌ری شیعره‌کان رږژي جومعه‌ي نۆه‌مي مانگي ذيلقه‌عيده له ساڼي ۱۱۶۱دا له گوندي بياره نووسپه تيه وه.

شیر و ده‌ستختی صادقی پاوه‌بی

ده‌ستختی صادقی پاوه‌بی

١٧ به‌یته به‌زمانی عه‌ره‌ببی سه‌ره‌تاکی ئاوايه:

اداة‌ تعلیق‌ إذ، إن، من، وما

متی، میتما، ای، آین، آینما

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

بالجبر من طفل او المجنون أو

به‌جة‌ وهكذا الكل وأو

ناوی نووسه‌ره‌وه و سالی نووسینه‌وه‌ی دیاریی نه‌کراوه.

دانراوی شاعیریکی کورده‌ که‌ نازناوی (به‌دیج)ه‌ ناوی باوکی حسه‌ینه‌، به‌ره‌چه‌له‌ک (حسه‌ینی)یه‌. له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌دا ناوی خۆی کووژاوه‌ته‌وه‌. دانیشتوی گوندی (هه‌گه‌ژال) بووه‌ و، له‌ بنه‌ره‌تدا خه‌لکی بانه‌ بووه‌. ده‌ستخه‌ته‌که‌ تیکرا ١٩٩ لا‌په‌ره‌یه‌، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ (٢٥) لا‌په‌ره‌ و، له‌ کۆتاییه‌وه‌ لا‌په‌ره‌یه‌ک یان زیاتری که‌وتوووه‌. به‌وه‌ باشه‌ له‌ لا‌په‌ره‌ی پێش کۆتایییدا میژوی دانانی کتیبه‌که‌ ماوه‌ و له‌ به‌یتیکدا هاتوووه‌ که‌ ده‌لی:

هه‌زار و سێهه‌د هه‌فتا و دووی هه‌جری

ته‌ئریخی سالی عه‌ره‌ببی فه‌خری

کتیبه‌که‌ بریتییه‌ له‌ وه‌رگێرانی (یوسف زلیخا)ی شێخ عه‌بدوهره‌حمانی جامی له‌ زمانی فارسیه‌وه‌ بۆ زمانی کوردیی. به‌داخه‌وه‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ باش هه‌له‌گه‌راوه‌ و دلۆپه‌ لێی داوه‌ و له‌ قور هه‌له‌کێشراوه‌ و، مه‌ره‌که‌به‌که‌ی - که‌ شینی کاله‌ - ته‌رپوووه‌ و پێته‌کانی تیکه‌لاو بوون و باش ناخوێنرێته‌وه‌.

ئهم ده‌ستخه‌ته‌ یه‌کیکه‌ له‌ مامۆستا مه‌لا عوثماني موفه‌تیشی ئه‌وقاف بوو.

سه‌ره‌تاکی:

قوله: متون علم الآداب إضافة الدال إلى بعض المدلول.

کۆتاییه‌که‌ی:

ق: وفيه مافيه، (كان وجهه) انه كما يجوز النقض الشبيهي الذي هو ابطال الدعوى الغير المدللة باستلزامها شيئا من الفسادات، فليجز ابطال تلك المقدمة الغير المدللة بدليل يدل على فسادها، إذ الفرق تحكّم بحت. وصلى الله تعالى وسلم على محمد وآله.

٤٩/ع

نوسخه‌ی دووه‌می ئهم دانراوه‌یه‌. ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پێوه‌ نییه‌، سالی ١٣٢٨ نووسراوه‌ته‌وه‌.

ده‌ستخه‌تی ژماره‌ ١٩٠ی کتیبخانه‌ی مامۆستای خالّ ه‌اشیه‌ی سه‌ید عه‌لی کوری سه‌ید ره‌سوولی به‌رزنجیه‌ به‌سه‌ر دیباجه‌ی (شرح الطوابع)ه‌وه‌ سالی ١٢٦٥ به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌ی نووسراوه‌ته‌وه‌، ١٦ لا‌په‌ره‌یه‌. سه‌ره‌تاکی ئاوايه:

«وبعد: فيقول المفتقر الى الله المنجي على بن السيد رسول البرزنجي: لما كان ديابة شرح الطوابع مشتملة على فوائد شتى، ولم يكن لها حاشية حتى تنقح اصولها، وتخرج فصولها.. اردت ان أحشيها بما يجيء من الفكر الفاتر، ونظري القاصر، فوفقني الله عليها وحشيتها، وقد استنبطتها من الكتب بحسب المقام، بعون الملك العلام.(قوله الحمد...)»

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

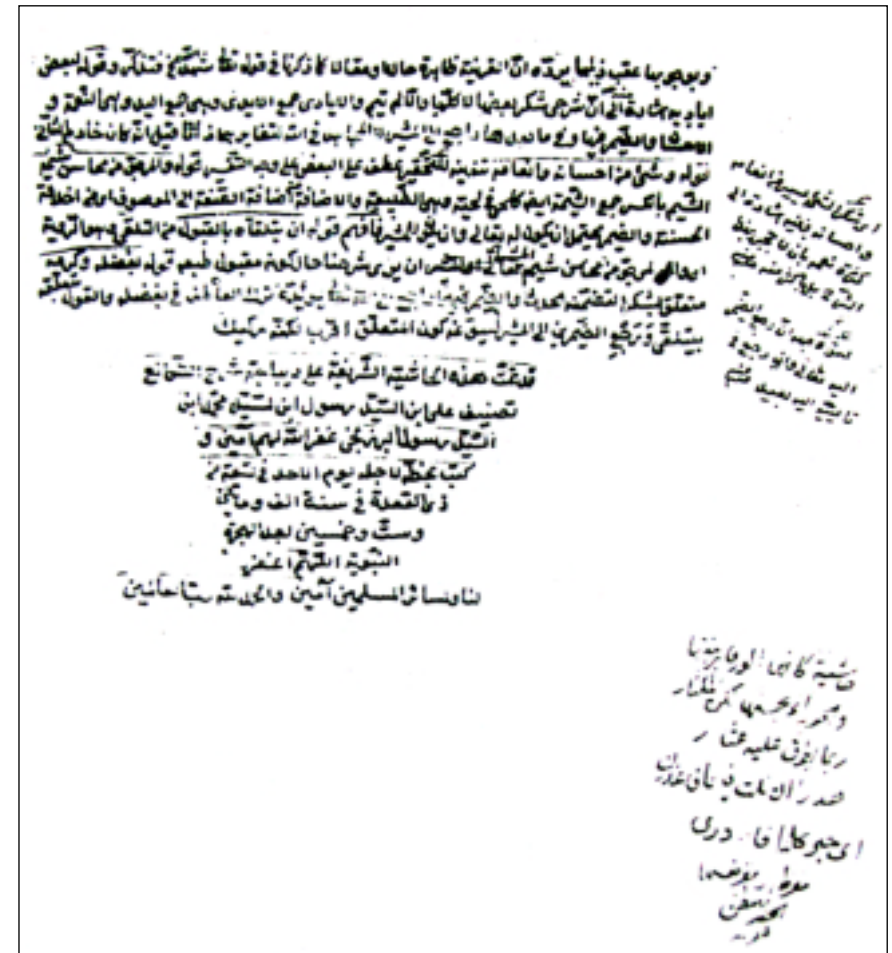
«... ترك العاطف في بفضل. والقول بتعلقه بيتلّقي، ورجع الضميرين إلى المشير، يسوغه كون المتعلق اقرب لكنه ركيك...»

قد تمت هذه الحاشية الشريفة على ديابة شرح الطوابع تصنيف على ابن السيد رسول ابن السيد محمد ابن السيد رسول البرزنجي غفرالله لهم آمين. وكتب بخط لأجله يوم

الاحد في تسعة من ذي القعدة في سنة الف ومائتين وست وخمسين بعد الهجرة النبوية. اللهم اغفر لنا ولسائر المسلمين آمين والحمد لله رب العالمين».

له په‌راویزی ئه‌م لاپه‌روهه شتی‌ک نووسراوه باش بۆم نه‌خوینرایه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی بۆم لی هه‌لکرا لێره‌دا ده‌ینوسم:

«حاشیه‌ کانها (الورقا!) بزینتها، والحوراء بحسناها، لكن المكثار ربما يطرق عليه عثار، هدرا ان نلت فيها فاغددن أي جبر كلما فاه درى مقرظه ومقرضها الحقيير مصطفى غفر له.

داستانی (تاله‌بانی) یان

جه‌نگنامه‌ی شیخ مه‌مه‌د نووری دژی ده‌وله‌ت

٤٦٨

لهم دواییبانه‌دا ده‌ستخه‌تی‌ک له (د.ع) دا له‌نگه‌ری گرتوه‌ له دوو جه‌نگ و هه‌را ده‌دوی که تاله‌بانیه‌کان دژی سوپایه‌ک که سه‌ره‌نگ سالار و فه‌ریق پاشا فه‌رمانیان پێ داون و جه‌نگیان پێ کردوون .. جه‌نگاون.

تا ئێسته ئه‌م دانراوه‌م نه‌دیوه‌ و، یاسی ئه‌و جه‌نگ و هه‌رایشم به‌و شێوه‌ نه‌خویندوه‌ته‌وه‌. بۆیه وام به‌باش زانی لهم هه‌له‌دا خوینه‌رانی لێ ئاگادار بکه‌م و، به‌لکو ئه‌گه‌ر کراو مه‌چه‌ک چه‌رخا ده‌قه‌که‌ وه‌ک خۆی بلاوبکه‌مه‌وه‌.

پێش ئه‌وه‌ی نمونه‌ گه‌لی‌ک له دانراوه‌که‌ وه‌رگرم - به‌کورتیی - ده‌رباره‌ی دانراوه‌که‌ ده‌لێم:

یه‌که‌م: دانراوه‌که‌ به‌زمانی کوردیی و زاراوه‌یه‌کی تێکه‌لاو له گۆرانیی و جاف و زه‌نگنه‌یه‌. ناوه‌ ناوه‌یش توکی‌ی تێدایه‌.

دووهم: شوینی پروودانی جه‌نگه‌که‌ دیار نییه‌.

سێیه‌م: سالی نووسین یا پروودانی جه‌نگه‌که‌ دیاری نه‌کراوه‌.

چوارهم: دانهر ناوی خۆی نه‌بردوه‌ و به‌روونی خۆی پێ نه‌ناساندووین.

دانهر هۆی پروودانی جه‌نگه‌که‌ وا داده‌نی سه‌ید خه‌لیل ناوی‌کی کاکه‌بی - که دوور نییه‌ خه‌لیل مونه‌هر بی‌ت - نامه‌یه‌ک بۆ سوپا سالار ده‌نوسی‌ت و شکات له ده‌ستی سه‌ید نووری تاله‌بانیی ده‌کات و، سوپا سالار دیت به‌ده‌نگیه‌وه‌ و نامه‌ بۆ فه‌ریق پاشا ده‌نوسی‌ت و له‌وتیه‌ شه‌ره‌که‌ هه‌له‌ده‌گیرسیت و، لهم پوه‌وه‌ ده‌لێت:

پوئ سه‌ید خه‌لیل به‌دخووی به‌ده‌ت‌ه‌طوار
نامه‌ نویسا جه‌ پووی بوغض و قار
فاسق وه‌ (خمسه‌) نه‌ پووی مه‌ذه‌ب ڕه‌د
په‌وان که‌رد ده‌رده‌م وه‌لای سه‌ید وه‌له‌د
مه‌علووم بۆ به‌ تو سه‌ره‌نگ سالار
زه‌وق به‌زمگای باوه‌ و یادگـار

قه‌سه‌هم بۆ به‌ذات ئه‌و باوه باوه
 به‌مه‌عصومیی طیفل (کراز) ساوه
 ههم قه‌سه‌هم وه‌ ذات قه‌دیم ئۆجاخان
 وه‌ زه‌مزه‌مه‌ی به‌زم بلّند ده‌ماخان
 ههم وه‌ هه‌ریسه‌ی خووگ یه‌کساله
 جه‌ داغ نووری حالم به‌دحاله
 هه‌ر تۆنی {قدت!} پشت و مایه‌مان
 تۆنی جه‌ بان باوه و دایه‌مان!
 {وکی!} نه‌یارین غه‌یر جه‌ تۆ به‌شه‌ر
 ده‌خیلم وه‌ تۆ عیلاجم بکه‌ر
 وه‌ خه‌لیفه‌ باییر! و مه‌رگ (قطه)
 ههم وه‌ هه‌لیسه‌ی خه‌میره‌ پێته
 ته‌حقیمه‌ حالم نه‌که‌ری چاره
 بۆ زید و مه‌سکه‌ن مه‌بین ئاواره...

ماوه‌یه‌ک دوا ئه‌مانه‌ و چه‌ند به‌یتیکی تورکیی دێته‌ سه‌ر باسی جه‌نگ و باسی
 قاره‌مانیتی تاله‌بانیه‌کان و له‌ ناویاندا ناوی شیخ‌فه‌یضوللا و، نووری و، عیزه‌دین و،
 قه‌دووری و، ده‌رویش نادر و، عه‌لی گرمه‌ و، سه‌ید ئه‌مین و، ئه‌حه‌ قژه‌ و، خه‌لیفه‌ ره‌شید
 و، صالح ده‌مه‌ و، چه‌ند که‌سی دیکه‌ دینیت و، باسی پاله‌وانیتیان ده‌کات و، باسی ئه‌وه
 ده‌کات له‌ جه‌وله‌یه‌کی شه‌ردا ئیستر سواران و سوپای رۆم ده‌شکین و لیتیان ده‌کوژن و
 لیتیان بریندار ده‌که‌ن... و له‌م روه‌یشه‌وه‌ ده‌لی:

هه‌ر چه‌ند ئی ده‌ستریز مه‌که‌رده‌ن په‌ریش
 هه‌رگیز عیزه‌دین نه‌که‌رد ئه‌ندیش
 په‌یاپه‌ی وه‌ جه‌خت تفه‌نگ مشانا
 جاندرمه‌ و عه‌سکه‌ر هه‌یران ممانا
 جه‌ سایه‌ی هیممه‌ت غه‌وژ گه‌یلانی
 خودا دا ته‌وفیق وه‌ تاله‌بانیه‌ی

جاندرمه‌ و عه‌سکه‌ر نه‌ مه‌یدان جه‌نگ
 په‌شیو بین جه‌ حال ته‌مام خاطر ته‌نگ
 بیگباشی نه‌وده‌م ده‌ست که‌رد وه‌ فوغان
 داد مکه‌رد جه‌ ده‌ست ئه‌هل تاله‌بان

دوا ئه‌مه‌ جاریکی دیکه‌ سوپای رۆم هیش دینه‌وه‌ و تاله‌بانیه‌ی ده‌شکین و شیخ
 نووری و ده‌سته‌ و تاقمه‌که‌ی له‌ گونده‌که‌ وه‌ده‌رده‌نین و سه‌ر له‌به‌ر گونده‌که‌ تالان ده‌که‌ن.
 له‌م روه‌یشه‌وه‌ ده‌لی:

غه‌پرا وه‌ عه‌سکه‌ر ده‌رده‌م دا فه‌رمان
 سوار بین نه‌وده‌م ته‌عجیل به‌ ده‌وان
 که‌رده‌ن جه‌له‌ورپیز به‌عزی و یه‌لغار
 هه‌ر تا بۆ جه‌ که‌م نه‌گرتن قه‌رار
 داخل بین وه‌ ناو خانه‌ و عه‌ماره‌ت
 عه‌سکه‌ر چون جه‌رده‌ ده‌ست که‌رد به‌ غاره‌ت
 ئاخه‌ر بیگباشیه‌ی فه‌رمان دا به‌ قه‌صت
 قه‌ریه‌ی شیخ نووری ئاوه‌ردش وه‌ ده‌ست
 هه‌رکه‌س په‌ری ویش چون باج که‌رباج
 (نیکیجه‌) و لاسین ههم که‌رده‌ن تاراج
 چه‌ند عه‌ده‌د صفر چه‌ند عه‌ده‌د ئانیک
 چه‌ند عه‌ده‌د مه‌رکه‌ب کاروانچی (خیک)
 چه‌ند ئه‌شیای نایاب جه‌ قاپ و قاچاغ
 دۆشه‌ک و یورغان کلیم قازاغ
 چه‌ند بار قاطر (ختوی) خورما
 چه‌ند شووشه‌ سرکه‌ ههم شه‌راب بورما
 چه‌ند عه‌ده‌د (پشون) سیای سورمه‌لی
 چه‌نی چه‌ند چه‌فته‌ کار مه‌نده‌لی
 چه‌ند که‌وای هه‌فت ره‌نگ زینه‌ت زه‌نگار
 {تازه‌ قاچی یرهم مکینه‌ دار!}

چەند سالتەھى جەدەد چەند مشكىي تەوریز
جە سەر تا وە پا یەكسەر سورمەپیز
چەند لاكیش عەجەم لباد نەقشین
چەند سجادەى خاص شیرین و پەنگین
چەند فرە یورغان چیت (مشترخان)
چەندى سەر وە نازكار خۆراسان
یەكایەك ئەشیای ئەھل طالەبان
جەندرمە و عەسكەر بەردش وە تالان
بى وە واوہیلا چون رۆز مەحشەر
كەس جە حال كەس نەبى باخەبەر
كارى ئەى دەفعە بىگباشى كەردەن
كەس وە كەس نەكەرد تا رۆز مەردەن

دواى ئەمە دانەرى داستانەكە بەدریثى لە ئەنجامى ئەو كارەساتە دەدویت و، شین و رۆ
رۆیەكى زۆر بۆ طالەبانى و ئەو كۆتەرەوهریپەى بەسەریان ھاتوو دەكات و، داخ و
پەژارەپەكى زۆریان بۆ ھەلدەرپێژت، تا دواى دەلێت:

مەعلووم بۆ لیستان شیخ طالەبان
ئەى باس و ئەحوال من كەردم بەیان
جەى بەندەى زەعیف ھەرچى بى عەیان
مەبۆ جەنابتان نەكەرۆم تاوان
نەك باچۆن مەلا عەقلش لیویان
بە وینەى مەجنوون سەرش شیویان
مەبۆ جەى دەمدا كەس نەكەن پەنەم
{چى!} بشویان سەرچەشمەى زەینەم
نەوینی ئیو ھەردەن ئەشەر
رۆز وە رۆز مەبۆ ھەزارم خەبەر
وہرنە تەعریفەتان ھەزار كەلام بى

جە دلئازاریم سوخەن تەمام بى
تەمام بى داستان شیخ طالەبان
بە گفەى مەلا (شاعر الزمان)

دواى ئەمە ناویشانىكى دى دەست پیدەكات و لەسەرى نووسیوہ:
(جنگ نامە، شیخ محمد نوری با دولت یاراغان با عسکر و طوپ خانە).
ئەم بابەتە لە لاپەرە (۱۷) دەستخەتەكەدا دەست پیدەكات و پاش ھەمد و ئەناو
پارنەوہیەكى زۆر كە (۳۲) بەیتە دیتە سەر باسى ئەوہى دەپەوێ بیگێریتەوہ و، دەلێ:

ئەمجار دماى وەصف خودای كەرەمدار
گۆشدەن بە دەستان فیتنەى رۆزگار
شوهرەى شاعیریم نە عام كەم بێند
نوسخەى تەرجمەم ببۆ دلپەسەند
زومرەى سامیعان بیان بەھرەمەند
مەقبوول بۆ پەى عەزم ئەھل ئەرجومەند
ئەر بدۆ تەوفیق دانای موعەظەم
حەبیبش ئەحمەد ئەنبیای ئەكرەم
داستان جە تۆمەكەرۆم ئیظھار
بەعث كاكەیی باوہ و یادگار
سەید وەلەد نامى نوظفەى ئەلخەناس
بى شەرم و شەوال راگەى حەق نەناس
نە تەرسا جە خەوف یەكتای بى پەناہ
ئاشووب و فەساد ھەم كەردش وە پا
دايم مەشغوول بى وە تەشغەلەكار
ویش یەك مەردى بى ئەفسوونش ھەزار
وہ شەوو وە رۆز دايم خجل بى
ئەو جە شیخ نوورى قینش نە دل بى
جە رووى حوكمومەت خەیلێ بى عاقل

جه طاله‌بانایی نه‌بی غافل
 گاه پهری به‌غداد گاه پهری نه‌سطه‌مبول
 نه‌و مه‌دا نه‌تیل نه‌جه‌سته‌ی مه‌لول
 ههر وه‌قت حازره‌ن نه‌و نه‌ته‌خانه
 دایم بی‌زار بی له‌عال و یانه
 هه‌یتی وه‌موشیر هه‌یتی وه‌والیی
 هه‌یتیش پهری نه‌و باب عالی
 که‌ردش شکایه‌ت نه‌هل طاله‌بان
 ماحه‌رای نووری یه‌ک یه‌ک که‌رد به‌یان
 ئاخ‌ر که‌ سو‌لتان نه‌مرش که‌رد صادر
 به‌ری قه‌تل عام نه‌وه‌ی شیخ‌قادر
 ده‌رده‌م پادشا قه‌هرش خوروشا
 نه‌مرش که‌رد ده‌رده‌م وه‌فه‌ریق پاشا:
 سه‌رش پهری من، مالش پهری تو
 نووری و عیزه‌دین بکه‌ر په‌نجه‌رو

له‌م داستانه‌یدا میرزا باسی (ده‌وله‌تیار) یک دینیتنه‌ ناو که‌ له‌ ناو له‌شکری میریدا بووه
 و، به‌ دل دۆستی شیخانی طاله‌بانایی بووه و، هه‌زی له‌ زه‌رده‌رو زیانیان نه‌بووه، به‌لام
 به‌ناچارایی به‌شداری کردووه و، به‌ناو و په‌نگ له‌ هه‌رشه‌که‌دا بووه بۆ سه‌ر طاله‌بان، به‌لام
 به‌ دل ئاره‌زو و خواستیاری شکانی سوپاکه‌ی میریی بووه، بۆیه‌ فه‌رمانی داوه به‌ سه‌رباز
 و ژێرده‌سته‌کانی خۆی نه‌گه‌ر ته‌قه‌یشتان له‌ تاله‌بانیه‌کان کرد ههر به‌ درۆ بی و (ته‌قه‌ی دز
 په‌وین) بی: لوله‌ی تفه‌نگه‌کانتان بکه‌نه‌ عاسمان.

له‌م په‌وه‌یشه‌وه‌ میرزا ده‌نووسی:

به‌لێ ده‌وله‌تیار ته‌مام بی هه‌زین
 جه‌ واته‌ی فه‌ریق خه‌یلێ بی غه‌مگین
 ویش به‌ ویش مه‌وات: خودا چیش که‌روون؟
 چه‌نی شیخ‌نووری چۆن ده‌عوا که‌روون؟
 من وه‌ شیخ‌عه‌لی چیش بده‌م جه‌واب؟

ئه‌ر سه‌د هه‌قم بۆ مه‌گیرۆ عطاب
 جه‌ لای گشت عه‌شیرات مه‌بووم سه‌رزه‌نشت!
 به‌دنامیم وajan تا وه‌ پشته‌لپشت
 ئاخ‌ر ده‌وله‌تیار نه‌داشتش چاره
 خه‌یلێ جه‌و ده‌مدا که‌ردش مشواره
 چه‌نی مه‌فه‌ره‌زه‌ راهیی بی ده‌رده‌م
 نه‌و که‌ردش ته‌عه‌قیب به‌و دلّه‌ی په‌رغه‌م
 نه‌ جست‌وجۆ بین مه‌فه‌ره‌زه‌ی په‌رین
 پهری شیخ‌نووری هه‌م په‌ی عیزه‌دین
 به‌لێ نه‌و ده‌مدا شیخ‌طاله‌بان
 نه‌زانان وه‌ کار قه‌زای ناگه‌هان
 ههر له‌م په‌وه‌وه‌ ده‌وله‌تیار ده‌رباره‌ی طاله‌بانیه‌کان و جه‌نگه‌که‌ ده‌لێ:
 ویش به‌ویش مه‌وات: چکه‌م خودایا؟
 قازانجم چی بی من له‌ی ده‌عوایه؟
 واتش: ئه‌ی قه‌ومه‌ل من پیتان بووشم
 به‌ قسه‌م بکه‌ن هه‌رچی من ئووشم
 نه‌مه‌رو یه‌کی‌تان بکا یه‌ک ته‌قه‌ه
 پشتی نه‌شکه‌ستم وه‌ چه‌مکه‌ وه‌له‌غه
 ئه‌ر ته‌قه‌یشتان کرد ئاگای ده‌ستان بن
 یه‌ک له‌ یه‌کتی گشت خه‌به‌ردار بن
 گشت ده‌م تفه‌نگتان بکه‌ن سه‌ره‌و ژوور
 ههر قه‌ژه‌ پای با بپروا بووه‌ دوور
 من شیخ‌نووریم کوشت چی وه‌ من نه‌وړی؟
 فه‌ریق خه‌لات وه‌ بالام بپری!

دوای نه‌مانه‌ میرزا له‌ ده‌لا په‌رده‌دا به‌ دوور و درێژی له‌ جه‌نگیکی خۆینه‌ویی ده‌دوێ که‌
 له‌لایه‌ن بیتکباشیی و سوپای میریه‌وه‌ تۆپ و جبه‌خانه و تاقمی ئیستر سوار و گه‌لێ

جۆری دی چه‌کدار و هه‌یز و سوپا به‌کار براوه‌ تیایدا دژی کۆمه‌لی تاله‌بان که به‌هه‌یز و چه‌کدار و ده‌رامه‌تیکی که مه‌وه به‌ره‌نگاری ئه‌و سوپا زۆره‌ ده‌بنه‌وه و، ماوه‌یه‌کی زۆر پاله‌وانانه ده‌جنگین و زبان له‌ دوژمن ئه‌ده‌ن.

تا ئه‌نجام که ده‌بین به‌ره‌هه‌ستیی ئه‌و سوپا زۆره‌بان پێ ناکرێ، به‌قنگه‌شه‌ره‌وه له‌ مه‌یدانی جه‌نگه‌که‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه و، خۆیان ده‌گه‌ینه‌ هه‌سار و شوێنێک که وه‌ک پێشتر بۆ ئه‌وان ئاماده‌ کرابێت له‌و شوێنه‌دا جه‌نگیکی باش ده‌که‌ن، تا خودا هه‌وره‌گرمه‌ و بارانیکی لێزمه‌ ده‌نێرێت، ئه‌وه ده‌بێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی له‌ یه‌کیان جیابکاته‌وه و به‌و ئاوه‌ ناگری شه‌ره‌که‌ ده‌کوژێته‌وه.

پاش ئه‌م گه‌ڕانه‌وه‌ی به‌سه‌رها ته‌میرزا به‌م جۆره‌ کۆتایی به‌ باسه‌که‌ی دینی:

ئه‌هل طالهبان ساغ و سه‌لامه‌ت
به‌ ئه‌مر خودا نه‌دین نه‌دامه‌ت
ته‌مام بی داستان شیخ طالهبان
به‌ گوفته‌ی مه‌لا شاعیر ئیران
مه‌علووم بۆ لیتان یاران هه‌مده‌م
هه‌رف من ئێده‌ن نه‌ زیاد و نه‌ که‌م
ئه‌ی جه‌نگ و ده‌عوا من که‌ردم به‌یان
جه‌ی به‌نده‌ی زه‌عیف هه‌رچه‌ند بی عه‌یان
نه‌وا بواجۆن که‌مه‌نه‌ یا زیاد
ئه‌ر ته‌قصریم بۆ په‌رسین جه‌ یاد
به‌ سه‌رتان قه‌سه‌م هه‌ر ئێد بيم تاقه‌ت
خه‌یلی به‌ی داستان من کیشام زه‌حمه‌ت
هه‌فت شه‌و و هه‌فت رۆژ من په‌نجم به‌رده‌ن
قیمه‌ت ده‌ستم سێ لێره‌ی زه‌رده‌ن
یان هه‌ق تفه‌نگی هه‌چ که‌س نه‌دیده
جه‌ لای گشت عام زۆر په‌سه‌ندیده
قو‌ناغ دارگو‌یز برنجش فه‌ره‌نگ بۆ
لایه‌ق وه‌ مه‌یدان هه‌م رۆژ جه‌نگ بۆ

{یادمش پر نقش} پاپر سه‌ره‌یش بۆ
دایم ئاره‌زووی رۆژ حه‌سه‌ره‌یش بۆ
تیلش کارخانه‌ی ده‌ست نیظام بۆ
په‌سه‌ندیده‌ی ده‌ور گشت خاص و عام بۆ
ده‌رزیش بانه‌یی لوله‌ی عه‌جه‌م بۆ
فیشه‌ک فره‌ درپۆلای دوو ده‌م بۆ!
یه‌کایه‌ک ئالات په‌سه‌ندیده‌ جو
هه‌چ وه‌ستا وه‌نش نه‌خه‌ندیده‌ بۆ
ئه‌گه‌ر وه‌یظه‌ور بۆ هه‌ر {نبو!} خاسه
بلی کۆتا و بۆ ئه‌ی ده‌عوا و باسه
تمام شد

به‌م شیوه‌ باس و داستانه‌که‌ کۆتایی دیت و، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌-یا دانه‌ر خۆیه‌تی یان یه‌کیکی دی-نه‌ناوی خۆی و نه‌ ساڵ و شوێنی نووسینه‌وه‌ی دیاری نه‌کردوه‌. ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ وه‌رده‌گیرێت، دوایی پرسیارم له‌ به‌رێز د. موکه‌رهم تاله‌بانی ده‌ریاره‌ی ئه‌م جه‌نگ و رووداوه‌ و پیاوانی ناو باسه‌که‌ کرد.

د. موکه‌رهم وتی: شیخ نووری و شیخ فه‌یضوللا و شیخ عیزه‌دین برابوون و، شیخ نووری برا گه‌وره‌یان بووه‌ و، شه‌ره‌کانیش له‌ ده‌وره‌یه‌ری طاوغ و داقوق و ئه‌و ناوچانه‌دا بووه‌ و، به‌زۆری له‌سه‌ر کیشه‌ی زه‌وی و زارو دێهات و سنووریان بووه‌ و، تاله‌بانییه‌کان ویستوویانه‌ بچن بۆ موصل و شکات بکه‌ن له‌وانه‌ی ئه‌و هه‌راو به‌زمه‌یان ناوه‌ته‌وه‌ و، دوایی ناوژیان کردوون و ئاشتیان کردوونه‌ته‌وه‌.

بایه‌خی ئه‌م دانراوه‌:

ئه‌م دانراوه‌ - یان وه‌ک دانه‌ره‌که‌ی ده‌نوسی ئه‌م داستانه‌ - گه‌لی بایه‌خی هه‌یه‌ و، له‌ چه‌ند رووه‌وه‌ سوودی بۆ میژووی کورد و ناودارانی کورد هه‌یه‌.

له‌ لایه‌که‌وه‌ لایه‌یه‌که‌ له‌ میژووی چه‌ند پیاویک و چه‌ند لایه‌نی ناوچه‌گه‌لیک ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ که - وادیاره - تا ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی دوایی پیاوانێک بوون ئه‌و رووداوانه‌یان بیستوه‌ و له‌ بیربان بوون، به‌لام وا خه‌ریکه‌ ورده‌ ورده‌ له‌بیر ده‌چنه‌وه‌ و لایه‌ره‌که‌

فه‌رامۆش ده‌کریته. به‌لام به‌دۆزینه‌وه‌ی ئهم دانراوه - به‌تایبه‌تی - که زه‌لامیتیکی شایه‌تی رووداوه‌کان که به‌چاوی خۆی دیونی و له‌گه‌لیاندا ژیاوه و کاریان له‌ناخی کردووه ئهم لاپه‌ره - تا ئه‌ندازیک - به‌زیندوویی ده‌پاریزریته و، به‌دروستی ده‌نووسریته‌وه.

له‌ولایشه‌وه گه‌لی وشه و زاراوه‌ی کۆنی کوردیی تێدايه، زانییان بۆ ئه‌ده‌بی کوردیی و نووسینی فه‌ره‌نگی کوردیی بایه‌خی شیاوی خۆیان هه‌یه.

وه‌ک وتم له‌م هه‌له‌دا ته‌نها ئهم دانراوه به‌خۆینه‌ر ده‌ناسینم، کاری لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی وشه و زاراوه‌کان دیلمه‌وه بۆ کاتییک ده‌قه‌که به‌ته‌واویی بلاوده‌کریته‌وه، تا ئه‌و کاته لیته‌دا - به‌زۆری - وشه‌کان وه‌ک خۆیان دینمه‌وه سه‌ر پینووسی کوردیی و، که‌متر هه‌له‌کانیش چاک ده‌که‌م، له‌و نمونه‌دا لیته‌دا ده‌یانیه‌تیه‌وه.

بایسکی ده‌ستخه‌ته‌که:

ئهم ده‌ستخه‌ته له (د.ع)دا به‌ژماره (٤٢٤٩١) پاریزراوه، (٣٧) لاپه‌ره‌یه، لاپه‌ره‌ی (١٧) دیری تێدايه، پیتوانه‌که‌ی (٢٥×١٧)ه. وه‌ک باسم کرد نه‌ناوی نووسه‌ره‌وه و نه‌ میژووی نووسینه‌وه‌ی پتیه‌ نیه.

وا دیاره دانهره‌که‌ی - یان نووسه‌ره‌وه‌که‌ی وای کردووه - نیمچه خۆنده‌وار و کۆلکه‌ مییرزا بووه، بۆیه هه‌له‌ی زه‌ق له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌دا ده‌بینریته. بۆ نمونه: له‌ باتیی (عتاب) ده‌نووسی (عطاب) له‌ بری (بعث - باس) ده‌نووسی (بعث). له‌ جیاتیی (ته‌شقه‌له) (ته‌شقه‌له) ی نووسیوه... هه‌روه‌ها گه‌لی نمونه‌ی دیش.

مامۆستا شیخ جه‌عه‌فری به‌رنجیی

٤٦٩

یه‌کیکی دی له‌و مامۆستا به‌رنجییانه‌ی له‌ شاری مه‌دینه‌ی پیروژ نیشته‌جی بوون و، ئەو شۆینه پیروژه‌یان کردووه به‌گۆره‌پانی کوششی زانستییه‌یان و، هه‌ولێ باشیان تیدا داوه و، کاری گه‌وره‌یان ئەنجام داوه: مامۆستا شیخ جه‌عه‌فری کورێ شیخ حه‌سه‌نی کورێ شیخ عه‌بدولکه‌رمی کورێ محه‌مه‌دی کورێ شیخ عه‌بدوهره‌سوولی به‌رنجیی بووه.

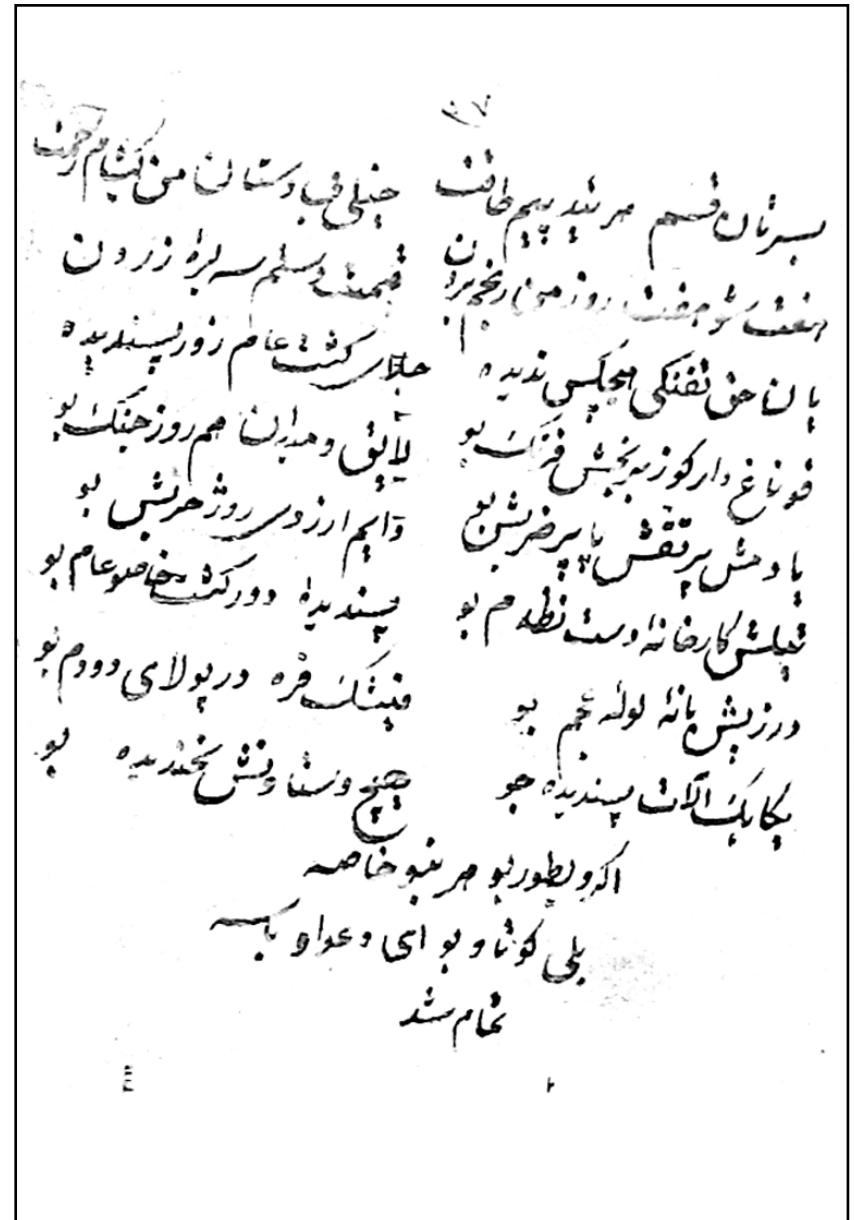
ئهم مامۆستا له‌ شاری مه‌دینه‌ی پیروژا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌وێش خۆتندوووه و، بووه به‌پیاویکی زانا و ناوداری چه‌رخێ خۆی و، یه‌کیک بووه له‌ هه‌لکه‌وتووهدکانی جیهان و، به‌لیه‌اتوویی خۆی جیگه‌ی بالا و پله‌ی به‌رزی به‌ده‌ست هێناوه. بووه به‌پیشنه‌وێژ و خۆتبه‌خۆینی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌روه‌ها بووه به‌موفیتی شاری مه‌دینه‌ی پیروژ و، له‌ په‌نای ئەو کارانه‌یشدا بایه‌خی زۆری به‌ده‌رزوتنه‌وه و پینکه‌یاندنی فه‌قی و مامۆستایان داوه و، له‌ هه‌مان کاتیشدا لایه‌نی کتێبدانانی پشتگوێ نه‌خستوو و له‌م به‌واره‌یشدا کاری گه‌وره‌ی ئەنجام داوه و، بگه‌ر له‌ کاره‌ هه‌ره‌ دیار و گه‌وره‌کانی دانراوه‌ جو‌راوجۆره‌کانی بوون، که‌ یادگاری مامۆستایان زینده‌ بۆ پاراستوین، به‌لام به‌داخه‌وه پاش کۆچی دوایی مامۆستا خۆی یادگاره‌کانی په‌رته‌وازه‌ بوون و گه‌لیکیان بۆ سهر و شۆین بوون و، ئەوانه‌یشیان ناویان زانراوه‌ زۆریان هه‌ر ناوه‌که‌یانه‌ و نوسه‌یه‌یان نه‌ماوه‌ و شۆینیان نازانریت.

کاتی گه‌رانم به‌ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی (د.ع) دا هه‌ندیک شۆینه‌واری ئەم مامۆستام دیوه‌ و ژماره‌کانیم تۆمارکردووه، له‌ پاشماوه‌ی کتێبخانه‌ی شیخه‌ولای خه‌ریانیشدا دوو دانراوی نایایی ئەم مامۆستام بینی. له‌م هه‌له‌دا له‌ پیشدا ناوی ئەو دانراوه‌ی تۆمار ده‌که‌م که‌ له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ناویان ها‌توو، دوا‌ی ئەوانه‌یش ناوی ئەو دانراوه‌ی که‌ له‌ (د.ع) دا دیومن. دواتر دیمه‌ سه‌ر باسی ئەو دوو دانراوه‌ی که‌ له‌ ده‌ستدان و شتیکی کورتیان لێ وه‌رده‌گرم.

دانراوه‌کانی:

١- نظم مولد النبي - صلى الله عليه وسلم -.

٢- قصة المعراج. يان (الرسالة المعراجية)

- ۳- الفیض اللطیف باجابه نائب الشرع الشریف.
- ۴- مناقب سید الشهداء سیدنا حمزة.
- ۵- البرء العاجل باجابه الشیخ محمد غافل.
- ۶- جالية الكدر باسماء اصحاب سید الملائک والبشر.
- ۷- جالية الكرب بأصحاب سید العجم والعرب.
- ۸- شقائق الترجية في مناقب اشرف البرزنجية.
- ۹- الطوالع الاسعدية من المطالع المشرقية.
- ۱۰- العرین لأسماء الصحابة البدرین.
- ۱۱- فتح الرحمن عن اجوبة السید رمضان.
- ۱۲- النفع الفرجی في فتح الجتهچی.
- ۱۳- نهوض اللیث لجواب أبي الغیث.
- ۱۴- الكوكب الأنور على عقد الجوهر في مولد النبی الازھر.

ئەو دانراوانەى نوسخەیان ھەبە:

- ۱- جالية الكدر بأصحاب سید الملائک والبشر. ھۆنراو ھەبە کە ۱۹۷ بەیت شیعەر، دوو دانەى لە کتیبخانەى مەركەزى ئەوقافى بەغدادا ھەبە و بەگوتەرەى (معجم المؤلفین) چاپ کراو ھە نوسخەیشى لە (د،ع) دا بەژمارە ۱/۳۲۷۱۵ پارێزراو. (۱)
- ۲- جالية الكرب بأصحاب سید العجم والعرب. نوسخەى لە (د،ع) دا بەژمارە ۲/۳۲۷۱۵ پارێزراو.
- ۲- مولد النبی - ص - دوو دانەى لە کتیبخانەى (د،ع) دا ھەبە بەژمارە کانى: ۱۴۵۷۲ شێخ طاهیری کورێ شێخ محەمەدى شوشی سالى ۱۳۵۲ لە گوندی شووش نووسیویەتیەو.
- نوسخەکەى دیش بەژمارە ۴۳۲۶۵ پارێزراو. سالى ۱۳۲۱ نووسراو ھەو ھەبە کتیبە بەلیکۆلینەو چاپکراو.

(۱) بروانه: فهرس المخطوطات العربية، في مكتبة الاوقاف العامة في بغداد، عبدالله الجبوري، مطبعة الارشاد بغداد. ۱۹۷۴ ج/ ۴ ص: ۲۲۳.

۳- الجنى الداني في ذكر نبذة من مناقب القطب الرباني الشيخ عبدالقادر الجيلاني
 ئەم دەستخەتە لە کتیبخانەى شێخەولای خەریانیادیە و سەرەتا کەى ئاوايە:
 «الحمد لله الذي ارسل سيدنا محمدا - صلى الله عليه وسلم - بكامل الشريعة
 وخالص الدين، وحلى جيد رسالته بياهر الخوارق وأيده بكلمات الاصحاب المهتدين...
 وبعد: فيقول المفتقر الى فضل الكريم المنجي جعفر بن حسن بن عبدالكريم البرزنجي:
 هذه نبذة من احوال القطب الرباني والغوث الصمداني، سلطان الاولياء العارفين، وامام
 العلماء السالكين...»

لە کۆتایییەو ھەو ناوی نووسەرەو ھەو مێژووی نووسینەو ھەو پێتو ھیە. دوو شتی ئەمەبە:
 «اللهم صل على سيدنا محمد شفيح ارباب الذنوب، وعلى آله وأصحابه أطباء
 القلوب، وعلى أمتة الذين كشفت لهم كل محجوب، وأنت لهم كل محبوب. ما هبت
 النفحات السحرية، وتعطرت المجالس بعرف الاخبار الأخيار الزكية، وسلم تسليما كثيرا.
 وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.»

۴- ھەر لەم دەستخەتەدا کتیبی ميعراجنامە يان (الرسالة المعراجية) نووسراو، کە
 ئەمیش دانراوی ماموستا شێخ جەعفەر بەرزنجیە.

سەرەتای ئەم دانراو ھەو ئاوايە:

«افتح تحبير أبراد إيراد الأخبارية المحمدية، مهذباً حواشيها بفرايد فوايد بسم الله.
 وأشئت اواني الاسماع بمنشور اياأل الليالي الاسرائيلية...
 ... وبعد فلما كان حاملو أعباء الوراثة المصطفوية، قد ضمخوا وجوه الطروس بعنبر
 مداد احبار ليلة مسراه، وفاض (جعفر) الفيض بحسن المواهب اللدنية...»

ئەم دانراو ۲۲ لاپەرەبە، کۆتایییەکەیشى ئاوايە:

«وقلدت احياد عرائس من البداعة الباسمة، بنظيم نشر سموطها الدرية، ونجح بغاية
 الانتهاء تأريخ (حسن الخاتمة) وديج عراض المشاهد نفع كباه...»

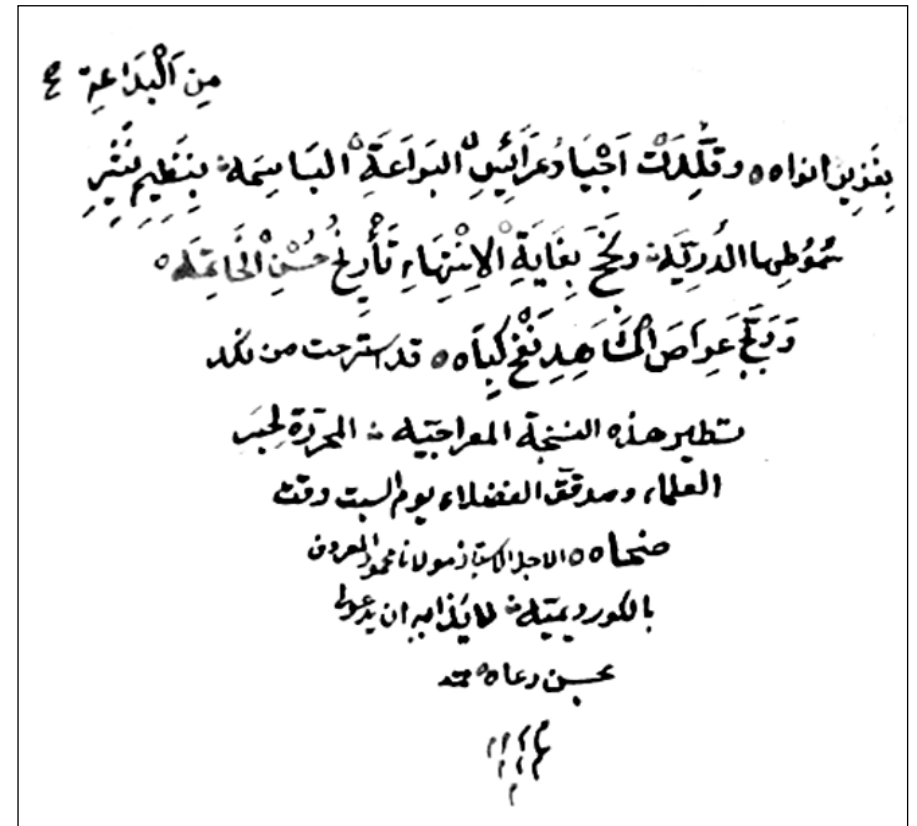
قد استراحت من نكد تسطير هذه النسخة المعراجية، المحررة لحب العلماء ومدقق
 الفضلاء يوم السبت وقت ضحا، الاجل الاستاذ مولانا محمد المعروف بالكوردية، لائذا
 به أن يدعولى بحسن دعاه. محمد»

ئەم دانراوانە مێژووی نووسینەو ھەو ھەو ناوی ئەمە دوو دانراوی دى دین،
 بەلام ھەردووکیان ناتەواون.

یه‌که‌میان: (سیر السلوك الى سلک المسلموک)

دوای ئەمەیش نامە یەک دیت که له کۆتاییهوه ناتەواوه و، نامیلکه که له باسی (اسماء الله) دایه، به‌لام به‌داخهوه ئەمەیش ناتەواوه.

مامۆستا شیخ جەعفەر وەک له شاری مەدینه‌ی پیروژ له دایک بووه و، خزمه‌تی تاین و زانیاری کردووه هه‌روه‌هايش له هه‌مان شاردای ۱۱۸۷ کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی به‌قیع به‌خاک سپێراوه.

مامۆستا شیخ محهمەدی کوری عەبدوڕەسوولی به‌رنجیی

٤٧٠

مه‌گه‌ر کاتێ ناوی مامۆستا کۆنه‌کافان - ئەوانه‌ی که‌مێک له ژیان و شوێنه‌وار و به‌ره‌مه‌یان زانراوه - بنووسین و لیستی ناوی دانراوه‌کانیان کۆیکه‌ینه‌وه و، دوایی به‌وردیی و شینه‌یی چاویان پێدا‌بگیرین و، بزانی چیان چاپکراوه و چیان چاپ نه‌کراوه، دوای ئەوه‌ بگه‌ڕێین بزانی ئەوانه‌ی چاپ نه‌کراوه‌ چەندیان ماوه و، چەندیان تێداچووه.. ئەوسا بزانی چەند له شوێنه‌واری مامۆستایانمان له‌ناوچووه.

گه‌لێ جار به‌شوێن شوێنه‌واری ئەو مامۆستایانه‌ماندا گه‌ڕام که به‌ختیان یاربووه‌ بۆیان لواوه له کوردستان دوور بکه‌ونه‌وه و، له پایته‌ختی ولاتان و شاره‌ گه‌وره‌کانی جیهاندا جێگه‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه و، لهو شوێنه‌ماندا بناسرین و شوێنه‌واره‌کانیان بکه‌ونه‌ حوهره‌ی فه‌قی و مه‌لایان و کتێبخانه‌ ناو‌داره‌کانی ئەو ولاتانه. کاتێ ئەم کاره‌م کردووه به‌زۆری به‌خه‌م و په‌ژاره‌ی زۆره‌وه‌ گه‌ڕامه‌ته‌وه، چونکه‌ چەندین مامۆستای له‌م جو‌ره‌مان هه‌بووه که ده‌یان و زیاتریش دانراوی چاک و به‌پێزبان هه‌بووه، به‌لام که بۆ ئەو دانراوه‌ گه‌ڕاوین یان هه‌یچیان نه‌ماوه، یان شتیکی زۆر که‌میان ماوه و، ئەوانی دیبانیان ته‌نانه‌ت ناویشیان نه‌زانراوه.

با بۆ نمونه‌ مامۆستا مه‌لا محهمەدی کوری عەبدوڕەسوول بکه‌ین به‌مامۆستای ئەم باسه‌مان.

ئەم مامۆستا دوای ئەوه‌ی له کوردستان هه‌ڵکه‌نراوه له شاری مەدینه‌ی پیروژ نیشته‌جێ بووه و، درێژه‌ی به‌خزمه‌ته‌ شایسته‌ و به‌پێز و فره‌کانی داوه.

مامۆستا شیخ محهمەدی خاڵ ده‌فه‌رمووی^(١): دانراوه‌کانی مامۆستا شیخ محهمەدی به‌رنجیی له ۱۰۰ سه‌د دانراو زیاتر بوون. دوای گه‌ڕان و پشکنینی سه‌رچاوه‌کانیش توانرا ناوی ۶۰ له دانراوه‌کانی بزانی.

به‌لام ئەپرسین لهو (۶۰)ه‌ی که ناویانمان زانی چەندیان له ده‌ستدان و؟ چەندیان چاپ کراوه و لیکۆڵینه‌وه‌یان له‌سه‌ر کراوه؟

وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ گه‌لێ خه‌مناوه‌ر و دلته‌زێنه؛ چونکه ئەوانه‌ی زانراوه‌ و دیارن - له

(١) بره‌وه: النوده‌ی، دانراوی مامۆستا شیخ محهمەدی خاڵ، چاپخانه‌ی (التمدن) به‌غدا، ل: ۷۵.

لای ئیمه - له په‌نجە‌ی ده‌ستیک تیپەر ناکهن.

داوای ئە‌مه‌یش پرسیاره‌که‌ی دی دیت‌ه‌وه‌ گۆرێ‌ که هه‌میشه له خۆ‌مان و خۆ‌نه‌رانی ده‌که‌ین: مامۆ‌ستایه‌ک له شوێ‌نیکێ‌ وه‌ک شاری مه‌دینه‌ی پیرۆ‌زدا ژیا‌بیت و، چه‌ندین مه‌لا و فه‌قی و پیاو ماقوولێ‌ به‌ده‌وره‌وه‌ بوو بیت و، شوێ‌نه‌واره‌کانی به‌و ده‌رده‌ چووین.. ده‌بی مه‌لایه‌کی هه‌ژاری خۆ‌ینه‌وه‌اری کورد که له کوێ‌ره‌ دێ‌یه‌که‌دا ژیا‌بیت و، هه‌ر له‌ویش ژیا‌نی ته‌واوکردییت و، سه‌ری ناییت‌ه‌وه‌ و، دیکه‌ی له‌ دۆ‌ڵ و چیا‌یه‌کی وادا بوو بیت هه‌تاویش به‌زه‌حمه‌ت پێ‌ی تێ‌ی که‌وتییت.. کاتی هه‌ر له‌و جێ‌گه‌یدا بۆ‌یه‌که‌جاری مائا‌وا‌یی له‌ جیهان کردییت.. ده‌بی شوێ‌نه‌واره‌ نایاب و دانسقه‌کانی چیا‌یان به‌سه‌ر هاتییت؟

ده‌گه‌ریمه‌وه‌ خزمه‌ت مامۆ‌ستای به‌رنجی و له‌م هه‌له‌دا شتیکی بچوکی بۆ‌ ده‌که‌م. بۆ ئە‌مه‌یش دیاری له‌وه‌ باشتر شک نابه‌م که خۆ‌نه‌ری کورد به‌جێ‌گه‌ و شوێ‌نی یه‌ک دوانێ‌ک له‌ دانراوه‌کانی شاره‌زا به‌که‌م.

لێ‌رده‌ا ئە‌وه‌یش ده‌لێ‌م: هه‌میشه و له‌ زووه‌وه‌ ئاواتم ئە‌وه‌ بوو که قوتا‌بیانی کورد ده‌چنه‌ قوتا‌غی خۆ‌ینه‌نی بالا و ده‌ست ده‌که‌ن به‌نووسینی نامه‌ی ماحسستی‌ر و دوکتۆ‌را، نووسینه‌کانیان له‌ بوا‌ری بووژانده‌وه‌ و زیندوو‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی مامۆ‌ستایانی کوردا بیت و، هه‌ر له‌به‌ر ئە‌مه‌یش بووه‌ گه‌لی قوتا‌بیم بۆ‌ ئە‌م مه‌به‌سته‌ هان داوه‌ و، پشتگیریشیم کردوون و، ده‌ستخه‌تم بۆ‌ په‌یدا کردوون و، رێ‌نوما‌یم بۆ‌ سه‌رچاوه‌ی پێ‌ویست کردوون. ته‌نانه‌ت گه‌لی جار قوتا‌بی عه‌ره‌بیشم بۆ‌ لای دانراوی مامۆ‌ستایانی کورد رێ‌نوما‌یی کردووه‌ و^(٢) به‌گوێ‌یان کردووم و، کارگه‌لی باشیشیان ئە‌نجام داوه‌ و، سوپاس بۆ‌ خودا تێ‌که‌را له‌م بواره‌یشدا شوێ‌نده‌ستم دیاره‌.

ئ‌ه‌وه‌ی خستمیه‌ ناو ئە‌م باسه‌ ئە‌وه‌ بوو ماوه‌یه‌کی زۆ‌ر بوو وێ‌نه‌ی ده‌ستخه‌تی دانراویکی نایابی مامۆ‌ستای به‌رنجیم له‌ لای خۆ‌م پاراستبوو، به‌هیا‌وی ئە‌وه‌ی رۆ‌ژێ‌ له‌ رۆ‌ژان بتوانم شتیکی بۆ‌ به‌که‌م، به‌تاییه‌تی له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ دانراوی مامۆ‌ستایه‌کی کورده‌ و تا ئێ‌سته‌ چاپ نه‌کراوه‌. له‌و لایشه‌وه‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ چاره‌سه‌ری ده‌ردیکی کوشنده‌ی کۆ‌مه‌لایه‌تی ده‌کات که (جگه‌ره‌ کێ‌شان)ه‌.

کاتی‌ک جووته‌ کچی خۆ‌شه‌ویستم شیلان و رێ‌زان له‌ خۆ‌ینه‌نی بالا وه‌رگیران و، داوای

(٢) چه‌ند قوتا‌بی عه‌ره‌ب به‌هاندان و رێ‌نوما‌یی‌کردنی ئیمه‌ ناوی مامۆ‌ستایانی وه‌ک (یوسف الاصم) و (ئیب‌ن‌ول‌حاج) و چه‌ندی دی به‌ زانکۆ‌کان ناساندووه‌.

باس و نامه‌یان لێ‌ کردن. دیاری له‌وه‌ جوانترم له‌ لا نه‌بوو خه‌لاتیا‌نی به‌که‌م که دانراوه‌که‌ی مامۆ‌ستا مه‌لا محمه‌دی به‌رنجیا‌یان بده‌می بۆ‌ ئە‌وه‌ی وه‌ک به‌شیک له‌ پڕوانامه‌که‌یان لێ‌ی به‌کۆ‌لنه‌وه‌.

جا ئە‌م نامه‌ وه‌ک گوتم یه‌کی‌که‌ له‌و دانراوه‌ زۆ‌رانه‌ی مامۆ‌ستای به‌رنجی مه‌ده‌نیی که ئیمه‌ ئا‌گاو هه‌وا‌لمان له‌ زۆ‌ریان نییه‌.

١- ئە‌م دانراوه‌ ناوی (مخرج المنباک فی دخان التناک)ه‌، تێ‌که‌را ٨٦ لاپه‌ره‌یه‌. له‌ (د.ع)دا به‌ژماره‌ (٢٠٦٣٢) پارێ‌زراوه‌.

شیلان و رێ‌زان بۆ‌ به‌شی یه‌که‌می پڕوانامه‌که‌یان یه‌کی به‌شیکیان خسته‌ به‌ر باس و لێ‌کۆ‌لینه‌وه‌ و، به‌په‌له‌ی (امتیاز) کاره‌که‌یان ئە‌نجام دا.

مامۆ‌ستای به‌رنجی زانایانه‌ و وه‌ستایانه‌ له‌ باسه‌که‌ داوه‌ و، وردو قوول به‌تانیدا چووه‌ و، چاره‌سه‌ری مه‌سه‌له‌که‌ی له‌رووی شه‌ره‌وه‌ کردووه‌ و، جگه‌ره‌کێ‌شانی به‌ (خۆ‌کوشتنی له‌سه‌رخۆ) داناوه‌.

هیا‌دارین ئە‌م کتێ‌به‌ چاپ بی‌ت و جێ‌گه‌ی خۆ‌ی له‌ کتێ‌بخانه‌کاندا بگرێ‌ت.

٢- دانراوی (الفصول في مناقب عبدالرسول)

له‌م دانراوه‌ نایابه‌ی مامۆ‌ستا دوو نوسخه‌م دیوه‌:

یه‌که‌م: وێ‌نه‌ی دانه‌یه‌که‌ به‌خه‌تیکی خۆ‌ش و جوان نووسراوه‌ته‌وه‌، له‌ ناو چه‌ند دانراوی‌که‌دا یه‌ک ده‌ستخه‌ت کۆ‌ی کردوونه‌ته‌وه‌.

سه‌رده‌تا‌که‌ی ئا‌وا‌یه‌:

«الحمد لله الذي خلق الناس من ذكر وانثى، وكلفهم العبادة اذا بلغوا الحلم واتوا حنثا... وبعد فهذه نبذة من ترجمة والدي رحمه الله تعالى، أحببت أن أبينها تبصرة للمحبين، ومعدرة للمبغضين فأقول...»

کۆ‌تاییه‌که‌ی:

«تمت النبذة بحمد الله وعونه وحسن توفيقه. وكان الفراغ منها صبيحة يوم الثلاثاء المبارك في شهر جمادي الأولى سنة ألف ومائة وسبع وخمسين...»

ئ‌ه‌م ده‌ستخه‌ته‌ سێ‌ دانراوی تێ‌دا‌یه‌.

١- دانراوی‌که‌ له‌ سه‌رده‌تا و کۆ‌تاییه‌وه‌ ناته‌واوه‌ ٨٣ لاپه‌ره‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی گرتووه‌ته‌وه‌، له‌ باسی (تصوف) و (کلام) و پرسیار و وه‌لام و شتی دیدا. نه‌مزانی دانراوی کتێ‌به‌.

محمه‌د شه‌وقی قادری سالی ١٢٢٩ک نووسیویه‌تییه‌وه‌.

۲- دانراوی (الفصول فی مناقب عبدالرسول)ی مامۆستای بەرزنجییە. کە سەرەتا و کۆتاییەکیان لە پێشەو نووسی. ئەمیش ھەمان مامۆستا نووسیویەتیەو.

۳- شەرحی (الھمزیه)ی ئیبنوحوجەرە، محەممەدی حەفنی کاتی لای دانەرەکی خۆتندوویە ئەم شەرحە لە سەر کردووە.

ئەم شەرحە تەواو نەبوو، واتە: دەستخەتە کە لە کۆتاییەو ناتهواو. لە گەڵ ئەو دا ئەم شەرحە ۳۲۰ لاپەرە لە ۴۳۱ لاپەرە دەستخەتە کە گرتووەتەو.

دووھەمیان: نوسخەیکە وێنەبیم لە لایە، لە لایەن جەنابی شیخ محەممەدی شیخ عەبدولکەریمی کەسنەزانییەو دەستەم کەوت.

ئەم نوسخە مەحمودی کۆری سەید مەعرووفی کۆری سەید حەسەنی گلەزەردەیی بەرزنجیی حەسەینی پۆژی شەمە ۲۰ی موحەرەمی سالی ۱۳۲۴ لە سلیمانی نووسیویەتیەو.

دوای ئەم نامیلکە ھەر لەو دەستخەتەدا پارچەیکە شیعری عەرەبی شیخ حەسەنی قازبی نووسراو. ئەحمەدی بەرزنجیی گلەزەردەیی نویدی سیتی سەفەری سالی ۱۳۰۶ کاتی ھاتنی فاتیق پاشا نووسیویەتیەو.

دوای ئەمەیش لە ھەمان دەستخەتەدا پارچەیکە شیعری کوردی شاعیری کورد نووسراو کە نازناوی شیعری (بەرقی)یە.

یەکیکی دی لەو دانراوانی مامۆستا ھەوالبان زانراو

۴- إلهام الصواب لأولی الالباب -

ئەم دانراوی مامۆستا ئوھیسی قەرەنبی کۆری عەلی ئەفەندی سالی ۱۱۹۷ لە گوندی کاریزە نووسیویەتیەو.

ئەم دانراو بەژمارە (۲۴۳۳) لە (د.ع)دا پارێزراو.

یەکیکی دی لە دانراوەکانی ئەم مامۆستا کتیبی:

۵- التأييد والنصر والعون للقاتل بكفر أبي جهل وفرعون

ئەم دانراو ۸ لاپەرە لە دەستخەتێکدا بەژمارە ۷۲۷ لە کتیبخانە ی ئەوقافی قادرییەدا پارێزراو. بەپیتی فیھرەستی ئەو دەستخەتخانە سەرەتاکە ی ئاوايە: (۳)

(۳): مخرج المنباک في دحان التنباک. بحث أول لنیل درجة الماجستير في كلية العلوم الإسلامية، ریزان محمد علي الفردهاغي، ۱۴۲۴ھ ۲۰۰۳م.

«اللهم لك الحمد كما أنت أهله ومستحقه، فصل على محمد كما هو أهله ومستحقه...»

کۆتاییەکی یشی ئاوايە:

«وهامان وقارون وشديد وشداد أن أبيت عن التوبة.

انتهی»

۶- شرح الخارق وجرح المارق:

ئەمەیش یەکیکی دی لەو دانراوانی مامۆستا محەممەدی کۆری عەبدوڕەسوولە کە نوسخەیان لە دەستدایە و ھەوالبان زانراو.

بەپیتی فیھرەستی کتیبخانە ی ئەوقافی قادرییە سەرەتاکە ی ئاوايە: (۴)

«الحمد لله الذي أعطى عبده محمداً - صلى الله عليه وسلم - الفرقان.. أما بعد فلما بعد العهد بنور النبوة أظلمت زوايا بيت الاسلام، وتناقض الدين وتفاقم الشرور والبدع كل عام بعد عام. فلما انتهى التأريخ الى عام ثمان وتسعين وألف، ذهب الذين كانوا يأمرن بالمعروف وخلف بعدهم خلف.

ووصلت الفسوق والبدع الى عدد اعوام التأريخ فصاعداً، واتسع الخرق على الرافع، وصار منار الشرع نائياً متباعداً، بحيث وقع الخلل في الجيوش والاجناد القائمين في نصر الدين والجهاد...».

مامۆستای دانەری ئەفەرموئ: سالی ۱۱۹۲ لە مالى خویا کە دەکەوێتە کۆلانی (القشاشی)ی دەرەوی شاری مەدینە ی پیرۆز تەواوی کردووە.

دوایی دیارە دواتر پیایدا چوێتەو و لیتی زیاد کردووە چونکە دەفەرموئ: ۲۴ی مانگی ذیلحەجە ی سالی ۱۱۹۸ک لە مالهەکیا لە سەرەتای شاری مەدینە ی پیرۆزدا تەواوی کردووە.

کورتەیکە ی زانیانی مامۆستای باسەکەمان:

مامۆستا ناوی محەممەدی کۆری عەبدوڕەسوولێ کۆری عەبدوسەبیدی کۆری عەبدوڕەسوولێ کۆری قەلەندەرە... تا کۆتایی شەجەرە ی بنەمالە ی بەرزنجیی. دوو

(۴) بروانه: الآثار الخطية في المكتبة القادرية في جامع الشيخ عبدالقادر الكيلاني، الدكتور عماد عبدالسلام رؤف، الجزء الثالث، مطبعة المعارف بغداد، ۱۹۷۸، ص: ۸۲.

محەمه‌دی کوری عه‌بدوهره‌سوول هه‌یه، یه‌که‌میان: سالی ۱۰۴۰ک - ۱۶۳۱ز له‌ گوندی به‌رزنجه له‌ دایک بووه، سالی ۱۱۰۳ک ۱۶۹۱ز له‌ شاری مه‌دینه‌ی پیروز کۆچی دوابی کردووه.

له‌ سه‌ره‌تاوه‌ لای باوکی له‌ گوندی به‌رزنجه‌ خۆیندووویه‌تی، دواتر لای مه‌لا مووسای باقیی و، شیخ نووروللا و، مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی شارانیی و، مامۆستا مه‌لا محەمه‌د شهریفی شاهۆیی و، مه‌لا زیره‌ک و، شیخ نه‌حمه‌دی سه‌لامیی و چەند که‌سی دیکه‌ خۆیندووویه‌.

مامۆستامان بۆ خۆیندن جگه‌ له‌ کوردستانی عێراق و ئێران، چووه‌ته‌ ماردین له‌ کوردستانی تورکیا و، دواتر چه‌له‌ب و دیمه‌شق گه‌راوه‌ و، له‌ به‌غدايش خۆیندووویه‌ و، پیش نه‌وه‌یش بۆ یه‌که‌جاری به‌جیته‌ ولاتی حیزاز له‌ میصر خۆیندووویه‌ و، دوا قوناعی مه‌که‌ و مه‌دینه‌ بووه‌ و، له‌و دوو شاره‌ پیروزه‌دا به‌شی زۆری ژبانی به‌سه‌ر بردووه‌ و، هه‌ر له‌وێ پهره‌ی به‌کاره‌ پیروزه‌کانی له‌ پیگه‌یانندی زانیان و دانانی دانراوه‌کانیدا داوه‌ و، وه‌ک گوتمان پتر له‌ سه‌د دانراوی داناوه‌ و، به‌جیه‌اندا بلاو بوونه‌ته‌وه‌، له‌ شاری مه‌دینه‌ی پیروزدا چی بۆ دانراوه‌کانی و چاپکردنیان و پاراستنیان کراوه‌. نه‌وه‌ی لهم پوه‌وه‌ زانراوه‌ کتیبی (الاشاعة لاشراط الساعة)ی زوو چاپ کراوه‌. ئیتتر ده‌رباره‌ی دانراوه‌کانی دیی شتیکی نه‌وتۆ نازانین.

له‌ پێشه‌کیی (مخرج المنباک في دخان التنباک)^(۵) دا به‌دێژیی له‌سه‌ر ژبانی ئه‌م مامۆستا نووسراوه‌.

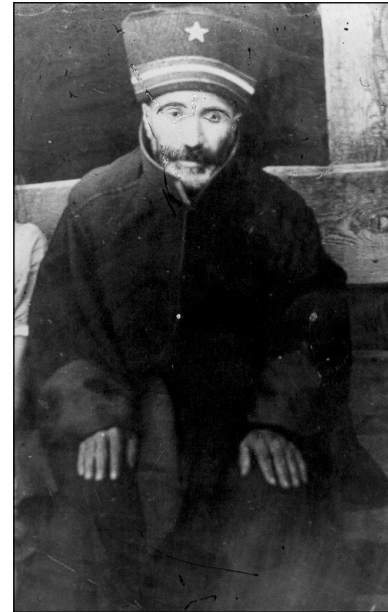
(۵) برۆانه: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌رگی دووهم، ل: ۴۷۸.

سنة الف و مائة و سبع و خمسين و حسبنا الله و نعم الوكيل
وصلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین آمین و الحمد لله
رب العالمین اللهم اغفر لمن الف
واقاربها و کاتبها و حبها
والمسلمین اجمعین
قره شوقی
الغازی

السـر زنجی نسبتـه الی بزرنجـه و هی قـسـریـه
من اهل شهر زورمن سواد العراق اول من عمره القطب
الاعظم سید عیسی‌ الگورانی قال الامام المحقق شیخ ابوسعود
مفتی الدیار الرومیة فی کتابه المسمی بروضات الجنان فی ترجمـه
عیسی‌ المذكور ابو عبد الله الکریم عیسی‌ ابن بابا علی الهمدانی بن یوسف
بن منصور بن عبد الغیز بن عبد الله بن اسماعیل الحارثی بن موسی
الحاکم بن الامام جعفر الصادق بن الامام محمد بن الحسن بن الامام زین العابدین
بن الامام

مامۆستا مه‌لا ره‌شید به‌گی بابان

٤٧١

بروا ناکه‌م ئه‌وه‌نده‌ی له‌ خزمه‌ت ئه‌م مامۆستا و ده‌ست‌خه‌ته‌کانیدا ژیاوم به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ خزمه‌تی سه‌رحه‌می مامۆستایانی کورددا ژیاوم، چونکه‌ نزیکه‌ی ٢٢ ساڵ له‌ خزمه‌ت ئه‌م مامۆستا و کتێبه‌ پیرۆزه‌ بێ وێنه‌که‌ی (اقتران النیرین)دا ژیاوم.

ئهو ماوه‌ دوور و درێژه‌یش له‌ خزمه‌ت ئه‌و به‌رهه‌مه‌ پیرۆزه‌دا ژیاوم پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ خۆشه‌ویستی دانه‌ره‌که‌ی له‌ دڵدا زیاتر چه‌سپاوه‌ و، زیاتر له‌وه‌ گه‌یشته‌وه‌م که‌ له‌ خزمه‌ت پیاویکی که‌م وینه‌ی جیهانیی و، بێ وینه‌ی ناو گه‌لی کورددا ده‌ژیم و، پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژیش ئه‌وه‌م باشت‌ر لێ پروون بووه‌ته‌وه‌ که‌ ئه‌م کتێبه‌ و کاره‌کانی دیکه‌ی مامۆستا تاقانه‌ی بابنه‌تی خۆبانن و،

که‌سی دی له‌و بواره‌دا نه‌یتوانیوه‌ به‌جاری مامۆستاماندا گوزهر بکات. بۆیه‌ حه‌ق وابوو ئه‌م مامۆستا ئه‌گه‌ر یه‌که‌م که‌س نه‌بوا‌یه‌ت له‌وانه‌ی له‌ بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیاندا له‌سه‌ری نووسراوه‌ ئه‌وا له‌ رژی هه‌ره‌ پێشه‌وه‌دا بوا‌یه‌ت.

ئه‌ی بۆچی وا نه‌بوو؟ له‌لایه‌که‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ پێشه‌کیی و پاشکۆی (اقتران النیرین)دا ده‌ورو خولی ژیا‌نی مامۆستام داوه‌ و هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه‌ به‌کورتیی به‌خوێنه‌رانی بناسینم و، له‌ویدا شتیکی که‌مم بۆ کردووه‌. له‌لاکه‌ی دیبه‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌یان هۆی سه‌ره‌کیی دواکه‌وتنی نووسین له‌سه‌ر ژیا‌نییه‌تی، له‌م پیرۆزه‌دا تا ئێسته‌، ئه‌م مامۆستایش وه‌ک گه‌لێ له‌ مامۆستایانی دیمان وه‌ک: نالیی و، کوردیی و، حاجی قادریی کۆیی و... له‌ ئاواره‌ییدا بێ ناز و بێ خه‌م‌خۆر سه‌ری ناوه‌ته‌وه‌ و، تا ئێسته‌ هه‌والێکمان له‌ شوێنه‌وار و کتێبخانه‌که‌ی نییه‌ و، گومانی زۆر بۆ ئه‌وه‌ ده‌چیت گه‌لێ به‌رهه‌م و شوێنه‌واری دیکه‌ی بووبیت، ئه‌گه‌ر تیدا نه‌چووبن ئێمه‌ هیچیان ده‌رباره‌ نازانین و، منیش گه‌لێ هه‌ولێ ئه‌وه‌م

داوه‌ سۆراخێکیان بکه‌م و له‌ چوارچێوه‌ی نووسینیکی تێر و ته‌سه‌لدا له‌سه‌ر مامۆستا زانیاریی له‌سه‌ر ئه‌و شوێنه‌وارانه‌یش به‌خه‌مه‌ روو، به‌تایبه‌تی که‌ مامۆستای خوالێخۆشبوو پاش خۆی کورتیکی زانا و رۆشنییری دوا‌ی خۆی لێ به‌جێماوه‌ که‌ پرۆفیسۆر نه‌وزادی ناوه‌ و، له‌ زانکۆکانی تورکیادا دیار و ناسراو بووه‌.

به‌لام به‌داخه‌وه‌ له‌گه‌ڵ هه‌ول و پرسپاری زۆرمدا له‌م ماوه‌ دوور و درێژه‌دا نه‌گه‌یشتمه‌ هیچ ئه‌نجامیک و سه‌ر و سۆراخم بۆ نه‌کراو به‌ده‌سته‌تبه‌تالیی گه‌رامه‌وه‌.

ئه‌مه‌ وای کرد له‌مه‌ زیاتر به‌چاوه‌روانییه‌وه‌ نه‌میتنمه‌وه‌، نه‌وه‌ک مه‌رگ مۆله‌ت نه‌دات و، پیرۆزه‌که‌م بێ ناوی ئه‌م مامۆستا مه‌زن و پیرۆزه‌ بێنیتته‌وه‌ و، له‌م هه‌له‌دا له‌وه‌ی له‌ ده‌ستدایه‌ شتیکی پوخت له‌سه‌ر مامۆستامان به‌خه‌مه‌ ناو پیرۆزه‌که‌.

ناوی و بنه‌ما‌ئی:

ئه‌م مامۆستا ناوی مه‌لا محه‌مه‌د ره‌شید به‌گی، کورتی فه‌تاح به‌گی، کورتی محه‌مه‌د به‌گی، کورتی خالید به‌گی، کورتی محه‌مه‌د پاشای ناسراو به‌خانه‌زێڕینی، کورتی خالید پاشای، کورتی ئه‌حمه‌د پاشای، کورتی میر سوله‌یمانی، کورتی فه‌قی ئه‌حمه‌دی داره‌شمانه‌یی، کورتی کاکه‌ میره‌.

له‌ دایکبوونی:

گه‌لیک گه‌رام و هه‌ولمدا بۆ ئه‌وه‌ی شتیکی راست و دروست له‌ باره‌ی جینگه‌ و میژووی له‌ دایکبوونییه‌وه‌ بدۆزمه‌وه‌ به‌لام هیچم ده‌ست نه‌که‌وت.

ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌توانین له‌ قسه‌یه‌کی خۆیه‌وه‌ میژووی له‌ دایکبوونی وه‌ربگیرین. قسه‌یه‌کیش ئه‌وه‌یه‌ له‌ پێشه‌کیی کتێبه‌که‌یا - اقتران النیرین - ئه‌لێ: «له‌ دوا‌ی حه‌مد و سه‌لات و سه‌لام، ئه‌م عه‌به‌ده‌ گوناها‌کار و زه‌لیل و بێچاره‌یه‌ ده‌لێ: که‌ عومرم له‌ حه‌فتا ساڵ تێپه‌ریوه‌...» له‌مه‌یش رووت‌ر له‌ وه‌سیه‌تنامه‌که‌یا ئه‌لێ: «له‌ عومری حه‌فتا و دوو ساڵیما ئه‌م باره‌ قورسه‌م هه‌ل‌گرت...» که‌ ده‌ستپێکردنی کتێبه‌که‌یشی ساڵی (١٩٤٠) بووبیت ئه‌توانین بڵێین: له‌ ساڵی (١٨٧٨ ز - ١٩٢٥ ک)دا له‌ دایک بووه‌.

ژیان و خوێندنی:

ئه‌گه‌ر بمانه‌وێ له‌سه‌ر ژیا‌نی ئه‌م مامۆستا بنوسین ده‌توانین بڵێین: وه‌ک هه‌ر مندالێکی کوردستان سه‌ره‌تایه‌کی ساده‌ی ژیا‌نی ده‌ست پێکردووه‌، به‌لام که‌

بێینه سه‌ر باسی خۆیندنی و ناوئوسکردنی ئه‌و جێگه‌ و شوێنانه‌ی تیا‌ی‌اندا خۆیندوو‌یه‌تی هه‌رچه‌ند مامۆستا جه‌مال بابان ده‌لێ: «... به‌منالێ له‌ حوجره‌ خۆیندوو‌یه‌تی و که‌ پێی ناوه‌ته‌ ته‌مه‌نی گه‌نجی و هه‌رزه‌کاری له‌گه‌ڵ فه‌قیکانی هاوڕێیدا یاخود هه‌ر خۆی به‌ته‌نها چۆته‌ سه‌رگه‌ڵۆ، سنه‌، بانه‌، موصل و هه‌ندیک شوێنی تر، له‌ دوا‌ییدا له‌ پێنجوێن گۆپالێ ئه‌مسهره‌سه‌ری لێ فرێداوه‌ و له‌ خزمه‌ت مه‌لا ئه‌وه‌رچه‌مانی پێنجوێنیدا ماوه‌ته‌وه‌،...» (١)

نا‌وانێن بێگومان ناوی ئه‌و شوێنا‌نه‌ به‌رین ئه‌م مامۆستا یان هه‌ر مامۆستایه‌کی دیکه‌ تیا‌ی‌اندا خۆیندوو‌یه‌تی، قسه‌م له‌وه‌ نییه‌ مامۆستایه‌کمان خۆی به‌ده‌ستی خۆی بیه‌وه‌ری خۆی به‌و‌ردی نووسیبێت و له‌ و نووسینه‌دا ناوی هه‌موو شوێنه‌کانی خۆیندنی خۆی تۆمار کردبێت. ئه‌مه‌یش له‌ ناو مامۆستایانی کورددا - به‌ مامۆستا مه‌لا ره‌شیدیشه‌وه‌ - که‌میاب یان نایاب نه‌بووه‌.

که‌ واته‌ نا‌وانێن بێتین: مامۆستا مه‌لا ره‌شید لای کێ و کێ و، کام جێگه‌ و کام جێگه‌ خۆیندوو‌یه‌تی؛ چونکه‌ گه‌لێ فه‌قی هه‌بووه‌ له‌ یه‌ک سا‌ل یان له‌ که‌مه‌تر له‌ یه‌ک سا‌لدا چه‌ندین حوجره‌ و مزگه‌وت و لای مامۆستایانی کوردوه‌ و، مه‌رز و سنووریک نه‌بووه‌ به‌ری لێبگریت و، که‌سیک نه‌بووه‌ پێی بێت: بۆ کوێ ده‌چیت؟ یان گوزهر نامه‌که‌ت کوا؟

ئه‌وه‌ی ڕوونه‌ لای مامۆستای گه‌وره‌ی کورد مه‌لا عه‌بدوهرچه‌مانی پێنجوێنی دوا‌قونا‌غی خۆیندنی گوزه‌راندوه‌ و هه‌ر لای ئه‌ویش ئیجازه‌ی مه‌لا یه‌تی و ده‌رسوته‌وه‌ی وه‌رگرتوه‌. دووباره‌ میژووی دروستی ئه‌م ئیجازه‌ وه‌رگرتنه‌یش نا‌زان.

ئه‌وه‌یش زانراوه‌ دوا‌ی ئیجازه‌ وه‌رگرتنی مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌ ئه‌مینی بۆ مامۆستای پێنجوێنی ره‌زێ خانی کچی خۆی له‌ مامۆستا مه‌لا ره‌شید ماره‌ کوردوه‌ و، مامۆستا ها‌تووه‌ته‌ شاری سلێمانی و، بووه‌ به‌ مامۆستای مزگه‌وتی شیخ سه‌لام و، له‌وێ ده‌رسی به‌فه‌قیان گوتوه‌.

وا ده‌رده‌که‌وێ مامۆستامان هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ و دوا‌ی ئیجازه‌ وه‌رگرتنی پله‌یه‌کی خۆینده‌واری به‌رسی بووه‌ و، هه‌ر ئه‌مه‌یش بووه‌ که‌ مامۆستای پێنجوێنی و لێ بکات که‌ کو‌ری خۆی بنێرێ بۆ لای بۆ مزگه‌وتی شیخ سه‌لام بۆ ئه‌وه‌ی له‌ لای بخوێنێ، به‌لام ئه‌م کو‌ری مامۆستای پێنجوێنی جوانه‌مه‌رگ بووه‌ و خۆیندنی ته‌واو نه‌کردوه‌.

(١) مامۆستا جه‌مال بابانیش سه‌را‌وه‌ی ئه‌م قسه‌ی دیاری نه‌کردوه‌.

مامۆستامان پاش ئه‌وه‌ی که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ مزگه‌وتی شیخ سه‌لام ده‌رسی گوتوه‌ته‌وه‌ کراوه‌ به‌ مامۆستای (مه‌دره‌سه‌ی ڕوشدییه‌ی عه‌سکه‌ری) له‌ سلێمانی و له‌و شوێنه‌دا به‌ده‌رسوته‌وه‌وه‌ خه‌ریک بووه‌ تا سا‌لی ١٩١٢ز، له‌و سا‌له‌دا، واته‌ دوو سا‌ل پێش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م کوردستانی به‌جێهێشتوه‌ و چووه‌ بۆ ئه‌سته‌مو‌ل و له‌وێ بووه‌ به‌پاریزه‌ر، چه‌ند سا‌لیک به‌م فرمانه‌ و به‌فرمانی دادوهری له‌ چه‌ند شار و شوێنی تورکیا ژبانی به‌سه‌ر بردوه‌، تا له‌ ده‌وره‌یه‌ری سا‌لی (١٩٣٥) دا‌خانه‌نشین کراوه‌.

کو‌چی دوا‌یی:

هه‌ر کاتیک که‌ باسی کو‌چی دوا‌یی ئه‌م مامۆستا گه‌وره‌ بکری له‌گه‌ڵ (مجمع البحرین) ده‌که‌یدا نه‌بێ باس نا‌کری؛ هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که‌ مامۆستا پاش به‌سا‌لا‌چوونی و خانه‌نشین کردنی و پێش کو‌چی دوا‌یی ده‌ستی داوه‌ته‌ دانانی ئه‌م کتێبه‌ و، وه‌کو‌و خودا درێژه‌ی به‌ته‌مه‌نی دا‌بێ بۆ ته‌وا‌وکردنی ئه‌م کتێبه‌ وایه‌؛ چونکه‌ دوا‌ی ته‌وا‌وکردنی کتێبه‌که‌ی به‌ (٤٣) ڕۆژ، له‌ ڕۆژی هه‌ینی ١٣ی مارتی ١٩٤٢ی زاینی ڕێکه‌وتی ٢٥ی سه‌فه‌ری ١٣٦١ی کو‌چیدا بۆ یه‌کجاری چاوی لێکناوه‌ و، گیانی پاکێ چووه‌ته‌وه‌ باره‌گای یه‌زدان.

بلیه‌تی و زیره‌کی:

مامۆستا مه‌لا ره‌شید یه‌کیک بووه‌ له‌ زانا هه‌لکه‌وتوو و تا‌قانه‌کانی چه‌رخێ خۆی و، ئه‌م مامۆستا ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ی گه‌لی کوردی کو‌لۆ‌ل و ژێرچه‌پۆکه‌ی دو‌ژمنگه‌لیکی سه‌ره‌ختی و نه‌بوا‌یه‌ که‌ هه‌رگیز نه‌یانووستوه‌ زاناکانی به‌رپێی خو‌بان بیه‌ن و ناویان له‌ چواردیواری ما‌لی خو‌بان زیاتر بروت.. له‌ جیهاندا ناوی ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌ و، ناوبانگی کو‌ر و کو‌مه‌لانی گه‌لی و لا‌تی ئیسلامی و جیهانی ده‌گرتوه‌.

هه‌ر بۆ ئه‌وه‌: به‌لگه‌ی بلیه‌تی ئه‌م مامۆستایه‌ به‌ره‌م و نووسینه‌کانیه‌تی که‌ پاش خۆی وه‌ک جوانترین دیاری بۆی به‌جێهێشتووین.

کاتیک سه‌رنجی ده‌سنووسه‌که‌ی (مجمع البحرین) بده‌ین، ده‌بینین مامۆستا کاتیک له‌ تورکیا ژباوه‌ و ئا‌گاداری نووسینی کوردی و ره‌وتی ره‌وه‌یه‌ی ڕۆشنییری کوردی و، یاسا و ڕێنووسی زمانی کوردی نه‌بووه‌ و، شتیکی وایشی له‌ به‌رده‌ستدا نه‌بووه‌ که‌ له‌ به‌ر ڕۆشنایی ئه‌وه‌دا ده‌سه‌کار بێت و، نووسینی کتێبه‌که‌ی له‌ ڕێی ئه‌و ڕچه‌و ڕێبازه‌وه‌ به‌ ڕێبه‌ریت.

له‌به‌ر ئه‌مه مامۆستا بیرى له‌وه کردووه‌ته‌وه که یاسایه‌ک بۆ ڕێنووسی کوردیی دابنیت و خۆی پیش هه‌موو که‌س له‌ کتێبه‌که‌یدا په‌یره‌ویی بکات و، بگره‌ دوای خۆیشی که‌س په‌یره‌ویی نه‌کردووه!

مامۆستامان توانیویه‌تی ئه‌م ڕێنووسه‌ی، که‌ خۆی دایناوه، له‌ کتێبیکی گه‌وره‌ی نۆ به‌رگیدا، به‌زۆری، په‌یره‌ویی بکات و، هه‌له‌ و ده‌رجوونی له‌و یاسایه‌ که‌م و ده‌گه‌م بێت. لایه‌نه‌کانی جیگه‌ی سه‌رنج و سه‌رسوڕمان له‌ (اقتران النیرین) دا گه‌لیکن و به‌سه‌رکردنه‌ویان، لێره‌دا، کارێکی ئاسان نییه‌، به‌لام که‌ باس باسی بلیمه‌تی ئه‌م مامۆستایه‌ چاک وایه‌ بێ ئه‌وه‌ی له‌ یه‌ک دوو لایه‌ن بدوین به‌سه‌ریدا نه‌ڕۆین.

١- لایه‌نی ته‌رجه‌مه و وه‌رگێڕانی ده‌قه‌که‌:

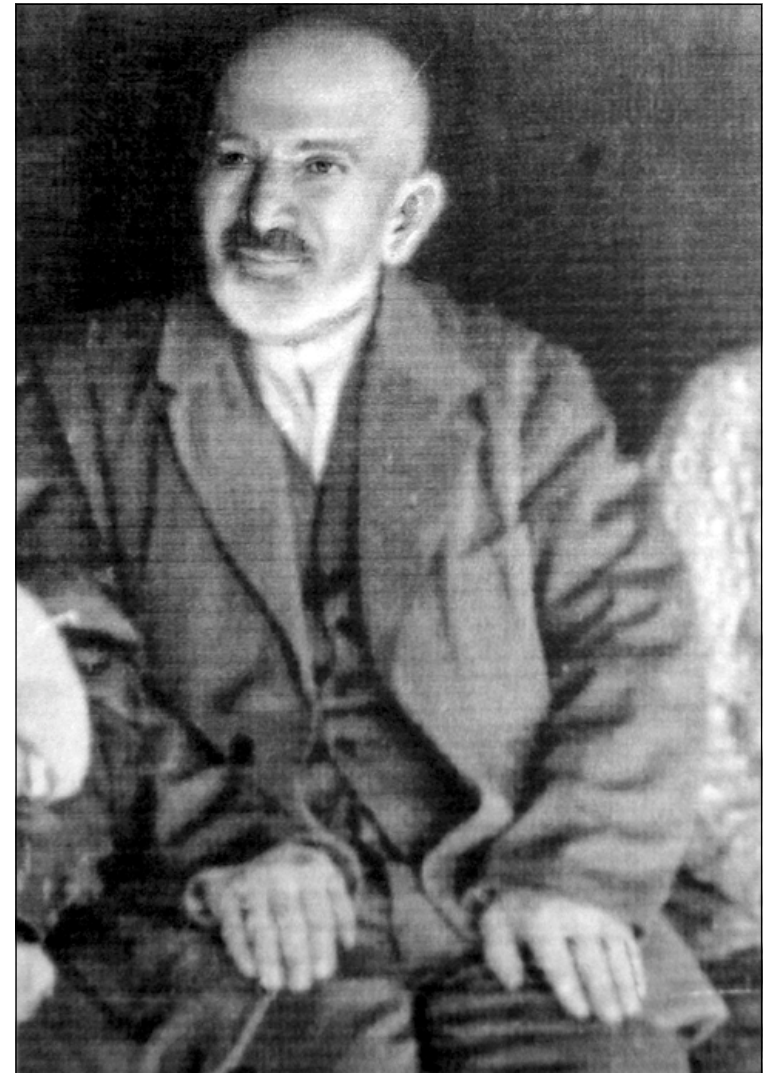
به‌لێ دانه‌ر وشه‌ و ڕسته‌ی عه‌ره‌بیی، وه‌ک گه‌فتوگو و نووسینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌، زۆر به‌کاره‌یناوه، به‌لام له‌ مه‌رجه‌کانی وه‌رگێڕان و ته‌رجه‌مه‌دا زۆر ورد و به‌سه‌لیقه‌ بووه‌ و، گومانم بۆ ئه‌وه‌ ده‌چێت که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا مه‌عه‌د و قوتابخانه‌ی فێرکردنی ته‌رجه‌مه‌ له‌و ناوه‌دا بووبێت و، دانه‌ر له‌و شوێناوه‌دا فێری ئه‌م فه‌ننه‌ بوو بێت و، قسه‌ییکی خۆیشی که‌ ئه‌فه‌رموی:

«أعنت: صه‌حیحه‌، (عنت) له‌ (عنه‌) ناقیصه‌. ئه‌م تۆزه‌ موخالیفی شه‌رطی ته‌رجه‌مه‌یه‌ بۆ عه‌وام، ئه‌مما مه‌جبورییه‌» (حه‌دیثی ٣٠٤١/١٩).

هه‌ندێ پالێشتی ئه‌م گومانه‌م ده‌کا؛ چونکه‌ دوای چل سال نووسین و بۆ پیشه‌وه‌ چوونی زمانی کوردیی، ئێسته‌یش ته‌رجه‌مه‌که‌ی ئه‌م له‌ پیش ته‌رجه‌مه‌ی زۆر له‌ نووسه‌ران و وه‌رگێڕانی ئه‌م‌ڕۆی کورده‌وه‌یه‌، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی من وه‌رگێڕانیانم له‌ بابه‌تی ته‌فسیر و هه‌دیث و کتێبی تایینیدا دیوه‌ ئه‌م ئه‌گه‌ر له‌ پیش هه‌موایانه‌وه‌ نه‌بێت سالاوی به‌سه‌ر زۆر به‌یاندایه‌یه‌. بۆ ئه‌وه‌ ئێسته‌یش زۆریه‌ی ئه‌و وه‌رگێڕانه‌ هه‌ر له‌ژێر باری ته‌رجه‌مه‌ی هه‌رفیی و وشه‌ به‌وشه‌دا ده‌ژین و که‌متریان ده‌توانن وه‌رگێڕانه‌که‌ی بخاته‌ قالیبکی کوردییه‌وه‌ و (کوردییه‌که‌یان به‌عه‌ره‌بیی نه‌نووسن). به‌لام ئه‌مه‌ لای مامۆستامان به‌ده‌گه‌م ڕێده‌که‌وێت و کوردییه‌که‌ی کوردانه‌ و بێ قوورت و گرێیه‌.

٢- ئه‌مانه‌تی عیلمیی و پێشکه‌وتنی له‌ چه‌رخێ خۆی:

که‌ خۆنه‌ر به‌وردیی ئه‌م کتێبه‌ ده‌خوینێته‌وه‌ و سه‌رنجی ئه‌رک و ماندوووبونی مامۆستا مه‌لا

مامۆستا مه‌لا ره‌شید دوای خانه‌نشین بوونی

په‌شید ده‌دات و، سه‌رجه‌می ئه‌و ئه‌رک و ماندوبوونه له‌گه‌ڵ قه‌واره و قلختی کتێبه‌که و، ئه‌و ماوه‌ی کتێبه‌که‌ی تیدا نووسراوه‌ته‌وه و، ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی دانه‌ر تیایدا خه‌ریکی دانانی کتێبه‌که‌ بووه و، ئه‌و شێوه‌ی پێک و پێک و پوخته‌ی کتێبه‌که‌ی پێ نووسراوه‌ته‌وه. به‌راورد ده‌کات له‌گه‌ڵی پوه‌ه سه‌رسامیی پووی تێده‌کات و بۆی ده‌رده‌که‌وێ، که له به‌رامبه‌ری کارێکی ئاسایی و، کتێبیکی وه‌ک هه‌موو کتێبه‌کانی دیکه‌دا نیه و، ئه‌م ئیشه‌ وه‌ و توانایه‌کی گه‌ڵی تاییه‌تی بۆ به‌کاربراه، ده‌ستی زانایه‌کی که‌موینه و، به‌ری بلیمه‌تیکی که‌م هاوتا دا‌پرشته‌وه! تۆ له‌گه‌ڵ مندا - به‌ئهرکی مه‌زانه - چه‌ند به‌رگیکی ئه‌م شاکاره ئه‌مدیو و ئه‌و دیو بکه‌و، هه‌ندیک لاپه‌ره هه‌لده‌روه و، له‌ناو توتی لاپه‌ره‌کان و دێره‌کان ورد به‌روه‌ بزانه ئه‌م زانا بلیمه‌ته‌ چ په‌نجیکی داوه؟!

پێشه‌کیی بۆ هه‌موو سه‌ره‌ده‌شیک به‌گوتیه‌ی توانا سه‌رچاوه‌که‌ی به‌وردیی و پوونیی نووسیوه و، وای کردوه ئه‌گه‌ر خۆنه‌ر گومانیک بۆ په‌یدا‌بو بێ سه‌رئیشه و گه‌ران و ماندوبوون بتوانی بگاته‌وه سه‌رچاوه‌که و گومانه‌که‌ی لابه‌ریت. دوا‌ی ئه‌وه نه‌یفه‌رموه: من خه‌ریکی ته‌رجه‌مه‌م بۆ کوردیی و ئیتر پێویست ناکات بێم هه‌موو سه‌ره‌ده‌یه‌کان بنووسمه‌وه. به‌لکه‌ به‌وه‌یشه‌وه نه‌وه‌ستاه و هه‌ر شوێن و وشه‌یه‌کی گرانی له‌ سه‌ره‌ده‌یه‌کاندا دیبێ چوه‌ته‌وه بۆ لای نه‌وه‌ویی و قه‌سطنه‌لانی و، به‌گوتیه‌ی ئه‌و مانا ئه‌وان بۆیان کردوه سه‌ره‌ده‌یه‌که‌ی به‌عه‌ره‌بیی و له‌ نیو دوو که‌وانه‌ی تاییه‌ تیدا - بۆ ئه‌وه‌ی شه‌رح و سه‌ره‌ده‌یه‌که‌ی تیکه‌لا و نه‌بن - مانا لێکداوه‌ته‌وه، وشه‌یه‌که‌ی به‌عه‌ره‌بیی نامۆ و که‌م بیه‌سه‌ره‌کانی به‌سه‌رو بۆر بۆکردن ئاسان و خۆش‌خوێن کردوون. جاری وایش هه‌یه به‌وه‌یشه‌وه نه‌وه‌ستاه و له‌ ناو ده‌قه‌ سه‌ره‌ده‌یه‌که‌یشدا پێش ته‌رجه‌مه‌ کوردیه‌که‌ وشه‌ گرانه‌کانی به‌کوردیی مانا کردوه. ئه‌مانه‌یش هه‌مووی بێ ئه‌وه‌ی شتیکی وای کردبێ یه‌کیک له‌ یه‌کیک بکه‌وێ و، شه‌رح و مه‌تن تیکه‌لا و بن، به‌لکه‌ وه‌ک گوتم بۆ هه‌موویان که‌وانه و ئیشه‌ری تاییه‌تی داناوه و، وای جیا‌کردوه‌ته‌وه که‌ خۆنه‌ر کاتێ ته‌ماشای ده‌کا وه‌ک کتێبیکی ئه‌کادیمیانه‌ی پێشکه‌وتووی سه‌رکه‌وتووی ئه‌م‌پۆ بخوێنیته‌وه وایه.

که ئه‌م کاره‌یشی کردوه ده‌قی سه‌ره‌ده‌یه‌کانی به‌ئاماده‌کراوی و به‌جیا‌کراوه‌یی له به‌رده‌ستدا نه‌بووه. به‌لکه‌ گه‌راوه وشه‌ به‌وشه و، دێره‌یه‌که‌ له‌ ناو کتێبی (ارشاد الساری لشرح صحیح البخاری)دا سه‌ره‌ده‌یه‌کانی وشه - وشه له‌ ناو که‌وانه‌کان ده‌ره‌ینه‌وه و کۆی کردوونه‌ته‌وه و، یه‌کی خستوون و نووسیوون و جیا‌وازی رێبایه‌ت و نوسه‌ و ده‌قه‌کانی به‌هه‌مان ئه‌مانه‌ت و به‌شێوه‌ جوان و پوخته‌که‌ی خۆی تۆمار‌کردوه.

٣- نووسینه‌وه‌ی بێ هه‌له و بێ کوژانه‌وه:

من له‌ خۆم دانه‌گرم و کاتیک ئه‌مه‌وی شتیکی ته‌رجه‌مه‌ بکه‌م، ئه‌گه‌ر یه‌ک دوو جار نه‌ینووسمه‌وه و به‌وردیی خه‌ریکی ته‌رجه‌مه‌که‌ی نه‌بم له‌وانه‌یه له‌ چه‌ند لاره‌ هه‌له‌ی تیدا بکه‌م و بیکوژینه‌وه و ده‌سکاری بکه‌م. به‌لام ئه‌م کاره‌ی مامۆستامان له‌و پوه‌یشه‌وه زۆر سه‌رسوڕه‌ینه‌وه؛ له‌ نووسینیکیا که‌ بۆ مامۆستا مه‌لا حه‌سه‌ینی نووسیوه ده‌فه‌رموی: «... ئه‌مه‌یشت عه‌رز بکه‌م: ئه‌م وه‌رقانه که‌ ئه‌ینێرم به‌خه‌مه‌تی بگه‌ی (تأمل؛ لانه‌ا احادیث) هه‌م ته‌بیه‌یه‌ هه‌م موسو‌ده‌یه‌، له‌ خه‌مه‌ت هیچی تر‌بانا نیم که‌ بزانی موکه‌ره‌ری تیا‌یه یا تیا نییه. په‌نگه‌ زۆری تیا‌ی، شایه‌ده‌ فه‌رقیان نه‌بێ مه‌ینووسن. (والسلام علیکم والسلام).» (ل: ٣/٢٠٥). واته‌ هه‌ر یه‌ک جاری نووسیوه‌ته‌وه.

ده‌ی ئه‌م شاکاره به‌م هه‌موو ورده‌کاری و ئه‌مانه‌ت و پێک و پوختیه‌یه‌وه چۆن ئاوا یه‌که‌ده‌ست بێ کوژانه‌وه و هه‌له‌ گونجاوه؟!

هه‌روه‌ها جێگه‌ی سه‌ر سو‌رمانیکی تره که‌ دانه‌ر توانیویه‌تی له‌و ته‌مه‌نه‌دا که‌ خۆی ده‌فه‌رموی: «ذی‌هه‌م کول بوه، ده‌ستم زۆر ئه‌له‌رزێ، مه‌ره‌که‌ب هه‌مووی بۆیا‌یه دایه‌ته‌داته ئه‌و دیوه‌وه، قه‌له‌می خۆمان نییه، کاغه‌زی چاک نییه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ئه‌توانم...». (ل: ٣/٢٠٤) چۆن بۆی کراوه له‌ (٢٢) مانگدا له‌م دوو ده‌ریا بێ په‌یدا مه‌له‌ بکات و به‌پشو‌قو‌لییه‌وه بگاته‌ بنیان و، دو‌رو گه‌وه‌ه‌ریان لێ ده‌ره‌یه‌تی و، به‌و شێوه‌ جوانه بیان‌ه‌و‌نیه‌وه و، بیکا به‌دیاری ده‌ستی پیر‌یکی پیر‌ۆزی دلسۆزی گه‌ل و ئایین و، سنگ و ده‌روونی هه‌موو مر‌ۆ‌قیکی کوردی خاوه‌ن باوه‌ری پێ زاخا و بداته‌وه و، یادگاریکی شاکاری هه‌میشه‌ زیندوو له‌ پاش خۆی به‌جێ به‌یلتی؟!

کاتێ مر‌ۆ‌قی به‌ویژدان سه‌رنجی ئه‌م ئه‌نجامه‌ بدات له‌گه‌ڵ هه‌موو سه‌رنج‌دان و ورد‌بو‌ونه‌وه‌یه‌که‌یدا سه‌رسو‌رمانی زیاتر ده‌بی‌ت و، وه‌لامی زۆریشیان - جگه‌ له‌وه‌ی که‌ خوا وه‌ک مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌ک بۆ پێغه‌مبه‌ر - د- له‌پاش خۆی ئیشی ئاوا بۆ ئه‌کا وه‌لامی ئاوا بۆ ئه‌ره‌خسینی - نازانی!

بۆیه ده‌لێم: ئه‌گه‌ر ئه‌م زانا مه‌زنه له‌ هه‌ره‌تی لاویدا له‌ باتی دو‌وری و ده‌ربه‌ده‌ری و گه‌ران بۆ نان و ژبان وه‌ بینینی چه‌ندین فه‌رمان و کاری میری، باری له‌باری بۆ بلوا‌یه و به‌کاری نووسینی شاکاری ئاوا‌وه خه‌ریک بوا‌یه ده‌بوو چه‌ند کاری گه‌وره‌ی بۆ دین و دنیا‌ی ئه‌نجام بدا‌یه؟؟؟

که دینه سه‌ر باس و ناو نووسکردنی دانراوه‌کانی ئەم مامۆستا - به‌داخه‌وه - وه‌ک زۆربه‌ی مامۆستایانی پیشوومان له‌ عاستی دانراوه‌کانی ئەمیشدا ده‌سته‌وسان و بێ ئاگاداری و زانیاری ورد ناتوانین بێ گومان و بێ سێو دوو بلێن: مامۆستا ئەو دانراو و ئەو دانراوه‌ی بووه‌، ئەوه‌ی له‌ ده‌ستماندا به‌هه‌والتی ده‌زانین - ئەویش به‌ته‌واویی نا - ئەو دانراوه‌یه‌تی که‌ بۆیان لواوه‌ و لای مامۆستایانی کوردستان نوسخه‌یان بووه‌ و پارێزراون. ئێتر هه‌والتان له‌ شوێنه‌وار و دانراوه‌لیکی نیه‌ که‌ له‌ تورکیا دایان و نوسخه‌یان نه‌هاتیته‌وه‌ کوردستان و دۆستانی کوردستان و سلیمانی ئاگیان لێیان نییه‌.

ئیمه‌ گومانان له‌وه‌دا نییه‌ ئەم مامۆستا جگه‌ له‌و دانراوه‌ی لێرده‌ ناویان تۆمار ده‌کەین نووسراو و دانراوی دیکه‌ی هه‌بووه‌ و ئیمه‌ هه‌والتان نازانین؛ چونکه‌ زانییه‌کی وا که‌ خاوه‌نی گه‌لێ هه‌ست و بیری به‌رز و جوان و ناسک بووبێ پڕا ناگرێ سی و دوو ساڵ له‌ ژبانی له‌ تورکیا به‌سه‌ر بردیته‌، گه‌لێ به‌ره‌می نایابی تێدا نه‌نووسیته‌. به‌تاییه‌تی که‌ بزانیان توانای مامۆستامان له‌و ئەندازه‌دا بووه‌ به‌حه‌وت مانگ شه‌رحی فه‌ریده‌ی شیخی سیووطی کردیته‌، به‌بێست و دوو مانگ شه‌رحی موسلیم و بوخاری کردیته‌. که‌ ئەو ماوه‌ هه‌مووی ناکاته‌ سێ (۳) ساڵ، ده‌بێ سی (۳۰) ساڵی دیکه‌ی ته‌مه‌نی که‌ له‌ تورکیادا به‌سه‌ری بردووه‌ هیچ نووسراو و دانراوی تێدا نه‌نووسیته‌؟ به‌تاییه‌تی که‌ ئەم مامۆستا ماوه‌یه‌کی باش پارێزه‌ر و دادوهر بووه‌ پڕا ناگریت، وه‌ک مامۆستایه‌کی بلیمه‌ت، چه‌ندین لایحه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ و وه‌لامدانوه‌ و په‌تکردنه‌وه‌ی فه‌رمانی نادروست و نا‌په‌وا و، چه‌ندین شوێنه‌واری جو‌راو جو‌ری که‌میاب و که‌موینه‌ی باه‌تگه‌لی جو‌راو جو‌ری لێ به‌جینه‌مایته‌، به‌لام داخی ئاواره‌یی و، ده‌ردی بێ خه‌مخو‌ری و، سه‌رنانه‌وه‌ی یه‌که‌جاری له‌ دوو‌ری له‌ دۆست و هاوه‌ڵانیدا ئەو شوێنه‌وارانه‌ی - ته‌گه‌ر تێدا نه‌چوون - بێناز و په‌رته‌وازه‌ و له‌به‌ر مه‌ترسبێ تێدا چووندا داوه‌ته‌ ده‌ست چاره‌نووسی نادیار.

هه‌ر چۆن هه‌بێ هیواپراو نابین و چاره‌روانی رۆژانی داهاتوین به‌لکو خه‌مخو‌ران و دلسۆزان په‌رده‌ له‌سه‌ر لایه‌نگه‌لیکی شوێنه‌واری ئەم مامۆستا و مامۆستایانی دیکه‌مان لایه‌ن. تا ئەو کاته‌ لێرده‌ا به‌کورتیی خۆینه‌ری ئازیز له‌ دانراوه‌ ناو زانراوه‌کانی مامۆستا شاره‌زا ده‌کەین:

ئەم کتیبه‌ وه‌ک گه‌وره‌ترین دانراوی مامۆستا مه‌لا ره‌شیده گه‌وره‌ترین دانراوی کوردیی و مامۆستایه‌کی کوردیشه‌ تا ئێسته‌ چاپکراوته‌ و هه‌والتی زانراوته‌.

ئەم دانراوه‌ شیایو ئەوه‌یه‌ رۆشن‌بیرانی موسوڵمانی کورد گه‌لێ به‌وردیی لێی بکۆلنه‌وه‌، له‌ عاستیدا ده‌ست به‌سه‌ر و سنگه‌وه‌ بگرن و، په‌لی زانیاری و بلیمه‌تی دانه‌ره‌که‌ی بکه‌ن به‌ئوگۆ و نمونه‌ی به‌رز و دیاری شوێنه‌وتن و چاویلکردن و، به‌رجه‌سته‌کردنی وزه‌ و توانای مرۆقی به‌توانا و، سه‌لماندنی ئەوه‌ی که‌ مرۆف ته‌گه‌ر هه‌ول بدات و بیه‌وی ده‌توانی بگاته‌ په‌له‌ گه‌لیک جیگه‌ی پڕوای فره‌که‌س نه‌بیت و، کاری وا ته‌نجام ده‌دات وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ به‌ته‌نیا کیتۆکی گرتی به‌کۆلیه‌وه‌.

به‌داخه‌وه‌ پتر له‌ (۳۰) ساڵه‌ به‌رگی یه‌که‌می ئەم کتیبه‌ ده‌رچووه‌ و ناوی دراوه‌ به‌گوئی خۆینه‌ری کوردا، به‌لام تا ئێسته‌ خۆینه‌رانی کورد وه‌ک پتیوست لایان له‌م شاکاره‌ نه‌کردووه‌ته‌وه‌ و، به‌زمانی کوردیی هه‌لیان نه‌سه‌نگاندووه‌ و ئەوه‌ی شیایه‌تی بۆیان نه‌کردووه‌. خۆشه‌ختانه‌ برای ئازیزم مامۆستا هه‌سەن پینجوتینی ئەم کتیبه‌ی کرد به‌نامه‌ی ماجستیر و، به‌زمانی عه‌ره‌بی پڕوانامه‌ی ماجستیری له‌سه‌ر وه‌رگرت^(۱).

ئیمه‌یش لێرده‌ا به‌کورتیی له‌ چه‌ند خاڵێکدا یه‌ک دوو لایه‌نی بایه‌خی ئەم کتیبه‌ ده‌خه‌ینه‌ پڕو:

۱- ئەم کتیبه‌ تا ئێسته‌ گه‌وره‌ترین کتیبی کوردیه‌ به‌قه‌واره‌ و بارسایی و ژماره‌ی لایه‌ره‌کانی و، تا ئێسته‌ کتیبیکی دی نو به‌رگیی وا گه‌وره‌ به‌زمانی کوردیی له‌ ده‌ستدا نییه‌.

۲- ئەم کتیبه‌ له‌ باه‌تی خۆیدا تاک و تاقانه‌یه‌ و، تا ئێسته‌ هیچ زانییه‌کی کورد کاری وای نه‌کردووه‌ که‌ فه‌رمایشته‌کانی پینغه‌مه‌ر (د.خ) ئاوا به‌م فراوانیه‌ کۆ بکاته‌وه‌ و، مانایان لیک‌داته‌وه‌ و، بیانخاته‌ به‌رده‌ستی موسوڵمانانی کورد. واته‌ ئەم کتیبه‌ کتیبیکی گه‌لێ به‌بايه‌خ و گه‌وره‌یه‌ بۆ موسوڵمانانی کورد و، ده‌توانن له‌ رۆی ئەم کتیبه‌وه‌ مانا و مه‌به‌ستی فه‌رمایشته‌ پیرۆزه‌کانی پینغه‌مه‌ر (د.خ) تیبگه‌ن و بۆ موسوڵمانان پڕوون بکه‌نه‌وه‌.

(۱) پڕوانه‌: العلامة البابانی ومنهجه‌ فی کتابه‌ اقتران النیرین فی شرح الصحیحین، تألیف حسن محمد امین الپنجونی، اسلام آباد، پاکستان، ۱۴۲۱هـ ۱۹۹۹م الطبعة الاولى.

۳- ئەم کتێبه بۆشاییه‌کی فراوان له کتێبخانه‌ی کوردیدا پر ئەکاته‌وه که ده‌مێکه چاوه‌روانی پرکردنه‌وه‌یه؛ چونکه - وه‌کو و گوتمان - تا ئێسته کاریکی وا نه‌کراوه که فهرمایشته‌کانی پیغه‌مه‌ر (د.خ) به‌تیکراییی کۆیکرتته‌وه و، به‌زمانی کوردیی مانایان لیکبدریتته‌وه، ناشکرایه که هه‌ر خۆینده‌وارێکی کورد بیه‌وێ له فهرمایشته‌کانی پیغه‌مه‌ر - د - تییگات، یان له باسیک بکۆلێته‌وه. پتویستی به‌سه‌رچاوه‌یه‌ک هه‌یه که به‌زمانه‌که‌ی خۆی بێ، تا بتوانی به‌ئاسانی و بێ ماندوو‌بوون مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی به‌ده‌ست به‌یێتی و، له هه‌ول و باسه‌که‌یدا به‌هه‌له‌دا نه‌چێت. ئەم کتێبه گه‌وره‌ترین هه‌نگاوه له‌سه‌ر ئەو ڕێگه‌یه نه‌راوه.

۴- کاتیکی بمانه‌وێ به‌راوردیک له نێوان زمانی کوردی ئەم سه‌رده‌مه، یا هه‌ر سه‌رده‌میکی تر، له‌گه‌ڵ ئەو سه‌رده‌مه‌دا بکه‌ین که ئەم کتێبه‌ی تیدا نووسراوه و، جیاوازیی وشه و زاواوه و به‌کارهێنان بزانین ده‌بینین ئەم کتێبه سه‌رچاوه‌یه‌کی پوخت و، ئاوێنه‌یه‌کی بالا‌روانی ئەو مه‌به‌سته‌یه.

زیاد له‌وه ئەم کتێبه له‌وانه‌یه بێی به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌لێ به‌که‌ڵک له‌باره‌ی زۆر وشه‌ی کوردیه‌وه که دانهری ئەم کتێبه له‌ مانالێدانه‌وه و ته‌رجه‌مه‌کردنی فهرمایشته‌کانی پیغه‌مه‌ردا - صلی الله تعالی علیه وسلم - به‌کاری هێنان.

۵- ئەم کتێبه باشتترین به‌لگه‌یه بۆ ناسین و یادکردنه‌وه و له‌بیرنه‌چوونه‌وه‌ی زانایه‌کی به‌رز و وه‌کو مامۆستا مه‌لا ره‌شید به‌گ که هه‌میشه له‌ هه‌ولێ پێشکه‌وتنی گه‌له‌که‌یا بووه و، هه‌موو کات هیوا‌ی ئەوه بووه که خۆیندن و خۆینده‌واری له‌ کوردستاندا له‌ په‌ره‌سندن و گه‌شه‌کردندا بێ. ئەو زانایه‌ی که گه‌لی کورد زۆری وای بووه، به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی کتیب و نووسینیان به‌زمانی گه‌له‌که‌یان، پاش خۆیان ناویان کوێر بووه‌ته‌وه و له‌ بیرکراون، یان - وه‌ک گوتمان - به‌زۆر ده‌برێن به‌سه‌ر گه‌ل و ولاتیکی ترا.

۶- ئەم کتێبه - وه‌ک هه‌موو کتیبێکی دیکه‌ی به‌بایه‌خ و به‌که‌ڵک - به‌لگه‌ی ڕوون و ناشکرای ئەوه‌یه که زانا نامرئ و په‌ره‌مه‌که‌ی هه‌میشه به‌زیندوویی له‌ دڵ و زمانی گه‌لدا نه‌پاریزێ. پیاویکی وه‌ک مامۆستا مه‌لا ره‌شید که له‌ ئاواره‌یی و دوور ولاتیدا سه‌ری ناوه‌ته‌وه و هه‌ر له‌وێ به‌خاک سپێراوه، ئەگه‌ر خاوه‌نی سامان و داراییه‌کی فراوان بوايه و، چه‌ندین جو‌ر مائی نرخداری دنیا‌ی به‌هه‌زار - هه‌زار بوايه، ماوه‌یه‌ک دوا‌ی خزی مال و سامانه‌که‌ی ده‌چووه قورگ و گیرفانی ئەم و ئەوه‌وه و، خزیی زۆری بێ نه‌ده‌چوو بۆ هه‌تا هه‌تایی له‌ بیر نه‌کرا. به‌لام - وه‌ک ده‌بینی - له‌و دوور ولاتیه‌وه

چه‌ند ده‌فته‌ریکی زه‌رد هه‌لگه‌راوی پوا‌ی ناردۆته‌وه بۆ گه‌ل و ولاته‌که‌ی، ئەو ده‌فته‌رانه خۆیان بایی چه‌ند فلسیکی ئەو سه‌رده‌مه بوون، به‌لام ناوه‌رۆکه‌که‌یان ئەوه بوو که ئەو خزمه‌ته گه‌وره و به‌بایه‌خه‌ی به‌نایین و گه‌ل و زمانه‌که‌ی کرد و، خۆشی ڕۆژ به‌ڕۆژ لای گه‌له‌که‌ی ناسراوتر ده‌بێت و، سال به‌سال زیندووتر ده‌بێت و، هه‌میشه موسولمانانیش ده‌م به‌دۆ‌عاوه بۆ یادی ئەکه‌نه‌وه و، ره‌حمه‌ت بۆ خۆی و باو باپیری نه‌نێرن.

دووه‌م: الدرر النصیدة فی شرح منظومة الفریة:

له‌ کۆتایی کتێبه‌که‌دا مامۆستا نووسیویه.

«وبعد: فهذا غاية ما أملیناه، ونهاية ما أملناه في هذا الشرح، في يوم الجمعة قبيلها تاسع عشر شعبان المعظم سنة الف وثلثمائة وسبع عشرة...»
له‌ سه‌ره‌تایشیه‌وه نووسیویه:

«ابتدأت بشرحه ٢٢ ربيع الاول ١٣١٧»

واته مامۆستا ئەم کتێبه‌ی له‌ ماوه‌ی چه‌وت مانگ که‌متردا داناوه.

سێیه‌م: قه‌واعیدی نه‌حو و سه‌رفی کوردی:

ئەم کتێبه - من بزائم - ته‌نها یه‌ک نوسخه‌ی هه‌یه و ئه‌ویش کاتی خۆی لای خوالێخۆشبوو مامۆستا شیخ محه‌مه‌دی خاڵ بوو، زۆرم چه‌ز ده‌کرد بتوانم ده‌ستی بخه‌م و شتیکی له‌گه‌ڵ بکه‌م و وه‌ک به‌ره‌مه‌ی نایابی ئەم مامۆستا گه‌وره‌یه زیندووی بکه‌مه‌وه، به‌لام تا ئێسته ئەم ئاواته‌م هه‌ر ئاواته! به‌لکو له‌مه‌ولا وا نه‌بێت^(١).

هه‌ندیک له‌ کار و فرمائی توركیای:

وه‌کو پێشتر باسمان کرد مامۆستامان پێش شه‌ری جیهانیی یه‌که‌م چوه بۆ ئه‌سته‌موول و، هۆی چوونه‌که‌یشی ئەوه بووه که بکری به‌قازی له‌ سلیمانیه‌ی. به‌لام له‌و کاته‌دا که ئەم چووه‌ته ئەوێ شه‌ری جیهانیی هه‌لگیرساوه و، ئه‌یش کراوه به‌ئه‌فسه‌ر - ضابطی ئیحتیاطی به‌شی ئیعاشه - پاش کۆتایی هاتنی شه‌ر له‌ شاری (اطنه) کراوه به‌حاکم و،

(١) به‌زۆری ئەم باسه له‌ پێشه‌کیی به‌رگی یه‌که‌م و پاشکۆی به‌رگی نۆیه‌می (اقتران النیرین) وه‌رگیراوه.

وهک هیوادارم ئەمه دوا به‌رهه‌می نه‌بی که ده‌دۆزیت‌ه‌وه و، ئیمه - تا ئیسته - هیچ هه‌والێکمان ده‌رباره‌ی نییه‌.

ده‌ستخه‌تی مه‌لا ره‌شید به‌گی بابان

جاریکی دیش شیخ ره‌زای تاله‌بانایی

٤٧٢

له به‌رگی شه‌شه‌می ئەم کتیبه‌دا که دوا شتم له‌سه‌ر شیخ ره‌زا و شیعه‌کانی بلا‌وک‌کردوه‌هه
باسی ئەوه‌م کرد ئەوه‌نده هه‌ول بۆ بلا‌وک‌کردنه‌وه‌ی شیعی شیخ ره‌زا دراوه هه‌ول بۆ هیج
شاعیریکی تر نه‌دراوه و، ئەوه‌نده‌یش مامۆستای شاره‌زا و کارامه بۆ کۆکردنه‌وه‌هه و
لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ئەم شاعیره داهاتوونه‌ته‌وه‌هه ئەوه‌نده بۆ که‌م شاعیری دیکه‌مان
لواوه، که‌چی هه‌ر به‌ین نابەینیتیک ماوه‌یه‌کی که‌می پێ ده‌چیت، یان هیشتا چاپی نوتی
دیوانه‌که‌ی له چاپخانه‌دایه شیعی بلا‌ونه‌کراوه و نه‌بیستراوی ئەم شاعیره سه‌ر هه‌لده‌دات.
وه‌ک ئەوه‌ی له چاره‌م نووسرا‌بیت - بێ ئەوه‌ی هه‌ز به‌که‌م - به‌دوا به‌ش و به‌ره‌مه‌می ئەم
شاعیره‌دا به‌گه‌م، یان له‌ ڕیگه‌ی کۆششی منه‌وه له‌ که‌سانی دی زیاتر به‌ره‌مه‌می
بلا‌وبک‌رتیه‌وه‌هه. ئەم جاره‌یش له‌ ڕیگه‌ی براه‌یه‌ی به‌ ڕیزم مه‌لا عوثماني پشکینه‌ری
به‌ ڕیوه‌به‌رتیبه‌ی ئەوقافی سلیمانیه‌وه‌ ده‌ستخه‌تیکی به‌جۆله‌م ده‌ستکه‌وت چه‌ند شیعیکی
شیخ ره‌زا و چه‌ند شاعیری دیکه‌ی تیدا بوو، پێش هه‌موویان سه‌رنجی شیعه‌کانی شیخ
ره‌زام دا، که‌چی دوو سێ به‌یتی بلا‌ونه‌کراوه‌ی تیدا بوو به‌م شێوه‌:
١- پارچه‌ی «چومه‌ له‌ یاری مومتازم...» له‌ دیوانه‌ چاپه‌که‌دا دوو به‌یت به‌لام له‌م
ده‌ستخه‌ته‌دا سێ به‌یت به‌یت به‌یت خواره‌وه‌ی له‌ چاپه‌که‌ زیاتره‌:
یه‌ک سه‌عات و نیم که‌وته پیمه‌له عه‌ینی گیانه‌لاو
دوا‌ی ئەوه‌ ده‌سم برد و وتم: وه‌ره‌ ئه‌ی...

مختصر الجغمینی و شه‌ره‌که‌ی یان دانراویک له‌ هه‌ینه‌تدا

٤٧٣

ده‌ستخه‌تی (٧٤/٢/ع) کتیبیکه‌ به‌ناوی (مختصر الجغمینی) دانراوی مه‌لا عه‌لی کوری
مامۆستا مه‌لا ره‌سوولی زه‌کییه‌هه.
ئەم ده‌ستخه‌ته‌ سالی ١٢٩٩ به‌خه‌تی عه‌لی کوری عوثماني عوثماني نووسراوه‌ته‌وه‌هه.
سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه‌:

«الحمد لله الكريم والصلاة على رسوله الحليم، وعلى آله القويم، وبعد:

فلما تقاصرت همم الطلبة عن تحصیل علم الهيئة لكون كتبها طويلة صعبة... ألفت
فيها رسالة سهلة، على معظم مقاصدها مشتملة، وشرحتها على طبقها لتزيد يسرة،
وجعلتها لوزير العالم تحفة، فإن قبلها يكون لأية «من جاء بالحسنة فله خير منها» له
ذخرة، وإن ردها يكون آية «فعسى أن تكرهوا شيئا وهو خير لكم» لي تسلية.
کۆتاییه‌که‌ی:

والسنة القمرية ناقصة عن السنة الشمسية بعشرة أيام وإحدى وعشرين ساعة
بالتقريب.
نازانين ئەو وه‌زیره‌ی مامۆستامان کتیبه‌که‌ی پێشکه‌ش کردوه‌هه کتیبه‌.
له‌ لا‌په‌ره‌ ٢٩١ی به‌رگی سییه‌می ئەم کتیبه‌دا شتی‌کمان ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌ی زه‌کیی
نووسی.

دانراویکی دیکه‌ی مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌دی ته‌وه‌که‌لی

٤٧٤

له‌ سه‌ره‌تای بلا‌وک‌کردنه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌وه‌ خۆم گله‌ییم له‌ هه‌ندێ باری بلا‌وک‌کردنه‌وه‌ی بوو و،
ئه‌گه‌ر له‌ توانادا بوايه‌ت و، ئیمه‌یش وه‌ک گه‌لانی خواپیداوی جیهان جیگه‌ و ڕیگه‌ و
شوین و کات و که‌ره‌سته‌ و ده‌رامه‌ت و خه‌رج و کادر و کارمه‌ندی پتیویست و لێهاتوومان
هه‌بوايه‌ت ده‌بوو ئەم کتیبه‌ به‌و شێوه‌ی بلا‌وک‌راوه‌ته‌وه‌هه بلا‌ونه‌کرايه‌ته‌وه‌هه.
ئێسته‌یش ئەگه‌ر خۆم ڕووی ره‌خنه‌ و سه‌رنج به‌که‌مه‌ هه‌ندێ لایه‌نی ئەم کتیبه‌ ده‌لێم:
- ده‌بوو ئەم کتیبه‌ بابه‌مه‌ندییه‌کی ورد بکرايه‌ت پێش ئەوه‌ی بیر له‌وه‌ بک‌رتیه‌وه‌هه بخریته‌
چاپخانه‌هه. بۆ ئەمه‌یش به‌لای که‌مییه‌وه‌ دوو ڕیگه‌ هه‌یه‌:

یه‌که‌م: بابه‌ته‌کان و ناوی زاناکان به‌گوێره‌ی سال ڕیک‌بخرايه‌ن و، زانای سه‌ده‌یه‌ک
نه‌چوايه‌ته‌ سه‌ده‌یه‌کی دی و، خوێنه‌ر که‌ بۆ زانایه‌کی ژیاو له‌ سه‌ده‌ی فلاندا به‌گه‌رايه‌ت بێ
سه‌ر ئیشه‌ به‌گه‌یشتایه‌ته‌ مه‌به‌ستی خۆی.

دووهم: ناوه‌کان به‌پێی پیتی هه‌ج و ناوی زاناکان ڕیک‌بخرايه‌ن و، خوێنه‌ر له‌م
ڕوده‌یشه‌وه‌ ده‌یتوانی بێ ئەوه‌ی کاتی به‌فیرۆ به‌جیت بگاته‌ ژیان و به‌سه‌ره‌اتی ئەو زانای
مه‌به‌ستیه‌تی.

وه‌ک ده‌کرا ئەم دوو خاله‌یش به‌یه‌که‌وه‌ په‌یره‌ویی بک‌ریت و، له‌ پێشدا به‌گوێره‌ی سال و

له ناو ساله‌کانیشدا په‌یره‌ویی پسته‌کان بکرایه‌ت.

وه‌ک له پيشه‌کيی به‌رگی په‌که‌مدا روونم‌کرده‌وه مه‌ترسيی نابه‌کامبوونی کاره‌که‌م و به‌زايه‌چوونی په‌نجه‌که‌م پيش نه‌وهی به‌ئه‌نجام بگات نه‌وه‌له‌يان له‌کيس دام و، په‌کيکيش له‌وه‌که‌موکوروپيانه‌ی له‌م (بي مه‌نه‌ه‌جيبه) وه‌روويداوه نه‌وه‌يه که زانبارييم ده‌رياره‌ی ماموستايه‌ک ده‌ستکه‌وتووه و گه‌راوم و هه‌ولمداوه چيم ده‌رياره‌ی ده‌ست که‌وتووه هه‌مووی به‌يه‌که‌وه بنووسم، که‌چيی زوری پي نه‌چووه زانباريی نويم ده‌رياره‌ی نه‌وه ماموستا دوزيوه‌ته‌وه، بويه‌گه‌لي جار ده‌رياره‌ی په‌ک ماموستا دوو س جار شت ده‌نووسم و، هيشتا باسه‌که‌يش ته‌واو نابيت و له‌وانه‌يه زانباريی ديشی به‌دوادا بيت.

له‌م به‌رگه‌يشدا چهند ماموستای وا دينه پيشه‌وه پيشتر له‌سهریان نووسراوه و، به‌ره‌هم و شوينه‌واريان دوزراوه‌ته‌وه و لي‌ره‌يشدا بابه‌تي تازه‌سهری هه‌لداوه و، جاريکی دی ناويان هاتووه‌ته‌وه ناو ناوان.

په‌کيک له‌وه ماموستايانه ماموستا مه‌لا محمه‌دی ته‌وه‌که‌ليی بانه‌ييه:

نه‌م ماموستا له به‌رگی پينجه‌می نه‌م کتيبه‌دا باسی کتيبيکی بچکوله‌ييم کرد، پروا ناکريت ماموستايه‌کی گه‌وره و زانا و خاوه‌ن مه‌درسه هه‌ر به‌وه کتيبه بچکوله‌وه وه‌ستا بيت، به‌لام که هيجمان له ده‌ستدا نه‌بيت ناتوانين شتيک بلتين. له‌م ماوه‌يشدا له پاشماوه‌ی ده‌ستخه‌تيکدا، که به‌ بۆ چوونی خۆم به‌ به‌شتيک له‌ کۆمه‌ليک فه‌تاوای ده‌زانم و وينه‌ی چهند لا‌په‌ره‌يه‌کيم له‌لايه و ده‌ستخه‌ته‌که به‌خه‌تي شتيخ جاميی باپيره‌ گه‌وره‌مه‌.. ناميلکه‌يه‌کی بچکوله‌ی ماموستا مه‌لا محمه‌دی ته‌وه‌که‌ليی تي‌دايه له‌ باسی ته‌قليدا، سه‌ره‌تا و کۆتاييه‌که‌ی وه‌رده‌گرين.

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«الحمد لله العليم الحكيم، والصلاة والسلام على سيدنا محمد نبيه الكريم، وعلى آله وأصحابه ذوى الفضل العيم. أما بعد فليكن معلوما لدى العلماء الفاضلين والفضلاء الكاملين أن مسألة تقليد من كان شافعي المذهب ووقف ما يصح وقفه على آخر...»

کۆتاييه‌که‌ی:

«فكما أن هذا الموجب يرتفع بحكم المخالف بخلافه، فكذا ذاك يرتفع بتعلق اعتقاد وتقليد آخر بخلافه. هذا ما بلغ إليه فهمي، ووصل إليه

علمي، وفوق كل ذي علم عليم. محمد التوكلي المدرس ببروژه. كتيبه جامي»

نه‌م ده‌ستخه‌ته - نه‌وه‌ی که‌ماوه - تيکرا ۱۳ لا‌په‌ره‌يه، به‌خه‌تي شتيخ جاميی باپيره‌ گه‌وره‌مه، سالي ۱۱۱۰ک نووسيويه‌تيه‌وه.

فه‌تاوای چهند که‌سی تي‌دايه و، نه‌قليشي له‌ چهند کتيبه‌وه تي‌دايه، له‌وانه نه‌قل له‌ شه‌رحی موچه‌ره‌ره‌ی ميصریيه‌وه که‌ مه‌به‌ست (المقرر فی شرح المحرر)ه که‌ له‌ لا‌په‌ره (۱۰۰)ی به‌رگی سي‌يه‌می نه‌م کتيبه‌دا به‌درتيی له‌ سه‌ريمان نووسی. نه‌مه‌يش نه‌وه ده‌رده‌خات که‌ نه‌م کتيبه له‌ کوردستاندا له‌ به‌رودا بووه و جيگه‌ی متمانه و پروا بووه.

هه‌روه‌ها فه‌تاوای مه‌ولانا قيوامه‌دينی کوری عه‌بدوللای کوری فه‌قی نه‌جمه‌دين. که‌ ماموستا قيوامه‌دينی حه‌سه‌نيان هه‌يه و له‌م کتيبه‌دا له‌سه‌ر نه‌ويش شتيک نووسيوه.^(۱) وه‌ک فه‌تاوای مه‌ولانا حه‌سينيشی تي‌دايه که‌ به‌مه‌ولانا حه‌سينی شه‌به‌کيی ده‌زانم. له‌وه‌يشه‌وه که‌ نه‌م ده‌ستخه‌ته سالي ۱۱۱۰ نووسراوه‌ته‌وه ده‌گه‌ينه نه‌وه ماموستای ته‌وه‌که‌ليی پيش نه‌وه ميژووه له‌ ژياندا بووه، به‌لام جاري نازانين که‌ی بووه.

کتيبی دوعای شتيخ هه‌سينی به‌رزنجيی

۴۷۵

له‌ ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی ماموستا عوثماني موفه‌تيشی نه‌واقفا دانراويکی ناته‌واوی دوعا هه‌يه به‌وه باشه له‌ کۆتاييه‌که‌يه‌وه ناوی دانهر و نووسه‌ره‌وه‌ی تي‌دايه، به‌لام به‌داخه‌وه ناوی دانهره‌که‌ی باش پروون نه‌کراوه‌ته‌وه.

نه‌وه‌ کۆتاييه‌ی که‌ ماوه وه‌ک خۆی ده‌ينووسم:

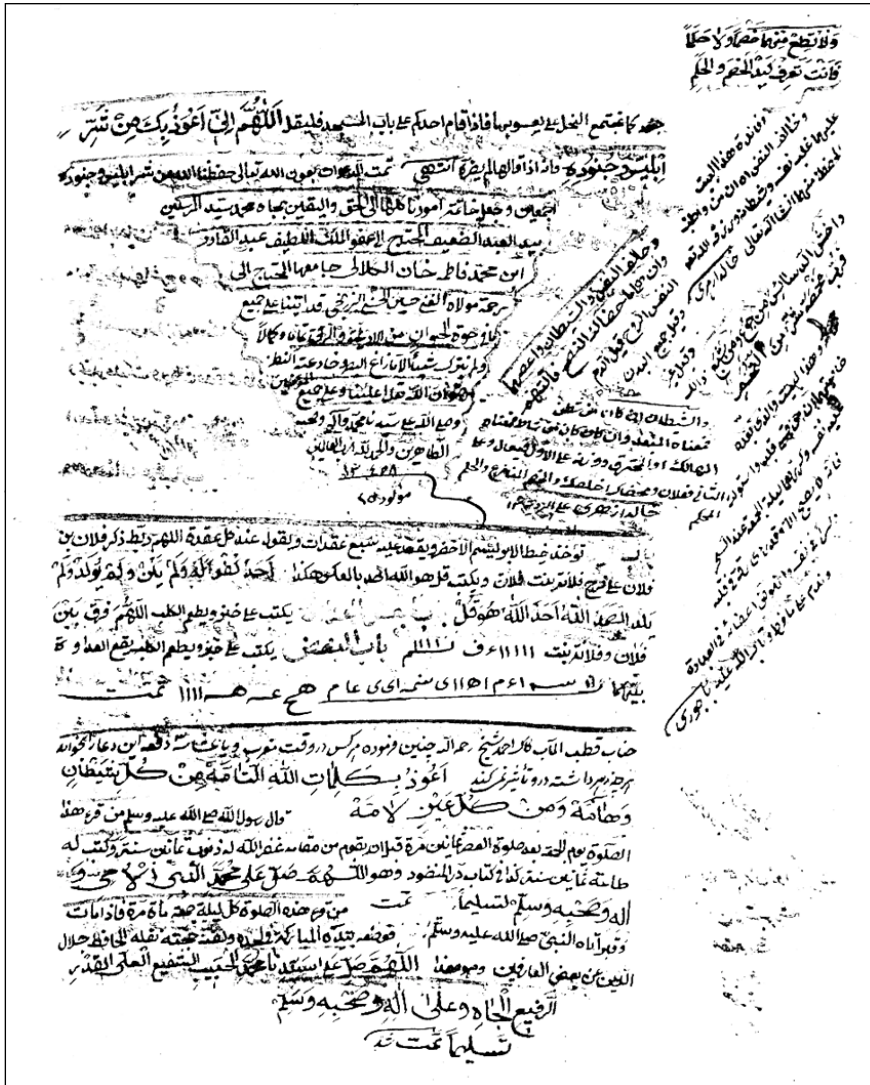
«تمت الدعوات بعون الله تعالى حفظنا الله من شر ابليس وجنوده أجمعين، وجعل خاتمة امورنا كلها الى الحق واليقين بجاه محمد سيد المرسلين، بيد العبد الضعيف المحتاج الى عفو الملك اللطيف عبدالقادر ابن محمد فاطمه خان الغلالی، جامعها المحتاج الى رحمة مولاه الغني حسين الحسنی البرزنجي، قد اتينا على جميع ما في حياة الحيوان من الادعية والرقى تماما وكمالا، ولم نترك شيئا الا مازاغ عنه البصر، وخادعته

(۱) پروانه: به‌رگی پينجه‌می سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ل: ۲۸۱.

النظر. رضوان الله تعالى وعلى جميع المؤمنين. وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه الطاهرين. والحمد لله رب العالمين. سنة ١٣٤٥هـ / مولود ٢٥»

ئه وهی ماوه له دهستخه ته که ١٨ لایه په په. به مه ره که بی رهش و سوور نووسراوه ته وه، ناوی بهرکه و تووه. گه لیکه کوزاوه ته وه.

نازانری شیخ حههینی دانه ری کتیه که کتیه. ده بی شیخ حههینی قازی نه بیته؟
ئه مه دهستخه ته له ناو دهستخه ته کانی مه لا عوثمانی موفه تیشی ئه وقافدایه و به ژماره ٢١٧/ع پاریزراوه.

کوتایی دانهراوه که

داستانی شه‌سپی رەش

٤٧٦

یه‌کی‌که له چیرۆک یان داستانە ئەفسانە‌یییەکان، که ماوه‌یه‌کی درێژ و سه‌رده‌میکی له میژ له کۆر و دیوه‌خانی میر و پاشا و ئا‌غایانی کوردستاندا به به‌یت و مه‌قام و ده‌نگی خوش شه‌وگاری پێ زرن‌گێژ و، شه‌وی پێ پۆژ کراوه‌ته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له ته‌ک زه‌لامیکی نه‌خوێنده‌واری چیرۆک‌گێڕه‌وه‌ی دیوه‌خانی ئا‌غایانی ناوچه‌ی پشده‌ردا یه‌ک که‌وته‌ین، ئەم داستانە‌ی به به‌یت و ده‌نگی خوش ده‌خوێنده‌وه، به‌لام داخه‌ ناچێ و - هه‌رگیزیش له‌بیرم ناچێ - که ماوه و که‌ره‌سته‌ی نووسینه‌وه و تۆمارکردنی ئەم چیرۆکه و گه‌لێ شتی دیکه‌م نه‌بوو که له سنگی ئەو پیاوه نه‌خوێنده‌واره‌دا تۆمار کرابوون و، رووی پۆژ رەش بێت ئەو هه‌له زێ‌پینه‌ی له کیس دام!

له‌وانه‌یه کۆنترینی ئەو ده‌قانه‌ی ئەم به‌سه‌رهاته - یان ئەفسانە‌یان - به‌زمانی کوردیی گێ‌پراوه‌ته‌وه ده‌قه‌که‌ی فه‌قی ته‌یران بێت.

له (د.ع) دا پێ‌گه‌م له ده‌سته‌خه‌تیکی کۆن که‌وت که مامۆستا‌یه‌کی کورد نووسیویه‌تی‌ه‌وه و له ناویدا داستان‌یه‌کی کۆنی به‌زمانی فارسیی تۆمار کردووه، داستان‌ه‌که ناوی (داستان اسپ سیاه) و له کۆتایی داستان‌ه‌که‌وه که به‌هه‌له‌سه‌ت نازناوی (جانی) نووسراوه، (جانی) ش شاعیریکی کۆنی کورده، به‌لام شتیکی ئەوته‌ی ده‌رباره نازانین، ئەوه‌نده نه‌بێ که له لاپه‌ره ٦٠٦ ی میژووی ئەده‌بی کوردیدا ناوی هاتووه و، له رسته‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌یده‌کانی جه‌باریشدا جانی ناویک هه‌یه. هه‌روه‌ها له لاپه‌ره ١٥٣ ی به‌رگی سییه‌می کتێبخانه‌ی ئەوقافی مه‌رکه‌زی سلێمانیدا نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌سته‌خه‌تیکی ناوی محه‌مه‌دی کورێ محه‌مه‌د صالحی کورێ جانی یه.

سه‌رپا‌سه‌کانی داستان‌ه‌که

- در بیان اوصاف حضرت رسالت پناه محمد مصطفی علیه السلام.
- در بی وفایی دنیای فانی که احدی تکیه بر نکند
- داستان وحی کردن خداوند تبارک و تعالی بر محمد و روانه‌کردن آن جناب عمر را برای اسپ سیاه و آوردن او را باسانی
- داستان ربودن عمر علیه السلام اسپ سیاه با شلیمون را و رفتن عسکر از عقبش...

- داستان جواب بردن طیرا آباییل بخدمت محمد - ع م - و آمدن لشکر صحابه.
- داستان اغتشاش کردن لشکر صحابه با لشکر شلیمون وشکسته شدن لشکر شلیمون و کشته شدن صحابه ایشان را.
- داستان اختلاط شدن هرد و لشکر وشهیدن (١). شدن دندان حضرت علیه السلام را.

کۆتاییه‌که‌ی:

بسی هست این در تغر و پسند ز نزدی یکی عاقل و هوشمند
 . . که ای (جانی) جان و دل پر جراح تو برکش چو بلبل صحر که سیاح
 چو بلبل همه صبح در پیش گل بزاری بکن عرض واحوال دل
 خدایا دعای من اضطراب ز الطاف جودت بفرما اجاب
 ز بحر معاصی غریقم غریق کریم کرم کن بفرما عتیق
 دوچشمم بختمش منور شدی مرادم همین بود میسر شدی
 تمام کتاب داستان اسپ سیاه من مصنفات (جانی) از دست حقیر پر تقصیر، المحتاج
 الی عفو ربه القدير، محمد امین ابن ملا نبی آکوبن ملا حیدر بن ملا نبی المشهورون
 بآکو، من قبيلة اوجاغزادکان زنگل، فی سنة هزار و دوصد و هفتاد و یک سال من هجرة
 رسول رب العالمین.

یا ناظر ادع لکاتبه ولمؤلفه بالغفران علیک الرحمة والرضوان فی ٩ ن ١٢٧١

دانراویکی مامۆستا مه‌له‌مه‌هوودی هه‌کاری

٤٧٧

ئەم مامۆستا یه‌کی‌که له‌و مامۆستا فره و بێ شومارانه‌ی کورد که له سه‌رده‌می خۆباندای که‌له زانای چه‌رخێ خۆیان بوون و دانراوی باش و، فه‌قیی زه‌ره‌ک و، مه‌دره‌سه‌ی گه‌وره‌یان بووه، به‌لام له‌به‌ر خه‌منه‌خوراویی دواي خۆیان ناویان کوێر بووه‌ته‌وه و، شوێنه‌واره‌کانیان تێداچوون و، ئەگه‌ر شتیکی که‌م له به‌ره‌مه‌ی زۆریان مابیت له سووچ و که‌لینی له بێ‌چوونه‌وه‌دا ده‌یان مه‌ترسیی گه‌وره هه‌ره‌شه‌ی له ناو‌بردنیان لێده‌که‌ن.

ناوی ئەم مامۆستام له هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌ده‌سته‌دابووی لای خۆماندا نه‌دیوه و، نازانم که‌ی و له کوی ژیاوه و، شوێنه‌وار و به‌ره‌مه‌ی چی بوون. کتێبخانه‌ی مامۆستای خال ئەم

دانه‌ی لهم دانراوه‌ی بۆ پاراستووین و، منیش لی‌ره‌دا به‌کورتیی به‌میژووی زانایانی کوردی ده‌ناسینم.

مامۆستا ناویکی تاییه‌تیی بۆ کتیبه‌که‌ی دانه‌ناوه و سه‌ره‌تا‌که‌ی ئاوا ده‌ست پیکردووه:

«وبعد: يقول العبد المحتاج الى ربه الغني محمود بن حيدر الحكاري، اورق بلطفه اغصان آماله الباري: لما اختصرت رسالة السمرقندي في سالف الزمان، لما فيها من طول ونمط غير ملائم للوجدان.. اردت أن اكتب عليه - ان شاء الله تعالى - ارقاما في غاية الاختصار والوضوح، ولا راجع استمدادا في ذلك الى غير شرحها من المتون والشروح، لانا في سفر والكتاب مفقود، والوقت غير مساعد، والقلب بالآلام معلول، والخطر متفرق، ويد الطبع من هجوم الحوادث الى العنق مغلول. فنقول وبالله التوفيق...»

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

«هذا آخر ما كتبنا على الرسالة بالاستعجال، من غير تبختر فيه لبرائد من قبل البال، فيا معشر الإخوان الخلان لعلكم لا تلتفتوا الا بالاصلاح والاحسان، الى ما فيه من اثر الذهول والنسيان، او تقارير مستدركة عند ارباب التبيان، لأنه قد ورد في زمان لم اقدر فيه على التأمل بالامعان، والمقصود منه ان يكون ملائما لمذاق الصبيان، تجرى مجراه مع صغر الحجم وثقل الاركان، متبخترا بجر الذيل في رياض رسوخ الازهان، والمحمد لله على هذا الاحسان، العظيم الجسيم الشأن، والصلاة على رسوله اشرف ما في عالم الاكوان، وعلى آله وصحبه المتدينين باكمل الاديان، مادام المردود للدهور والجريان للازمان.

کتبه عثمان المجروح بسهم الصبيان المثلم! بآلام الدوران، لاجل استاذنا المشهور بين الفضلاء بكثرة الاذعان وشمس الاديان.»

ده‌بێ لی‌ره‌دا ئەوه نه‌بوێرم که له به‌رگی چه‌واره‌می (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد) دا شتیکی کورتم له‌سه‌ر مامۆستا مه‌لا مه‌حمودی هه‌کاریی - یان شاعیری هه‌کاریی - نووسیوه^(١)، به‌لام نازانم ئەو مامۆستا و ئەم مامۆستا یه‌ک که‌سن یان نا؟

(١) برۆانه: لاپه‌ره ١٥٠ی سه‌رچه‌وه‌ی ناویراو.

چونکه له‌وێ ناوی باوکی نه‌نووسراوه و، ئەوه‌ی له‌یه‌کیان نزیک ده‌کاته‌وه ناوی (مه‌حمودی هه‌کاریی) یه.

شایانی باسه مامۆستایه‌کی دیکه‌مان له ناوچه‌ی بادینان به‌ناوی مه‌حمودی کوری هه‌سه‌ن هه‌یه که زانایه‌کی گه‌وره‌ بووه و به‌پێژه‌وه ناویراوه و، گه‌لێ حاشیه‌ی به‌سه‌ر ده‌ستخه‌ته‌ جۆراو جۆره‌کانی مامۆستایانی کورد و حوچه‌کانی کوردستانه‌وه هه‌یه.^(١)

باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که:

ئهم ده‌ستخه‌ته‌ له کتیبخانه‌ی خوالیخۆشبوو مامۆستای خالدا به‌ژماره (٢٨٧) پارێزراوه، ٢٤ لاپه‌ره‌یه. عوتمان ناویک له‌به‌ر خاتری مامۆستایه‌ک نووسیویه‌تییه‌وه، ناوی مامۆستا‌که‌ی نه‌نووسیوه و، میژووی نووسیینه‌وه‌که‌یشی دیاری نه‌کردووه.

ده‌ستخه‌ته‌که‌ بێجگه‌ لهم دانراوه‌ سی دانراوی دیکه‌یشی له‌ خو‌گرتووه‌ که ئەمانه‌ن:

١- (البهجة المرضية) ی شیخی سیووطیی.

٢- حاشیه‌ی سه‌ید عه‌لی کوری سه‌ید ره‌سوولێ به‌رنجیی به‌سه‌ر دێباجه‌ی (شرح الطوالع) هوه، سالی ١٢٥٦ به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌ی نووسراوه‌ته‌وه. ١٦ لاپه‌ره‌یه.

٣- شه‌رحی عیصامه‌دینی ئەسفه‌رایینی به‌سه‌ر نامیلکه‌ی عه‌ضودیه‌وه، له‌ کۆتاییه‌یه‌وه ناته‌واوه، حاشیه‌ی گه‌لێ له‌ مامۆستا کورده‌کانی به‌سه‌ره‌وه‌یه.

(١) مامۆستایه‌که‌مان له‌ په‌راوێزی کتیبیکدا به‌راوردی له‌ نیوان مامۆستا زه‌ینه‌دینیکی و مامۆستا مه‌حمود هه‌سه‌ندا کردووه و ئاوا‌ی فه‌رمووه:

اگر چه (زين الدين) زين جهانست

وليكن مثل (محمود حسن) نيست

(بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد، به‌رگی چه‌واره‌م، ل: ٢٨٢)

شاه‌هه‌یین

٤٨٧

سه‌ره‌پای ئه‌و زیانه زۆر و سنوور نه‌زانراوه‌ی له‌که‌له‌پوور و میژووی ئه‌ده‌بی کوردیی که‌وتوه‌ و ، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌هیشتايش نه‌توانراوه‌ به‌ر له‌ لافاویی داماله‌ر و ماکاوه‌که‌ری شوینه‌واری زانایانی کورد بگیری و ، هیشتا رۆژانه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رنج‌پاکیش هه‌والی تیداچوونی سامانی نه‌ته‌وايه‌تی گه‌لی کورد - به‌هۆی که‌مه‌ترخه‌میکردنی نه‌وه‌کانیه‌وه‌ له‌ عاستی پاراستنیدا - ده‌بیسین... سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ و چه‌ندین ده‌ردی کوشنده‌ی دیکه‌ که‌هه‌ره‌شه‌ له‌ شوینه‌وار و سامانی نه‌ته‌وايه‌تی کورد ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر که‌سیک نه‌ختیک به‌خه‌مه‌وه‌ منه‌ بکات و ، هه‌ندیک به‌شاره‌زاییه‌وه‌ مه‌درسه‌ و مال و مزگه‌وته‌کان و بنه‌ماله‌ ئایینییه‌کان و ، جیگه‌ گومانه‌کانی شوینی ئه‌و شوینه‌وارانه‌ بگه‌ریت، به‌لگه‌گه‌لی وه‌های ده‌ست ده‌که‌ویت گومان له‌وه‌دا ناهیلن که‌ ئه‌وانه‌ی له‌ بواره‌گه‌لی جیا - جیا و ، جۆراو جۆری کاروانی رۆشنییری کوردیدا کاربان کردوه‌ گه‌لی له‌وانه‌ زیاترن تا ئیسته‌ باسیان کراوه‌ و ، ناویان له‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژووی ئه‌ده‌بی کوردیی تو‌مار کراوه‌ و ، ئه‌مه‌یش پیمان ده‌لیت: با هه‌رکه‌س له‌ عاستی خۆیه‌وه‌ چیی له‌ توانادایه‌ و ، چۆن مه‌چه‌کی ده‌چه‌رخیت، با هه‌موو شاره‌زایان و لیته‌اتوانی بواری کۆکردنه‌وه‌ی که‌له‌پووری کوردیی، به‌ده‌ستی گه‌ل، به‌گور و تینیکی له‌مه‌وپیش زیاتره‌وه‌ بکه‌ونه‌ خۆ و ، هه‌ولێ چرت و زیاتر بده‌ن بۆ دۆزینه‌وه‌ و کۆکردنه‌وه‌ و رزگارکردنی ئه‌و شوینه‌وارانه‌مان - هه‌ر شوینه‌وارێک - که‌ ماون و ، له‌ مه‌ترسیی تیداچوون ده‌ربازبان بکه‌ن.

ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بیستم له‌ مالێک ده‌ستخه‌تیکی کوردیی شێوه‌ی گۆرائیی هه‌یه‌ ، ئه‌وه‌که‌سه‌ی هه‌واله‌که‌ی دامی وتی: ده‌ستخه‌ته‌که‌ دیوانی شاعیریکه‌ ناوی حه‌سه‌ینه‌ و کتێبه‌که‌ی ناوی (حسه‌ینییه‌) دوا‌ی هه‌واله‌که‌ که‌وته‌م تا رۆژی ٢٠٠٥/٢/١٥ له‌ته‌ک مه‌لا عه‌لی پیشنویژی مزگه‌وتی (حاجی مه‌لا شه‌ریف) دا چوین بۆ مائی کاک (مه‌حمود حه‌مه‌ره‌حیم رهمه‌زان چوارتا‌قیی).

ئه‌و ده‌ستخه‌ته‌ی که‌ ماوه‌یه‌ک بوو عه‌وداتی بووم و به‌دوایدا ده‌گه‌رام له‌ لای کاک مه‌حمود بوو ، که‌ باسیم کردو مه‌به‌سته‌که‌م بۆ روون کرده‌وه - مائی ئاوا بیت - ده‌ستی

سه‌ره‌تای دانراوه‌که‌ی هه‌کاری

بەرۆومەوه نەناو، دەستخەتەکەى بۆ ھێنام و، مۆلەتى ئەو ھیشى دام کە لەتەک خۆمدا
بیبەم و سوودی لى وەر بگرم.

دواى ئەودى هينامه وه ماله وه و به شينه يى بوى دانىشتم، بينيم ئەمه يش يه كيكه له و دهستخه ته بينازكه وتوانه ي بواى ئەدهب و كه له پوورى كوردى، كه سه ربازه گوماو و نهاسراوه كانمان رۆژانىكى ژيانى خويان بو تهرخان كردووه و، ههركهس به بۆچوونى خوڤى و، به پىتى باوى ئەو شوپن و رۆژگارهى ئەوان تيايدا ژيان، شوپنه نهچى خوڤان له سه ر لاپه ركانى ميژوو و ئەدهب و زمانى كوردى به جيهيشتووه، به لام به داخه وه له م سه رده مه ي ئيمه دا، كه ده كرى به سه رده مه ي ته قينه وه و رابوون و راپه رين بو بووژاندنه وه ي زمانى كوردى دانيين، لا له و باه تانه ناكريته وه و، ئەو كه مه كه مه يش له شوپنه واريان له چنگ نه ههنگى له ناوچوون قوتار بووه خهريكه كه مه ته رخه ميكردى ئەم وه چى ئەمپۆى كورد ده بخاته وه قورگى ئەو نه ههنگه و، بو هه تا هه تا يى سه رى تيدا ده چيت.

ئەم شۆپتەوارەى لێردەدا باسى دەكەین ڕەنگە لە ڕووى ناوەرۆك و مەبەستى باسەكە يەوہ بۆ ئەمڕۆ نەگونجیت و، ئەگەر نووسەرانی ئەو بوارانە بیانەوى لەو ڕووە شتێك بنووسن گەلى لەو چاكترى بنووسن. بەلام لە ڕووكەى دییەوہ كە سەربازىكى گومناوى كورد - كە نازانین كى بوو كەى بوو و لە كوێ بوو - لە سەردەمێكدا گەلى كەس بەلایانەوہ بەكوردیى نووسین نەنگ بوو و قەلەمى خوێان لى پاراستووہ، ئەم ھاتووہ بەسۆز و شەوقەوہ لەو بوارەدا ئەو بابەتەى خوێ پەسەندى كردووہى ھەلبژاردە و، بەزمانى شیرىنى كوردیى و شیبوہى گۆرانى ھەزاران بەیتى بۆ ھۆنیرپەنەتەوہ و، كردوونى بەمەلوانكە و، كردوونى بەگەردەنى بەرزى ئەدەب و زمانى كوردیدا.

ئەم جوۆرە کارانە، جگە لەوێ بەشتیکن لە کە لەپووری گەلە کەمان و، یادگاری زیندووی ئەو مامۆستا گومناوانە پۆژگاری تاریک و ئەنگۆستە چاوی کاروانی ئەدەب و زمانی کوردین، کەرەستە یەکێ پڕ لە گەوهەر و مروارین لە بوخچەی کارەکانی ئەواندا هەلگیراون بۆ ئێمە ئەمڕۆ کە بمانەوێ فەرھەنگی پەسای زمانی کوردیی دەوڵەمەند بەوشە پەسەنی کوردیی بنووسینەو، بۆ ئەو پڕۆژە بێ پشکنینی ئەم بوخچە نەکراوانە هەرگیز ناتوانین دان بەویدا بێتین کە هەرچی وشە پەسەنی ماوی پاشماوی دەیان و صەدان کارەسات کە بەسەر ئەم گەلە و زمانە کەیدا هاتوونمان لە دوو توتیی فەرھەنگی کوردیدا گونجاندوو.

بۆيە دەيلىيىن و دەيلىيىنەو: كە دەيى ھەرجى زووترە و تا ھەل لە كىس نەچووە بەرەروشەو لە ئاستە بەرزەكانى خويىندنى بالاو، و، لە لاين روڭشېيرانى كارامە و

شاره‌زاوه، به به‌رنامه‌ی ورد و، نه‌خشه‌ی دروسته‌وه پرۆژه‌ی بووژاندنه‌وه‌ی سامانی ئەده‌ب و که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه تيمان دابريژريته و، شانی پيدا بکريته و، هيچ شتيک پشتگوي نه‌خريته و، ئەم سامانه له نرخاندن نه‌هاتوه به‌جوانترين شيوه ببووزيئريته‌وه و، ئيمه‌يش وه‌ک‌گه‌لانی خودا پيداوي جيهان - با که‌ميش بيته - بيينه‌خواه‌نی سامانی نه‌ته‌وايه تيمان.

بایستی ده استخاره که:

نهم شویته واری باسی دهکەین دەستخەتیکە بریتییه له (۲۵۵) لاپەرە، لاپەرە ی هەژدە بەیت شیعری تێدا یە، پێوانەی دەستخەتە کە (۱۴×۲۰)ە، بە مەزە کەبێ شین و سوور نووسراوە تەو، بە دەستی دەرویش سە عید - یا عەبدولقادر - لە یەکە (ربیع الاول) ی سالی ۱۳۵۹ ک بە رانبەر بە یەکێ چواری ۹۴۲ دا نووسراوە تەو.

خه ته که ی شیوه فارسییه و، خوشخوینیه و، سهره تا و کو تایی ماوه و، تا نه دایک باش پارێزراوه.

دائر او هک:

که توزیک به قوولی به لاپره کانی دهستخه ته که دا شۆرینه وه دهبین دانهره که ی نه ناو و شۆرتی خۆی به وردی نووسیوه، نه ناوی ته و اویشی بۆ کتیبه که ی داناوه. ههرچی وهک خۆی دهلی ناوی (قادره)، به لام له وه به ولاره ورونی ناکاته وه قادر کوری کتیه و خه لکی کوپیه و، له چ میژویه که دا کتیبه که ی نووسیوه، له م روه وه ئه وه به یثانه دینینه وه که ناوی خۆی تیدا بردوون:

بمبہ خشی به عیشق یاران رهسول

(قادر) به ئوممەت ویت کەری قەبوول

لہ کوّتايشدا دہلّی:

يا رهب به خاطر ذولجه لالي خوت

به ذات و صفات لایه زایی خوٲ

(قادر) ای میسکین بیه‌خشی خودا

له گهڻ ئوممه تان عه ٻڌي روو سڀيا

دواى ئەم بەيتانەيش نووسەرەوھىەک بەم جوړه کوټايى به دهستخه ته که دینى :

« هه‌م (ده‌رویش سه‌عید) خواننده‌ی کیتاب

به عه‌بدی ده‌رگای ره‌سوول که‌ی حیساب

تمت شد کتاب خوشنوی شاه حسین از همت {یان صمت!}

عبدالقادر فقیر، سراپا تقصیر، از تاریخ هم ربیع الاول،

در سنه ۱۳۵۹ هجری، مطابق ۹۴۲/۴/۱ «

که جارتیکی دیکه به‌چاوی موشته‌ری ده‌گه‌پینه‌وه به‌سه‌ره‌تای ده‌ستخه‌ته‌که‌دا و بۆ ناو و ناوه‌روکی کتیبه‌که ده‌گه‌پین، ده‌بینین دانه‌ره‌که‌ی ناوه‌روکه‌که‌ی بۆ رووداوی (که‌ربه‌لا) و شه‌هیدکرانی (حه‌زه‌تی حسه‌ین) - خ - ته‌رخان کردووه و، له‌ په‌نای ئه‌و رووداوه‌یشدا میژوویه‌کی ئه‌و بنه‌ماله و به‌سه‌ره‌اتیان دوا‌ی شه‌هیدبوونی حه‌زه‌تی حسه‌ین له‌ چه‌ند سه‌رچاوه و ده‌ده‌گریته و، ئه‌م هه‌لبه‌سته‌یش کوردیی ده‌نوسۆ. له‌م رووه‌یشه‌وه چه‌ند به‌یتیکی هه‌لبژارده له‌سه‌ره‌تای کتیبه‌که و ده‌ده‌گرین:

فه‌ردو ته‌نیاو تاک ره‌حیم و ره‌هبه‌ر

بده‌ریم ته‌وفیق پادشای ئه‌که‌به‌ر

به‌شق محه‌مه‌د شای تاج (لولاک)

بو‌اچووم ته‌عرف (شاه حسه‌ین) بی‌باک

پاش پارانه‌وه و دۆ‌عای خیر بۆ خۆ‌ی و داوای فاتحه و چه‌ند باسی دی ده‌لی:

ئومیدم به‌ تۆن ره‌حیم و ره‌حمان

بو‌اچووم ته‌عرف حسه‌ین پاک‌جان

بو‌اچووم ته‌نای ده‌عوای که‌ربه‌لا

(جه‌نگ شاه حسه‌ین) ئه‌و شاه جه‌لا

باز ها نه‌ سه‌رم هه‌وای شه‌ر و شه‌ر

ته‌عرف جه‌نگش باوه‌رووم خه‌به‌ر

ده‌عوای (که‌ربه‌لا) بو‌اچووم به‌ نه‌ظم

تا گۆش بگی‌ران مه‌جلیس بی‌ غه‌م

تا که‌ حالیی بان جه‌ مه‌عنای کیتاب

هه‌رکه‌س ره‌حمش بۆ جه‌رگش بۆ که‌باب

داستان کیتاب ته‌مام دا خه‌به‌ر

(روضه‌ الاحباب) ته‌مام سه‌راسه‌ر

به‌عضی (جه‌وه‌هه‌ری) چه‌نی چه‌ند (به‌یاز)

به‌ نه‌ظم ئاوه‌ردم یاران هه‌مه‌پراز

جه‌ هه‌ر کیتابی به‌عضی وه‌رگرتم

(به‌یاز) ئی سـازام په‌ری ئه‌ی ره‌زم

هه‌رکه‌س بو‌انۆ یاخو گۆش گیرۆ

چون دو‌رپر شه‌هوار له‌ ذذته‌ لیش به‌رو

هه‌رکه‌س به‌ له‌وئی که‌رده‌ن ربوایه‌ت

ته‌مام غه‌بۆ په‌ی که‌س حیکایه‌ت

وه‌صف ذه‌لیلی ئه‌ولاد ئه‌طه‌هار

ته‌مام غه‌بۆ تا (یوم القرار)

به‌ صد ربوایه‌ت مواچان کیتاب

هه‌رکه‌س به‌ نه‌وعی که‌ردشان خیطاب

منیش گۆلچینی راویان که‌ردم

هه‌تا ئه‌ی کیتاب به‌ نه‌ظم ئاوه‌ردم

له‌ دامینی ئه‌م به‌یتانه‌وه و له‌ په‌نای ناوینشانیکدا که‌ به‌خه‌تیکی نوێ له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می ده‌ستخه‌ته‌که نووسراوه ناوی (شاه حسه‌ین) بۆ ئه‌م کتیبه‌ داده‌نیم.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من ناتوانم ئیسته‌ ئه‌م کتیبه‌ وه‌ک خۆ‌ی چاپ بکه‌م و، له‌وانه‌یشه‌ که‌سانیک هه‌بن، ئیسته‌، یا له‌مه‌ولا، بیانه‌وی له‌م کتیبه‌ یان له‌ سه‌رجه‌می کتیبه‌گه‌لی ئه‌م بابته‌ بکۆلنه‌وه و، نه‌بوونی ناوه‌روکی کتیبه‌که له‌ به‌رده‌ستیانا و، نه‌زانیی مه‌به‌ست و سه‌رباسه‌کانی بیه‌ته‌ کۆسپ له‌ پێگه‌ی ئه‌و ویسته‌یاندان و، له‌به‌ر په‌چاوکردنی ئه‌م بابته‌یش بۆ نووسینه‌وه‌ی نوێ میژووی ئه‌ده‌بی کوردیی. . وام به‌باش زانی ناوه‌روکی کتیبه‌که به‌پیتی ئه‌و سه‌رباسانه‌ی دانه‌ره‌که‌ی دایناون بۆ، لێره‌دا بخه‌مه‌ روو. ده‌بی ئه‌وه‌یش بلێم دانه‌ر سه‌رباسه‌کانی به‌زمانی فارسیی نووسیوه و، منیش وه‌ک ئه‌و چۆنی نووسیون وه‌هایان ده‌گۆتزمه‌وه ئێره‌.

سه‌رباسه‌کان

- ۵- مشورت کردن یزید سفیه در بیان کشتن آل اطهار و ادعا کردن خلافت.
- ۶- نامه نوشتن یزید بخدمت حضرت حسین.
- ۸- جواب نامه نویشتن حضرت حسین با نزد یزید گمراه
- ۱۰- جواب نامه بردن قاصد بنزد یزید بشهر شام شریف
- ۱۱- طلب کردن یزید وزیر و امیران و مشورت کردن از بابت جنگ حضرت حسین.
- ۱۳- مشورت کردن حضرت حسین با اهل بیت طاهرین و رفتن ایشان
- ۱۵- رسیدن موعد حج و شهید گرفتن اولاد اطهار برای طواف حج زیارت کردن.
- ۱۸- آمدن سرهنگ یزید بالشکر و راه گرفتن باهل و بیت و امامان
- ۱۹- آمدن سرهنگ شامی بمکه و شریف و قاصد روانه کردن بحضرت حسین
- ۲۰- بیرون رفتن حضرت حسین با اتباع و حاجیان از احرام
- ۲۵- آمدن قاصد کوفه و جمع گردیدن یزید لشکر باشمر ملعون برای جنگ حضرت حسین.
- ۲۹- نامه نوشتن شاه حسین در عقب محمد حنیفه فرزند حضرت علی و رفتن شهزاده عمر.
- ۳۳- راهی شدن حضرت حسین با شهر کوفه
- ۳۴- آمدن ابن سعد شوم باشهر کوفه و راه ندادن به حضرت حسین
- ۳۶- مشورت کردن حضرت حسین با تابع خود و رفتن ایشان بصحرای نینوا
- ۳۷- آمدن بیداغ غیبی و مقدرات و حالی شدن همگی یاران
- ۳۹- تدبیر کردن حضرت حسین و رفتن براه عراق و شط فراط و آمدن عرب بخدمت امام
- ۴۴- آمدن ابن السعد بآردوی حضرت حسین
- ۴۷- غضب گرفتن حضرت عباس از ابن سعد و فرار کردن او
- ۴۷- بدی کردن بدان سعدرا در خدمت یزید
- ۴۸- طلب کردن یزید شمر ذوالجوشن بجهت حرب حضرت حسین و رفتن او
- ۵۰- آمدن ازرق شامی بنزد شمر ذوالجوشن با پنجاه هزار کس
- ۵۰- آمدن عبدالله حلب و یعقوب اسقلان بآردوی شمر لعین

- ۵۱- آمدن سپای شمر ذوالجوشن و خبر رسیدن بحضرت حسین
- ۵۴- رفتن حرّ پاکدین و احاط کردن او کافران و شهید شدن حرّ
- ۵۷- آمدن شمر لعین بمیدان حضرت حسین
- ۵۹- تدبیر کردن شمر لعین بجهت گرفتن شط فراط از اتباع امام
- ۷۹- آمدن جعفر جنی باسپاه جنی بامداد حضرت حسین و قبول نکردن او
- ۹۶- تدبیر کردن ضریر با اهل مسجد و رفتن ایشان بجنگ کفار
- ۱۰۴- آوردن ابن السعد شوم اسیران و سران شهیدان بنزد یزید بدگر
- ۱۰۸- غضب گرفتن یزید از اولاد امام امر کردن (بملا) و برای قتل عابدین و بخشیدن او و فرستادن ایشان بزندان
- ۱۱۲- منازعه کردن فرنگی بایزید و جنگ کردن ایشان و کشته شدن فرنگی را
- ۱۱۴- رسیدن قاصد اسقلان و یعقوب و کشته شدن او بدست یزید
- ۱۱۶- کاغذ نوشتن یزید بعبید زیاد پادشای بغداد برای جمع آوردن لشکر رفتن بشار اسقلان بجهت تسخیر کردن او
- ۱۱۷- آمدن محمد حنیفه و در خواب دیدن امام علی
- ۱۲۶- رسیدن ابراهیم ولد مالک ازدر بولایت شام و رسیدن شهزاده عمر
- ۱۲۸- رسیدن عبید زیاد بشهر اسقلان بر سر ضریر بالشکر بیگران
- ۱۳۰- فرار کردن طغیان و داخل شدن او بشار اسقلان
- ۱۳۲- نامه نوشتن خواهر ضریر به پیش ضریر و آمدن طغیا و احوالات لشکر یزید بیان کردن
- ۱۳۵- قبول شدن دعای ضریر و آمدن شهزاده عمر و فضل و علی
- ۱۴۰- رفتن عبید زیاد بشهر اسقلان
- ۱۴۱- مناجات کردن خواهر ضریر جهت خلاص از دست بدگر
- ۱۴۲- آمدن شهزاده عمر و فضل ابن جعفر و علی ابن حسین بامداد خواهر ضریر و کشته شدن کافران
- ۱۴۷- آمدن مصیب و ابراهیم بامداد ضریر و رسیدن بشهر اسقلان
- ۱۵۱- رسیدن شهزاده محمد حنیفه بولایات شام و آگاه شدن یزید از او
- ۱۵۲- نامه نوشتن یزید بخدمت شهزاده محمد حنیفه برای قبول کردن بیعت یزید

- ۱۵۴- جواب نامه یزید از طرف محمد حنیفه و غضب گرفتن او از یزید شوم
- ۱۵۹- مناجات کردن محمد حنیفه
- ۱۶۲- غضب گرفتن یزید از شکسته سپاه و فرستادن عطیه به جنگ محمد حنیفه
- ۱۶۴- کوچ کردن شهزاده محمد حنیفه بنزد یک شهر شام
- ۱۶۵- فرار کردن شکسته لشکری عبید زیاد و آمدن ایشان پیش یزید و فریاد کردن آنها
- ۱۶۸- آمدن شهزاده عمر و فضل هنرور و علی نیکوفر بامداد محمد حنیفه
- ۱۷۴- مشورت کردن یزید با سرداران بجهت کشتن زین العابدین
- ۱۷۶- فرستادن یزید زین العابدین را بسر حد لبنان بشهر مغلوب
- ۱۷۷- خوا بدیدن تبک‌شاه بحضرت رسول
- ۱۸۴- طیب آرای کردن محمد حنیفه و یزید به جنگ یکدیگر
- ۱۹۲- موقوف کردن جنگ برای گرفتن تعزیه شمر و جمع کردن لشکر
- ۱۹۳- طیب آرای کردن یزید و طلب کردن عمر ابن سعد و قاص
- ۱۹۶- جنگ کردن مرتبه سیم با محمد حنیفه و جنگ کردن
- ۱۹۸- طلب کردن یزید عطیه و فرستادن او به جنگ کشته او
- ۱۹۸- آمدن قاسم بمیدان عطیه
- ۱۰۱- طیب آرای کردن یزید از برای جنگ محمد حنیفه باصول خری
- ۲۰۳- آمدن قاسم شیراز و کشته شدن پنجاه نفر بدست او
- ۲۰۶- آمدن قاسم شیرازی بمیدان و شهید شدن او بدست بدکار
- ۲۰۷- آمدن شهزاده عمر بمیدان و گرفتار شدن ابن السعد
- ۲۱۶- فرار کردن یزید بکوه لبنان از ترس اسلام و مقدماتی ایشان
- ۲۱۷- آگاه شدن محمد حنیفه از فرار یزید و رفتن ایشان بدنبالش
- ۲۲۰- نامه نوشتن محمد حنیفه بنزد یزید در خصوص زین العابدین
- ۲۲۲- رسیدن قاصد بنزد یزید بجهت فرستادن زین العابدین و قبول کردن او
- ۲۲۴- جواب نوشتن کاغذ حضرت محمد حنیفه از طرف یزید
- ۲۲۵- فرستادن یزید هرقن را بعقب اسیران و عابدین پیش تبک شاه
- ۲۲۶- فرستادن محمد حنیفه شهزاده عمر و علی و ابراهیم ابن مالک ازدر بعقب هرقن

- ۲۲۶- رسیدن هرقن بمغلوشار و دادن کاغز یزید بتبک شاه
- ۲۳۱- رسیدن شهزاده عمر و علی و ابراهیم بشهر مغلوب
- ۲۳۴- رفتن شهزاده ابراهیم بعقب هرقن و بین و گوش بریدن او
- ۲۳۶- راهی شدن زین العابدین بخدمت محمد حنیفه
- ۲۴۴- وفات کردن حضرت زینبہ دختری حیدری کرار
- ۲۴۷- وفات کردن سکینه روز دویم و تسلیم کردن او بخاک بزاری

نوسخه‌یه‌کی دی

ئه‌م به‌شه‌م له‌سه‌ر ئه‌م کتیبه نووسیوو، خه‌ریکی ئه‌وه بووم خه‌می بلاوکرده‌وه‌ی بخۆم، له ناو کتیبه ده‌ست‌خه‌ته‌کانی برای خوشه‌ویستم مه‌لا عوثماني موفه‌تیشی ئه‌وقافدا نوسخه‌یه‌کی دی هه‌مان کتیبم به‌هه‌مان ناو‌نیشان و ناوه‌رۆک بینی، گوتم له‌وانه‌یه هه‌ر هه‌مان کتیب بیت و دانراوی ئه‌و مامۆستای پیشووه بیت و، به‌مه‌وه ده‌بن به دوو نوسخه، بۆیه هه‌ندی به‌راورد کردن، ئه‌نجام بۆم ده‌رکه‌وت: ئه‌مه دانراویکی دیکه‌یه و مامۆستایه‌کی دیکه هه‌مان مه‌به‌ستی به‌هه‌مان زاراوه به‌هۆنراوه داناوه.

بۆیه به‌پیتووستم زانی لی‌ره‌دا باسیکی کورتی ئه‌م نوسخه‌یه‌ش به‌خه‌مه پال باسه‌که بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وی لا له‌م باه‌ته بکاته‌وه به به‌رچا‌وروونیه‌وه ده‌ست پی بکات و، ئاگای له‌و هه‌ولانه بیت له‌م پوه‌وه دراو.

باسیکی ده‌ست‌خه‌ته‌که:

به‌داخه‌وه ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته له سه‌ره‌تاوه ناته‌واوه و، به‌گوته‌یه‌ی ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی (۸) هه‌شت لاپه‌ره‌ی که‌وتوو و له لاپه‌ره (۹) نۆوه ده‌ست پیده‌کات، به‌مه‌یش گه‌لی زانیاری به‌بایه‌خ که له‌پیشه‌کیی کتیبه‌که‌دا بووه له ناوی دانه‌ر و مه‌به‌ست له دانانی و، کات و شوینی و، چهند باه‌تی دیکه له کیس چوون.

له لاپه‌ره (۱۹۵) دا کو‌تایی دیت و، وا پیده‌چیت له کو‌تایی‌شیه‌وه شتیکی که‌م که‌وتیبیت.

هه‌روه‌ک بۆ دانراوی پیشوو کردم بۆ ئه‌م دانراوه‌یش ناوه‌رۆک و سه‌رباسه‌کانی تو‌مار ده‌که‌م:

- ۱- نامه نوشتن شا حسین به عقب محمد حنیفه ۱۳

- ۲- بدی کردن بد ابن سعد در خدمت یزید ۱۷
- ۳- فرستادن حر پاکدین بر سید الشهداء و مسلمان شدن ۱۱
- ۴- آمدن بیداغ از غیب و مقدرات حالی شدن ۲۰
- ۵- تدبیر کردن جناب شاه حسین و براه رفتن بعراق و شط فرات آمدن عرب بخدمت امام و نشان جاه و مکان نینوا و عروت الوثقی و نشان دادن چهار صده سال ازین تأریخ در غیب نوشته برای هفتاد و دو نفر. ۲۱
- (لیره‌وه تا لاپه‌ره ۳۵ که‌وتووه)
- ۶- آمدن شمر بمیدان حضرت حسین ۳۷
- ۷- شهید کردن حضرت عباس علمدار ۳۹
- ۸- آمدن شمر بمیدان و شهید شدن علی اکبر ۴۵
- ۹- آمدن شمر بمیدان و شهید شدن قاسم گوید ۵۱
- ۱۰- آمدن جعفر جن بخدمت سید الشهداء و رخصت ندادن ۵۹
- ۱۱- خروج کردن ضریر تجار دعوا کردن در شهر اسقلان گوید ۶۹
- ۱۲- خریدن ضریر اسباب جنگ در رفتن به مسجد شهر اسقلان ۷۴
- ۱۳- بردن شمر و ابن سعد سر اسیران برای شام بخدمت یزید ۷۸
- ۱۴- گفتگو کردن یزید با سر مبارک شا حسین ۸۱
- ۱۵- خشم گرفتن یزید از امام زین العابدین ۸۲
- ۱۶- آمدن مرد فرنگی و کشته شدنش بدست یزید ۸۴
- ۱۷- نامه نوشتن یزید بر سری عبید زیاد ۸۸
- ۱۸- در خواب دیدن محمد حنیفه علی علیه السلام ۹۰
- ۱۹- لشکر فرستادن یزید بر سر شهر اسقلان گوید ۹۹
- ۲۰- نامه نوشتن خواهر ضریر به نزد برادرش گوید ۱۰۲
- ۲۱- مناجات کردن خواهر ضریر ۱۰۹
- ۲۲- لشکر آوردن ابراهیم اژدر بر سر عبید زیاد ۱۱۴
- ۲۳- کشته شدن عبید زیاد بدست ابراهیم اژدر ۱۱۶
- ۲۴- خروج کردن محمد حنیفه بر یزید گوید ۱۱۷

- ۲۵- نامه نوشتن یزید به پیش محمد حنیفه ۱۱۸
- ۲۶- پاسخ دادن محمد حنیفه بر یزید ۱۲۰
- ۲۷- آمدن شکسته عبید زیاد برای شام ۱۲۶
- ۲۸- رزم محمد حنیفه با یزید و گریختن یزید گوید ۱۴۵
- ۲۹- کشته شدن شمر ذا الجوشن بدست عون بن حسین ۱۴۹
- ۳۰- شیون کردن یزید برای شمر لعین ۱۵۱
- ۳۱- رزم یزید با سپاه محمد حنیفه گوید ۱۵۶
- ۳۲- گریختن یزید بکوه لبنان ۱۶۹
- ۳۳- پاسخ نامه نوشتن یزید برای محمد حنیفه ۱۷۶
- ۳۴- رفتن زین العابدین به شام دمشق ۱۸۶
- ۳۵- وفات نمودن زینب خاتون ۱۹۳

چهند به‌یتیکی کو‌تایی دانراوه‌که:

به ته‌وفیق حه‌ق حه‌یی لایه‌نام
ته‌مام بی غه‌زای حسه‌ین ئیمام
ئیس‌تیدعام ئی‌ده‌ن پادشای جه‌بار
بیه‌خشی گونای به‌نده‌ی شه‌رمه‌سار
ئه‌هل ئه‌ی مه‌جلیس جه‌ پا تا وه‌سه‌ر
سه‌غیر و که‌بیر ئونشا به‌ ذه‌که‌ر
سه‌عید و شه‌قی ئه‌ر خیر و ئه‌ر شه‌ر
بیه‌خشی به‌ نوور پاک پی‌غهمه‌ر
عه‌فوکهر گونای مه‌جلیس ئه‌حباب
کاتیب و سامیع (قاری‌ الکتاب)
هه‌زاران درود هزاران ســــــــــــلام
ز ما بر محمد علیه السلام
ته‌مام بی کیتاب دهر ماه شه‌عبان
به‌ عه‌ون خودای حه‌یی لامه‌کان

عہدہ بی تہ تیغ جہ سال ہیجری
 بہ دست حقیقہ سراپا (کسری)
 نہ روض جومعه تہ تحریر بی تہ مام
 ہزار و سیصد با ہشتاد تہ مام

تمام شد بدست حقیر فقیر ملا محمد گویان

له لاپهړه ۱۵۴ دا نووسراوه:

این کتاب نویسنده ملا محمد گویان از سال ۱۳۵۰

به‌م پتیه دهبی ئەم دانه دانراوی مامۆستا مه‌لا محمه‌دی گۆبان بیت، که به‌داخه‌وه ده‌رباره‌ی ژیا‌نی هیچ شتیکمان له‌ده‌ستدا نییه‌.

ئەم دەستخەتە لە دەفتەریکی ئیڕەتیدا و بەمەرەكەییکی شین نووسراوئەتەو، هەندێ شوێنی تەڕ بوو و کال بووئەتەو.

(میژووی نه ده بی کوردی) یه که ی د . مارف خه زنه دار

له تاي ته رازووی نووسینی میژووی نه ده بیدا

٤٧٩

له سالی (٢٠٠١) هوه بهرگ له دواي بهرگ کتیبیک به ناوی: (میژووی نه ده بی کوردی) یه وه، له نووسینی د. مارف خه زنه دار ده که ویتته بازاری کتیبی کوردیی وه، له کاته وه چاوه چاومه و گویم هه له خستوو به لکو نووسهر و پسپۆرتیکی لیها توو دابیتته وه، بهر بهو بهرگانه دا بگریت و هه لیان به سهنگینیت و سه رکه وتوویی و ناسه رکه وتوویی نووسهر له کاره کهیدا بخاته روو، به لām تا ئیسته هه چم لهو باره وه بهر چاو نه که وتوو. هه چهنه له ملا و له ولا له کۆر و کۆمه لدا هه ندی قسه ی جۆرار جۆرم بیستوو.

منیش بهو پییه ی سهر و ساخته م له گه ل نه ده ب هه یه و، شه ره فی نه وه م پێ براوه له م بواره دا چهنه خزمه تیکی بچووک به کتیبخانه ی کوردیی پیشکesh بکه م، هه ندی لای نادیار و شارراوه ی میژووی نه ده ب و شاعیرانی کوردم ئاشکرا کردوو و، شاره زاییم ده رباره ی بابه تکه لیک پهیدا کردوو پێش من باس نه کران و په ییان پێ نه براوه. . وام به باش زانی که میک له عاستی نهو کاره دا بووهستم و به بوچوونی خۆم و به پیتی رتیبازی نووسینی میژووی نه ده ب لای گه لانی جیهان و، به تایبه تی پسپۆرانی کارامه ی نه م بواره، نه م کتیبه هه لسه نگینم.

سه ره تا ده بی نه وه بلیم: گه لانی جیهان بابه خیکی گه وره یان به میژوو، به گشتیی، داوه و لق و پۆپیکی زۆریان لی کردوو ته وه و، زۆری نهو لق و پۆپیش به وردیی باس کران و، به تیر و ته سه لیلی له سه ریان نووسیون و، ههر له میژووی: گه ل و، ولات و، ناو و، خاک و، کازا و، جهنگ و، سوپاوه بیگره تا ده گه یته میژووی ده ربا و گیانه بهر و، بالنده و، گژو گیا و... به ده گمه ن بار و بابه ت ماوه به تیر و ته سه لیلی له سه ری نه نووسرا بیت. به لām ئیمه ی کورد گه لی بابه ت و لایه ن هه یه ههر به لایدا نه چوین و هه چمان بو نه کردوو، نه گه ر لایشمان له چهنه لایه ک کردیته وه نه وه زۆر سه ره تاییی و ساده یه و، زۆری به به ره وه ماوه وه ک پتوبست له سه ریان بنووسریت.

یه کیک لهو لایه نانه ی میژوو که که میک زوو لای لی کراوه ته وه میژووی نه ده به. یه که م کهس له م بواره دا به شیوه یه کی ره سا و به پشوو قوولیه وه کاری کردوو خوالیخۆشبوو مامۆستا عه لانه دین سه جادیی بوو که میژووی نه ده بی کوردیی نووسیی و

دوینا ن مینه ند دل برجا
نمای تو چاره از این گرفتار
توانی تر خوی کنی از این؟
چنان که هیچ حاکم نرفت از جا

الهی بچی خدا مرندیت
به بخای نه چون عبودیت
اعجاز با که بن دعا باطل
نکسهره ویمان به کتیب خاص
بنای طر سولی اکبر
عفو مان بد له گل کل ام

هو کس شهرا آورده رسول

دعای اوله جه لوت به قبول

یارب بنجا طر ف الجلاله خوت

بناو صفات لایزاله خوت

فاکری سکین به بخای خه

له گل استان عبه روسا

هم درویش سعیه خواننده کتاب

به عیبه در کمال کماله

نمت نه کناب خوشنوا، شاه حسین از صفت عبه الامان

فقیر سزا به تقصیر از نا رعین هم ریح الدول

دیکته ١٤٥٩ هجری

مطهری ١٤٤١ هجری

سالی ١٣٧١هـ-١٩٥٢م چاپی یەكەمی دەرچوو و، سالی ١٣٩١هـ-١٩٧١م چاپی دووهمی.

ئەم کارە مامۆستا عەلەدین بۆ ئەو سەردەمە کاریکی گەورە و دەستپێشخەرییەکی^(١) شایستە و بێبێنە بوو، ئەگەر لە ھەندێ پرۆووە جێگە ی سەرئێج بوو، ئەو ئەو بەشێکی بۆ وشە ئارایی و پیاھەلدانی شاعیران تەرخان کراوە، کە لە کاری مێژوو نووس بەدەرە و، لێکدانەوێ ھەندێ بایەتیش کە جێگەیان ئەو ئێبە، ئەوا بەوێ یەكەم کاری ئەو بوارە بەزمانی کوردیی پاساودانی ئەوانە ئاسان.

دوای مامۆستا عەلەدین بەو ناووە - مێژووی ئەدەبی کوردیی - کارەکی د. مەرف گەورەترین و فراوانترین کارە لەو بوارەدا، بەلام ئایا د، مەرف چەند لە کارەکیدە سەرکەوتوو و، تا چ ئەندازەیک توانیویەتی لە پرۆژەکیدە ئەکادیمیایە ھەلسوگەوت لەتەک بەسەکەدا بکات و، مەرجەکانی نووسینی سەرکەوتووی ئەو بوارە بێنیتە جێ؟ بەگوێرە دەرەتانی وتاریک کە لە گوڤاریکدا^(*) جێگە ی بێتەو پرۆژەکی د. مەرف ھەلدەسەنگینم و، لە ھەر شوێنیکدا کورتی ھینا بێت، یان لارەسەنگ بێت، پەنجە ی وردبوونەو و دیاریکردنی دەرەمە سەر.

ئەدەب کاھە یە؟

ئەدەب لای گەلان مانایەکی گەلێ فراوانی ھە یە و، بەو مانا فراوانە ی بە: ھەموو شتێک کە ئادەمیزاد لە قالبی زماندا داڕشتبێ بۆ ئەوێ بیگە یەنیتە بێر و مێشک^(٢).. دەرەتێت.

بەم تەعریف و مانایە کەم شت و زانست دەمێننەو نەچە قالب و بازاری ئەدەبەو.

ئایا د. مەرف بەم مانا بۆ ئەدەبی پوانیو؟

(١) پڕوانە: علاءالدین سجادی، مێژووی ئەدەبی کوردی، چاپخانە ی مەعارف - بەغداد ١٣٧١هـ - ١٩٥٢م. چاپی دووهم ١٣٩٠هـ - ١٩٧١م چاپخانە ی مەعارف - بەغداد.

(*) ئەم بابەتەم وەک وتاریک نارد بۆ گوڤاری (پامان) دوای ئەوێ ماویدیکی زۆر لایان مایەو و تارەکەمیان بەھەندێ دەستکارییەو بۆ گەراڤەو و بلایان نەکردەو. دواتر ناردم بۆ گوڤاری (کاروان) لە ژمارە (٢١٢) دا بلایان کردەو، بەلام دەسکاری زۆر کراوە و شتێنراوە.

(٢) پڕوانە: کارل بروکلمان، تاریخ الادب العربي، نقله الى العربية الدكتور عبدالحلیم النجار، الجزء الاول، الطبعة الثالثة، دار المعارف بمصر، ١٩٧٤. ص: ٣.

* لە سەرەتای بەرگی یەكەمدا د. مەرف جگە لەوێ لە سەرەتای بەرگی یەكەمی کتیبەکیدە وەک زانیاری گشتی - کە دوایی دەرچینەو سەر باسی - ناوی ھەندێ کتیب و بابەتی ھیناوە، کە دێتە سەر باسی ئەدەبی کوردیی لە دوو لاپەرەدا لە ئەدەبی سەرزاری و ئەدەبی کلاسیکی دەرچینەو و، دەرچینەو سەر باسی شیعر و لەسەری دەرپا، ئیتەر: ئەفسانە و، داستان و، راز و، پەند و... باسیان نییە و بەلایاندا ناچێ. لە کاتیکدا، نەک ئەدەب بەو ناوێ ئیمە لەسەری دەرچین و باوە لە لامان، لەلای مێژوونووسانی گەلانی دی ئەوئەندە ی لق و پۆپ لێ دەرچینەو بەئاسانی لە ژمارە نایەن، وەک: نەحو و، صرف و، بەلاغە و، مەنطیق و... ھەرچی بەزماندا بێت و بێر و مێشک وەری بگرت.

* سەرچاوە: یەكێک لەو کارە سەرەکییانە ی پتووستی سەرلانی نووسەری مێژووی ئەدەبە دیاریکردنی سەرچاوە ی کارە یەتی و، ئەگەر مێژوونووس دەستی پڕ و مەوای کاری فراوان نەبێت ئەو ناتوانێ پەل بکوتیت و ھەنگاو ھەلنیت و، دەبی لە جوغزیک تەسکدا بخولیتەو و، بەری رەنجیشی پوچەل و نابەکام دەبێت و، رەنی خەرمانی نایەتە بەر شەن و سوور ناییت.

بەلێ ئیمە ئالین: سەرچاوە ی مێژووی ئەدەبی کوردیی زۆر دەرەمەندە و، مێژوونووس دەست بۆ ھەرچی بەرێ لەبەر دەستیدایە و، لە ھێچ پەکی ناکەوێ!

بەلام ئەگەر مێژوونووس خۆی ماندوو بکات و، مەوای گەران و پشکنینی ھەندیک فراوان بکات بەدەستی بەتال ناگەریتەو.

دیاریکردنی سەرچاوەیش نابێ ھەرەمەکی و بێ بەرنامە و شپەرزە بێت و، دەبی ئەکادیمیایە بێت و، خۆنەر چەواشە نەکرت.

لێرەدا پڕۆکلەمان بەنمۆنە دینینەو، ئەو نووسەرە کە سەرچاوە بۆ نووسینەوێ کتیبەکی (تاریخ الادب العربي) دەستنیشان دەکات چی دەنووسێ؟ پڕۆکلەمان ھەر دوای پێشەکییەکی زۆر کورت دەرپارە ی مێژووی ئەدەبی عەرەبی ناوی ١٦٨ (فەرست) و (بیلیوگرافیا) ی کتیبخانە ی دەستخەتی گشتیی و تاییەتی و گەرە و بچوکی ولاتانی عەرەبی و، ئیسلامیی و، ئەوروپیی و، جیھانیی دەنووسیت و، خۆنەر گومانی بۆ ئەو دەرچیت ئەو پیاو زانا ھێچی نەبواردیتو، سەرچاوە نییە لە دەستی دەرچووبیت و، چاوی پیتی نەکەوتیت.

ئەو ژمارە سەرچاوەیش کە ناوونوسی کردوون سالت و شوێنی چاپ و، ژمارە ی چاپ و،

ناوی دانه‌ری و چی پتوبست بئ بۆی هیچی نه‌په‌راندوو^(۳).

که له‌م چاوه‌وه سه‌ر له‌ کاره‌که‌ی د. مارف ده‌ده‌ین و، له‌ ته‌ک ئەم کاره‌ ئەکادیمییه‌دا به‌راوردی ده‌که‌ین چی ده‌بینین و چیمان ده‌ست ده‌که‌ویت؟

د. مارف سه‌ریاسی‌کی نه‌نوسیبوه به‌ناوی سه‌رچاوه‌ بۆ کاره‌که‌ی، به‌لام له‌ لاپه‌ره‌ ۷۰ ی به‌رگی یه‌که‌مه‌دا سه‌ریاسی‌کی به‌ناوی ده‌سنوس نووسیوه، باسی ده‌سنوسی چه‌ند جیگه‌یه‌کی کردوو، بئ ئەوه‌ی ناوی کتیب و، دانه‌ر و، چاپخانه‌ و، سالی چاپ و، شتی وا به‌یتیت.

که‌مێک وه‌ستان له‌ عاستی ئەم خاله‌دا - که‌ خالێکی سه‌ره‌کییه‌ له‌م جو‌ره‌ کارگه‌له‌دا - ده‌بئ به‌نمونه‌ بۆ گه‌لێک له‌ به‌شه‌کانی دیکه‌ی کتیبه‌که‌ و، سه‌رکه‌وتویی یا ناسه‌رکه‌وتویی د. مارف تیایدا ده‌شی بکری به‌سه‌نگیک بۆ کیشانه‌کردنی به‌شه‌کانی دیش پتی.

د. مارف سه‌ریاسی‌کی داناوه‌ به‌ناوینیشانی (جیگه‌ی ده‌سنوس له‌ ولاتدا) دیاره‌ - وه‌ک دواتر ده‌رده‌که‌وی - مه‌به‌ستی له‌ ولات عیراقه‌ به‌گشتیی.

له‌ژێر ئەو سه‌ریاسه‌دا ده‌لتی: «تا ئەم دوااییه‌ چاره‌نووسی ده‌سنوس و نمونه‌ و پاشماوه‌ی مه‌تریالی ئەرکیۆلۆجی به‌ره‌لا بوو، ده‌وله‌ت ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرتوو...» نازانم مه‌به‌ستی له‌ (له‌م دوااییه‌) که‌ی و چ سالتیکه‌؟ دیاره‌ ئەمه‌ قسه‌یه‌کی نازانستیایانه‌ و سه‌رو خوار هه‌لده‌گریت، به‌لای که‌مییه‌ وه‌ ۳۰ سال له‌مه‌و پیش ده‌وله‌تی عیراق که‌وته‌ کۆکردنه‌وه‌ی ده‌سنوس و به‌شی زۆری ماله‌ زانیارییه‌کان و تایبه‌تییه‌کانی گسک داو، هه‌مووی له‌ به‌غدا خپ کرده‌وه‌.

دواتر د. مارف ده‌لتی: «به‌م جو‌ره‌ و به‌رێکه‌وت هه‌ندی ده‌سنوسی کوردی که‌وته‌ نامه‌خانه‌ی ده‌سگا خۆپنده‌وارییه‌کانی ولات...» ئەمه‌یش دووباره‌ قسه‌یه‌که‌ له‌وه‌ی پیشوو نازانستیایانه‌تر. ئەو هه‌نده‌ ده‌سنوسه‌ که‌ به‌رێکه‌وت که‌وتوو نه‌ته‌ ده‌سگا خۆپنده‌وارییه‌کان چه‌ندن؟ شوێنیان کۆتیه‌؟ بابته‌کان چین؟ که‌ی نووسراوه‌ته‌وه‌؟ ئەگه‌ر دوکتۆر ئاگای لێیانه‌ و ده‌زانی هه‌ن ده‌بوو سه‌ردانی بکراوه‌ن و، ببینیایه‌نو، سوودی لێ وهرگرتایه‌ن و، خۆپنده‌ری کوردیشی بۆ لایان ریتنومایی بکراوه‌. دووباره‌ نایشزانم مه‌به‌ستی له‌ (ده‌سگا خۆپنده‌وارییه‌کان) چییه‌؟

(۳) بره‌وه‌: سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

دواتر که‌ ده‌لتی: «به‌لام تا ئیستا به‌شیکی تایبه‌ت بۆ ده‌سنوسی کوردی له‌م ده‌سگایانه‌دا نییه‌» ... ده‌لتی: «ره‌نگه‌ هۆی ئەوه‌ که‌می ژماره‌ی ئەو ده‌سنوسانه‌ بئ» لێره‌یشدا ده‌بئ بلێین: دوکتۆر بئ ئەوه‌ی پشت به‌ هیچ نامار و به‌لگه‌یه‌ک به‌هه‌ستی له‌ خۆیه‌وه‌ قسه‌ ئەکات، چونکه‌ ئەگه‌ر نه‌زانی ئەو ده‌سنوسانه‌ چه‌ندن و شوێنیان کۆتیه‌ و باسی چی ده‌که‌ن چووزانین ژماره‌یان که‌مه‌؟ من بۆم هه‌یه‌ - وه‌ک هه‌موو خۆپنده‌ریک بۆی هه‌یه‌ - بلێم: ره‌نگه‌ زۆر بن و شتی نایابیشیان زۆر تێدا بیت!

هه‌ر له‌م تاومۆدا دوکتۆر قسه‌گه‌لێکی دیکه‌ی پشت نه‌به‌ستوو به‌هیچ بنه‌مایه‌ک ده‌کات و ده‌نوسئ: «به‌م جو‌ره‌ ده‌بینین ده‌سنوسی کوردیی له‌ نامه‌خانه‌ی هه‌موو ده‌سگا زانستییه‌ به‌ره‌زەکانی ولاتدا هه‌یه‌...»

دوکتۆر که‌ ده‌نوسئ (به‌م جو‌ره‌) نازانم چ جو‌ریکی مه‌به‌سته‌؟ بۆ ئەو به‌که‌م - نه‌ک به‌زۆر - ناوی هیچ ده‌سگایه‌کی بردوووه‌؟ هیچ ژماره‌ و ناماریکی دیاری کردوووه‌؟ ئەو چه‌ند دێرێک پیش ئەمه‌ گله‌یی له‌ (که‌می ژماره‌ی ئەو ده‌سنوسانه‌) بوو، ئیسته‌ کوپرا وایان لئ هات (له‌ نامه‌خانه‌ی - هه‌موو! - ده‌سگا زانستییه‌ به‌ره‌زەکانی ولاتدا) هه‌بن؟! دواي ئەمه‌ د. مارف ده‌نوسئ: «له‌به‌ر ئەوه‌ی تا ئیستا کاتالۆجی ده‌سنوسی کوردی به‌شیویه‌کی گشتی له‌ ناوه‌ی ولات بلاونه‌کراوه‌ته‌وه‌، ئیمه‌ ناتوانین جو‌ر و بابته‌ی ئەو ده‌سنوسانه‌ دیاری بکه‌ین...»

لێره‌دا له‌ دوکتۆر ده‌پرسین: ئایا هیچ زه‌حمه‌تی به‌ر خۆی دا و که‌مێک خۆی ماندوو کرد تا بزانی ده‌سگا زانستییه‌ به‌ره‌زەکان چه‌ند ده‌سنوسی کوردییان تێدايه‌، تا نمونه‌یان بخاته‌ ناو باسه‌که‌ی؟ من ئەوه‌نده‌ به‌دوکتۆر ده‌لێم: له‌ سالی ۱۹۹۰ و پیش ئەو ساله‌یشه‌وه‌ ده‌یان ده‌ستخه‌تی کوردیی نه‌واژه‌م به‌جیهانی ده‌ستخه‌تی کوردیی ناساندوووه‌ و، به‌دریژی باس کردوون و، وینه‌م لئ پیشان داو... ئایا بۆ ئەوانه‌ چی کردوووه‌؟ ئەوانه‌ ده‌ستخه‌تی کوردی نین؟ ئەوانه‌ سه‌رچاوه‌ی ره‌سه‌نی میژووی ئەده‌بی کوردیی نین؟ ئایا پتوبست نه‌بوو له‌سه‌ر شانی دوکتۆر که‌ ئەو به‌قسه‌ی خۆی گه‌وره‌ترین کتیبی میژووی ئەده‌بی کوردیی ده‌نوسیته‌وه‌ شوێن ئەو باسانه‌ی من بکه‌وتایه‌ت و ئەگه‌ر راست بوايه‌ن سوودی لئ وهرگرتایه‌ن و، ئەگه‌ر وایش نه‌بن رووی راستیی باسه‌که‌ی بخستایه‌ته‌ روو، تا ئیسته‌ به‌رپرسیار نه‌بوايه‌ت؟

هه‌ر له‌ رزی ئەو قسانه‌دا که‌ پشتیان به‌هیچ بنه‌مایه‌کی ئەکادیمی و زانستی نه‌به‌ستوو ده‌کتۆر ده‌نوسئ: «به‌لام ده‌توانین ناوی ئەو ده‌سگا زانستیایانه‌ به‌هه‌ستی ده‌سنوسی

کوردییان تێدا پارێزراوه له ناوه‌ی ولات.. ل: ٧٤.

لێره‌یشدا ئه‌وپرسپاره مل قوت ده‌کاته‌وه: دوکتۆر چووزانی ئه‌و ده‌سگا زانستییه‌ی ده‌سنووسی کوردییان تێدايه؟ خو‌ خو‌ که‌مێک له‌مه‌و پێش نووسی: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تا ئێستا کاتالۆجی ده‌سنووسی کوردی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ ناوه‌ی ولات بلاونه‌کراوه‌ته‌وه» که‌ ده‌سگاكان کاتالۆجی کوردییان نییه‌ و دوکتۆرش یه‌که‌ یه‌که‌ پیاواندا نه‌گه‌راوه‌ و نه‌پیشکنبون چووزانی ده‌ستخه‌تی کوردییان تێدايه؟ دووباره‌ ئه‌گه‌ر ئاوا لیتی پوونه‌ ده‌ستخه‌تی کوردییان تێدايه بۆ سوودی لی وهرنه‌گرتون؟

دوای ئه‌مه‌ دوکتۆر ده‌که‌ویته‌ ناووسکردنی ئه‌و ده‌سگا زانستییه‌ی که‌ به‌قه‌سه‌ی ئه‌و ده‌سنووسی کوردییان تێدايه. پێش ئه‌وه‌ی ناوه‌کان و ده‌ک دوکتۆر نووسیونی بنووسین له‌ دوکتۆر ده‌پرسین: ئه‌و شوێنانه‌ یان کتێبخانه‌ یان مۆزه‌خانه‌ن ئه‌و بۆ پێشيان ده‌لێت (ده‌سگای زانستی)؟ ئه‌م ناوه‌ی له‌ کوێه‌ بۆ هێنان؟

ناوی شوێنه‌کان:

١- نامه‌خانه‌ی ئه‌وقاف له‌ به‌غدا

٢- مۆزه‌ی به‌غدا.

٣- مه‌جمه‌عی عیلمی عیراقی (ئه‌که‌دیمییه‌ی زانستی عیراقی) له‌ به‌غدا.

٤- نامه‌خانه‌ی دیراساتی به‌رزی کۆلیجی ئه‌ده‌بیاتی زانستگای به‌غدا.

٥- نامه‌خانه‌ی زانستگای سلێمانی.

٦- مۆزه‌ی سلێمانی.

ل: ٧٤

لێره‌یشدا ناچارین له‌ عاستی یه‌که‌ یه‌که‌ی ئه‌م شوێنانه‌دا بووه‌ستین و، به‌ به‌لگه‌وه‌ ئه‌وه‌ ده‌ربخه‌ین که‌ دوکتۆر له‌ خو‌یه‌وه‌ قسه‌ ده‌کات و، ئاگای له‌ مه‌حمودی بێ زه‌وال نییه‌ و، نووسراوه‌کانی هێچ بایه‌خێکی زانستییان نییه‌.

یه‌که‌م شوێن ناوه‌که‌ی هه‌له‌یه‌ و، ناوی ته‌واوی شوێنه‌که‌ ئاوايه:

«کتێبخانه‌ی ئه‌وقافی گشتیی له‌ به‌غدا»

ئه‌م کتێبخانه‌یه‌ له‌ لایه‌ن (د. عبدالله الجبوری) یه‌وه‌ فیه‌ره‌ستی بۆ کراوه‌ و، فیه‌ره‌سته‌که‌ی چوار به‌رگ و پاشکۆیه‌که‌. چوار به‌رگه‌که‌ بۆ ده‌ستخه‌ته‌ عه‌ره‌بییه‌کان و، پاشکۆکه‌یش بۆ کتێبه‌ ده‌ستخه‌ته‌ غه‌یره‌ عه‌ره‌بییه‌کانه‌ ئه‌مه‌یش تورکی و فارسیی و

کوردیی ده‌گرتنه‌وه‌، ئه‌مه‌یش ساڵ و شوێنی چا‌پیان:

١- فهرس المخطوطات العربية في مكتبة الاوقاف العامة في بغداد، الجزء الاول، عبدالله الجبوري، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٧٣. (٨٠٠ لاپه‌ره‌یه‌)

٢- به‌رگی دووه‌م، هه‌ر له‌ به‌غداد و له‌ هه‌مان چاپخانه‌ سالی ١٩٧٤ چاپ کراوه‌. (٦٥٦ لاپه‌ره‌)

٣- به‌رگی سی‌هه‌میش به‌هه‌مان شیوه‌ و هه‌ر له‌ سالی ١٩٧٤ دا چاپ کراوه‌ (٥٠٠ لاپه‌ره‌)

٤- هه‌روه‌ها به‌رگی چواره‌میش. (٦٠٦ لاپه‌ره‌).

٥- پاشکۆکه‌یش ٥٥ لاپه‌ره‌ به‌ئاله‌تی طابعه‌ چاپ کراوه‌. ریکه‌خه‌ره‌که‌ی که‌ د. عه‌بدوڵلایه‌ زمانه‌کانی دی نه‌زانیه‌و تیکه‌لاویی له‌ نیوانی تورکی و فارسی و کوردیدا کردووه‌ و، ناوێشانه‌که‌ی ئاوا داناوه‌:

(فهرس المخطوطات التركیة المحفوظة في مكتبة الاوقاف العامة) ئه‌مه‌یش سالی ١٩٧٢ چاپ کراوه‌.

«٢- مۆزه‌ی به‌غدا».

ئه‌م ناوێشانه‌یش نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ی بێ ئاگایی د. مارفه‌ له‌ ده‌نگوباسی کتێبخانه‌کان.

ئه‌وه‌ی که‌ پێی ده‌گوترا مۆزه‌ یان مۆزه‌خانه‌ سالانیکی زوو واته‌ دوای ئه‌وه‌ی سه‌دام کاروباری ولاتی گرت هه‌ست به‌شی ده‌ستخه‌ته‌کانی له‌ مۆزه‌خانه‌ی عیراقیی جیاکرده‌وه‌ و ناوی نا (دار صدام للمخطوطات) و به‌م ناوه‌وه‌ مایه‌وه‌ تا رژیمی صدام پوو‌خا.

ئه‌م کتێبخانه‌یه‌ پتر له‌ (٤٥٠٠٠) چل و پینج هه‌زار به‌رگ ده‌ستخه‌تی تێدايه، به‌لام پتر له‌ (٢٠٠٠٠) دووه‌ده‌ هه‌زار کتێب و ناوێشان ده‌بن. من پتر له‌ ١٠ ساڵ له‌و شوێنه‌دا خو‌یه‌ختکه‌رانه‌ کارم کردووه‌ و، (اندکس)ی تایبه‌تیم بۆ ده‌ستخه‌تی کوردیی تێدا دامه‌زراندووه‌ و، پتر له‌ (٢٠٠) دووه‌ده‌ ده‌ستخه‌تی کوردیم تێدا دۆزیوه‌ته‌وه‌، به‌شیکیان به‌نایاوترین ده‌ستخه‌تی بابته‌ی خو‌یان داده‌نرتین و، وینه‌یان له‌ جیهاندا نییه‌^(٤).

هه‌روه‌ها فیه‌ره‌ست بۆ به‌شه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌یشی له‌ چه‌ند به‌رگدا کراوه‌ به‌م شیوه‌:

(٤) بره‌وه‌: مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغیی، بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ رێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیاوه‌، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا، چاپخانه‌ی (ومیض) ١٤١٩ک - ١٩٩٨ز، ل: ١١٢.

- ١- المخطوطات اللغوية في مكتبة المتحف العراقي، اسامة ناصر النقشبندی - دار الجمهورية بغداد، ١٣٨٩هـ - ١٩٦٩).
 - ٢- مخطوطات الحساب والهندسة والجبر في مكتبة المتحف العراقي، اسامة ناصر النقشبندی، ظمياء محمد عباس. دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٨٠.
 - ٣- مخطوطات الفلك والتنجيم في مكتبة المتحف العراقي، اسامة ناصر النقشبندی، ظمياء محمد عباس، دار الرشيد للنشر، ١٩٨٢.
 - ٤- مخطوطات التاريخ والتراجم والسير، اسامة ناصر النقشبندی، ظمياء محمد عباس، دار الحرية للطباعة - بغداد، ١٩٨٢.
 - ٥- مخطوطات الادب في المتحف العراقي، اسامة النقشبندی، ظمياء عباس، الكويت، ١٤٠٦هـ - ١٩٨٥م. (منشورات معهد المخطوطات العربية).
 - ٦- مخطوطات الحديث النبوي الشريف وعلومه في دار صدام للمخطوطات، اسامة ناصر النقشبندی، ظمياء عباس، دائرة الآثار والتراث، بغداد، ١٩٨٨.
- ئهم كتيبخانه گه‌وره‌ترین مه‌لته‌ندی ده‌ستخه‌ته له هه‌موو عیراقدا و، پتر له (٢٠) ساله له موزه‌خانه‌ی عیراق جیاکراوه‌ته‌وه و، ده‌سگایه‌کی کلتوری سهریه‌خویه.
- «٣- مه‌جمه‌عی عیلمی عیراقی (ئه‌کادیمی‌هی زانستی عیراقی) له به‌غدا..»
- ئهم ناو‌نیشان‌ه‌یش به‌م شیه‌وه‌ی دروست نییه و، کۆری زانیاری کورد و، دواتر ده‌سته‌ی کورد له کۆری زانیاری عیراق مه‌لته‌ندیکی که‌م وینه‌ی که‌له‌پووری کوردی بوو، کۆمه‌لیکی که‌م وینه‌ی ده‌ستخه‌تی کوردی تیدا بوو، تا سالی ٢٠٠٠ به‌دواوه‌یش ده‌ستخه‌ته‌کانی پارێزرابوو و، بیره‌وه‌رییه‌کی تالم له ته‌کیاندا هه‌یه و، وتاریک‌م له‌سه‌ر نووسیون به‌ناو‌نیشانی:
- «شیوه‌نیک بۆ کۆری زانیاری کورد» به‌ته‌ما بووم له سیمیناریکدا له کۆری زانیاری کوردستان بیخو‌تینه‌وه، به‌لام جاری دواخراوه.
- پاشماوه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانی کۆری زانیاری کورد پتر له (٦٣٠) ده‌ستخه‌ته، به‌ئه‌مانه‌ت له (د.ع) پارێزراون. نایاب‌ترین ده‌ستخه‌تی کوردییان تیدا، یه‌ک‌یک له‌وه‌ ده‌ستخه‌تانه کۆنترین و باشترین ده‌قی (مه‌م و زین)ی (خانی)یه تا ئیسته‌هه‌والی زانراپیت^(٥).
- «٤- نامه‌خانه‌ی دیراساتی به‌رزی کۆلیجی ئه‌ده‌بیاتی زانستگای به‌غدا.»

(٥) بروانه: سه‌راوه‌ی پیشوو، به‌رگی ٥ ل: ٢٦٤

لی‌ره‌یشدا د. مارف پشتی به‌زانیاری کۆنی خۆی به‌ستوه و، ئاگای له‌ گۆرانکاری دنیای رۆشنییری - به‌تایبه‌تی که‌له‌پووری - نییه.

ده‌ستخه‌ته‌کانی ئهم کتیبخانه‌یش سالی ١٩٩٤ گۆزراونه‌ته‌وه بۆ (دار صدام للمخطوطات) و، له‌وه‌ کاته‌وه له‌وئ پارێزراون و، ژماره‌یان (١٣٩٦) ده‌ستخه‌ته و، نایاب‌ترین ده‌ستخه‌تی کوردی و، یه‌ک‌یک له‌ هه‌ره‌ نایابه‌کانی سه‌راوه‌ی میژووی ئه‌ده‌بی کوردی تیدا^(٦).

«٥- نامه‌خانه‌ی زانستگای سلیمانی»

ئهمه‌یش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی بێ ئاگایی د. مارف خه‌زنه‌داره له‌ جیهانی که‌له‌پوور؛ چونکه‌ کاتیکی زانکۆی سلیمانی گۆزرایه‌وه بۆ هه‌ولێر، ده‌ستخه‌ته‌کانیش گۆزراونه‌وه بۆ ئه‌وئ، پێش گواسته‌وه‌ی ئهم ده‌ستخه‌تانه بۆ هه‌ولێر و له‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی زانکۆی سلیمانی، له‌سه‌ر داوای زانکۆ (اسامة ناصر النقشبندی)یان له‌ به‌غداوه‌ به‌ئیفاد بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌تا بۆ سلیمانی بۆ ئه‌وه‌ی (فهرست) بۆ ئه‌وه‌ ده‌ستخه‌تانه بکات. ئه‌ویش ئه‌وه‌ کاره‌ی ئه‌نجام دا و ناوی نا:

«مخطوطات الامانة العامة للمكتبة المركزية - جامعة السليمانية»

سالی ١٩٨٠ له‌سه‌ر ئه‌رکی زانکۆی سلیمانی چاپ کرا. دوا‌ی ده‌رجوونی ئهم (فهرست)ه، من خویندمه‌وه و دیم کۆمه‌لیک که‌موکوری تیدا، له‌ وتاریکدا که‌موکورییه‌کانیم ده‌نیشان کرد^(٧). دوا به‌دوا‌ی وتاره‌که‌ی من کاره‌که‌ی (اسامة ناصر النقشبندی) پوچه‌ل کرایه‌وه و، ته‌کلێف له‌ مامۆستایان: (د. محمد فاضل محمد عزیز قفطان، عبدالقادر رسول البحرکی، عبداللطیف عبدالله البرزنجی) کرا سه‌ر له‌نوئ فیه‌ره‌ستیان بۆ ئه‌وه‌ ده‌ستخه‌تانه کړه‌وه و، له‌ژێر ناو‌نیشانی (مخطوطات المكتبة المركزية بجامعة صلاح الدين) سالی ١٩٨٧م - ١٤٠٧هـ له‌ چاپخانه‌ی (جامعة صلاح الدين) چاپکرا.

دوا‌ی ئه‌وه‌ ناوی (مۆزه‌ی سلیمانی) دینیت بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج زانیاری و ئاماریک

(٦) بروانه: سه‌راوه‌ی پیشوو، به‌رگی ٤ ل: ١٨٣.

برای خوشه‌ویستم مامۆستا - ژین نه‌قشه‌ندی پیتی وتم: له ١١/٩/١٩٩٤دا ئه‌وه‌ ده‌ستخه‌تانه گۆزراونه‌ته‌وه.

(٧) بروانه: محمد علی القره‌داغی، ملاحظات حول کتاب مخطوطات الامانة العامة للمكتبة المركزية، جامعة السليمانية، جريدة العراق، العدد: ١٣٤٥، ٢٤/٧/١٩٨٠.

دەربارەى بنووسیت و، بەخوێنەر بلیت چ جۆرە دەسنووسیکى تێدايە.

پاش ئەمە د. مەرف کۆمەڵیک بەرھەم و پەنجی مامۆستایانی کورد لە سەرچاوە دەرئەھاوێژێ و دەنوووسێ: «... جگە لەوێش تا ئێستا دەسنووسی کوردی لە دەسنووسی موسوڵمانی جیانە کراوەتەو، واتە ھەموو دەسنووسیکى لە کوردستان نووسرايیتەو، یا خاوەنەکەى کورد بێ، یا لەلایەن کوردیکەو پوونووس کرابێ، بەتایبەتى ئەو بەرھەمە فۆلکلۆرییانەى خاوەنبا نەییە، بەکوردی دانراو، ئەمەیان راست نەییە...»

وا بزانم دوکتۆر لێرەدا باسی قسەیکەى من دەکات بێ ئەوێ ئاماژە بۆ سەرچاوە بکات، یا ناوی من بەریت^(۸). من بە بەلگەى دروست و حاشا ھەلنەگر ئەوێ سەلماندووە کە باشترین سەرچاوەى میژووی زانایان و ناودارانى گەلى کورد و، بنکەى پۆشنییری و، حوجرە و مەدرەسەکانى و، زانینى میژووی شاعیران و ئەدیبانى... ئەو دەستخەتەیکەى فەقێ و مامۆستایانى کورد - بەھەر زمانى بێ - نووسیویاننەو، و، سەردانیکی بەرگەکانى بووژاندنەوێ میژووی زانایانى کورد... ھێچ گومانیک لەمەدا ناھێلێتەو. ئەوا گریمان دەستخەتە عەرەبیەکان بەسەرچاوەى ئەدەبى دانانرێن، ئەى فۆلکلۆرى کوردی کە بەکوردی نووسرايیتەو، بە چ ھەقیقەت لە سەرچاوەى ئەدەبى کوردی دەرہاوێژیت؟

د. مەرف دواى ئەمانە دەچیتە سەر باسی (جیگەى دەسنووس لە دەرەوێ ولات) بێ ئەوێ چەندین جیگەى دیار و ناسراوێ دیکە باس بکات، با بەناوھێنانیکى سارد و سێ و ھاوێتێ ھەلە و پەلەیش بێت!

لێرەدا چەند نمونەیکە لەو شوێنەى ناو ولاتى بۆ دینینەو کە ھەدان دەستخەتى مەلای کوردیان بەعەرەبى و فارسى و تورکى و کوردی تێدايە و، زۆریان لیوانلیون لە زانیاری نایاب و نەزانراو و نەبەستراو دەرہارەى میژووی کورد و ئەدەبى کوردی:

۱- کتیبخانەى ئەوقافى مەرکەزى سلیمانی.

ئەم کتیبخانە ھەزاران دەستخەتى تێدايە و، بەزۆری دەستخەتەکان ناسیتران و، (محمود احمد محمد) فیھرەستیکی پێنج بەرگی بۆ کردوون و، ھەموو بەرگەکانى لە ھەستدان و، لە نیوان سالانى ۱۹۸۲ تا ۱۹۹۰ لە چاپخانەى (بغداد) چاپ کراون.

۲- دەستخەتەکانى کتیبخانەى خوالیخۆشبوو مامۆستا شیخ محەمەدى خال کە پتر لە (۶۰۰) دەستخەتن و، مامۆستای خال لە سێ ژمارەى گوڤارى کۆری زانیاری کورددا

(۸) پروانە: بووژاندنەوێ میژووی زانایانى کورد... بەرگی یەکەم. ل: ۱۰۹

یەکە - یەکە باسی کردوون و، چەند دەستخەتى کوردییان تێدايە^(۹).

۳- کتیبخانەى ئەوقافى موصل، ھەزاران دەستخەتى تێدايە و، (سالم عبدالرزاق) فیھرەستى لە نو بەرگدا بۆ کردووە و، لە نیوان سالانى ۱۹۸۰، ۱۹۸۲ و دواى ئەو سالانەدا لە چاپخانەى (جامعة الموصل) چاپ کراون.

۴- کتیبخانەى ئەوقافى قادرییە لە بەغدا. ئەمیش ھەزاران دەستخەتى نایابی تێدايە و، سەرچاوە گەلیکی پر بایەخى میژووی ئەدەبى کوردییان تێدايە.

(د. عماد عبدالسلام رؤف) فیھرستى بۆ کردوون و، لە نیوانى سالانى ۱۹۷۴ - ۱۹۸۰دا لە چاپخانەکانى: (الارشاد، المعارف، دار الرسالة) چاپ کراون، پێنج بەرگن.

ئەمانە ناوی بەشیکن لە کتیبخانە گەورە و دیارەکانى ناو ولات کە د. مەرف یان ئاگای لییان نییە یان بواردوونى، ئەمە جگە لە چەندین کتیبخانەى دى کە لە عێراقدان و، فیھرەستیان بۆ کراوە و، یان سەرەخۆ یان لە گوڤارە دیار و ئەکادیمیەکانى ولات و دەرەوێ ولاتدا بلاوکراونەتەو، ھەر بۆ نمونە ناوی چەند دانەیکەش لەوانە دینم. دەستخەتەکانى کتیبخانەى (جمعية التربية الاسلامية) لە بەغدا. دەستخەتەکانى کتیبخانەى (الخلاى) لە بەغدا. دەستخەتەکانى (الحوزة العلمیة) ی نەجەف، کتیبخانەى (سامى باش أعیان) لە بەصرە... چەندین کتیبخانەى دیش کە ھەریەکیان لە باریکەو، یا لە چەند باریکەو، پێوەندیان بەمیژووی ئەدەبى کوردیەو ھەبە.

د. مەرف کە دیتە سەر باسی دەستخەتەکانى دەرەوێ ولاتیش لەوانەى ناو ولات باشتەر و وردتر باسیان ناکات و، باسەکانى نازانستییانە و نا ئەکادیمییانەن.

یەک دوو نمونەیش لەم لایەنە وەرەگر:

کە باسی دەسنووسەکانى (شارى سانت پیترسبورگ لە پرووسیا ل: ۷۴) دەکات ناوی دوو نامەخانە دەبات کە کاریان بۆ کراوە و ھەسفی دەستخەتەکانیان کراوە، بەلام نەناوی ئەو کارانە دەبات نە ناوێشانیان دەنوووسێ، نە ناوی ئەو گوڤار و کتیبانە دەبات کە ھەسەکانیان تێداکراوە، دیارە ئەمیش لە قالبى قسەى پرووت دەرناچیت.

لە خالى دووھمى باسی کتیبخانەکانى دەرەوێ ولاتدا دەنوووسێ:

(دەسنووسى کوردی لە نامەخانەى گشتى ل: ۷۵)

(۹) پروانە: مجلة المجمع العلمي الكردي الاعداد: الاول، ۱۹۷۳، المجلد الثاني العدد الثاني، ۱۹۷۴، المجلد الثالث، العدد الاول ۱۹۷۵.

دوکتۆر لێره‌دا نالێ کام نامه‌خانه‌ی گشتی، دوا‌یی ده‌رده‌که‌وێ مه‌به‌ستی (نامه‌خانه‌ی گشتیی سانت پیت‌رسبورگ) هه‌ ده‌ست‌خه‌ته‌کانی ئه‌و نامه‌خانه له‌ ڕێگه‌ی ئه‌لیکسانده‌ر ژاباهه‌ کۆکراوه‌ته‌وه‌ و به‌ده‌ست هه‌ینراون، کاتێ ئه‌م زانا قونسولی ڕووسی بووه له‌ ئه‌رزه‌ڕۆم له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی سالی ١٨٥٦.

د. مارف له‌م سه‌رباسه‌ به‌دواوه‌ ناوی چه‌ند ده‌سنووسی کوردیی بردووه‌، به‌لام لێره‌یشدا به‌شێوه‌یه‌کی زانستییانه‌ نییه‌ و، ژماره‌ی یه‌ک ده‌ست‌خه‌تیشی له‌و ده‌ست‌خه‌تانه‌ - که‌ بێگومان هه‌موویان له‌ نامه‌خانه‌که‌دا به‌ژماره‌ی تاییه‌ت سپێژراون - دیاریی نه‌کردووه‌. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ له‌م باسه‌دا له‌ لاپه‌ره‌ ٧٨دا یه‌ک په‌راویزی هه‌تیو - که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری کتێبه‌که‌ی دوکتۆر دا نسقه‌یه‌ - په‌ریوه‌ته‌ ناوه‌راستی ئه‌م لاپه‌ره‌.

(ده‌سنووسی کوردی له‌ ئه‌لمانی: ٧٩)

له‌ ژێر ئه‌م ناوێشانده‌دا د. مارف ناوی چه‌ند پڕۆفیسۆری ئه‌لمانی دینی که‌ به‌کوردستاندا گه‌راون و، چه‌ندین ده‌ست‌خه‌تی کوردییان کۆکردووه‌ته‌وه‌ و، بردوویانه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌لمانی و، له‌ نامه‌خانه‌کانی به‌رلین و ماربورگ پارێژراون. دواتر باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌: « دوکتۆر که‌مال فوئاد له‌ کاتی خۆیدا سالی ١٩٧٠ کارێکی به‌جیی کرد به‌وه‌ی وه‌سفێکی ئه‌م ده‌سنووسانه‌ی به‌شێوه‌یه‌کی زانستییانه‌ بلأوکرده‌وه‌ ... »

لێره‌یشدا ده‌لێم: د. مارف که‌ باسی یه‌که‌ یه‌که‌ی ئه‌و ده‌سنووسانه‌ی نه‌نووسیوه‌، هه‌یج نه‌بێ ده‌بوو ناوی کتێبه‌که‌ی د. که‌مال فوئاد و شار و، چاپخانه‌ و، سالی چاپ و، ئه‌و شتانه‌ی بنووسیایه‌ت و، ئه‌وه‌ی ڕوون بکراوه‌ته‌وه‌ که‌ ئه‌و کتێبه‌ نامه‌ی دوکتۆرایه‌ یان نا(١٠).

له‌ ژێر سه‌رباسی (ده‌سنووسی کوردی له‌ لهنده‌ن: ٨١)دا

بێ ئه‌وه‌ی باسی ژماره‌ی ده‌ست‌خه‌ت و قه‌واره‌ و ژماره‌ی لاپه‌ره‌ و شوێنیان بکا، بێ ئه‌وه‌ی ناوی ئه‌و مه‌کته‌بانه‌ به‌ریت که‌ ئه‌و ده‌ست‌خه‌تانه‌یان تیدا پارێژراوه‌، دوو بابته‌ دینیتیه‌وه‌:

١- چیرۆکی شیعری که‌ به‌شێوه‌ی مه‌سنه‌وی دانراوه‌.

٢- شیعری گۆزانی ده‌که‌رتی:

(١٠) ئه‌م کتێبه‌ی د. که‌مال گه‌نجینه‌یه‌کی پڕ بایه‌خی ئه‌و کتێبخانه‌یه‌ که‌ ده‌یان سه‌رچاوه‌ی نایابی ئه‌ده‌بی کوردیی تیدایه‌، خۆزگه‌ کارێکی وا ده‌کرا ئه‌و ده‌ست‌خه‌تانه‌ وینه‌ ده‌گیران و ده‌هه‌ینراوه‌ بۆ کوردستان.

له‌ ژێر خالی دووه‌مدا ده‌لێ:

« ئه‌م ده‌سنووسانه‌ بریتین له‌ کۆمه‌له‌ شیعریک به‌شێوه‌ی گۆزانیی زمانی کوردی هی کۆمه‌له‌ شاعیریکی پێش سالی ١٧٨٨ن که‌ ده‌سنووسه‌کان تیدا نووسراون... » ل: ٨٢

دوا‌ی ئه‌مه‌ ناوی کۆمه‌لێک شاعیری نووسیوه‌، به‌پێی ئه‌و ناوانه‌ی د. مارف نووسیونی (ئه‌م ده‌سنووسانه‌) نییه‌ و، یه‌ک ده‌سنووسه‌ و، ئه‌و ده‌سنووسه‌ بریتیه‌ له‌ که‌شکۆله‌که‌ی شیخ عه‌بدولمۆمنی مه‌ردۆخیی که‌ مامۆستا ئه‌نوه‌ری سولتانی ساغی کردووه‌ته‌وه‌ و بلأوی کردووه‌ته‌وه‌(١١).

د. مارف به‌و ئه‌ندازه‌یش له‌ سه‌رچاوه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی ولآت ده‌بیته‌وه‌.

به‌لام ئه‌مه‌ به‌هه‌یج جوړیک نابێ به‌باسی سه‌رچاوه‌ی شوێنه‌واری زانیانی کورد له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولآت و، من چه‌ند جار ئه‌وه‌م نووسیوه‌ به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ سه‌رچاوه‌ی کوردی له‌ کتێبخانه‌کانی جیهاندا دیاریی نه‌کراوه‌، ده‌کرێ گومانمان بۆ ئه‌وه‌ به‌جیت له‌ هه‌موو کتێبخانه‌یه‌ک له‌ کتێبخانه‌ جیهانییه‌کاندا سه‌رچاوه‌ی کوردی هه‌یه‌(١٢). له‌م باره‌وه‌ بۆ خۆشه‌وێستم مامۆستا هه‌سه‌ن پێنجوینی له‌ نامه‌یه‌که‌دا ناو و ژماره‌ی ١١ دانراوی مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی شارانیی بۆ ئه‌م که‌ له‌ کتێبخانه‌ی (دبلن) له‌ (استرالیا) پارێژراون!

به‌م ئه‌ندازه‌ ده‌ست له‌ باسی سوود وه‌رگرتنی د. مارف له‌ سه‌رچاوه‌ هه‌له‌ده‌گرم و، خوێنه‌ری ئازیز و ژیر خۆی ده‌توانێ به‌که‌مێک لێوردبوونه‌وه‌ بزانیته‌ که‌ دوکتۆر نه‌یتوانیوه‌، وه‌ک کاره‌که‌ی لێی ده‌خوازیت، سوود له‌ سه‌رچاوه‌ی پێویست وه‌رگرێ، وه‌ک نه‌یتوانیوه‌ له‌و ئه‌ندازه‌یشدا باسی کردووه‌ وه‌ک مامۆستایه‌کی ئه‌کادیمی ڕه‌فتار له‌ته‌ک سه‌رچاوه‌دا بکات و، وه‌ک ڕیازی زانستیی داوا‌ی لێ ده‌کات وه‌ها سوود له‌ سه‌رچاوه‌ وه‌رگریت.

(١١) ڕوانه‌: ئه‌نوه‌ری سولتانی، که‌شکۆله‌ شیعریکی کوردی گۆزانی، گرده‌کۆبی شیخ عبدالمۆمنی مه‌ردۆخی (١٧٩٧ - ١٧٣٩!). ساغکردنه‌وه‌ و سه‌ره‌تا نووسینی ئه‌نوه‌ری سولتانی. تراستی سۆن بۆ کوردستان لهنده‌ن، ١٩٩٨. ئه‌م کتێبه‌ به‌پیداچوونه‌وه‌ی نووسه‌ری ئه‌م وتاره‌ ئێسته‌ له‌ (بنکه‌ی ژین) له‌ سلیمانیی چاپی دووه‌م ده‌کریت.

(١٢) ڕوانه‌: محمد علي القردهاغي، العنوان المفقود او المولود المرتقب، مجلة التراث العلمي العربي، العدد: ٣، ١٤٢٢هـ ٢٠٠١م بغداد. هه‌روه‌ها ڕوانه‌: لاپه‌ره‌ (١٩٥)ی به‌رگی چواره‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد.

رێبازی د. مەرف لە نووسینی میژوودا:

میژوو - به‌میژووی ئەدەبیشەوه - زانستییکی فراوان و به‌ربینی جیهانییه و، گه‌وره زانایانی جیهان له‌ زۆر کۆنه‌وه بایه‌خیان به‌میژوو داوه‌ و، هه‌زاران به‌رگ کتیب له‌م زانسته‌دا به‌زمانه‌ جیا جیاکانی جیهان نووسراون و، په‌نگه‌ له‌ هه‌ر کتیبخانه‌یه‌کی جیهاندا به‌شی میژوو - سه‌رحه‌می میژوو - له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی دی زانست به‌ژماره‌یش و قه‌واره‌یش پانتایی و جێگه‌ی زیاتر گرتبێت.

دیاره‌ زانستییکی ئاوه‌ها ئه‌وه‌ نییه‌ هه‌ر که‌س له‌ خۆیه‌وه و بۆ خۆی و، بێ په‌یره‌ویی یاسا و رێبازیک، چۆن بیه‌وێ و چی بوێ بنووسیت، به‌لکو بۆ ئەم زانسته‌یش رێبازی ورد دانراوه‌ و، ده‌بی میژوونووس - بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی جێگه‌ی بایه‌خ بیت - زۆر به‌وردیی په‌یره‌ویی ئه‌و رێباز و یاسایانه‌ بکات که‌ ده‌بی میژوونووسی سه‌رکه‌وتوو له‌ سه‌ریان بپوات.

ئێمه‌ لێره‌دا ناتوانین جێگه‌ی ئه‌و یاسا و رێبازانه‌ له‌ وتاریکی کورتدا بکه‌ینه‌وه‌، به‌لام ده‌توانین به‌کورتیی ئاماژه‌ بۆ یه‌ک دوو خاڵ بکه‌ین و، به‌و پێودانه‌یش کتیبه‌که‌ی د. مەرفیان پێ بکێشین.

ده‌بی میژوونووس چۆن بیت؟

له‌و په‌وشتانه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ میژوونووسدا نه‌یه‌نه‌ جێ بایه‌خ به‌نووسینه‌کانی نادریت و، ناچیتته‌ خانه‌ی میژوو نووسانه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌: که‌ ئه‌مین و ده‌ستپاک و ئازا و دلسۆز بیت. درۆ نه‌کات، شت هه‌لنه‌به‌ستیت، روپامایی بۆ ده‌سته‌لاتداران و میران و خاوه‌ن شکۆیان نه‌کات، رووداو نه‌شاریتته‌وه‌، وێژدانی زیندووی خۆی چاودێری نووسینه‌کانی بیت...

هه‌روه‌ها میژوونووس ده‌بیت: بێ لایه‌ن بیت و، تا بۆی ده‌کریت خۆی ئازاد بکات له‌وه‌ی ئاره‌زووی لایه‌کی هه‌بیت، یان چه‌رخ و سه‌رده‌میکی خۆش بویت...

چونکه‌ میژوونووس وه‌ک دادوهر وایه‌ چه‌نده‌ بتوانی خۆی له‌ هه‌وا و ئاره‌زوو و لایه‌نگری دوور بخاته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ حوکم و بپاره‌که‌ی له‌ راستیه‌یه‌وه‌ نزیک ده‌بیت^(١٣)...

لێره‌دا وه‌ک ده‌لێن: کورد بدوینه‌ شه‌رحی حاڵی خۆی ده‌کات. من له‌ ده‌م و قه‌له‌می د.

(١٣) بۆ زیاتر شاره‌زابوون له‌ مه‌رحه‌کانی میژوونووسی سه‌رکه‌وتوو بپروانه: الدکتور حسن عثمان، منهج البحث التاريخي، الطبعة الثالثة، دار المعارف بمصر. ١٩٧٠، ص: ١٨ و ١٩...

مەرف خۆیه‌وه‌ کاره‌که‌ی ده‌ده‌م له‌ سه‌نگ و ترازووی ئەم مه‌رجانه‌:

١- «هه‌ر که‌سیکی میژووی ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌ییکی دیاریکراو بنووسیتته‌وه‌، ناوه‌روکی کتیبه‌که‌ په‌نگدانه‌وه‌ی بیرو و باوه‌ر و بۆچوون و فیکری خاوه‌نه‌که‌ی ده‌بی. زیاد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و رێباز و شیوازی لێره‌دا به‌کارم هێناوه‌ تایبه‌تییه‌ به‌خۆم و پێوسته‌ هه‌رواش بێ...»

ل: ٥ به‌رگی دووهم.

٢- «خاوه‌نی ئەم کتیبه‌ هه‌ولێ داوه‌ به‌زۆری خۆی قسه‌ بکا، قسه‌که‌ش ته‌نیا پێوه‌ندی به‌نمونه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌، له‌ ئه‌نجامدا ئەم کتیبه‌ ده‌بیتته‌ سه‌رچاوه‌ی زانیارییکی قوتابخانه‌یی بیروباوه‌ری خاوه‌نه‌که‌ی په‌نگی تیدا ده‌داته‌وه‌...»

هه‌مان لاپه‌ره‌ی پێشوو.

ئەم دوو قسه‌ی د. مەرف به‌سن بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بزانی‌ن دوکتۆر پابه‌ند نییه‌ به‌هیچ یاسا و رێبازیک میژوونووسانی جیهانه‌وه‌ و، له‌به‌ر ئه‌مه‌یش ده‌توانم بێ سێ و دوو بلێم: تای ترازووی کاره‌که‌ی د. مەرف زۆر لاره‌سه‌نگه‌ و، هیچ قه‌پانیکی میژوو ناخوینیتته‌وه‌.

هه‌ر له‌م لاپه‌ره‌دا دوو دێری دیکه‌ له‌ قسه‌کانی د. مەرف ده‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خوێنه‌ری ئازیز تا زیاتر پابه‌ندنه‌بوونی دوکتۆر به‌رێبازی نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌ده‌به‌وه‌ ده‌ریکه‌وتیت:

«... جگه‌ له‌مه‌ به‌زۆری ته‌واوی شیعه‌که‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ مه‌به‌س له‌م کتیبه‌دا ئه‌وه‌یه‌ تا پله‌بێتک بێتته‌ ئه‌لبوومی هه‌لێژاره‌ یا گولێژیری شیعی کوردی له‌ هه‌موو قۆناغه‌کانی ئه‌ده‌با، بێگومان میژووی ئه‌ده‌ب ئەم جۆره‌ به‌رنامه‌یه‌ی گه‌ره‌که‌...» ٢/٥.

د. مەرف که‌ لێره‌دا میژووی ئه‌ده‌ب و به‌رنامه‌ی میژووی ئه‌ده‌ب دینیته‌ ناوه‌وه‌ چ به‌رنامه‌یه‌کی مه‌به‌سته‌؟ بێگومان ئێمه‌ له‌سه‌رووی هه‌موو رێبازێکی میژووی ئەده‌بی جیهانه‌وه‌ نین، هه‌روه‌ها له‌ میژووی ئەده‌بی جیهانییه‌ دانه‌براین، ده‌با سه‌رنجێکی کاری گه‌وره‌ میژوونووسی ئەده‌بی دنیا بده‌ین بزانی‌ن ئه‌و چۆنی کردووه‌؟

بروا ناکه‌م د. مەرف لاری له‌وه‌ هه‌بیت که‌ (بروکلمان) پێشکه‌وتوترین که‌سه‌ - ئه‌گه‌ر به‌درێژایی میژووی نووسینی میژووی ئه‌ده‌ب نه‌بێ - که‌ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ پله‌ی یه‌که‌مه‌دا بووه‌ بۆ نووسینی میژووی ئه‌ده‌ب. ئەم زانا له‌ کتیبه‌ گه‌وره‌ جیهانییه‌که‌یدا (تاریخ الادب العربي) له‌ سه‌رتاسه‌ری به‌رگیکییدا که‌ ناوی ده‌یان که‌له‌ شاعیری وه‌ک: «بشار بن برد،

صالح بن عبدالقدوس الازدي، ابو دلامة، العباس بن الاحنف، ابو نواس، ابوقمام، ابو العتاهية، البحتري، الشريف الرضي...» دەبات تاقە يەك بەیت شیعەر چیە نییە و نەبەیناوە. ئەم زانا ئەگەر بیویستایە وەک د. مەرف کتیبەکە ی بەکرایە بە (ئەلبوومی شیعری شاعیران) ئەوا دەیتوانی کتیبەکی - نەک شەش ھەوت - ھەد ۱۰۰ بەرگی لە ئەدەبی ەھەرەبیدا بنووسایەتەو، بەلام دیارە ئەو زانا پابەندی رێبازی (میترووی ئەدەب) بوو و نەبویستوو کتیبەکە ی بکات بە (ئەلبووم!).

ئەم لایەنە ی کتیبەکە ی د. مەرف لەسەر نووسین زۆر ھەلەدەگریت و، پەلە ی ناتەواوی ھەرە گەرە بەکارەکە یەو ئەو یە کە میترووی ئەدەبی نەنووسیو و، بەگواستەو ی بەشیک ی زۆر لە دیوانی شاعیران - بێ پەیرەویکردنی رێبازی زانستی و ئەکادیمی - کتیبەکە ی فووداو و، قەوارەکە ی قەبە کردوو. بۆ ئەمەیش جگە لە (ئەلبووم پاساویتی) لەم ڕوو ەو ەدنوو سیت:

«۱- ئەو بەلگە نە تیکستی شیعەر بەنمۆنە ھێنارونەتەو، لە ئەنجامی بەراورد لە نێوان دەسنووس و شیعری چاپ کراو ەو ەلێرێدراون، یاس لە کارەکە نەکراو ەو ەک کردو ەو ەبێکی لێکۆلینەو ی زانستی، بەلکو ئەو تیکستە ەلێرێدراو ە کە لە ئەنجامی بەراورد ەکە و تۆتە دەستمان...» ل: ۲/۵.

دوکتۆر ھەرچی بەلێ دەربارە ی سەرچاو ە خوینەر - و رێبازی ئەکادیمیانە و زانستییانەیش لەگەلیدا - مافی تەواوی ئەو ی ھە یە بەدوکتۆر بەلێت: کام سەرچاو ی دەسنووست لەبەر دەستدا بوو و، پشتت بەچەند دەسنووسی باو ە رێکراوی و بەستوو ە کە لە چاپەکان دروستتر بن تا تۆ بەلگە تیکستەکانیان لێ و ەربگریت؟ بێگومان ئەگەر رۆژتیک لە رۆژان دیوانی دادگای ئەدەب دەرگای بخاتە سەرپشت و، سکالانامە ی ئەدیبان و لیکۆلەرەن و خاوەن دیوانان و ەربگریت ئەوا پەرەندی د. مەرف لەو دادگادا - ئەگەر لە ھی ھەموو شکات لێکراوان قەبەتر نەبێت - لە پەرەندە قەبە و سەنگینەکان دەبێت؟

بەلام مەن پێش ئەو ی ئەو دیوانە دەرگای والا بکات لێرەدا یەک سکالا دژی د. مەرف دەنوسم و، داوی وەلامی راست و دروستی لێ دەکەم.

و ەک لەم چەند دێرەدا خویندەمانەو دوکتۆر لێرەدا و پێشان دەدات کە بەلگەکانی لە ئەنجامی بەراورد لە نێوان دەسنووس و شیعری چاپکراو ەو ەلێرێدراون.

دیوانی رەنجووری: مەن سالی ۱۹۸۳ بەلێکۆلینەو ەو ئەم دیوانەم بلأو کردو ەتەو ە. د. مەرف لە بەرگی دوو ەمی کتیبەکە یدا نزیک ی ۳۰ سی لاپەرە ی لەسەر ژبان و شیعری ئەم شاعیرە نووسیو ە، مەن مافی خۆمە بەدوکتۆر بەلێم: ئەم سی لاپەرەت لە چ سەرچاو ە یەکی دەسنووس ھینا؟ کوا وینەکە ی؟ لە چ کتیبخانە یە کدا پارێزراو ە؟ گومانم نییە کە وەلامی ھیچیان ی بێ نییە و، بەرو داوی سەرچاو ەکانی دیوانی رەنجووری ەکە ی لە مەر مەن. جا ئەو پرسیارە دیتە پێشەو ە: کە سی لاپەرە لە دیوانتیک و ەربگریت و، بەیەک پەرپوێزیش یاسی نەکردبێ دادو ەری دادگای ئەدەب ئەو کارە بە چ ناوتیک ناو ئەبات؟ ئەمەیش تەنھا بۆ دیوانی رەنجووری نییە و، دیوانی سالم و، کوردیی و، خانی و، جزیری و، مەولەویی و، ھەموو ئەوانە ی دی حالیان لە حالی رەنجووری خۆشتر نییە و، لەو باشتریان لە تەکدا نەکراو ە.

لایەنیک ی دی رێبازی و پابەندەبوون:

یاسی نووسین وایە کە نووسەرێکی ناسراو کارێکی گەرە و بە بەرنامە بنووسیت، ھەر لە سەرەتای کارەکە یەو بەتەمای چی بیت و چ نەخشە یەکی لە میتشکی خۆیدا داریشتبیت لە پێشەکی کتیبەکە یدا - یەک جار - دەینوو سیت و، لە بەرگەکانی داوی بەرگی یەکەمدا ناگەریتەو ە سەر پێشەکی. بەلام د. مەرف ئەمەیشی نەکردوو ە، لە سەرەتای بەرگەکانی دیشدا پێشەکی نووسیو ە، جا خۆزگە پێشەکی ەکانی شتی نوێیان تیدا بوایە! دوکتۆر وا دەزانێت خوینەر ناگای لەو نییە چی دەکات و چی نووسیو ە، یان خۆی لە بیر ی نەماو ە پێشتر چی نووسیو ە، بۆیە جارێکی دیکە و چەند جاری دیکە کۆلک و موو شی دەکاتەو ە. بۆ ئەم لایەنەیش نمۆنە زۆرە و ەک: لە لاپەرە ۶ ی بەرگی دوو ەمدا نووسیو ە: «ناوی کەسان و جێگە ی جوگرافی و زاراو ە ی زۆری زانستی ە کۆمەلایەتی ەکان لەم کتیبەدا ھاتوو ە، رەنگە ھەندێ جار پێویستی یان پەرۆنکردنەو ە ھەبێ کەچی ئەمە نەکراو ە، بۆ ئەو ی خوینەر خۆی خەریکی تێگە یشتنی ئەو لایەنە قورسانە بکا، بەھۆی فەرھەنگ و ئەنسیکلوپیدیا جیاوازی ەکانەو ە...»

ھەر لە لاپەرە ۶ ی بەرگی پێنجەمدا دوکتۆر دەنوو سیت: «۱- لە تیکستی بەلگە و نمۆنە شیعری ەکانی ئەم کتیبە ھەندێ وشە و زاراو ە ی فەرھەنگی ھە یە لەوانە یە پێویستی یان بەلێکدانەو ە و ڕوونکردنەو ە ھەبێ، کەچی ئەم کارە پشت گوێ خراو ە بۆ ئەو ی خوینەر بەھۆی سەرچاو ە ی دیکەو ە بتوانی بگاتە مانای وشە و زاراو ەکان...».

نمونه‌یه‌کی دیش:

«لەم کتێبه‌دا هه‌ندێ وشه و زاراوه‌ی زمانی بێگانه له‌ پرووی راست نووسینه‌وه به‌چهند شێوه‌بێتک نووسراون بۆ به‌لگه وه‌کو «عیشق = عشق» ئەمانه هه‌موویان به‌راست ده‌ژمێردرێن. چونکه له‌ دیالێکته جیاوازه‌کانی زمانی کوردی به‌م جۆره هاتوون...»: ل: ۲/۶.

هه‌ر له‌ لاپه‌ره ۶ به‌لام له‌ به‌رگی پێنجه‌مدا دوکتۆر ده‌نوسێ:

«۳- کۆمه‌لێک وشه و زاراوه له‌ تێکستی شیعره‌کاندا له‌ پرووی راست نووسینه‌وه به‌جۆریک هاتوون، له‌ زمانی کتێبه‌که‌دا به‌شێوه‌یه‌کی دیکه نووسراونه‌ته‌وه، هه‌ندێ جارێش هه‌ردوو بابته‌که له‌ تێکستی شیعر و نووسینی کتێبه‌که‌دا تێکه‌ڵ به‌یه‌کترین، له‌ پرووی زانستییه‌وه ئەم دیارده‌یه هه‌یج گیر و گرفتی‌ک نایه‌ته‌وه...»

له‌ لاپه‌ره ۹ی به‌رگی دووه‌مدا باسی بابان ده‌کات، که‌چی له‌ لاپه‌ره ۹ی به‌رگی سێیه‌میشدا هه‌مان بابته‌ دێته‌وه ناو، که‌ بابته‌که‌یش له‌ بنه‌ره‌تدا جێگه‌ی - به‌و شێوه - ناو می‌ژووی ئەده‌بی کوردی نییه‌.

له‌به‌ر تارمایی ئەم خالانه‌یشدا پرسیارکی دیکه دێته‌ پێشه‌وه؛ که‌ د. مارف ده‌لێ:

«ناوی که‌سان و جێگه‌ی جوگرافی زاراوه‌ی زۆری زانستییه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان له‌م کتێبه‌دا هاتووه، رهنگه هه‌ندێ جار پێویستی‌یان به‌پروونه‌کردنه‌وه هه‌بێ که‌چی ئەمه نه‌کراوه، بۆ ئەوه‌ی خۆنه‌ر خۆی خه‌ریکی تێگه‌یشتنی ئەو لایه‌نه قورسانه بکا...» بۆ ئەمه تا سه‌ر په‌یره‌ویی ناکا؟

باشه‌ و! ئەمه‌مان لێ سه‌لماند و وتمان دوکتۆر دڵسوژی خۆنه‌ری کورده و، ده‌یه‌وێ به‌خه‌ریکبوون و گه‌ڕان به‌سه‌رچاوه‌کاندا می‌شکی خۆنه‌ر بکاته‌وه، ئەو بۆچی بۆ ده‌قی شیعره‌کان ئەمه‌ی نه‌کردووه؟ ئەو بۆچی ده‌یان لاپه‌ره‌ی ر‌ه‌ش کردووه‌ته‌وه به‌لیکدانه‌وه‌ی مانای ده‌قی شیعره‌لێکه‌وه، که‌ - وه‌ک به‌ به‌لگه سه‌لماندمان - هه‌تانی ده‌قی شیعره‌کان خۆیان زیادن؟

زیاد له‌مانه‌یش دوکتۆر که‌ مانای شیعره‌کانی لێکداوه‌ته‌وه له‌ زۆربه‌ی زۆریاندا به‌هه‌له‌دا چووه، ته‌نانه‌ت کاتی و! هه‌یه لێکدانه‌وه‌ی خه‌لکی دیکه‌ی به‌هه‌له‌وه وه‌ک خۆی گواستۆته‌وه ناو کتێبه‌که‌ی بێ ئەوه هه‌ست به‌هه‌له‌که بکات!

لێره‌یشدا یه‌ک نمونه ده‌هێنمه‌وه:

پارچه‌یه‌ک شیعرێ مه‌وله‌ویی له‌ ل: ۳۹۲ی به‌رگی سێیه‌مدا دینیت، دوا‌ی ئەوه لێکدانه‌وه‌ی یان مانای به‌یته‌کان به‌شیعر له‌ پیره‌مێرده‌وه دینێ. ماناکانی پیره‌مێرد ورد و دروست نین و، هه‌له‌یان تێدا‌یه، به‌لام د. مارف شیعره‌کانی پیره‌مێردی وه‌ک خۆیان هه‌یناوه، بێ ئەوه‌ی ئیشاره بۆ که‌موکوورپیه‌کانی ده‌قه‌که‌ی پیره‌مێرد بکات بۆ نمونه:

خامه‌ی سه‌راویز نه‌ چای سیایی
مه‌پێژۆ ئەس‌رین شه‌کوای جیایی

پیره‌مێرد:

قه‌له‌م سه‌ره‌وژێر که‌وته چالێ ره‌ش
فرمێسکی دادی دووری بوو به‌ به‌ش
به‌که‌مێک به‌راورد دیارده‌دات که‌ ئەم دوو ده‌قه چهند له‌یه‌ک جیان.

به‌یتیکی دی:

مه‌وله‌ویی:

ده‌وات دووی ده‌روون گێچدان وه هه‌مدا
لیقه ویش کی‌شان وه لیته‌ی خه‌مدا

پیره‌مێرد:

ده‌ویت دوکه‌لی ره‌شی له‌ دلدّا
لیقه خۆی کی‌شا به‌ کووپه‌ی لیلدّا
ئەم دوو ده‌قه‌یش به‌ به‌راوردی‌کی که‌م ده‌رده‌که‌وێ که‌ ماناکانیان له‌ یه‌که‌وه دووره و، جیاوازی له‌ مه‌به‌ستی‌اندا هه‌یه.

چهند خالێکی دی:

ناکړی و ناگوفجی له‌ وتاریکی و! کورتدا هه‌موو لایه‌کی کتێبیکی گه‌وره‌ی چهند به‌رگی به‌سه‌ریکړیته‌وه و، تیشک بخړیته‌ سه‌ر هه‌موو که‌موکوورپیه‌کانی، ئێمه لێره‌دا ته‌نها نمونه‌مان هه‌ینایه‌وه، ئه‌ویش نه‌ک له هه‌موو لایه‌نه‌کانی کتێبه‌که، به‌لکو نمونه بۆ چهند لایه‌نیکی که‌می هه‌ترواده‌ته‌وه، له‌م پرووه‌وه له‌سه‌ر نمونه هه‌ترواده‌وه ده‌رۆم و، ماوه‌یه‌ک له

خزمه‌تی (نالی) دا ده‌ژیم چونکه د. مارف خۆی به‌نالییه‌وه خه‌ریک کردووه و، له شاعیره‌کانی دی زیاتر کاری بۆ کردووه، تا بزانی توانیویه‌تی حه‌ق بدا به‌نالی؟ یه‌که‌م شت به‌وه ده‌ست پێده‌که‌م که د. مارف تاوانیکی زانستییه‌ی گه‌وره‌ی به‌رانبه‌ر به‌نالی کردووه و، له خۆیه‌وه بێ ئه‌وه‌ی ئاگای له هه‌ست و بیر و وزه و توانای نالی بێت، نالی زۆر بچووک کردووه‌ته‌وه، به‌شێوه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر نالی ئه‌و کاره‌ی د. مارف بیهێنێ ڕه‌نگه‌ پێی بێت: توو جاری بۆ بخوێنه و بخوێنه‌ره‌وه و من بناسه، ئه‌وسا وه‌ره باسم بکه!

له ل: ۵۳ ی به‌رگی سییه‌مدا ده‌لی:

«له ژبانی شیعرايه‌تی نالی ئه‌وه ده‌رده‌که‌وی چێژێکی ئه‌وتۆی له زمانی عه‌ره‌بی وه‌رنه‌گرتی، ئه‌گه‌ر چی خۆشی دێره‌ شیعری و پسته‌ی عه‌ره‌بی هه‌یه تیکه‌ه‌لکێشی شیعره‌ کوردیه‌یه‌کانی کردووه، به‌لام ئه‌و عیباره‌تانه بێ هێزن. هه‌روه‌ها شیعره‌ فارسییه‌کانی ئه‌وه‌نده که‌من هه‌ر ئه‌وه ده‌توانین ب‌لێن فارسی زانیوه نه‌ک شاعیری فارسی زمان بووه. له باباته‌ شیعری تورکی عوسمانیه‌وه نالی شیعری به‌م زمانه نییه، ئه‌وه‌نده هه‌یه له یه‌ک دوو شوێن و شه‌یه‌کی تورکی به‌کاره‌یتاوه.

نالی هه‌موو هۆش و بیر و هێزی شاعیره‌تی خۆی بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی پله‌ی شیعری کوردی به‌کاره‌یتاوه، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌بی ته‌نیا به‌شاعیره‌کی کوردی گه‌وره بناسی...

پێش هه‌موو شتی له پسته‌ی (ژبانی شیعرايه‌تی) ژبانی کۆیلايه‌تی و شتی وا به‌بیری خوێنه‌ردا دێت.

ده‌رباره‌ی شیعری فارسی و تورکی هێشتا به‌ به‌ریه‌وه ماوه و دوور نییه له پر له کتێبێک یان له که‌شکۆلێکدا شیعری شاکاری ئه‌و دوو زمانه‌مان ده‌ست بکه‌وی که نالی تیا یاندا مه‌له‌وان بێت وه‌ک کوردی، چونکه ئه‌و که‌له زانا و بلیمه‌تانه ئه‌وه‌نده جوغزی بیر و هه‌ست و زمانیان ته‌سک نه‌بووه به‌وه‌وه وه‌ستابن له یه‌ک زماندا کاریان کردی و، له زمانه‌کانی دیدا ده‌سته پاچه‌ بووبن، به‌تایبه‌تی ئه‌و زمانانه له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر باو بوون و، زمانی ده‌سه‌لاتداران و فه‌رمانگه و پۆشنیری و سیاسه‌تیش بوون، بۆیه ناکرێ نالی کاری گه‌وره و دیاری به‌و زمانانه نه‌بێت.

بۆ زمانی عه‌ره‌بیش که دوکتۆر نالی به (بێ هێز!) تیا یاندا دایناوه، دیاره د. مارف،

هه‌رچه‌ند خۆی وا پیشان ده‌دات که واریشی شه‌رعیی و ئه‌ده‌بیی نالی ته‌نها ئه‌وه و، که‌سی دی ناکرێ له‌و باشت له‌ جیهانی نالی شاره‌زا بێت، زۆر له‌ جیهانی نالی بێ ئاگایه و، هه‌ر له‌ بنده‌ستی ئه‌ودا پارچه‌یه‌ک شیعری نالی به‌زمانی عه‌ره‌بیی بلاوکراده‌ته‌وه، که نالی ده‌باته‌ رزی هه‌ره‌ پێشه‌وه‌ی که‌له شاعیرانی عه‌ره‌ب و، پێش کورد عه‌ره‌ب ئه‌و پله و پایه‌یان داوه‌تی و شانازییان به‌وه‌وه کردووه پارچه‌ شیعری وه‌ها به‌زمانی عه‌ره‌بی و تراوه.

پارچه‌ شیعره‌که مه‌لحه‌مه‌یه‌کی شیعری ۱۱۶ به‌یتیه‌ له‌ بنه‌رته‌دا له‌ کتێبی «نزهة الفكر في ما مضى من الحوادث والعبر في تراجم القرن الثاني عشر والثالث عشر، تأليف احمد بن محمد الحضراوي المكي الهاشمي، تحقيق محمد المصري، طبع ونشر وزارة الثقافة، دمشق سوريا، ۱۹۹۶». دا بلاوکراده‌ته‌وه. دواتر مامۆستا فائیزی مه‌لا به‌کر له ژماره ۲۷ ی گۆلانی عه‌ره‌بیی سالی سییه‌م ۲۵ ئابی ۱۹۹۸ دا بلاوی کردووه‌ته‌وه. دوا‌ی ئه‌میش مامۆستا ره‌ئوف عوتمان له ژماره‌ یه‌کی گه‌لاویژی عه‌ره‌بیدا بلاوی کردووه‌ته‌وه و، پارچه‌ شیعره‌که هه‌ر به‌زیندوویی و هه‌تیویی ده‌مینێته‌وه، تا هاوێ و ده‌سته خوشکی بۆ ده‌دۆزێته‌وه.

جگه‌ له‌مانه‌یش ده‌بی ئه‌وه‌مان له‌ بیر نه‌چێت که نالی ده‌نوسێ:

فارس و کورد و عه‌ره‌ب هه‌رسێم به‌ ده‌فته‌ر گرتوه
نالی ئه‌مه‌رۆ حاکمی سێ مو‌لکه‌ دیوانی هه‌یه
ل: ۳/۷۷.

به‌خۆراپی ئه‌و قسه‌ ناکات و، بێ ئه‌وه‌ی هیه‌چی له‌ ده‌ستدا بێت نابێ به‌حاکمی سێ مو‌لک، به‌لکه‌ ئه‌مه‌ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نالی له‌و سێ زمانه‌دا شیعری هه‌یه و، به‌پۆنه‌ی شیعره‌کانیه‌وه و، له‌ ڕووی دیوانیه‌یه‌وه به‌و سێ زمانه، خۆی به‌حاکمی ئه‌و وڵاته‌ زانیوه و، مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریش وا بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ چووه و، له‌م ڕوه‌وه نووسیویه:

«واته: من ئه‌مه‌رۆ ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ر ئه‌م سێ زمانه‌دا ئه‌شکێ و، شیعرم به‌هه‌رسێ زمانه‌که‌ خسته‌وه‌ته‌ ده‌فته‌ری خۆمه‌وه و، دیوانی شیعرم به‌م سێ زمانه هه‌یه.

ئه‌م به‌یته‌ که‌ باسی زمانی تورکی تیا نییه، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه نالی به‌ر له‌ به‌جیه‌یه‌شتنی کوردستان و توویه‌تی. هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ئه‌وه‌شه که نالی شیعریکی زۆری به‌م سێ زمانه و تووه، که به‌داخه‌وه ئیستا هه‌ر ئه‌م چه‌ند

پارچە کوردیی و دوو سێ پارچە فارسییەمان لە بەردەستدایە.. بەلکو لە دواڕۆژدا لە (سنە) و (شام) و (ئەستەموول) و (مەککە) و (مەدینەش) شیعری تری سەر ھەل یدا» (١٤). (*)

وێک ئاماژەم بۆ کرد لە ھەر کۆر و کۆمەڵیکدا د. مارف بکەوێتە قسە کەم و دەبی ناوی نالی نەبات و، کەم جار ناوی نالی لە دەمی دەبریت، خۆشی دەنووسێ:

«نوسەری ئەم کتێبە دەوری ھەبە لە ناساندنی نالی بەکۆمەڵی ڕووس و ڕۆژھەلاتناسی کارەکانی بەزمانی ڕووسی (دامەزرێنەری قوتابخانەی کلاسیکی نوێ لە کوردستانی باشوورد...)»

ل: ٣/٥٠. جگە لەمانەیش نوسەری کتێبی (دیوانی نالی و ھەرھەنگی نالی)یەو. لەم کتێبەیشیدا (٧٣) لاپەرە لەسەر نالی نوسیبوو.. با بزانی چۆن سوودی لە سەرچاوە وەرگرتوو؟ خۆتەری بۆ لای چەند دەسنووسی دیوانی نالی پێنومایی کردوو؟ لە باسی نالی دا د. مارف دەلێ:

«بەپێوستی دەزانین بەکورتی باس لە ھەندێ لەو دەسنووسانە بکەین کە بەچاوی خۆمان دیومان، ئەگینا ئەوێ ناوبانگیانمان بێستوووە گەلێ زۆرن: «ل: ٣/٥٠.

وێک دیمان بروکلمان کە باسی شاعیرێک دەکات ناچیت بەلای شیعریدا و، یەک تاکە بەیتیش چیبە ناینووسێ، بەلام لەو پەری دنیا لە دەسنووسێکدا باسی شیعریکی ئەو شاعیرە ھەبیت ئەم بەوردیی شوێن و ژمارە و سالی چاپ و چی پێوست بێ - ئەکادیمیایە - دەربارە ئێوە سەرچاوە دەینووسێ.

کەچی د. مارف لە باسی نالی دا ناوی (١٢) سەرچاوە دێنی لەوانە کە دەربارەیان دەلێ: (بەچاوی خۆمان دیومان). بۆیە کەم سەرچاوە قسەکە خۆی لەبەر دەچیت و دەلێت: (بەپێی قسە ئۆسکارمان ئەم دەسنووسە لە سالی ١٨٨٠ دا نووسراوەتەو) ئەو ئەگەر خۆت دیوتە بۆ دەلێت: (بەپێی قسە ئۆسکارمان)؟

(١٤) پڕوانە: محەمەد عەلی قەرەداغی، مەلا فەتاحی کارگەلێ و ١٣ گۆلێتری لە باخچەی ئەدەبی کوردی، عێراق، ژمارە: ١٢ - ١٣ شوبات و ئازاری ١٩٧٨.

(*) ھەلەچینی ئەم کتێبەم لە تەواو بووندا بوو بێستم لە کەنالی (العربية) ھەوێ ئەو بەلاوکراوەتەو کە لە ولاتی (عەرەبیی سعودیی) قامووسی (عربی - عربی) نالی دۆزراوەتەو و خەریکی لیکۆلێنەوین.

بۆ یازدە سەرچاوەکە دیش شوێنی سیانیان دیاری دەکات و، ئیتر ئاوە بیتە و دەست بشۆ!

دەبی ھەمیشە ئەو بەلێنەوێ: کاری سەرەکی نووسەری میژووی ئەدەبی ئەوێ بەگەریت و، شوێنان بێشکێت و، سەرچاوان بێنیت تا بەرھەمی تەواوی ئەو شاعیرە بێنی و بناسێ کە میژووی ژبانی دەنووسیت.

لەم سالانە دوایدا چەندین سەرچاوەی نایابی میژووی ئەدەبی کوردیی دۆزراوەتەو و، لەسەریان نووسراوە و، لە گۆقار و ڕۆژنامەکاندا بەلاوکراوەتەو، سەرچاوە گەلێک کە بۆ ھێچ کەسیک پەڕا نییە دەم لە ئەدەب بکوتیت و ئاگای لێیان نەبێ، ھەر کاریکی ئەدەبی لەمەولا ئەنجام بدرین بێ ئەو سەرچاوانە کێچ و نەبە کام دەبن.

ھەر بۆ ئێوە باسی کەشکۆلی مەلا فەتاحی کارگەلێی کە من لە ڕۆژنامەی عێراقدا لەسەرم نووسیبوو یەکیکە لەو کەشکۆلە نایابانە سەرھەمی شیعری نالی تێدایە و، دوکتۆر لە عاستیدا خۆی کردوو بەتوولێ.

جگە لەویش لە ٦ بەرگی بووژاندنەوێ میژووی زانیانی کورددا لەسەر چەندین کەشکۆل و بەیاضی نایابم نووسیبوو، کە زۆر تا کەم شیعری نالییان تێدایە و، گەلێکیان نوسخە نایابی دیوانی نالییان تێدایە، دوکتۆر لە عاستی ئەمانەیشدا گۆتی خۆی کەر کردوو، بەلام بەمە پەلەیکە گەورە ناتەواویی سەرباری پەلەکانی دیکە کتێبەکە کردوو.

ھەر لەم بۆوە دا د. مارف دەنووسێ:

«باوەرناکەم یەکیک ھەبێ بەتاقی تەنیا لە ھەموو شیعری نالی بگا!

ھەندێ لەوانە دەچنە ناو ئەم تاقمە دوایبوو و من دەیاناسم ئەمانەن: مەلا جەمیلی ڕۆژبەیانێ، کاکە حوسینی خانەقا، ھێمنی شاعیر، فاتیح عەبدولکەریم، مەسعود محەمەد، عەبدولخالیق مەعرووف» ل: ٣/٥٢.

وێک پێشتر ئاماژەم بۆ کرد میژوونوس دەبی بێلایەن بیت و، رق و خۆشەویستی بۆ کەسانی کار نەکەنە سەر ھەستی و، راستیی کامەبە و لای کتێبە نەشاریتەو. د. مارف کە باسی فاتیح عەبدولکەریمی کرد بۆ مامۆستا مەلا عەبدولکەریم و کاکە حەمە کوری بوارد؟ مامۆستا عەبدولکەریم چەتری سەری کاکە حەمە و کاک فاتیح بوو و، ھەرسێکیان سێکوچکە راستکردنەوێ شیعری نالی و کەلەپووری کوردین.

د. مارف له لاپه‌ره (٥) ی به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌یدا نووسیبوه:

«٢- خاوه‌نی ئەم کتێبه هه‌ولێ داوه به‌زۆری خۆی قسه بکا»

به‌لێ هه‌موو که‌س ده‌یه‌وێ و هه‌ز ده‌کا خۆی قسه‌بکات و قسه‌کانیشی - وه‌ک ده‌لێن - گه‌وه‌ر و مرواری بن و، قسه‌گه‌لێ بکات که‌س پێش ئەو په‌یی پێ نه‌بردین.

به‌لام که‌ قسه‌ی کرد و قسه‌که‌ی له‌ سه‌نگی مه‌حه‌ک درا و وا ده‌رنه‌چوو که‌ ئەو ئەیلێ، ئەوه له‌ باتی ئەوه‌ی (شهادة الابداع) یان (براءة الاختراع) ی بده‌نێ پێی ده‌لێن: قسه‌کانت کاوتێژکرده‌وه‌ی قسه‌ی خه‌لک.

وا بزانه‌م هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یه که‌ د، مارف قسه‌ ئەکا، یان باس و بابته‌ دهنوسی، ئاماژه‌ بۆ هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌ک ناکات و، له‌ نووسینه‌کانیدا هه‌یچ په‌راویز و رێنومااییکردنی خۆینه‌ر بۆ ئەو شوێنانه‌ نابینرێت که‌ زانیارییه‌کانی لێ وه‌رگرتوون، له‌به‌ر ئەوه‌ نییه‌ که‌ - وه‌ک چه‌ندین که‌س لێی ده‌گێرنه‌وه‌ - ده‌لێ: (من فوول پروفیسۆرم و خۆم سه‌رچاوه‌م و پێویست ناکات ئاماژه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ بکه‌م!)

لێره‌دا یه‌ک دوو نمونه‌ له‌و قسه‌انه‌ی د. مارف دێنمه‌وه‌ که‌ قسه‌ی خۆی نین و، پێش ئەو کراون و، ئەویش ئاماژه‌ی بۆ نه‌کردوون:

د. مارف که‌ باسی ئەوه‌ ده‌کا رهنجوری وه‌لی دێوانه‌ به‌که‌سیکی سه‌ر به‌ به‌عه‌شه‌رتی گێژ ده‌زانێ ل: ٢/١٠٣. به‌لام ئەوه‌ قسه‌ی د. مارف نییه‌و، وابزانم پێش من (مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی) که‌س ئەو راستیه‌ی نه‌درکانه‌وه‌ (١٥).

هه‌روه‌ها که‌ دوکتۆر دهنوسی:

«له‌ وردبونه‌وه‌ له‌ شیعری وه‌لی دێوانه‌ ئەوه‌ ده‌رده‌که‌وێ نابێ که‌سیکی بێ

سه‌ودا و نه‌خوێنده‌وار بووبێ...» ل: ٢/١٠٣

بۆ ئەم قسه‌یش من گه‌لێ پێش دوکتۆر به‌ به‌لگه‌وه‌ ئەوه‌م سه‌لمانه‌وه‌ که‌ وه‌لی دێوانه‌ خوێنده‌وار بووه‌ و له‌م ڕوه‌وه‌ نووسیمه‌:

«له‌م پارچه‌ شیعره‌وه‌ چه‌ند راستیی وه‌رته‌گیرێ:

یه‌که‌م: له‌ نیوه‌ شیعری «بنیان نه‌ رووی طاق مه‌جموع فه‌ردم» ده‌وه‌ ئەوه‌

(١٥) ڕوانه: دیوانی نالی «مه‌لا خدری ئەحمه‌دی شاوه‌یسی مکایه‌لی» لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی:

مه‌لا عبدالکریمی مدرسو و فاتح عبدالکریم و مه‌مه‌د مه‌لا که‌ریم، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ١٩٧٦.

ئه‌زانرێ که‌ (وه‌لی دێوانه‌) خوێنده‌وار بووه‌ و، دیوانی شیعری خۆی بووه‌ و، شانازیشی پێوه‌کردوه‌ و، ویستویه‌ دواى مردنیشی شاکاره‌که‌ی به‌سه‌ر گۆرته‌که‌یه‌وه‌ بێ و، له‌ ناو ئەو تاقه‌دا که‌ له‌سه‌ر شێوه‌ی ڕۆی شه‌م دروست کراوه‌ دابنرێ» (١٦).

هه‌روه‌ها د، مارف له‌ لاپه‌ره (٦) ی به‌رگی دووه‌مدا نووسیبوه‌:

«له‌م کتێبه‌دا هه‌ندێ وشه‌ و زاراوه‌ی زمانی بێگانه‌ له‌ ڕووی راست نووسینه‌وه‌ به‌چه‌ند شێوه‌بێک نووسراون، بۆ به‌لگه‌ وه‌کو «عیشق = عه‌شق = عشق» ئەمانه‌ هه‌موویان به‌راست ده‌ژمێردین...».

ئەم بابته‌ی له‌ به‌رگی پێنجه‌میشدا له‌ لاپه‌ره (٦) دا دووپات ده‌کاته‌وه‌.

به‌لام من ئەم قسه‌م چه‌ند جار کردوه‌، بۆ نمونه‌ ته‌ماشای لاپه‌ره (١٧) ی به‌رگی پێنجه‌می که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردیی بکه‌ که‌ منیش له‌وێ هه‌ر نمونه‌م به‌ «عشق» و «عیشق» هه‌یناوه‌ته‌وه‌.

خاڵیکی دیکه‌ هه‌یه‌ د. مارف تیايدا به‌پێچه‌وانه‌ی نووسه‌ران و لیکۆله‌رانه‌وه‌ کاری کردوه‌ و، بۆچوونیکی گه‌لێ جیاوازی هه‌یه‌ که‌ دهنوسی:

«٢- له‌ تێکستی هه‌موو ئەو شیعراوه‌ی بۆ به‌لگه‌ له‌م کتێبه‌دا تۆمار کراون ده‌ستووری خاڵبه‌ندی به‌کار نه‌هێنراوه‌، چونکه‌ له‌به‌ر کێش و ئاواز و ریتمی شیعره‌که‌ نابێ هۆشی خۆینه‌ری بۆ هه‌یچ لایه‌کی دیکه‌دا بچێ، ئەم دیارده‌یه‌ له‌ شیعری کلاسیکی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ هاوسێکانه‌مان وه‌کو عه‌ره‌ب و عه‌جم و تورکی عوسمانی ره‌چاوکراوه‌...» ل: ٥/٦.

پێش هه‌موو شتێ که‌ د. مارف دهنوسی (هه‌موو) نه‌ته‌وه‌ هاوسێکانه‌مان... ئایا بیری له‌وه‌ نه‌کردوه‌ته‌وه‌ ئەو (هه‌موو) ه‌سه‌ر ئەو زۆر ته‌که‌ویت و، حوکمدانی وه‌ها کاریکی سانا نییه‌؟

دواى ئەوه‌ له‌م چه‌رخه‌دا خاڵبه‌ندی بۆ هه‌موو ده‌قیق - به‌شیعر و په‌خشانیشه‌وه‌ - مه‌رجیکی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستییه‌ و، ئەو که‌سه‌ی ده‌قیق ته‌نوسیته‌وه‌ یان لێی ته‌کۆلێته‌وه‌ چه‌ند بتوانی به‌وردیی په‌یره‌ویی خاڵبه‌ندی بکات به‌و ته‌ندازه‌ ده‌ری ده‌خات

(١٦) ڕوانه: دیوانی رهنجوری مه‌لا عومه‌ری زه‌نگنه‌، لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی (آفاق عربیة) ١٤٠٣ - ١٩٨٣ ز به‌غدا، ل: ٣٤.

توانای به‌سه‌ر ده‌قه‌که‌دا^(۱۷) شکاوه و لێی تیگه‌یشته‌وه و ده‌زانێ مانای چیه، پێچه‌وانه‌که‌یشی پێچه‌وانه‌که‌یه‌تی.

له‌ لایه‌کی دیشه‌وه خالبه‌ندی ده‌ستگرتنی خۆینه‌ر و یارمه‌تیدانیه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی بێ سه‌رئێشه و تێرمانانی زۆر ده‌قه‌که‌ بخوێنێته‌وه و، ده‌قیك خالبه‌ندی تیا‌دا ره‌چاو نه‌کرا‌یت و هه‌ک ئه‌وه وایه‌ خۆینه‌ر پێوا‌ریک بێت نه‌شاره‌زا به‌پێگه‌یه‌کی به‌رده‌لانیی و پر کۆسپ و ته‌گه‌رده‌دا پروات و، ده‌قیکیش که‌ په‌یره‌ویی ئه‌و پێبازیه‌ی تیدا کرا‌یت، خۆینه‌ره‌که‌ی و هه‌ک پێوا‌ریک وایه‌ به‌پێگه‌یه‌کی ته‌خت و قیرتا‌ودا پروات و، پێگا‌که هه‌موو نیشانه‌کانی ها‌تو‌چۆی تریف‌کلا‌یتی تیدا بێت و، بێ سه‌رئێشه و پێ ئیشه‌ پیا‌یدا پروات.

بۆیه ئه‌و قسه‌ی دوکتۆر نووسیویه‌تی له‌ بازاری رۆشنی‌ری ئه‌م‌رۆدا جیگه‌ی نابێته‌وه و، که‌س بایه‌خی بۆ دانانی و، ده‌کرێ خۆینه‌ر ب‌ل‌یت: له‌وانه‌یه‌ دوکتۆر به‌و قسه‌ خۆی له‌ پرسیا‌ری خۆینه‌ر قوتار ب‌کات ئه‌گه‌ر کاتێ ده‌قیك له‌و ده‌قانه‌ی که‌ - خۆی واته‌نی - بۆ به‌ل‌گه‌ هێنا‌ویه‌تیه‌وه هێزی به‌سه‌ری‌دا نه‌شکێ و، به‌دروستی‌ی بۆی نه‌خوێن‌رێته‌وه و، له‌ خالبه‌ندی‌کردنه‌که‌یدا به‌هه‌له‌دا ب‌چ‌یت.

د. مارف سه‌دان شیعی‌ری نالی له‌ کتێبه‌که‌یدا نووسیویه‌ته‌وه و نالی‌ش له‌ هه‌ر به‌یتێک‌دا چه‌ند داو بۆ خۆینه‌ر ده‌نێته‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر خالبه‌ندی ورد نه‌بێ خۆینه‌ر بێ ئه‌وه‌ی ئا‌گای له‌ خۆی بێت هه‌ر زوو ملی ده‌بێت به‌دا‌وی - دا‌وی نالییه‌وه!

هه‌ر بۆ نمونه‌ تاکه‌ به‌یتێکی نالی دێنه‌وه:

ئه‌ی سا‌کینی ریاضی مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره‌!

لوطفی بکه‌، به‌رمو‌و: مه‌دینه‌ی منه‌ و، وه‌ره‌

سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ د. مارف له‌ عاستی ئه‌م به‌یته‌دا خۆی پێ نه‌گیراوه و پێبازه‌که‌ی خۆی شکاندووه و له‌ دا‌وی (به‌رمو‌و) هه‌و جووتخالی له‌سه‌ر یه‌ک (نوقطه‌ی شاریحه‌)ی دانا‌وه!

ل: ۸۴.

له‌ کاتی چاوگێ‌رانم به‌م کتێبه‌ی د. مارفدا ده‌یان هه‌له‌م له‌ ده‌قه‌کاندا دیوه و له‌ لایه‌که‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وتاره‌که‌م زۆر درێژ نه‌بێت و، له‌ لایه‌کیشه‌وه من له‌م کاره‌دا مه‌به‌ستم دیاری‌کردن و راست‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ نییه‌ و، له‌و لایشه‌وه گوتوومه - هه‌ر چه‌ند دوکتۆر

(۱۷) پ‌روانه: گۆفاری به‌یان، ژماره (۴۴) سا‌لی ۱۹۷۷.

ده‌لێ: ئه‌م کتێبه‌ هه‌له‌ی که‌مه - له‌وانه‌یه‌ هه‌له‌ی چاپ بێت.. بۆیه ئه‌و هه‌له‌نه‌م بواردووه. به‌لام له‌ کاتی چاوگێ‌رانم به‌کتێبه‌که‌ی دوکتۆردا بۆ ئه‌وه‌ی نمونه‌ له‌ خۆی کتێبه‌که‌ به‌یتنه‌وه له‌ لایه‌ره ۵۳ هه‌له‌یه‌کی سه‌یرم بینی که‌ له‌ هه‌مان لایه‌ره‌دا دووجار به‌هه‌له‌ نووسرا‌بوو، بۆ ته‌نکی‌دبوونم له‌وه که‌ هه‌له‌ی دوکتۆره‌ یا هه‌له‌ی چاپه‌ سه‌ری‌کی (دیوانی نالی و فره‌هه‌نگی نالی)م دا، نه‌خه‌یر له‌وێش هه‌ر و‌ابوو، بۆیه گومانم له‌وه‌دا نه‌ما که‌ د. مارف خۆی ملی بووه به‌دا‌وی - دا‌وی نالییه‌وه!

به‌یته‌که‌یش ئه‌مه‌یه:

چه‌ند واسیعه ئه‌م زیهنه ئه‌فلا‌کی تیدا ره‌هنه‌

ئه‌جیالی له‌ لا عیهنه ئه‌دواری له‌ کن په‌شمه‌

به‌یته‌که‌ ده‌بی ئا‌وا بنووس‌ریت:

چه‌ند واسیعه ئه‌م ذیهنه؟ ئه‌فلا‌کی تیدا ره‌هنه‌!

ئه‌جیالی له‌ لا عیهنه، ئه‌دواری له‌ کن په‌شمه‌!

دا‌وه‌که‌ی نالی له‌ وشه‌ی (ئه‌جبال) دا‌یه که‌ دوکتۆر ئه‌جیالی نووسیوه و، نه‌یزانیوه نالی مه‌به‌ستی چیه‌ و، ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌به‌ر کاره‌که‌ی خۆی تو‌زێک ئا‌گای له‌ قورئانه‌که‌ی حو‌ج‌ره‌ بوا‌یه‌ت له‌و دا‌وه‌ قوتار ده‌بوو؛ چونکه‌ له‌ سووره‌تی (القارعة)ی جزمی (عم)دا خوا ده‌فه‌رمو‌ی: (وتكون الجبال كالعهن المنفوش).

ئه‌نجام:

دا‌وی ئه‌م گه‌شته به‌کتێبه‌که‌ی د. مارفدا و، دا‌وی تا‌و و تو‌پ‌کردنی له‌به‌ر رۆشنا‌یی مه‌رجه‌کانی میژو‌ونووس و نووسینی میژو‌ودا.. ده‌رکه‌وت د. مارف په‌یره‌ویی مه‌رجه‌کانی نووسینی ئه‌کا‌دمیانه‌ی نه‌کردووه و، پشتی به‌سه‌رچاوه نه‌به‌ستووه و، ئه‌گه‌ر پشتی‌شی به‌سه‌رچاوه به‌ستبێ به‌شپۆه‌یه‌کی زانستی‌یانه نه‌بووه و، خۆینه‌ری له‌ هه‌ول و کۆشه‌شکه‌انی ئا‌گا‌دار نه‌کردووه و، به‌گواستنه‌وه‌ی به‌شی‌کی زۆر له‌ به‌ره‌مه‌ی شاعیران و شیعی‌ری دیوانه‌کانیان به‌ری ره‌نجی که‌سانی دی‌که‌ی بۆ خۆی قۆرخ کردووه، که‌ ئه‌مه‌یش له‌ دنیا‌ی ئه‌ده‌ب و میژو‌وی ئه‌ده‌ب و زانستدا دروست و په‌وانییه‌.

بۆیه ئه‌م کتێبه‌ له‌ژێر نا‌وی میژو‌وی ئه‌ده‌بدا جیگه‌ی نابێته‌وه و، با‌ری‌کی قورس ده‌بی به‌سه‌ر کتێبخانه‌ی کوردییه‌وه ئه‌گه‌ر له‌و خانه‌دا دا‌بن‌ریت و، له‌ بری ئه‌وه‌ی که‌لێنێک پر ب‌کاته‌وه جیگه‌ی کتێبه‌گه‌لێک ده‌گریت و شو‌ین به‌چه‌ند کتێبی دیش له‌ق ده‌کات.

«التحفة الكردية فاكهة القصيدة البردية»

مامۆستا شیخ عەزیزی دۆلپەمووی

٤٨٠

لە چەند شوێن و بۆنەدا باسی بایەخدانى مامۆستایانى کوردەم بە (قەصیدەى بوردییه) کردووە و، ھەیانە بەعەرەبیی شەرحی کردووە، ھەیانە بەشیعر تەرجەمەى کردووە بە فارسیی، ھەیشیانە کردوویەتی بەپێنج خشتەکیی...

بەلام تا ئێستە نەمبیسستبوو کەس لێکدانەوێ لەسەر ئەو قەصیدە بەکوردیی کردییت تا براى خۆشەویستەم مامۆستا عەلانی دینی کورێ شیخ حامیدی دۆلپەمووی وێنەى دەستخەتییکی بۆ نارەم، مامۆستا عەلانی دین پێشتر بەلێنى دابووێ دەستخەتییکی فارسیم بۆ بهێنێ، دیارە لەبەر ئەوێ دەستخەتەکە کۆنە و بەرپێنووسی کۆنیش نووسراوەتەو مامۆستا عەلانی دین بەفارسیی زانیو.

بەھەر حال وێنەى دەستخەتەکەم وەرگرت و چاوێکم پێدا گێرا بینیم شەرحی قەصیدەى بوردییه و، لەم دەرفەتەدا ئەم کتێبەیش بەکتێبخانەى کوردیی دەناسینم و، بۆ ئەم مەبەستەیش ھەندیک لە سەرھەتا و کۆتایی کتێبەکە وەرەگرم.

سەرھەتاکەى:

الحمد لله الذى أنشأ الخلق من العدم، والصلاة والسلام على محمد الذى هو الموصوف بالجود والكرم، وعلى آله واصحابه الذين هم المتخلقين (!) بأخلاقه العظيم (!)

(أما بعد): له دواى سەلام لە برادەرانی کوردی، عەزیزی بنی شیخ محەمەدی بنی شیخ رەسوولی بنی شیخ حەسەنى بنی شیخ عەبدەى بنی (قطب العارفين) شیخ عەلییە کۆستەى دۆلپەموو - رفع الله درجاتهم، وغفرالله عن ذنوباتهم - عەرزان ئەکات:

وەقتی کە قەصیدەى بوردی بەعزێ لە تەصنیفات و موشاداتی مەرحوومی مەبروور شیخ محەمەدی بۆصیری بوو، وە جامیعی ئەنوار و گوشتار بوو لە بەحشی: عیشق و، تەوہیب و، ئیرشاد و، وعظ و، مەدح و، موعجیزە و، مەدحی قورئان و، ئەصحاب و... ذەمى کوففار و نەدەمى

رەفتار، وە لە فەصاحت و بەلاغەتا مافەوقی لە بەشەرە کەمتر بوو، وە لە ناو میللەتی ئیسلاما زۆر مەرغووب و موعتەبەر بوو، ئەمما چونکە گەوھەری مەعانیکانی لە سیلکی ئەلفاظی عەرەبییا مەنظوم بوو فەھمی لە ذیھنی برادەرانی کوردیی دوور بوو.. (لەذا) بەعینوانی ھەدییه و یادگار تەقریر و تەحریری مەعانیەکانیم کرد بەئەلفاظی کوردیی تاکو فەھمی کەن بەدەستبوردی. (لەذا) سمیتە ب(التحفة الكردية فاكهة القصيدة البردية) و ما توفیقی الا بالله البدء وحسن الخاتمة.

کۆتاییەکی:

«الحمد لله على اختتام تحرير الترجمة البردية بالألفاظ الكردية، والصلاة والسلام على خير البرية، وعلى آله واصحابه المتخلقين بالصفات القدريّة، وقد مضى الف وثلاثمائة وثمانية وخمسون سنة واربعة أشهر من الهجرة النبوية، ونرجو من الاخوة والاخوات الكردية والعربية أن يحسنون^(١) الي وذكروني باهداء التحفة الفاتحة العافية السرمدية، كما اني اهديت إليهم الترجمة المسماة بالتحفة الكردية فاكهة القصيدة البردية»

دەستخەتەکە ١١٢ لاپەرە بەخەتییکی گەورەى خۆشخوێن نووسراوەتەو، دیارە بەخەتی دانەرەکەى نییە؛ چونکە لە کۆتایییەو نووسراو:

«بەیادی خودا پاش نێمەرۆی ١١/٥/٧٤ ڕوونووسی ئەم قەصیدەبەم تەواوکرد...»
بەپێی ئەم دەقە عەرەبییەى دواى مامۆستا شیخ عەزیز سالى ١٣٥٨ى کۆچبى کتێبەکەى تەرجەمە کردووە.

(١) بۆ نموونە: مامۆستا فەخرەدینی کورێ ئەبو ئەحمەدی کورێ ئەبویەکر شەرحی ئەم قەصیدەى کردووە و نۆسخەکەى کە لە دەستدایە سالى ١٠٩٩ک نووسراوەتەو. (بەرگی شەشەمى میژووی زانیانی کورد) ھەرەھا مامۆستا (ضیائەدین حەیدەرى حەیدەرى)ش شەرحی ئەم قەصیدەى کردووە و شەرحەکەى ناوناو: (عمدة الكلام في شرح برأة الانام). ئەم شەرحەى سالى ١٣٠٤ک کردووە، لەو کاتەدا کە لە قەزای (الحميدية) قاضی بوو و، شەرحەکەى پێشکەش بەسوڵتان عەبدولحەمیدخانێ عوثمایی کردووە. (بەرگی شەشەمى میژووی زانیانی کورد...).

(پۆمیی) شاعیریکی نەناسیئراوی کوردە

٤٨١

لە ناو ئەو پەرە - پەرە کاغەزە کۆنانەدا کە لەملا ولا دەستم کەوتوون و پاراستووون
پەرەیهک کاغەزی کۆنی درێژ کۆلە (شەش گۆشە) ھەیه، کە دیارە پاشماوەی
(بەیاخ) یکی کۆنە کە دیار نییە قەوارە ی چەند بوو و کە ی نووسراوەتەو. گەلێ جار ئەو
پەرە کاغەزەم ئەمدیو و دیو کردوو و دامناوەتەو. بەلام دوا جار وتم: ئەم پەرە ناوی
شاعیریکی تێدا یە من بزنام لە سەرچاوەکانی ئەدەبی کوردیدا ناوی نەھاتوو و ناسراو
نییە، بۆ ئەو ناوی بکەوێتە ناو ناوان و، لە میژووی ئەدەبی کوردیدا جێگە ی شیاوی
خۆی بگرێت، وام پێ باش بوو پارچە شیعەرە کە وەک خۆی لە تەک یەک دوو وردە تێبینیدا
بلاو بکەمەو.

یە کەم: نووسەرەوێ دەستخەتە کە خودا پاداشتی بداتەو نووسیویەتی: ناوی ڕەشیدە و
نازناوی (پۆمی) یەو، لە ھۆزی زەنگنە یە.

دوویم: سالی نووسینەوێ دەستخەتە کە ی دیا یی نە کردوو و، لە سەر دەمی
نووسینەوێ شیعەرەکاندا (پۆمی) لە جیھان دەرچوو و لە ژیا ندا نەبوو.

سێ ییەم: دەستخەتە کە باش نە نووسراوەتەو و کەم کەم ھەلە لە نووسینەوێ کەدا ھە یە و
منیش ھەلە کانم وەک خۆیان ڕوونووس کرد؛ چونکە نوسخە ی دی لە دەستدا نییە تا لە
بەریدا راستیان بکەمەو.

چوارەم: بۆ (فەرھەنگی نازناوی شاعیرانی کورد) ئەم پاچە شیعەرە و ناوی خاوەنە کە ی
سوودی خۆی ھە یە.

پێنجەم: شیعەرەکان شاکار و بالا نین و، بەری ھەستی شاعیریکی مامناوە ندین.

ھذا کلام (رومی) رشید - نور الله مرقدہ -

دل بے یقہ رارەن، دل بے یقہ رارەن
یا رەسوولە لا دل بے یقہ رارەن
ئەو ند تەقصیرات وە جەستەم بارەن
لە شەرەمە ندە ییم عالەم بے زارەن
لە عین پیم کەر دەن گوناهان ھەزار
بە وێنە ی حیمار من ویم کەریم بار

بە زبان چون کەلب بە بار چون حیمار
یا خالیق تەو یە ھاوار صەد ھاوار!
نە دانم سە فید ئیستە رووم سیا
کاری من کەر دەم لە عام جییا (!)
گا وە گە داھان مە کەردم بازی
گا گا وە دەو لەت ویم نەویم رازی
گا مدووم نە سەر ھەوای سیاھیی
گا گا مە کەردم ئیددیعای شاھیی
داخل وە مە یدان (دار الغرور) بیم
نەو مە درەسە ی جەدد سە ییدان دوور بیم
نە جای عیبادەت شەراب مە وەردم
چنی ذیخلاصی دنیا مە کەردم (!)
ئیسستە مزانووم بےوفا بەینەن
خەریک دل جە غەم کە یلەن
مە ترسم نە خەوف ئاوەلە ی مە حشەر
پدەر نە فەر زەند نە دارۆ خەبەر
پە ی یە کێ خاسەن خەمە تی کەر دەن
منی دەست بە تال نیگاھ وە گەر دەن!
جە ھەننەم پە ی من منالۆ چون شی
مدۆ وە یە کدا ئاھیر وە ئاھیر
چونکە شەرمە ندەم عاصیی و شەرمە زار
چە نی پە رێ ویم مگروی وە زار
موانووم یا حە ی بە حاجەت رەسوول
ئیسستیدعا دارووم جە لات بۆ قەبوول
رە حمت چون سە یلات ئەو ل بە ھارەن
بە خشا گوناه مە عصیەت بارەن

وه زۆر مکی‌شون (بروین!) به‌ی دۆزه‌ق
 مدنه‌ن عه‌ذابم به‌ فه‌رمان هه‌ق
 عه‌ذاب نه‌ هه‌یه‌ت شه‌راره‌ی سه‌قه‌ر
 بيم وه‌ کۆی زووخال له‌و زووخال به‌ته‌ر
 بيم وه‌ ئاشيانه‌ی مه‌کان قه‌قنه‌س
 مایه‌ی که‌چبازیم به‌رشیه‌ن عه‌به‌س
 حال ویم وه‌ی ته‌ور موینوون وه‌ چه‌م
 سامدار سه‌رسام دل ماته‌ن جه‌ غه‌م
 وه‌صیه‌ت ئیده‌ن هه‌رکه‌ بوانۆ
 دنیای بی وه‌فا وه‌یار مه‌زانۆ
 دنیا یار نییه‌ن ده‌خیلم خارهن
 ئاه محببه‌ت خار دایم بيماره‌ن
 نه‌ عومر، نه‌ مال، نه‌سه‌ر نه‌ ده‌ولت
 نه‌ که‌یف، نه‌ ئاهه‌نگ، نه‌ شادی و شه‌وکه‌ت
 نه‌ تیپ، نه‌ له‌شکر، نه‌ ته‌شقان و باز
 نه‌ راو، نه‌ شکار، نه‌ ده‌عیه‌ و سه‌رواز
 (فیرعه‌ون) به‌و جه‌لال بيشماره‌وه
 (نه‌مروود) به‌و که‌لام که‌ چ گوفتاره‌وه
 (شه‌دداد) به‌و مایه‌ی زولم و زۆره‌وه
 (زوحاک) به‌و ماران طیفلان خۆره‌وه
 چیشیان وه‌ چیش که‌رد؟ ئاخه‌ر مه‌ردن
 ئه‌رواح وه‌ ده‌روون دۆزه‌خ سپه‌ه‌ردن
 یا صاحب مولک چوار گۆشه‌ی جیهان
 (یا حي القیوم حی لا مکان)
 بی فیکر و خه‌یال بی شیه‌ و شه‌ریک
 تاک ته‌نه‌ی فه‌رد (سابق - ...)

پادشای شاهان یه‌کتای بی نه‌ظیر
 فه‌ریادپر سه‌یم که‌ر نه‌ سه‌ختیی ئاهیر
 یا ره‌ب به‌ حورمه‌ت سه‌یید سه‌روه‌ر
 (قاضی الحاجات) رۆی ده‌شت مه‌حشه‌ر
 بانبه‌خشی به‌ نام ئیسم مصطفا
 مادا به‌و ئاهیر به‌دروین جه‌فا
 (رۆمی) نه‌ هیجران دنیای بی به‌ینه‌ت
 وه‌قت بی ئه‌جه‌ل شو وه‌ قیامه‌ت
 یه‌ (رۆمی) وات قه‌هرت پر نور بو
 رۆحت جه‌ عه‌ذاب جه‌هه‌نهم دوور بو

«تمت اشعار رومی رشید زنگنه از دست رسول دیبگه‌ء در قریه‌ء پلکانه‌ فی وقت
 الفجر»

په‌واندز سالی ١٢٨٤ی کۆچی شار و لیوا - پارێزگا - بووه‌ (*)

٤٨٢

پروا ناکه‌م که‌لێک هه‌بیت به‌قه‌ده‌ر که‌لی کورد که‌مه‌ترخه‌م بووبیت له‌ عاستی نامه‌ی
 مامۆستایان و رۆشنییران و به‌لگه‌نامه‌ی میر و سه‌رکرده‌کانیدا، جا ئه‌گه‌ر ئه‌م
 که‌مه‌ترخه‌میکردنه‌یش له‌ لایه‌نی مامۆستایان و رۆشنییرانی که‌لی کورد خۆبه‌وه‌ بووبیت
 ئه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی دی ده‌رده‌که‌ کوشنده‌یه‌ و، کاره‌که‌ سه‌خته‌.

ده‌مێکه‌ هه‌ستم به‌م که‌مه‌ترخه‌میکردنه‌ کردووه‌ و، قه‌واره‌ی ئه‌و زیانه‌ گه‌وره‌ و
 قه‌ره‌بوونه‌کراوه‌م له‌به‌ر چاو گرتووه‌ و، ده‌مێکیشه‌ هه‌ولم داوه‌ چیم له‌و نامه‌ و به‌لگه‌نامه‌
 ده‌ست بکه‌وێ کۆی بکه‌مه‌وه‌ و، له‌ په‌یجۆری ئه‌وه‌دام هه‌لم بو پره‌خسیت ئه‌و به‌لگه‌نامه‌
 له‌ شیه‌وی کتیب، یان له‌ هه‌ر شیه‌یه‌کی گونجاودا بلاوبکه‌مه‌وه‌، تا ئه‌مانیش به‌ده‌ردی
 ئه‌وان نه‌چن، تا ئه‌و کاته‌یش ئه‌و ئاواته‌م دیته‌دی ناو به‌ناو له‌و نامه‌ و به‌لگه‌نامه‌
 ده‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خۆینه‌ران و ئه‌و که‌سانه‌ی به‌شوین ئه‌و جۆره‌ بابه‌تانه‌دا ده‌گه‌رین.

(*) له ژماره ٦٦ی سالی ٢٠٠٦ی گۆفاری سلیمانی بلاوبوه‌ته‌وه‌.

پیش بلاوکردنه‌وه‌ی بابته‌ی ئەم جاره یه‌ک دوو نمونه‌ی ئەو که‌مته‌رخه‌میکردنه ده‌خه‌مه روو:

یه‌که‌م: گه‌لێ جار له‌ ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی مامۆستایانی کورددا نامه‌ی زۆر نایایم دیوه‌ که وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه -یان پارچه‌ پارچه‌ کراوه- بۆ نووسینه‌وه‌ی (زه‌وائید)^(۱) به‌کاره‌یتراوه.

دووهم: له‌ سه‌رده‌می پیشوودا که به‌رگیان بۆ کتێبه‌کان کردووه، ئە‌گه‌ر به‌رگی پیتست و ئاماده‌کراویان له‌ ده‌ستدا نه‌بوویت، ئە‌وه هاتوون خۆیان به‌رگیان دروست کردووه و، به‌و به‌رگه‌ دروستکراوه‌ گوتراوه (مقه‌با - مقه‌وا)، جا ئە‌م مقه‌بايه‌ چۆن دروست کراوه؟ بۆ ئە‌م مقه‌با دروستکردنه‌ په‌رپه‌ - په‌رپه‌ کاغه‌زبان سه‌ر یه‌ک خستووه و، سرتیش و که‌تیره‌یان کردووه‌ته‌ به‌ینه‌کانیان و، به‌ (جه‌ر و مه‌نگه‌نه) له‌سه‌ر یه‌کیان په‌ستاوتوون، تا قایم و ئە‌ستوور بووه. به‌لام په‌رپه‌ کاغه‌زکانیان له‌ کوێ هه‌تاه‌وه؟ بۆ ئە‌و په‌رپه‌ کاغه‌زانه‌ زیاتر چی به‌لای ئە‌وانه‌وه‌ بێ بایه‌خ بوویت ئە‌وه‌یان بۆ ئە‌و کاره‌ به‌کاره‌یتراوه. به‌داخه‌وه‌ به‌زۆری ئە‌و نامه‌ تایه‌تیی و ئە‌و به‌لگه‌نامه‌ و په‌رپه‌ کاغه‌زی شاعیرانه‌یان له‌لا له‌ شتانی دی بێ بایه‌ختر بووه، که‌ ئە‌مه‌یش ده‌لێم له‌ خۆمه‌وه‌ نایلێم و، تا نمونه‌ی زۆریانم نه‌دیبه‌ ئە‌م کاره‌ ناده‌مه‌ پال مامۆستایانمان.

جاریک به‌رگیکی له‌و جوهره‌م پیشانی مامۆستا هه‌مه‌ بۆر دا، به‌رگه‌که‌ی لێ وه‌رگرت، له‌ مالتی خۆیان له‌سه‌رخۆ - له‌سه‌ر هه‌لمی کتیری ئاوی کوڵ به‌کوڵ به‌رگه‌که‌ی خاوه‌کردبووه‌وه، ده‌ په‌رپه‌ شیعری نایابی شاعیرانی له‌یه‌ک جیاکردبووه‌وه، یه‌ک دوانیکیان شیعری وه‌فایی بوون.

سێیه‌م: له‌ سه‌رده‌مانی پیشوودا بۆ راهه‌تانی قوتابیان له‌سه‌ر نووسین و خه‌تخۆشبوون و، له‌ هه‌مان کاتیشدا شاره‌زابوون له‌ شپوه‌ی نامه‌ نووسین و ئینشای ره‌سا و داڕشتنی بالا، هاتوون نامه‌گه‌لی جو‌را و جو‌ریان، له‌ هه‌ر بابته‌تیکدا رێک که‌وته‌ی، کۆکردووه‌ته‌وه، دوا‌یی نامه‌کانیان به‌که‌تیره‌ و جه‌ویی داوه‌ته‌ ده‌م یه‌ک له‌سه‌ر باری درێژی، واته‌ سه‌ره‌تای

(۱) زه‌وائید به‌وه‌ ده‌وتری که‌ کاتی خۆی مامۆستایان و فه‌قیانمان په‌راویزی زۆریان به‌سه‌ر کتێبه‌کانیان‌وه‌ نووسیه‌وه‌ و، لا‌په‌ره‌کان پر‌بوونه‌ته‌وه‌ و، جیگه‌ی نووسینیان تیدا نه‌ماوه، هاتوون پارچه‌ کاغه‌زی زیادیان له‌ ناو به‌ینی په‌ره‌کاندا داناوه‌ و په‌راویزه‌ زیاده‌کانیان به‌سه‌ر ئە‌و پارچه‌ کاغه‌زانه‌وه‌ نووسیه‌وه.

نامه‌یه‌کیان لکاندووه‌ به‌کۆتایی نامه‌یه‌که‌وه‌ و، سه‌ره‌تای نامه‌یه‌که‌ی دیشیان لکاندووه‌ به‌کۆتایی ئە‌م نامه‌وه‌... تا وای لێ هاتووه‌ نامه‌ له‌ دوا‌ی نامه‌ چهند مه‌تر درێژ بووه‌ته‌وه‌ و، به‌و کاره‌یان گوتووه‌ (تۆمار) .

ئە‌م تۆمارانه‌یش وه‌ک گوتمان - به‌زۆری - دراونه‌ته‌ ده‌ست مندال و می‌ردمندال و که‌سانیک که‌ بایه‌خی ئە‌و جو‌ره‌ نامانه‌یان نه‌زانیوه‌ و، ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی خۆیان به‌کاریان هه‌تانه‌ و، به‌زۆر به‌کاره‌یتانیان و‌رده‌ - و‌رده‌ نامه‌کان پواون و دراون و فرێدراون، یان سووتیتراون.

ئە‌مانه‌ چهند نمونه‌یه‌کن و نمونه‌ی دیکه‌یش زۆرن^(۲).

ئە‌مه‌ وه‌ نه‌بی که‌ هه‌موو نامه‌یه‌ک به‌و شپوه‌ مامه‌له‌ی له‌ ته‌کدا کراییت، به‌لکو جو‌ریکی دیکه‌ له‌ نامه‌ هه‌بووه‌ - تا ئە‌ندازیک - بایه‌خی پیدراوه‌ و له‌ چاره‌نووسیدا بووه‌ بپاریزیت، به‌تایه‌تی ئە‌و نامانه‌ی بۆ مامۆستایانی گه‌وره‌ و ناودار نێراون و، پرسپاری ته‌لاق و نیکاح و، باسی به‌ست و جو‌گه‌ و باخ و مه‌زرا و، کاروباری شه‌رعی خه‌لکی کوردستانیان تیدابوو، بۆ ئە‌م نامانه‌ به‌چاوێکی دی روانراوه‌ و - به‌زۆری - پاریزراون و، کتێبخانه‌کاغان گه‌لێکیان له‌ خو‌گرتووه‌ و، ئە‌مانه‌یش شیاوی بایه‌خپیدانی زۆرن و، گه‌لێ بابته‌ی که‌له‌پووری و میژویی و ئایینیان بۆ پروون ده‌که‌نه‌وه‌.

یه‌کیک له‌و نامانه‌ی له‌ ده‌ستمدایه‌ و کاتی خۆی بۆ کیشه‌ی دزانی دوو گویدرێژ نووسراوه‌ و، ئیسته‌ کیشه‌که‌ باسی نه‌ماوه‌ و، هه‌ر چۆن بێ پر‌راوه‌ته‌وه‌ و، ئە‌مرۆ هه‌یج سوود و بایه‌خیکی بۆ میژوو نییه‌.. له‌ کۆتایی نامه‌که‌وه‌ و له‌ ئیمزای نووسه‌ری نامه‌که‌وه‌ یه‌ک دوو شتی زۆر به‌بایه‌خمان ده‌ست ده‌که‌ون، له‌وانه‌یه‌ له‌و نامه‌دا نه‌بی له‌ شوێنیک دیدا و‌ا چنگ نه‌که‌ون:

یه‌که‌م: له‌ سه‌رده‌می نووسینی میژوو‌ه‌که‌دا که‌ ۱۵ی ر‌ه‌مه‌زانی سا‌لی ۱۲۸۴ی ک ه‌ ر‌ه‌واندز لیوا بووه‌.

دووهم: سه‌ید مصطه‌فای ئە‌سرار قائیم مه‌قامی لیوای ر‌ه‌واندز بووه‌.

(۲) خوالێخۆشبو مه‌لا ر‌ه‌ئوفی برا‌زای مامۆستا مه‌لا حه‌سه‌نی دزلی بۆ گێرامه‌وه: گه‌لێ جار مامۆستا مه‌لا حه‌سه‌ن که‌ هه‌یج ده‌ست نه‌که‌وتووه‌ بیکات به‌ئاغه‌ جگه‌ره‌ - که‌ ئە‌و کاته‌ جگه‌ره‌ی به‌رماخیان کیشاوه‌ - ده‌ستی بردووه‌ هه‌رچی ده‌ست که‌وتبیت له‌ شیعری خۆی یان نامه‌ی دۆستانی پارچه‌ پارچه‌ی کردووه‌ و، کردوویه‌تی به‌ئاغه‌ جگه‌ره‌!

سێیه‌م: قادر ئاغا بریکاری به‌پێوه‌به‌ر و، سوله‌یمان ئاغا، میری قه‌زای باله‌ک بووه‌.
چواره‌م: باله‌ک له‌و مێژووه‌دا قه‌زا (قضاء) بووه‌.

پێنجه‌م: کێشه‌که‌ له‌ نێوان مام په‌سوولێ کوری خضر ئاغای شېوه‌زووری له‌لایه‌ک و، مه‌لا حه‌سه‌ن و صوفی ئه‌حمه‌دی چۆمبالوکی له‌لایه‌کی دییه‌وه‌ بووه‌.
شه‌شه‌م: له‌ په‌نای یه‌ک دوو زه‌وائیدی دیدا دوو سێ شت نووسراون ده‌ریاره‌ی په‌واندز جێگه‌ی خۆیه‌تی نه‌یانبوترین؛ وه‌ک:

۱- له‌ سالی هه‌زار و دوو سه‌د و هه‌فتا و هه‌وتی کۆچیدا گرانییه‌کی زۆر له‌ ویلایه‌تی کوردستاندا داکه‌وت. عه‌لبه‌ی گه‌ندم له‌ هه‌ولێر به‌سه‌د و بیست قه‌ران بوو. له‌ شاری په‌واندز عه‌لبه‌ی گه‌ندم به‌سه‌د و دوانزه قه‌ران بوو. لای من نووسرا تا کاتی خۆی سوودی هه‌بێت.

۲- له‌ سالی هه‌زار و دوو سه‌د و هه‌شتا و دووی کۆچیدا رۆمه‌کان میر محه‌مه‌دی میری باله‌ک و، محه‌مه‌د ئاغای مه‌زنی مێرگه‌ و، فه‌قی محه‌مه‌د ئاغای مه‌زنی شېوه‌ زووریان برد بۆ به‌غدا.

۳- له‌ په‌راوێزی ئه‌و نامه‌بیشه‌وه‌، که‌ ده‌قه‌که‌ی بلاوده‌که‌ینه‌وه‌، نووسراوه‌: له‌ سالی هه‌زار و دوو سه‌د و هه‌شتا و پێنجی کۆچیدا مه‌لا حه‌سه‌نی ئوستاد خاله‌ به‌هۆی له‌ کارلایرانی مه‌لا ئه‌حمه‌دی شېخ مه‌موودی قازی په‌واندزه‌وه‌ فه‌رمانی قازییه‌تی له‌ ده‌ست ده‌رچوو بوو. ئه‌مه‌م نووسی تا بۆ کاتی خۆی به‌که‌لک بێت. هه‌ر له‌و ساله‌دا محه‌مه‌دی کوری مه‌لا حه‌سه‌ن له‌ دایک بوو.

شایانی باسه‌ مه‌لا عه‌بدوڵلای شېخ مه‌موودی که‌ زاوی مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری میر رۆسته‌میی بووه‌ و، شه‌رحی کتێبه‌کانی وه‌ضع و ئیستیعاره‌ی مامۆستای ناویرای کردووه‌.. مامۆستایه‌کی ناسراو و به‌ناوبانگ بووه‌، مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی قازی ئه‌مه‌ یه‌که‌مجاره‌ که‌ ناوی به‌ر گوێ و قه‌له‌می من ده‌که‌وێت.
ده‌قی نامه‌که‌:

«آنکه حمیتکاران قادر آغا وکیل مدیر، و سلیمان آغا میر قضای بالک - زید رشد هما - بدانند.

چون در پایز گذشته مام رسول نام پسر خضر آغای شېوه‌ زوری دو رءس درازگوش، یکی مال ملا حسن، و دیگر ازان صوفی احمد چومبالوکی

دزدیده، و مرقوم دراز گوشه‌ای مسروقه‌را حین که با شنو^(۳) مشاهده کرده‌اند،

واحقاق حقوق را نیاز واسترحام گشته، بنابراین باید بورود شقه مرقوم مام رسول را بدانجا جلب هرگاه اقرار بدراز گوشها نمود از وی تحصیل و بجانب مرقومان تسلیم وتوصیل دارید، و اگر خود سالف الذکر مام رسول انکار کرده باشد آنگاه حسب الشرع ماده‌را رؤیت، و کیفیت را برای ما اشعار دارید، لا بد احقاق حق را کرده باشید دانسته، و در عهده شناسند.

۱۵ رمضان سنه ۲۸۴

قائمقام لواء رواندز

السید مصطفی اسرار»

ئه‌وه‌یشی له‌ په‌راوێزی ئه‌م نامه‌وه‌ نووسراوه‌ ئه‌وه‌یه‌:

«در سنه ۲ هزار و دو صد و هشتاد و پینج از هجرت نبوی ملا حسن اوستاد خاله سبب به عزل شدن قاضی رواندز اعنی به ملا أحمد شیخ مودی حکم واحکامی قضای از دست او بدر شده بودند. کتبت هذا تا وقت حاجت بکارآید. فولد محمد ابن ملا حسن فی هذه السنة المرقومه».

شایانی باسه‌ ئه‌و زه‌وائیدانه‌ی له‌و دیوی ئه‌م نامه‌وه‌ نووسراون فه‌تواو رای مامۆستای مه‌زنی کورد مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌دی خه‌تین.

(۳) ئه‌مه‌ له‌ نامه‌که‌دا پینه‌کراوه‌ و بووه‌ به‌ژێر پینه‌که‌وه‌ و ناخوێنرێته‌وه‌.

مامۆستا مه‌لا خدری پواری

٤٨٣

مامۆستا مه‌لا خدری پواری یه‌کیکه‌ له‌و ده‌یان و سه‌دان و زیاتریش له‌وانه، یان دروستتر بلتین: یه‌کیکه‌ له‌و ژماره‌ ژۆرانه‌ی زانایانی کورد که‌ مه‌گه‌ر هه‌ر خودا خۆی ژماره‌ی خۆیان و، قه‌واره‌ی کار و خزمه‌تیان بۆ ئایینی ئیسلام و پۆشنبیری گه‌لی کورد بزانیته‌. ئه‌و زانایانه‌ی که‌ بێگومان گه‌لیکیان هه‌ر ناویان به‌ربای گوپی ئیمه‌ نه‌که‌وتوو و، میژووی زانایانی گه‌لی کورد و گه‌لانی موسولمانیش هه‌والتیکیان لێیان نییه‌.

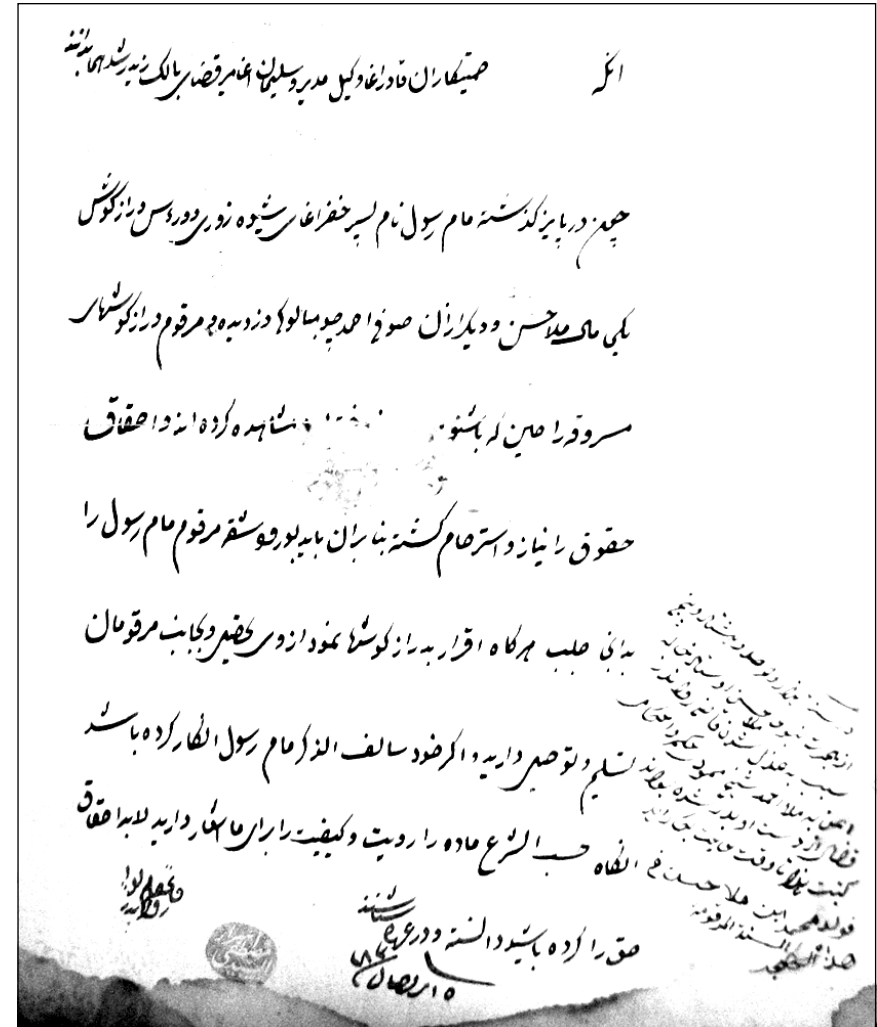
ئهم مامۆستایش که‌ له‌ په‌نای یه‌ک دوو یادگاری بچکۆله‌یدا ناوی زینده‌ پارێزراوه‌، به‌تایبه‌تی (ده‌وله‌ت نامه‌) که‌ی که‌ خوالێخۆشبوو مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مدرسه‌ له‌ زاراوه‌ی گۆزانییه‌وه‌ کردوو به‌سۆرانیی و، می‌رمنداڵانی کورد له‌ پێگه‌یه‌وه‌ له‌ پۆشنبیری کوردیی ئیسلامیی و کۆمه‌لایه‌تی سوودی باشیان وه‌رگرتوو.

که‌ به‌ناوی ئهم مامۆستا ئاشنا بووم هه‌وڵم داوه‌ - وه‌ک بۆ مامۆستایانی دیکه‌ی کوردم کردوو - به‌شێوازی تایبه‌تی خۆم خزمه‌تیکی دروست و شیاو به‌م مامۆستایش بکه‌م. لهم بواره‌دا له‌ هه‌ر شوێنێکی سه‌رچاوه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کاندا ناو و به‌ره‌مه‌ی مامۆستا مه‌لا خدرم دیبێ لای خۆم تۆمارم کردوو.

که‌ بیستم برای وریا و هیژام مامۆستا مه‌لا جه‌میلی فاروقیی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی مامۆستا مه‌لا خدره‌ ویستم هاوبه‌شیی ئه‌و خزمه‌ته‌ بکه‌م و، ده‌سته‌ باره‌ی خۆمی تێب‌خه‌م، هاتم زانیارییه‌کان - وه‌ک لهم چه‌ند دێره‌دا باسیان ده‌که‌م - له‌ته‌ک خۆم هه‌لگرت.

له‌ سه‌فه‌ره‌که‌مه‌دا به‌شاری سنه‌دا رویشتم و هه‌والی ده‌ستخه‌تم پرسی، تا سه‌رم له‌ کتیب‌خانه‌ی مه‌رکه‌زی شاره‌وانیی ده‌رچوو، له‌و کتیب‌خانه‌دا شوێنه‌واری خوالێخۆشبوو زانی پایه‌به‌رز مامۆستا بوره‌انه‌دین حه‌مدیم^(١) بینی. له‌ ناو شوێنه‌واره‌کانی مامۆستا حه‌مدیدا

(١) مامۆستا حه‌مدیی خاوه‌نی ئه‌و ده‌ستخه‌تانه‌ به‌ (ئاغا حه‌مدیی) ناسراوه‌، مامۆستایه‌کی زانی پایه‌ به‌رز و، پیاویکی کۆمه‌لایه‌تی ناوداری شاری (سنه‌) بووه‌، وتیان له‌ هه‌فته‌نامه‌ی (ژیارد) ژياننامه‌ی نووسراوه‌، هه‌وڵم دا بیبینم و شتیکی له‌ ژبانی شاره‌زا بێم، به‌لام من به‌پێوه‌ و به‌سه‌ر پێوه‌ ئه‌وه‌م بۆ نه‌گونجا. ئه‌وه‌نده‌م زانی که‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی نزیکه‌ی چل ده‌ستخه‌تی نایان، دانراوی =

چاوم به‌دیتنی گه‌لێ شوینه‌واری مامۆستایانی کورد پوون بووه‌، به‌لام له‌ هه‌موویان زیاتر جێگه‌ی خۆشیی و مایه‌ی شادیم شوینه‌واریکی، یان دروستتر ب‌لێم، شاکاریکی مامۆستا مه‌لا خدری رواربی بوو که‌ تا ئێسته‌ هه‌والی به‌گویتی میژووی زانایانی کورد و شوینه‌وارانیاندا نه‌دراوه‌.

ئهم شاکاره‌ دوو بایه‌خی گه‌وره‌ی هه‌یه‌:

یه‌که‌م: جوانیی خه‌ته‌که‌ی و سفتیی و په‌وانیی نووسینه‌وه‌که‌یی و به‌توانایی و بلیمه‌تی نووسه‌روه‌ به‌پێژه‌که‌ی. که‌ به‌پراستی یان لێره‌دا هه‌رچی بنووسم و ب‌لێم ناتوانم وه‌سفی بکه‌م و مافی بده‌م، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێم:

خۆزگه‌ ئه‌گه‌وجا بۆ ده‌رخستنی به‌توانایی ئه‌و زاته‌ مه‌زنه‌ی کورد ده‌ستخه‌ته‌که‌ وه‌ک خۆی به‌ئۆفیست چاپ ده‌کرا و ئه‌و شاکاره‌ له‌ له‌ناوچوون رزگار ده‌کرا و، چاوی نه‌وه‌ی ئه‌مڕۆ و دوا‌پۆژی - وه‌ک چاوی منی پوون کرده‌وه - پوون ده‌کرده‌وه‌.

ئهم بایه‌خه‌ لای نه‌وه‌ی مامۆستای روودباریش هه‌روا بووه‌ و، وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین مامۆستا فه‌خره‌دینی کوره‌زای شانازی به‌و نوسخه‌وه‌ کرده‌وه‌ و، وای زانیوه‌ هاوتای نییه‌.

دووه‌م: بایه‌خی هه‌ندیک زانیاری که‌ مامۆستا له‌ چه‌ند دێرێکی کۆتایی ده‌ستخه‌ته‌که‌دا تۆماری کردوون و به‌سه‌نگی ده‌ستخه‌ته‌که‌ و، ده‌یان نوسخه‌ی وه‌ک ده‌ستخه‌ته‌که‌یش گه‌وه‌هر و ته‌لا ناخه‌نرت.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و چه‌ند دێره‌ شوینه‌واری بێر و قه‌له‌می مامۆستان و ئێمه‌یش شتی وامان له‌ ده‌ستدا نییه‌ و، رزگارکردنی ئه‌و چه‌ند دێره‌ به‌کاریکی پێویست ده‌زانین، وام به‌باش زانی ده‌قه‌که‌ وه‌ک خۆی تۆمار بکه‌م و دوا‌یش ئه‌و زانیاریانه‌ی لێی وه‌رده‌گیرین لێی هه‌لێنجم:

«أحمد الله الذي أعادنا لاستكتاب مفاتيح كلامه بتحرير القاموس،

= مامۆستا هه‌مدی خۆییان تێدايه‌. مامۆستا زۆر جوان پاراستوونی، خۆی خه‌تخۆش بووه‌، هه‌روه‌ها مامۆستا مه‌لا عه‌بدولحه‌میدی باوکیشی زانایه‌کی به‌توانا و خه‌تخۆش و هیمه‌ت به‌رز بووه‌، له‌ به‌غدا و سلێمانیی و ئه‌ربیل و شوێنانی دیکه‌ خۆپه‌ندویه‌تی، گه‌لێ کتیبی نایابی به‌خه‌ته‌ جوانه‌که‌ی به‌حاشیه‌ی زۆره‌وه‌ نووسیوه‌ته‌وه‌، فه‌قی و مامۆستایانیش گه‌لێ کتیبیان بۆ نووسیوه‌ته‌وه‌. مامۆستا هه‌مدی - وه‌ک گوتم - جوان پاراستوونی و، ئێسته‌یش باش له‌ کتیبخانه‌ی ناوبراودا پارێزراون و، وه‌ک باسما‌ن کرد ده‌ستخه‌ته‌ قاموسه‌ نایابه‌که‌ی مامۆستا مه‌لا خدری رواربی یه‌کیکه‌ له‌و ده‌ستخه‌تانه‌.

وآمدنا لاكتساب تصحيح تمامه بتأييد الناموس. وشكرا له في مقابلة تجديد نعمه تصحيحا، وحمدا له على مناولة كلامه ترقیما وترجيحا، وصلى الله على من سبح في كفه الحصاة بدل الخط تسبیحا، وعلى آله واصحابه الذين حاولوا للدين تنقيحا.

فيقول الفقير المرتجى إلى رحمة الباري ابن ملا احمد خضر الرودباري، من ناحية (أرمان) من توابع اردلان: فرغت من كتابة هذه النسخة الشريفة ثانيا من النسخة الاولى بخطي - ايضا - التي قابلتها بنسختين صحيحتين احدهما قولت بنسخة المصنف بلا واسطة، وهذه بواسطتين، ظهر يوم الجمعة لثمانية عشر من شهر صفر المبارك بتوفيق الله تعالى وتبارك ١٢٠٣، متحريرا لمسطره على الضوء تماما، ولكتابته ايضا غالبا اكراما لما فيه من لغة كلام الله القديم السرمدي. ولسان الرسول المكي العربي، مكتسبا لنيل الثواب السنة النبوي^(٢)، وتيمنا لدوام دولة من بيمن همته عمّر ولاية الاردلان بعدما دارت خواء هاوية، ونضر أیالة الكردستان بعدما صارت هواء خاوية، وقد اصبح قبل سماءها أرضا، وطولها عرضا، لأن في أيامه أرخى عذبة الدعة والسعة اهل العمامة، ونال الانام في المنام بالامن والسلامة، الذي شوكتته أخذ بالاقدام والنواصي، وحملته شبكة النوافر والقواصي، المقدم بالحسب على الاكفاء و الاقران، والمتقدم بالنسب والاجداد الفخام العظام في الايران، الخان بن الخان، العالي الوالي خسروخان، بن الخان احمد خان، لازال موفقا بعناية المعز المنان، وانيقا حظه وجده بيهجته وبسطته كالجنان، وكل ذلك بحمد الله فقد كان لا اقول ذلك سمعة ومداينة، لأن الخبر ليس كالمعاينة، بل شكرا لانعامه، وذكرا لاکرامه، فمن لم يشكر الناس لم يشكر الله. بلغه الله الى اقصى مناه، ورزقنا الخاتمة الحسنی وایاه، يا الله يا الله يا رباه. و على محمد النبي - صلى الله وسلم الله - وعلى آله واصحابه الذين

(٢) مامۆستا مه‌لا خدر له‌م نووسینانه‌یدا چه‌ند هه‌له‌یه‌کی به‌پیتی پێزمانی عه‌ره‌بی من وه‌ک خۆیان نووسیم. له‌وانه‌: (لنيل ثواب السنة النبوي) باشتروايه (السنة النبوية) بئ. هه‌روه‌ها (في الايران) كه‌ (في ايران) گونجاوتره‌ و (في العشر الآخر من رمضان)، (في عشر الآخر) په‌ساتره‌...

اهتدوا به‌دها. آمین یا اکرم الاکرمین. ویا غیاث المستغیثین. والحمد لله رب العالمین. تم الختام والسلام.»

له په‌راوتیزی ئەم نووسراوه‌ی‌شه‌وه نووسیویه:

«تم القبال بتوفیق الموفق المفضل، علی هیئۃ الاستعجال، فی العشر الآخر من رمضان. و العشرین من شوال مع ولدی الرابع مصطفی، جعله الله اهلا للوفاء. واولاده ببرکة اهل الصفا، علما وفضلا وشرفا، ورزقه خیراً خلفاً، فجاء بحمد الله معرباً مصححاً تهذیباً، علی ان مدة الكتابة والمقابلة سنة تقرباً، لأننا بدأنا بکتابته فی السنة السابقة، و فرغنا من مقابلاته ۳۰ شوال فی السنة اللاحقة ۱۲۰۳. وقد حصلت فترة اربعة اشهر بالاسفار العائقة، ختم الله لنا بالافعال الفائقة، و هدانا الی الاعمال اللاتقة، وأبدلنا من هذه القرية الظالم اهلها، ببقعة یذهب الحزن سهلها، و بدلنا بجوار الاشرار برودبار، بجوار الاخیار، بحق السید المختار، وآله الابرار یا کریم یا غفار آمین، آمین، آمین یارب العالمین. بادئا به منتصف جمادی الاخری يوم الاربعاء ۱۲۰۲.»

پیش ئەوهی بێمه سەر لیکدانه‌وهی ئەو زانیارییه‌وهی ئەو نووسینه‌وهی سەر‌ه‌وه وەر‌ده‌گیرین وابه‌باش د‌ه‌زانم ئەو د‌ه‌ق و زانیارییه‌وهی د‌یش د‌ه‌رباره‌ی مامۆستای ر‌واری کۆم کرد‌وونه‌ته‌وه لێ‌رده‌ا بیان‌خه‌مه ر‌وو ئە‌وسا به کورتیی س‌ه‌رجه‌می زانیارییه‌کان ب‌ده‌مه به‌ر لیک‌کۆلینه‌وه:

۱- الربع الاول من تحفة المحتاج لابن حجر. که له (د.ع) به ژماره (۵۴۷۶) به‌خه‌تی مامۆستای ر‌وارییه و نووسیویه:

«بید الحقییر ابن ملا احمد خضر الرودباری الاورامانی، معتکفا فی الجامع السلیمانیة ببلدة قلعة چ‌والان يوم الثلاثاء ۱۱۷۰»

۲- (الربع الثاني من تحفة المحتاج) که به ژماره (۷۲۲۲) پارێزر‌اوه، مامۆستا له‌سه‌ری نووسیویه:

«الحمد لله على اتمام الربع الثاني بتوفیق هداية الرباني، من الشرح المسمى بتحفة المحتاج، في شرح المنهاج. للعالم الفاضل الكامل المشتهر بابن حجر احمد بن محمد الهيثمي الانصاري المتبحر المعترف. بيد الفقير

الی رحمة الباري، خضر بن مولانا احمد الرودباري، سنة الف ومائة وسبعين. مع عدم السكون موضعاً فی الاربعين. جزء في الخلوات، و جزء في الملوآت، صفحة في الفلاة، و صفحة في الغرفات، و اوراق بالليل، و اوراق بالنهار، شطر في الحجرة، و شطر في الدار، راقماً للكتاب، و متکلماً مع الاحباب، خاطباً لخطاب المخاطبين، و کاتباً کتاب المکاتبين، يوماً بالحزن و يوماً بالسرور، مع تکرار الايام و الاسبوع و الشهور، رحم الله امرأً ينظر إلى مقالتي و يتدبر في حالتي و لا يجعلني هدفاً للطعن و الملام، في زلة اقدام الاقلام وانا راج منه ذکر الخير والسلام.)

دیاره ژبانی مامۆستای ر‌وودباریی به دروستیی نه‌نووسراوه و، نه سالی له دایک‌بوونی و نه کۆچی د‌وایی دیاره. جا ئە‌گەر بمانه‌وێ له‌به‌ر رۆشنایی ئەو زانیارییه‌وهی س‌ه‌ره‌وه‌دا چ‌وارچ‌ێته‌یه‌ک ب‌کێشین و وێنه‌یه‌کی ژبانی مامۆستای ر‌وودباریی تی‌ بخه‌ین، ئە‌وا د‌ه‌گ‌ونجی وێنه‌یه‌کی - با کال و لا‌وازیش بێ - دروستی ئەم مامۆستا به‌پێ‌ده‌ی تیدا بسازین و س‌ه‌رده‌می ژبان و، توانای زانستی و، باری ژبانی و... چ‌ه‌ند لایه‌نی دیکه‌ی له‌به‌رچ‌اوی خ‌وێنه‌راندا بنوێنین. که ئە‌مه‌یش د‌ه‌نووسین و له عاستی گ‌ه‌لی باری ژبانییدا د‌ه‌سته‌وسانین و ر‌ێگه‌مان لێ د‌ه‌چ‌ێته به‌ست، ه‌ی‌واب‌راوی ئە‌وه نین که ئە‌گەر به وردیی به شوێن شوێنه‌واره‌کانی و دان‌راوه‌کانیدا ب‌گ‌ه‌رێین و، س‌و‌راخی به‌ره‌مه‌کانی ب‌که‌ین زانیاری‌گ‌ه‌لیکی و‌ها به‌ده‌ست به‌ی‌نین بتوانین تابلۆیه‌کی ر‌ه‌نگامه‌ی بال‌ای بۆ ب‌ه‌نگینین، که چ‌اوی میژ‌ووی زانیانی گ‌ه‌لی کوردی پێ گ‌ه‌ش ب‌ی‌ته‌وه.

به‌ه‌ه‌ر حال و به‌و ه‌ی‌واوه له‌و خ‌ال‌ه‌وه د‌ه‌ست پێ د‌ه‌که‌ین که مامۆستای ر‌وودباریی سالی (۱۱۷۰) له مه‌درسه‌ی س‌لیمانی له شاری قه‌لاچ‌والانی پایته‌ختی میرانی بابان فه‌قی بووه و به‌رگی یه‌که‌می توحفه‌ی نووسیوه‌ته‌وه و، د‌ه‌گ‌ونجی له‌و سال‌ه‌دا فه‌قی بووب‌یت - ئە‌مه ج‌ۆره گ‌ومانیکه - وه‌ک د‌ه‌یش‌گ‌ونجی له‌و س‌ه‌رده‌مه‌دا مامۆستا بووب‌یت له‌و مه‌درسه‌دا، چونکه سالیکی د‌وای ئە‌وه، واته سالی (۱۱۷۱) د‌ه‌ی‌بین مامۆستایه‌کی جه‌نجال و سه‌رقال و بێ ماوه و د‌ه‌ره‌تانه و، له‌ته‌ک قسه‌کردن له‌گ‌ه‌ل ئەم و ئە‌ودا خ‌ه‌ریکی نووسیینه‌وهی به‌رگی د‌ووه‌می توحفه‌ بووه. جا ئە‌گەر بتوانین ب‌ل‌ێین سالی (۱۱۷۰) له قه‌لاچ‌والان فه‌قی بووب‌یت و له د‌وای ئە‌وه ئی‌جازه‌ی مه‌لایه‌تی و ه‌رگرت‌ی و ه‌اتب‌یته‌وه ر‌وودبار له ج‌یگ‌ه‌ی باوک و با‌پیری‌دا بووب‌یت به‌مه‌لا، ئە‌وا گ‌ومان بۆ لای ئە‌وه د‌ه‌چ‌یت سالی (۱۱۵۰) و د‌ه‌ور و به‌ری له‌دایک بووب‌یت. د‌وای ئە‌مه شت‌یکمان له‌ده‌ستدا نییه بۆ

تۆمارکردنی قوناقەکانی ژبانی بگونجیت و، یەكەم شت و تەنھا شت سوودی بۆ ئیمە ھەبیت شاکاری قاموسە دەستخەتەکیەتی کە گەلێ سوودی لێ وەرەگیریت، وەك: لە کاتێکدا مامۆستا مەلا عەبدوللای بێتووشیی ھاوچەرخێ ئەو بوو و کەلە زانایەکی کورد بوو کە باسی گوندی بێتووشی زادگای خۆی دەکات بە پارچە شیعی:
ألاحيّ بيتوشا و اكنافها التي ... و
تیایدا دەلێ:

بلاد بها حل الشباب قئامی

و اول ارض مس جلدی ترابها

تابلۆیەك لەو گوندە کوردستانییه و خەلکە جوامێر و بەشەرەفەکی دەرهنگینی دلی ھەزار دل شەیدای دەبیت، کەچی مامۆستای روودباریی بەجۆرێک لە روودبار بێزارە لەوە زیاتر ھەلناگریت و، (اخرجنا من هذه القرية الظالم أهلها) ی بۆ بەکار دێنیت و، خەلکەکی بەستەمگەرگەلێکی وا ناو دەبات ژیان لەتەکدا ھەلکردنیان نەگونجاو و، ھات و ھاواری گەل و کەسانێکی دیبەتی.

دەستخەتی قاموسە کە ئاوێنەیکەکی بالاروانی بە توانایی و زانایی و لێکۆلەرەووبی مامۆستایە.

ئەو دەتالە لایەکەو لە کەمتر لە سالتیکدا، بەلکۆ لە (۸) مانگدا ئەو کتیبە گەورەیی بەو خەتە جوانە کەم وێنە نووسیبووەتەو، نووسینەوێک، دواي بەراوردی ورد دەردەکەوێت ھەلە و لەبیرچوونی تیایدا دەگمەنە.

لە لایەکی دیبەو کە باسی نوسخە یەكەم و دوو و بەراوردکردن بە نوسخە دانەرەو دەکات، زاراوەکانی لێکۆلینەوێ زانستی و ئەکادیمیانیە دانشگا بالاکانی جیھانییش لەوە زیاتر نین و، مامۆستای روودباریی خۆی و زانایانی ھاوچەرخێ کە خاوەنی ئەو بیر و زاراوانە بوون، بۆ گومان مامۆستا گەلی مامۆستایانی لێکۆلینەوێ زانستی ئەم سەرەدەمە و پێشتر و دواتریش.

ئەو دەتالە کە باسی نوسخە یەكەمی دەستخەتی قاموس دەکات، کە مامۆستا خۆی، پێش ئەم نوسخە ی باسی دەکەین، نووسیویەتیەو، باس لەو دەکات: کە ئەم نوسخە دوو دەمە لەبەر نوسخە یەكەمەکی خۆی بەراورد کردووە، کە ئەویشی لە بەرانبەرێ دوو نوسخەدا بەراورد کردووە، کە یەکیکیان راستەوخۆ لە بەرانبەرێ نوسخە دانەری قاموس خۆیدا بەراورد کراوە!

جا ئەم نووسینە جگە لە بایەخی زۆری نوسخەکی مامۆستا کە رەنگە بۆ وێنە بیت و، لەوانە یە تا ئێستەیش کە قاموسێ موحیط دەیان چاپی جۆراوجۆر و زانستییانە کراوە، بۆی نەلوابی لە بەرانبەرێ وەها نوسخەیکدا چاپکرا بیت. . بایەخێک بە زاراوەی - یان زاراوەگەلی - لێکۆلینەوێ زانستی و نوسخە ی دایکە (نسخه الام) دەدات، رەنگە پێش ئەویش و دواي ئەویش لەوە زیاتر نەنووسرا بیت و نەبیسرا بیت.

* مامۆستامان وەك ئەو بێزارییە بۆ سنوورە لە روودبار و خەلکەکی دەردەپریت، دیارە لە رەشبینی و بێزاریی خۆی لە ژیان نییە و، مامۆستا ویستوویەتی بەتال بلی تال و بەشیرین بلی شیرین و، رەش بەرەش و سپی بەسپی بیینی. ئەو دەتالە کە باسی میری ئەردەلان خوسرەو خان دەکات - بۆ رووپامایی و خونکیی و شانتهکاندن - ولاتەکی دەکات بەھەشتی سەر رووی زەوی و، خۆشی - واتە خوسرەو خان - بەمیرێک کە لەوە زیاتر ھەلنەگریت و، بەجۆرێک دەیکات بەچاودێرێکەری زانایان و مامۆستایان کە مامۆستایان هیچ کات لەوە زیاتر لێکە ی ژبانی ئاسوودەیی و بەختەووبی و کامەرانییان شوێن نەبوو بیت.

* دیارە وەك ژبانی مامۆستا خۆی بەوردیی نەنووسراو ژبانی نەو و کورەکانیشی نەنووسراو و، ھەر زانیارییەك لەو بارەو نوێ و جێگە ی بایەخە. لەو روودەشەو مامۆستا خۆی دەفەر موو: کە قاموسەکی لەتەك مصطفای کوریدا، کە کورێ چوارەمی بوو، بەرانبەر کردووە، ئاشکرایە ھێچ ھەوالیکمان لە سێ کورەکی دی نییە و، ئەم کورەیشی کە دیارە زانایەکی باش بوو ھێچ لە ژبانی نازانین و، لەوانە یە کورێ پێنجەم و زیاتریشی بوو بیت.

* ھەر وەها دەزانین کە مامۆستا مەلا خدر تەنھا خۆی تاکە زانای بنەمالەکیان نەبوو و وەك لە پشتی قاموسە کەو دەردەکەوێت مامۆستا مەلا خدر کورەزایەکی زانا و مەلا چاکی بوو کە شانازی بەباپیری و نوسخە نایابەکی دەستخەتی قاموسە کە یەو کردووە، ئەم کورە بەرێزە مامۆستا مەلا فەخرەدین بوو کە لە ژبانی خۆیدا بەرگی قاموسە کە ی نوێ کردۆتەو و، جزو بەندەکی تازە کردۆتەو و، ژبانیکی نوێی کردووەتەو. بەبەری کتیبە کەدا ئەمەیش لە سالی (۱۲۷۳) دا بوو.

ئەم مامۆستا فەخرەدینەیش خەتخۆش و زانا و شاعیر بوو و، لە رووی شانازی کردنیەو بەدەستخەتەکی باپیریەو لەسەر یەکیک لە لایەرەکانی پێش کتیبە کە نووسیویە:

إذا نسَّحُ القاموس يوما تنازعوا
وكان ادعى كلُّ على الآخر الحسن
فنسختنا هذي لها الحسن ثابت
و ليس لدعواهم محل، ولا معنا (!)
فارجع البصر هل ترى من فطور.

ئه‌وه‌یش ده‌بی له‌بیر نه‌کریت و پێش هه‌موو شت باسی بکریت ئه‌و پێزه‌ بی سنووره‌ی مامۆستای روودباریه‌ی بۆ قورئانی پیرۆز و فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مه‌ر که‌ دوو سه‌رچاوه‌ گه‌وره‌که‌ی ئایینی ئیسلامن، ئه‌وه‌تا له‌ ناو نووسینی کۆتایی قاموسه‌که‌دا ده‌فه‌رموی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قاموس زمانی عه‌ره‌بیه‌ی و پیت و که‌ره‌سته‌ی نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مه‌ره‌.. به‌زۆری له‌ کاتی نووسینه‌وه‌ی ئه‌م قاموسه‌دا ده‌ستم به‌ده‌ستنوێژه‌وه‌ بووه‌ و، که‌م وابوو به‌ی ده‌ستنوێژ له‌ نووسینه‌وه‌ی قاموسه‌که‌دا کارم کردییت.

* جگه‌ له‌وه‌ی له‌ قاموسه‌که‌ وه‌رده‌گیریت له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (٣٣٢٤٢ د.ع) ئه‌وه‌ وه‌رده‌گیریت که‌ ئه‌و ده‌ستخه‌ته‌ - که‌ (لسان العرب في علوم الادب) و هۆنراوه‌ی (شرف الدین ابی سعید شعبان بن محمد القرشی الشافعی) - یه‌ - فه‌خره‌دینی روودباری سالی (١٢٣٩) له‌به‌ر خاتری مه‌لا موئمین نووسیویه‌تیوه‌.

ئه‌گه‌ر ئه‌م فه‌خره‌دینه‌ کۆره‌زای مامۆستا مه‌لا خدر بیته‌ ئه‌وا دیاره‌ مامۆستایه‌کی به‌ته‌مه‌ن بووه‌، چونکه‌ (٣٤) سال دوا‌ی ئه‌م میژوووه‌ ئه‌و شیعرانه‌ی نووسیوه‌.

هه‌ر له‌و ده‌ستخه‌ته‌یشدا مامۆستا باسی له‌دایکبوونی دوو کۆری خۆی کردوو، یه‌کیکیان ناوی عه‌بدوهره‌حمان بووه‌ و سالی (١٢٤٥) له‌دایک بووه‌، له‌ ٢٠ ی ڕه‌مه‌زانی ئه‌و ساله‌دا. کۆری دوومیان که‌ ناوی عه‌بدوڵلا بووه‌ له‌ ٢١ ی ڕه‌مه‌زانی سالی (١٢٤٨) دا له‌ دایک بووه‌.

* دانراویکی مامۆستا مه‌لا فه‌خره‌دین:

دانراویک هه‌یه‌ به‌ناوی (تذهيب المرام في ترجمة تهذيب الكلام) به‌زمانی فارسی دانراوی مامۆستا فه‌خره‌دینی کۆری مه‌ولا ئه‌حمه‌دی روودباریه‌ی که‌ ته‌رجه‌مه‌ی (ته‌ذیب الکلام)ی مامۆستا شیخ محه‌مه‌د وه‌سیمی مه‌ردۆخیی پێ کردوو به‌فارسیی.

ئه‌گه‌ر ئه‌م مامۆستا فه‌خره‌دینه‌ هه‌مان فه‌خره‌دین بیته‌ که‌ پێشتر له‌ته‌ک باسی

قاموسه‌که‌ندا ناویان هێنا، ئه‌وا ناوی دوو کۆری مامۆستا مه‌لا خدرمان زانی یه‌کیکیان مه‌لا مصطفا بوو که‌ مامۆستای باوکی ده‌فه‌رموی: قاموسه‌که‌م له‌ته‌ک ئه‌ودا له‌سه‌ر نوسخه‌ی یه‌که‌می ده‌ستخه‌تی خۆم به‌راورد کردوو. کۆری دووه‌میشی مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی باوکی ئه‌م فه‌خره‌دینه‌یه‌، که‌ دیاره‌ مامۆستا مه‌لا خدر به‌ناوی خۆیه‌وه‌ ناوی ناوه‌. واته‌ فه‌خره‌دینی کۆری خدری کۆری ئه‌حمه‌د.

ئه‌م مامۆستا فه‌خره‌دینه‌یش کتێبه‌که‌ی به‌ئه‌مانه‌وڵا خانی کۆری خوسره‌وخان پێشکه‌ش کردوو و، وا دیاره‌ میژووی دانانی کتێبه‌که‌ی سالی (١٢٦٠)ی کۆچی بووه‌. ده‌ستخه‌تی ئه‌م کتێبه‌ مامۆستا مه‌لا فه‌خوڵلا ناویک سالی (١٣٠٦) به‌خه‌تیکی (نستعلیق)ی زۆر جوان نووسیویه‌تیوه‌. بیستم مامۆستا ڕه‌ئوفی ته‌وه‌که‌لیی چاپی کردوو، به‌لام من بۆم نه‌لوا بیبینم.

له‌م کورته‌ نووسینه‌دا که‌ باسی مامۆستایه‌کی پایه‌به‌رزى ئاوا بکه‌ین چه‌ندین پرسیار بی وه‌لام ده‌میننه‌وه‌. له‌ سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌: ده‌بی مامۆستا چه‌ند دانراوی بوویته‌؟ ده‌بی دانراوه‌ نه‌ناسراوه‌کانی مابن؟

ده‌ماوهم بیستومه‌ کتێبیکی گه‌لی به‌رزى - جگه‌ له‌ ده‌وله‌تنامه‌ - له‌ ئه‌خلاق و کۆمه‌لایه‌تیدا بووه‌، به‌لام هه‌والی نازانین. هه‌روه‌ها بیستومه‌ که‌ مامۆستا مه‌لا خدر کتێبیکی گه‌لی نایابی له‌ ئه‌ستیره‌ناسی و باسی حسابی مانگ و ڕۆژ و زانیینی کات و وه‌رزه‌کاندا بووه‌، به‌لام مامۆستایه‌کی کورد به‌شیکی به‌ناوی خۆیه‌وه‌ لی هه‌لپروکاندوو و چاپی کردوو!

وه‌ک گوتم مامۆستا مه‌لا خدر به‌ده‌وله‌ت نامه‌که‌یه‌وه‌ ناسراوه‌، هه‌روه‌ها (ڕۆلی بزانی) هه‌یه‌ و ئیسته‌ مامۆستا مه‌لا جه‌میلی فاروقی سه‌رگه‌رمی لیکنۆلینه‌وه‌یان و بلاوکردنه‌وه‌یان، ئومێده‌وارم سه‌رکه‌وتوو بی له‌ کاره‌که‌یدا و سه‌ره‌تای کاری گه‌وره‌تر و به‌پێتر و، یه‌که‌م قۆناغی کاروانی دوور و درێژی لیکنۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌م و ژبانی مامۆستایانی گه‌وره‌ و زانایانی ناو ونبوی کورد بیته‌.

هه‌ر به‌م بۆنه‌یشه‌وه‌ ژماره‌ی چه‌ند دانه‌یه‌ک له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی (ده‌وله‌ت نامه‌) و (ڕۆله‌ بزانی) که‌ له‌ (د.ع)دا دیومن تۆمار ده‌که‌م:

ژماره‌ (١٨٣٠٠) نوسخه‌یه‌کی ده‌وله‌ت نامه‌یه‌ تیایدا هاتوو که‌ مامۆستا سالی (١١٩٧) ئه‌م کتێبه‌ی داناوه‌. نوسخه‌که‌ سالی (١٢٦٢) نووسراوه‌ته‌وه‌.

ژماره‌کانی: ۲۸۶۳۴ و ۳۱۱۳۶ و ۳۳۶۴۸ نوسخه‌گه‌لی (رۆڤه‌ بزانی) و یه‌که‌میان سالی (۱۳۳۷) له‌ گوندی (ناریان) له‌ به‌ر خاتری فه‌قی عه‌بدوللای کوری حاجی هه‌بیبی ناریانی نووسراوه‌ته‌وه‌.

هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌تییکی ئیستیعاره‌م له‌ سلیمانی دیوه‌ که‌ محمه‌دی کوری حسه‌ینی روودباریی سالی (۱۲۲۰) له‌ گوندی (پیر رۆسته‌م) نووسیویه‌تیه‌وه‌، به‌لام لیم روون نییه‌ که‌ ئەم مامۆستا له‌ نه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا خدره‌ یان نا.

ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (۲۶)ی ده‌ستخه‌ته‌کانی مامۆستا هه‌مدیی کوری مامۆستا عه‌بدولحه‌مید که‌ له‌ کتیبخانه‌ی مه‌رکه‌زیی شاره‌وانی له‌ سنه‌ پارێزراون نوسخه‌یه‌کی نایابی (ده‌وله‌ت نامه‌) که‌ی مامۆستا مه‌لا خدره‌.

۱۹ / جمادی الآخرة ۱۴۲۶
تاران ۲۶ / ۶ / ۲۰۰۵

شۆینه‌وارییکی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ی روواری:

بنه‌ماله‌ی مه‌لا خدری روواری پشته‌وپشته‌ مه‌لا و مه‌لازاده‌ بوون و، به‌زۆریش مه‌لای چاک و خۆینه‌ه‌واری باش بوون، به‌لام به‌داخه‌وه‌ شۆینه‌واره‌کانیان تیدا چوون و^(۱) شتیکی که‌می په‌رته‌وازه‌ و ئاواره‌ و بیتنازیان ماوه‌ته‌وه‌، کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و شۆینه‌واره‌ که‌مانه‌ تیشک ئه‌خاته‌ سه‌ر ده‌وری زانیانی ئه‌و بنه‌ماله‌ و، پله‌ و پایه‌ و پێزیان ده‌رده‌خات.

له‌ کۆتایی ده‌ستخه‌تییکی ئەم بنه‌ماله‌وه‌ که‌ به‌ خه‌تی فه‌خره‌دینی کوری مه‌لا ئه‌حمه‌دی رووارییه‌ ده‌قیک ده‌خۆینینه‌وه‌ دوو لایه‌نی پر بایه‌خمان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات:

یه‌که‌م: پله‌ی زانیی و خۆینه‌ه‌واری نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که‌، که‌ زمانی عه‌ره‌بیه‌که‌ی و، دارشتنی ده‌قه‌که‌ی ئه‌وه‌ به‌روونی ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه‌.

دووه‌م: پله‌ی (أمان الله خان)ی والیی ئه‌رده‌لان که‌ چه‌ند جیگه‌ی پێزی زانیان بووه‌ و، چۆن بایه‌خی به‌خۆیندن و رۆشنییری داوه‌ و، ئاسووده‌یی و، ژیانی خۆش و کامه‌رانی بۆ

(۱) برای به‌پێژم مامۆستا جه‌میلی فاروقیی بۆی گێڕامه‌وه‌ ئه‌ویش زه‌لامێک بۆی گێڕاوه‌ته‌وه‌: که‌ مه‌لایه‌ک - دیاره‌ کۆلکه‌ مه‌لا بووه‌- ده‌چێته‌ گوندی رووار بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاتی گه‌نم و جو، زه‌کاته‌که‌ی ده‌کاته‌ ژووریک کتیبی ده‌ستخه‌تی تیدا ده‌بیت، له‌وانه‌یه‌ کتیبه‌کان جیگه‌یان له‌ زه‌کاته‌که‌ی ئه‌و گرتبیت، پر دوو گونیه‌ ده‌ستخه‌ت ده‌ده‌ن به‌ده‌م ئاوه‌وه‌.

مه‌لایان و رۆشنییرانی سه‌رده‌می خۆی فه‌راهه‌م کردووه‌، تا به‌و شێوه‌ هه‌موویان لێی رازیی بن و ستایشی کرداره‌ جوان و شایسته‌کانی بکه‌ن. ئه‌مه‌یش یه‌که‌م ده‌ق نییه‌ که‌ ئه‌و راستیه‌یه‌ ده‌خاته‌ روو، مامۆستا مه‌لا خدریش - وه‌ک رابورد - له‌ کۆتایی ده‌ستخه‌تی قاموسه‌که‌یه‌وه‌ ئه‌مه‌ی راشکاوانه‌ نووسیوه‌.

هه‌روه‌ها مه‌وله‌ویی یه‌که‌مه‌یش له‌ کۆتایی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یه‌وه‌ به‌شێوه‌ی ئه‌مان ئه‌وه‌ی نووسیوه‌.

ئه‌مه‌یش ده‌قه‌که‌ وه‌ک خۆی و به‌ زمانه‌که‌ی خۆی:

«حامداً للّٰه الذي أحيا بالعدل أراضى أشباحنا، و نورّ بشمسها أفلاك ارواحنا، وجعلها في الدنيا وسيلة لنجاحنا، وفي الآخرة باعثة لفلاحنا، ومصلية على قطب دائرة العلوم والكمال، ومسألماً على يا قوتة تيجان محاسن الفضل والجلال، فلق صبح أنوار الوجدانية، وضياء شمس اللمعات الربانية، سيدنا ومولانا محمد المصطفى ذي الجلال الظاهر، والجمال الزاهر، والكمال الفاخر، والنور الباهر، وعلى آله الاخيار، واصحابه الابرار، على ان حداني وهداني على استكتاب الربع الثالث من كتاب إحياء العلوم لحجة الاسلام الذي تحيرت في بحار علومه الفهوم، بادئنا مستعينا بالله تعالى وتقدس، في سابع ربيع المولود، ومختتما إياه ليلة الخميس رابعا و عشرين من جمادى الاولى باعانة الملك المعبود، ووقع تعويق للكتابة بين بين من الايام نحو ثمانية و عشرين، على ما هو العادة والمقتضي للشهور و السنين، لازلت بحمد الله تعالى في كتابته متوضييا و مستقبلا القبلة، أعني بيئته الحرام. الا ما قلّ بسنوح الضرورات التي معفوّة لدى الانام، ناديا بكل ذلك لذوام ايام عظمة من كانت دولته مشرعة للكرم، و مطلعة للهمم، التي لاحت فيها الشمس، و ارتاحت فيها النفوس، وارتفعت فيها اقدار العلماء، و بلغت نحو الجوزاء مراتب الفضلاء، لايتكلم الا لراحتهم فوه، نعم لايعرف ذا الفضل من الناس الا ذووه، اذ به بدء العلم والحكمة وختم، ولديه ثبت البيان واتم. استقرت الفضائل لديه، استقرار السيف والجنّة في يديه، واختالت الفواضل في مناه، اختيال الرّمح في ميناه، وتباهت منابر الحكم بوجوده، تباهي الذهب والفضة عن جوده، وتمنى... بتمدّع مداده، تمنّي المعدن من

كفه في امداده، وحيشما جلس حلاماً رأيته الطود في الوقار، او غَضِبَ خلتَه كأنه هزبر ليس له قرار، ها هو الوالي العالي، ذو الجود المتوالي، نتيجة الامراء العظام، وفخر الولاة الكرام، ذو النسب القديم بايران، صاحب ايالة ولاية كردستان. الوالي بن الوالي بن الوالي بن الوالي، صاحب التأيدات الرباني، آمان الله خان الثاني، لا زال رفيعا علمه، ودفيعا ألمه، وكثيرا اولاده، وغفيرا اجداده، بجاه النبي خير البشر، فخر ربيعة ومضر، وان تسئل عن الكاتب فقد كان قدما خادما لمحضرته، وداعيا لشوكته، وراجيا لحشمته، كل ذلك بحمد الله قد كان، ووافق له دوننا الزمان، لكن نحن - معاشر علماء رودبار - اخرجها الله تعالى عن يد الاشرار، بألطف اولياء النعم الاخيار، كان ديدنا سلفا وخلفا، انا زينا مفاتيح مؤلفاتنا بحدودهم السامية، و مغاليق زُبرنا و مستكباتنا برسومهم النامية.

چونكه در درگاهشان پروردئيم

رو بدرگاه كسى ناوردهئيم

و لأن في ذلك حصل التيمن بحمد الله تعالى مشاهدنا وتجربة كأنه فى حقنا قيل:

ما گرفتاران بیدل هر كجا نالیدهئيم

لرزه بر عرش از دعای مستجاب افگندهئيم

والحمد لله تعالى على ذلك وعلى الاتمام، وانا اقل الانام، ابن العالم الفاضل المولى احمد، بن المولى العالم العلامة المولى خضر، بن العالم المولى احمد الرودبارين، فخرالدين. حفهم رضوان ربهم المعين، والحمد لله رب العالمين. وصلى الله على سيدنا ونبينا ومولانا محمد وآله الطاهرين، وأصحابه المعظمين.

سنة ١٢٧٤.

سببقی الخط في القرطاس دهرا

و اتملتی رمیم في التراب

گر بهم برزده بینى خط من عیب مکن

که مرا محنت ایام بهم برزده است»

دواى خوێندنه‌وه‌ی ده‌قه‌كه‌يش چهند مانا و مه‌به‌ست له دوو توێى دێره‌كانه‌وه ده‌رده‌كه‌ون له‌وانه:

وه‌ك ده‌لێن: ده‌لێنى نوسخه‌يه‌كى (طبق الاصل)ى مامۆستا مه‌لا خدرى باپيره‌تى له: جوانى خه‌ت و نووسينه‌وه‌يدا، گه‌رمده‌ستى و ته‌رده‌ستى و گورجى له‌ كاريدا، شيه‌وى پياهه‌لدان و جوانى و ره‌سايى داڕشتنى وشه و رسته‌يدا، به‌جۆرێك گومانى خوێنه‌ر بۆ ئه‌وه ده‌چێت ده‌ستخه‌تى (القاموس المحيط)كه‌ى باپيرى دانا‌بيت و، لاسايى ئه‌وى كرديێته‌وه.

لێره‌يشدا گله‌يى له بارودۆخى نابارى روودبار ده‌كات و، وه‌ك ئه‌وه وايه روودبار له‌ژێر ده‌ستى داگيره‌دا بيت و، ئه‌م دۆعا بۆ رزگاربوونى ده‌كات.

دائراویکی مامۆستا مه‌لا په‌سوولێ سوورچی زه‌کیی

٤٨٤

له‌ لاپه‌ره (٢٩٠) ی به‌رگی سییه‌می (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد) دا باسی
دائراویکی مامۆستا مه‌لا په‌سوولێ زه‌کیی و هه‌ندیک ده‌باره‌ی ژیان و بنه‌ماله‌ و نه‌وه‌ییم
نووسی.

له‌م ماوه‌دا له‌ کاتی گه‌ڕانم به‌ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی کتیبخانه‌ی خوالیخۆشبوو مامۆستا
شیخ محهمه‌دی خالدا ڕیگه‌م له‌ دائراویکی دیکه‌ی ئەم مامۆستا مه‌زنه‌ که‌وت، وا به‌باش
ده‌زانم هه‌لی ناساندنی به‌کتیبخانه‌ی زانیانی کورد له‌ده‌ست نه‌ده‌م. ده‌بی پیش ناساندنی
کتیبه‌که‌ی ئەوه‌نده‌ ڕوون بکه‌مه‌وه‌ که‌ ئەم مامۆستا به‌ریزه‌ بایه‌خی زۆری به‌بابه‌تی شه‌رع
داوه‌، ئیتر نازانین له‌ بواره‌کانی دیشدا به‌ره‌می هه‌بووه‌ یان نا؟ له‌واندا چ کاریکی
کردووه‌. ئەوه‌ی زانراوه‌ دوو به‌ره‌مه‌که‌ی که‌ ناویان ده‌زانین هه‌ردووکیان له‌ بابه‌تی
(شه‌رع) دان.

ئەم دائراوه‌یش که‌ ئێسته‌ باسی ده‌که‌م حاشیه‌ی مامۆستای زه‌کییه‌ به‌سه‌ر توحفه‌ی
(ئیبینولحه‌جر) هه‌وه‌، سه‌ده‌تا که‌ی ئاوايه‌:

«... و بعد: فيقول الفقير الى ربه رسول بن يعقوب: ان كتاب التحفة،
اعني شرح شيخ الشهاب الدين ابن حجر على المنهاج، لما كان مشتملا
على فوائد كثيرة ونفايس جليلة، بل هو من العجايب في النفع والاشتمال
على النفايس، ومع ذلك كان في غاية الصعوبة...
أردت ان اصنف كتابا لتسهيلها على الطالبين.. لاحول ولاقوة الا بالله
قوله: شرعة .. اي شريعة...»

كو‌تاييه‌كه‌شی ئاوايه‌:

«.. بل الفرق انه ببطلان مالية المبيع.. لايبقى في مقابلة الثمن شيء،
ولا يلزم مثل ذلك في بطلان مالية المرهون لكون الرهن عقد ارفاق
كالقرض، والله اعلم.

تمت الحاشية الواقعة على كتاب التحفة، اعني شرح الشيخ شهاب الدين
ابن حجر المنهاج، لرسول الزكي، على يد احقر العباد

١٤٢٧. ١٢٣٠: ١٠١ ابن اويس بن عباس بن حسن، بن حسن
هندستاني، لاجل استاذي مولانا حمزة^(١) ١١٧٢ .»

باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که‌:

ئەم ده‌ستخه‌ته‌ له‌ کتیبخانه‌ی مامۆستای خالدا به‌ ژماره (٧٢) پارێزراوه‌، به‌خه‌تیکی
خۆش نووسراوه‌ته‌وه‌، نزیکه‌ی (٢٢٦) لاپه‌ره‌یه‌.

نووسه‌ره‌وه‌که‌ی ناوی خۆی - وه‌ک له‌سه‌ره‌وه‌ نووسیمان - به‌ژماره‌ نووسیوه‌، سالی
(١١٧٢) بو‌ مه‌ولانا هه‌مه‌ی نووسیوه‌ته‌وه‌.

له‌پیش ئەم کتیبه‌وه‌ کتیبی (الاجازة البالغة)ی ئیبینولحه‌جر هه‌یه‌، ئەویش به‌خه‌تی
هه‌مان نووسه‌ره‌وه‌یه‌، له‌ دوو سی جیگه‌دا شتی لی کو‌ژیتراوه‌ته‌وه‌.

(١) مه‌ولانا (هه‌مه‌ی باسني) مان هه‌یه‌ ده‌بی ئەمه‌ ئه‌و بیته‌؟ هه‌روه‌ها مه‌ولانا هه‌مه‌ی سوورچیمان
هه‌یه‌، به‌لام نازانین ئەم مه‌ولانا هه‌مه‌ی ئیتره‌ یه‌کیک له‌م دووانه‌یه‌ یان مه‌ولانا هه‌مه‌یه‌کی دیشمان
هه‌یه‌؟

وَجِبَ اللِّطْفُ فَيُؤَيِّدُهُ الرَّحْمَةُ الْمَلَكُوتِيَّةُ فَتُحْمَلُ

لأن الطرس والبسط لا يفرقان
على الحديث لك البسط بعد
طالوا وما في التقليد لا
ورقلا جريد فان الحق تبارك
بسط البسط وكذا في
قد تم احكامهم على
الليل اه منس

372

تذاتریت هداایت
فقت عا ذکر ولا دن شریک الا
انهم ولا تفر ولا تفر
الهم صا وکمالا

363

مامۆستایەکی دیکە ی شەوهکی:

٤٨٥

له لاپەرە (١٧٧) ی بەرگی چوارەمی ئەم کتێبەدا باسی مامۆستا مەلا حەسەینی شەوهکی و مەلا رەسوولی شەوهکیم کرد.

دواتریش دەستخەتیکم دۆزییەوه نامیلکەیهکی تێدابوو، بەناو نیشانی (قاعدة في توريث ذوي الارحام) که دانراوی مامۆستا مەلا حەسەینی شەوهکی بوو، بەپێی ئەو دەستخەتە مامۆستای شەوهکی پێش سالی (١٠٨٥) ک ئەم دانراوی داناوه. واتە مامۆستای شەوهکی پێش ئەو میژوووه ژیاوه.

دوای ئەمانە دەستخەتیکم دەستکەوت که محیدینی کوری سەید عەبدوهرەحمانی جەباریی نووسیبووە تێهوه.

مامۆستای جەباریی لەم دەستخەتە بەبایەخیدا گەلی دانراوی کۆکردۆتەوه، لەوانە:

- ١- رسالة المنبهات. دانراوی ئیبنو لحوه جەر.
- ٢- ابحاث منتخبة من السفيري شرح البخاري.
- ٣- نامیلکەیهک له باسی حورووفا.
- ٤- فرع تلاوة القرآن من شرح العباب.
- ٥- هۆنراوی (محاسن الغرر) ی بێتووشیی.
- ٦- نامیلکەیهکی ئەبو سەعید بەفارسیی.
- ٧- (ایقاد الضرام) ی ئیبنو لحوه.
- ٨- چەند حاشییه و مەسئەلە ی دیکە ی مامۆستایانی وهک ئەحمەدی کوری حەیدەر و، رەسوولی سوورچی و (یوسف الاصم) و چەند کەسی دی. لەپەنا ی ئەمانەدا حاشییهکی بچکۆلە ی مامۆستایەکی شەوهکیم بینی که تا ئێستە ناویم له سەرچاوهکانی بەردهستماندا نەدیوه و، مامۆستای جەباریش وای باس دهکات وهک خۆی له خزمەتیدا خۆتێدبیتی و هاوچەرخی بووبیت وهایه چونکه نووسیبووه:

«مد الله ظلال افادة من كشف حجب المشكلات عن وجوه هذه المسألة التي جاؤا إليها بالدلائل من الجهات، وهو العالم التحرير الدافع للأمر الخطير بالحجج الواضحة والقلب المنير، محمد بن عبدالقادر بالشوكي

الشهير، أسألك اللهم بجاهه و علمه المبين، زدنای علما و الحقنى بالصالحين. كتب هذا على خطه المبارك الكثير الذنوب المتين عليها فى الاقدام وهو من احقر تلامذته السيد محي الدين الفقير المفرط الذى بعيوه غير بصير، سنة (١٢٦٥) فى آخر شهر صفر».

بەم پێیە مامۆستا محەممەدی کوری عەبدولقادرى شەوهکیی که مامۆستای مامۆستا مەلا سەید محیدینی جەباریی بووه و، ئەو بە شێوه پیایدا هەلداوه سالی (١٢٦٥) له ژياندا بووه. بەلام مامۆستای جەباریی شوێنی نووسینەوهی دەستخەتەکی دیاریی نەکردووه.

(فرح الضمير) ی مەلا صالح بەگی شەیدایی (*)

٤٨٦

یەکیکی دی لەو مامۆستا گومناو و نەناسراوانە ی - که رەنگە دەیان و صەدانی وهامان بووبن و هەبن- له رۆژگارگەلیکی دژوار و سەخت و پر دەر دەیسەری و بێ خەمخۆردا چاکى مەردانەیان لێ کردووه بەلادا و، بەپێی بارودۆخ و چەرخی و بۆچوونی خۆیان، خزمەتی گەوره و نەوازه و دانسقیان بە کەلهپوور و ئەدهب و میژوو و ئایینی کورد کردووه و، ماوهیهکی (زۆر) کەم دواى خۆیان خزمەتەکانیان فەرماوش کراوه و، له سووچ و قوشبنی لەبیرچووندا دراوونەتە دەم نەهەنگی چارەنووسی لەناوبردن و تێدا بردن.. یەکیکی دی لەو مامۆستایانە مامۆستا (مەلا صالح بەگی کوری عوتمان) ه که نازناوی (شەیدا)یان (شەیدایی) بووه.

بەسەرچاوهکانی بەردهستماندا گەرام و، ئەو جێگە ی گومانی ئەوهی لی بکرت ناوی ئەم کەسانە ی تێدا هاتبیت بەسەرم کردنەوه، بەلام هیچ سووسەیهکی هەوالتیکم دەر بارە ی ئەم مامۆستا دەست نەکەوت. تەنها سەرچاوهیهک که سوودیکی بۆ ژيانی ئەم مامۆستا لێ وەرگیریت ئەم دەستخەتە ی بەردهستمانە که ئەمیش تەسکینی دل نادات و، یەکلاکەرەوهی بەسەر هاتی نبیه. ئەوهی لێ وەر دەرگیریت که:

ناوی مەلا صالحی کوری مەلا عوتمانی کوری (أشرف الحاج) حاجی ئیسماعیل بووه. دواى خۆی کورتیکی بووه ناوی مەلا ئەحمەد بووه. کتێبەکی ناو ناوه (فرح الضمير).

(*) له ژماره (٣١) ی خۆری ئیسلامدا بلابووتەوه.

کتیبه‌که‌ی له‌سه‌رده‌می شیخی سیراچه‌دیندا داناوه. تا باسی هه‌جی له‌کتیبه‌ی (غایه‌الاختصار - فتح القرب) کردووه به‌کوردی. نازناوی شیعره‌ی شه‌یدایی بووه. پێ ده‌چێ ئهم نوسخه‌ نوسخه‌ی دانه‌ر بیت.

باسیگی دستفه‌ته‌که (دانه‌راوه‌که):

ئهم ده‌ستخه‌ته‌ له‌ قه‌واره‌ی بچوو‌کدا نووسراوه‌ته‌وه‌ تیکرا (١٢٠) لاپه‌رده‌یه، واپێده‌چێ به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌ی بیت، رۆژ و مانگی نووسینه‌وه‌که‌ی نووسیوه، به‌لام ساله‌که‌ی له‌بیرچووه.

قه‌واره‌که‌ی (١٠ × ١٦) ه، به‌مه‌ره‌که‌بی ره‌ش و له‌کاغه‌زێکی زۆر ناسکدا نووسراوه‌ته‌وه، سه‌رباسه‌کانی به‌ مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراوه. هه‌ندی جار وشه‌گه‌لی به‌ شیوازی سه‌رنج‌راکێش نووسیوه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نازانین ئایا که‌سیکی بۆ هه‌لده‌که‌وه‌ی چاپی بکات و له‌ناوچوون پرزگاری بکات یان نا، وا به‌باش ده‌زانم سه‌ره‌تا و کۆتایی هۆنراوه‌که‌ له‌م ده‌رفه‌ته‌دا جێگه‌ بکه‌مه‌وه به‌لکو سوودی خۆی هه‌بیت و ناوی کتیبه‌که‌ و خاوه‌نه‌که‌ی بپارێزرین:

سه‌ره‌تا که‌ی:

طه‌له‌بکار مه‌ده‌د له‌ تۆم خوداوه‌ند
(لا شریک لک) هه‌یی بێ مانه‌ند
هه‌م له‌ محمه‌د ره‌سوولی تۆبه
(خاتم النبی) مه‌قبوولی تۆبه
هه‌م له‌ چوار ئیمام : بویه‌کری صدیق
ئهو با په‌یه‌مه‌به‌ر له‌ غار بوو ره‌فیق
هه‌م له‌ عومه‌ری صاحب سه‌لاهت
له‌ چوقه‌ته‌ل ... هه‌زه‌رت
هه‌یدایه‌تی دا (رب العالمین)
کرد به‌یعه‌ت سه‌ر ده‌ست ره‌سوولی ئه‌مین
هه‌م له‌ عوثماني جامیعی قورئان
هه‌م له‌ شیرعه‌لی ئه‌سه‌دی مه‌ننان

له‌ پاش خوداوه‌ند ره‌سوول و چوار یار
مه‌ده‌د ده‌خوازم له‌ وه‌لی کیبار
خوصوص له‌ هه‌زه‌رت شاه‌ی نه‌قشه‌ند
مه‌قبوول باره‌گای فه‌رد بێ مانه‌ند
... محمیدین غه‌وث
فریاد ره‌سم که‌ به‌در دین غه‌وث
له‌ پاش ئه‌مانه‌ له‌ جه‌معی ئه‌ولیا
مه‌ده‌د ده‌خوازم وه‌رن تو خودا
بوورپان که‌ن ئیوه‌ تیغی ئه‌م زبان
له‌ نه‌ضمی ئه‌م شه‌رع نه‌بم په‌شیمان
من بیکه‌م نه‌ظمی (غایه‌اختصار)
به‌ زبانی کوردی ده‌رکی مه‌زه‌دار
ئه‌فصه‌حی کوردان له‌بۆ زبانی
خاسه‌ی لیسانه‌ بۆ سلیمانی
ئهم مه‌ده‌دانه‌ له‌ ئه‌صل و فه‌رع
ده‌خوازم بۆ نه‌ظم مه‌عانی شه‌رع
نه‌ظم به‌ زبانی سلیمانی بێ
گه‌ر چه‌ کوردیه‌ دور ئه‌فشانیی بێ
(کتاب الطهارة)

کۆتاییه‌که‌ی:

وا هاته‌ رسته‌ی نه‌ظم هه‌م ته‌حریر
روبعی ئه‌وه‌ل تام له‌ غایه‌ت قه‌صیر
به‌عزێ جی شه‌رحی به‌عزێ حاشیه
من کردم نه‌ظم حه‌ق دای یارییه
خاتیمه‌ جوان هات (تقبل الله)
(لکج خشت!) خاطر مصطفاه

بب‌وورن ته‌قصیر، مه‌لێن کوردییه
 گه‌رچی کوردییه‌ کاری گوردییه
 راسته کوردییه کوردیی ئاسانه
 ته‌رجه‌مه‌ی شه‌رع (بوری!) ده‌رکانه
 مه‌لێن کوردییه به‌بێ ده‌رکییه
 ده‌ربه‌وان ده‌رکی له‌وبێ به‌ش نییه
 ته‌رجه‌مه‌ی شه‌رعی کوردیی هونه‌ره
 شاییه‌ی فورسه: بلوور شه‌که‌ره
 خوصووصه‌ن نه‌ظمی شه‌که‌ر ستانه
 نه‌ظمی شه‌که‌ر و بێ نه‌یستانه
 (صالیح) به (شه‌یدا) به‌س به‌ خود‌غا
 هه‌لده شه‌ق نه‌ف و له‌ کیبر و هه‌وا
 گه‌ر تۆ ته‌م نه‌ظمه‌ت کردووه‌ بۆ خودا
 هیچ نه‌دبێ به‌سه‌ر مه‌خلووقی خودا
 له‌لای خـوداوهند ناچێ به‌ زایع
 بۆ خۆت ده‌زانی [خیرن!] ته‌بایع
 جه‌معی ته‌بایع هه‌موو موخته‌لیف
 هه‌رکه‌س کاری خۆی له‌لایه‌ ظه‌ریف
 له‌شی ره‌ش و سپی ده‌که‌وێ دیار
 هه‌موو له‌ ئاخ‌ر ده‌ده‌ین له‌ بوار
 ده‌بیتێن ظاهیر لای خودای قه‌ههار
 لا سه‌عید نازدار بۆ شه‌قی هاوار
 ئیسمی شیرینی (فرح الضمیر)
 سه‌یرکه‌ن بیبینن که‌ ریس بێ یا کوێر
 [کویش بر دبی چاو هه‌لدینی!]
 له‌ رێگه‌ی شه‌رع [سارزا دبی!]

خودایا خاطر خودای تۆ بووه
 ته‌مه‌ی من کردم له‌ قووه‌ی کێ بوو؟
 تۆ داتن یاریده‌م بانه‌بی نازدار
 کردم من نه‌ظم (غایه‌ اختصار)
 به‌ کوردیی زبان بۆ موسوولمانان
 که‌ کردم ظاهیر ته‌م مه‌سائیلان
 دوهم هیدایه‌ت شاهی نه‌قشبه‌ند
 که‌ کردم نه‌ظم شه‌رعی دلپه‌سه‌ند
 سییه‌م هیدایه‌ت سیراجه‌دین بو
 شاه ته‌ورامان ته‌و قوطب دین بوو
 چوارهم هیدایه‌ت (عمادالدین) بوو
 والید ئوستادم په‌حم هه‌مین بوو
 ببه‌خشی گونا‌ه ته‌م به‌نده‌ی زار
 به‌ حاجه‌ت جه‌مع ته‌نبیا کیبار
 خوصووصه‌ن خاطر شای قابه‌ قه‌وسه‌ین
 جه‌ددی حه‌سه‌نه‌ین مه‌بعووث ته‌قه‌له‌ین
 خاطر عیززه‌ت هه‌ر چوار خوله‌فا
 خاطری فه‌ضلی زومره‌ی ته‌ولیا
 ببه‌خشی گونا‌ه (شه‌یدایی) حه‌زین
 دووری که‌ی له‌ نار سه‌عیر و سیجین
 صالحی به‌گی ئیبنی عوثمانه
 خاطیری هه‌منام جامیع قورئانه
 ببه‌خشی گونا‌ه به‌نده‌ زیب و زشت
 خوصووصه‌ن شه‌یدا ته‌واو هه‌موو شت
 بیانکه‌ی زوو شاد به‌ (حوری العین)
 دوورکه‌ی له‌ عه‌ذاب جه‌معی موسلمین

میرزای شیخانی کی کیا؟ (*)

- ૨૮૪ -

دهبى خوښه درى نازيز و خوښه ره وهى ميژووى زانايانى كورد پيى سهير نه بيت ته گهر بلتين
پر زگار بوونى هه ده دستخهت و شوينه واريكى ماموستايه كمان و ، له ش به سه لامهت
دهر بردنى هه د انراو يكي كوڼى زانايه كمان ، پرو و داو يكي مان بو ده گي پته وه و ،
تروسكا ييه كمان له تارمايى ژيانى ماموستايه كى گومناو و بهرهم و ميژو و تي داچو و
فه و تا وه وه بو هه لده كات!

گه لئی جار وه هایش ده بیت یه ک ده ستخت بل یسه یه ک هه لده کات و چراوکیک به ده ست
لیکول ره وه وه ده دات له وانه یه به چه ندین ده ستخت نه وه دیان لئی سه وز نه بیت.

ئەم دەستخەتە يەككىچە لەو دەستخەتانەى بنكەى ژين بە دەستى دەدریت لە شوێنى شياوى خۆبانددا پارێزرىن.

چەندىن سائە - بەلكو دەيان سائە - لە خزمەت وێنەى دەستخەتتىكى ناياب و ئەوازەى مامۆستايەكى كورددا دەژىيم و بەيەكەك لە دەستخەتە نايابەكانى كەتەبخانەى كوردى دەژمىرەيت و، بەلگەى وەفا و جوامىرى و جوامەردىي مامۆستايەكى گومناوى كوردە، كە سۆزى ئەوينى راستى لەدەيدا بەجۆرەك تاوى سەندوو وە بلىسەى دەگرەى لەبەر تەشكى ئەو بلىسەدا داستانى عەشقى پىرۆز و، وەفاى پىيا و بۆ ھاوسەرىي و، رەزى بى سنوور لە عەشقى راستى و، پاراستنى وەفا و، زىندە راگرەنى كەپەى ئەو سۆزە پاش كۆچى دوايى ھاوسەر و... بنووسرەتەو، سۆزەكى ئەوينى راستى وەها ئەگەر لە گيانى ئەو مامۆستا گومناو كورددا نەبوايە پىرەمەرد گوتەنى:

تہ لّین فہرہادیش کوردہ بہ جیّہ

ئەو بېچارەيە كورد نەبى كىيە؟!

داستانه‌کە ی زیندە دەپاریزرا و ، بەچەند بەیت و مەقام دەبێژرا و دەگێڕایەووە .
 ئێمە بەسەرھات و ئەنجامی ئەو کارەساتە ی بەسەر مامۆستای خاوەنی دەستخەتەکەدا
 ھاتوووە بە دروستیی و درێژی نازانین و ، تەنھا بەلگە ی دەستمان ئەو دەستخەتە یەتی کە
 ھەتا ھەتایە تیشکی نەپراوە و نە کوژاوە ی لێ بەرز دەبێتەووە و ، بەھەرکەس چاوی پێ
 بکەوێ و کەمێکی لێ بخوێنێتەووە دەلێ: دەبی عیشق ئاوا بیّت! دەبی پیاو ئاوا خێزانی
 خۆی خۆش بویت! ئا ئەمە یە نمونە ی راستی (عیشقی پیرۆز)!

(*) له ژماره (۲۵) ی گوڅاری (هزار میړد) دا بلاو کړاوه ته وه.

کردم من نظم غایت اقصا

کہ کردم ظلہ فی ائمہ علیہ السلام

کہ کردہ نظم شرعاً پسند

شاہ اورامان اوقطی دینو

والذي أسألكم رحم الله

و احسن حمد الله عليه

بجانب جمع البصائر

جدد حسنین مبعوث ثقلین

خاطر فضائز مره اوله

ہر کی نام از سرور

خاطر ^{میں} جاؤ تو

خصوصاً شیطانوں اور ملوث

در زکی لعذاب جمع مسلمان

روژ چوارم بیست پنج نو حواری

بسم الله الرحمن الرحيم

خودات یاریدم بانی نازدا

بکر در زبان بومستلحانه

حکم ملائیت شاه نقشبند
رحمہ اللہ

بنیم لکڑایت سراجہ الدینو
حوار لکڑایت و ۱۸۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سے نکتہ امتداد

بجای کتابخانه ابدیه

خصوصاً خاطر شایفہ جوی

خاطمہ عزت ہے خود رُخسار

بمخشر کوزه شد از هنری

صالحی کے لئے سیدنا عیسیٰ

میں نے کہہ دیا کہ وہ زہرہ زینت بنت

بیابان کی روشا بخوری العیب

و او بونظم غایت اختصار
الامثال خافه انماست

۳۵۱

لەو کاتەو بەخزمەت ئەو دەستخەتە گەیشتووم و لە دوو تۆپى لاپەرەکانیدا ئەو سۆزە زبندوو و نەبراوێم خۆپەندۆتەو، چاوەروانى ئەوێم لە لاپەرەپەکی دێپەو ترووسکایىپەکی دیم بۆ سەر ژيانى ئەو مامۆستا گومناو دەست بکەوێت، بەلام تا ئێستە جگە لەپەرە لاپەرە پاشماوەی دەستخەتێکی مامۆستا شتێکی دیم نەدیو. بۆیە دەلێم: با لەمە زیاتر چاوەروان نەبم و، جارێکی دی بچمەو خزمەت ئەم دەستخەتە و یادێک لە نووسەرەو بەپێزەکەى بکەمەو.

ئەو بوو سالى (١٩٧٨) و تارىکەم بەزمانى عەرەبى بەناونیشانى (نکبة میرزای شىخانى من خلال مخطوطته) نووسى.

ئێستەيش کە دەمەو بەزمانى کوردی لایەکی دی لەم مامۆستایە بکەمەو و، ناوی بخەمە ناو زانیانى گەلی کوردەو شتێکی ئەوتۆ و تازەم پێ نێپە، بەلام وەک گۆتم تەنھا سۆز و ئەوینە راست و پاکەکەى بەسە بۆ ئەو لە رزى ھەرە پێشەوێ گەلی لە زانیاندا دا بریت.

لە گەلی کات و شۆپندا دەبیسین و دەبینین کەسانێک ھەن کە دوو چاری کارەساتیکی سەخت و دژوار دەبن و لەرێ دەردەچن و پەنا دەبەنە بەر کارگەلیکی ناپەرە و ناشایستە و، ھەیانە تەنھەت لە دین دەردەچێت، ھەیانە پەنا دەباتە بەر خۆکوژی، ھەیانە بەگژدار و بەرد دا دەچێت و - وەک دەلێن - دۆ و دۆشاو تیکەلاو دەکات و، کاری وای لێ دەقەومێت بەچەندین ژیر و زانا چارەسەری بۆ نادۆزێتەو! بەلام مامۆستای شىخانى بە پێچەوانەى ئەوانەو ھەموویانەو بوو و، خاوەنى ھەلوێستیک بوو نمونەى دەگمەن و دانسقەپە و، تەنھا لای ئەو جوامیر و جوانەردانە دەرخسێت کە ھەمیشە لە جیگەى خۆیاندا توند و پتەو پێ لەسەر زەمینەى ئاوەز و وربایی دادەگرن و گێژەلووکی سەخت و لاڤاوی بەتەوژمی کارەساتی سەخت نایانھەژنێ و، لەو تاو مۆدا مەودای بیر و رشتەى تامل لە دەست نادەن و کاریکیان لێ روو نادات دواى پەشمانی لەدوا بێت.

ئەم مامۆستا بەپێزە دیارە لەو کاتەدا - بەپێى نووسینەکانى - باوکی لەدنیادا نەماوە و، ئەمیش کە نمونەى جوامیری و ھەفا بوو زۆر ئالودەى دایکی بوو و، سۆز و خۆشەویستی بۆ باوکیشی لەودا دیوہتەو، ھەرەھا سۆز و ئەوینێکی راست و دروست و بێگەردیشی بۆ خێزانەکەى بوو و، ئەم دوانە دوو قەلاى پتەو بوون کە پالێ ھەست و سۆز و ئەوینى - ھەرەکەیان بەجۆرى شیاوی خۆى - پێوەداون و لە پەنایاندا ژيانێکی ئاسوودە و پەرکەمرانی گوزەرانووە، بەلام لەپەرە لاکانى ھەرەسیان ھێناوە و لەبن ھاتوون و،

مالێ پەرکەمرانی گۆراو بە پارچەپەک دۆزەخ و، ئەو دوو خۆشەویستەى لە ماوەى سێ رۆژدا لەبەر چاوی ون بوون و بۆ دواجار و بە یەكجاری مالتاوا بێیان لێ کردووە.

دیارە کارەساتەکان ئەوێندە کوشندە و جەرگێر بوون نەیتوانیو لەو مالتەدا ژيان بەسەر بەریت و شەو رۆژ بکاتەو، بۆیە ھەر لەوێو لەسەر ئارامگای ھەمیشەپێ ئەوانەو مالتاواپێ لە زێد و مال و برا و کەس و کاری کردووە، بوخچەى کتێپەکانى کردووە بە نوکی گۆپالێ یان قەلەنگێکدا و رووی کردووەتە حوجرەپەک و، سەر لە نوێ شانى کردووەتەو بە خۆپەندنا، بەلام چ خۆپەندێک؟ خۆپەندێک لە رەشى مەرەکەپەکەپەو زولف و برۆی یار و خێزانی کۆچکردووی و، لە سووری مەرەکەپەکەى دێپەو ئالێی کۆلم و لێوی خۆپەندەتەو و، ئەو خۆپەندەو تاییەتییە بۆ بوو بە ئاوە نالە و بە کۆل و سۆزێکی ھاوتا لەتەک دوو کەلێ سینە و فرمیسکی خۆپەندا لە کۆتایی حاشیە و پەرپاویزەکانى دەستخەتەکەپەو لە ھەر لاپەرەپەکدا جەند جار بەگەلێ شێو زیندە پاراستونی!

کاتێ بمانەوێ شۆپنەوارەکەى ئەم مامۆستا مەزنە بخۆپەنەو و، لەتەک ئاوە نالەکانى ئەودا لاپەرە ھەلەدینەو ئەو ھەر زۆر زۆری دەوێت، بەلام بۆ میژووی پیاوی وەفادار و دلدار و خاوەن ئەوینى راستى جوامیر، یەک دوو جیگەى دەگۆزینەو ئێرە.

دەپێ پێش ئەوانە ئەو بنووسین کە مامۆستا و پالەوانى ئەم وتارەمان ناوی عەبدوڕەحمانى کۆری عەلى شىخانى شۆپییە، لە سالى (١٣٠٧) ئەم کارەساتەى بەسەردا ھاتووە و، دواى ئەو گەلێ حوجرە گەراوە و، وا دیارە لەھێچ شۆپنێکدا جیگەى بەخۆى نەگرتووە و، ئارامى لێ ھەلگیراوە و، لە حوجرە مەدرەسە و گەران و نەسرەوتندا ئۆقرەى خۆى دۆزبووەو!

لە کۆتایی پەرپاویزەکەو نووسیو:

نووسراپەو بە دەستی عەبدوڕەحمانى ناسراو بە میرزای شىخانى، ئاخ ھەزار ئاخ لەبەر مردنی ئامینەى خێزانم، لە ناوەراستى زستاندا دوو رۆژ دواى مردنی دایکەم کۆچى دواپى کرد. دواى ئەوان چۆمە مالتەو کلیلەکەم دا بە براکەم و، گورج دەرجووم بۆ خۆپەندنا لە خزمەتى مامۆستای پێشوو مامۆستا مەلا رەسوولێ گۆرانکەپیدا و، ئێستە لە خزمەتیدا دەخوینم و نایشزانم و دواپى چى دەکەم.

ھەر لەو لاپەرەدا لە کۆتایی پەرپاویزەکی دێپەو نووسیو:

نووسراپەو بە دەستی خەفەتبار بۆ خێزانی کۆچکردووی کە ناوی ئامینە بوو، ئاخ ھەزار

ئاخ! خوايه له قيامه‌تا پيتم بيه‌خشيتيه‌وه... نووسرا له گوندی زێتوکه، له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا ره‌سوولی گۆزانکه‌بيدا کاتی خۆراوا.دا.

هه‌ر دوايه‌دواي ئه‌وه له لاپه‌ره‌ی به‌رانبه‌ريدا نووسيوه:

عه‌بدوپه‌حماني کورپی ئیبراهيمی کورپی ناسراو به‌ميرزای شيخانی شنۆیی ئاخ هه‌زار ئاخ! بۆ مردنی ئامينه‌ی خيترانم که له‌گه‌ڵ دايمکا سێ رۆژ به‌يني مردنيان بوو. له زستاندا مردن. دواي ئه‌وه مائي خۆم ويران کرد و، هيچ ژنيک نه‌هينا و، دواي به‌گۆر سپاردنی له ولات ده‌رچووم و، نيشتيما منم جيه‌هيشت و، ده‌ستم له مال و مندال به‌ردا و خوا نه‌کا ژنيکی دی بيتم، ئاخ ئامينه!

له شونيتکی ديدا دنووسيت:

به‌ده‌ستی ميرزای شيخانی. ئاخ چی بکه‌م له‌ده‌ست مردنی ئامينه‌ی خۆشه‌ويستم؟ خۆزگه يه‌ک تۆز له کاتی بيداری يا خه‌ودا له‌بيرم بچوايه‌ته‌وه! هه‌زار ئاخ! هه‌ر له‌پال ئه‌مه‌دا نووسيوه:

دوووه‌د و بيست و هه‌وت هه‌زار جار ئاخ ئامينه! به‌نده‌ی به‌ر ده‌رگای ميرزای شيخانی سالي (١٣٠٧) له گوندی زێتوکه نووسيوه‌تیه‌وه.

ئه‌مانه‌ی تا ئيره نووسيم يان به فارسيی بوون يان به عه‌ره‌بی و کردمن به کوردی. به‌لام له جیگه‌یه‌کدا ئاوا به کوردی نووسيوه:

«وضوح بيد عبدالرحمن الملّقب بميرزای شيخانی بن ابراهيم بن علی. غفر لهم الملك الجلی، وماتت زوجتي اه الف آه صرت خلي وهي المسماة بآمينه».

سـوبـحـانـه‌لـلا چـه‌ند شـرـبـه

روومـه‌ت غـونـچـه‌ی رـه‌نگـينه

دلم وه‌نيه‌ تا ده‌مـمـ

نه‌ژن بيتم نه يار بگرم

گه‌ر عه‌زم کرد له پاشی وی به‌يه‌قين

ژنی بيتم وی له‌بیرکه‌م داده ئامین

خوا بمکوژی موراد نه‌بی حاصل

ده‌گه‌ل خوتپیه‌کی، دی بيم واصل

آه آه آمينه!

به‌م شیوه هه‌ر چه‌ند لاپه‌ره له ده‌ستخه‌ته هه‌لده‌دینه‌وه و، چه‌ند کۆتایی په‌راویزه‌کان بخوتینه‌وه چه‌که دووکه‌ل و بۆچه که‌وری جه‌رگی برژاو و هه‌لقچاوی مامۆستای شيخانی له تاوی کۆچی دوايی ئامينه‌خانی خيترانی دی به روومانا و، وه‌ک خۆی ده‌لی، يه‌ک چرکه له‌بیری ناچیت و، لاپه‌ره و په‌راویزی ده‌ستخه‌ته‌که نايبینی بی ناوی ئاویته‌کراوی ئامينه به ئاخ و داخ! هه‌روه‌ها، وه‌ک گوتم له‌ده‌ستخه‌ته‌که‌وه بی ئوقره‌بی و نه‌سه‌ره‌وتنی مامۆستای شيخانی ده‌خوتینه‌وه و، ده‌بين له که‌متر له ساليکدا چه‌ند حوچه و مه‌دره‌سه‌ی کردووه و، چه‌ند شون گه‌راوه، له‌وانه‌ی ناوی بردوون:

گوندی جلدیان، گوندی زێتوکه، گوندی نای بين له ئورميه، گوندی زێتوکه له مامش، گوندی بالاو له ئورميه، گوندی منکان، گوندی مياوه، ..

هه‌ر له ده‌ستخه‌ته‌که‌وه ده‌رده‌که‌وی که مامۆستای شيخانیی ٣ سێ سال واته تاسالي (١٣١٠) ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ی له‌به‌ر ده‌ستدا بووه، چونکه له سالي (١٣١٠) دا ده‌لی: ئه‌م په‌راویزه‌م نووسی له‌و رۆژهدا که مه‌لا غه‌فووری شيخانیی قازی له شاری شنۆکۆچی دوايی کرد.

باسيکی ده‌ستخه‌ته‌که:

مامۆستای شيخانیی وه‌ک له دوو توپیی ده‌ستخه‌ته‌که‌یدا سۆز و ئه‌وين و وه‌فا و جوامپرييه‌کی که‌م وینه‌ی تۆمار کردووه، ژیرانه سێ و چوار دانراوی نايابی مامۆستایانی کوردیشی بۆ پاراستووين که زۆر دانسقه و که‌م وینه‌ن و، به‌لکو هه‌ندیکيان بی وینه‌ن و، ته‌نها لای ئه‌م باسيان هه‌يه و به‌س.

بۆ ئه‌وه‌ی خوتنه‌ری ئازيز شتيکيش ده‌رياره‌ی ناوه‌روکی ده‌ستخه‌ته‌که بزانی کورته باسيکی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی پيشکه‌ش ده‌که‌ين:

ده‌ستخه‌ته‌که تیکرا (٩٢) لاپه‌ره‌يه و هه‌مووی - جگه له‌چه‌ند په‌راویز - به‌خه‌تی مامۆستای شيخانیی و، ئه‌م ناميلکانه‌ی له‌خۆی گرتووه:

يه‌که‌م: ناميلکه‌ی مامۆستای پينجوتیبي له‌باسی ته‌لاقدا.

سه‌ره‌تاکی:

«بسم الله الرحمن الرحيم قول الكردي: (ته‌لاقم که‌وتی) او (که‌وتبن)

اما ترجمة كناية او ترجمة لغو، وكل ما كان كذلك فهو تابع للمترجم

عنه...»

کۆتاییەکی:

«... ذکر فی شرح دیباجة العباب والفتاوی فی باب الدعوی ان فتاوی الشخص مقدمة على تأليفه، وتلميذه السيفي عد الفتاوی من اجل مؤلفاته والله اعلم. تمت رسالة الپینجونی، حرره عبدالرحمن الملقب بمرزا ابن ابراهيم بن علی الشیخانی الاشنویة ج. آه آه الف آه من موت زوجتي المسماة بآمینة...»

دووه: الرسالة العمرية في طلاق الأكراد، نازانم دانراوی کتیبه.

سەرەتاکەى ئاوايه:

«الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله وصحبه اجمعين. وبعد: فقد سئلت عن طلاق الأكراد، فأجبت...»

کۆتاییەکی:

«و مولانا المرحوم محمد افندي الخطي افتي بصراحة القول المعهود بالاشهار هكذا، و كان مستنده ما كرناه و ما علمنا بافتائه بكونه كناية مع الشهرة في المعنى المذكور، الا أن يكون إفتاؤه بذلك مقدما علينا لم يصل إلينا تمه. تمت كتابة الكتاب بعون الملك الوهاب. مدها الحقيير الفقير خادم كل الطلاب، عبدالرحمن بن ابراهيم بن علی الاصلي الشیخانی الاشنویة، الف آه من موت زوجتي المنكوحة المسماة الواضحات آمينة. صلوات...»

ئەم دانراوه له ل: ١٦ ھوہ تا ل: ٣٥ ى دەستخەتەکی گرتووتەوہ.

سێیەم: نامیلکەى مامۆستا مەلا محەمەدى ئیبنولحاجە له باسى تەلاقدا، دیاره ئەم نامیلکە جگە له کتیبی (ایقاد الضرام علی من لم یوقع طلاق العوام)، سەرەتاکەى ئاوايه:

«بسم الله الرحمن الرحيم مقدمة في امور تعين على مانحن فيه بصدده من بيان وقوع طلاق الأكراد، وهي (طه لاقم كەوتبن) أو (كەوتبن) و نحوه بلغاتهم الكردية المعلومة الوضع...»

کۆتاییەکی:

«مثل قول الكردي المذكور، فليس فيه ما يشعر بذكر المرأة، فهو كناية

تحتاج الي النية اصحا. قد تمت رسالة ابن الحاج (١٣٠٧) بيد الغريب عبدالرحمن الملقب بمرزا بن ابراهيم بن علی الشیخانی الاشنویة، وهو المتأسف لزوجته الميتة المسماة بآمینة، قد ماتت في وسط الشتاء (١٣٠٧) آه آه الف آه الف آه آه. وبعد رمسها زيلت من محلي وتركت الوطن...»

ئەمەیش له ٣٦ ھوہ تا ٧٢ ى گرتووتەوہ.

چوارەم: دانراویکی مامۆستا مەلا علی شیخ حامیدی ئەشنەویی - ئەمیش - له باسی تەلاقدايه وەك نامیلکەکانی دی. وابزانم ئەمە یەكەم نوسخەى ناسراوى ئەم نامیلکەيه و، پێشتر باسى ئەم دانراوى مامۆستای ئەشنەویی نەزانراوه. سەرەتاکەى:

«اعلم إن قول الأكراد (طه لاقم كەوتبن) هل هو صريح لأنه في قوة طلاقي الذي على فلانة واقع اولاً، لأنه لم يذكر المحل ولم يصف إليه، وكلاهما شرط في كونه صريحاً فقد وقع الاختلاف فيه بين...»

کۆتاییەکی:

«... هذا ما ظهر بعد المراجعة من الكتب المعتبرة للحقير علي الاسم بن الشيخ حامد الشیخانی الاشنویة، و نسأل التوبة و المغفرة لكافة المؤمنين و المؤمنات، بحرمة محمد صلى الله عليه وسلم سيد السادات آمين و الحمد لله رب العالمين تمت في سنة (١٣٠٧)».

قد تمت الكتابة بيد الغريب عبدالرحمن الملقب بمرزاى شیخانی الاشنویة، بن ابراهيم بن علی الساكن بالشیخان غفر لهم الملك المنان بحرمة من أنزل عليه القرآن آه الف آه لموت زوجتي المسماة بآمینة قد ماتت بالقرية المذكورة. غفر الله لها آمين. ١٣٠٧»

ئەم نامیلکەیش تا لا پەرە (٩٠) ى گرتووتەوہ دوو لا پەرەکی دی ھەندى حاشیەى جوړاو جوړى تێدايه.

بەم شێوە ئەم دەستخەتە دوایی دیت، بەلام لێرەدا چەند پرسیارێک دێنە پێش و دەلامى روونیشیان لەدەستدا نییه:

مامۆستای شێخانی تاکەى لە ژياندا بوو؟ چەند دەستخەتى دیکەى نووسيووتەوہ؟ دوا قوڤاغى ژيانى لە کوێ بوو؟ ئایا ھەر وەك خۆى بریارى داوہ- تا دوایی ژيانى بەرەبەنى

ماوه‌ته‌وه؟ ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ چۆن گه‌یه‌ته‌ دویز؟

له‌ پێشدا پروونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر دوا پرسیار ده‌نووسم:

سالی (١٩٧٥) دواى نسکۆى شۆرشى کورد و، گه‌رانه‌وه‌م بۆ به‌غدا، چووم بۆ شارۆچکه‌ى دویز بۆ مالى زه‌لامىکى عه‌ره‌ب که‌ له‌به‌غدا دراوسێمان بوو، به‌ پیاوی باشم ده‌زانی و پێش پێوه‌ندى کردم به‌ شۆرشى کورده‌وه‌ ئه‌وه‌ى که‌ بووم له‌ کتیب و شت و مه‌کى ناو مال به‌ ئه‌مانه‌ت دا‌بووم به‌و زه‌لامه‌ بۆم بپاریزی، به‌لام ئه‌و له‌خۆیه‌وه‌ بپاری تێداچوون و کوژرانی منى دا‌بوو ده‌ستى خستبووه‌ ماله‌که‌م و به‌شیکى گه‌يانده‌بووه‌ دویز، که‌ خۆى له‌وى کارمه‌ندى کاره‌با بوو.

به‌ کورتى که‌ نه‌کوژرام و گه‌رامه‌وه‌ بۆ به‌غدا و، چووم بۆ سو‌راغى پاشماوه‌ى ماله‌که‌م، شه‌و له‌ دویز مامه‌وه‌، که‌ چوومه‌ مزگه‌وت مامۆستایه‌کى کوردی به‌ته‌مه‌نى لى بوو، کتیبخانه‌یه‌کى بچکۆله‌ى هه‌بوو، به‌شى زۆرى ده‌ستخه‌ت بوو، به‌په‌له‌ چاویکم پێدا گیران و، ئه‌و ده‌ستخه‌ته‌ى مامۆستای شیخانى له‌ هه‌موویان زیاتر سه‌رنجى پاکیشام و، به‌ئه‌مانه‌ت لیم وهرگرت و له‌ته‌ک خۆمدا هێنامه‌وه‌ بۆ به‌غدا. به‌لام وه‌ک گوتم نه‌متوانى به‌ وردیى سه‌رنجى هه‌موو ده‌ستخه‌ته‌کان بده‌م و بزانی چین و ده‌ستخه‌تى کى و کتین. له‌وانه‌یه‌ ده‌ستخه‌تى دیکه‌ى مامۆستای شیخانیان تێدا بووبیت، به‌لام ئایا چییان به‌سه‌ر هاته‌وه‌؟ له‌و کاته‌وه‌ هه‌واڵم له‌ مامۆستا نه‌ماوه‌ و، نازانم کتیبه‌کانى مامۆستا چییان به‌سه‌ر هاته‌وه‌ و، وه‌ک نه‌شمانى مامۆستا خه‌لکى کوئى بووه‌ و چۆن گه‌یه‌ته‌ ئه‌و شارۆچکه‌ و، دوور نییه‌ پێوه‌ندیه‌کى به‌ مامۆستای شیخانییه‌وه‌ بووبیت و، له‌وانه‌یه‌ پاشماوه‌ى کتیبخانه‌که‌ى مامۆستای شیخانى لای ئه‌و مامۆستا بووبیت و گه‌لى زانیارى به‌که‌لکیان تێدا بووبیت... ئه‌مانه‌ هه‌موو بۆچوون و چاوى چاوه‌روانى یه‌که‌جاری بۆ به‌ره‌م و شوێنه‌وارى دیکه‌ى ئه‌م مامۆستا لێک نانێن و هیوا براو نابین.

مامۆستا میرزا:

مامۆستای شیخانی پێش ئه‌وه‌ى ئامینه‌ خانى خێزانی کۆچى دواى بکات میرزا بووه‌، به‌لام میرزای کام خان یان میر بووه‌؟ دیاره‌ میرزایییه‌که‌ى هه‌ر ناو نه‌بووه‌ و، ناوه‌رۆکیشى هه‌بووه‌، چونکه‌ به‌راستی مامۆستای شیخانی خه‌تخۆش و ده‌ستپه‌نگین بووه‌ و، هه‌نهرى له‌ نووسینه‌وه‌ى ده‌ستخه‌ته‌که‌یدا نواندووه‌.

بێ گومان ئه‌گه‌ر پاشماوه‌ى کتیبخانه‌ى مامۆستامان له‌ده‌ستدا بووايه‌ گه‌لى لایه‌نمان

ده‌زانی، به‌لام وه‌ک گوتم با جارێ به‌ چاوه‌روانى رۆژانى داها‌تووه‌وه‌ کۆتایی به‌م باسه‌ به‌یتین.

ده‌کری له‌ کۆتایی ئه‌م وتاره‌ کورته‌دا بلێین: ده‌بێ چهند مامۆستای دیمان وه‌ک مامۆستای شیخانی بووبیت؟ ده‌بێ چهند ده‌ستخه‌تى نایابى ئاوامان تێدا چووبیت؟ هه‌رچۆن هه‌یه‌ ده‌بێ زۆر به‌گه‌رمی به‌شوین ده‌ستخه‌ته‌کاندا بگه‌رێین و، کیتومالیا بۆ بکه‌ین و، شوێنیان بزانی و، به‌ وردیى په‌راویز و کۆتایییه‌کانیان بپشکنین و بزانی چییان تێدايه‌، چونکه‌ تاكه‌ سه‌رچاوه‌ى دروستى نووسینه‌وه‌ى پوخت و راستى میژووى زانایان و ناودارانمان ده‌ستخه‌ته‌کانیا نه‌ و به‌س.^(١)

(١) بروانه: محمد على القره‌داغى، نكبة‌ ميرزاي شيخاني من خلال مخطوطته. العراق، ژماره ٦٥٧، ١٩٧٨/٤/٢٤.

دهسته‌تی میرزای شیخانی

382

[illegible]

له به‌رگی چواره‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایاندا نووسیم:

«پیش ئه‌وه‌یش ده‌ست له‌م وتاره‌هه‌لگرم ده‌لیم: ئه‌م که‌شکۆله - که‌شکۆلی شیخ حیسامه‌دین - به‌لگه‌یه‌کی ڕوونی ڕۆلی گه‌وره‌ی ته‌کیه و خانه‌قاکانه له‌گه‌شه‌پیدان و بزواندن و به‌ره‌و پیتشه‌وه‌ بردنی ئه‌ده‌ب و ڕۆشنبیری کوردیدا و، شیخی حیسامه‌دین و خانه‌قای باخه‌کۆن له‌م ڕوه‌وه‌ ئه‌م که‌شکۆله‌یان به‌سه و، ئه‌م که‌شکۆله‌ مایه‌ی شانازییه‌ بو‌ئو شیخ و مورید و مه‌نسووبانه‌ که‌ هه‌ر یه‌کیکیان به‌ ڕه‌نگیک ده‌وریان له‌ کۆکردنه‌وه و نووسینه‌وه و به‌دییه‌تینانیدا بووه»^(١)

ئوه‌ نمونه‌یه‌ک بوو له‌ ده‌یان کاری گه‌وره‌ی ئه‌ده‌بی و ڕۆشنبیری که‌ شیخانی ڕێبازی نه‌قشبه‌ندی ده‌وریان بووه له‌ نووسینه‌وه‌یدا و، خه‌تخۆش و زانایان بۆیان نووسیه‌وه‌. بێ گومان ئه‌گه‌ر هه‌ر هه‌یج نه‌بی - ده‌ستخه‌ته‌کانی مه‌درسه‌کانی ته‌ویله‌ و بیاره‌ وه‌ک خۆیان ب‌مایه‌نه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌ ئێستا گه‌نجینه‌یه‌کی جێگه‌ی شانازی گه‌وره‌مان له‌ده‌ستدا ده‌بوو که‌ ده‌شیا بکری به‌که‌ره‌سته و سه‌رچاوه‌ی چه‌ندین لیکۆلینه‌وه‌ی فراوان و به‌پێز له‌ باسگه‌لی پر بایه‌خدا. به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی ئه‌و کتێبخانه‌ به‌جۆریک په‌رته‌وازه و بلا‌بوونه‌ته‌وه‌ ڕێگه‌بردنه‌وه‌سه‌ریان و ناساندنه‌وه‌یان به‌جێگه و شوینی خۆیان له‌ توانا ده‌رچووه‌.

به‌لام ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ ده‌سته‌وه‌ستان بکه‌وین و گوێ به‌هه‌یج نه‌ده‌ین، به‌لکو ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وێ و هه‌ول بدات ده‌توانێ له‌و شوینه‌وه‌ی جێگه‌ی گومانی ئه‌وه‌ن ئه‌و شوینه‌واره‌یان پێگه‌یشتبێ و تیدا پارێزرایی، شتگه‌لی نایاب و زانیاری نه‌وازه کۆیکاته‌وه و، به‌ناو‌نیشانی: (ده‌وری ته‌کیه و خانه‌قاکانی کوردستان له‌ گه‌شه‌پیدانی ڕۆشنبیریدا) سووچیکێ ئه‌و ده‌وره پر بایه‌خه‌ بخاته‌ ڕوو.

له‌سه‌ر ئه‌و ڕێگه‌ پێڕۆزه و بۆ دیاریکردنی که‌ره‌سته‌ی ئه‌و بابته‌ ئه‌م چه‌ند دێره‌ ده‌نووسم:

(*) له‌ ژماره (٦٧) ی گۆفاری (سلیمانی) دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌.

(١) ڕوانه: محممه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه، به‌رگی چواره‌م، چاپخانه‌ی الخنساء. ١٤٢٢ک - ٢٠٠٢ز. ل: ١٩٥.

شاعیریکی گه‌وره‌ی کورد هه‌یه، که‌ به‌داخه‌وه‌ شیعی کوردیمان له‌ده‌ستدا نیه و شیعه‌کانی به‌ فارسیین، تا ئێسته له‌سه‌رچاوه‌کانی میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا باسی نه‌کراوه و، به‌ میژووی زانایانی کورد نه‌ناسینراوه. مامۆستا حیره‌تی سه‌جادی ده‌فه‌رمووی: دیوانه‌که‌ی چاپکراوه، زۆرم پرسی و هه‌ولم دا نوسخه‌ی چاپه‌که‌یم ده‌ست نه‌که‌وت. له‌ کتێبخانه‌ی خوالیخۆشبوو مامۆستا شیخ محممه‌دی خالدا نوسخه‌یه‌کی زۆر نایابی ئه‌م دیوانه‌ پارێزراوه، ناساندنی به‌ جیهانی ده‌ستخه‌تی کوردی و شوینه‌واری ئه‌دیبان و زانایانی کورد کاریکی پێوسته‌.

ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ له‌ کتێبخانه‌ی ناوبراودا به‌ ژماره (٥٦٥) پارێزراوه. تێکرا (٥٣٩) لاپه‌ره‌یه. لاپه‌ره‌ی (١٥) به‌یتی تێدایه. پێوانه‌که‌ی (٢١ × ١٣)یه.

بابه‌تی شیعه‌ره‌کان - به‌زۆری - ته‌سه‌فه‌. له‌سه‌ر داوای شیخی ضیائه‌دین نووسراوه‌ته‌وه، بۆ ئه‌م کاره‌ یه‌کیک له‌ خه‌تخۆشه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌لێژیراوه و، ئه‌ویش به‌خه‌تیک و به‌جۆریک که‌ له‌وه‌ جوانتر که‌م ڕێکده‌که‌وێ دیوانه‌که‌ی نووسیه‌وه‌ته‌وه.

سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ له‌ لاپه‌ره (٨) ده‌سته‌ پێده‌کات و، ئه‌م به‌شه‌ی قه‌صیده‌کانه‌ که‌ له‌ ستایشی پێغه‌مبه‌ر -د- و خه‌لیفه‌کانی و، یاوه‌رانی و، پیرانی ته‌ریقه‌تدا چه‌ندین قه‌صیده‌ی وتوو. ئه‌م قه‌صیده‌انه‌ تا لاپه‌ره (٣٥) ی دیوانه‌که‌ ده‌گره‌وه، له‌وێه‌ دیوانه‌که‌ له‌سه‌ر رزی پسته‌کانی هه‌یجا ده‌ست پێ ده‌کات و، تا لاپه‌ره (٤٣٧) ده‌خایه‌نیت. له‌ کۆتایی ئه‌و لاپه‌ره‌دا نووسراوه:

«تمت الغزليات دیوان عارف بعون عنایت حضرت قاضي الحاجات، علی
ید الحقیر کثیر الخطایات محمد جعفر خلف مرحوم مغفور لطفعلی بیک
کردستانی در یوم شنبه‌ء ٢٧ شهر شوال المکرم مطابق (.....)
(١٣١٣) حسب الامر مبارک حضرت مستطاب قدوه‌ء علماء العالمین و
الکاملین المستغرق فی التجلی ذات الله ابی عبدالله شیخ أعظم و مرشد
اکرم الشیخ عمر الملقب بضیاءالدین ادام الله عمره واقباله و فضله و
ارشاده آمین یارب العالمین».

له‌وێ به‌دواوه به‌ ناو‌نیشانی (من تضمینات) ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه و، به‌ ته‌ضمینات له‌ته‌ک شیعی شیخ عه‌بدو‌ره‌حمانی ئه‌بو‌لوه‌فا و، حافظی شیرازی و که‌سانی دیکه‌ چه‌ند پارچه‌ شیعر ده‌نووسیت، دوا‌ی ئه‌وه‌ دێته‌ سه‌ر ته‌خمیسات، دوا‌ی ئه‌وه‌یش ده‌چیته‌ سه‌ر (ته‌رجیع به‌ند) به‌ ناوی (ته‌رجیعات)، دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌چیته‌ سه‌ر موسته‌زادی دیوان، دواتر

ده‌چێته سه‌ر (رباعیات) دوا باس ده‌چێته ناو (المفردات) و به‌و باب‌ه‌ته کۆتایی دیوانه‌که دیت و، له‌و کۆتاییه‌دا نووسیویه:

«تت الکتاب دیوان العارف من کلام مرحوم مغفور مبرور حاجي شيخ محمود کردستاني، علی البید اقل الکتاب و العباد میرزا محمد جعفر، خلف مرحوم مغفور لطف علی بيك غفر الله، حسب الفرمايش حضرت مستطاب نور المشرقين و ضياء المغربين، و القطب الواجد، و الغوث الساجد، ابی عبدالله شيخ المشايخ الشيخ عمر الملقب بضياء الدين ادام الله تعالى اقباله وارشاده و بقاء اولاده و احفاده بجاه محمد وآله الامجاد، بتأريخ / يوم پنجشنبه ۹ شهر... الحرام هجري ۱۳۱۳».

ئهم دیوانه به مه‌ره‌که‌بی ره‌ش و سوور نووسراوه‌ته‌وه: دیوانه‌که به مه‌ره‌که‌بی ره‌ش و، ناو‌نیشانه‌کانی و دوا‌به‌یت له هه‌موو پارچه شیعری‌ک به مه‌ره‌که‌بی سوور نووسراوه‌ته‌وه، له ته‌خمیسات و ته‌ضمیساته‌کانیشدا به مه‌ره‌که‌بی سوور شیعه‌ره‌کانی دی له شیعی (عارف) جیاکراوه‌ته‌وه.

سه‌رجه‌می شیعه‌ره‌کان - وه‌ک له‌سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه نووسراوه - (۶۸۵۰ - شه‌ش هه‌زار و هه‌شت‌سه‌د و په‌نجا) شیعه‌ره.

له‌سه‌ره‌تایه‌وه له دوو په‌رده‌دا زاراوه‌کانی ته‌سه‌وه‌وف نووسراوه. دوا‌ی ئه‌وه نامه‌یه‌کی زۆر به‌رزی مامۆستا مه‌لا حامیدی بیاره‌ی ناسراو به (مه‌لا حامیدی کاتب) له شێوه‌ی به‌ بالا‌ ب‌پ‌نێکی زۆر شایسته و بالا‌دا، که بۆ مامۆستا مه‌لا شیخ مه‌حمودی (عارف) کوردستانی ده‌رباره‌ی دیوانه‌که‌ی نووسیویه، نووسراوه. ئهم نامه‌یش په‌رده‌یه‌ک زیاتره.

له‌چه‌ند جێگه‌یه‌که‌یدا ناوی به‌رکه‌وتوه و ئه‌و شوێنه‌ی که‌مێک شیواون و وشه‌گه‌لیکی لێل و شیواون و باش ناخوێنێنه‌وه.

ئهم دیوانه له‌ پرووی پێک‌وپێکی و جوان نووسراوه‌یه‌وه بۆ ئه‌وه ده‌شی‌ت وه‌ک خۆی به‌ ئۆفسی‌ت چاپ‌یک‌ریت و، یاد‌وه‌ریی ئه‌و خو‌ش‌نووسه‌ به‌‌پ‌رزه‌ی کورد و ئه‌و خه‌مخو‌رییه‌ی شیخی ضیائه‌دین بۆ رۆشن‌بیری وه‌ک خۆی به‌خ‌ریته‌ کتیی‌خانه‌وه.

له‌سه‌ر ژبانی ئهم خو‌ش‌نووسه‌ و به‌ره‌مه‌ی دیکه‌ی ئه‌گه‌ر ب‌پ‌یت - بێ گومان هه‌یشی بووه هه‌یچمان له‌ده‌ستدا نییه و نازانین.

ده‌رباره‌ی (عارف)‌ی شاعیریش مامۆستا حه‌یره‌تی سه‌جادی ده‌فه‌رمووی: حاجی شیخ

مه‌حمودی شافیعی نه‌قشبه‌ندیی که‌ نازناوی (عارف) بووه له‌ خه‌لیفه‌کانی هه‌زه‌تی سیرا‌جه‌ددیندا بووه له‌ رێبازی نه‌قشبه‌ندیدا، تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌م له‌ ژباندا بووه، هه‌یچ له‌سه‌ر ژبانی نازانری، سالی (۱۳۴۷)‌ی هه‌تاوی به‌ کۆششی حاجی مه‌حمودی هه‌کا‌ک دیوانه‌که‌ی کۆکراوه‌ته‌وه و به‌خه‌تی ئه‌و چاپ‌کراوه. (۲)

جێگه‌ی داخه له‌ دیوانه‌که‌یدا که‌ نزیکه‌ی هه‌وت سه‌د هه‌زار به‌یته‌ یه‌ک به‌یتی کوردیی نابینریت.

(۲) ب‌روانه: سید عبدالحمید حیرت سجادی، شاعران کرد پارس‌ی گوی، نشر احسان، تهران، ص:

دل سخی با آن دهن داردهی
میس بربیب ذقن داردهی
کرچه در کون و مکان پردن بود
لیک جادو آنجنس در دهی
چونیم از جعد نفش می درزد
طغنه برنگ خستن داردهی
یار با چنگ ای دمی سهر زمان
میس برباغ و حسن داردهی
صد هزاران یوسف اندر کیا لطف
بسته در چاه ذقن داردهی
قبرم اندر خاک سخی نکسید
زانکه دل حب وطن داردهی
جسد خویان خورشیدین چنین یار
زانکه بس حسن داردهی
از لطافت آن تن بهتر ز گل
لطف بر برگ سمن داردهی
او کلاش شد سخن انس و جن
سجوات اندر سخن داردهی
یک نبی در بستکه جان بدلت
کافرم کرب هسن داردهی

چشم خورشید چو عارف صد هزار

سردما اندر کفن در دهن

تت الفربت دیوان عارف بدون غایت حضرت قاضی جات ع
جعفر غلف بر خور لطف پاک کت دریم شنبه ۲۷ نه نوال مکرم سلا بی سحر سحر
حب البدر بار که حضرت سلا بی قاضی عارفین کمالین مشرق نه قاضی ذات الله اعلم الله

کو تایی دیوانی عارف

سکوه اردت کنی هم
آنچه کردست دل من کردست
و که میان عشق بازان جملات
ایضا
و که نزارم جفت و طاقم از برآ
ایضا
داردی صفراویان به یار
باشد آن سر کینکین صیل او
و که یار دیرینه آن زمان منی
ایضا
و که که باغی ریا می نوی
ایضا
کی کفا دوی در دجوان را بگوئیم
بغیر از مردنی شاید اندم دوش را
و که دل کوششید به جوف
ایضا
و که واعظ حکمی نصیحت او
ایضا
رفش آن شده بر سر من
باز بر آمد رخ ره سر را بگو
و که آنکه یوسف بدان حسن آفرید
ایضا

پرده صبر لخت را درید
تکلیف دین العارف من کلام در خور در محاسن و کمال
عقب را در خور محاسن و کمال
عقب را در خور محاسن و کمال

کو تایی دیوانی عارف

مامۆستا مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی کۆری مووسایش

مامۆستایه‌کی دیکه‌ی نه‌ناسراوی کۆرده

٤٨٩

مه‌لا عوثماني پشکنه‌ر له ئه‌وقافی سلیمانی له‌م پۆژانه‌دا ده‌ستخه‌تیکی دیکه‌ی مامۆستایانی کۆردی بۆ هێنایه‌.

ده‌ستخه‌ته‌که‌ دوو دانراوی تێدايه‌:

یه‌که‌م: (تخمیس قصیده البردة للشيخ معروف النودهی)

دووهم: ته‌رجه‌مه‌ی قه‌صیده‌ی مونفه‌ریجه‌ی تاجه‌دینی سووکی. تێکرای ده‌ستخه‌ته‌که‌ به‌ خه‌تی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی کۆری مووسایه‌ و سالی (١٣٤٤) نووسیویه‌تییه‌وه‌. ئه‌م مامۆستا خه‌تی زۆر خوش بووه‌.

ئهو‌ی له‌م باسه‌دا مه‌به‌ستمه‌ مامۆستا مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌یه‌. ئه‌م مامۆستا له‌ته‌که‌ خه‌تخۆشییه‌که‌یدا خۆتنده‌وارێکی باش بووه‌ و شاعیریش بووه‌. نازناوی شیعری (عزت) بووه‌.

له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا باسی ئه‌م مامۆستایش نییه‌. ئه‌م مامۆستا وه‌ک ژبانی نازانین ناشرانین به‌ره‌م و شوێنه‌واری چی هه‌بووه‌، که‌ بێ گومان ئه‌و خاوه‌نی ئه‌و به‌هره‌ و زاناویه‌ بووبێت گومان نا‌کرێت دانراو و شوێنه‌واری پر بایه‌خی نه‌بووبێت.

خۆشه‌ختانه‌ له‌م ده‌ستخه‌ته‌دا ئه‌وه‌نده‌مان ده‌ستکه‌وت که‌ ناوی بخه‌ینه‌ پزی زانا ناوداره‌کانی کۆرده‌وه‌.

مامۆستامان قه‌صیده‌ی مونفه‌ریجه‌ی شیعیر به‌شیعیر به‌فارسی ته‌رجه‌مه‌ کردووه‌ و، به‌خه‌ته‌ جوانه‌که‌ی خۆی نووسیویه‌تییه‌وه‌. پێش ئه‌وه‌ی شتیک له‌ سه‌ره‌تا و کۆتایی ته‌رجه‌مه‌که‌ی وه‌رگیرین ئه‌وه‌نده‌ ده‌تین: مامۆستا مه‌لا عه‌بدولعه‌زیز له‌ شارۆچکه‌ی خانه‌قیندا بووه‌.

سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌:

الحمد لله منور القلوب، ومفرج الهموم والكروب. والصلاة والسلام على سيدنا محمد النبي المحبوب، الذي دعا الى الله عند هزيمة الاحزاب، فاتاه النصر والفرج على وفق المطلوب....

وبعد: این عبد ائیم، عبدالعزیز عزت با فکر ع‌دیم و طبع سقیم، خواست که قصیده‌ء منفرجه که از تألیفات حضرت شیخ تاج الدین سبکی است ا‌ورا بزبان فارسی به نظم ترجمه کند، بعون الله تعالى موفق شد.

امید از اخوان دین و گروه مؤمنین انست که این مسکین دل حزین را از دعای خیر فراموش نفرمایند، وما توفیقی الا بالله علیه توکلت و الیه ائیب.

اشتدی ازمه تنفرجی قد اذن لیلک بالبلج

شوبشدت ای مصیبت یابی آخر انتها

لیل توتبشیر دل سازد بأنوار و ضیا

کۆتایییه‌که‌ی:

دوای ١٠ ده به‌یتی فارسی پارانه‌وه‌ی خۆی و باسی دانانی کتێبه‌که‌ی له‌ کۆتایییه‌که‌یه‌وه‌ ده‌لێ:

بمه‌ تعالى این نظم و ترجمه‌ء قصیده‌ء منفرجه‌ تمام شد، امید از اخوان دین انستکه‌ در حق این بنده‌ء ضعیف عبدالعزیز که مترجم این قصیده‌ است دعای خیر دریغ ندارند و ما توفیقی الا بالله و الحمد لله رب العالمین.

حرر فی نوزدهم شهر شوال المکرم سنه (١٣٤٤) الهجریه حررها عبدالعزیز بن موسی، غفر الله لهما ولجميع المسلمين.

جێگه‌ی خۆیه‌تی باسی ئه‌وه‌ بکه‌ین ئه‌م مامۆستامان مامۆستایه‌کی خه‌تخۆشیش بووه‌ و، سالی (١٣٢٨) کتێبیکی (٣٤٨) لاپه‌ره‌یی به‌ناوی سیره‌ النبی یان (تاریخ الاسلام) نووسیویه‌ته‌وه‌. کۆتایی ئه‌م کتێبه‌ی ئاوا هێناوه‌:

تمام شد کتاب سیره النبی که مشهور بتاریخ اسلام است در شهر مبارک شعبان روز شانزدهم در تاریخ سال (١٣٢٨) از هجرت سید البشر صلی الله علیه وسلم بقلم پریشان رقم عبدالعزیز بن موسی اتمام پذیرفت.

له‌مه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وه‌ی که مامۆستامان سالی (١٣٢٨) له‌ ژباندا بووه‌. له‌ده‌ستخه‌ته‌که‌ی دیشدا (١٣٤٤) له‌ژباندا بووه‌.

باورن به یاد جفا و رنجم به پوشین خطای راز به سخجم
هرگاه موافقان بخاطر کشد من بغایتی باورین نیاد
پری و سید و دعای خاصان دعای مستجاب بنده مخلصان
و اتم و یردم فی دینای دون پر جو رحمت بی شرط بی شون
بارت بجرمت نور محمد بآل و اصحاب اینار احمد
بجز و نا چیز اندک دعا مان به بخش خرم جرم گنا مان
ار صد ج در کای تو شر ساریم غیر جبه ذات تو پنا ی نداریم
نه گشت گنا مان بنده نامام کافین قطره لطف و سلام

هزاران درود هزاران سلام

بروح احمد علیه السلام

تمام شد کتاب سیره النبی که مشهور بتاریخ اسلام

است در شهر مبارک شعبان روز شانزدهم

در تاریخ سال هزار و سیصد و هشت
هشت از هجرت حضرت
سید البشر صلی الله علیه و آله
و آله و سلم
در تاریخ سال هزار و سیصد و هشت
هشت از هجرت حضرت
سید البشر صلی الله علیه و آله
و آله و سلم

دهستخه تی عه بدولعه زیز

بابەت و سەرباسەکانی ئەم بەرگە

7	وتەیهک لەسەر حوجرە و مەدرەسە
7	نیشانەی دەستخەتەکان
8	پیتی ئەلف
10	پیتی بی
13	پیتی بی
13	پیتی تی
14	پیتی جیم
15	پیتی حی
15	پیتی خێ
15	پیتی دال
17	پیتی ری
17	پیتی سین
21	پیتی شین
22	پیتی عەین
24	پیتی قاف
25	پیتی کاف
28	پیتی لام
28	پیتی میم
30	پیتی نوون
30	پیتی واو
31	پیتی هی
35	خۆشنووسانی کورد
35	وتەیهکی کورت و پتوبست
37	گەورە خۆشنووسی نەناسراوی کورد (شیخ محەممەدی شیخ یوسف)
38	بنەمالەی شیخ محەممەدی شیخ یوسفی سیاگوژی
39	تەمەنی مامۆستا شیخ محەممەد
40	شیخ محەممەدی دووهمی سیاگوژی

45	(دقائق الأخبار) ی مامۆستا شیخ مەعرووفی سیاگوژی
50	تەرجه‌مە (دقائق الأخبار)
53	شیخ محەممەدی شیخ یوسف خۆشنووسێکی نەناسراوی کورد
60	مامۆستا شیخ محەممەد و نووسینەوێ قورئانی پیرۆز
67	مامۆستا شیخ محەممەد و نووسینەوێ حەدیشەکانی پێغەمبەر (د. خ) یان نووسینەوێ...
68	شوێنەواریکی دیکەی مامۆستا شیخ محەممەدی شیخ یوسف
73	نوسخەی بوخاریی کتیبخانەی مەرکەزیی (بزرگی سنە)
78	نوسخەی بوخاریی کتیبخانەی بیارە
78	دەقی یەکەم
80	دەقی دووهم
82	نووسراوی دیکەی مامۆستامان - شیخ محەممەدی شیخ یوسف -
82	نمۆنەی یەکەم
84	نمۆنەی دووهم
86	شوێنەواریکی دیکەی
89	دوا وتە یاسەکە
90	قورئانیکی دەستخەتی شیخ مەعرووفی قەرەداغی
95	ئیسماعیل بەگ کێیە؟
96	قورئانیکی دیکەی دەستخەتی شیخ مەعرووفی قەرەداغی
99	قورئانە دەستخەتەکانی کتیبخانەی ئەوقافی مەرکەزیی سلێمانی
111	شیخ حەسەنی گلە زەرەدە
115	قورئانە دەستخەتەکی مامۆستا مەلا حەمید
121	باسیکی دەستخەتەکە
121	وەقفنامە
121	زانباریی دی
123	قورئانەکی سەبید ئەحمەدی قەیتوولیی تاوگوژی
146	باسیکی دەستخەتەکە
126	شیخ محەممەدی نۆدیی بەرزنجیی
131	قورئانەکی مامۆستا مەلا مووسای تەوێکەلیی
136	قورئانە دەستخەتەکی مامۆستا شیخ خالیدی داروفا
139	قورئانی دەستخەتی ئاغا سەید محەممەدی چۆر
139	قورئانەکی محەممەدی مامۆیی

140	قورئانەکی شیخ ڕەزای دێلێژە
140	قورئانی فارس ئاغای زیباریی
141	مامۆستا محەممەد طاهیری کوردیی
147	ژیانی
147	خوێندنی
149	ژنھێنانی
150	قورئانیکی بچووک
153	نموونەبەکی دیکە لە بایەخدانی مامۆستایان و ڕۆشنبیرانی کورد بەشیعری مەلای جزیری
156	باسیکی دەستخەتەکە
159	پێشەکی (الفتحية) دواى وەرگێڕانی بۆ کوردی
162	دەقی شیعرەکان
164	لەپەرەبەکی نەزانراو لە ژبانی باوکی موفتیی زەھاویی
165	قسەکانی باوکی موفتیی زەھاویی
168	دەبی مەلازادەی کوردیی سۆرانیی کێ بیت؟
171	باسیکی دەستخەتەکە
173	(تذکره الادباء)ی شارەبانیی
174	دەستخەتەکە
175	شعرەای بغداد و کتێبھا
175	بایەخی ئەم کتێبە
178	ناوەڕۆکی ھەردوو دەقەکە
179	ناوەڕۆکی کتێبەکە بەگۆڕەدی دەقە تورکییەکە
181	ناوەڕۆکی کتێبەکە بەگۆڕەدی دەقە عەرەبییەکە
183	بەرارۆدیک
184	زیادەی دەقە تورکییەکە
185	زیادەی دەقە عەرەبییەکە
188	(صاحب)ش شاعیریکی نەناسراوی کوردە
189	دەستخەتیکی دیکە مامۆستا عەزاوی
190	سەگێکی بەوفا
193	شیخ محیدینی دووھمی گلە زەرەدیی
195	(زوبەدی عەقیدە)م خوێندەووە
197	رێنووسی کتێبەکە

199	منھواتەکان
200	پایەندنەبوون بەدەستخەتەکەووە
202	گوێ نەدان بەدەقی دەستخەتەکە
203	ھەلەای چاپ
204	لایەنێکی دیکە گوێ نەدان بەدەقی کتێبەکە یان بەرپێنووسی کتێبەکە
205	باس نەکردنی دەستخەتەکە
205	مامۆستا مەلا محەممەدی ئالانیش مامۆستایەکی دیکە نەناسراوی کوردە
207	دانراویکی دیکە یوسف الأضم
210	مامۆستا مەلا عەبدوڵلای مەریوانیی
211	گەنجینەبەکی دیکە کە لەپووری ئەدەبی کوردی
211	کەشکۆلی مەلا عەبدوڵلای مەریوانی ڕەنجی بەری چل سال گۆلچیی لە باخچەی ئەدەبی کوردیدا
217	مامۆستا مەلا عەبدوڵلای مەریوانیی وەک مامۆستا ئەحمەدی کۆڕەزای دەیناسین
219	زیرەکیی و بلیمەتیی
219	بۆچی پیتی گوتراوە مەریوانیی؟
219	بەرھەمی مەلا عەبدوڵلا
221	ھەر لە رووی بلیمەتیی مەلا عەبدوڵلای دەگێڕنەووە
222	نوکتە و قسەای خوێنی مامۆستا
222	ئەو سەرچاوانەی باسی مەلا عەبدوڵلایان کردووە
224	حاجی صادقی پاوھیی شاعیریکی دێرینی نەناسراوی کوردە
225	باسیکی دەستخەتەکە
225	حاجی مەلا صادقی پاوھیی
243	(أداة التعليق) دانراوی مامۆستای پێنجوینی
243	ھەمیشە بەھار
244	حاشیە پێنجوینی بەسەر ئادابووە
244	دانراویکی مامۆستا سەید عەلی بەرزنجیی
246	داستانی (تالەبانی)یان
254	بایەخی ئەم دانراوە
255	باسیکی دەستخەتەکە
258	مامۆستا شیخ جەعفەری بەرزنجیی
258	دانراوەکانی
262	مامۆستا شیخ محەممەدی کۆری عەبدوڵسولئی بەرزنجیی

266	کورتەبەکی ژبانی مامۆستای باسەکه مان
269	مامۆستا مەلا رەشید بەگی بابان
270	ناوی و بنەمالە
270	لە دایکبوونی
270	ژیان و خۆتەندنی
272	کۆچی دوایی
272	بلیمەتی و زیرەکیی
274	۱- لایەنی تەرجمە و ھەرگێڕانی دەقەکە
274	۲- ئەمانەتی عیلمیی و پێشکەوتنی لە چەرخێ خۆی
276	۳- نووسینەوی بێ ھەلە و بێ کوژانەو
277	دانراوەکانی
278	بەکەم: اقتران النیرین فی مجمع البحرين
280	دووەم: الدرر النصیدة فی شرح منظومة الفریدة
280	سێیەم: قەواعتی نەحو و صەرفی کوردی
280	ھەندێک لە کار و فرمانی تورکیایی
283	جاریکی دییش شیخ رەزای تالەبانی
283	مختصر الجغمینی و شەرھەکی یان دانراویک لە ھەیتەدا
284	دانراویکی دیکە مامۆستا مەلا محەمەدی تەوھەکی
286	کتیبی دۆعای شیخ حسەینی بەرزنجیی
289	داستانی ئەسپی رەش
289	سەرباسەکانی داستانەکە
290	کۆتاییبەکی
290	دانراویکی مامۆستا مەلا محەمەودی ھەکاری
292	باسیکی دەستخەتەک
294	شا حسین
296	باسیکی دەستخەتەکە
296	دانراوەکە
299	سەرباسەکان
302	نوسخەبەکی دی
302	باسیکی دەستخەتەکە
303	چەند بەیتیکی کۆتایی دانراوەکە

308	(میژووی ئەدەبی کوردی)بەکی د. مارف خەزەندەر لە تازی ترازووی نووسینی میژووی ئەدەدا
309	ئەدەب کامەبە
313	ناوی شوێنەکان
321	رێبازی د. مارف لە نووسینی میژوودا
321	دەبی میژوونوس چۆن بیت؟
324	لایەنێکی دی بێ رێبازی و پابەند نەبوون
326	چەند خالێکی دی
334	ئەنجام
335	(التحفة الكردية فاکهة القصيدة البردية)ی مامۆستا شیخ عەزیزی دۆلەموی
337	(رۆمی) شاعیریکی نەناسراوی کوردە
340	رەواندز سالی ۱۲۸۴ی کۆچی شار و لیوا - پارێزگا - بوو
346	مامۆستا مەلا خەری رواریی
355	شوێنەواریکی دیکە بنەمالە رواریی
361	دانراویکی مامۆستا مەلا رەسوولی سوورچی زەکی
362	باسیکی دەستخەتەکە
365	مامۆستایەکی دیکە شەوکی
366	(فرح الضمیر)ی مەلا صالح بەگی شەیدایی
367	باسیکی دەستخەتەکە (دانراوەکە)
368	کۆتاییبەکی
372	میرزای شیخانی کێبە؟
376	باسیکی دەستخەتەکە
379	مامۆستا میرزا
383	نوسخەبەکی نایابی دیوانی (عارف)
389	مامۆستا مەلا عەبدولعەزیزی کۆری مووسایش مامۆستایەکی دیکە نەناسراوی کوردە

